ANUL 62 Nr. 1-3 IANUARIE-MARTIE 1947

D-lui
Klärmann Herm
Bd. Carol No 57
Ap. 25
Loco.

REVISTA PADURILOR

5846 – [illegible]
3846

EDITURA SOCIETATII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB
Inscrisă in Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938
Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62 Nr. 1—3/1947

SUMARUL:

Pag.

Studii:

Popescu-Zeletin I.: Procedeul de inventariere cu benzi de probă — — 1
Coman Artur: Flora pădurilor din basinul râului Bistrița-Aurită (Maramureș) — — — — — — — — — — — — — — 11

Comentarii:

Pavelescu, I. M.: Efectele secetei din anii 1945 și 1946 în raza ocolului Mihăești — — — — — — — — — — — — — — 23
Haralamb At.: Tennessee Valley — — — — — — — — — — — 27
Verona Pierre: Asupra nisipurilor sburătoare dela granița de Nord-Vest a Țării — — — — — — — — — — — — — — — 34

Vânătoare:

Witling Otto: Cantonamentul de vânătoare în Carpați — — — — — 38
Cronica internă (pag. 44), **Acum 50 ani** (pag. 53), **Cronica externa** (pag. 54), **Cronica cinegetică** (pag. 57), **Jurisprudență** (pag. 61), **Cărți** (pag. 63).

SOMMAIRE:

Études:

Das Aufnahmeverfahren mit Probestreifen — — — — Popescu-Zeletin I
La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița-Aurită (en Maramureș) — — — — — — — — — Coman Artur

Commentaires:

Les effets de la secheresse des annees 1945 et 1946 dans le cantonnement forestier de Mihăești — — — — Pavelescu I
Tennessee Valley — — — — — — — — — — — — — Haralamb At.
Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays — — — — — — — — — — — — Verone Pierre

Chasse:

Le campement de chasse dans les Carpathes — — — — Witling O.
Chronique (interieure, etrangère, cynégétique), Il y a 50 ans, Jurisprudence, Livres.

asup
legăt

mân
Con

aten
apel
dou
serv

REVISTA PADURILOR
ANUL 62
Nr. 1—3/1947

STUDII

SĂPTĂMÂNA FORESTIERA

și

CONGRESUL FORESTIER

1947

In Corpul Revistei, la „Suplimentul Profesional", se stăruie
a Apelului și Convocării făcute de Soc. „Progresul Silvic", în
ră cu activitatea ei proectată pentru anul 1947.

Apelul se referă la manifestarea Societăţii în cadrul „Săptă-
forestiere 1947"; iar Convocarea, în legătură cu organizarea
resului Societăţii, odată cu Adunarea Generală ordinară.

Rugăm membrii Societăţii și cititorii revistei noastre să acorde
iunea necesară acestor informaţii și să răspundă cu însufleţire
lui ce se adresează și pe această cale de către organizatorii celor
manifestaţiuni publice ale Societăţii, cu convingerea fermă că
sc cauza pădurilor, cauza Corpului, cauza Ţării.

In practică însă s'a observat marea dificultate a alegerii acestor porţiuni cu caracteristici reprezentând media arboretului, fapt care 'a determinat căutarea altor procedee, care să elimine acest mare neajuns. Astfel s'a ajuns la imaginarea *procedeului benzilor de probă* (Probestreifenverfahren) și la *procedeul cercurilor de probă* (Kreisprobeflächeverfahren).

Origina procedeului benzilor de probă e veche. König și mai apoi Pressler 1) îl iniţiază și desvoltă. însă sub altă formă decât

---

1) Guttenberg-Muller Holzmesskunde. Handbuch der Forstwissenschaft 1927, vol. III, pag. 143

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov S. I comercială, sub No. 56/938

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 62 Nr. 1—3/1947

Commentaires:

Les effets de la sécheresse des années 1945 et 1946 dans le cantonnement forestier de Mihăeşti — — — — Pavelescu I.

Tennessee Valley — — — — — — — — — — — — Haralamb At.

Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays — — — — — — — — — — — — — Verone Pierre

Chasse:

Le campement de chasse dans les Carpathes — — — — Witting O.

Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique). Il y a 50 ans. Jurisprudence. Livres.

REVISTA PADURILOR

ANUL 62 Nr. 1—3/1947

S T U D I I

PROCEDEUL DE INVENTARIERE CU BENZI DE PROBA

de Ing. Dr. I. POPESCU-ZELETIN

Generalităţi. Variantele procedeului. Descrierea procedeului. Calculul numărului de benzi. Desfăşurarea benzilor.

1. *Generalităţi.*

La determinarea volumului arboretelor, procedeul de inventariere normal şi ideal este acela al inventarierii totale, adică arbore cu arbore.

Din motive de economie de timp şi bani, precum şi datorită observaţiunii că arboretele au un caracter mai mult sau mai puţin uniform, din punct de vedere al conformaţiei şi densităţii arborilor, ceea ce face să se presupună că în arboret există porţiuni care să reprezinte media acestor caracteristici şi că dacă se cubează aceste porţiuni volumul rezultat — prin analogie — se poate raporta la întreg arboretul, s'a ajuns la *„procedeul suprafeţelor de probă"* de formă patrată şi dreptunghiulară.

In practică însă s'a observat marea dificultate a alegerii acestor porţiuni cu caracteristici reprezentând media arboretului, fapt care 'a determinat căutarea altor procedee, care să elimine acest mare neajuns. Astfel s'a ajuns la imaginarea *procedeului benzilor de probă* (Probestreifenverfahren) şi la *procedeul cercurilor de probă* (Kreisprobeflächeverfahren).

Origina procedeului benzilor de probă e veche. König şi mai apoi Pressler [1]) îl iniţiază şi desvoltă, însă sub altă formă decât cea cunoscută astăzi. Ulterior Gerhardt[2]) și Ostwald[3]) reluând ideea ajung să concretizeze un procedeu, care prin verificări practice se impune și își capătă consacrare, fiind considerat ca... „mai avantajos, întrucât fâșiile considerate ca benzi se răsucesc în întreg arboretul"[4]).

---

[1]) Guttenberg-Müller Holzmesskunde, Handbuch der Forstwissenschaft, 1927, vol III, pag. 142.

Este desigur interesant să menționăm că și în literatura noastră[5]) s'a evidențiat existența unui asemenea procedeu și s'a încercat un studiu asupra lui, inspirat dintr'o lucrare a lui Fekete apărută în 1906 în „Erd. Kiserteter". Procedeul acesta nu s'a încetățenit la noi, poate și din cauza unor elementare erori de calcul făcute de Ioachim Popovici și semnalate cu sgomot de redacția de pe atunci a Revistei Pădurilor.

In 1937 acest procedeu a fost introdus de noi în practica amenajistică, la pădurile Statului (pădurile: Cosmin, Oc. Cernăuți și Heltiu, Oc. Căiuti), verificat, îmbunătățit și apoi recomandat practicienilor noștri[6]). Campaniile de amenajări din anii următori ne-au dat posibilitatea să extindem acest procedeu și în baza rezultatelor obținute să-l apreciem ca superior din toate punctele de vedere față de celelalte procedee cunoscute[7]), așa că în proectul de instrucțiuni pentru amenajarea pădurilor Statului[8]) l-am considerat ca un procedeu consacrat și încetățenit în practica noastră de amenajament.

Extinderea mare pe care procedeul benzilor de probă a luat-o în țară, atât la amenajări cât și la estimații, fără ca în literatura noastră să avem un studiu accesibil și complet despre el, ne obligă să-l lămurim cât mai amplu, pentru a preîntâmpina compromiterea lui printr'o rea aplicare datorită unei insuficiente documentări.

---

[2]) Gerhardt: Wie ist der gesamte Derbholzvorrat auf einfache Weise zu ermitteln? Silva, 1925 pag. 41

[3]) Krieger: Die Messung der wirtschaftlichen Leistungsfähigkeit des Waldes, 1929, pag. 124

[4]) Tischendorf: Lehrbuch der Holzmassenermittlung, 1927, pag. 102

[5]) Popovici Ioachim: Aflarea volumului arboretelor dintr'o pădure cu ajutorul locurilor de încercare în formă de fâșii, Revista Pădurilor, 1915, pp 336—345, 404—408.

[6]) Popescu-Zeletin I.: Procedeul „Benzilor de probă". Viața Forestieră, 1937, pp. 235—237.

[7]) Popescu-Zeletin I.: Aspecte din technica amenajării pădurilor 1940, manuscris dactilografiat, Bibl ICEF Nr inv 4578, pp 17—19.

[8]) Popescu-Zeletin I.: Proect de instrucțiune pentru amenajarea pădurilor Statului. Viața Forestieră, 1941.

Studiul nostru își propune tocmai acest lucru, încercând să-i fixeze cadrul teoretic, caracteristicile—implicit deci și exigențele—, precum și aplicabilitatea în raport cu rezultatele obținute de noi în aproape 10 ani de aplicare.

2. *Variantele procedeului benzilor de probă.*

Procedeul benzilor de probă cunoaște mai multe variante. Ele se datoresc în bună parte acelor care l'au aplicat și au căutat să-l perfecționeze, pornind dela ideea inițială: benzi de probă în loc de suprafețe de probă de formă pătrată sau dreptunghiulară.

Evident, însăși banda de probă este o suprafață de probă dreptunghiulară, numai că alungirea exagerată, în detrimentul lățimii, a făcut, ca: amplasarea, succesiunea și delimitarea pe teren a benzilor să se deosebească total de caracteristicile suprafețelor de probă și ca atare să-și merite un nume distinct.

Gerhardt 9) a imaginat și aplicat procedeul acesta dându-i următoarele caracteristici:

— amplasarea benzilor se face prin trasarea axului lor longitudinal sgâriind litiera pe o distanță convenabilă, pe care o măsoară cu ajutorul unei rulete;

— lățimea benzii este de 8 m. și se obține cu ajutorul unei prăjini de 3,30 m. care adăogată la lungimea brațului dă aproximativ 4 m., măsurându-se de o parte și de alta a liniei trasate pe pământ;

— succesiunea benzilor în arborete, ca și calculul numărului lor, în raport cu procentul de cubaj propus, nu sunt precizate, fiind lăsate la libera apreciere a operatorului șef de echipă;

— densitatea benzilor în arboret se propune în limita unui procent de cubaj de 5—10%, în raport cu: vârsta, regularitatea și compoziția arboretului;

Spre deosebire de Gerhardt, procedeul lui Fekete, transmis nouă prin pana lui Ioachim Popovici, apare mai complicat și deci mai greoiu. După acești autori procedeul este definit prin:

— „fâșii" lungi de 20 m., realizate cu ajutorul unei panglici sau lanț de aceiași lungime, întinse pe teren;

— lățimea benzii de 10 m. este obținută cu ajutorul unei prăjini de 5 m;

---

9) Tischendorf: Op. cit. pag. 103.

— benzile urmează linie de cea mai mare pantă și lungimea lor se reduce la orizont cu ajutorul unui dispozitiv de măsurat unghiul de pantă realizat pe coperta carnetului de inventariere;

— densitatea benzilor în arboret, respectiv distanța dintre benzi, se calculează în raport cu procentul de cubaj stabilit și cu luarea în considerare a lungimilor reduse la orizont.

Procedeul nostru, inspirat din literatura și practica germană, în raport cu variantele menționate mai sus, se caracterizează prin:

— benzi lungi de 100 m. obținute cu ajutorul unui „fir" de aceeași lungime, care constitue axul longitudinal al benzii;

— lățimea benzilor este de 10 m, realizată prin măsurători orizontale și perpendiculare pe fir la dreapta și la stânga axului benzii;

— benzile se desfășoară la câmpie după o rețea cât mai regulată, iar la munte după curba de nivel;

— densitatea benzilor în arboret se determină în funcție de procentul de cubaj admis.

3. *Descrierea procedeului.*

Acest procedeu constă în delimitarea pe teren a unor benzi având 100 m. lungime și 10 m. lățime.

a) *Lungimea* de 100 m. se obține cu ajutorul unui fir, confecționat de obicei din sârmă galvanizată sau de alamă, groasă de 1—1.25 mm., care se păstrează înfășurat fie pe o tobă specială de lemn sau metal, cu diametrul de 20—30 cm., fie simplu rulat în jurul corpului și apoi legat în două părți. Un astfel de fir, căruia i se lasă la ambele capete o supralungire de 1—1.25 m. este prevăzut cu două inele de fier, prinse fiecare de fir prin câte o *carabină cu vârtej*, pentru a se evita răsucirile.

Sârma de 1—1,25 mm. grosime este cea mai potrivită, fiind suficient de rezistentă și destul de ușoară, pentru a fi portabilă (102—103 m. de sârmă cântăresc cca. 1,5 kgr.).

Marcarea celor două extremități ale distanței de 100 m. se face prin împletirea pe fir a unei bucăți de sârmă de altă culoare, de 1,5—2 cm. lungime. Cele două inele dela capete, care trebue să aibă un diametru interior de 4—5 cm., servesc la întinderea firului cu două „portfire" (portlanțuri), confecționate în pădure din nuele sau crăci și care trec prin inele.

b) *Lățimea* benzii se obține pe teren cu ajutorul unei prăjini de 5 m. lungime, confecționată dintr'un material cât mai ușor și mai rezistent, de preferință de: alun, tei, molid, etc.

Cu ajutorul acestei prăjini se măsoară în dreapta și în stânga firului câte 5 m., astfel că se obține o lățime totală de 10 m.

c) *Forma* benzilor cu aceste dimensiuni este dreptunghiulară, când firul de 100 m. este perfect drept.

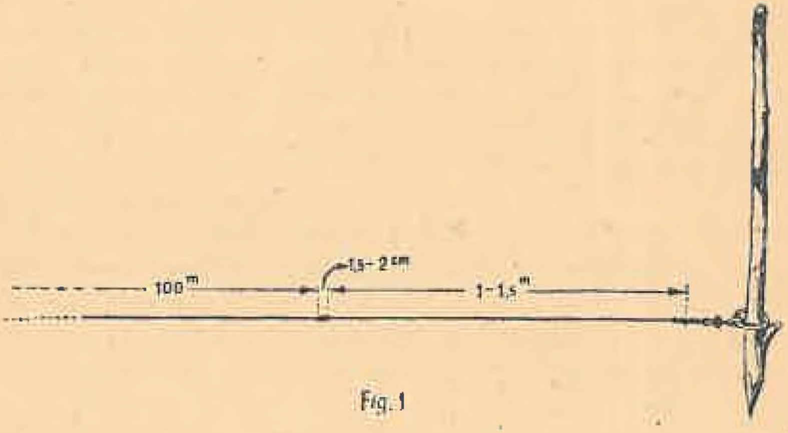

Fig. 1

Când datorită condițiunilor grele de teren sau insuficientei pregătiri a lucrătorilor, firul face „coturi", adică are schimbări de direcție, în acest caz se pune problema dacă banda frântă (cotită) având aceiași lungime și lățime, mai are o suprafață de 1000 m^2.

Prin schimbarea de direcție în punctul M (fig. 2) banda se frânge, putându-se descompune în două, prin laturile mici A A' și C C'.

Dacă în acest punct M, prin ridicări de perpendiculare cu ajutorul clupei am determina pe teren laturile AA' și CC', ar însemna că ar trebui să inventariem de două ori arbori din patrulaterul A'B'C'M, care este egal cu patrulaterul ABCM. Pentru a evita această dublă înregistrare a arborilor din A'B'C'M, ar trebui să mergem în continuare cu inventarierea, adică să inventariem și arborii din patrulaterul ABCM.

In realitate însă, cu ajutorul prăjinei de 5 m. nu se vor inventaria pe teren arborii din ABCM, ci numai acei din sectorul de cerc cu rază AM = 5 m. Deci vor rămâne neinventariați arborii din fig. ABC, a cărei latură AC este arcul descris de cercul cu centrul în M şi având rază AM.

Pentru a vedea măsura în care neglijarea arborilor din această figură ar putea să influenţeze rezultatul inventarierii, este necesar să-i determinăm suprafaţa.

Suprafaţa (S_1) a patrulaterului A B C M este:

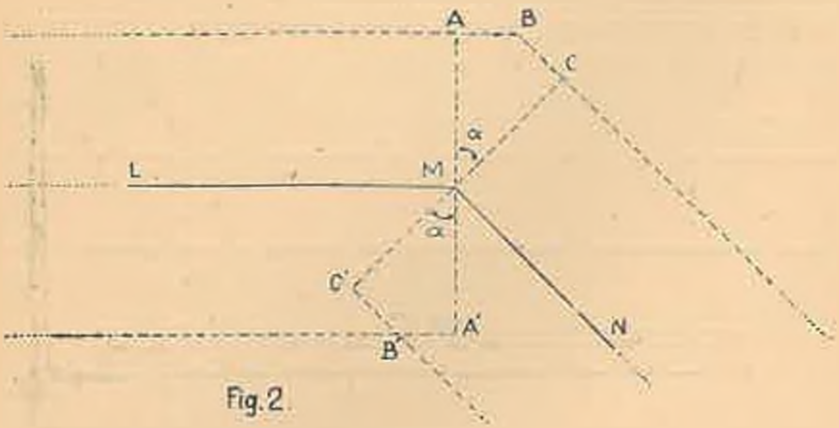

Fig. 2.

$$S_1 = R^2 \text{tg.} \frac{\alpha}{2}$$

Iar suprafaţa (S_2) a sectorului de cerc ACM este:

$$S_2 = \frac{\alpha}{360} \pi . R^2.$$

Făcând diferenţa (D) avem:

$$D = S_1 - S_2 = R^2 \text{tg} \frac{\alpha}{2} - \frac{\alpha}{360} . \pi R^2 = R^2 (\text{tg} \frac{\alpha}{2} - . \pi \frac{\alpha}{360})$$

R fiind de 5 m şi dând diferite valori lui α, se obţine:

α^0	10°	20°	30°	40°	50°	60°	70°	80°	90°
D in m^2	0.0075	0.0176	0.1375	0.5225	0.7500	1.3500	2,0750	3.3750	5.3750
$\frac{D}{1000\ m^2} 100$	0.0007%	0.0017%	0.013%	0.052%	0.075%	0.13%	0.20%	0.34%	0.54%

Deci, aceste diferenţe se pot neglija pentru schimbări de direcţie mai mici ca 60°, căci această deviere prilejueşte un minus de 1,35 m^2 din banda de 1000 m^2, ceea ce reprezintă abia 0,13%.

O altă problemă, care se pune operatorului pe teren, este aceea a orientării acestor benzi în pădurile cu relief accidentat, Inclinarea terenului are o deosebită importanţă, astfel că trebue luată în considerare cu toată seriozitatea.

Evident, se poate lucra cu acest procedeu orientând benzile şi în direcţia liniilor de cea mai mare pantă. In acest caz însă va trebui să se facă reducerea la orizont a lungimei de 100 m., astfel că suprafaţa benzii (S_n) va fi dată de formula:

$$S_n = 10 \text{ m. } 100 \text{ m. } \cos. x,$$

ceea ce implică existenţa unui aparat de măsurat panta şi datorită lungimii mari a firului este necesară, uneori, descompunerea a acestei lungimi în mai multe panouri cu pante uniforme. In asemenea cazuri lucrul se complică din cauza măsurătorii unghiurilor de pantă şi reducerii lungimilor, fapt care adeseori poate fi o importantă sursă de greşeli.

Toate aceste dificultăţi se elimină, dacă orientăm firul dealungul curbei de nivel, admiţând o înclinare maximă a firului de 5°, căruia îi corespunde o valoare naturală a cosinusului de 0,996, adică în loc de 100 m. vom avea 99,6 m. Eroarea în minus de 0,4%, care se comite astfel, este acceptabilă şi deci neglijabilă.

In rezumat, în ceea ce priveşte orientarea firului în raport cu relieful terenului, se recomandă desfăşurarea lui numai în lungul curbei de nivel, folosindu-se o inclinare maximă de 5°.

Dealtfel această orientare are şi avantajul de a cere un efort de lucru mult mai mic şi ca atare dă un randament mai mare, care poate ajunge până la 100% faţă de orientarea în lungul pantei celei mai mari.

4. *Calculul numărului de benzi de probă.*

Numărul benzilor de probă din fiecare parcelă este determinat de procentul de cubaj, adică de raportul dintre suprafaţa totală de inventariat şi suprafeţei parcelei.

Alegerea procentului de cubaj este în funcţie de:

— gradul de precizie urmărit prin cubaj;

— scopul pentru care se face cubajul;

— vârsta arboretului, respectiv de numărul de arbori, la unitatea de suprafaţă;

— uniformitatea amestecului speciilor;

— variaţiunile de clase de producţie existente în parcelă, respectiv subparcelă.

Pentru amenajări (în cazul posibilităţii pe volum) şi estimaţii de păduri, atunci când nu se fac inventarieri arbore cu arbore, ci se apelează la procedee bazate pe locuri de probă, s'a stabilit că sunt necesare inventarieri pe 5—10% din suprafaţa arboretelor respective.

Aceste cifre sunt valabile însă numai pentru arboretele regulate, uniforme. In cele neregulate însă, provenind din păduri virgine sau din păduri neîngrijite, cu neuniformităţi evidente, procentul de 5—10% este insuficient şi un minim de garanţie în ceea ce priveşte precizia il oferă numai inventarierile, care reprezintă cel puţin 10% din suprafaţa de inventariat.

Acest procent minim este unanim recomandat de literatura străină (Tischendorf, Udo Müller, Baur, etc.) şi recunoscut de doctrină şi practica noastră.

Totuşi, pentru nevoi de ordin statistic sau pentru obţinerea unor date mai precise necesare descrierilor parcelare se pot face inventarieri de probă, chiar în arborete mai tinere, cu ajutorul benzilor de probă. In acest caz procentul de cubaj este mult mai mic, de obicei până la 3%.

In funcţie de acest procent de cubaj se calculează uşor numărul de benzi de probă, datorită faptului că fiecare din ele reprezintă 1000 m². In cazul unui procent de 10% se vor inventaria atâtea benzi de probă, câte hectare are fiecare parcelă: pentru o parcelă de 65 ha, vor fi necesare 65 benzi de probă.

In general, formula după care se calculează numărul (n) benzilor de probă este:

$$n = \frac{S.p}{s}$$

în care:

S = suprafaţa parcelei în ha;
p = procentul de cubaj în expresia zecimală;
s = suprafaţa unei benzi de probă = 1000 m² în ha.

Exmplu: o parcelă de 75 ha şi procentul de cubaj 5%

$$n = \frac{75 \times 0,05}{0,1} = 37,5.$$

5. *Desfăşurarea benzilor de probă în parcelă.*

Având numărul de benzi pentru fiecare parcelă stabilit se trece la studiul planului sau hărţii pădurii în vederea desfăşurării benzilor în fiecare parcelă.

In mod obligator trebue urmărit ca desfășurarea să se facă pe toată întinderea parcelei, cât mai uniform, astfel ca toată întinderea să fie parcursă cu aceste benzi.

Pentru studiul nostru vom lua ipoteza procentului de cubaj de 10%, fiind cel mai obișnuit în lucrările de amenajare și de estimare.

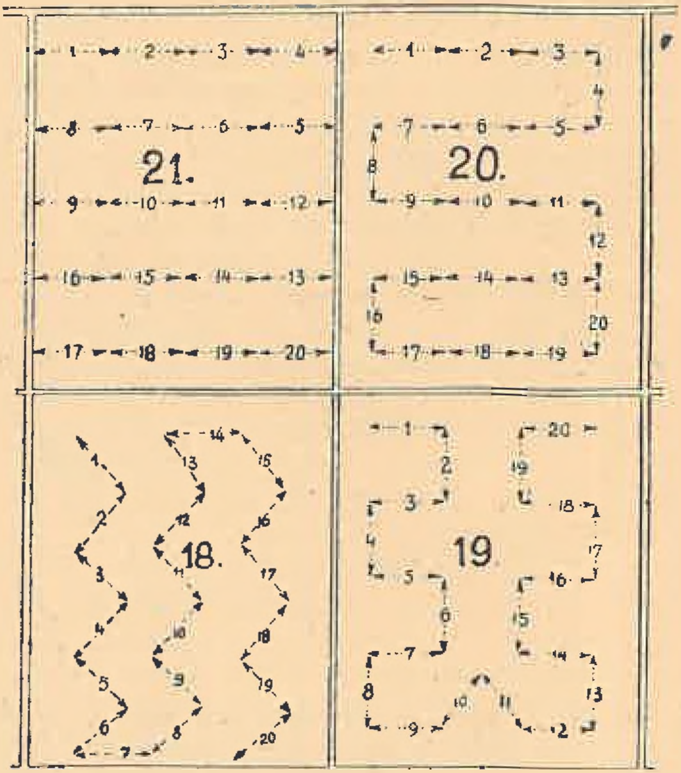

Fig.3

Un principiu de bază în ceia ce privește desfășurarea benzilor este, ca benzile să nu se întretae și nici să se suprapună.

In funcție de forma și dimensiunile fiecărei parcele se va aranja desfășurarea benzilor, după cum se poate vedea din figurile alăturate.

La pădurile din regiunea de câmpie desfășurarea se face după figuri geometrice cât mai regulate. Cu puțină atenție și rutină se pot obține pe teren chiar desfășurările din fig. 3. Faptul că se înbracă uniform cu o rețea de benzi întreaga parcelă, respectiv subparcelă, înseamnă că astfel se înregistrează toate variațiunile posibile din arboret, prin aceasta având certitudinea că volumele obținute sunt cât mai aproape de cele reale.

Pentru pădurile dela coline și dela munte, unde relieful impune desfășurări numai dealungul curbelor de nivel, din motivele expuse

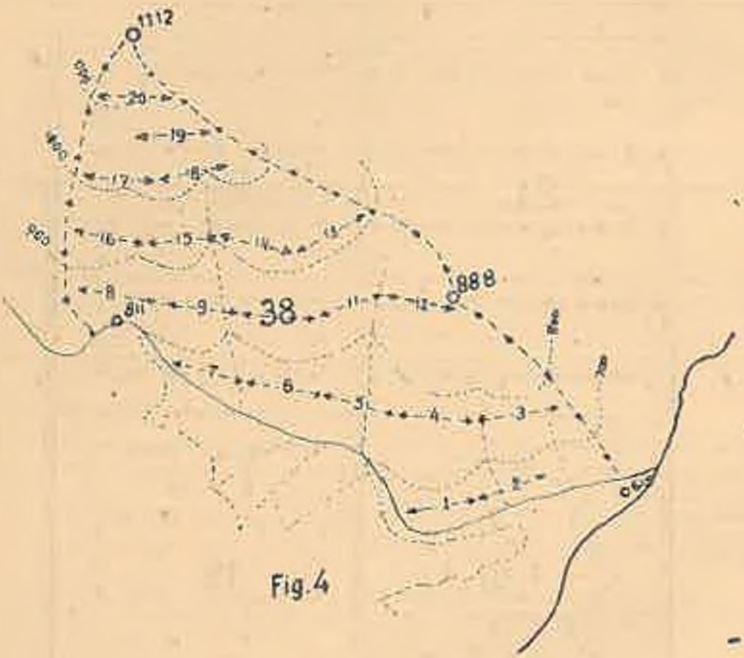

Fig. 4

anterior, rețeaua de benzi va lua forme analoage cu cea din fig. 4. Prin faptul că se admit desfășurări pe pante, până la 5°, se dă operatorului mai multă suplețe, ceea ce ameliorează simțitor randamentul.

Trebue să remarcăm că unghiul de pantă de 5° nu trebue depășit. Eventualele declivități transversale, sau chiar longitudinale, nu trebue avute în vedere, dacă firul este întins. In acest caz se întâmplă adeseori ca firul să fie sus, la 1—3 m. deasupra solului, ceeea ce face ca măsurarea lățimei cu ajutorul prăjinii să se facă într'o parte și în alta dela proiecția firului pe sol, proiecție care se obține ușor cu ajutorul prăjinii.

Das Aufnahmeverfahren mit Probestreifen.

FLORA PADURILOR DIN BAZINUL RAULUI BISTRIȚA-AURITA (MARAMUREȘ)

de Ing. ARTUR COMAN (Vișeul de Jos)

Râul Bistrița-Aurită izvorăște între Putredu — a cărui altitudine e de 2159 m și vârful Izvorul Cailor — a cărui altitudine este de 1946 m. Sub iezerul, care e situat între și sub aceste două piscuri — și care se numește „Iezeru-Stiolului" — începe hotarul județelor Maramureș și al Năsăudului, mergând în jos de-a-lungul râului Bistrița-Auritei. Pe malul drept e județul Năsăud, iar pe malul stâng e județul Maramureș, până la Țibou (cătunul comunei Borșa). Dela vârful Izvorul Cailor creasta munților împărțește Maramureșul în două bazine. Primul e vestic, iar al doilea e estic. Primul e bazinul râurilor Vișeu-Iza, al 2-lea e bazinul Bistriței-Aurita. Cele mai însemnate piscuri pe creasta despărțitoare de bazine e vârful Prislopului, a cărui altitudine e de 1407 m. Aici trece șoseaua națională Vișeu-Câmpulung fiind cel mai înalt punct din țară, unde trece șoseaua națională. Apoi vine Cornedeiu, cu altitudine de 1762 m. Dela Cornedei creasta fuge la Fântâna-Stancului, a cărui alt. e de 1726 m. până la Obârșia-Cizlei a cărei alt. e de 1464 m. de unde curge Izvorul-Ursului, care la alt. de 1151 m se varsă în apa Țiboului. Apa Țiboului la (cătunul Țibou) și la alt. de 964 m. se varsă în râul Bistrița-Aurita. In interiorul bazinului, cele mai însemnate piscuri sunt: Zimbroslavul-Mare, cu alt. de 1613 m, Salhoi cu alt. de 1358 m, și Bratila cu alt. de 1489 m. In ape curgătoare, această regiune e foarte bogată. Cele mai însemnate văi dela Țibou spre W sunt: Iurescu, cu alt. de 997 m unde se varsă în Bistrița. Prinosul Mare cu alt. de 1051 m. Șesuri cu alt. de 1068 m. Pe apa Țiboului și Șesuri se plutărește. In tot bazinul, cel mai jos punct este gura Țiboului cu alt. de 64 m. iar cel mai înalt e Zimbroslavul Mare cu alt. de 1613 m. Pe malul stâng al Țiboului e Bucovina.

Subsolul bazinului îl formează calcarul. Numai în vre-o câteva locuri — insular, dar toate mici — apar alte formațiuni necalcaroase. Acest bloc e cel mai mare bloc calcaros în Maramureșul Românesc. Stâncării de var, mari, abrupte și pleșuve, se găsesc în toate părțile, presărate ici și colo, izolate sau în grupuri. Dintre ele, cele mai mari sunt Zimbroslavul Mare cu exp. generală E, și Salhoi cu exp. S. Solul numai în jurul stâncilor e pietros, cu grohotișuri mai mici sau mai mari, dar în colo stratul de pământ fertil e gros. Mlaștini puține sunt lângă văi având întinderi mici. Cea mai mare

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Tibăului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Abies alba Mill.		+									
Acer Pseudoplatanus L.			+						+	+	
Achillea millefolium L.		+				+					
„ tanacetifolia All.		+	+	+	+	+				+	
Aconitum anthora L.											+
„ paniculatum Lam.			+	+							
Actaea spicata L.			+							+	
Adenostyles alliaria (Gouan) Kern.			+								
Adoxa moschatellina L.		+		+							
Agrostis stolonifera L.						+					
Ajuga reptans L.		+	+	+							
Alchemilla glabra Neyg.	+	+	+	+	+	+	+				
Alnus incana (L.) Mnch.	+	+	+	+	+	+	+				
„ viridis (Chaix) Lam. et DC.	+	+	+	+	+	+	+				
Alopecurus pratensis L.							+				
Alyssum Arduini Fritsch.									+		
Angelica archangelica L.		+	+	+		+					
„ silvestris L.		+									
Anthemis macrantha Heuff.		+					+		+		
Anthoxanthum odoratum L.		+			+						
Anthyllis alpestris (Kit.) Heg.											
Athyrium alpestre (Hoppe) Ryl.		+								+	+
Aquilegia nigricans Baumg.		+									
Athyrium filix femina (L.) Roth.			+								

Numirea plantei	În pădure					Pe câmp		Pe stânei			
	Moștin	Șesuri până la Iprescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iprescu	Codreava și apa Tiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Arabis alpina L.	+					+		+		+	
„ hirsuta (L.) Scop.		+				+	+		+		+
Arctium tomentosum Mill.						+	+				
Arenaria serpyllifolia L.							+				
Arnica montana L.		+					+				
Asperula alpigena Schur.											+
Asperugo procumbens L.						+					
Asplenium ruta muraria L.								+	+	+	+
„ trichomanes Huds.		+								+	
„ viride Huds.								+	+	+	+
Barbaraea stricta Fr.						+	+	+			
Bellis perrenis L.		+		+		+					
Betula pendula Roth.			+				+				
Bidens tripartitus L.						+					
Blysmus compressus (L.) Panz.						+					
Botrychium lunaria (L.) Sw.		+								+	+
Bromus commutatus Schrad.						+					
Bunias orientalis L.						+	+				
Calamagrostis arundinacea (L.) Roth			+							+	+
Caltha laeta Schot. N. et Ky.	+	+	+		+	+	+				
Calluna vulgaris (L.) Hull.						+					
Campanula abietina Griseb et Sch.		+	+	+	+		+				
„ carpatica Jacq.								+	+	+	+
„ glomerata L.						+					

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Tiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Campanula patula L.						+					
" persicifolia L.							+		+		
" pseudolanceolata Pant.						+					
Capsella bursa pastoris (L.) Medic.						+	+				
Cardamine amara L.		+				+	+				
" flexuosa With										+	
" impatiens L.							+			+	
" pratensis L.		+		+		+	+				
" Opizii Presl					+						
Cardaminopsis arenosa (L.) Hay.									+	+	
Cardaminopsis Halleri (L.) Hay.	+	+	+	+	+	+		+			
" ovirensis (Wulf.) Tell		+									
Carduus acanthoides L.						+				+	
" glaucus Baumg.											+
" crispus L.						+					
" transsilvanicus Kern.		+									
Carex canescens L.		+			+		+				
" clavaeformis Hoppe	+	+									
" digitata L.			+								
" elongata Ehrh.	+				+						
" fusca Bell.		+	+	+		+	+	+			
" flava L.							+				
" gracilis Curt.	+						+				
" hirta L.							+				

Numirea plantei	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Ţiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
Carex humilis Leyss.									+		
„ inflata Huds.	+	+	+	+	+	+	+				
„ leporina L.		+				+	+				
„ Pairaei F. Schultz.									+	+	+
„ pallescens L.		+					+				
„ paniculata L.	+	+			+	+	+				
„ ornithopoda Willd.								+	+	+	+
„ silvatica Huds.		+		+							
„ vesicaria L.	+	+		+							
Carlina acaulis L.		+					+		+	+	
Carum carvi L.		+	+	+	+	+					
Centaurea jacea L.						+					
„ mollis W. et K.		+	+								
„ Triumfetti All.											+
Cerastium caespitosum Gilib.		+								+	
„ fontanum Baumg.			+		+		+				
„ glomeratum Thuill						+					
Chamaenerion angustifolium (L.) Scop.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Chenopodium Bonus Henricus L.	+					+	+				
Cherophyllum cicutaria Vill.	+	+	+	+	+			+			
„ bulbosum L.	+										
Chrysanthemum silvestre Pers.		+	+			+					
„ rotundifolium L.		+		+	+		+				
Chrysosplenium oppositifolium L.					+						

Numirea plantei	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Tibocului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
Chrysosplenium alternifolium L.	+		+	+				+			
Cimifuga foetida L.							+				
Cicerbita alpina (L.) Wallr.			+								
Cirsium arvense (L.) Scop.	+	+	+	+	+	+	+				
" decussatum Janka		+		+							
" erisithales (Jacq.) Scop.									+	+	+
" furiens Griseb et Sch.						+					
" lanceolatum (L.) Scop.		+				+	+				
" pauciflorum (W. et K.) Spr.		+	+	+							
" palustre (L.) Scop.		+				+					
" oleraceum (L.) Scop.						+					
Clematis alpina (L.) Mill.	+	+	+	+				+	+	+	
Cochlearia Borzaeana Com. et Nyar.					+						
Coeloglossum viride (L.) Hartm.		+									
Colchicum autumnale L.							+				
Corthusa Matthioli L.		+				+		+	+		
Cotoneaster integerrima Medic.									+	+	
Corydalis alba (Mill.) Mnst.									+		
Crepis biennis L.						+	+				
" paludosa (L.) Mnch.		+				+	+				
Corallorrhiza trifida Chatelain	+	+	+	+							
Cystopteris Filix fragilis (L.) R. Br.	+	+	+	+	+			+	+		
" montana (Lam.) Link.		+			+		+				
" sudetica A. Br. et Milde			+								

Numirea plantei	În pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Dactylis glomerata L.						+	+				
Daphne Mezereum L.				+					+		+
Dentaria glandulosa W. et K.		+	+	+							
Deschampsia caespitosa (L.) Beauv.		+		+							
Dianthus Carthusianorum L. f. Flora Andercoianus Com.											+
„ compactus Kit.							+				
„ tenuifolius Schur.											+
Digitalis ambigua Murr.								+	+	+	+
Doronicum hungaricum (Sadl.) Rchb.		+	+	+							
Draba nemorosa L.						+			+		
Dryopteris Filix mas (L.) Schott.	+			+	+						
„ Linaeana Christens.	+			+	+						
„ phegopteris Christens.	+										
„ Robertiana (Hoffmn.) Christens.	+							+	+	+	+
„ spinulosa (Müll.) Ktze.				+							
Epilobium alsinefolium Vill.		+			+						
„ anagallidifolium Lam.							+				
„ montanum L.				+		+				+	
Epipactis varians Cr.									+	+	+
Erigeron acer L.						+			+	+	+
Eriophorum latifolium Hoppe.			+	+			+				
Erysimum Czetzianum Schur.		+					+	+		+	+
Euphorbia amygdaloides L.		+		+						+	

Numirea plantei	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Tiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
Euphorbia carniolica Jacq.	+	+	+	+	+						
Euphrasia **ericetorum Jord.**						+					
„ **brevipila Burn. et Greml.**						+					
Equisetum arvense L.		+					+				
„ **maximum Lam.**				+			+				
„ **silvaticum L.**		+			+		+				
„ variegatum L.					+						
Fagus silvatica L.			+								
Festuca carpatica **Dietr.**				+						+	
„ heterophylla Lam.			+				+				
„ **Porcii** Hack.			+		+						
„ **ovina L.**					+						
Filipendula ulmaria (L.) Maxim.		+	+	+	+	+					
Fragaria moschata Duch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Galeopsis **tetrahit** L.						+					
„ speciosa Mill.						+					
Galium anysophyllum **Vill**								+		+	+
„ cruciata)L.) **Scop.**							+				
„ erectum Huds.		+	+	+	+	+			+	+	
„ mollugo L.							+				
„ palustre L.						+	+				
„ Schultesii Vest.				+							
„ **verum L.**	+	+	+	+		+					
„ **alpinum** Schur.								+		+	

Numirea plantei	În pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Ţiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Gentiana asclepiadea L.				+							
Geranium phaeum L.		+									
„ pratense L.						+					
„ robertianum L.	+							+	+	+	+
„ silvaticum L.						+					
Geum rivale L.	+	+	+	+	+	+	+			+	
Glechoma hederacea L.		+				+					
„ hirsuta W. et K.		+	+			+					
Glyceria maxima (Hart.) Staub							+				
Gnaphalium dioicum L.	+	+	+	+	+			+		+	+
Gnaphalium silvaticum L.				+							
Gymnadenia conopea (L.) R. Br.			+				+			+	
Helianthemum grandiflorum (Scop.) Schinz. et Tell.											+
Heleocharis carniolica Koch.						+					
„ palustris (L.) R. Br.						+	+				
Heracleum palmatum Baumg.						+					
„ sphondylium L.						+					
Hieracium aurantiacum L.			+			+	+			+	
„ auricula Lam. et Dc.			+				+				
„ Bauhini Schult.							+				
„ bifidum Kit.								+	+	+	+
„ cymosum L.							+			+	
„ Hoppeanum Schult.			+								
„ pilosella L.			+		+	+	+				

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Țiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Hieracium vulgatum **Fr.**				+							
„ villosum **Jacq.**											+
„ transsilvanicum Heuff.	+	+	+	+	+						
Homogyne alpina L.		+		+							
Hypericum maculatum Cr.		+		+		+					
„ perforatum L.						+					
Hypochaeris uniflora Vill.							+				
Isopyrum thalictroides L.		+									
Juncus atratus **Krock.**						+					
„ compressus **Jacq**							+				
Juniperus sibirica **Lodd.**		+		+							+
Lactuca					+						
Lamium album **L.**						+					
„ Galeopdolon (L.) **Nathhorst.**		+		+	+						
„ maculatum **L.**		+	+	+		+					
Lapsana communis **L.** f. hirta **Ten.**						+					
Lathyrus pratensis L. f. **glaberinus** Schur.						+	+				
Laserpitium alpinum **W. et K.**										+	
Leontodon hispidus **L.**							+				
Lepidium campestre **(L.) R. Br.**						+	+				
Libanotis **montana Cr.**											+
Lilium martagon **L.**		+								+	
Linum catharticum **L.**						+					+
Listera **cordata (L.) R. Br**	+	+	+								

Numirea plantei	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
	Moștin	Șesuri până la Iurescu	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice și Salhoi	Șesuri până la Iurescu	Codreava și apa Tiboului	Moștin	Lelici și Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
Lonicera nigra L.		+	+	+							
„ Xylosteum L.			+								
Lotus corniculatus L.						+					
Lotus corniculatus f. ciliatus Lamotte									+	+	+
Luzula multiflora (Ehrh.) Lej.						+					
„ cuprina Roch.	+	+	+	+	+					+	
„ albida (Hffmn.) Lam. et DC.	+	+		+		+					
„ pilosa (L.) Willd.	+	+		+							
„ silvatica (Huds.) Gaud.	+	+	+	+	+						+
„ sudetica (Willd.) DC.	+	+			+		+				
Lychnis flos cuculi L.		+				+	+				
„ quadridentata (Murr.) S. et Th.		+		+			+				
Lycopodium annotinum L.	+							+			
„ clavatum L.	+			+							
„ selago L.	+										
Majanthemum bifolium (L.) Schm.		+			+						
Matricaria Chamomilla L.						+					
„ discoidea DC.						+	+				
Medicago lupulina L. f. Willdenovi Bongh.						+	+				
Melampyrum saxosum Baumg.		+	+					+	+	+	+
Melamdryum diurnum (Sibt.) Fr.		+	+		+	+				+	
Lappula deflexa (Whlbg.) Garcke									+		

e în Lelici, însă pe ea a crescut pădure de molid, în multe locuri bună pentru exploatare. Aici creşte din abundenţă Listera cordata.

Climia e tipic alpină. Pe teren sau în apropiere nu este staţiune meteorologică de unde să se poată avea date precise, dar vara e scurtă şi cu multe ploi. Geruri sunt chiar şi în Iunie, de exemplu cum a fost în anul 1945 la 11—13 Iunie, când temperatura a scăzut la —3 gr. C. Atunci, din cauza frigului, desvoltarea plantelor a rămas mult în urmă faţă de alţi ani. Zăpada e mare: în anul trecut a fost dela 2 m în sus.

Bazinul Bistriţei din punct de vedere geo-botanic, după Pax, face parte din munţii Rodnei. Masivul păduros este constituit din Picea excelsa, aproape 100%. Ori şi ce altă specie e sufocată de molid. Din Abies alba pe acest teritoriu am văzut numai 8 bucăţi. Ulmus scabra am găsit numai un exemplar bătrân. Populus tremula, Salix Caprea, Acer Pseudolplatanus, Betula pendula, în pădure de peste 30 ani, am văzut mai multe exemplare, dar toate la un loc sub 300 exemplare. Alnus incana şi virdis, Salix pentandra — care aicea ajunge arbore până la 15 m înălţime — există numai lângă văi şi la locuri umede şi deschise. In interiorul pădurei de molid nu pătrunde. Lângă molid e foarte răspândit Ribes petreum; creşte chiar şi în pădurea cu consistenţă 0,8. Toamna, când se coc fructele, multe păsări se văd cum consumă boabele.

Păşunea alpină, este considerabil lărgită în detrimentul pădurei. Mai ales în trecut, parchetele nu s'au plantat la timpul potrivit, fiind împiedicate să se regenereze pe cale naturală, şi în plus fiind fără milă păscute. Bine înţeles că au rămas suprafeţe însemnate complet, sau rău, regenerate. Numai de vreo 15 ani s'au luat măsuri serioase de împădurirea parchetelor.

Flora bazinului acesta nu-i uniformă. Din acest motiv, am ţinut necesar a face 3 grupuri mari şi anume. Primul grup este cel al pădurei; al 2-lea este grupul golurilor (poieni, locuri neîmpădurite de multă vreme, câmpuri pe lângă ape); al 3-lea grup este cel a stâncăriilor pleşuve. Dau mai sus tabloul întocmit după principiul acesta.

(Va urma)

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrita-Aurită (en Maramureş).

COMENTARII

Din lucrările Institutului de cercetări forestiere al României

EFECTELE SECETEI DIN ANII 1945 ŞI 1946

IN RAZA OCOLULUI SILVIC EXPERIMENTAL CAROL I (MIHAEŞTI)

de Ing. ION M. PAVELESCU

Uscarea arborilor ca efect al sectei din anii 1945 şi 1946 apărea în raza Ocolului silvic experimental Carol I, Mihăeşti-Muscel, încă din a doua jumătate a verii 1946, în forme şi de proporţii îngrijorătoare. Iar în luna Septembrie 1946, într'una din pădurile acestui ocol — pădurea Grădiştea — în arboretele de gorun de pe culmile si mai ales versanţii însoriţi, pe solurile schelete pietroase, am putut constata că:

a) 20% din arbori erau complet şi definitiv uscaţi; aceştia în marea lor majoritate, deşi prezentau defecte şi semne de nesănătate, puteau încă trăi câţiva ani; seceta, sigur a grăbit uscarea celor mai mulţi din aceştia cu câţiva ani;

b) 15% din arbori aveau frunzele uscate pe intreg coronamentul şi fenomenul de uscare manifestat şi la lujerii anuali în partea superioară a coronamentelor; unele crăci răsleţe de pe fus mai prezentau încă frunzele verzi;

c) 25% din arbori aveau frunzele uscate pe mai mult decât jumătatea superioară a coronamentelor;

d) 15% din arbori aveau frunzele uscate pe cca 1/3 din coronamente în partea superioară a acestora;

e) numai 25% din arbori nu prezentau semnele unei vătămări din cauza secetei.

Menţionăm însă că fenomenul de uscare în felul şi de proporţiile mai sus arătate, nu s'a înregistrat decât pe culmile şi versanţii cu soluri pietroase şi bătuţi de soare şi că deci, în acelaşi timp, este vorba şi de temperatura în atare soluri, ca factor vătămător determinant la uscarea gorunului.

Pe versanţii nordici, ocupaţi de fag, nu s'a constatat decât o uscare sporadică a acestei specii, totuşi mai frecventă decât obişnuit.

Cum însă din suprafaţa de 4402 ha pădure a ocolului silvic experimental Carol I, gorunul ocupă cca 35% şi cum suprafaţa culmilor şi versanţilor cu soluri schelete este apreciabilă, în deosebi în pădurile Grădiştea, Opreşti şi Câlceasca, numărul mare de arbori, definitiv uscaţi, ca şi al celor ce puteau fi consideraţi că nu-şi mai revin, punea problema valorificării unor însemnate cantităţi de materiale lemnoase.

Pentrucă însă, pe de o parte, procesul de uscare era în curs, iar, pe de alta, căderea normală a frunzelor în toamnă lipsea arborii sănătoşi de semnul vieţii, ceea ce ar fi prilejuit confuzii la marcarea arborilor, s'a amânat marcarea şi deci exploatarea şi valorificarea acestor materiale pentru primăvara 1947. Această măsură era indicată şi de nevoia de încadrare a acestor realizări în programul de lucru al exerciţiului 1947/48 şi coincidea şi cu interesul de a plasa în timp lucrarea de marcare a arborilor uscaţi, înaintea celorlalte marcări de produse principale şi secundare. In felul acesta, urma să se vadă în cazul tăierilor de produse principale, dacă nu este situaţia de a se restrânge posibilitatea, iar în cazul tăierilor secundare, dacă nu apar noui condiţiuni în tratarea arboretelor rărite prin uscare.

In afară de foioasele amintite, gorun şi fag, alte foioase nu am observat că au fost uscate din cauza secetei.

In raza ocolului silvic experimental Carol I se află însă şi răşinoase, introduse prin plantaţiuni, încă de acum 50 ani. Molidul şi pinul (silvestris şi mai puţin nigra) formează arborete uneori de câteva hectare în locul fostelor poeni interioare din toate pădurile ocolului. Apoi, în parcul ocolului, răşinoasele sunt reprezentate prin multe specii [1]). In afara proprietăţii ocolului sunt asemenea arborete de molid şi pin pe islazurile comunale constituite din Ocolul Carol I.

In arboretele de răşinoase din pădurile Grădiştea, Prislop, Câlceasca, Opreşti şi Rădeşti, nu se putea constata în toamna 1946 fenomene de uscare, nici la molid şi nici la pin, ca urmări ale secetei. In schimb însă, pâlcurile de molid de pe islazurile constituite din pădurea Rădeşti, aflate pe platouri, s'au uscat în massă.

---

1) Vezi „Iuliu Moldovan şi Mihăeşti" de I. M. Pavelescu Icef., Seria II: Referate, comunicări, Nr. 66.

In Parcul Mihăești, începând cu luna August (1946) fenomenul de uscare era tot mai evident la molid. In vara 1945 nu s'au uscat decât molizii dominați care mărgineau hotarul nordic al parcului dinspre șoseaua Mihăești — gara Mihăești. Incepând însă cu luna August 1946, se usucă molizii de pe aleia principală, care duce dela gară la reședință, începând dela intrarea în parc, apoi cei de pe aleia din Sudul reşedinţei (continuarea drumului de acces spre cancelarie dinspre şoseaua naţională Pitești-Câmpulung. In luna Octombrie acele molizilor uscaţi formau pe alei un covor gros de 5—12 mm. O uscare a molidului, iarăşi la rând, a mai avut loc în colţul nordic al parcului dinspre calea ferată. La intrarea în parc, pe aleia care duce la reşedinţa dinspre gară, pe dreapta, se afla un pâlc format din 12 exemplare de Pinus strobus. S'a uscat în întregime și acesta. In restul parcului, molidul s'a uscat mai răspândit şi în măsură mai mică, deci.

Pentrucă în cazul răşinoaselor, posibilitatea unei confuziuni la marcare nu putea fi, iar pe de altă parte, pentrucă uscarea în massă a molidului în parc impunea şi măsuri de protecţie, nu s'a aşteptat decât căderea zăpezii, pentru ca prejudiciile de exploatare şi în special, cele de scoaterea materialului, să fie cât mai neînsemnate şi pentru arbori şi pentru alei. S'a parcurs cu marcarea, toată suprafaţa de 43 ha a parcului și s'au marcat şi arbori uscaţi, din alte cauze: aplecaţi, rupţi, desrădăcinaţi. Tabloul de mai jos cuprinde un număr de 22 specii, din care s'au marcat în total 1594 arbori.

Menţionăm însă că numai molidul și pinul strobus, din toate speciile arătate, s'au uscat din cauza secetei. Pinii (nigra şi silvestris) sunt dintre exemplarele rupte sau încovoiate de zăpezile anilor anteriori; ienuperul, încovoiat de zăpezile din iarna 1946/47; stejarii, cei mai mulţi subțiri, uscați prin dominare, proces firesc în lipsa unor lucrări culturale la vreme, în plantaţiunile din parc; celelalte specii, uscate sau cu defectuozităţi pricinuite de alte cauze decât seceta.

Pentru istoria Parcului Mihăești detaliem în anexe pe specii, dimensiunile fiecărui arbore marcat.

Cu prilejul exploatării începute în Ianuarie 1947 în parc s'a constatat la doborîrea molizilor că aceștia au suferit în acelaşi timp şi un atac de Pityogenes chalcographus.

La fel la Pinus strobus. Atacul a fost puternic, totuşi n'a fost sesizat decât cu această ocaziune.

Arborii marcaţi în parcul ocolului în iarna 1946/47

Nr. crt.	Specia	Nr. arborilor	Volumul în mc	Observaţiuni	
				Diametru bază	Inălţimi
1	Molid	566	173,879	8—54 cm	8—32 m
2	Larice	4	0,396	12—16 cm	3—16 m
3	Pin negru	43	7,322	10—32 cm	8—18 m
4	Pin silvestru	132	51,464	10—44 cm	8—28 m
5	Pin strobus	12	13.355	18—50 cm	14—30 m
6	Ienupăr (de Virg.)	2	0,148	12—16 cm	6—8 m
7	Mesteacăn (alba)	12	5.065	20—34 cm	14—22 m
8	Anin negru	1	1,116	38 cm	16 m
9	Carpin	7	0.625	14—18 cm	6—10 m
10	Fag.	2	0,127	12—14 cm	8 m
11	Stejar roşu (Q. borealis Mich)	1	0,103	16 cm	8 m
12	Stejar (Q. robur L.)	675	175,452	8—98 cm	6—30 m
13	Nuc negru (Jug. nigra L.)	2	0,194	12—14 cm	8 m
14	Salcie (alba)	2	0,398	14—22 cm	10—12 m
15	Ulm de câmp	4	7.726	20—62 cm	6—22 m
16	Mălini	5	0,229	10—16 cm	6—10 m
17	Cireş păsăresc	2	0.194	10—18 cm	6—12 m
18	Glădiţă	2	0,336	12—20 cm	12—16 m
19	Salcâm	19	6,139	8—42 cm	10—26 m
20	Paltin de munte	6	0.452	10—16 cm	6—14 m
21	Jugastru	3	0,248	12—18 cm	8 m
22	Frasin (Fr. excelsior)	42	4,084	8—26 cm	8—18 m
	Total . .	1594	448,962		

Uscarea molidului din Parcul Mihăeşti, în special de pe alei, a stricat arhitectura parcului în mare parte. Va fi o problemă dificilă înlocuirea lor şi racordarea nouilor lucrări cu restul parcului. Primăvara 1947 aşteaptă începutul acestor refaceri.

Exploatarea arborilor din parc reprezintă un rar prilej de furnizare a unui material pentru lucrările de cercetare ale Institutului. Diversele laboratoare și școala pot trage foloase din această împrejurare.

Relatările de față nu au decât un caracter informativ, sumar, asupra urmărilor secetei din anii 1945 ș 1946 din ocolul silvic experimental Carol I, constituind în acelaș timp, în parte, înregistări necesare pentru istoria unui parc — rezervație a Institutului nostru de cercetări forestiere.

Din cuprinsul acestor relatări se desprind și concluziunile și unele măsuri de ordin practic pentru valorificarea arborilor vătămați.

Sezonul vegetativ următor ne va dovedi de-abia proporțiile și gravitatea vătămărilor din secetele precedente.

Les effets de la sécheresse des années 1945 et 1946 dans le cantonnement forestier de Mihăești.

La sécheresse qui a persisté en Roumanie deux années consécutives (1945 et 1946) s'est bien ressenti même en forêt. Aussi, dans les forêts constituant le cantonnement forestier Mihăești, situées dans la région des collines du département Muscel, elle a fait de grandes ravages dans les peuplements de chêne rouvre qui couvrent les versants ensoleillés, et là surtout dans les parcelles a sol superficiel et vers les crêtes des collines.

Le hêtre, qui occupe les versants septentrionaux, a souffert beaucoup moins, mais plus que dans les années considérées normales.

Dans la région considérée il y a aussi des plantations de résineux. Parmi ceux-ci, c'est surtout l'épicea et le pin Weymouth qui ont souffert le plus.

TENNESSEE VALLEY

de Ing. AT. HARALAMB

Oricine dintre cei ce au trecut printr'o școală fie chiar elementară, știe de fluviul Mississippi, unul dintre cele mai mari cursuri de apă de pe globul pământesc (4620 km), care străbate America de Nord de sus în jos drept pe la mijloc. La fel se cunoaște și afluentul său mai mare, Ohio (pe stânga), a cărei lungime este de 1600 km, având cu 400 km mai mult decât Nistrul (1200 km). Cunoștințele omului obișnuit la care ne-am referit se opresc însă aci; despre Tennessee nu cred să fi auzit.

Tennessee este și el unul dintre marile cursuri de apă ale Americii de Nord, fiind afluent de stânga al lui Ohio. Are 1300 km, întrecând cu 100 km lungimea Nistrului și cu 500 km pe aceea a Prutului (811 km). Isvoarele lui se găsesc în pădurile virgine din „Great Smoky Montains" cele mai înalte vârfuri ale lanțului Apalachian din Nord-Estul Americei. Fluviul are forma unui cornulet accentuat, direcția inițială a lui fiind NE—SW, ca să sfârșească prin a curge, la vărsarea în Ohio, direct spre Nord. La rândul lui, Tennessee are 5 afluenți mai de seamă: French Broad, Holston, Hiwassee, Micul Tennessee și Clinch. Fluviul cu afluenții lui drenează o suprafață de teren cât a Angliei și a Scoției socotite la un loc, aparținând la opt state: Alabama, Tennessee, Kentucky, Virginia, Carolina de Nord, Carolina de Sud, Georgia și Mississippi. Regiunea respectivă are o populație de 4,5 milioane de suflete.

Populația localnică, ca oricare din orice alt colț de pământ, odată colonizată în regiune și pe măsura înmulțirii ei, a înțeles să folosească darurile naturii fără să țină seamă de echilibrul stabilit. Astfel, a distrus întinderi mari de pădure, ca să-și facă terenuri mari de cultură, iar pe acestea din urmă le-a folosit într'un mod cu totul irațional. Toate acestea au dus la eroziune, ajungându-se, până acum 14 ani, ca 2.800.000 ha din cele 3.400.000 ha terenuri cultivabile, să fie atinse de diferite grade de eroziune. Dintre acestea, pe mai mult de 400.000 ha pământul arabil dispăruse complet.

Regimul apelor fluviului, alimentat de ploile abundente ce cad în Estul Americei, devenise foarte neregulat, producând inundații pustiitoare, care pricinuiau pagube apreciate la 1 milion de dolari anual. Din această pricină populația trăia în nesiguranță și în sărăcie.

In anul 1933 luna Mai parlamentul Statelor-Unite a votat o lege prin care a creiat o organizație, căreia i-a dat misiunea de a întreprinde toate lucrările de punere în valoare a regiunii respective, organizație denumită „Tennessee Valley Authority" sau prescurtat T. V. A.

Aceasta o pornit la acțiune folosind cu totul altă cale decât cele urmate de primii coloni și urmașii lor. T. V. A. nu mergea să violenteze natura ci, respectând prima dintre toate legile sale: oamenii și resursele naturale formează un tot, echilibrul fiind acela care să primeze în relațiile dintre pământ, apă, păduri, minerale, agricultură, industrie și oameni.

T. V. A. — organizaţie de proporţii gigantice — porneşte la lucru, angajând în acest scop zeci de mii de lucrători şi personal de diferite specialităţi: ingineri, economişti, geologi, geografi, biologi, medici, etc. etc. Se fac studii cât mai aprofundate şi cât mai complexe şi se porneşte la lucru astfel încât după 10 ani (în 1943) opera a fost socotită împlinită.

Prima măsură luată a fost de a se regula regimul fluviului. In acest scop, s'au proiectat dealungul fluviului și a afluenţilor lui, 28 mari baraje de reținerea apei. Unele dintre acestea sunt socotite azi printre cele mai mari din Statele-Unite. Pentru a ne da seama de proporțiile grandioase ale acestor lucrări de baraje, dăm câteva cifre. S'au defrișat 70.000 ha teren, pentru ca să facă loc la lacuri, s'au construit sau refăcut mai mult de 2000 km de mari drumuri și aproape 225 km de căi ferate. S'au deplasat 30.000.000 m³ de ciment, piatră și pământ, pentru ca să se facă fundațiile barajelor. A fost nevoie de 113.000.000 m³ de ciment, piatră și pământ, care reprezintă de 12 ori massa celor 7 piramide egiptene. Numai cimentul reprezintă de 2,5 ori mai mult decât a trebuit pentru ecluzele dela canalul de Panama. Aceiași cantitate ar fi fost suficientă să facă 7 baraje de proporțiile celui dela Dniepropetrovsk. Aceiași cantitate depășește cu 1.200.000 m³ pe aceia care a trebuit pentru barajul Grand Coulée, care singur a necesitat 8 ani de muncă și concursul a 10 antreprize. Cu materialele folosite la construcția barajelor din valea Tennessee — opera unui singur organism — s'ar fi putut face 35 baraje ca acela dela Boulder, care vine, în ordine de importanță, după Grand Coulée.

Prin construirea acestor baraje, regimul apelor fluviului a fost complet stabilizat și stăpânit, apele lui putând fi reținute azi în diferite puncte și dirijate după cazuri. O rețea de peste 300 stațiuni meteorologice și hidrografice, împânzește regiunea, observațiunile fiind înregistrate, transmise și cunoscut~~e~~ zilnic de cei ce dirijează / a regimul fluviului.

Putința de inundații este astfel înlăturată, efectele bune ale acestei regularizări de regim resimțindu-se și în basinele fluviilor Ohio și Mississippi. Nu mai există astăzi în lume un alt fluviu al cărui debit să fie supus voinței omului, cum este Tennessee.

Odată cu regimul apelor s'a regulat și extins și navigabilitatea pe acest curs de apă, astăzi vapoarele circulând pe 746 km din lungimea lui.

Dar transformările nu s'au oprit aci. Forța imensă care există în apă este astăzi captată și folosită de om, apa fiind silită să treacă prin mari și puternice turbine, producătoare de electricitate, încât T. V. A. a devenit a doua organizație producătoare de curent electric din America. Ea produce 12 miliarde kw/oră, adică 1/2 din producția tuturor celorlalte companii de energie electrică socotite la un loc în momentul intrării Americei în răsboiul din 1917.

Electricitatea este considerată astăzi drept cheia progesului. 1 kw/oră este echivalentul a 10 ore de lucru uman. Cele 12 miliarde kw/oră produși de T. V. A. echivalează deci cu 120 miliarde ore de lucru uman. Iată deci posibilitatea multiplicării energiei umane în veacul electricității. Deaceea producerea acestei mari cantități de electricitate a dus în regiune o mare transformare. Și întrucât T. V. A. a avut drept îndreptar vânzarea curentului electric la prețuri reduse, folosința electricității s'a extins până la cele mai îndepărtate ferme. Se socotește astfel că 1/5 din cele 85.000 ferme folosește azi electricitatea, în timp ce până acum aceiași folosință reprezenta 1/100 în Statul Mississippi, 1/35 în Georgia, 1/25 în Alabama și în Tennessee. Electricitatea a transformat întreaga viață. Se socotește că la Chattanooga 9/10 din menajuri folosesc frigidere, iar la Knoxville 3/4. La Nashville — capitala statului Tennessee — 1/2 din menajuri folosesc mașini electrice de gătit.

Prin regularea regimului apelor, prin producerea curentului electric în mare cantitate, prin extinderea și intensificarea navigabilității fluviului, prin deschiderea de drumuri și construcții de căi ferate, o nouă și viguroasă activitate începe în regiune. Industria agonizantă și-a revenit: altele noi, de mari proporții, iau naștere, în special pentru producere de material de războiu. Orașele prosperă, se înmulțesc și cresc. Nivelul de viață și moralul populației cresc. S'au creiat parcuri publice în tot lungul fluviului. Locuitorii dispun acum de 15.000 km maluri de lac. Mai mult de 50 basine pot fi folosite pentru pescuit. Cantitatea de pește ce se realizează astăzi este de 40 ori mai mare decât altădată în marile lacuri și de 15 ori în cele secundare. Cele 10 specii de pește care există au dat naștere la o industrie prosperă, care în 1943 a produs 6 milioane livre de pește comestibil. Se speră că se va putea atinge cifra de 25 milioane livre anual.

Am arătat mai sus că T. V. A. a pornit la lucru având la bază o nouă concepție: oamenii și resursele naturii să formeze un tot armonic. Până atunci însă ani de-arândul, s'au consacrat milioane de dolari pentru construire de diguri de apărare în cursul inferior al fluviului, fără să se fi luat măsuri de precauţiune ca să se construiască baraje-rezervoare în cursul lui superior, care să fi permis acestor diguri să-şi îndeplinească rolul lor protector. In acelaşi timp, populaţia nu ţinea seama că ceea ce se petrece pe râu este determinat, în mare măsură, de ceea ce se petrece pe pământ. Deaceea, s'a doborît pădurea acolo unde trebuia să rămână, s'a arat acolo unde nu trebuia şi cum nu trebuia, lipsind pământul de protecţia necesară. Rezultatul a fost acţiunea distructivă a apei în proporţiile amintite.

Deaceea, un alt punct din programul organizaţiei T. V. A. a fost acela al stăvilirii eroziunei şi restaurarea ţinuturilor distruse de ea. In acest scop, s'a pornit la o vastă acţiune de convingere a populaţiei, ţinându-se conferinţe şi cursuri, organizându-se câmpuri experimentale, constituindu-se asociaţii, etc. Sarcina aceasta — dintr'un anumit punct de vedere — a fost mai dificilă decât aceia a regulării regimului apelor fluviului. Totuşi, cu perseverenţă, în cei 10 ani s'au realizat mari progrese. Multe din rănile pământului au fost vindecate şi altele sunt în curs. Agricultura a fost îndrumată pe căi raţionale. S'au făcut terasări pe o suprafaţă de peste 400.000 ha. Pe o întindere de peste 1.200.000 ha, fermierii experimentează metodele moderne ale agriculturii raţionale, patronată de T. V. A.

Dar ceea ce a produs revoluţionarea agriculturii, este folosirea îngrăşămintelor fosfotate (care a dat naştere la industrii de mari proporţii). Ingrăşămintele — se spune — „sunt dotate cu o virtute aproape magică" la fel ca aceea a electricităţii şi a mecanicei. In 10 ani de zile s'a ajuns ca randamentul solului să crească în tot basinul, dar mai ales la fermierii experimentatori. S'au calculat următoarele creşteri, în zece ani: 13% la cereale, aceiaşi producţie la porumb însă numai pe jumătate din întinderea folosită până atunci, 33% la fân. La experimentatori, creşterea este de 3 ori. Creşteri de 30—60% s'au marcat şi la carne, ouă, lapte, brânzeturi. Numărul vitelor a crescut şi el.

Prin folosirea îngrăşămintelor, producându-se mai mult, s'a putut restrânge culturile agricole pe terenurile mai puţin expuse eroziunii, cedând pădurii şi fâneţelor pe cele mai în pericol. In vederea creierii acestora din urmă se folosesc specii leguminoase (iar dintre acestea în special trifoiul) care au facultatea ca prin nodozităţile de pe rădăcinile lor să fixeze azotul atmosferic, alt îngrășământ. Se socotește că fiecare livră de fosfat răspândit pe pământ, produce prin intermediul rădăcinilor de leguminoase, trei livre de azot, care vine să se adauge acțiunei fertilizante a fosfatului și calciului. Astfel, fosfatul, azotul și calciul refac fertilitatea solului. Un sol lipsit de aceste trei elemente este un sol mort și steril, pe care nu poate crește nici-o plantă proprie să-l ferească de efectele distrugătoare ale celor 6000 tone de apă, care se abat în fiecare iarnă asupra fiecărei jumătăți de ha din regiune. Fortificat însă cu acest îngrășământ, solul poate, cu ajutorul planismului și a câtorva cunoștințe ale fermierului, să joace un rol însemnat în executarea programului general de conservarea solului.

Pădurile, care grație precipitațiilor abundente și sezonului prielnic de vegetație, se bucură de creșteri extrem de viguroase, acoperă 54% (5.600.000 ha) din întinderea basinului. Ele nu puteau să nu intre în programul de reconstrucția regiunii, mai ales că 40% din suprafața lor este proprietatea cultivatorilor. Aceste păduri, la rândul lor, au devenit tot atâtea câmpuri de experiență. Pepiniere numeroase au fost creiate, în care s'au crescut milioane de puieți folosiți la refacerea suprafețelor distruse prin incendii și exploatări abuzive și pentru a acoperi coastele erodate abandonate de agricultură. Arbori noi au fost introduși și experimentați: o varietate specială a nucului negru, un roșcov de rară calitate, un castan asiatic și o specie de abanos. Pentru fermieri veniturile din păduri constitue o completare binevenită la budgetul lor, ei necontând numai pe produsul cerealelor care obosesc solul.

Industria lemnului, care furnizează de lucru la 1/12 din populația văii și care reprezintă o cifră de afaceri anuală de 112 milioane dolari, cu ani în urmă agonizantă, își are azi existența asigurată și sporită.

Cheltuielile făcute în cei 10 ani pentru regularea regimului apelor fluviului și pentru producerea curentului electric sunt evaluate la 700 milioane dolari, din care 65% reprezintă cheltuelile de producerea electricității, 15% pentru navigație și 20% în lucrările pentru impiedicarea inudațiilor. Se socotește însă că în 30 ani cheltuelile făcute vor fi rambursate din vânzarea curentului electric.

Cheltuelile pentru restaurarea solului, în decursul celor 10 ani, s'au urcat la suma de 39.800.000 dolari, la care trebue să se mai adauge suma de 383.000 dolari investiţi în fabricile de îngrăşăminte.

In total, sumele cheltuite în cei 10 ani pentru restaurarea văii Tennessee se urcă la 750 milioane dolari.

Astfel s'a ajuns ca numai în 10 ani, un fluviu şi o suprafaţă imensă drenată de el, să sufere transformări în bine de necrezut. Iniţial capricios şi vagabond, fluviul a fost schimbat într'un lanţ de mari lacuri liniştite, care fac prosperitatea, siguranţa şi plăcerea riveranilor. Un curs de apă, a cărui forţă altădată distrugătoare şi pierdută, este astăzi stăpânit şi folosit, zi şi noapte, la producerea unei energii electrice, care uşurează povara muncii omeneşti. Valea Tennessee constitue istoria unor terenuri devenite sterile prin nepricepere şi abuz, redate fertilităţii; este istoria pădurilor devastate şi incendiate, refăcute şi puse în situaţia de a creşte cu vigoare; este istoria unei populaţii al cărei efort a ajuns să creeze din nou valea Tennessee. Istoria aceasta se potriveşte oricărei alte regiuni, oricărui râu, căci toate văile au trăsături comune: apa, aerul, pământul, mineralele, pădurile. Tennessee — ne spune autorul cărţii care ne-au prilejuit datele acestui articol 1) — a fost un gigant leneş şi distrugător. Astăzi forţa sa nelimitată, captată de T. V. A., este, după 10 ani de eforturi, în serviciul riveranilor. Nu există azi în lume un alt curs de apă care să fie supus voinţei omului, ca Tennessee. Nu este un alt curs de apă care să lucreze aşa de greu pentru om ca Tennessee. Forţa lui care altădată se manifesta aşa de brutal, azi dă energie electrică.

T. V. A. prin opera imensă şi de necrezut, realizată într'un interval de timp record, a dovedit că în secolul XX se poate face şi imposibilul. Valoarea acestei experienţe mai rezidă şi în faptul că ea stabileşte că cel mai bun fel de a duce la bun sfârşit o sarcină ca aceea de care este vorba mai sus, este de a respecta, între altele, echilibrul stabilit de natură.

Tennessee Valley

L'auteur du présent article fait un bref compte rendu sur la magnifique oeuvre de reconstruction entreprise, dans les Etats-Unis en Amérique par „Tennessee Valley Authority" dans le bassin du grand fleuve Tennessee affluent du Ohio.

---

1) David E. Lilienthal: Construit pour le peuple. T. V. A. une expérience de la democratie américaine. New-York, 1945; 246 pagini.

ASUPRA NISIPURILOR SBURĂTOARE DELA GRANIȚA DE NORD-VEST A ȚĂRII

de PIERRE VERONE
Student al Facultății de Silviculturii

La granița de Nord-Vest a Transilvaniei, în cuprinsul județelor Satu-Mare și Sălaj, se află unele terenuri relativ întinse cu soluri superficiale, având multe asemănări cu nisipurile sburătoare din Sudul Olteniei. Aceste terenuri, aproape în totalitate se găsesc în raza Ocolului Silvic Satu-Mare.

Problemele cari s'au pus silvicultorilor români în acest colț de țară, încă dela integrarea Transilvaniei în cadrul firesc al României unitare, au fost felurite și importante, avându-se în vedere tradiția forestieră rămasă moștenire dela fosta administrație austro-ungară.

Ocolul de regim silvic Satu-Mare se mărginește la Nord cu U.R.S.S., la Vest cu Ungaria, la Sud cu Ocolul silvic de ameliorare Simleul Silvaniei, iar la Est cu Ocoalele de ameliorări Baia-Mare și Negrești. Teritoriul pe care se întinde ocolul Satul Mare mai cuprinde și 2 ocoale C.A.P.S.: Burlești și Sii, având un diametru de 180 km. dela Ardusat în județul Satu-Mare, până la Curtuiușeni în județul Sălaj. Este străbătut de căile ferate: Oradea Mare—Satu mare, Satu Mare—Bixad, Satu Mare—Șomcuța Mare și de numeroase șosele naționale, județene și comunale. In total, ocolul cuprinde 40 trupuri de păduri, totalizând 21.021,7955 ha. dintre cari 3.499,6900 ha aparțin județului Sălaj, iar restul de 17.522,1055 ha cad în județul Satu-Mare. Din totalul suprafeței de mai sus, peste 70% sunt păduri de stejar, gorun și cer, iar restul, păduri de salcâm, fag, carpin, ulm, plop, etc. In trecut aproape toate pădurile comunale au aparținut marilor latifundiari maghiari: Frații Karollyi, Molinda Karollyi, Vecsey, Pappenheim, Degenfeld sau Municipiului Satu-Mare.

Solurile nisipoase din regiunea Carei-Mari, cuprinse între 39°51'35" și 40°23'50" longitudine și 47°33'40"—47°49'30" latitudine, au o întindere însemnată (plășile Carei-Mari și Valea lui Mihaiu).

Sunt în total 12 comune cu așezări pe aceste nisipuri, și anume: Foieni, Berea, Ciumești, Sanislău, Resighea, Curtuiușeni, Valea lui Mihaiu, Scărișoara Nouă, Urmașii lu Horia, Simian, Choniz, Silindru, cu o populație de 22.123 locuitori.

Dacă eliminăm solurile intermediare, atunci în regiunea susmenționată, terenurile cu sol curat nisipos se reduc la cca. 11.560 ha dintre cari 9.120 ha în raza Ocolului Satu-Mare, iar restul în raza Ocolului Șimleul Silvaniei.

Originea geologică. Aceste nisipuri sunt o prelungire a celor din Ungaria, pornind din regiunea Debretzin. Ele aparţin aluviului mai vechiu din quaternar (pleistocen). Au suferit dese modificări în aşezarea lor în urma acţiunii eoliene, ori de câte ori au rămas descoperite de orice vegetaţie. Toate prezintă un caracter de soluri de transport.

Nisipurile din Nord-Vestul Transilvaniei au fost provocate de aluviunile vechi ale apelor în divagaţie ale râurilor Someş şi Crasna în scurgerea lor continuă către Tisa, care mai târziu şi-a îndreptat cursul spre Nord.

Apele celor 2 râuri în deplasarea lor treptată către Nord au lăsat mari întinderi cu depresiuni mlăştinoase, supuse periodic inundaţiilor de primăvară şi de toamnă, cu depuneri mâloase, cari au durat până în timpurile istorice. Ungurii au numit aceste depresiuni „Ecsed". Cea mai mare întindere a lor a fost de cca 70.000 ha între Carei—Satu Mare. In aceste depresiuni s'au instalat apoi în mod natural, mestecăniş, ariniş, trestiiş, dând naştere unor turbării întinse în urma acoperirii repetate a vegetaţiei herbacee şi lemnoase, datorite frecvenţei inundaţiilor.

Prin bălţile „Ecsed" se scurgea pe atunci râul Crasna — ca afluent al Someşului. Mai târziu, Someşul fiind canalizat, i s'a schimbat albia, lucrările tehnice conducându-l direct în Tisa. In afara condiţiunilor hidrologice, acţiunea îndelungată a vânturilor principale a contribuit la formarea de dune neregulate, unele de 10—30 m înălţime. Nisipurile fiind supuse acţiunii mecanice a vânturilor, au fost purtate de colo până colo, acoperind în drumul lor importante întinderi vecine, cu vegetaţie erbacee, pe care o distrugeau prin sufocare.

Prin revărsări extraordinare de ape, unele porţiuni se refăceau, putându-se forma în diferite puncte oaze mai mici sau mai mari, cu o vegetaţie capabilă de a lega şi fixa acele nisipuri.

Când condiţiunile speciale permiteau instalarea vegetaţei forestiere, fixarea căpăta durată.

Morfologia. Dunele au o aşezare diferită, în general către N-S, cu depărtări variind între 100—200 m sau chiar 500—3000 m.

Caracteristica principală a acestor soluri este nivelul foarte adânc al pânzelor de apă freatică.

Motivul capital că o vegetaţie arborescentă nu se poate desvolta aici, în mod normal, este tocmai lipsa de apă în stratele superficiale ale solului şi ale depozitelor de nisip.

Din analizele mecanice făcute în nisipurile depe dune se constată predominanța nisipului mare și procentul foarte redus al părților levigabile. De aici rezultă că aceste soluri rețin o cantitate de apă cu totul insuficientă, iar din cauza marilor spații lacunare, apa nu se poate ridica ușor prin capilaritate.

Rădăcinile şi aerul pătrund uşor în adâncime, solul este sărac în săruri nutritive, se încălzesc repede și se răcesc repede.

Iar din analizele nisipurilor din lacoviști se constată că:

I. Orizontul A are o capacitate mai mare de reținere a apei.

II. Permeabilitatea pentru apă și aer este mai redusă.

III. Comparativ cu dunele, mai multe materii nutritive.

IV. Procent anormal de părți levigabile, deci coloidal nu pot lega particulele mici sub formă de agregate.

V. Inrădăcinarea superficială.

Determinările de reacțiune, (făcute pe cale electrometrică, în laboratorul Orössi din Satu-Mare, de către Verone Ana), au dat valori pH ca următoarele:

Orizontul A: 4,77. Orizontul B: 6,44. Orizontul C: 6,38.

Plantațiunile de salcâm. Din literatura maghiară rezultă că primele împăduriri cu salcâm s'au făcut la anul 1901 în regiunea Debrețin, neavând nimic comun cu împăduririle din 1778 și 1815 din regiunea Deliblat.

Primele plantațiuni masive s'au făcut în hotarul comunei Curtuiușeni, în anii 1913—1914, pe cca 420 jug. cad. cu 5750 puieți la hectar.

Sub administrația românească însă, doctrina care câştigase cei mai mulți adepți în această regiune era inspirată din nevoile de lemn de lucru din ce în ce mai accentuate. Deaceea se prevedea înlocuirea treptată a celorlalte esențe prin stejarul pedunculat.

Revenindu-se temporar la administrația maghiară, aceasta a crezut mai oportun să încurajeze cultura salcâmului, care se pare că deși nu dăduse rezultate mulțumitoare, mai ales din cauza sărăcirii avansate a solului, prezenta cele mai multe garanții, în ceea ce privește stabilizarea vegetației forestiere pe nisipurile sălăjene.

Astăzi, din nou se pune problema înobilării arboretelor existente prin înlocuirea salcâmului în special cu stejar și creerea unor arborete noi de pedunculat.

Din nefericire, după cum am putut observa, această politică sănătoasă pare sortită unui eşec cel puțin parțial, datorită unor condiții locale, pe cari voi încerca să le arăt mai jos.

a) In primul rând, pepinierele nu sunt bine întreținute, puieții fiind înăbușiți de buruieni (Festuca glauca, Koeleria gracilis, Carex nutans, Veronica dentata, Veronica arvensis, Salvia pratensis, Solanum nigrum, Dactilys glomerata, Ranunculus acer, Calamagrostis predofragmites).

Apoi greșala capitală care s'a comis a fost neglijarea completă a introducerii subarboretului în culturi, deși o simplă privire comparativă asupra diferitelor arborete poate fi mai mult decât concludentă. Incurajarea introducerii subarboretului, în special a alunului, păducelului, va avea efectele cele mai fericite asupra arboretelor de pedunculat.

b) O altă cauză o constitue numărul excesiv al delictelor, cari se extind cu precădere asupra lemnului de lucru.

c) In sfârșit o mare eroare se comite prin amestecurile nelogice de esențe de lumină și prin puțina importanță care s'a dat plopului.

Impăduriri pe nisipuri cu alte specii. I. *Pinul silvestru* merge foarte bine dar suferă de zăpezile moi ce cad toamna și primăvara. II. In ceea ce privește *pinul austriac* deși s'a constatat că puieții se usucă, se încearcă totuși cultura lui în continuare. III. *Glădița* se prezintă mai slab decât salcâmul, plantându-se ca gard viu. IV. *Nucul comun și american* suferă de gerurile timpurii și târzii. V. *Oțetarul*, plantat contra pășunatului, suferă de geruri. VI. *Sălcioara* (Eleagnus), se prezintă bine în pepiniere, dar fără randament în cultură. VII. *Amorpha fruticosa* este destinată pentru înlesnirea culturii fazanului. VIII. *Dudul* suferă și el de geruri, dar trebue sprijinit în vederea creșterii viermilor de mătase. IX. *Plopul*, esență de viitor, merge bine pe lăcoviști și în depresiuni.

BIBLIOGRAFIA

Blattny T. es **Fekete L.** **Fak** és eserjék és el terjedese **1913**
Chiriță C. Dr.: Problema solului în silvicultura română. **1933**.
Drăcea M.: Curs de silvicultură. 1924.
Kaan K.: Faertekesitesünk és gazdasagi érdekeink a hegyvideken. 1904.
Karollyi J.: Etude sur les bois du Domaine de Nagy-Karollyi **1909**
Wittnar F.: Etude pedologique sur les teritoires forestiers entre Nagyvaradi et Szatmarnemeti. **1910**
Zeitler H. Ing.: La situation orographique de la région de Szamos supérieur.

Sur les sables mouvants de la frontière de Nord-Ouest du pays.

VÂNĂTOARE

CANTONAMENTUL DE VANATOARE IN CARPAŢI

de Ing. OTTO WITTING (Braşov)

O parte integrantă a vânătoarei in Carpaţi, care durează de obiceiu mai multe zile, formează cantonamentul pe terenul de vânătoare. Se va putea face în apropierea locului, unde vânătoarea va fi executată, in aşa fel că prin cantonare (strângerea lemnului de foc, fumul focului din campament, etc.) vânatul (cerbul, capra neagră, ursul, cocoşul de munte) să nu se sperie.

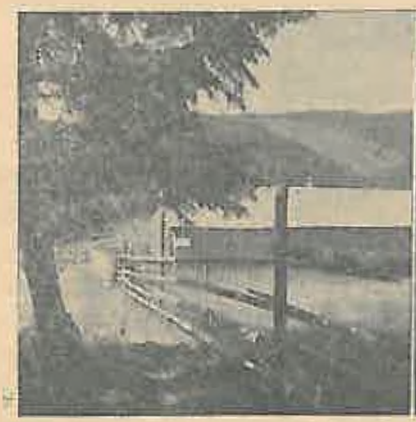

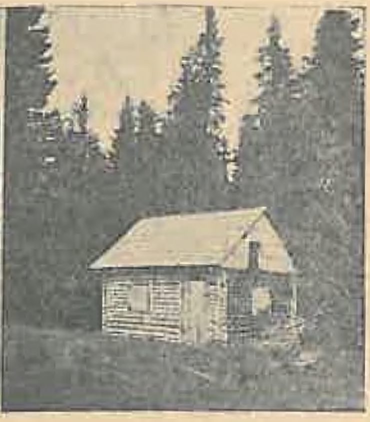

Clişeu O. Witting

Fig. 1. — Casa de vânătoare „Ditrău". Pe coamă de munte, în teren cu cerbi.

Fig. 2. — Cabană de vânătoare, in teren cu cerbi, pe coamă de munte, in loc deschis.

La cantonamentul dintr'o stână, vânătorul este legat de locul, unde ciobanul a clădit stâna. Dacă acest loc nu este departe de locul vânătoarei, stâna se va putea folosi foarte bine pentru cantonament, natural numai după curăţirea ei prealabilă.

Cu totul altfel se prezintă situaţia în cazul cantonamentului din case sau cabane de vânătoare. In acest caz locul pentru clădirea cabanei se va alege de către vânător, având caracter definitiv. La alegerea locului, vânătorul trebue să fie destul de precaut şi circumspect, parcurgând adeseori zile întregi terenul de vânătoare, până când va găsi locul cel mai apt şi cel mai corespunzător.

Din nefericire, in trecut nu prea s'a dat atenția cuvenită acestei probleme, astfel că în terenurile noastre cabanele de vânătoare in cele mai multe cazuri sunt greșit plasate și greșit construite.

Următoarele considerente sunt decisive pentru alegerea locului unde se va construi cabana:

1. *Din punct de vedere vânătoresc*, cabana se va plasa într'un teren de cerbi, diferit de locul care s'ar alege într'un teren cu capre negre.

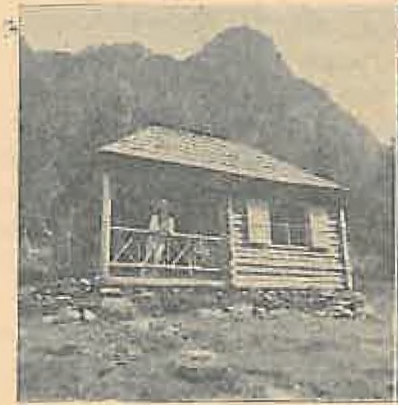

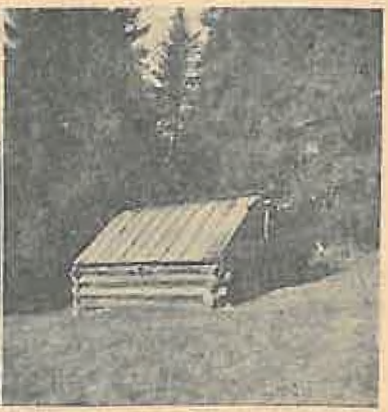

Clișeu O. Witting

Fig. 3 — Cabuna de vânătoare „Valea Pojortei", pentru vânătoarea de capre negre, construită în vale și vedere minunată.

Fig. 4. — Colibă pentru vânătoarea de urși și cocoși de munte.

La un teren de vânătoare populat cu cerbi, cabana nu se va construi nici odată jos în vale, ci totdeauna sus pe coama de munte, la un loc dominant, cu perspectivă largă. In acest caz cerbii, in timpul boncănitului, ușor vor putea fi ascultați chiar din locul cabanei, vânătorul putând ușor — după glasul și tăria boncănitului și după configurația terenului — alege cerbul, care îi convine mai bine. Pe lângă acest procedeu, posibilitățile de transport ale cerbului doborît nu joacă nici un rol, întrucât în cele mai multe cazuri locul unde cerbul s'a împușcat și unde cabana s'a construit, va fi ușor accesibil pentru căruță sau cai.

Altfel este situația în terenul de vânătoare populat cu capre negre. Aici cabana, în opoziție cu terenul de vânătoare de cerbi, se va așeza jos în vale și numai în cazuri cu totul excepționale sus la coama muntelui. Din vale, înainte de începerea vânătoarei, ambii versanți se pot vedea ușor și vânătorul poate decide, pe care versant va executa vânătoarea, văzând capra neagră din vale și vânând-o apoi la dibuit. In acest caz capra neagră doborîtă, ușor se va transporta în vale la cabană, transportul ei la deal fiind greu sau chiar imposibil.

Pentru vânătoarea la urs sau cocoș de munte nu se va construi o cabană separată decât numai în cazurile cele mai rare. In aceste cazuri se va construi cel mult o colibă de vânătoare provizorie. In primul caz, cabana construită pentru vânătoarea la cerb sau la capre negre se va întrebuința și pentru vânătoarea la urs și cocoș de munte.

2. *Din punct de vedere estetic*, cabana trebue să aibă o poziție cât mai frumoasă. Cu cât mai frumos este așezată cabana și cu cât mai variată și excepțională este perpectiva dela geamuri sau dela terasa ei, cu atât mai atrăgătoare și însuflețitoare va fi șederea și petrecerea în ea, și cu atât mai bucuros va fi căutată de vânător. A ne bucura de frumusețile naturii, formează unul dintre elementele cele mai însemnate ale vânătoarei de munte. O cabană, a cărei poziție nu este frumoasă, este fără viață și fără valoare, nefiind căutată de vânător decât numai cu părere de rău și cu desgust.

3. *Din punct de vedere al sănătății*, cabana trebue să aibă o poziție plină de soare, cât mai deschisă, sudică și absolut uscată. Soarele și vântul să aibă permanent acces liber. Este o greșală fundamentală, a se plasa cabana în locuri umbrite, umede, înfundate și închise, cum dealtfel se găsesc destul de des. In acest caz, cabana întotdeauna va fi umedă, rece, nesănătoasă și moroasă, și în scurt timp distrusă de buretele de pereți (Merulius lacrimans).

4. *Din punct de vedere economic*, cabana să aibă o poziție corespunzătoare, adică să fie așezată în nemijlocita apropiere a apei potabile (izvor, pârâu), și să fie ușor accesibilă pentru căruțe, sau cel puțin pentru cai de călărie. In plus, să se găsească *lemne de foc* în cantitate suficientă (doborituri de vânt, de zăpadă și de avalanșe, etc.) și permanent în apropierea cabanei, întrucât fără lemne de foc și fără apă, nici o viață în cabană nu este cu putință.

5. *Din punct de vedere al siguranței*, cabana să fie ferită, pe cât cu putință, de invaziune și de distrugere de către rău făcători. Aceasta se obține — în cazul când cabana nu este permanent locuită de paznicul de vânătoare — parte prin construirea ei, nu departe de o stână locuită, sau cât mai aproape de drumurile des frecventate de oameni.

6. *Din punct de vedere tehnic*, cabana să răspundă cerințelor tehnice, adică să fie plasată acolo unde materialele de construcție

(bârne, lemne pentru șindrilă, pietre, nisip, etc.) se găsesc în imediată apropiere. In munții înalți, transportul lor la o distanță mai mare este extrem de greu și costisitor.

In munții înalți, în afară de plasament, cabana mai trebue ferită și de *pericolul avalanșelor*, și anume atât cele de zăpadă, care curgând jos, distrug tot ce-i în drum, cât și de presiunea aerului, care însoțește avalanșa, care de obiceiu este extrem de ridicată.

In ce privește construirea însăși a cabanei de vânătoare, se vor observa următoarele reguli:

1. Cabana să nu fie mai mare decât este absolut necesar. Important este ca încăperile ei să se poată încălzi în timpul cel mai scurt posibil. Vânătorul, care ajunge toamna sau iarna transpirat la cabană, nu poate aștepta mult timp, până când cabana se încălzește. Aceasta numai atunci este posibil, dacă încăperile sunt pe cât cu putință de mici.

2. Fundamentul cabanei să se facă din zidărie plină, cu mortar hidraulic, sau cel puțin din zidărie uscată, cu pietrele bine și precis așezate; altfel, podeaua va fi permanent rece și șoarecii vor fi mosafiri permanenți ai cabanei.

3. Bârnele întrebuințate la construirea cabanei vor fi uscate și pe cât posibil cioplite în trei părți. Crăpăturile și găurile dintre bârne se vor astupa cu mușchiu. Se recomandă a se tapeta pereții pe dinăuntu cu hârtie groasă de celuloză, iar pe din afară — cel puțin partea expusă vântului violent — cu hârtie gudronată sau cu scânduri precis așezate.

4. Cabana se va acoperi cu șindrilă și nu va fi prevăzută cu coș, astfel încât hornul se va termina direct în pod în forma unui genuchiu. La locul unde hornul sau burlanul trece tavanul se va așeza în jurul hornului asbest sau tinichea, iar în podul casei se va pune un strat de pietriș pentru evitarea incendiului. Dacă funinginea, care cu timpul se va așeza pe șindrile în apropierea hornului, se va curăți permanent, pericolul de incendiu este mult redus. Totuși, este recomandabil a se asigura cabana în contra incendiului.

In cazul de mai sus, adică dacă hornul sfârșește direct în pod, acesta se va putea întrebuința și pentru afumarea carnei vânatului împușcat, micșorând prin aceasta greutatea vânatului doborît, deci și greutatea transportului vânatului împușcat dela cabană până la locul de destinație. In acest caz, din oasele vânatului se va și putea

CABANA DE VANÀTOARE
VALEA POJORTEI
SC 1:100

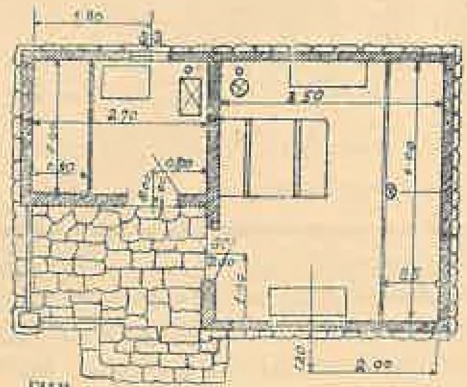
1.85
2.70
0.80
2.00

PLAN

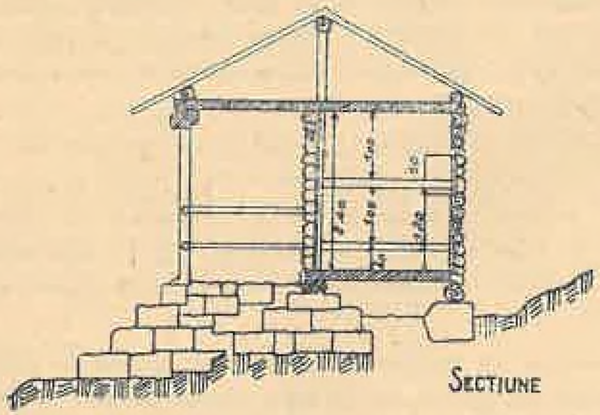

SECTIUNE

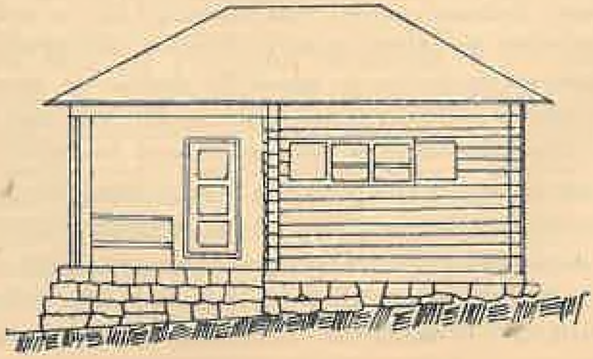

fierbe imediat pentru săpun, întrebuințând astfel în mod rațional toate părțile vânatului.

5. Pentru încălzirea încăperilor, să se depoziteze permanent sub paturi o cantitate suficientă de lemne de foc bine uscate, tăiate și crăpate, iar pentru păstrarea alimentelor să se pregătească la un loc răcoros și ferit de șoareci — de obiceiu pe terasă — o mică lădiță, care se va putea încuia.

Dacă se vor îndeplini toate punctele și toate condițiunile de mai sus, cabana astfel plasată și construită va contribui mult la reușita dorită a vânătoarei de munte.

Alăturatul plan, al unei cabane de vânătoare, îndeplinește toate cerințele de mai sus. In această cabană au loc 4 vânători și 2 paznici de vânătoare. Mobilierul întreg constă din: 1 sobă de fier, 1 mașină de bucătărie, 2 mășuțe, 4 bănci, 6 paturi construite etajat și 6 saltele. Apoi, 2 lămpi cu petrol, 1 lighean, 1 căldare, 2 oale, 1 cratiță, 6 pahare, 12 farfurii de aluminium, o sticlă plină cu petrol și pe urmă câteva sticle de lămpi de rezervă.

Le campement de chasse dans les Carpathes.

L'auteur montre les conditions dont on doit remplir une maison de chasse dans les montagnes Carpathes au point de vue: du site, de l'hygiène, économique, tehnique et de la sûreté.

CRONICA

INTERNĂ

● Anul forestier 1946.

Anul 1946 a fost așteptat cu luminoasă nădejde de întreaga lume ca an aducător al păcii. Speranțele omenirii au fost însă înșelate. Mesagiul de libertate, bună stare și pacificare, pe care popoarele l-au așteptat însetate, n'a putut străbate toate granițele și nici pătrunde in toate inimile. Dacă, pe plan politic internațional, anul trecut a reprezentat, cu fluctuații, o contribuție simțitoare la rezolvarea spinoasei probleme a păcii, pe plan economic el a însemnat un an falimentar. Schimburile internaționale au continuat să fie anemice, iar ca rezultat o mare parte a lumii a trăit și continuă a trăi sub spectrul foametei, fără a întrevedea o schimbare esențială în viitorul apropiat.

Țara noastră, după un lung războiu pierdut, încearcă toate dificultățile inerente unei situații internaționale neclarificate. Urmând unui an secetos, vara lui 1946 a fost deasemenea bântuită de o **secetă** cumplită, cum economia noastră agrară n'a mai înregistrat în ultimii 50 ani. Efectele ei, resimțite pe aproape întreaga suprafață a țării, au învederat încă odată precaritatea bunei stări a țărilor „eminamente" agricole. In Moldova, provincia cea mai greu lovită de războiu și de efectele secetei, viața pâlpâie în condiții dramatice.

Dar arșița n'a pârjolit numai câmpurile ci a incendiat și pădurile. Groaznicul flagel al **incendiilor** a bântuit cu o vigoare neîntâlnită mai toate regiunile țării, căzându-i pradă zeci de mii de hectare de pădure. Pădurile țării au ars ca imense făclii zile și nopți dearândul și numai ivirea ploilor a pus capăt acestei noi suferințe a pădurii.

Efectele dezastruoase ale secetei au deslănțuit o fără precedent de gravă **criză alimentară**, căreia poporul român, luptând din greu cu obligațiile externe și cu dificultățile reconstrucției țării, se vede nevoit să-i găsească o grabnică soluție, deoarece de neîntârziata ei rezolvare depinde ca niciodată viața și viitorul său. Intr'un astfel de moment, poporul român a întors o privire plină de speranță către pădurile sale, și — ca și altădată — a cerut pădurii ceea ce ogorul i-a refuzat: hrană pentru el și vitele sale.

Astfel pădurea, deși ea însăși în suferință, a dat un ajutor neprecupețit sătenilor, primind vitele la pășunat. Pentru asigurarea hranei vitelor pe timpul iernii, Statul a permis *) în mod gratuit în toate pădurile țării strângerea de frunzare și practicarea muguritului, în pădurile de baltă, instituindu-se obligațiuni precise pentru organele silvice și afectându-se fonduri masive în acest scop. Pentru a supleni redusele cantități disponibile de grăsimi, necesare populației. Statul a instituit obligația de colectarea jirului și a semințelor de conifere, urmând a fi prelucrate în fabricile de uleiuri comestibile. Deasemenea prin export de lemn și cherestea s'au obținut în compensație cereale și alte produse alimentare. Ajutorul, pe care pădurea l-a dat poporului român, într'un ceas critic al existenței sale, merită mai mult decât o subliniere.

---

*) A se vedea și evidența legilor și deciziilor de interes forestier, publicată de noi în Revista Pădurilor Nr. 9—10, pp. 164—168 și Nr. 11—12, pp. 252—256.

Planificarea, coordonarea și aplicarea politicii forestiere a Statului a fost făcută în anul trecut de **Comisia Tehnică a Lemnului**, creată în baza J. C. M. Nr. 1439/1945, (publ. în M. Of. Nr. 271/945), ca organ al Consiliului Superior al Economiei Naționale. Această comisie în compunerea căreia intră specialiști din toate ramurile de activitate ale economiei forestiere, a luat în studiu numeroasele probleme ivite în sectorul forestier (situația livrărilor pentru Convenția de Armistițiu, consumul intern de materiale lemnoase, stabilirea disponibilităților pentru export, activarea exploatărilor forestiere, actualizarea prețurilor materialelor lemnoase, stăvilirea delictelor silvice și a incendiilor din păduri, necesitățile de credit ale industriei forestiere, etc.) și a făcut propuneri forurilor superioare pentru justa lor soluționare. Dispunând de suficiente mijloace de documentare și având asigurată colaborarea instituțiilor de Stat și a organizațiilor profesionale, activitatea sa a fost rodnică și a răspuns unor reale necesități, concretizându-se — între altele — și printr'o serie de legiuiri, între care cităm legea pentru înființarea circumscripțiilor silvice de control și legea pentru organizarea Casei Pădurilor Statului.

Dorind să amintim **realizările legislative**, trebuie să observăm că în anul expirat nu s'au produs schimbări esențiale față de trecut, deși forurile competinte au depus o activitate prodigioasă pentru elaborarea unui cadru legal, adecuat nouilor împrejurări. S'a pregătit astfel o serie întreagă de legi pentru îndrumarea diverselor sectoare ale economiei forestiere, dar care, din diferite motive, nu au putut fi desăvârșite prin procedura extraordinară a decretelor-legi și urmează să facă obiectul acțiunii de legiferare a Adunării Deputaților.

O singură lege totuși a căpătat formă definitivă, **legea Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului**, care, pentru a da o nouă așezare celei mai mari administrațiuni silvice, mai conformă cu rolul său important în economia națională, consacră în principal o destul de largă autonomie administrativă și financiară, necesară unei funcționări prompte.

O mențiune specială merită și cele câteva legi prin care se modifica unele prevederi ale legilor pentru pădurile de protecție și pentru pădurile necesare apărării naționale, abrogându-se dispozițiunile speciale restrictive referitoare la regimul defrișerilor și redându-le regimului prevăzut de Codul silvic în art. 13. Aceste modificări au dat un nou impuls cererilor de defrișare, pentru creeare de izlazuri comunale, pentru comunele sărace lipsite de pășune. Pentru rezolvarea lor a apărut o serie de „legi“, cu caracter individual (cf. Mon. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946), care sub diferite motive ca transformare în pășune, schimbare de destinație, vânzare de pădure cu preț de expropriere spre a fi transformată în pășune, etc., au impus noi sacrificii pădurii, reducând și mai mult domeniul forestier al țării.

Dintre celelalte legiuiri apărute, mai trebuie citate încă:

— Legea Nr. 298/946, care stabilește normele de organizare, administrarea și un **nou statut al „Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina“**, cu o largă reprezentare a intereselor populaţiei în compunerea organelor de conducere.

— Legea Nr. 453/946 pentru înfiinţarea **circumscripţiilor silvice de control**, având de scop activarea exploatărilor de păduri precum şi controlul distribuţiei produselor lemnoase.

— Cele două soluţiuni opuse, survenite în interval de câteva luni prin legile Nr. 384/946 şi Nr. 763/946 pentru rezolvarea litigiului istoric cu privire la **administrarea patrimoniului fostelor regimente grănicereşti.**

In rest, desvoltându-ne încă sub regimul economiei dirijate, s'a continuat edictarea a o serie de dispoziţiuni legale, emanând dela M. A. D., S. S. al Aprovizionării sau dela Comisariatul general al Preţurilor, care, cu scopul de a realiza o adaptare a producţiei, circulaţiei şi consumului de materiale lemnoase la politica generală a Statului, au înmulţit diversele formalităţi la care sunt supuşi toţi cei încadraţi în circuitul vieţii economice.

Trecând la **activitatea marilor instituţii silvice**, Consiliul Tehnic, I. C. E. F., CAPS, Direcţia Silvică, Direcţia P. P. J., Fondul Bisericesc, trebuie să arătăm din capul locului că, luptând cu dificultăţi materiale neîntâlnite până acum, ele au urmărit cu tenacitate înfăptuirea programelor lor de lucru. Dacă acestea nu au putut fi realizate integral, se datoreşte în primul rând gravei crize alimentare, care a determinat accentuarea dificultăţilor existente prin insuficienta dotare a fondurilor bugetare afectate. Lipsa porumbului, alimentul Nr. 1 al muncitorilor de pădure, a adus o încetinire a ritmului exploatărilor, care s'a resfrânt şi asupra celorlalte sectoare de producţie. Continua şi mereu sporita decalare dintre preţurile maximale de vânzare ale produselor lemnoase şi remuneraţia diverselor elemente alcătuitoare ale valorii de cost, a produs o extremă agravare a situaţiei financiare a acestor instituţii, care a necesitat intervenţia Statului cu credite pentru finanţarea producţiei. Cu toate aceste credite, situaţia rămâne critică şi la aspecte alarmante în câmpul iniţiativei private.

In domeniul **industriei şi comerţului lemnului**, situaţia se prezintă la fel de îngrijorătoare. Având să rezolve grele probleme impuse de lipsa alimentelor şi pieselor de schimb, de insuficienţa creditelor şi de carenţa mijloacelor de transport, cu un regim de preţuri depăşit cu mult de cheltuielile de producţie, industriile forestiere au căutat să facă faţă atât obligaţiilor externe cât şi cererilor de pe piaţa internă. In cadrul obligaţiilor externe, s'a activat cu deosebită râvnă la satisfacerea clauzelor Convenţiei de Armistiţiu (art. 11 şi 12) şi ale acordurilor comerciale cu URSS., Jugoslavia, Bulgaria şi Ungaria.

Anul trecut ne-a invederat că, pentru o perioadă de vreme, în structura balanţei comerciale a României vor interveni modificări, ce vor aduce în primul plan lemnul. Din nefericire, această nouă poziţie pentru lemn, nu se datoreşte unei producţiuni forestiere sporite printr'o gospodărire raţională ci bine cunoscutelor lipsuri şi indisponibilităţi ale produselor agricole şi petrolifere. Comprimând consumul intern la minimum şi raţionalizând repartiţia cherestelei, s'au putut realiza unele cote disponibile la export în compensaţie cu alimente şi utilaj industrial.

In această ordine de idei, trebuie să menţionăm şi colaborarea capitalului român cu cel sovietic prin constituirea societăţii „**Sovromlemn**", chemată a juca un rol proeminent în câmpul exploatărilor, industrializării, comercializării, exportului și construirii de instalații tehnice. Deasemenea, trebue remarcată noua societate ce urmează a fi înființată prin convenția intervenită între Fondul Bisericesc (Fonbis) și C.F.R., având de obiect exploatarea, industrializarea, comercializarea și valorificarea bunurilor Fondului Bisericesc și care corespunde nevoilor mărite de lemn ale căilor ferate precum și rezolvării impasului în care se găsea Fondul.

Trecând la sectorul **economiei vânatului**, avem regretul de a nu înregistra nici în acest an actul de restituție și de totală integrare în economia forestieră, pe care-l reclamă interesele gospodăriei cinegetice. O dare de seamă amănunțită a realizărilor se găsește în corpul revistei.

Cultivându-se o veche tradiție, prezentă astfel și în vitregiile condiții actuale, **manifestările culturale** au continuat să păstreze o poziție de prim plan în preocupările corpului silvic. Cu uitare de sine și multiple sacrificii personale, animatorii acestor preocupări au menținut nivelul înalt al unei profesiuni intelectuale, al cărei prestigiu se revendică și se păstrează printr'o prezență conservență pe linia realizărilor culturale. Fapta lor, promovând o concepție generoasă de viață, îmbracă astfel o anume măreție.

Semnalăm, în primul rând, acele manifestări adresate populației, care țintă la formarea unei „conștiințe forestiere", dela care se așteaptă o mai vie înțelegere a rostului pădurilor în viața veșnică a țării. **Sădirea arborilor**, desfășurată în întreaga țară, prin grija organelor silvice, a asociat mai ales tineretul la acțiunea de difuzare a adevărurilor despre pădure. La centru, ea a fost onorată și de prezența capilor Departamentului Agriculturii și Domeniilor.

Tinzând la aceleași obiective, am asistat în anul trecut la alte două manifestări, adresate marelui public, **expoziția Casei Pădurilor Statului** și expoziția **„Lemnul în România"**. Dacă cea dintâi, organizată cu competință, a izbutit să pună în lumină efortul CAPS-ului în refacerea țării, cea de a doua, deschisă sub egida Ministerului Informațiilor, deși a prezentat imagini artistice, n'a atins pe deplin țelul vizat, datorită unor imperfecțiuni de organizare, dintre care redactarea nesatisfăcătoare a textelor explicative a părut cea mai evidentă.

Tot pe linia manifestărilor culturale, s'a înregistrat, mai ales în prima jumătate a anului trecut, o bogată activitate în domeniul **conferințelor** de specialitate. Astfel la **Cercul de Studii** au cuvântat d-nii I. Pavelescu (Cu prilejul unei duble comemorări: 50 ani dela înființarea Parcului Mihăești, 10 ani dela moartea lui Iuliu Moldovanu), D. Teodorescu (Adaptarea și sporirea producției forestiere în noua concepție economică), Dr. T. Bălănică (Fenologia forestieră în slujba apărării și sporirii patrimoniului forestier), V. Filip (Noi orizonturi în industrializarea lemnului), Dr. V. Sabău (Probleme de proprietate forestieră în Ardeal), St. Rodoteatu (Considerațiuni asupra proprietății și producției forestiere).

In acelaşi cadru al Soc. Progresul Silvic, dar sub formă de **symposion**, a avut loc o altă serie de comunicări, grupate în jurul câtorva idei centrale: **problema muncii în exploatările forestiere** (d-nii E. Vintilă, H. Rășcanu, T. Georgian, C. Dragu); problema împăduririlor în stepa română (d-nii St. Rubțov, I. Mateescu, I. Vlad); problema protecției pădurilor (d-nii M. Ene, Th. Rădulescu, T. Comes). Discuțiunile în jurul acestei teme, au fost conduse — respectiv — de d-nii I. C. Demetrescu, M. Petcuț și Gr. Eliescu.

La ARLUS, în cadrul subsecției silvice, a fost continuată acțiunea de difuzare a realizărilor forestiere sovietice, căutându-se ca subiectele comunicărilor să urmărească succesiunea lucrărilor de teren. Au conferențiat d-nii: St. Rodoteatu (Organizarea muncii la exploatările forestiere din URSS), E. Misso (Metodele mecanice noi pentru debitarea traverselor), Gr. Colpacci (Aportul URSS adus pentru modernizarea și refacerea industriilor forestiere), V. I. Koldanov (Recentele metode de împădurire din URSS), C. Georgescu (Economia forestieră a URSS), Al. Beldie (Impresii forestiere din URSS).

La **Radio**, d-l Ing. Gr. Colpacci a vorbit despre „Domeniul forestier al URSS."

Activitatea **publicistică**, deși a avut de înfruntat enorme dificultăți, provocate de lipsa de hârtie și de costul extrem de ridicat al tiparului, le-a biruit și a înscris valoroase realizări. In fruntea acestora, stă **Revista Pădurilor**, în al 61-lea an de apariție, care a continuat să prezinte un interesant material științific și informativ. Apărând numai în 4 caete, cu un total de 264 pagini, s'au publicat totuși 27 de articole (studii și comentarii) și un foarte bogat material informativ, răspândit în cronicile: internă, acum 50 de ani, externă, cinegetică, legislativă și recenzii. Forma aleasă de prezentare, calitatea colaborărilor și apariția regulată situează Revista Pădurilor în primele rânduri ale publicațiilor științifice și onorează pe toți cei ce se străduesc la desăvârșirea ei.

Suplimentul Profesional al Revistei Pădurilor, care apare cu regularitate dela 23 August 1944, a cuprins în cele 178 pagini ale sale, un bogat material oglindind preocupările profesionale ale Corpului Silvic, precum și interesul pe care-l suscită în sânul său aceste probleme.

Foaia Oficială CAPS., în al VIII-lea an de apariție, a publicat în cele 13 caete apărute un variat material informativ, integrat în natura tradițională a preocupărilor sale: norme și instrucțiuni de serviciu, ordine circulare, etc.

Articole de interes forestier au continuat să apară în mai toate ziarele. O atenție deosebită le-a acordat ziarul „Finanțe și Industrie", care către finele anului trecut a consacrat săptămânal o „pagină forestieră", în care s'au publicat articole interesând comerțul, industria și politica lemnului, cu colaborarea și a inginerilor silvici. Deasemenea în revista „Propășirea", apărută sub egida Ministerului de Agricultură și Domenii, ca organ al agriculturii, cooperației și silviculturii, s'au difuzat numeroase cunoștințe despre pădure și însemnătatea ei.

In domeniul **tipăriturilor de cărți silvice**, editura **Soc. Progresul Silvic**, cu o activitate mai restrânsă ca în trecut, din cauza dificultăților menționate mai sus, a dat totuși la lumină două lucrări: Evoluția economiei forestiere în România de Ing. Dr. V. Sabău și Gustave Huffel de Ing. Gh. Pană.

Institutul de Cercetări Forestiere al României, în cadrul lucrărilor sale de cercetare, în care întâmpină numeroase dificultăți, create de o dotare insuficientă și de condițiile de lucru incompatibile cu climatul necesar creației științifice, a publicat încă o parte din rezultatele acestor cercetări, aducând astfel noui contribuții la propășirea științelor silvice. In afară de volumul X de Anale, cuprinzând lucrările d-lor: Prof. D. A. Sburlan, N. Ghelmeziu, G. T. Toma, E. Vintilă, Gh. Nicolau-Bârlad, At. Haralamb, S. Pașcovschi, s'au mai publicat în seria de „referate şi comunicari" următoarele lucrări: Ion Ionescu (De la Brad) şi pădurile de I. C. Demetrescu; Cultura speciilor de anin de M. Petcuţ; Consideraţiuni asupra atacului şi combaterii insectei Cerambix cerdo L. de M. Ene; Problema sortării lemnului brut de foioase de I. M. Pavelescu; Iuliu Moldovan şi Mihăeştii de I. M. Pavelescu şi Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernii de Al. Beldie.

Seria de „Norme, instrucţiuni" s'a îmbogăţit cu încă 2 lucrări ale d-lor T. Bălănică. — Instrucţiuni pentru executarea observaţiilor fenologice forestiere şi Gr. Eliescu — Instrucţiuni relative la observarea, înregistrarea şi semnalarea fenomenelor vătămătoare din păduri.

Nici acţiunea de difuzare şi popularizare a cunoştinţelor despre pădure n'a fost neglijată, publicându-se 7 broşuri de îndrumări silvice, datorate d-lor: I. C. Demetrescu, Gr. Eliescu, N. Ghelmeziu, At. Haralamb, Tr. Heroiu şi E. Vintilă.

Tot în cadrul activităţii de editură, semnalăm, datorită apariţiei în 1946, volumul al II-lea al **Lucrărilor celui de al XVI-lea Congres AGIR.**, în care s'au publicat 25 de comunicări referitoare la problemele silvice.

Cele două **biblioteci** principale de specialitate, a Soc. Progresul Silvic şi a ICEF.-ului, au continuat să se îmbogăţească cu câteva sute de volume şi periodice din literatura română şi străină, datorită reluării încă foarte timide a relaţiilor culturale cu străinătatea.

Terminând expunerea manifestărilor culturale, constatăm că reprezentarea inginerilor silvici din provincie este puţin numeroasă. In momentul de faţă, această sarcină revine mai mult camarazilor din centrală. Inregistrând cu regret faptul că, datorită însărcinărilor de serviciu, multiple şi covârşitoare, inginerii din exterior nu mai au răgazul să participe ca în trecut la aceste manifestări, ne exprimăm însă speranţa că anul viitor, desfăşurându-se sub auspicii mai favorabile, le va permite să se dedice şi acestor îndeletniciri.

Invăţământul silvic superior a primit cu satisfacţie consacrarea adusă activităţii d-lui Ing. cons. Dr. I. C. Demetrescu prin transformarea în catedră a conferinţei de Politică, Economie şi Administraţie Forestieră dela Facultatea de Silvicultură şi înălţarea d-sale la rangul de profesor titular la această catedră.

In 1946, au fost admişi 131 de studenţi să urmeze cursurile Facultăţii de Silvicultură, iar un număr de 68 absolvenţi au intrat în viaţa practică, pentru a aduce contribuţia lor de muncă tinerească, pe care nevoile ţării o aşteaptă.

Menţionăm deasemenea reluarea activităţii, după 7 ani de întrerupere, a Societăţii Studenţilor Ingineri Silvici, în cadrul căreia s'au manifestat de timpuriu atâtea din figurile proeminente ale corpului.

In învăţământul mediu şi inferior s'au produs în anul trecut unele modificări, printre care citâm: transformarea şcoalei de conductori silvici „Casa Verde" în şcoală de subingineri silvici şi ca atare şi schimbarea denumirii de conductor silvic în subinginer silvic şi înfiinţarea a două şcoli de brigadieri silvici la Butoieşti şi Năsăud, precum şi a unei şcoale de pădurari la Rosnov-Bacău.

Pe tărâm profesional, **Soc. Progresul Silvic**, care, pe lângă activitatea sa de apărare a intereselor economiei forestiere, desfăşoară o vie acţiune de promovare a intereselor de ordin profesional ale corpului silvic, a luat în cercetare, în ședințele Consiliului de Administrație, și a făcut numeroase propuneri de ameliorare a textelor inițiale ale următoarelor proecte de legi: echivalarea salariilor inginerilor silvici cu acelea ale inginerilor din cadrul M. L. P. C., legea corpului tehnic general, legea vânătoarei, legea CAPS.-ului legea Pădurilor Persoanelor Juridice, legea Ministerului Pădurilor, Statutul Funcționarilor Publici. O parte din aceste legi au căpătat în cursul anului trecut o formă definitivă, consacrându-se în textele lor multe din aceste revendicări. Altele, cum este Statutul Funcționarilor Publici, nu au ținut suficient în seamă aceste observațiuni și ca atare nu au reglementat în modul cel mai corespunzător acest sector de activitate.

A 60-a adunare generală a Soc. Progresul Silvic, convocată la 30 Iunie 1946, datorită împrejurărilor, nu a cunoscut amploarea din anii precedenți. Lucrările sale durând o singură zi, fără tradiționalele discuțiuni asupra problemelor importante la ordinea zilei și cu o asistență puțin numeroasă, ea a constituit o expresie fidelă a modului în care vremurile vitrege ce le traversăm condiționează posibilitățile de organizare ale unor asemenea manifestări.

In anul trecut, Soc. Progresul Silvic a avut durerea să înregistreze trecerea în cele eterne a 7 din membrii săi: Gh. Petrescu, Remus Oprișiu, Fr. Czech, At. Nedelcovici, V. Petrescu, Budu Caloianu și Dănilă Roșu. Deasemenea, silvicultorii au pierdut în botanistul Paul Cretzoiu, din cadrele ICEF, un admirabil cunoscător și un bun prieten și colaborator al lor.

Pe planul mai larg al **relațiilor internaționale**, înregistrăm mult dorita reluare a acestor legături. Manifestate la început prin reluarea schimburilor de publicații cu majoritatea țărilor europene, către sfârșitul anului aceste legături au fost întărite cu ocazia unor călătorii de studii în străinătate, pe care d-l prof. C. C. Georgescu le-a întreprins în Jugoslavia, Cehoslovacia și Franța, unde a luat parte la lucrările „Congresului Internațional al Lemnului". Această participare constituie reintrarea României în circuitul manifestărilor internaționale forestiere, din care se găsea absentă de mai mulți ani.

Incheind aceste rânduri și încercând să rezumăm în câteva cuvinte fizionomia anului expirat, va trebui să spunem: A fost un an în care în toate domeniile s'au depus mari eforturi, dar fără satisfacții depline.

Omul a suferit enorm. Lucrând în condiții covârșitor de grele, cu salarii care desconsideră cele mai elementare nevoi, el a păstrat, cu sacrificiul propriei sale persoane, o admirabilă disciplină. In pragul unui an nou, oamenii, optimiști incorigibili, privesc viitorul cu o îndârjită nădejde și așteaptă ca anul 1947 să le aducă pacea și cu ea buna stare.

N. St. Dumitrescu

● Acțiunea de indrumare forestieră.

Ciclul anual de conferințe al Cercului de Studii Forestiere al Soc. „Progresul Silvic", s'a redeschis în ziua de 24 Ianuarie 1947, cu conferința inaugurală a d-lui ing. insp. silvic Dr. Th. Băiănică despre „Acțiunea de indrumare forestieră". Ședința a fost onorată cu participarea d-lor Prof. Tr. Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, C. Agiu, Subsecretar de Stat la M.A.D., ing. N. Celac, Secretar general al Sectorului forestier, ing. G. V. Vasiliev, Directorul Soc. Sovromlemn, precum şi a unei numeroase şi selecte asistenţe.

D-l Dr. Th. Bălănică a început conferinţa d-sale prin a defini acţiunea de îndrumare forestieră ca fiind activitatea desfăşurată pentru lămurirea tuturor acelora, care trebuie să ştie ce este o pădure, care sunt rosturile ei în economia naţională, ce foloase are omul şi societatea omenească dela pădure. Această acţiune trebuie înţeleasă ca o activitate de explicare a măsurilor ce trebue luate pentru apărarea ei, pentru buna ei folosinţă, pentru îngrijirea ei, pentru o raţională valorificare a produselor sale, pentru întemeerea şi regenerarea ei.

Profesiunea de ing. silvic îşi recunoaşte în această materie o responsabilitate colectivă faţă de comunitatea naţională. Animaţi de acest spirit şi autorizaţi de competinţa lor tehnică, inginerii silvici au activat totdeauna şi pretutindeni în acest sens pentru formarea unei conştiinţe forestiere în marea massă a poporului, care să pună în acord interesele obşteşti, concretizate în legiuirile forestiere existente, cu atitudinea populaţiei faţă de păduri. Noua organizaţie F.A.O. (Food and Agricultural Organization) creeată în cadrul O.N.U.-ului, recomandă guvernelor naţiunilor membre, ca o măsură indispensabilă, apărarea şi salvarea pădurilor dela devastare, precum şi o folosire economică a lemnului, trebuind să câştige pentru aceasta concursul opiniei publice care trebuie să devină conştientă de faptul că **existenţa pădurilor condiţionează existenţa naţiunilor.**

In această acţiune, Soc. „Progresul Silvic" deţine de multă vreme locul de frunte consacrat prin statutele sale şi printr'o constantă tradiţie de strădanie pe această cale. In vremuri în cari se înmulţesc diferitele solicitări la cari se crede că pădurea este chemată a răspunde, Soc. „Progresul Silvic" consideră necesară o reanimare a acţiunii de îndrumare şi informare forestieră.

Acţiunea Societăţii va fi inaugurată printr'o „Săptămână forestieră", programată pentru primăvara anului 1947, ea va fi continuată apoi şi îndreptată către copii şi tineret, către intelectuali şi marele public, către industriaşii şi proprietarii de păduri, către populaţia dela sate, folosindu-se mijloacele, pe care o practică îndelungată le-a verificat: cărţi, reviste, filme documentare, excursii, expoziţii, etc. separat şi în funcţie de posibilităţile, care vor sta la dispoziţie, dar şi în cadrul festiv al „Serbării sădirii arborilor", manifestaţie care îşi are tradiţia ei şi la noi.

In încheere, conferenţiarul a rezumat scopul acestei acţiuni ca fiind acela de a face **pădurile şi arborii cunoscuţi. pentru că iubim numai ceea ce respectăm şi respectăm numai ceea ce cunoaştem.**

După conferinţă, a fost prezentat auditorului un bogat material documentar, constând din publicaţiuni româneşti şi străine, aflate în bibliotecile I.C.E.F. şi Progresul Silvic, care au ilustrat activitatea de îndrumare a silvicultorilor români şi străini pentru formarea unei conştiinţe forestiere.

La discuţiunile care au urmat, au luat cuvântul d-nii: ing. Dr. Val. Dinu, Secretar general N. Celac, Prof. D. Drâmbă, Ministru C. Agiu şi Ministru Tr. Săvulescu.

D-l ing. Dr. V. Dinu a evidenţiat rolul social al inginerilor silvici, cari activează în direcţia unei lămuriri pe cale de exemplu a legăturii dintre pădure şi lumea dela sate.

D-l Secretar general N. Celac reluând ideea desprinsă din conferință, că pădurile aparțin generațiilor viitoare, arată că istoricește afirmația nu se verifică. Generațiile trecute nu ne-au transmis pădurile în cea mai bună stare. In actuala situație, pădurile trebuie să vină în ajutorul generației prezente, să-i ajute să iasă din impas., căci rostul pădurilor este de a fi în slujba poporului.

D-l Prof. D. Drâmbă insistă asupra necesității unei bune organizări și a unei colaborări între toți factorii răspunzători pentru a nu se banaliza ideea care stă la baza acestei acțiuni.

D-l Ministru C. Agiu arată că prima indatorire a inginerilor silvici este de a-și îndrepta toată atenția către popor, care nu s'a putut bucura de lumina necesară, pentru a avea înțelegerea foloaselor pe care i le aduce pădurea. In această campanie care trebuie să se desfășoare mai ales în mijlocul poporului, trebuie să se folosească nu numai știința rece, adevărată dar grea, ci și mijloacele mai atractive, mai aproape de sufletul săteanului. Acțiunea de lămurire trebuie să cuprindă și pe ceilalți specialiști din cadrele M.A.D.-ului — agronomi și veterinari — pentru a-i asocia la această operă, al cărei succes depinde în mare măsură de o colaborare organizată a acestor 3 categorii de specialiști, silvicultori, agronomi și veterinari. Coordonarea acestei activități trebuie să se facă de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

In încheere, a luat cuvântul **D-l Prof. Tr. Săvulescu**. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, care a mărturisit viul interes cu care a urmărit conferința și a relevat fondul ales și eleganța expunerii d-lui conferențiar, fapt care învederează maturitatea preocupărilor acestui corp select de intelectuali, care a ajuns să cultive formele cele mai evoluate ale profesiunii. Subliniază apoi importanța pe cari inginerii silvici o acordă aspectului social al problemelor economiei forestiere. Constatând că salvarea țării noastre, din greaua situație în care se află, nu este posibilă decât cu ajutorul pădurilor, d-sa arată că lemnul cunoaște în momentul de față o poziție de prim plan în economia țării. „Cu lemn plătim grâul și porumbul necesar hranei populației". Relevând orientarea din ce în ce mai viguroasă a tinerelor generații de ingineri silvici către sectoarele de valorificare și industrializare a lemnului, d-sa socotește că a sosit momentul pentruca și învățământul superior să ia în considerație această realitate și să o consacre printr'o mai timpurie și mai profundă specializare, pe care o reclamă natura deosebită a acestor activități precum și importanța lor în economia generală.

D-sa lansează un apel către silvicultori de a profita de conjunctura favorabilă de care se bucură lemnul și de a se pune în slujba marilor interese ale poporului, pentru a atrage, pe lângă înălțarea prestigiului breslei, și ridicarea pădurilor, propășirea economiei forestiere și înflorirea întregii țări.

N. St. Dumitrescu

● Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector.

In ziua de 7 Februarie a. c., la Cercul de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic", a avut loc conferința d-lui Dr. At. Haralamb inginer inspector general silvic la I. C. E. F. tratând despre subiectul menționat mai sus.

D-sa a început prin a arăta că problemele în legătură cu fenomenul de eroziune — vechi în preocupările corpului silvic încă din începuturile lui

— au preocupat în mod deosebit pe candidații la gradul de inginer subinspector silvic, tratându-le în lucrările personale cerute la examenul care se cere pentru obținerea acestui grad.

Din anul 1934 — de când s'a început ca aceste lucrări să fie date bibliotecii Icefului — și până la 1946 inclusiv, s'au prezentat 31 de manuscrise, care se ocupă de problema în mod special, fără ca să se mai socotească acele lucrări din alte domenii, în care se amintește de eroziune în mod trecător, cum ar fi de pildă acel al pășunilor, capitol asupra căruia există un număr tot așa de important de manuscrise.

Deosebit de ceea ce s'a mai spus până acum în această materie de către alții în publicații de tot felul, în rapoarte oficiale și numeroase proiecte de ameliorare, cunoscute în cercurile restrânse și rămase închise în arhivele oficiale, cele 31 manuscrise arată eforturile făcute, metodele stabilite, rezultatele atinse, cuprind constatări și propuneri în legătură cu aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate la noi, încât — a spus conferențiarul — merită a fi relevate în mod public, într'o formă oarecare. De aceea a socotit că este util să prezinte unele aspecte din aceste lucrări.

Conferențiarul arată pe scurt dispozițiile legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, care constitue cadrul impus inginerilor silvici în acțiunea întreprinsă de ei pentru ameliorarea terenurilor degradate.

A urmat apoi trecerea în revistă a cauzelor care conduc la degradarea terenurilor, menționându-se că eroziunile se găsesc în general pe terenurile de pășune, ceea ce însemnează că omul este primul vinovat.

Se arată, după aceea, principiile care trebue să stea la bază în alegerea speciilor de folosit la împădurirea terenurilor degradate, cât și metodele de folosit în acest scop.

Lucrările de corecțiune sunt, la rândul lor, trecute în revistă arătându-se că la noi se dă preferință lucrărilor ieftine, de lemn în special, cu caracter trecător, ele trebuind să îngădue doar instalarea vegetației, acesteia revenindu-i rolul de permanentă protectoare a terenului.

După ce se trec în revistă cele mai de seamă dificultăți care stau în calea acțiunei de ameliorare, se indică mijloacele de urmat pentru înlăturarea lor.

Deși numai de puțin timp aplicată, astăzi există o seamă de lucrări reușite, care dovedesc că metodele folosite de forestieri duc realmente la vindecarea răului.

La sfârșitul conferinței, au luat cuvântul, pentru a releva, odată cu conferențiarul, importanța operei întreprinsă de forestieri, d-nii I. Lupe, Th. Bălănică, Romeo Rășcanu, Gr. Colpacci, I. Zeicu și prof. Dem. Drâmbă care a prezidat discuțiunile.

* * *

ACUM 50 DE ANI

In cele 96 de pagini din trimestrul întâi din 1897, Revista Pădurilor, în al 12-lea an de existență, publică, sub semnătura obișnuiților colaboratori, o serie de articole de administrație și drept silvic, plantațiuni, semințe, drumuri forestiere și topografie. Sumarul este completat cu informațiuni bibliografice și profesionale. O inovație este introdusă în legătură cu buletinul meteorologic. Nu se mai dau tabele de observaţiuni din diferite regiuni ale ţării, ci dări de seamă sezoniere şi lunare asupra caracterului general al climei.

G. Stătescu scrie (pag. 1—5) despre **„Tekir-Ghiol"**, arătând importanţa din punct de vedere medical a acestui lac, dar relevând lucrările proectate de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, pentru a creia în jurul lacului o staţiune climaterică (maritimă) şi cu ajutorul plantaţiunilor, în scopul de a înfrumuseţa regiunea dar şi a utiliza influenţa igienică a vegetaţiei forestiere.

Intr'un alt articol intitulat **„Cum se discută la noi cestiunile economice"** (pag. 33—39) arată, că pentru respectul legilor ţării şi în interesul general economic şi naţional, pretinsul „drept" gratuit al sătenilor la uscături şi păşunat în păduri trebue desfiinţat radical.

N. R. Danielescu arată **Formalităţile proceselor-verbale de delict silvic** (pag. 5—14). **Mijloace pentru constatarea delictelor solvice** (pag. 40—49). **Delictele silvice şi penalităţile lor** (pag. 74—79), lămurind juridic şi administrativ aceste chestiuni.

M. Tănăsescu aruncă **„O privire asupra mijloacelor de transport în pădure"** (pag. 15—23) aşa cum se prezintă situaţia în Austria, pentru a conchide că şi în România este neapărat necesar să se investească fonduri în construirea de drumuri şi poduri, dacă vrem să ridicăm valoarea pădurilor. In afară de consideraţiuni de ordin economic, Statul trebue să execute aceste lucrări şi pentru a servi de model proprietarilor particulari de păduri.

Fl. Davidescu descrie în **„Uscătoria pentru procurarea seminţelor de esenţe răşinoase după domeniul Coroanei Bicaz"** (pag. 50—57) preocupările şi realizările administraţiei Domeniilor Coroanei în această materie. Reţinem concluzia studiului: 1. Seminţele obţinute la Uscătoria Bicaz erau de calitate superioară celor aduse din străinătate (procentul de germinaţie 80—92%); 2. Sămânţa dela Bicaz este preferabilă pentru ţara noastră fiind recoltată dela arbori indigeni, crescuţi în clima ţării, unde are să germineze sămânţa şi să se desvolte puieţii obţinuţi.

Ar. Eustatziu în **„Art. 43 din Codul Silvic"** (pag. 65—71) relevă un proces de delict silvic, care a făcut obiectul unor desbateri la trei curţi de apel (Iaşi, Galaţi, Bucureşti) şi la Inalta Curte de Casaţie.

G. Antonescu-Veruncula („inginer hotarnic şi silvicultor") discută o problemă de topografie **„Găsirea coordonatei azimutale a unui al patrulea punct, fără declinator sau cerc"** (pag. 79—81).

In afară de aceste articole, fiecare număr al revistei este bogat completat cu informaţiuni tehnice din diferite ţări, ceea ce dovedeşte un contact strâns cu publicaţiile periodice de specialitate şi o curiozitate vie pentru orice înseamnă progres în materie de economie forestieră.

T. Bălănică

EXTERNĂ

● ANGLIA. Activitatea Comisiunei Forestiere.

Camera Comunelor a autorizat la 17.12.1946 publicarea celui de al 26-lea raport anual al Comisiunii Forestiere privitor la activitatea pe anul 1945 încheiată la 30 Septembrie. Din această dare de seamă, apărută deci recent şi trimisă la ICEF zilele trecute, vom prezenta cititorilor revistei noastre o parte din subiectele expuse. Menţionăm că această publicaţie totalizează 52 de pagini dense și conform acestui gen de literatură oficială conține aproape numai **tabele statistice** relativ la sumele cheltuite și realizările **obținute** în achiziționări de terenuri, plantațiuni, operațiuni culturale, exploatări, experimentațiuni, etc.

Despre Comisiunea Forestieră am mai scris în cronicile precedente. Reamintim că este Instituția Oficială Britanică pentru problemele forestiere; a fost înființată în 1919 — după primul războiu mondial — și reorganizată potrivit unei noui legi (Forestry Act) în 1945 (Iunie 15). Misiunea ei a fost, în perioada dintre cele două războae mondiale, să conducă politica forestieră a țării. Necesitatea pentru o nouă legislație forestieră s'a simțit însă începând din Septembrie 1939, când pădurile din Insulă au fost supuse unor exploatări masive. Era pentru a doua oară, într'un interval de 20 de ani, când națiunea britanică trebuia să se bizue în cea mai mare măsură, dacă nu exclusiv, pe resursele indigene în materie de lemn, pentru efortul de războiu. De aci a rezultat pentru epoca postbelică, un prim imperativ în a **reinființa pădurile sacrificate**, dar mărind suprafața destinată culturii forestiere, și un al doilea imperativ în **acțiunea de conservare și amenajare judicioasă a pădurilor existente**. Administrativ privind, Comisiunea are ca autorități tutelare Ministerul Agriculturii și Pescăriilor (M.A. D.-ul nostru), pentru teritoriile England și Walles, și Secretariatul de Stat pentru Scoția, pentru teritoriul scoțian. Ca organizare, există un consiliu de 10 și un stat major alcătuit din: un director general (Sir Roy Robinson), un subdirector general, trei directori ai Serv. Silvic, câte unul pentru England, Walles și Scoția, un director al Cercetărilor

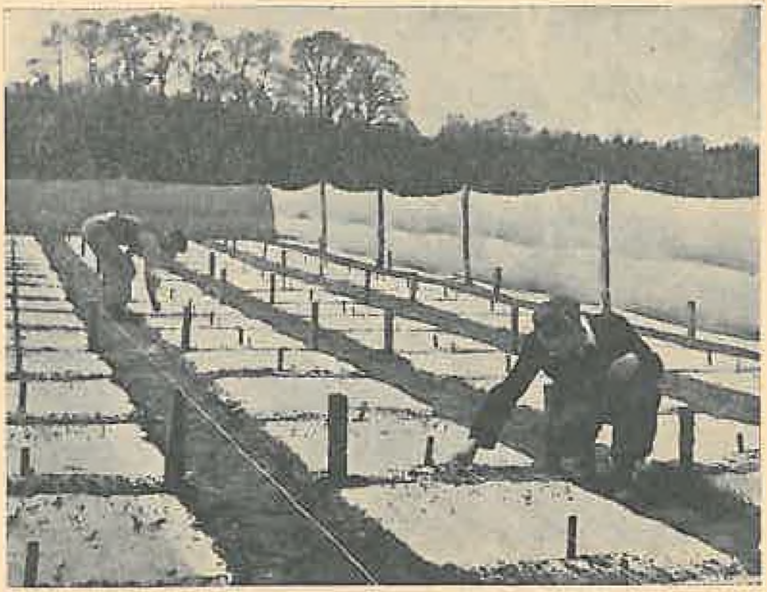

Fig. 1. — O pepinieră a Comisiunii Forestiere.
Imprejmuirea are scopul de a proteja pepiniera în contra acțiunii vântului Straturile sunt acoperite cu nisip pentru a se înlesni pătrunderea apei în sol
(Foto Oficiul de presă britanic).

şi Invăţământului cu un secretar şi trei preşedinţi de comitete naţionale pentru England, Walles şi Scoţia.

Suprafaţa totală în grija Comisiunii este de 1.364.000 acres, ceea ce faţă de anul precedent, reprezintă un plus de 93.672 acres. Plusul provine din noile terenuri achiziţionate pentru cultura forestieră. Repetăm ceea ce menţionam şi în cronicile anterioare: **Englezii vor să aibă mai multă pădure în insulă, pentruca generaţiile viitoare să poată dispune de materia primă lemn, la vreme de nevoe.** Plantaţiunile au înregistrat un regres din cauza lipsei mânei de lucru. Au fost plantate sau semănate numai 6.510 acres, pe cale naturală au fost regenerate 14 acres, iar pe o suprafaţă de 19 acres s'au făcut plantaţiuni submasiv. Ca operaţiuni culturale se citează lucrările de curăţiri şi rărituri în plantaţii pe o suprafaţă de 8.220 acres. La exploatări se menţionează tăierile rase pe o suprafaţă de 2.568 acres.

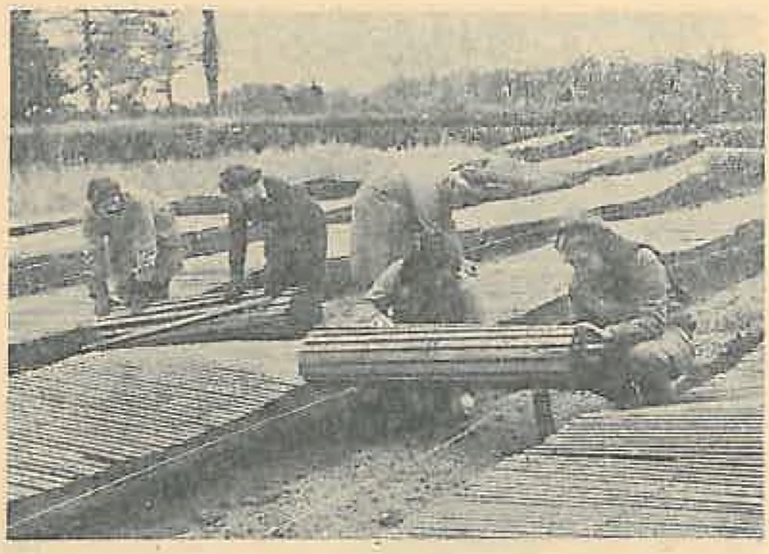

Fig. 2. — Protecţia puieţilor într'o pepinieră, prin rulouri de şipci. Mâna de lucru este furnizată de organizaţia feminină din munca forestieră. (Foto Oficiul de presă britanic).

In ceea ce priveşte vătămările, s'au înregisrat 630 de incendii, care au distrus însă numai 256 acres de diferite vârste. Este interesant că această suprafaţă este tradusă, pentru a fi înţeleasă, în unităţi omogene; astfel aceste 256 acres reprezintă 2.875 de acres de plantaţii de un an. In bani, pagubele s'au au fost estimate la 7.000 lire, inclusiv operaţiile de stingere a incendiilor. De remarca mai este că majoritatea incendiilor au provenit dela locomotivele de c. f. şi dela „teritoriile agricole" învecinate. Tot la capitolul vătămări, sunt citate gerurile târzii apărute între 23 Aprilie şi 6 Mai 1945, considerate ca cele mai severe dela „marele" ger din Mai 1935. In legătură cu acest fenomen, s'a recenzat în numerile trecute ale Rev. Pădurilor o lucrare de specialitate, unde se pot afla şi alte amănunte.

Dar pădurile din grija Comisiunei Forestiere au contribuit și la efortul de războiu, furnizând în special rășinoase pentru gatere, lemn rotund de mină, și foioase pentru gatere. Materialul a rezultat din exploatarea arboretelor bătrâne și din rărituri. In total, din Septembrie 1939 până în Septembrie 1945 au fost puse la dispoziție 49½ mil. picioare cubice, evaluate la 2.088.000 lire. Numai în 1945, s'a furnizat 2.108 mil. picioare cubice lemn de gater (foioase 1.102 mil. pic. cubice, rășinoase 1.006 mil. pic. cubice) evaluate la 120.000 lire și lemn de mină 1.566 mil. pic. cubice evaluate la 56.000 lire.

In legătură cu munca în pădure se dau tabele amănunțite începând din 1920, arătându-se numărul lucrătorilor folosiți vara (când se înregistrează un minimum de lucrători (210 vara 1920, 5.181 vara 1945) și numărul lucrătorilor folosiți iarna, când se înregistrează un maximum (935 în 1920 față de 6.255 în 1945).

Fără a da prea multe detalii, pe care cei interesați în asemenea lucrări le pot lua direct din original, menționăm că în cursul războiului activitatea de plantații și anexe nu a fost întreruptă. Semințele necesare pepinierelor au fost colectate din țară (pinul Scoțian, pinul Corsican, arțari, fag) dar în cantități mai mari au fost importate din U. S. A., Franța și Corsica (bradul douglas, molidul Sitka, Abies grandis, Tsuga, Thuya, pin Corsican, fag).

In ceea ce privește cercetările și experimentațiunea, următoarele probleme au format obiectul preocupărilor: pregătirea compostului, producerea de pueți pentru terenuri forestiere și terenuri sterile, sterilizarea solului din pepiniere, adâncimea aratului, comparația plantațiunilor executate în terenuri mobilizate pe toată suprafața sau numai pe linia de plantare. Deasemeni, fenomenul uscării vârfurilor la arbori a atras atențiunea în ultimul timp. La capitolul entomologie și protecție s'au făcut studii în legătură cu atacurile de Adelges asupra laricelui, a insectelor care atacă molidul Sitka, bradul Douglas și pinii. Investigațiuni preliminare s'au făcut în legătură cu putrezirea rădăcinilor la pueții de pin.

Darea de seamă se închee cu tabelul unităților exterioare ale Comisiunii forestiere și cu detaliile lucrărilor executate la fiecare din aceste unități (suprafețe plantate și speciile folosite).

In concluzie, darea de seamă a Comisiunii expune în detaliu efortul depus de Marea Britanie și în 1945 pentru câștigarea bătăliei forestiere.

(După Twenty-sixth annual report of the forestry Commisioners for the year ending September 30 th 1945).

T. Bălănică

CINEGETICA

● In loc de „anul vânătoresc 1946".

Este obiceiul acestei reviste ca, la început de an nou, să arunce o privire asupra anului care a trecut și să recapituleze aspectele mai însemnate din viața noastră cinegetică. De data aceasta, ne vom abate dela această regulă și, rezervând anului 1946 numai o mică parte a acestei rubrici, vom trece în revistă întâmplările demne de reținut din ultimii 5 ani.

Anul 1946 se caracterizează printr'un efort al vânătorimii și al autorităților de specialitate de a opri pustiirea vânatului, fenomen obicinuit după fiecare războiu, dar care a luat acum proporții mai mari ca altă dată, datorită și faptului că o mare parte a țării a constituit câmp de luptă, deci braconierii şi-au putut procura, cu uşurinţă, arme. Nu putem spune că străduinţele au dat roadele aşteptate, deoarece încă nu am ajuns în faza când distrugerea a încetat, şi când începe refacerea. Dacă vina este în parte şi a unor împrejurări de ordin general, pe care vânătorimea nu are putinţa de a le schimba, trebue să recunoaştem că nici proprietarii şi arendaşii dreptului de vânătoare nu au depus toată truda pentru schimbarea acestei situaţii. Ne întemeem pe dovezi când afirmăm, că dacă arendaşii dreptului de vânătoare şi-ar fi făcut datoria, pagubele prin braconaj ar fi fost mult mai mici.

In rest, aceleaşi greutăţi în obţinerea permiselor de port armă, — ceea ce n'a permis înarmarea paznicilor de vânătoare; o scumpete sporită a cartuşelor şi echipamentului de vânătoare şi, în fine, aceleaşi greutăţi de deplasare pentru administrarea terenurilor şi pentru practicarea vânătoarei. Lipsa de strichnină şi de fosfor şi imposibilitatea de a procura capcane prin import sau prin fabricare în ţară au făcut să scadă la o cifră infimă numărul răpitoarelor ucise, în deosebi a lupilor, din ceea ce s'ar fi putut ucide. Doar două sectoare s'au resimţit mai puţin de pe urma stării postbelice: presa cinegetică şi învăţământul de vânătoare din şcolile silvice.

In fine, avem bucuria de a semnala şi două fapte îmbucurătoare: prin art. 3 al legii Nr. 904 din 14 Noembrie 1946 privitoare la organizarea Casei Pădurilor s'a făcut un act de dreptate, dându-se acestei instituţii atribuţiunea de a-şi administra vânatul din păduri, iar prin instrucţiunile publicate în Monit. Of. Nr. 273 din 25 Noembrie 1946, s'a pus temelia administrării şi valorificării în regie a vânatului din unele păduri de ale Statului. Avem convingerea că ambele măsuri vor influenţa în bine vânatul dela noi.

Să trecem acum la examinarea perioadei de 5 ani: 1942—1946. Dela început, trebue să remarcăm că este vorba de trei ani de război — 1942—1944 — şi de doi ani din perioada grea de după război — 1945—1946, — toţi dificili, care nu au constituit un mediu prielnic pentru propăşirea vânatului şi a vânătoarei. In cele ce urmează, vom cerceta situaţia vânătoarei în general, apoi pe cea din sectorul forestier în special.

Referindu-ne la **activitatea vânătorească în general**, constatăm că presa de specialitate cinegetică, cu toate greutăţile de tipărire, s'a menţinut la un nivel aproape egal cu cel din vremurile antebelice. Nu putem da cifre, dar avem credinţa că în puţine alte sectoare ale literei tipărite s'a putut obţine acest rezultat. Şi de data aceasta ne facem o plăcută datorie să scoatem în evidenţă munca rodnică a distinşilor vânători grupaţi în jurul revistei „Carpaţii".

Efectivul de vânat a scăzut la 15—20% din ceea ce era înainte de război. Aceasta este cifra medie pe ţară. Dacă la vânatul mic, cu o înmulţire rapidă, perioada de refacere va fi scurtă, de 2—3 ani, în schimb, la vânatul mare, mulţi ani vor trebui să treacă până să ajungem la normal.

Greutatea de a obţine permise de port armă pentru paznicii de vânătoare a sporit treptat, în ultimii cinci ani. Scumpetea cartuşelor a ajuns aşa de mare, încât azi nu mai poate fi vorba de a combate prin împuşcare decât răpitoarele cu păr. După cum am mai amintit, lipsa de substanţe toxice şi de capcane face aproape inexistentă combaterea animalelor dăunătoare vânatului util. Asistăm la un fenomen cu dublu efect defavorabil: pe deoparte creşterea braconajului, iar pe de altă paralizarea acţiunii de combaterea răpitoarelor, ambele lucrând în sens negativ.

Oficialitatea vânătorească a depus multe eforturi, îndeosebi în materie de organizare. Se pare însă că n'a ajuns încă la o formulă asupra căreia să se oprească. Ceea ce regretăm este însă că acest organ, care trebue să dirijeze Economia vânătorească n'a reuşit ca, prin măsuri legislative şi administrative adecuate, să-şi asigure colaborarea unor instituţii cu mari posibilităţi în privinţa ocrotirii şi valorificării vânatului. Ne gândim în primul rând la Administraţiile silvice.

Trecând acum la **activitatea vânătorească în sectorul forestier**, lăsăm să vorbească cifrele:

Timp de cinci ani, „Revista Pădurilor" a avut o rubrică permanentă pentru vânătoare şi piscicultură. Din nici un număr al ei n'a lipsit articolul sau articolele cu subiect vânătoresc. La rubrica „Cronica cinegetică", s'au scris 130 cronici. Cealaltă revistă, „Viaţa Forestieră", cât timp a apărut, avea şi ea articole cu subiect cinegetic. Ceea ce constitue un semn bun este că printre autori, adeseori, au apărut studenţi ai Facultăţii de Silvicultură, aceştia de pe acum dovedind interes pentru vânătoare şi însuşirea de a-şi exprima frumos gândurile.

Cursul de vânătoare dela Facultatea amintită nu s'a mărginit la partea teoretică, ci an de an, s'au făcut 4—5 aplicaţii pe teren, mulţi dintre studenţi primind aci „botezul" de vânător. In afară de terenul didactic dela Brăneşti, ciuntit în ultimul an, Facultatea a mai achiziţionat prin arendare, dreptul de vânătoare din alte două păduri de câmpie (la Ocoalele silvice Gruiu şi Ploeşti) şi una de munte, lângă Curtea de Argeş, unde studenţii vor avea prilejul să contribue la amenajarea lor vânătorească şi să practice vânătoarea. In ultima regiune (Curtea de Argeş) s'a luat în arendă şi un fond de pescuit, conţinând salmonizi, lângă care s'a construit o staţiune de repopulare cu puieţi de păstrăv şi căreia i se va adăuga în curând şi o crescătorie de păstrăv curcubeu, în scop comercial. Excursiile tradiţionale de fine de an, cu studenţii anului IV, au fost proiectate aşa ca să poată fi vizitate şi terenuri de vânătoare sau ape de munte cu salmonizi. In fine, tot în cadrul învăţământului, facem amintire de desemnarea a opt ocoale silvice, (Radna, Calafat, Pucioasa, Ploeşti, Brăila, Fântânele, precum şi Centrele de Expl. Caşin şi Curtea de Argeş), care sunt declarate ocoale model şi unde studenţii vor face practică silvică, în comun sub conducerea personalului didactic. La fiecare ocol s'a rezervat sau se va rezerva câte o pădure şi pentru vânătoare, aşa încât studenţii să-şi poată însuşi cunoştinţe practice temeinice de ocrotirea şi recoltarea vânatului, fără pierdere de timp şi facă sacrificii materiale deosebite. Când amenajarea şi înzestrarea pădurilor rezervate la aceste ocoale vor fi terminate şi când împrejurările economice vor permite ca studenţii tuturor anilor de studii să facă practica în comun sub conducerea personalului didactic, — vom putea considera încheiat programul de înzestrare a Facultăţii noastre cu terenuri didactice de vânătoare. Regretăm că nu putem face aceleaşi îmbucurătoare constatări şi cu privire la înzestrarea învăţământului mediu şi inferior, cu terenuri didactice.

Este bine cunoscut scopul de interes general pe care-l urmăreşte Casa Pădurilor prin înfiinţarea terenurilor de vânătoare cu gospodăria în regie. Ideea a câştigat mult teren în ultimii cinci ani. Dar să lăsăm să vorbească cifrele:

Anul	Numărul terenurilor valorificate în regie	Terenuri regale de vânătoare administrate de CAPS.	Ocoale silvice model pentru pracitca studenţilor	Staţiuni de repopulare cu păstrăvi	Fonduri de pescuit administrate de CAPS.
1941	1	2	—	1	—
1946	11	5	8	6	5

Păcat că vremurile grele din cei cinci ani n'au permis ridicarea nivelului cinegetic al acestor terenuri în măsura urmărită şi că prin efectele războiului s'a dărâmat o parte din ceea ce s'a clădit. Totuşi, în condiţiunile de azi, terenurile date în grija Casei Pădurilor constitue adevărate oaze într'o regiune pustiită de vânat.

O intensă activitate de organizare a fost desvoltată, în aceeaşi perioadă de 5 ani, la Casa Pădurilor. Nu mai puţin de 50 ordine circulare au fost publicate în Foaia oficială CAPS., îndrumând organele ei exterioare în activitatea lor vânătorească. Enumerăm câteva: stabilirea cadrelor vânătoreşti la Direcţiuni şi Ocoale, acordarea de premii pentru combaterea răpitoarelor, dotarea bibliotecilor Ocoalelor cu cărţi de vânătoare, controlul contractelor de arendare, paza vânatului în pădurile nearendate, norme pentru constituirea terenurilor: cu gospodăria în regie, îndrumări pentru colonizarea căprioarelor, norme pentru administrarea vânatului din Ocoalele model, reglementarea angajării personalului silvic ca paznici de vânătoare la terenurile arendate.

Pentru a fi compleţi, amintim:

a) Decizia Ministerială Nr. 1.570/1945, publicată în Monit. Of. Nr. 142 din 27 Iunie 1945 prin care Institutul de cercetări şi experimentaţie forestieră primeşte atribuţiunea de a-şi administra singur vânatul;

b) Decizia Minist. Nr. 18.077/1945, publicată în Monit. Of. Nr. 130 din 11 Iunie 1945, prin care Casa Pădurilor Statului primeşte aceeaşi atribuţiune pentru pădurile din cuprinsul Ocoalelor silvice model.

c) Legea Nr. 904 publicată în Monitorul Oficial Nr. 265 din 14 Noembrie 1946, care la art. 3, prevede trecerea administrării vânatului şi pescuitului în apele de munte la Casa Pădurilor.

Aceste din urmă succese constitue încununarea unor eforturi de două decenii pentru a reveni la normal, dându-se administrarea vânatului din păduri acelora care se ocupă de gospodăria forestieră.

In fine, opt Societăţi de vânătoare A.V.I.S. ale inginerilor silvici desfăşoară o rodnică activitate, în diferite puncte ale ţării, unele din ele situându-se în fruntea Societăţilor din judeţ.

Iată, pe scurt, realizările mai importante pe teren vânătoresc, in sectorul silvic. Poate că s'ar fi putut face mai mult. Să nu uităm însă că această activitate a fost depusă in vremuri foarte grele şi pentru aprecierea ei trebue să întrebuinţăm o altă unitate de măsură decât in vremuri normale. Ceea ce s'a obţinut in aceşti 5 ani, cu împrejurări excepţionale, ne poate servi drept indiciu şi incurajare pentru progresele pe care Administraţiile silvice şi Corpul Silvic le vor putea atinge in vremuri de pace şi prosperitate.

Vasile Cotta

JURISPRUDENŢĂ

Lucrătorii ocazionali angajaţi la lucrările de construcţie şi întreţinere ale căilor ferate forestiere declarate de utilitate publică, nu sunt cuprinşi in asigurarea obligatorie la Casele de asigurări sociale.

C. Dragu

DECIZIA Nr. 267

Şedinţa dela 26 Februarie 1946

Preşedinte: P. St. Popescu
Membru: I. Gavrilescu

La 15 Februarie 1946 fiind pe rol judecarea apelului făcut de CASA AUTONOMĂ A PĂDURILOR STATULUI, impotriva hot. Nr. 28/1944 pronunţată de instanţa de judecată de pe lângă Casa Asig. Sociale Ploeşti.

La apelul nominal răspunde CAPS prin D-l C. Dragu şi C. C. A. S. prin D-l av. S. Avramescu.

Procedura este completă şi apelul in termen.

Apelanta cere admiterea apelului pe motiv că lucrările efectuate sunt de utilitate publică şi deci cnform D. Lege din 2.III.1939, cărăuşii nu sunt supuşi asigurărilor sociale. Intimata prin av. S. Avramescu cere respingerea apelului pe motiv că apelanta n'a făcut dovada că este vorba de lucrători ocazionali, iar Insp. Hândoreanu susţine în raportul său, că sunt impuşi cărăuşii fiind vorba în speţă de o lucrare lucrativă.

Comisiunea având nevoie de timp pentru studierea dosarului, a amânat pronunţarea la 19 Februarie 1946 şi apoi la 26 Febr. 1946, când a adus următoarea

Deciziune:

Asupra apelului făcut de CASA AUTONOMĂ A PĂDURILOR STATULUI, împotriva hotărîrii Nr. 28/1944 pronunţată de instanţa de judecată de pe lângă Casa de Asigurăi Sociale Ploeşti.

Având în vedere că susnumita a fost impusă pentrucă nu a achitat cotizaţiile respective pentru muncitorii temporari angajaţi de întreprindere.

Având în vedere că în contra actelor de impunere C. A. P. S. a făcut contestaţie pe care prima instanţă o respinge ca nefondată.

Având în vedere că în contra hotărîrii primei instanţe, C. A. P. S. a făcut apelul de faţă motivat pe considerentul că lucrătorii erau ocazionali, iar lucrarea de utilitate publică.

Având în vedere că potrivit D. Lege din 17 Iulie 1941, privitor la modificarea art. 2 lit. h din l. a. s. din 1938, nu intră în asigurarea obligatorie lucrătorii ocazionali întrebuinţaţi la lucrări de utilitate publică.

Având în vedere că prin D. Lege Nr. 4322/1939 aflat la dosar se constată că linia ferată îngustă, proectată de Ad-ţia C. A. P. S.-ului, pe valea Nişcovului, este de utilitate publică.

Având în vedere că întrucât din procesul verbal de contravenţie se constată că muncitorii erau temporari, rezultă că deoarece se îndeplinesc cele două condiţiuni cerute de decretul de mai sus, adică lucrarea să fie de utilitate publică şi muncitorii ocazionali, înseamnă că apelul este fondat şi urmează a fi admis ca atare.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite apelul făcut de Casa Autonomă a Pădurilor Statului, contra hot. Nr. 28/1944 pronunţată de Instanţa de judecată de pe lângă Casa de Asigurări Sociale Ploeşti, pe care o reformează şi în consecinţă admite contestaţia făcută de C. A. P. S. contra ordinului de plată Nr. 1207/1943 pe care-l anulează.

Dată astăzi, 28 Februarie 1946, în şedinţă publică.

INCUNOŞTIINŢARE

Pe lângă Catedra de Administraţie, Economie şi Politica forestieră a Politehnicei Bucureşti, se organizează, cu începere din anul şcolar 1947/1948, un seminar privind domeniile ştiinţifice reprezentate de Catedra respectivă.

In cadrul acestui seminar, se va face ucenicie de cercetare ştiinţifică, în vederea întocmirii de lucrări originale, cu caracter ştiinţific. Referatele şi contrareferatele prezentate şi criticate în şedinţele publice ale seminarului, ar putea constitui punctul de plecare pentru transformarea lor în lucrări de diplomă, în lucrări pentru examenul de subinspector silvic sau chiar în teze de doctorat.

Doritorii de a susţine referate privind probleme de Administraţie silvica, Economie forestieră sau Politică forestieră sunt rugaţi să ia, din timp, înţelegere cu subsemnatul, asupra temei de tratat, a metodei de lucru, a datei prezentării lucrării.

Orele de primire sunt Lunea şi Marţea, între 10.30 şi 13, la Cabinetul de lucru al Catedrei (Politehnică, aripa F, etajul III).

Inscrierile se fac în ordinea prezentării. Termenul de înscriere expiră, în orice caz, la sfârşitul lunei Mai a. c.

Prof. I. C. Demetrescu

RECENZII

CĂRȚI

ING. ALEX. BELDIE: **Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernei.**

I. C. E. F. Seria II-a Referate, Comunicări. Nr. 67 București, 1946; 116 pag. + XXVI planșe.

Literatura noastră forestieră și botanică s'a imbogățit cu o lucrare de mare valoare, științifică și practică, a cărei lipsă se simțea de foarte mult timp, atât în învățământul silvic de toate gradele, cât și în practică. In adevăr dacă în timpul sezonului de vegetație determinarea plantelor nu provoacă dificultăți prea mari în general celor cu un capital suficient de cunoștințe în materie, determinarea acelorași plante devine în timpul iernei foarte dificilă uneori chiar și celor mai încercați botaniști. Cei interesați nu puteau găsi în acest scop în literatura de specialitate, decât puținele lucrări străine, greu accesibile prin raritatea lor, prin limba în care sunt scrise și prin faptul că lucrările respective se referă mai mult la flora ținuturilor unde a fost colectat materialul. D-l Beldie pune azi la îndemâna forestierilor și botaniștilor, acest manual de determinare, înlesnindu-le astfel cunoașterea, cu succes, a vegetației lemnoase și sub haina de iarnă, adică folosind caracterele ramurilor și mugurilor.

Cartea cuprinde trei părți și anume.

Prima parte stabilește terminologia întrebuințată cuprinzând și generalitățile necesare în vederea determinării.

Partea a doua are două chei de determinare. Prima, în cea mai mare parte dichotomică, folosește pentru determinarea tuturor genurilor tratate în manual. Ea este cu totul originală fiind, în acelaș timp, științifică și empirică. Este alcătuită ținându-se seamă de mai multe caractere, pentru a se înlătura în felul acesta greșelile datorite interpretării false a unor caractere uneori greu de precizat. Astfel se explică de-ce, chiar genuri cu o singură specie apar de mai multe ori în aceiași cheie.

Cea de a doua cheie, servește la determinarea rapidă și directă a speciilor spontane forestiere cele mai răspândite din flora noastră.

Insfârșit, partea 3-a a lucrării conține descrierea concisă a tuturor speciilor tratate. Se dau în special caracterele lujerilor anuali, ale mugurilor și ale cicatricei frunzei.

O bună parte din caracterele diferitelor specii aparțin autorului, fiind găsite pe baza cercetării unui vast material. D-sa a cunoscut și folosit, bine înțeles, și lucrările fundamentale în această materie, în special pe a lui Schneider.

Lucrarea are la sfârșitul ei un număr de XXVI planșe, conținând aproape toate speciile tratate. Ele sunt desenate în cea mai mare parte după natură, fiind executate în excelente condițiuni tehnice.

Nomenclatura unităților sistematice este dată în manual în conformitate cu ultimile statorniciri ale specialiștilor și ale Congreselor internaționale de botanică.

Manualul se prezintă într'o formă excepțională făcând cinste ICEF.-ului și

Imprimeriei Naționale, care a reușit, în ciuda greutăților de azi, să scoată de sub teasc o lucrare de factură occidentală. Autorul are deocamdată satisfacția că a făcut un serviciu util colegilor de pretutindeni, aruncând în același timp o punte, mai mult, de legătură între știința amabilă a Botanicei și lumea tehnicienilor forestieri.

A. Haralamb

I. VINTILESCU: **Asupra ariei pinului negru în munții din Vestul Olteniei.** Pag. 99—107 din Revista Geografică. Anul III. Fasc. I, II, III, București. 1946.

In Revista Geografică a Institutului de cercetări geografice al României, fascicolul I—III din 1946, geograful I. Vintilescu se ocupă de aria de răspândire a pinului negru în munții din Vestul Olteniei.

Din date bibliografice și din cercetări personale, autorul stabilește aria de răspândire de altădată a pinului negru în spațiul unde Oltenia se leagă de Banat, regiune unde, pe lângă pinul negru, mai există un însemnat număr de specii cu caracter mediteranean. Răspândirea actuală a speciei — arată autorul — nu este decât o arie în descompunere, omul fiind cauza principală a acestei regresiuni. Mai arată apoi că proprietățile rocelor nu au fost și nici nu constitue o piedică în răspândirea pinului în cuprinsul acestei arii, găsindu-se — este adevărat — azi în multe locuri pe terenuri cu substraturi calcare, dar și pe formațiuni granitice. In ceea ce privește expoziția, îl găsim nu numai pe fețele sudice, ci și pe versanți cu alte expoziții.

Cu prilejul trecerii în revistă a diferitelor stațiuni cu pin negru semnalate în spațiul amintit de diferiți autori, d-l I. Vintilescu arată că nimeni nu pomenește de existența lui în plaiul Mehedinților, afară de prof. Alex. Borza, care însă nu-i precizează stațiunile. Și totuși — adăogăm noi — una din stațiunile amintite de d-l Vintilescu în plaiul Mehedinților a fost semnalată. In adevăr, încă din anul 1938 s'a scris[1] despre o insulă de circa 30—40 ha. de pin negru, din pădurea Statului Breșnița-Jidoștița, stațiune situată pe o coastă nord-vestică începând din gura părâului Borovăț afluent al Topolniței. In acel loc pinul negru, aflat în exemplare de toate mărimile, se găsește asociat cu gorunul, fagul, mojdreanul, cărpinița și liliacul. Această stațiune nu este însă alta decât insula de pin semnalată, ulterior, de d-l Vintilescu pe stânga părâului Borovăț.

Contribuția prețioasă a d-lui I. Vintilescu, vine să se adauge la nenumărate altele, publicate în ultimii ani, în deosebi în revistele forestiere, în vederea stabilirii ariei și exigențelor diferitelor specii de pin din țara noastră.

---

1) Ing. silv. St. Rubțov: O stațiune de pin negru pe valea Topolniței (Mehedinți). Revista „Viața Forestieră". București. 1938. pag. 318.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 1—3/947 Anul 62 Red. resp.: ing. Tr. Vişan

SUMARUL: EDITORIAL: Ing. Tr. Vişan — Activarea producției. **CRONICA PROFESIONALĂ:** Recepţia ca membru în Soc. Progresul Silvic a d-lui ing. G. V. Vasiliev. **NECROLOG:** † Dănilă Roşu. **DELA SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC:** Congresul forestier **din 1947, Săptămâna** forestieră, Redeschiderea Vilei Sylva—Govora—Inştiinţare, Procesele-verbale **ale** şedinţelor Consiliului de Administraţie. **INFORMAŢIUNI:** Mişcare în personal — Ştiri diverse. **PUBLICAŢIUNI.**

ACTIVAREA PRODUCŢIEI

de Ing. TR. VIŞAN

Acum începe **campania** însămânţărilor.

Mulţi **dintre** inginerii **silvici** din Minister şi instituţii **anexe** au primit însărcinări speciale şi bine precizate în această campanie. Alţi colegi trebue să le ţină locul, îndeplinind şi munca lor.

Sunt unii cari spun: Inainte **se** făceau însămânţările şi fără atâtea îndemnuri şi mobilizări. **De sigur**, însă astăzi trebue să facem aceleaşi lucrări **cu lipsă de** seminţe, în unele locuri, **cu** stocul de vite redus, **cu** tractoarele în parte **deteriorate**, cu uneltele împuţinate **şi cu** o populaţie agricolă **supusă** uneori tentaţiei de a **consuma pe loc** sămânţa ce i se predă, **din cauza lipsei de** alimente.

Trecem prin **mari** greutăţi şi tocmai **de aceea se cere astăzi** eforturi mai **mari**. Trebue **să** menţinem **intactă** voinţa **de** a munci şi a lupta pentru îndreptarea celei mai grele situaţii **în care s'a** aflat **ţara** noastră de aproape o **sută** de **ani. Nu trebue să ne lăsăm cuprinşi** de **descurajare** şi pesimism, **care se pot întinde foarte uşor** peste **sufletele** slabe. Fiecare **trebue** să simtă **că** în **faţa greutăţilor** ce sunt **de** învins, **nu se află** singur şi că voinţa de a învinge a **format** un singur bloc **din toţi fiii** ţării. Această voinţă de a învinge **greutăţile** nu **trebue să fie ceva de** sezon, **numai în** legătură cu **campania** însămânţărilor, ci **trebue** să dinamizeze **un efort** continuu şi de lungă durată pentru fiecare din noi în sectorul său de activitate.

Activarea producţiei în sectorul forestier este tot aşa de importantă ca şi în sectorul agricol. Sectorul forestier este acela care trebue să asigure în primul rând şi plata importurilor necesare industriilor textile şi metalurgice cât şi îndeplinirea obligaţiunilor luate prin tratatul de pace. După cereale, lemnul este astăzi marfa cea mai căutată.

Greutăţile şi în acest sector sunt tot aşa de mari. Trebuesc alimente şi îmbrăcăminte pentru muncitori şi funcţionari; trebuesc unelte şi materiale tehnice; trebuesc credite. Dacă le-am avea toate acestea cu îndestulare, producţia n'ar mai fi o problemă; dar tocmai fiindcă lipsesc, ni se cere un efort sporit, fie pentru a le procura, fie pentru a îndemna pe fiecare să accepte a lucra totuşi în aceste condiţiuni mai grele, fiindcă a nu face nimic ar fi mult mai rău.

Este lucru constatat că în aceleaşi condiţiuni, şi având de întâmpinat aceleaşi greutăţi, unii şefi de unităţi realizează mai mult, iar alţii mai puţin. Explicaţia nu poate fi decât aceea că primii au avut mai multă voinţă şi capacitate de realizare decât ultimii. Este deci natural ca şi criteriul de apreciere al organelor de conducere din sectorul forestier să fie astăzi în primul rând şi în cea mai mare măsură, acel al muncii pe care o depunem şi al rezultatului obţinut.

Măsurile luate în ultimul timp ne arată că s'a şi început aplicarea efectivă a acestui criteriu. Nu însă dela asemenea măsuri putem aştepta în totul îndreptarea situaţiei. Numai voinţa noastră dârză de a lupta pentru înfrângerea tuturor greutăţilor, de a mobiliza în această luptă şi pe colaboratorii noştri, muncitori şi funcţionari, ne va putea duce la sporirea producţiunii în sectorul forestier, până la nivelul cerut de nevoile ţării.

N. R. — In caetul precedent, pe Nov.-Dec. 1946, al Revistei Pădurilor, la pag. 8 a Suplimentului Profesional a fost transcris greşit al. 3, care începe cu „Pentru plafonarea..." Textul manuscrisului a fost următorul:

Plafonarea inginerilor la coeficientul 2,60 nu este justificată şi pentru motivul că ei au totuşi în Statut un post la 2,80, al Preşedintelui Consiliului tehnic superior, şi deci nu coeficientul de 2,60 este cel maxim. Plafonarea inginerilor va fi în concordanţă cu aceia stabilită pentru subingineri la coef. 2,30, numai dacă coeficientul pentru treapta cea mai înaltă, a Consilierului, va fi stabilit la 2,80.

RECEPȚIA D-LUI G. V. VASILIEV, INGINER SILVIC DIN U. R. S. S., CA MEMBRU IN SOC. PROGRESUL SILVIC.

In ziua de 24 Ianuarie 1947, a avut loc solemnitatea recepției ca membru al Soc. „Progresul Silvic" a d-lui ing. G. V. Vasiliev, directorul general al Soc. „Sovromlemn".

D-l Prof. C. C. Georgescu, președintele Soc. Progresul Silvic, după ce face cunoscute circumstanțele in care s'a produs cererea de admitere ca membru in Soc. Progresul Silvic a d-lui ing. G. G. Vasiliev, prezintă celor de față personalitatea noului membru al Societății, ii adresează o urare de bun venit in mijlocul membrilor societății și îi înmânează insigna de membru, precum și un exemplar din „Agenda Forestieră" a d-lor profesori V. N. Stinghe și D. A. Sburlan.

D-l ing. G. V. Vasiliev, vădit mișcat, mulțumește pentru cuvintele ce i-au fost adresate și exprimă via d-sale emoție pentru faptul de a fi primit ca membru in Societatea inginerilor silvici români, care poartă pe frontispiciul său cuvântul semnificativ de „progres". Precizează apoi atitudinea pe care d-sa o ia față de pădure, atitudine ce se integrează în concepția materialismului istoric.

După d-sa, pădurea nu poate exista ca element de sine stătător, ci trebue integrată in practicismul și dinamismul vieții reale a poporului. Odinioară, pădurea era privită ca un lucru frumos, ca un prilej de plimbare și contemplație, dar mai puțin ca un organism cu funcțiuni precise. Astăzi pădurea este in slujba poporului și pune la contribuție toate resursele sale pentru asigurarea unui standard ridicat de viață al populației.

In trecutul poporului românesc, pădurea a jucat un rol patriotic de apărare a teritoriului național, după cum o invederează războaiele lui Ștefan cel Mare. Deasemenea astăzi, când poporul român luptă pentru independența sa, pădurea permite redresarea țării, punând la dispoziție mijloacele sale în opera de refacere a țării și constituind un factor primordial in rezolvarea situației critice creată de secetă.

Prezentând apoi misiunea Soc. „Sovromlemn" ca fiind aceea de a oferi utilajul necesar producției și punerii in valoare a masivelor inaccesibile, d-sa își ia angajamentul, ca membru al Soc. „Progresul Silvic", de a fi un apărător și nu un distrugător al patrimoniului forestier. D-sa își manifestă convingerea că având concursul forurilor in drept, va putea realiza programul societății „Sovromlemn" pentru binele poporului român.

După „profesiunea de credință" a d-lui ing. G. V. Vasiliev, rostită in limba rusă și a cărei traducere in limba română a fost făcută de d-l secretar general ing. N. Celac, a luat cuvântul d-l **Prof. Traian Săvulescu**, Ministrul Agriculturii și Domeniilor.

D-sa, după ce analizează cadrul in care își desvoltă activitatea Soc. „Sovromlemn" arată că la baza acestei colaborări româno-sovietice stă o adâncă înțelegere pentru sprijinirea și întărirea independenței poporului român și a economiei românești. Ascultând profesiunea de credință, a d-lui inginer G. V. Vasiliev și cunoscându-i sentimentele sale de prietenie pentru țara noastră, d-l Prof. Traian Săvulescu își manifestă convingerea că Soc. „Sovromlemn" va aduce un ajutor desinteresat economiei forestiere românești și va contribui la propășirea economiei generale a țării.

NECROLOG

† DĂNILĂ ROŞU

Inginer Consilier Silvic

Directorul Direcţiei a IX-a regionale
silvice Cluj

Duminică 8 Septembrie 1946, s'a stins subit din viaţă cel care a fost inginerul consilier silvic Dănilă Roşu.

Născut la 17 August 1893 în oraşul Sebeş, jud. Alba, dintr'o familie de brigadier silvic — care a dat ca slujitori pădurilor doi ingineri şi un conductor silvic — a urmat cursul primar şi gimnaziul din localitate, apoi cursul superior la liceul din Alba Iulia, pe care l-a absolvit luând bacalaureatul cu distincţie în 1913. Urmând vocaţiei se înscrie la Şcoala superioară de silvicultură din Schemnitz, pe care o termină cu strălucit succes în 1917.

Intră în serviciul Statului maghiar ca şef de ocol la Fenyvesvölgy-Ungvar, iar în 1919, după întregirea hotarelor este numit referent în Direcţia Centrală a pădurilor din Cluj, iar apoi ca şef al ocolului Bistra. In 1921 este şef al ocolului Zlatna, pe care-l conduce până în 1930, când trece în Centrala Direcţiei silvice Sebeş ca şef al Serviciului Tehnic.

In această calitate, se evidenţiază în lucrări tehnice de specialitate, lucrări hidraulice, căi ferate, construcţii, în care dovedeşte o deosebită putere de creaţie. Opera sa principală este opusul „Oaşa", unanim apreciată de specialiştii români şi străini, lucrare publicată şi în Revista Pădurilor.

Valoroasele sale înfăptuiri îl recomandă pentru conducerea Direcţiei a IX-a regionale silvice Cluj, pe care Casa Pădurilor Statului i-o încredinţează la 1 August 1940. Diktatul dela Viena pune capăt elanului său, obligându-l să se refugieze cu Direcţia la Sebeş, apoi la Alba Iulia, unde organizează cu puţinele unităţi rămase, Direcţia IX-a regională silvică Cluj a Moţilor. Activitatea sa în acest timp se remarcă prin introducerea unor exploatări intensive, cu noi mijloace de transport şi prin înfiinţarea fabricei de cherestea dela Valea Ierii.

In exilul dela Alba Iulia este pătruns de certitudinea reîntoarcerii pe meleagurile părăsite şi menţine ridicat moralul subalternilor săi. Actul de dreptate ce ni s'a făcut, prin restituirea Ardealului de Nord aduce reîntoarcerea Direcţiei la Cluj, la 1 Mai 1945.

Neprecupeţind timpul şi osteneala, porneşte cu avânt la reorganizarea unităţilor exterioare, refacerea căilor ferate distruse, a fabricilor şi clădirilor arse, a podurilor aruncate în aer, la îmbărbătarea oamenilor copleşiţi de mizerie şi jale

Această muncă istovitoare îi sleeşte însă forţele şi îl răpune în vârstă de numai 53 ani, în plină putere de lucru. Prin moartea sa atât familia cât şi corpul silvic, pierd un element de elită.

La trista ceremonie a înmormântării, care a avut loc în oraşul natal, a asistat întregul corp silvic al celor două direcţii Cluj şi Sebeş, precum şi numeroşii săi prieteni şi admiratori.

Au rostit cuvinte de despărţire, din partea Administraţiei Casei Pădurilor Statului. D-l ing. cons. silvic Gh. Suciu, directorul Direcţiei Sebeş, iar din partea colegilor D-l ing. insp. g-l T. Nicoară, subdirectorul Direcţiei Cluj

Fie-i în veci cinstită memoria pe pământ şi viaţa cea veşnică în luminile cerului.

Ing. insp. silvic Ion Păcuraru

---

† GH. NICOLAU

Inginer inspector general silvic, pensionar

Decedat în Bucureşti la 27 Februarie 1947

în vârstă de 90 ani

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

CONGRESUL FORESTIER DIN 1947

Ca urmare la convocarea publicată în Revista Pădurilor, Nr. 11—12 din Decembrie 1946, aducem la cunoştinţa colegilor că au intervenit următoarele modificări cu privire la acest Congres:

1. Data Congresului s'a fixat pentru 29—30 Iunie şi 1 Iulie 1947.

2. Programul Congresului, în ceea ce priveşte temele ce urmează a fi desbătute, rămâne acelaşi.

3. Termenul pentru depunerea lucrărilor la sediul societăţii din Bucureşti, a fost fixat irevocabil la 1 Iunie 1947.

SĂPTĂMÂNA FORESTIERĂ 1947

Pentru motive de ordin tehnic şi oficial „Săptămâna Forestieră“, anunţată pentru luna Aprilie, se va organiza în săptămâna 29 Iunie—5 Iulie. Congresul va coincide deci cu deschiderea „Săptămânii Forestiere“, în cadrul căreia va reprezenta un punct de program.

Colegii şi iubitorii pădurilor sunt rugaţi să folosească această amânare pentru a trimite contribuţiile solicitate în timp util.

INSTIINŢARE

Se aduce la cunoştinţa Domnilor membri ai Soc. „Progresul Silvic“ că, în vederea deschiderii vilei Sylva dela băile Govora pentru sezonul 1947, reţinerile de camere se fac în următoarele condiţiuni:

1. Inscrierile se primesc până la 15 Mai 1947.

2. Odată cu cererea de înscriere în care se va arăta felul camerei solicitată, adică cu 1 sau 2 paturi, şi luna — cunoscând că reţinerile se fac numai dela 1 ale fiecărei luni şi maximum pe 30 zile — solicitantul va depune la casieria Societăţii — cei din provincie vor trimite prin mandat poştal — suma de lei 750.000 drept cheltueli de întreţinere pe 30 zile pentru camera cu 2 paturi şi 600.000 lei pentru camera cu 1 pat.

3. Repartizarea camerelor se face de către Consiliul de Administraţie al Societăţii în cursul lunei Mai 1947. Solicitantul trebue să fie la curent cu plata cotizaţiei şi eventual alte datorii către Societate. Cei care au împrumutat cărţi dela bibliotecă şi nu le-au restituit, trebue să le restitue.

4. Se atrage atenţiunea că în camera acordată nu poate locui decât solicitantul personal împreună cu soţia şi copiii minori. Substituirile de persoane sunt interzise sub sancţiunea de a plăti integral costul camerei după tarif — care va fi între 3—4.000.000 pe lună şi, în caz de refuz, evacuarea.

5. In camera cu 1 pat va locui o persoană şi eventual un copil până la 10 ani, în camera cu 2 paturi două persoane şi eventual 2 copii până la 10 ani.

6. Taxa de serviciu de 12%, taxele comunale şi de turism se vor plăti de fiecare locatar peste suma arătată la punctul 2 de mai sus, la sosirea in vilă a locatarului.

7. Camera se pune la dispoziţie cu saltele, perne, lengerie de pat. In ce priveşte păturile de acoperit, întrucât ni s'au rechiziţionat un număr însemnat de pături, locatarii trebue să-şi aducă fiecare pătură proprie.

8. Camera se ţine la dispoziţia beneficiarului până la 10 a lunei cel mai târziu. Dacă până la această dată nu se prezintă, pierde dreptul la cameră. In acest caz i se va restitui 75% din suma depusă.

9. Condiţiuni de detaliu sunt prevăzute în regulamentul de funcţionare al vilei, care sunt obligatorii pentru toţi locatarii.

Consiliul de Administraţie

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL No. 25

Şedinţa din 24 Octombrie 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C. C., Ionescu Gh., Marinescu I., Pană Gh., Predescu St., Paladian I., Rodoteatu St., Vişan Tr.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedinţia D-lui Prof. C. C. Georgescu, preşedinte.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Preşedinte dă câteva informaţii asupra nouei legi a Corpului Technic. După discuţiuni, se constitue o comisie compusă din d-nii: C. Georgescu, St. Predescu şi Tr. Vişan care să lucreze la racordarea legii Corpului Silvic cu noul Statut al funcţionarilor publici în ceea ce priveşte salarizarea.

2. D-l Preşedinte susţine necesitatea tipărirei lucrării colegului G. Tom prezentată anterior Consiliului (Tabele de cubaj). Se aprobă tipărirea. Se sugerează ideea să se solicite ajutoare băneşti dela instituţiile interesate CAPS., M. A. D., etc.

3. Se reexaminează oferta colegului Fl. Iordăchescu făcută pentru volumul de poezii în legătură cu pădurea. D-l T. Comes prezintă Legea contractului de editură, care prevede că dreptul de autor nu poate fi vândut decât în anumite condiţiuni.

Deoarece Consiliul în şedinţa trecută a dat o aprobare fără a cunoaşte legea contractului de editură, se numeşte o comisiune compusă din D-nii. St. Rodoteatu şi I. Paladian, care să ia contact cu autorul şi să facă propuneri într'o şedinţă viitoare. D-l Preşedinte propune să se acorde autorului anticipat un premiu.

4. Programul de activitate al Societăţii pe anul 1946/47.

a) *Congresul Societăţii.* D-l Preşedinte expune un program făcând propuneri: congresul să aibă loc în luna Mai sau Iunie, cu două zile de comunicări, în special pentru colegii din exterior, invitând şi delegaţiuni din străinătate, de ex.: Franţa şi Cehoslovacia, unde avem formate deja prietenii. Se institue Comitete în vederea congresului: Comitetul de patronaj D-nii miniştri Romulus Zăroni şi Lucreţiu Pătrăşcanu, apoi d-nii A. Rădulescu, Tr. Săvulescu, Ing. Profiri, S. Oeriu.

Comitetul de organizare D-nii: C. C. Georgescu, St. Predescu, D. A. Sburlan, Gr. Eliescu, St. Rodoteatu, C. Rachieru.

Comitetul de acţiune D-nii: N. Ghelmeziu, Gh. Pană, T. Comes, B. Borovschi şi M. Ene.

Se deleagă D-nii: Gh. Pană şi M. Ene să redacteze şi expedieze în termen de două săptămâni o circulară apel prin care să se ceară colegilor referate până la 1 Aprilie 1947. Se deleagă D-nii: Tr. Vişan şi B. Borovschi să redacteze în conexare cu circulara de mai sus un apel pentru referate cu teme actuale şi anume: Refacerea patrimoniului forestier al ţării în vederea măririi producţiei şi Producţia lemnului şi măsuri de economisirea lui. Se deleagă D-nii: St. Predescu şi I. Paladian cu cazarea invitaţilor, eventual prin solicitarea unui internat.

Ca Secretar General al Congresului se deleagă D-l N. Ghelmeziu. Comisia de recepţie va fi alcătuită mai târziu. Invitaţiile pentru străinătate vor fi expediate în luna Ianuarie 1947. Se alocă pentru Congres un prim fond de 10.000.000 lei. Pentru o mai bună reuşită a congresului se propune să se organizeze şi programe distractive (cinematograf, teatru, operă, vizitarea unor stabilimente industriale); să se dea un comunicat la Radio, să se facă afişaj, eventual emiterea unui timbru; să se perceapă o contribuţie dela participanţi şi să se ceară subvenţii dela instituţiile forestiere.

5) *Intensificarea activităţii Societăţii*. Se deleagă D-l St. Rodoteatu să prezinte un referat în acest scop pentru antrenarea în Societate a proprietarilor şi exploatatorilor forestieri şi a conducerii fabricelor de cherestea (o eventuală federalizare cu **ASIFOR**).

6) *Insigna Societăţii*. D-l T. Comes referă asupra modelelor de insignă premiate. D-l Preşedinte propune o simplificare a primului model (fără chenar). Subiectul este un grup de frunze de Quercus polycarpa (gorunul românesc) cu ghinde. Se decern trei premii: Primul 300.000 lei, al doilea 250.000 lei, al treilea 200.000 lei.

6. Se citeşte referatul administrativ relativ la costul lucrării D-lui V. Sabău „Evoluţia Economiei Forestiere Româneşti". Se aprobă costul tiparului şi se fixează preţul de vânzare astfel: 28.000 lei pentru membrii Societăţii care o cumpără de la sediul Societăţii, 31.000 lei cele ce se vor vinde prin instituţiile forestiere şi 40.000 lei în librării.

7. D-l St. Rodoteatu depune un referat alcătuit pe baza delegaţiei date, asupra cazului colegului M. Balaceiu. Se va comunica colegului lezat că circulara jignitoare a fost o eroare şi s'a ridicat.

8. Cazul bibliotecarului Tacu. Se va încheia tranzacţia cu familia sa asupra terenului de la Predeal. Colegul Al. Săvulescu dela Azuga va fi rugat să ne informeze asupra situaţiei terenului.

9. Se ia în discuţie cererea colegului pensionar Aurelian Ionescu pentru postul de bibliotecar. Se aprobă angajarea provizorie pe trei luni cu salariul de 400.000 lei lunar net. D-sa va lucra sub directivele D-lor Prof. D. Sburlan şi Gr. Eliescu.

10. Închirierea sălii de festivităţi de către CAPS. Se vor face formele.

11. Se aprobă majorarea salariilor personalului Societăţii, conform referatului prezentat.

12. Se aprobă D-lui N. Paia o remiză de 4% la încasările făcute la Vila Sylva în sezonul 1946, constatându-se grija cu care d-sa a administrat şi exploatat vila.

13. Se aprobă cererea Sindicatului M. A. D. pentru sala de festivități cu plata luminei și curățeniei.

14. Activitatea Secției culturale, D-l T. Comes citește un referat asupra activității secției culturale. Programul pe anul 1946/47 prevede deschiderea ciclului de conferințe al Cercului de studii în Ianuarie 1947, cu o ședință săptămânală. Se amână discuția pentru o ședință viitoare.

15. Se hotărăște ca necroloagele colegilor să se publice în suplimentul profesional al Revistei Pădurilor.

16. Pentru Enciclopedia agricolă se vor trimite numai bibliografiile colegilor decedați.

Ședința se ridică la orele 19,30.

Președinte (ss) C. C. GEORGESCU.

Secretar General. (ss) St. Predescu

PROCES-VERBAL No. 26

Ședința din 6 Noembrie 1946

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția D-lui Gr. Colpaci, Vice-Președinte. In continuare prezidează d-l C. C. Georgescu.

Prezenți d-nii: Borovschi B., Bordea Dem., Comșia Aurel, Comes Titus, Ionescu Gh., Lisevici V., Pană Gh., Popescu C., Rășcanu R., Teodorescu Șt., Vișan Tr., Zeicu I, Constantinescu Șt.

Se dă cetire proceselor-verbale de ședințe din 17 Sept. și din 14 Oct. 1946 și se ratifică.

1. Se trece la chestiuni administrative din ordinea de zi.

2. Se aprobă mărirea taxei la Cămin la 3000 lei pe noapte.

3. In ceea ce privește cererile studenților pentru Cămin, să se țină evidența acestora până la inceperea cursurilor, când se va face repartizarea locurilor.

4. Se amână chestiunea sălii de festivități așteptându-se răspunsul C. A. P. S.-ului la oferta făcută.

5. Se va face comunicare Sindicatului C. A. P. S. că nu pot folosi sala fără aprobarea societății și achitarea costului luminei și curățitului.

6. Se aprobă cumpărarea pentru bibliotecă a unui exemplar din lucrarea privitoare la împăiatul vânatului, de Lt. Epureanu. In ceea ce privește oferta pentru mai multe exemplare se va trimite pentru referințe Secției culturale.

7. Se respinge întâmpinarea D-lui Aurelian Ionescu și se angajează D-l St. Constantinescu în calitate de bibliotecar al societății cu salar de 400.000 lei.

8. Se numește o comisie în persoana D-lor Zeicu, C-tin Popescu și I. Dăscălescu pentru a referi asupra lucrării D-lui Ing. Toma „Tabele de cubaje".

9. Se aprobă înscrierea ca membru în Societate a D-lui Ing. Manea Gh. Ion.

Ședința se deschide prin cuvântul D-lui Președinte C. Georgescu referitor la organizarea unei „Săptămâni forestiere" pentru Martie—Aprilie 1947 și-a congresului Societății în lunile Mai—Iunie 1947.

Ședința viitoare se fixează pentru Joi 14 Noembrie ora 16,30.

Președinte (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General (ss) St. Predescu

INFORMAȚIUNI

Mișcare în personal — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 12 din 15 Ianuarie 1947, publică D. R. Nr. 12/947 prin care se numesc în Consiliul de administrație al CAPS.-ului d-nii Al. Voitinovici, președinte al Consiliului de administrație, ing. cons. silv. I. Dăscălescu și ing. cons. silv. Val. Popovici, membri; I. Trantea, delegatul M. A. D. ca specialist pentru economie forestieră; Dr. ing. V. Sabău, delegatul Ministerului Industriei și Comerțului, ca specialist în industria forestieră; Tr. Șerberianu, secretar gl. al Ministerului de Finanțe, ca delegat al acelui Departament; ing. insp. gl. silvic G. Purcăreanu, directorul gl. al Casei Pădurilor Statului.

— Idem, Decizia MAD. Nr. 14/947, prin care se mută în interes de serviciu d-l ing. silv. Leon Gheorghe, șeful Ocolului silvic C. Lung Bucovina la Inspectoratul silvic Constanța.

— Dec. CAPS Nr. 70681/947, prin care încetează pe data de 4.XII.1946, detașarea d-lui ing. șef silv. Cela Nicolae la Soc. Sovromlemn, revenind în Administrația centrală a Casei Pădurilor Statului.

— M. Of. Nr. 16/20.I.1947, publica Dec. Nr. 3.948 prin care d-l ing. cons. silv. Gh. Luțescu se înlocuiește din Consiliul de administrație al OLEMN-ului, cu d-l ing. insp. g-l silv. Gh. Purcăreanu, directorul g-l al CAPS-ului. Delegația în Consiliul de administrație al OLEMN-ului a d-lui ing. cons. silv. C. Rachieru încetează. D-l ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci, consilier tehnic al MAD., se confirmă în calitate de delegat al M.A.D.-ului în Consiliul de administrație OLEMN, păstrându-și și locul de vicepreședinte al acestui Consiliu.

— M. Of. Nr. 18/22.I.1947, publica Dec. MAD. Nr. 42/947, prin care se revine asupra dispozițiilor dec. Nr. 2085/946 și se numesc în Comitetul de înaintare al inginerilor silvici propozabili la înaintare pe 1 Ianuarie 1947 următorii:

a) **Membri de drept.** Gh. Purcăreanu, directorul g-l al CAPS-ului (supl. St. Predescu, subdirector g-l al CAPS-ului); I. Florescu, directorul Direcției silvice (supl. Th. Rădluescu, subdirectorul Direcției silvice); I. Zeicu, directorul Direcției P.P.J. (supl. ing. cons. silv. D. Iliescu); C. C. Georgescu, directorul ICEF-ului (supl. D. Sburlan, subdirectorul ICEF-ului); M. Pandrea, președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor (supl. ing. cons. silv. G. Luțescu); Radu Topală, directorul Contabilității MAD. (supl. Paul Roman, subdirectorul Contabilității).

b) **Membri numiți.** Ing. cons. silv. Gh. Ionescu (supl. ing. cons. silv. M. Răduiescu); Ing. cons. silv. A. Volosciuc (supl. ing. cons. silv. Vencu Georgescu); ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci (supl. ing. insp. g-l silv. Gh. Moșandrei); ing. insp. g-l silv. Tr. Vișan (supl. ing. insp. g-l silv. V. Paladiani; ing. insp. silv. D.

Bordea (supl. ing. insp. silv. Th. Bălănică); ing. insp. silv. Iulian Niculescu (supl. ing. insp. silv. C. Rotaru).

Secretarul Comitetului de înaintări d-l ing. șef silvic Igor Smerecinschi, șeful Serviciului corpului silvic.

Comitetul va lucra sub președinția d-lui secretar g-l ing. Celac Nicolae, având ca supleant pe d-l prof. dr. C. C. Georgescu.

— M. Of. Nr. 21/27.I.1947, publică Dec. CAPS Nr. 73442/947, prin care se fixează atribuțiunile și competințele d-lor ing. cons. silv. St. Predescu, și ing. cons. silv. Gh. Ionescu, subdirectori generali CAPS.

— M. Of. Nr. 23/29.I.1947, publică dec. Nr. 74837 prin care se transferă în interesul serviciului, pe data de 1.II.1947, d-nii: ing. subinsp. silv. Popovici T. Ioan dela conducerea ocolului silvic Gruiu, la conducerea ocolului silvic Orșova, în locul d-lui ing. subinsp. silvș Tomescu Valeriu demisionat; ing. silv. stag. Barbu Ioan, ajutor la ocolul silvic Gruiu, se deleagă în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol, pe data prezentei deciziuni, ing. insp. silv. Damian Nicolae din centrala Direcției București, în centrala CAPS. D-l ing. silv. stag. Mihăilescu Gh. Mihail, numit bugetar în serviciul CAPS, prin IDR Nr. 2525/946, se repartizează în serviciu, în centrala CAPS, Direcția Tehnică, Comisia C. F. S.

— M. O. Nr. 24/30.I.1947 publică I. D. R. Nr. 10/947 prin care se confirmă în funcțiunile tehnice directori în ad-ția centrală a Casei Pădurilor Statului d-nii:

Ing. cons. silv. Georgescu Vencu la conducerea Direcțiunei Administrative și a Economatului Personalului.

Ing. cons. silv. Paladian Ion, la conducerea Direcțiunii Exploatării, Valorificării Materialelor și a Industrializării și Valorificării Materialelor prelucrate.

— Idem I. D. R. Nr. 61/947 prin care se numesc în funcțiuni tehnice de directori în Administrația centrală CAPS d-nii:

Ing. insp. g-l silv. Bondescu Emil la conducerea Direcțiunii Culturii și Amenajării Pădurilor și a Proprietății.

Ing. insp. silv. Lungu I. Ion la conducerea Direcțiunii Tehnice și Aprovizionării cu Materiale tehnice.

Ing. insp. silv. Frumușelu Gh. la conducerea Oficiului Exportului.

— M. Of. Nr. 27/3.II.1947 publică dec. MAD-ului Nr. 84/947 prin care d-l ing. cons. silv. Ion Florescu, directorul Direcției silvice se confirmă cu începere dela 1 Decembrie 1946 ca membru de drept în Consiliul de Administrație al Casei de Economie, Credit și Ajutor a Funcționarilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor în locul d-lui ing. cons. silv. D. Grozescu.

— M. Of. Nr. 29/5.II.1947 publică dec. Nr. 76480/947 prin care se mențin delegațiile de directori regionali silvici, după cum urmează: ing. insp. g-l silv. Stănescu Nicolae la Dir. Reg. Bacău; ing. insp. g-l silv. Mavrodin Eremia la Dir. reg. Constanța, ing. cons. silv. Butoi Alex. la Dir. reg. București, ing. insp. g-l silv. Ionescu D. C-tin la Dir. reg. Pitești, ing. cons. silv. Pavalache Gh. la Dir. reg. Craiova, ing. cons. silv. Suciu Gh. la Dir. reg. Sebeș, ing. insp. g-l Ionescu C. Ion la Dir. reg. Cluj.

Se delegă ca directori regionali d-nii: ing. insp. silv. Petrescu Al. la Dir. reg. Iași, ing. insp. g-l silv. Pop Liviu la Dir. reg. Lugoj, ing. insp. g-l silv. Gavrilă Andrei la Dir. reg. Arad.

Se delegă în funcția de insp. de control g-l tehnic al CAPS-ului d-nii: ing. insp. g-l. silv. Vasiliu H. C-tin, ing. cons. silv. Georgescu Victor și ing. insp. g-l silv. Moga Ion.

— Idem Nr. 7124/947, prin care d-l ing. silv. stg. Popescu T. Vladimir se detaşează în interes de serviciu dela Ocolul silvic Regina Elisabeta în Centrul Caşin.

— Idem prin dec. Nr. 76575/947 se menţin, delegaţiile de subdirectori regionali, după cum urmează: ing. insp. silv. Mayer Eduard la Dir. reg. Bacău, ing. insp. g-l silv. Cernescu Nicolae la Dir. reg. silvică Constanţa, ing. insp. g-l silv. Burdea Dltru la Dir. reg. Bucureşti; ing. insp. g-l Stănescu Vasile la Dir. reg. Piteşti, ing. insp. g-l silv. Ionescu T. C-tin la Dir. reg. Craiova, ing. cons. silv. Comănescu N. la Dir. reg. Sebeş, ing. insp. g-l Nicoară Titus la Dir. reg. Cluj.

Se delegă ca subdirectori regionali d-nii: ing. insp. silv. Marinescu D. R. la Dir. reg. Iaşi, ing. insp. silv. Ştefănescu C-tin la Dir. reg. Lugoj, ing. insp. silv. Diaconescu Ion la Dir. reg. Arad, în locul d-lui ing. cons. silv. Opriş Valeriu care rămâne la dispoziţia Direcţiei.

— M. Of. Nr. 35/12.II.947 publică dec. MAD Nr. 78143/947 prin care d-l ing. silv. Strechescu C-tin se transferă la cerere dela Direcţia Silvică la CAPS., ca ajutor la Ocolul Perişor, iar d-l ing. silv. stg. Predescu Gh. se detaşează la cerere dela Direcţia PPJ. la Ocolul silvic Slatina, pendinte de CAPS. pe data prezentei deciziuni, până la 31.III.947.

— Idem dec. Nr. 76.581/947 prin care d-l ing. subinsp. silv. Georgescu Teodor, şeful Ocolului silvic Buzău, se transferă în interesul serviciului, la conducerea Ocolului silvic Tg. Ocna.

— M. Of. Nr. 40/18.II.947 publică dec. Nr. 80.474/947 prin care se primeşte demisia d-lui ing. subinsp. silv. Tomescu Valeriu din serviciul CAPS. pe data de 1.II.1947.

Se revine asupra transferării în interesul serviciului a d-lor: ing. Fedorovici Teodat la Ocolul silvic Ghermăneşti şi ing. subinsp. silv. Popovici T. Ioan la Ocolul silvic Orşova cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu şi al doilea, la conducerea Ocolului silvic Griviţa.

Se transferă pe data imediat următoare publicării prezentei decizii în M. Of. d-nii:

Ing. silv. stg. N. I. Dragomir, la cerere dela Ocolul silvic Griviţa la Ocolul silvic Ghermăneşti, cu a cărei conducere se delegă în mod provizoriu.

Ing. şef silv. Mracec Corneliu în interesul serviciului, dela Ocolul silvic Beliu ca şef al Ocolului silvic Buziaş.

Ing. subinsp. silv. Vermeşan Valeriu, în interesul serviciului dela Ocolul silvic Buziaş ca şef al Ocolului silvic Vaşcău.

Ing. şef silv. Iorgulescu Ion, în interesul serviciului, dela Ocolul silvic Vaşcău, ca şef al Ocolului silvic Beliu.

— Idem Nr. 80.472/947 prin care încetează detaşarea d-lui ing. insp. g-l silv. Pruteanu Ion, din Centrala Direcţiei Bacău, ca şef al Circ. de Control Baia şi Neamţ şi se delegă ca şef al Serv. Culturii Pădurilor din Dir. reg. Bacău şi a d-lui ing. insp. silv. Iţoaie Virgil, la Circ. Maramureş, d-sa revenind la funcţiunea avută la Direcţia Cluj.

— M. Of. Nr. 41/19.II.947 publică dec. Nr. 78.909/947 prin care se revine asupra transferării d-lui ing. şef silv. Georgescu Ovidiu în Centrala Direcţiei Piteşti şi se menţine la conducerea Ocolului silvic Domneşti.

— M. Of. Nr. 42/20.II.947 publică dec. Nr. 147/947 prin care se admit în Corpul Silvic următorii ingineri silvici cu gradul de ing. silvic stg.: Tofilescu T. Teodor (6.IV.946), Petruțiu N. Ovidiu (6.IV. 946), Stoica-Paiș Viorica (12.XI.946) și Aurori Alexandru (10.XII.946).

— M. Of. Nr. 43/21.II.947 publică dec. Nr. 19/947 prin care d-l ing. insp. silv. Brebenaru Gheorghe se delegă provizoriu ca director al Școalei de Pădurari Gilău, pe data de 1.I.947, continuând a fi și titular șef al Ocolului silvic PPJ Gilău.

Se transferă la cerere d-l ing. silv. stg. Mărgineanu Octavian dela Direcția Școalei de Pădurari Gilău la Ocolul silvic CAPS Valea Râului, jud. Maramureș.

— M. Of. Nr. 44/22.II.947 public. dec. Nr. 188/947 prin care se pun în retragere din oficiu, pe data de 1.VI.947, spre a-și aranja dreptul la pensie, d-nii: ing. cons. silv. Fiera Mihail, ing. cons. silv. Ivănceanu D. Victor, ing. cons. silv. Vasilescu C. Iosif, ing. cons. silv. Nedelcovici Nicolae, ing. cons. silv. Nicolae Ion, ing. insp. g-l silv. Răuță Eugen, ing. insp. silv. Iacob C. Marin, ing. insp. silv. Silian I. Samoil, din Direcția Silvică.

Deasemenea d-nii: ing. cons. silv. Palade Gh. Emil, ing. insp. silv. Sclavu P. Ion, ing. insp. g-l silv. Angelescu D-tru, ing. insp. g-l silv. Popescu V. C-tin, ing. insp. g-l silv. Chercea C. Gh., ing. insp. g-l silv. Negulescu V. P., ing. silv. Băltărețu Gh. Alex. din Direcția PPJ.

Deasemenea d-nii: ing. cons. silv. Finichiu G. V. dela Consiliul Tehnic al Pădurilor, ing. insp. silv. Spiridon Vasile și ing. insp. silv. Maatcanu T. N. dela Direcția Vânătoarei.

— M. Of. Nr. 46/25.II.947 publică dec. Nr. 187/947 prin care se pun în retragere din oficiu, pe data de 1.VI.947, următorii ingineri silvici din CAPS: ing. cons. silv. Simu Simeon, ing. cons. silv. Calotescu Stelian, ing. cons. silv. Atanasescu Anton, ing. cons. silv. Naulescu Emil, ing. cons. silv. Brato Al., ing. cons. silv. Tănăsescu Pavel, ing. cons. silv. Roșescu T. Paraschiv, ing. insp. g-l silv. Moldovanu Aurel, ing. insp. g-l silv. Moga Ion, ing. insp. g-l silv. Ștefănescu Alex., ing. insp. silv. Galeriu Ion, ing. insp. silv. Teodorescu Teodor, ing. insp. silv. Filip Nicolae, ing. insp. silv. Constantinescu G. Mitică.

PUBLICAȚIUNI

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcția Silvică

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/1920,

DECIDEM:

Art. I. — **Se** aproba de noi:

a) Amenajamentul pădurilor **Treapturile** Mari ș. a. din județele Vâlcea și Gorj, proprietatea Statului, formând **Seriile VIII, IX și X** din **Ocolul** Silvic Horez, în suprafață de 2350 **ha** 3100 **mp.** tratate **în trei serii de codru** cu tăeri progresive și revoluția **120 ani**. **Revizuirea în anul 1957.**

b) Amenajamentul pădurilor Bălănești-Cruceanu-Tihulești județul Tutova, proprietatea Statului, formând **seria III-a din ocolul silvic** Grivița, în suprafață de 214 ha 700 mp. Regim și tratament **crâng simplu. Revoluția** 35 ani. Revizuirea după 20 ani.

Dată astăzi 10 Aprilie 1945 în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. **Rachieru.**

Nr. 808/945.

a) Amenajamentul pădurilor Corbi, **Corbișori**, Bădești ș. a. județul Muscel, proprietatea Statului formând Seriile V și IV-a din ocolul silvic Domnești, în suprafață de 3257 ha 2500 mp. tratată în 2 serii de codru cu tăeri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 13 Aprilie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Rachieru.

Nr. 835/945

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționale, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuire se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată, de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau intre timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit)

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V. și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Rachieru.

J. C. E. F. 7.11.03
7.23.82

REVISTA PADURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef: Gr. Eliescu
Redactor-responsabil: At. Haralamb

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu
G. I. Ionescu
D. Sburlan
Ilie C. Demetrescu
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: C. C. Georgescu
Vice-Preşedinţi: C. Rachieru şi Gr. Colpacci
Secretar general: Şt. Predescu
Casier: Şt. Constantinescu

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.
Borovschi B.
Boldur Mihail
Butoi Alex.
Celac Nicolae
Comşia M. Aurel
Comes Titus
Constantinescu Leu Ioan
Eliescu Grigore
Ene Mircea
Filip C. Vasile
Georgescu Vencu
Ionescu I. Gh.
Lissievici Vasile
Manole Horia
Marinescu Ionel
Nettea Constantin
Pană Gheorghe
Paladian Ioan
Popescu Gh. Const
Popovici Valer
Purcăreanu Gh.
Rodoteatu Sterie
Sburlan Dimitrie
Vişan Traian
Teodorescu Ştefan
Zeicu Ioan

Cenzori titulari: Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin
Supleanţi: Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan

---

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	150.000 lei
„ „ „ „	particulari	100.000 „
„ „ „ „	studenţi, conductori şi brigadieri	25.000 „

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

D. A. SBURLAN: INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE

Vol. I: Trasee şi terasamente; Şosele forestiere

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 50.000 nelegat
şi 80.000 legat

Dr. VASILE SABĂU: EVOLUŢIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA

1946; 521 pagini, Lei 60.000

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ŞI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag.+54 fig.; 5.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ŞI FENOMENUL TORENŢIAL

1944; 54 pag.; 5.000 lei

3. M. ENE:

PĂSARILE ÎN PROTECŢIA PĂDURILOR

1944; 24 pag.+10 fig.; 5.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PAŞUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ŞI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 5.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 5.000 lei

„BUCOVINA" I. E. TOROUŢIU, BUCUREŞTI

ANUL 62 Nr. 4-6 APRILIE-IUNIE 1947

D-lui Ing.
Dumitrescu St.N-lae
Str.Profesor .
Lăcusteanu NO.35
Loco VI

Stahanovism

REVISTA PADURILOR

ROMANIA
ROMANIA
POSTA
600
LEI
ROMANIA
POSTA
600
LEI
ROMANIA

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"
Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB
Inscrisă în Registrul de publicaţiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938
Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureşti

ANUL 62 Nr. 1—6 1947

SUMARUL:

Pag.

Studii:

Popescu-Zeletin, I.: Procedeul de inventariere cu benzi de probă — — 65

Comentarii:

Haralamb, At.: Sectoare de torenţi — — — — — — — — — 74
Mutică, C.: Păduri particulare şi obştii in jud. Ciuc — — — — — 79
Popescu C. Aurel: Consideraţiuni asupra legii pentru controlul circulaţiei materialului lemnos — — — — — — — — — 85
Cronica internă (pag. 88), **Acum 50 ani** (pag. 97), **Cronica externă** (pag. 99).
Cronica cinegetică (pag. 103), **Cărţi** (pag. 106), **Manuscrise** (pag. 107).

SOMMAIRE:

Etudes:

Das Probestreifenverfahren — — — — — — — — I. Popescu-Zeletin

Commentaires:

Secteurs de torrents — — — — — — — — — — At. Haralamb
Forêts particulaires et associations dans la dép. de Ciuc — C. Mutică
Considérations sur la loi concernant le contrôle sur le matériel ligneux — — — — — — — — — — Aur. C. Popescu
Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique), **Il y a 50 ans**, **Livres**, **Manuscrits**.

REVISTA PADURILOR

ANUL 62 Nr. 4—6/1947

S T U D I I

PROCEDEUL DE INVENTARIERE CU BENZI DE PROBA *)

(Metoda de lucru; fundamentul procedeului; aplicațiunile procedeului; concluzii).

de Ing. Dr. I. POPESCU-ZELETIN

6. *Metoda de lucru*

Inventarierea arborilor din fiecare bandă se face de o echipă compusă din: 10)

— un operator — șeful echipei, (inginer, conductor, brigadier sau chiar pădurar cu mai bună pregătire);

— doi clupași, de preferință pădurari sau chiar lucrători versați la clupă;

— un purtător de prăjină;

— doi purtători de fir, de preferință băieți de 16—20 ani.

Alegerea lucrătorilor și instruirea lor sistematică constitue una din primele și cele mai importante obligațiuni ale operatorului, șef de echipă, deoarece de aceste două elemente depinde în bună parte calitatea și cantitatea de lucru efectuat.

In general se recomandă utilizarea de lucrători tineri, sprinteni, intrucât viteza de lucru este în funcție numai de repeziciunea cu care lucrează clupașii și întinzătorii de fir. Munca fiind foarte ușoară și

---

*) Acest articol completează studiul apărut în caietul anterior al Revistei Pădurilor, sub acelaș titlu.

10) Compunerea echipei diferă de ceea preconizată de noi în 1937. (Vezi Viața Forestieră, pag. 236). Experiența a 10 ani de practică a acestui procedeu ne-a format convingerea că echipa de 5 lucrători plus un operator dă mai bune rezultate decât cea de 4 lucrători plus un operator

limitată la anumite mişcări, după 2 zile de lucru devine mecanică, antrenantă, şi se pretează mai ales pentru oameni tineri.

Pentru desfăşurarea lucrului sunt necesare următoarele instrumente:

— un fir de 100 m. lungime (confecţionat din sârmă de fier galvanizată sau de sârmă de alamă) prevăzut la capete cu inele şi carabine cu vârteje;

— două întinzătoare (portlanţuri — portfir) confecţionate pe loc în pădure;

— zece fişe de tipul celor utilizate la ridicările în plan cu două inele;

— 2 clupe uşoare de lemn sau de metal;

— 1 prăjină de 5 m. lungime, confecţionată dintr'un material uşor;

— 1 dendrometru Christen;

— 1 topor;

— 1 cleşte patent;

— 1 carnet de inventariere şi cretă albastră.

După ce operatorul a studiat posibilităţile de desfăşurare a benzilor în raport cu numărul lor impus şi cu forma parcelei, sau a subparcelei, acolo unde este cazul, cu planul sau harta în mână se orientează şi ajungând la locul de unde urmează să înceapă lucru, indică purtătorului de fir Nr. 1 (cel care merge înainte) direcţia în care trebue să desfăşoare firul, dându-i inelul cu cele 10 fise. Când firul s'a desfăşurat complet, prin semne vocale convenite, se atrage atenţia purtătorului de fir Nr. 1, în timp ce purtătorul de fir Nr. 2 întinde firul şi înfige în pământ portfirul. Apoi pe arborele cel mai apropiat ciopleşte coaja pe partea arborelui din direcţia firului şi scrie cu creta albastră numărul 1, adică indică locul de unde a pornit primul fir.

In acest moment purtătorul de prăjină porneşte mergând călare pe fir şi măsoară în dreapta şi în stânga firului câte 5 m.

Clupaşii — unul în dreapta şi celălalt în stânga firului — încep să măsoare diametrele teriere strigând intâi specia şi apoi diametrul. Operatorul notează mai întâi numărul firului printr'o linie verticală, apoi înscrie în carnet diametrele în coloana speciei respective şi urmăreşte atent desfăşurarea lucrului.

Este bine ca operatorul să pună dela început în vedere clupaşilor, că nu au voie să ia diametre unul din sectorul celuilalt, adică să măsoare diametre dincolo de fir, pentru a se evita duble inventarieri.

Măsurarea diametrelor se face luându-se arborii la rând, marginile exterioare stabilindu-se prin măsurători cu prăjina ţinută orizontal şi perpendicular pe fir. Arborii de pe margini până la mijlocul cărora prăjina nu ajunge nu se inventariază. Se iau numai acei arbori al căror ax al fusului intră în lăţimea de 5 m. dela fir. La fel se procedează şi cu arborii dela capetele firului. Aici, fiecare dintre clupaşi pune clupa cu braţele dealungul firului şi deci rigla perpendiculară pe fir în dreptul semnului marcând 100 m. şi vizând dealungul riglei vede care arbori intră în bandă şi numai pe aceştia îi clupează.

La aceste verificări operatorul trebue să fie foarte atent pentru a controla pe purtătorul de prăjină şi pe clupaşi.

Ajungând la capătul firului operatorul verifică, dacă purtătorul de fir a trecut firul prin ochiul fişei şi dacă a înfipt-o adânc în pământ în dreptul semnului corespunzând la 100 m. Apoi indică noua direcţie purtătorului de fir Nr. 1. Acesta, prin semne vocale convenite anunţă plecarea sa şi porneşte în direcţia indicată. Clupaşii încep imediat inventarierea în noua bandă fără a mai aştepta sosirea purtătorului de fir Nr. 2, deorece firul fiind trecut prin ochiul fisei nu se poate deplasa lateral. Când purtătorul de fir Nr. 2 ajunge la locul unde găseşte fisa, trece dincolo de ea şi merge în direcţia nouă 4—5 metri şi numai apoi anunţă vocal pe purtătorul de fir Nr. 1 că a ajuns; întinde firul, înfinge portfirul, introduce fisa în inelul gol primit la începutul lucrului şi apoi pe unul din arborii dintre cele două benzi ciopleşte coaja în două părţi, corespunzătoare direcţiilor firului prim şi celui de al doilea, scriind cu cretă albastră numărul 1 pe faţa dinspre firul prim şi numărul 2 pe faţa dinspre firul al doilea. Apoi aşteaptă semnalul vocal dela purtătorul de fir Nr. 1.

Depăşirea fisei cu 4—5 m. se face totdeauna când benzile nu se succed în aceiaşi direcţie, pentru a se evita inventarierea aceloraşi arbori de 2 ori.

In modul descris mai sus lucrul se desfăşoară bandă cu bandă până la terminarea parcelei. Seara la încetarea lucrului firul se înfăşoară păstrându-se astfel până a doua zi. Dacă firul este ud se şterge cu o cârpă; la fel şi celelalte instrumente.

In mod obişnuit firul nu se rupe decât atunci când este manipulat rău. Rupturile provin totdeauna din cauză că nu se ţine întins, ceea ce prilejueşte formarea ochiurilor care prin întindere provoacă ruptura. Rupturile se repară cu ajutorul unui cleşte patent, împletindu-se strâns capetele rupte pe o distanţă de 2—3 cm. Pentru a se avea din nou lungimea de 100 m, semnul dela unul din capete se mută spre portfir cu lungimea pierdută prin împletirea capetelor rupte.

Insemnarea pe arbori a capetelor de benzi prin numerile lor de ordine are drept scop evitarea greşelilor de numărare a benzilor, operaţie care dealtfel se verifică şi prin fise. Acest dublu control este necesar, întrucât o bandă inventariată dar neînregistrată, ar prilejui greşeli mari în plus la calculul volumelor.

In cazul când acest procedeu se utilizează la cubaje făcute pentru estimaţii sau expertize este absolut necesar ca în locul fiselor să se bată ţăruşi, astfel ca întreaga lucrare de inventariere să poată fi verificabilă ulterior.

Nu trebue să impresioneze faptul că adeseori firul traversează rarişti, poeniţe, drumuri, etc. Acestea se vor evita numai dacă sunt însemnate pe plan sau pe hartă şi întinderea lor este scăzută din suprafaţa parcelei. Altfel ele trebuesc parcurse, integrate în benzi, întrucât suprafaţa parcelei le include şi s'ar comite o greşală dacă s'ar evita, ceia ce ar avea ca efect obţinerea unui volum mai mare la unitatea de suprafaţă decât cel real.

Inscrierea arborilor în carnet, în coloana speciei şi la categoria de diametre respective se face de obicei prin desenarea patratului cu diagonale (fiecare patrat reprezentând 10 arbori). Inscrierea benzilor se face la marginea de sus a foii respective prin linii verticale, a cincea linie traversând oblic pe celelalte patru.

In fiecare bandă operatorul măsoară 2—3 înălţimi cu ajutorul dendrometrului Christen şi a prăjinii de 5 m., care este însemnată vizibil şi la 4 metri. Inălţimile se înscriu într'o coloană specială din carnet, în dreptul categoriei de diametre şi speciei căreia aparţine arborele, a cărei înlţime a fost măsurată. Procedându-se astfel, la terminarea inventarierii benzilor dintr'o parcelă, se obţine şi un număr suficient de înălţimi măsurate, cu ajutorul cărora să se poată întocmi curba înălţimilor.

Măsurarea înălţimilor se recomandă numai când volumul urmează a se stabili cu ajutorul tarifelor locale, dacă există, sau cu ajutorul tabelelor de volum. Când însă volumul urmează a se stabili cu ajutorul arborilor de probă doborîţi, atunci măsurarea înălţimilor nu-şi mai are rost, decât cel mult ca element informativ. In acest caz — desigur — numărul înălţimilor măsurate va fi mult mai mic, prin aceasta făcându-se o economie apreciabilă de timp în avantajul inventarierii propriu zise.

7. *Randamentul procedeului*

Dacă se face abstracţie de rezultatele obţinute în primele două, trei zile, în care echipierii se iniţiază şi îşi sincronizează mişcările ajungând până la desfăşurarea mecanică a lucrului, rezultatele medii, care se înregistrează, variază în primul rând în raport cu relieful şi cu omogenitatea echipei. Un singur echipier mai comod, sau mai puţin priceput, poate să micşoreze simţitor randamentul de lucru.

Experienţa a aproape 10 ani de practică cu acest procedeu ne-a dus la următoarele rezultate medii:

REGIUNI	Nr. benzilor pe oră			Nr. benzilor în 12 ore de lucru			Suprafaţa inventariată în 12 ore		
	min.	max.	mediu	min.	max.	mediu	min.	max.	mediu
1. Câmpie	12	16	14	144	192	168	14,4 Ha.	19.2 Ha.	16,8 Ha.
2. Coline	10	14	12	120	168	144	12,0 „	16,8 „	14,4 „
3. Munte	6	10	8	72	120	96	7,2 „	12,0 „	9,6 „

Cifrele din acest tablou reprezintă valorile medii ale unor multiple observaţiuni făcute pe teren în toate cele trei regiuni amintite şi în diverse forme de arborete.

Elementele care determină mărirea sau micşorarea randamentului faţă de cifrele indicate mai sus sunt:

a. Vârsta aboretului. Cu cât vârsta este mai înaintată cu atât numărul de arbori la unitatea de suprafaţă este mai mic şi ca atare şi viteza de lucru mai mare.

b. Densitatea populamentului. In arboretele cu densitate (consistenţă) subnormală rapiditatea lucrului creşte datorită existenţei unui număr mai redus de exemplare la ha.

c. Subetajul, subarboretul, seminţişul. Existenţa subetajului, subarboretului sau a seminţişului, provoacă o încetinire a vitezii de lucru şi adeseori poate scădea randamentul până la 60% din cifrele medii date în tabloul de mai sus.

8. *Critica procedeului*

Procedeul nostru, spre deosebire de celelalte două variante amintite la începutul acestui studiu, are avantajul de a garanta o mai bună precizune.

Să examinăm această apreciere favorabilă în raport cu cele trei aspecte caracteristice comune.

a. *Desfăşurarea benzilor*. Practica românească a ajuns la desfăşurarea benzilor în arboret după reţele cât mai apropiate de forme geometrice regulate, ceia ce face ca reţeaua de benzi să îmbrace în mod uniform toată suprafaţa parcelei, respectiv a arboretului. Această desfăşurare asigură înregistrarea proporţională a tuturor variaţiunilor de arboret, ceia ce la calculul volumului se traduce prin valori foarte apropiate de volumul real, şi fără îndoială dă o preciziune mai mare decât celelalte procedee de cubaj prin suprafeţe de probe.

Importanţa acestui aspect este subliniată în literatura străină şi verificată de noi. Căci, ceia ce se reproşează cu drept motiv procedeului cu suprafeţe de probă (patrate sau dreptunghiulare) este greutatea, poate chiar imposibilitatea de a se alege în arboret porţiunile care să reprezinte media condiţiunilor de desvoltare şi densitate şi în care să se instaleze suprafeţele de probă. Dacă alegerea acestor porţiuni la procedeul suprafeţelor de probă reprezintă problema capitală, la procedeul benzilor de probă cu desfăşurare în reţea uniformă această problemă este inexistentă, ea rezolvându-se automat prin însăşi dispozitivul desfăşurării benzilor.

b. *Mărimea benzilor*. Procedeul nostru se întemeiază pe benzi de 1000 m² (100 m × 10 m). Prin faptul că fiecare bandă înglobează o suprafaţă egală cu a zecea parte din unitatea de suprafaţă (ha), simplifică mult calculul volumului la unitatea de suprafaţă. Trebue să subliniem acest avantaj esenţial, în raport cu procedeul lui Eberhardt, la care suprafeţele benzilor diferă una de alta, deoarece numai lăţimea este constantă, 8 m (prăjina de 3,20 m), în timp ce lungimea variază după teren şi — poate — după inspiraţia operatorului. In plus trebue subliniat faptul, că suprafeţele de probă mai mari dau un surplus de siguranţă în ceia ce priveşte apropierea mai mare a volumului la ha obţinut faţă de volumul real.

c. *Delimitarea benzilor*. Intre a delimita pe teren benzile (cu toate precauţiunile enunţate la „metoda de lucru") cu ajutorul unui fir întins şi a le defini prin sgârierea litierii, care să constitue axul de desfăşurare al lucrului în fiecare bandă, este fără îndoială o mare deosebire din punct de vedere al preciziunii, deosebire care evidenţiază odată mai mult superioritatea procedeului românesc. Existenţa firului, a prăjinii de 5 m cu care se măsoară orizontal şi perpendicular pe fir lăţimile din dreapta şi din stânga firului şi determinarea laturilor mici ale benzii cu ajutorul clupei prin ridicări de perpendiculare pe fir, sunt elemente de natură a evita orice îndoieli privind gradul de precizie al procedeului.

In comparaţie cu celelalte procedee de cubaj (suprafeţe şi cercuri de probă) este fără îndoială superior din punct de vedere al preciziunii şi mult mai economicos. Avantajul din punct de vedere economic al acestui procedeu reese clar din următoarele date medii pentru pădurile de coline:

Procedeul de cubaj:	Suprafaţa inventariată în 10 ore de lucru în ha.	Nr. lucrătorilor din echipă	Nr. zilelor de lucru la ha.
1. Inventarierea totală[11] (arbore cu arbore)	6	3	0,50
2. Procedeul benzilor de probă (100 m. × 10 m.)	12	6	0.50
3. Procedeul suprafeţelor[12] de probă (pătrat sau dreptunghiular).	2,5	4	1,60

Din acest tablou se vede clar, că în timp ce la procedeul suprafeţelor de probă sunt necesare 1.60 zile de lucru la hectarul inventariat, la procedeul benzilor de probă sunt necesare numai 0,5 zile de lucru. Cu alte cuvinte procedeul nostru este de 3,2 ori mai eftin şi aceiaşi suprafaţă efectiv inventariată se realizează într'un timp de 3,2 ori mai scurt.

Trecând acum la părţile slabe ale acestui procedeu, vom căuta să le evidenţiem în ordinea importanţei.

a. Eliminând principial orientarea benzilor dealungul liniei de cea mai mare pantă înseamnă că reducem aplicabilitatea pe o scară mai întinsă a acestui procedeu în pădurile de munte.

---

11) Din practica românească

12) Baur; Holzmesskunde, pag 372

Intr'adevăr, desfăşurarea benzilor numai dealungul curbei de nivel cauzează însemnate pierderi de timp prin urcarea pantei la schimbarea de direcţie a succesiunilor de benzi. In plus în regiunile foarte accidentate cu mare greutate se pot obţine benzi pe curba de nivel, în care firul să nu depăşească înclinarea maximă de 5 admisă.

Dacă însă ne gândim, că gospodăria pădurilor noastre de munte este şi va mai fi încă mulţi ani extensivă şi ca atare determinările de precizie ale volumelor în atari situaţii constitue mai degrabă o pedanterie, decât un lucru practic, înclinăm totuşi să recomandăm acest procedeu.

b. O altă parte slabă a acestui procedeu o constitue faptul că implică un număr mai mare de lucrători (5) decât la celelalte procedee, ceea ce poate constitui un important desavantaj în regiunile cu mai puţine braţe disponibile şi în unele epoci când lucrătorii se găsesc foarte greu.

c. O altă scădere a acestui procedeu s'ar datora incertitudinii de care este afectată inventarierea arborilor de pe marginea benzilor. Faptul că s'ar putea omite, sau s'ar inventaria, arborii de pe marginile benzilor, al căror ax vertical nu s'ar putea determina pe teren cu suficientă precizie, astfel ca să se poată şti dacă trebue sau nu inventariaţi, poate constitui o scădere pentru procedeu.

Obiecţiunea nu e lipsită de temeiu. Intr'adevăr, inventarierea arborilor de pe marginile benzilor prezintă oarecare nesiguranţă şi în acelaş timp o sursă de greşeli, în plus sau în minus. Totul depinde de felul cum sunt instruiţi lucrătorii şi de vigilenţa cu care operatorul urmăreşte lucrul clupaşilor.

Dar, pentru ca să ne dăm seama de importanţa acestei obiecţiuni trebue să vedem în ce măsură asemenea greşeli pot fi mai frecvente la procedeul benzilor de probă, decât la celelalte.

Pentru a se putea aprecia temeinicia acestei obiecţiuni, să luăm un exemplu.

Un arboret în care s'a inventariat 10.000 m^3.

1. Prin procedeul suprafeţelor de probă patrate cu latura de 50 m., sunt necesare în total 4 suprafeţe de probă, cărora le corespund în total *800* m. perimetru.

2. Cu procedeul benzilor de probă, de 100 m. 10 m., sunt necesare în total 10 benzi, la care corespund în total *2200* m. perimetru.

3. La procedeul cercurilor de probă cu raza 4 m. este nevoie în total de 200 cercuri, cu o sumă totală a circonferinţelor lor de *4824* m.

Cifrele de mai sus ne arată că obiecţiunea amintită este justă în raport cu procedeul suprafeţelor de probă. Dar, din acest punct de vedere procedeul nostru este de preferat procedeului cu cercuri de probă.

Această constatare obiectivă obligă pe operator să fie foarte atent la inventarierea arborilor de pe marginea benzii, pentru a reduce la maximum frecvenţa acestei greşeli.

Suntem totuşi înclinaţi să credem, că această obiecţiune adusă procedeului nostru este numai aparentă şi teoretică, deoarece în practică aceste greşeli apar atât cu semnul plus cât şi cu semnul minus, şi ca atare intervine cel puţin parţial o compensare.

d. Semnalăm deasemenea faptul că executarea inventarierilor după acest procedeu cere foarte multă atenţie din partea operatorului, şef de echipă, atât la desfăşurarea lucrului în fiecare bandă, cât mai ales la notarea în carnet a benzilor. Insistăm asupra acestui lucru, pentrucă „scăparea" unei benzi înseamnă alterarea volumelor rezultate într'o proporţie, care face să fie compromisă complet toată lucrarea.

9. *Aplicaţiunile procedeului*

Procedeul benzilor de probă poate avea multiple şi variate aplicaţii în practica forestieră. In amenajări ca şi în expertize, în verificări de cubaje şi împăduriri, ca şi în contra expertize, utilizarea este recomandabilă.

In lucrările de amenajare el poate fi utilizat atât la determinarea volumelor cât şi la înregistrarea mai justă a caracteristicilor arboretelor pentru descrieri parcelare.

Nu vom insista mai mult asupra utilizării lui la cubaje. Această temă constitue însăşi esenţa acestui studiu. Ne vom opri mai mult la utilizarea lui pentru descrierile parcelare, unde după experienţa noastră a dat strălucite rezultate.

Cele mai multe elemente cifrice din descrierea parcelară se înregistrează pe baze de aprecieri din ochi şi deci sunt afectate de un important coeficient de subiectivism. Consistenţa (respectiv densitatea), proporţia speciilor, stadiul de desvoltare, amestecul şi mai ales succesiunea speciilor în parcelele dela munte sunt elemente care, dacă sunt recoltate dintr'o serie de inventarieri făcute cu ajutorul benzilor de probă, pot căpăta o valoare obiectivă. In special la arboretele cu vârste mai mari ca jumătatea revoluţiei admise sau probabile. In acest caz, adeseori, sunt suficiente două lanţuri de benzi desfăşurate în lungul parcelei pentru a se putea înregistra caracteristicile arboretului.

In aceleaşi condiţiuni, ca la amenajări, procedeul benzilor de probă se poate utiliza în estimaţii şi expertize. Singura condiţie în plus, în asemenea cazuri, ar fi marcarea durabilă pe teren, prin ţăruşi, a capetelor benzilor, pentru ca eventualele verificări ulterioare să fie posibile.

Un domeniu nou în care acest procedeu trebue să-şi facă loc este acel al verificării şi recepţionării lucrărilor de împădurire.

Reuşita unei regenerări nu poate fi apreciată just nici călare şi nici făcând o plimbare prin ea. Acoperirea porţiunei regenerate cu o reţea de benzi de probă, în care urmează a se număra pueţii, este de natură a evita discuţii şi procese şi a ridica prestigiul administraţiilor silvice. Economia de timp şi bani, pe care acest procedeu o oferă în raport cu celelalte, precum şi preciziunea pe care o asigură, sunt suficiente motive pentru a fi luat serios în consideraţie de practicienii noştri.

10. *Concluzii*

Stadiul de desvoltare al gospodăririi forestiere româneşti nu oferă posibilitatea utilizării unor procedee şi metode, a căror aplicare ar fi prea costisitoare faţă de rentabilitatea gospodăriei noastre forestiere.

In economia forestieră salturile mari sunt imposibile, sau fatale. Deaceea, urmărind calea evoluţiei, trebue să împrumutăm sau să imaginăm metode şi procedee proprii epocii şi stadiului de desvoltare în care ne aflăm. Suntem încă departe de ziua, când în toate pădurile ţării cubajele s'ar putea face pe bază de inventarieri arbore cu arbore. Suntem prea săraci pentru a putea mări mai mult de 10% procentajul de cubaj. Singura posibilitate ce avem, este de a îmbunătăţi la maximum metodele şi procedeele corespunzătoare stărilor de lucruri prezente şi de a le accepta în măsura în care practic şi teoretic se dovedesc a fi avantajoase.

Procedeul benzilor de probă, merită deci a fi încercat, acolo unde este necunoscut şi de a fi aplicat, ţinându-se seama de toate caracteristicile studiate în paginile anterioare.

El prezintă destule avantaje şi garanţii şi numai rutina comodă sau o insuficientă documentare teoretică poate să-l discrediteze, sau să-l înlăture.

Das Probestreifenverfahren.

Die Frage der Bestandeskubierung durch andere Verfahren als Vollkluppung wurde durch die Erfindung der Probefläche gelost

Was die Form dieser Probeflächen anbetrifft gibt es verschiedene Verfahren. Jedes dieser Verfahren strebt eine Vereinfachung der Arbeit an, infolge dessen Zeit- und Geldersparnis wie auch möglichst genaue Bestimmung des Flächeninhalts geschehen.

Eines dieser Verfahren ist das Probestreifenverfahren, welches von dem Verfasser zum ersten Mal 1937 in die rumänische forstliche Praxis eingefuhrt wurde

Nach zehnjahriger praktischen Durchführung dieses Verfahrens und zur vollständigen Aufklärung der Praktiker, gibt der Verfasser diese Arbeit heraus, welche nicht nur theoretische Erwägungen, sondern auch zahlreiche Anweisungen und in Rumänien an Hand dieses Verfahrens erzielte praktische Ergebnisse bringt.

Das rumanische Probestreifenverfahren unterscheidet sich wesentlich von den in anderen Ländern bekannten Verfahren In der Einfuhrung eines 100 m. langen Drahtes und einer 5 m. langen Stange zur Bestimmung des Probestreifenlangsrandes, wie auch im Arbeitsverfahren und der Probestreifenfolge besteht das neue von Verfasser gebrauchte Probestreifenverfahren

In Gebirgswaldern empfiehlt sich die Anwendung dieser Probestreifen nur längs der Schichtlinien mit einem Neigungswinkel von hochstens 5° und mit seitlichen Abweichungen von hochstens 60° Durch diesen 100 m. langen und 10 m. breiten Probestreifen erhält man Probeflächen von 1000 m^2

Um grossere Genauigkeit zu erzielen, wird eine Reihe von Vorsichtsmassnahmen empfohlen, welche man während der Arbeit im Walde ergreifen muss, wie auch verschiedene Arten der Probestreifenaufeinanderfolge, damit die ganze Bestandsflache einheitlich mit einem Probestreifennetz überzogen werde.

Der letzte Teil der Arbeit enthält Anweisungen zur Anwendungsmöglichkeit des Probestreifenverfahrens

---

I. Z. LUPE :

Experiențe cu perdele forestiere în România în perioada 1937—1945.

I.C.E.F. Seria a II-a Nr. 68; 1947; 31 pag. cu 12 figuri in text.

COMENTARII

SECTOARE DE TORENȚI

de Ing. AT. HARALAMB

Aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate (publicată în Mon. Of. Nr. 141 din 25 Iunie 1930) a fost și este dată în seama „Serviciului ameliorării terenurilor degradate" din Direcția Regimului Silvic (astăzi Direcția Silvică) din cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii. La exterior, Serviciul ameliorării terenurilor degradate s'a folosit și se folosește de personalul Serviciilor Silvice Județene, prin intermediul Inspectoratelor Silvice.

Lucrările cerute de aplicarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate sunt numeroase, migăloase și dificile, necesitând — în afară de capacitatea profesională respectivă — un contact permanent cu terenul, intervenție la timp, stăruință și continuitate. Aceasta în ceea ce privește executarea lucrărilor propriu zise de ameliorare. Ele sunt însă precedate de cele de constituirea perimetrelor, și de întocmirea planurilor și proiectelor de ameliorare, toate necesitând foarte mult lucru. In plus, la constituirea perimetrelor se cere forestierului mult tact și multă răbdare cu populația în ale cărei terenuri trebue să se lucreze. Deci personalul însărcinat cu astfel de lucrări este mult ocupat.

Personalul Serviciilor Silvice Județene — care dela creiarea lor și până azi, a fost puțin numeros — are însă să se mai ocupe și de aplicarea regimului silvic la toate categoriile de proprietari, atribuțiune care, singură considerată, este de natură să-i ia întreg timpul.

Din pricina acestei insuficiențe de personal și din cauza supraaglomerării Serviciului Silvic Județean cu lucrări de altă natură, a fost nevoie să recurgă la folosirea, în diferite regiuni, a *echipelor volante*, care au avut drept misiune în primul rând să întocmească planurile perimetrelor, proiectele de ameliorare și apoi să le pună în executare. Din acest punct de vedere, creiarea și punerea în funcție a echipelor volante s'a dovedit a fi fost una dintre cele mai fericite măsuri. Activitatea lor, atât ca volum de lucrări, cât si ca mod de execuție a fost găsită ca foarte rodnică. Mărturisiri în acest sens s'au făcut în multe ocaziuni, ele putând fi citite şi în lucrările de subinspector prezentate la examenul respectiv de cei ce au avut a se ocupa, la Serviciile Silvice Judeţene, de aplicarea legii menţionată.

In perioada de timp cuprinsă între anii 1930 şi 1941, când s'a putut lucra cu mai multă intensitate în domeniul ameliorării terenurilor degradate pe baza legii menţionată, s'au făcut suficient de multe lucrări, dacă se ia în considerare timpul relativ scurt, personalul insuficient ca număr, puţinătatea fondurilor alocate şi piedicile puse de populaţia interesată. Cu acest prilej, s'a putut pune la punct o tehnică adecvată condiţiunilor staţionale dela noi, rezultatele obţinute fiind îmbucurătoare, în deosebi în dovedirea faptului că mijloacele folosite de forestieri duc la vindecarea răului şi la punerea în valoare a terenurilor care nu numai că nu mai puteau fi folosite altfel, dar erau şi provocatoare de mari pagube.

Nădăjduim ca în scurt timp să se poată intra într'o nouă perioadă de activitate în acest domeniu. Va trebui să fie o activitate sporită, datorită faptului că acum drumul urmat este trasat şi apoi pentru motivul că situaţia este aşa de gravă în multe părţi încât nu se mai poate amâna executarea lucrărilor.

Ţinând însă seama de experienţa trecutului, trebue să constatăm că, cel puţin pentru regiunile cel mai mult degradate, nu trebue să se mai lase lucrările în seama Serviciilor Silvice Judeţene. Acestea şi aşa au mult prea mult de lucru. Deaceea, pentru lucrările de ameliorarea terenurilor degradate urmează să se înfiinţeze organisme speciale. Preconizăm în acest scop creiarea de *sectoare de torenţi şi terenuri degradate*, care să cuprindă, după întindere şi volumul de lucrări, toate terenurile dintr'unul sau mai multe basine de râuri. De pildă, valea Buzăului, valea Prahovei, valea Râmnecului, valea Putnei, ar constitui fiecare câte un sector aparte. In cazul suprafeţelor degradate mai puţin întinse sau mai puţin concentrate regional, ele vor putea fi lăsate, ca şi până acum, în seama Serviciilor Silvice.

Fiecare sector de torenţi va avea preocupări exclusive şi independente de orice altă unitate silvică de teren, fiind încadrat cu personal tehnic — concepţie şi execuţie — precum şi cu personal de pază, suficient, după volumul de lucrări ce va avea de îndeplinit. Şeful sectorului va trebui să fie un inginer silvic specializat în astfel de lucrări, ajutat de alţi ingineri silvici sau de subingineri, brigadieri, pădurari, desenatori şi funcţionari administrativi. Inginerii şi subinginerii ar putea fi folosiţi în *subsectoare* de lucru, mai mult sau mai puțin fixe, sau sub forma *echipelor volante* de până acum. Brigadierii silvici și pădurarii vor fi însărcinați cu paza perimetrelor și supravegherea lucrărilor ce intră în competința lor. Se înțelege că fiecare sector trebue să fie dotat cu instrumentele topografice necesare, utilajul de desenat planurile, precum și uneltele indicate pentru executarea lucrărilor de teren prevăzute.

Misiunea sectoarelor de torenți va trebui să cuprindă: inventarierea tuturor terenurilor degradate, punerea lor pe hartă după diversele grade de eroziune, constituirea perimetrelor de ameliorare, ridicarea planurilor, întocmirea proiectelor și executarea lor. Odată răul localizat prin lucrări de corecțiune, de împădurire sau de reînerbare, urmează să execute toate lucrările silviculturale care se impun până la aducerea arboretelor necesare în stare de a fi încadrate în ciclul de producție, moment când s'ar preda organelor silvice obișnuite. Teoretic vorbind, sectoarele de torenți vor avea o viață trecătoare, ele urmând să fie desființate în momentul când nu vor mai avea ce lucra.

Legătura dintre Sectoarele de torenți și Serviciul sau Direcțiunea din Ministerul de Agricultură și Domenii se va face — în ipoteza organizării actuale — ca și până acum, prin Inspectoratele Silvice, cu precizarea că acestea din urmă trebue să aibă un Serviciu special care să facă coordonarea lucrărilor diferitelor sectoare.

Ideia sectoarelor de torenți nu este nouă. Ea a mai fost aplicată în țara noastră. Incă înainte de votarea legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, Casa Pădurilor a trebuit să înființeze, în anul 1927, la Beiuș în jud. Bihor, o direcțiune specială numită a ameliorării și împăduririi terenurilor degradate. Aceasta ca urmare a dispozițiunilor art. 292 și 293 din tratatul de pace dela Trianon (din anul 1919), prin care se înființa o Comisiune internațională al cărui scop era să se ocupe de regimul apelor din basinul mijlociu al Dunării, în speță de apele care treceau în Ungaria din țările vecine. Direcțiunea dela Beiuș avea trei sectoare — câte unul pentru fiecare din cele trei Crișuri — cu sediul la: Brad pentru Crișul Alb, Bratca pentru Crișul Repede și Beiuș pentru Crișul Negru. Direcțiunea, în compunerea menționată, a lucrat din anul 1927 până în 1930, când s'a desființat prin efectul legii pentru ameliorarea terenurilor degradate, lucrările extinzându-se în toată țara în organizarea actuală.

Ideia sectoarelor de torenți este aplicată și în Franța. In organizarea forestieră franceză, pentru păduri există: Ocoalele, Inspecțiunile, Conservațiunile și Direcțiunea Generală. In cazuri excepționale, după nevoile diverselor regiuni, se creiază Servicii speciale, ataşate Conservaţiunilor. Astfel, există Servicii de amenajare, Servicii de amenajare şi împădurire, Servicii de reîmpădurire, Servicii de reîmpădurire şi incendii. Pentru precizare, Serviciile de reîmpădurire corespund la noi cu cele de ameliorarea terenurilor degradate. Serviciul de reîmpădurire, în Franţa, este constituit din *sectoare*, fiecare din acestea întinzându-şi autoritatea în basinul unuia sau mai multor râuri. Sectoarele sunt încadrate cu ingineri silvici (officiers des eaux et forêts) care au ca personal de teren brigadieri şi pădurari. Serviciul de reîmpădurire de pe lângă Conservaţiune (la noi Direcţiune) este condus de un inginer silvic specializat în lucrări, mai mare în grad decât cei de la sectoare. El mai este încadrat cu geometri şi funcţionari administrativi.

Reluându-se ideia la noi, sectoarele de torenţi şi terenuri degradate se vor creia progresiv. Pentru început credem că ar trebui să se înfiinţeze imediat câte un sector pentru văile următoare: Prahova, Buzău şi Putna.

Secteurs de torrents

Pour que les travaux de correction des torrents puissent avoir une marche plus accélerée, l'auteur du présent article préconise la création des organismes speciaux, d'apres le modèle de ceux qui existent en France, et qui ont déjà fonctionné en Roumanie avant la loi actuelle sur l'amélioration des terrains degradés.

PĂDURI PARTICULARE ŞI OBŞTII IN JUD. CIUC

de Ing. silv. C. MUTICA

Cu foarte rare excepţii pădurile particulare s'au exploatat sălbatec de către proprietarii lor. In timp de circa 30 ani capitalul lemnos a fost, practic vorbind, lichidat. Intensele exploatări n'au fost urmate de plantaţii decât într'o foarte redusă măsură. Cunoaştem cazuri când chiar după executarea plantaţiilor (impuse de Serviciile noastre) proprietarii respectivi au arendat porţiunile regenerate păstorilor din dorinţa unor câştiguri imediate. In judeţ sunt identificate 39.449 Ha păduri particulare, dar suprafaţa lor e cu mult mai mare.

Una din metodele prin care s'au lichidat pădurile particulare a fost şi camuflarea lor în cărţile funduare sub titlul de „păşuni" sau „fâneţe". Este interesant de ştiut că din suprafaţa judeţului Ciuc de 495.000 Ha, 68.000 Ha sunt terenuri agricole, 184.000 Ha păduri, iar restul, adică cca 50% din suprafaţa judeţului, sunt păşuni, fâneţe naturale si improductive (sterile).

An de an tot mai mari suprafeţe forestiere aparţinând particularilor au fost afectate păşunatului în urma exploatării pădurii. Cu timpul solul forestier uşor erozibil, superficial şi având o pantă mare s'a degradat şi azi suprafaţa sterilelor e impunătoare. In paralel păşunile creiate generos pe soluri forestiere proprietatea comunelor sau composesoratelor din regiune, după anul 1900, tot din cauza pantei mari şi a superficialităţii solului, s'au degradat şi au fost lăsate în părăsire de locuitori, astfel că azi acele păşuni se prezintă, cu rare excepţii, ca suprafeţe improductive pe care pădurea încearcă să se reinstaleze trimiţând pionii săi naturali: jneapănul şi speciile moi. Această împrejurare agravează situaţia hrănirii vitelor şi de aci o continuă nevoie de noi atacuri asupra pădurii.

Păşunatul se practică în prezent în toate pădurile cu deosebire în arboretele tinere, în parchetele neregenerate şi în special în terenurile particulare, unde controlul e aproape imposibil de făcut.

In aplicarea reformei agrare, care a exceptat dela expropriere pădurile, s'a dus o mare luptă pentru salvarea patrimoniului forestier particular. S'a făcut acest lucru pentrucă odată cu exproprierea s'ar fi schimbat odată pentru totdeauna ramul de folosinţă al pădurilor particulare în păşuni sau fâneţe — tot particulare — ceeace ar fi însemnat a condamna în mod definitiv solurile forestiere la o viitoare cultură extensivă şi nerentabilă.

Pentrucă nici situaţia de azi nu este acceptabilă, propunem a se examina următoarele posibilităţi.

1) Exproprierea şi trecerea în patrimoniul Statului a tuturor terenurilor forestiere ce sunt în mâinile particularilor sau,

2) Legiferarea constituirii obligatorii a proprietarilor de păduri particulare în obştii cu participare proporţională a aportului adus de fiecare membru în parte. In comunele unde sunt deja Composesorate constituite, ar fi recomandabil să se contopească noile for-

mațiuni cu cele vechi, tot după principiul proporționalității; aceasta pentrucă unitatea ad-tivă ar reduce cheltuielile de regie generală. In aceste obștii ar urma să intre pe lângă pădurile particulare înscrise și declarate ca atare și terenurile care în fapt sunt păduri, precum și acele terenuri particulare care prin situația lor și prin starea de improductivitate din prezent, trebuie să redevină pădurii.

Marile proprietăți forestiere particulare, care s'au gospodărit rațional în trecut, dacă nu se tratează conform punctului 1 de mai sus, ar putea rămâne ca unități aparte.

Cum o parte din pădurile particulare sunt neregenerate și exploatate abuziv ca pășuni, iar o parte din solul forestier se află camuflat în cărți funduare și uneori chiar exploatat ca fânețe, sau pășuni și cum revenirea la cultura forestieră a unor mari suprafețe de teren dintr'o dată ar fi de natură a produce turburări în economia locală, măsura trebuie aplicată cu suficient discernământ elastic, cu respectarea specificului local și în orice caz, concomitent cu alte măsuri de ordin general pe țară ca:

a) Limitarea numărului de vite în raport cu posibilitățile reale ale fiecărei regiuni;

b) Limitarea culturii cerealelor în regiunile de altitudine și înlocuirea lor cu culturi de plante furajere de mare producție, culturi de plante industriale (in, cânepă, sfeclă de zahăr, cartofi);

c) Descongestionarea surplusului de brațe de muncă din regiunile muntoase și orientarea lor în regiunile de câmpie unde se simte nevoie; asta cel puțin pentru sezonul de vegetație;

d) Mărirea capacității industriale în vederea plasării brațelor de lucru excedentare din munți.

e) O campanie activă de construirea unor rețele de căi de comunicație (șosele, căi ferate forestiere) pentru a se mări pedeoparte renta pădurii și pedealtă parte pentru a se da posibilitatea valorificării ușoare a produselor rezultate din operațiunile culturale.

Trebuie intervenit, în orice caz, în această chestiunea a refacerii solului național, opinia publică urmând să fie continuu informată. Prinși în puterea obișnuinței, suntem tentați a crede că lucrurile se vor rezolva dela sine. Din nefericire însă procesul natural al creșterii populației pe deoparte și pe altă parte diminuarea producției unor păduri brăcuite, mărirea suprafeței terenurilor neproductive sunt elemente care fac ca problema să devină an de an tot mai acută.

Pentrucă în prezent ad-ţia obştiilor de păduri se face cu anumite greutăţi, credem necesar a face câteva preciziuni în materie.

Există o tendinţă oficială de a orienta toate valorificările de material din pădurile composesorale spre vânzări prin licitaţie publică şi există o voinţă din ce în ce mai accentuată a composesorilor de a-şi primi drepturile în natură, pentru a le vallorifica după bunul lor plac.

Oficialitatea se bazează pe textul C. S. R. şi pe faptul că:

a) Licitaţia publică presupune concurenţă, deci preţuri ridicate,

b) Se realizează maximul de impozite pentru Stat,

c) Se contează pe o exploatare regulată, încadrată de răspundere şi garanţii,

d) Se face cea mai bună sortare a lemnului de lucru şi deci se evită pierderi în calitate şi cantitate.

Composesorii susţin că vânzările prin licitaţie publică prezintă pentru ei următoarele inconveniente:

a) Greutăţi în plasarea mâinii de lucru locale, sau plasarea ei în condiţiuni oneroase.

b) Pulverizarea veniturilor realizate printr'o administraţie întotdeauna risipitoare şi nesiguranţa unui control eficace.

c) Pierderi mari prin fluctuaţiile preţurilor (faptul e deosebit de grav în prezent), distribuirea excedentului făcându-se numai la sfârşitul anului financiar.

d) Eliminarea micului comerciant (de obiceiu membru al Composesoratului) care nu poate rezista concurenţii firmelor mari.

S'a constatat însă practic că uneori dorinţa composesorilor de a lucra „în regie" e un prilej de a intrduce în pădure — fără concurenţă şi garanţii — o firmă exploatatoare, fapt care nu se poate generaliza.

S'a constatat pe dealtă parte că uneori introducerea firmelor străine în păduri, din cauza inconvenientelor semnalate, atrag după sine sporirea numărului de delicte, scăderea interesului pentru economia forestieră, şi odată cu aceasta: întârzierea lucrărilor de regenerare şi păşunat abuziv pe scară din ce în ce mai întinsă. Nici această situaţie, evident, nu se poate generaliza şi nu întotdeauna efectele semnalate au origina în felul de valorificare a parchetului.

Pentrucă obiecţiunile ridicate de composesori nu sunt lipsite de temeiu şi pentrucă la principiile, pe care oficialitatea se bazează, nu se poate renunţa total fără a se înregistra serioase perturbări, noi suntem de părere a se adopta o cale de compromis, care să împace, pe cât posibil, toate exigenţele.

Dela început trebuie precizat că situaţia locală variază dela regiune la regiune şi dela composesorat la composesorat, în funcţie de tradiţie, de cantitatea ce revine pe cap de locuitor, de distanţa dela pădure la comună, de specii, etc.

La valorificarea parchetului anual trebuie deci să se prevadă pentru fiecare caz în parte calea de urmat. Distingem următoarele cazuri:

1) Impărţire în natură între membrii composesoratului, dar numai în cazul când, vădit, ei pot face şi au făcut în trecut exploatarea în mod direct şi au experienţa şi posibilitatea unei bune valorificări.

2) Licitaţie între composesori în loturi mici, în cazul când composesoratul ar cere aceasta pentru a încuraja iniţiativa micilor particulari, urmând ca aceştia să fie trataţi ca nişte comercianţi de lemne obişnuiţi.

3) Licitaţie, în bloc, când condiţiile de mai sus nu există sau pădurea e prea departe de comună şi nu ar putea fi exploatată, în regie, din lipsa unor mijloace de transport convenabile şi până în prezent nu s'a făcut valorificare în regie, sau a avut loc o regie ce camufla o firmă exploatatoare.

4) Exploatarea în dijmă cu predarea produsului (buşteni, ciopliturá, cherestea, lemn de foc) în natură composesoratului.

5. O combinaţie între modalităţile de valorificare dela punctul 1—4 de mai sus, adică scindarea parchetului, din care o parte să se destine nevoilor proprii şi o parte să se valorifice ca la punctul 2—3 sau 4.

Exploatarea dela punctul 1 credem că este bine să se permită numai în baza unei constatări la faţa locului *făcută de o comisiune mixtă (silvică şi ad-tivă) şi după cercetarea modului în care s'au făcut valorificările în trecut*. Aici e punctul nevralgic al chestiunii, care a provocat o serie nesfârşită de discuţii.

In orice caz valorificarea materialelor declarate ca apte pentru lucru din pădurile de foioase, unde sortarea şi manipularea cer o pregătire deosebită, urmează a se face obişnuit numai în modul arătat la punctul 2 sau 3.

In cazul valorificării dela punctul 1, bugetul s'ar realiza dintr'o „Taxă pe tulpină".

Sumele care ar rezulta din vânzările dela punctul 2 sau 3 ar urma să fie, imediat ce se varsă prețul de vânzare și după scăderea impozitelor, scindate în 3 părți:

a) O parte, ce nu va trebui să treacă (decât în cazul că sunt a se executa lucrări de investiții, sau lucrări de refacere a patrimoniului) peste 25% și din care să se alimenteze bugetul ad-ției composesoratului.

b) O altă parte — cel puțin 75% — să fie distribuită composesorilor în termen de 10 zile dela încasare, sub sancțiuni grave pentru comitet în caz de nerespectare, sau întârziere.

O supraveghere cât mai largă din partea organelor de control și o atenție cât mai mare pentru interesele membrilor, va mări încrederea în administrarea obștii. Locuitorii trebuie să simtă că obștea există pentru apărarea intereselor lor.

*

In încheiere, întrucât în cele de mai sus nu am făcut decât considerații asupra consecințelor dreptului de proprietate (particular sau obștesc) și întrucât în mod evident pădurea, sau solul forestier ce va trebui să redevină pădure, au o netăgăduită funcțiune socială și numai lucrările de regulată regenerare pot asigura existența generației de mâine și întrucât în viitor nevoia de lemn va fi în mod sigur mai mare, societatea umană fiind în continuu progres, trebuie ca dreptul de proprietate forestieră să fie îngăduit și sub acest raport. Deaceea, Statul urmează să intervină energic și hotărît ori de câte ori lucrările de regenerare sau ameliorare nu ar avea volumul necesar. Situația de azi — când regenerarea se face cu rugăminți și tocmeli, sau nu se face deloc — trebue să înceteze. In epoca de depreciere monetară trebuie rezervat din parchet o cantitate de lemn ce urmează a se valorifica obligatoriu în preajma sezonului de plantații, iar suma să fie consemnată pe un termen scurt, și folosită pentru replantarea parchetului. In epocile de stabilitate a prețurilor, să se depună din valoare posibilității anuale, nu garanții de regenerare, ci sume cu care lucrarea să se execute în regie, de Serviciile silvice, de Stat pe bază de devize dinainte întocmite.

Niciuna din problemele de mai sus nu are un caracter inedit, iar situația din județul Ciuc nu diferă prea mult de situația majorității județelor din regiunea muntoasă a țării...

Forêts particulaires et associations dans la dép. de Ciuc.

Les forêts particulaires se morcèlent de plus en plus et se transforment en pâturages. A l'avenir, pour éviter cette situation défavorable à l'économie forestière, l'auteur du présent article préconise que ces forêts soient expropriées en faveur de l'Etat ou d'obliger leurs propriétaires de s'organiser en associations.

En deuxième rang, l'auteur suggère une série de mesures à prendre pour l'exploitation et surtout pour la vente du bois exploité ou à exploiter, appartenant aux associations déjà existentes, en faveur de leur membres.

CONSIDERAŢIUNI ASUPRA LEGII PENTRU CONTROLUL CIRCULAŢIEI MATERIALULUI LEMNOS

de Ing. silv. **AUREL C. POPESCU**

Legea 1977/938, pentru controlul circulaţiei materialului lemnos a fost binevenită şi a dat mai multă posibilitate organelor silvice să înfrâneze tăierile devastatoare din păduri, făcute de către proprietari, exploatatori şi delicvenţi. Cu ocazia aplicării acestei legi şi a regulamentului ei [1]) s'au constatat unele lipsuri. In cele de mai jos încercăm să arătăm pe acelea care prezintă o importanţă deosebită şi să facem propunerile pe care le credem necesare.

1. La art. 1 al regulamentului legii, printre produsele pădurilor nu s'au trecut: răşina, scoarţa pentru tăbăcit, frunzarele, frunzele de pe jos şi seminţele forestiere.

Parte din acestea sunt menţionate de art. 67 C. S. ca fiind „oprite a se scutura, strânge sau ridica" însă nu există obligaţia legală, ca în caz că totuşi se permite recoltarea acestora, să fie însoţite de adeverinţe de transport, bonuri ori chitanţe de vânzare, pentru a se face aplicarea prevederii legii 1977/938.

Este necesar, deci, ca şi pentru aceste produse ale pădurilor — mult căutate în ultimii ani — să se aplice restricţiuni cu privire la recoltare şi circulaţie, ca şi pentru produsele lemnoase.

---

[1]) Decret Lege Nr. 1.977/938 publicat in M. Of. Nr. 122/938 şi Regulamentul respectiv publicat in Monit. Of. Nr. 162/938. A se vedea şi Dec. Min. Nr. 934/946, publicată in Monit. Of. Nr. 117/946.

2. Carnetele cu chitanțele sau bonurile de vânzare, imprimate de către exploatatori sau depozitari de orice fel de produse, să fié în prealabil vizate de Serviciul sau Ocolul Silvic respectiv, care va păstra o evidență a lor. După utilizarea lor aceste carnete să fie păstrate de exploatatori sau depozitari timp de 2 ani, pentru eventuale verificări.

3. In cazurile exploatărilor neautorizate — când materialele rezultate, se găsesc în pădure — deseori acestea sunt în cantități mici, de o valoare redusă, iar pentru aprobarea actelor de vânzare, necesită oarecare întârziere, în care timp cheltuielile cu paza se ridică la sume însemnate și chiar întrec valoarea lemnului confiscat. Ar fi indicate în această chestiune, următoarele măsuri:

a) Termenul pentru solicitarea tranzacțiilor, la procesele silvice dresate, privind aceste tăieri, să fie de maximum 15 zile, dela data confiscării materialului lemnos respectiv.

b) Cantitățile de material lemnos, confiscate la pădure, în cazul că nu s'a primit cererea de tranzacție în termen, să poată fi vândute, prin licitație publică, stabilindu-se competințele:

Până la 100 m. c. lemn de lucru sau 200 steri lemn de foc, vânzarea să fie făcută de șeful Serviciului sau Ocolului Silvic cu aprobarea inspectorului de control.

Pentru 101—500 m. c. lemn de lucru sau 201—1000 steri lemn de foc, aprobarea vânzării să se dea de inspectoratul silvic respectiv.

Peste aceste cantități, aprobarea ar urma să se dea de către Minister.

Este necesar a se stabili, deasemenea, competințe pentru Servicii și Ocoale Silvice și pentru Inspectorate Silvice și în ceiace privește aprobarea tranzacțiilor la amenzile din procesele silvice, solicitate de cei împricinați, în conformitate cu art. 90 C. S., pentru ca să se rezolve mai repede cazurile pentru exploatări mai mici.

4. Amenda de 10.000 lei prevăzută de art. 6 al acestei legi, pentru depozitarii și fabricanții de cherestea, nu mai corespunde prețurilor actuale; deaceea este necesar să fie majorată la cel puțin 10.000.000 lei.

Măsurile preconizate mai sus, cum și altele ce se vor găsi necesare ca agravarea pedepselor prevăzute de Codul Silvic și celelalte legiuiri silvice, sunt impuse de situația grea în care se găsesc toate pădurile țării, în care delictele și contravențiunile continuă și contribuie la brăcuirea lor. Adăugăm la aceasta şi pulverizarea unor păduri particulare prin vânzări şi parcelări de loturi cu întinderi până la fracţiuni de hectar — uşurate şi prin aplicarea Decretului-Lege Nr. 257/946 [2] prin care Statul şi-a retras exercitarea dreptului de preemţiune pentru pădurile de protecţie necesare apărării naţionale — păduri la care noii proprietari nu mai instituie nici o pază, le degradează prin tăieri şi păşunat, sfidând toate măsurile de regim silvic. Găsim necesar a cita cazul Judeţului Neamţ, în care, până acum, 11 trupuri de pădure cu întinderea totală de 6300 ha sunt divizate la peste 3500 proprietari pe care, exploatările neregulate le-au transformat în păduri cu arborete degradate şi material lemnos de mică valoare.

Este deci momentul când trebuie să se înăsprească toate măsurile prevăzute de legile silvice, toate autorităţile să dea concurs organelor silvice pentru aplicarea acestor măsuri, iar amnestierea delictelor silvice să se facă numai pentru fapte de mai mică importanţă, pentru a nu se încuraja continuarea lor. Numai astfel vom putea cruţa şi ameliora acest bun naţional, de care are nevoie, nu numai actuala generaţie, ci şi cele viitoare.

Considérations sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux.

L'auteur du présent article relève les imperfections de la loi qui institue le contrôle sur la circulation du matériel ligneux. Puis il suggère les modifications qu'il croit nécessaires d'apporter à cette loi pour qu'elle soit plus efficace.

---

2) Decret Lege Nr. 257/946 publicat in Monitorul Oficial Nr. 8 din 3 Aprilie 1946.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● **Săptămâna Forestieră** anunţată cu atâtea speranţe a trebuit să fie amânată pentru mai târziu, din cauze care depăşesc posibilităţile de acţiune imediată ale Societăţii noastre. Apelul lansat în Revistă nu a rămas însă fără nici un ecou. Il transmitem colegilor, mai departe, pe această cale, cu convingerea că exemplul ar putea rodi la cea dintâi ocaziune corespunzătoare.

In judeţul Mureş, şeful serviciului silvic judeţean colegul nostru D-l Ing. Insp. silvic **Ştefan Rubţov** a organizat la începutul lui Aprilie o „Săptămână Forestieră". In acest scop a alcătuit un program care a fost executat cu concursul pădurarilor şi brigadierilor din judeţ. Programul a fost constituit din o „temă practică pe teren" şi o şezătoare. Pe teren s'a arătat şcolarilor şi sătenilor, speciile forestiere, care sunt cele mai valoroase, s'a demonstrat dezastrul provocat de păşunat, arătându-se creşterile frumoase în pădurile nepăşunate etc. La şezători s'a spus pe înţelesul tuturor cum pădurea şi agricultura sunt strâns legate împreună şi că agricultura înfloreşte la adăpostul pădurii, de unde rezultă că toţi trebue să apărăm pădurile de distrugere, să lecuim rănile ei. Interesele pădurii sunt interesele neamului.

Dela Buzău, D-l Ing. Insp. silvic pensionar **Const. Gheorghe**, fost director regional, ne-a trimis o evocare a serbărilor sădirii arborilor, aşa cum se făceau pe vremuri, cu mult folos la Buzău, îndemnându-ne a stărui în această iniţiativă. D-sa face şi o expunere concretă: a se tipări broşuri cu învăţături despre păduri şi care, apoi, gratuit să fie difuzate în public şi la elevi, spre a se sădi în sufletul lor dragostea de păduri.

● Fără a avea o legătură cu iniţiativa luată de Societatea noastră, s'au produs în presă, de câtva timp în favoarea pădurilor manifestări, pe care le înregistrăm cu deosebită satisfacţie.

Menţionăm în primul rând „Pagina Forestieră" din „Finanţe şi Industrie". Săptămânal se desbat aci încă din iarnă probleme de cel mai viu, practic şi actual interes din domeniul economiei forestiere. Dar dacă aci condeerii sunt mai ales dintre inginerii silvici şi uneori reprezentanţi ai societăţilor forestiere, iată că recent în rândurile apărătorilor pădurii se înscriu şi gazetarii. D-l **George Stroe** în Jurnalul de Dimineaţă (Nr. 736 din 17 Mai 1947), D-l **N. A. Rusescu** în Semnalul (Nr. 1513 din 15 Mai 1947 şi Nr. 1526 din 31 Mai 1947) atrag atenţia opiniei publice asupra pericolului despăduririlor („fără de păduri, înseamnă să nu mai avem pâine") şi asupra „duşmanilor pădurii" (incendiile, păşunatul). Se constată că România nu are cultul arborilor şi nici respectul pădurilor, de unde nevoia de formare a unei „conştiinţe naţionale asupra foloaselor materiale şi estetice care sunt legate de viaţa arborilor" cu ajutorul şcoalei şi a unei propagande inteligente. Deosebit de aceasta se cer măsuri grabnice pentru apărarea patrimoniului forestier într'o formă eficientă.

In sfârşit, semnalăm (last but not least) că la Radio, în cadrul orei satului, colegul **Florin Iordăchescu**, Ing. Insp. g-ral silvic, face pentru păduri operă utilă, colaborând cu talentul recunoscut la acţiunea de îndrumare forestieră a populaţiei rurale. Succesele personale ale D-sale, sunt succesele însăşi ale acţiunii iniţiate de Societate.

T. Bălănică

● 1847—1947. Un centenar al economiei forestiere româneşti.

Vineri 21 Februarie 1947, în cadrul şedinţelor Cercului de studii forestiere, d-l Ing. Dr. **Valeriu Dinu** a vorbit despre: Un centenar al economiei forestiere româneşti.

Subiectul comunicării se referă la două momente juridice însemnate din trecutul economiei noastre forestiere, care devin centenare în cursul acestui an. Este vorba de: 1 „Instrucţia pentru tăierea, creşterea, cruţarea şi paza pădurilor“, apărută la 25.II.1847 în Moldova. 2 „Legea Nr. 9 despre regularea averilor şi veniturilor Mitropoliei şi ale Episcopiei“, apărută la 1847 în Muntenia.

In afară de acestea, conferenţiarul mai menţionează alte două legiuiri, dela a căror edictare se împlinesc 75 ani, şi anume: a) Legea pentru administrarea domeniilor Statului, din 21.III.1872, şi b) Regulamentul pentru vânzarea lemnelor în Capitală, din 21.II.1872.

Caracterul primelor două legiuiri este definit de conferenţiar ca fiind o expresie şi o urmare a dispoziţiunilor forestiere din Regulamentele Organice. Pentru înţelegerea dispoziţiunilor acestor aşezări juridice şi pentru încadrarea lor în timp, conferenţiarul schiţează evoluţia principatelor româneşti, accentuând însemnătatea deosebită a tratatului dela Adrianopole (1829), care reprezintă un punct de hotar în desvoltarea libertăţii economice a provinciilor româneşti. Se menţionează apoi caracterele principale ale Regulamentelor Organice, adevărate temeiuri ale vieţii noastre de stat, şi ale Convenţiei dela Paris (1858), care creează cadrul constituţional al Principatelor Unite. Insistându-se în deosebi asupra repercusiunilor pe care Regulamentele Organice le-au avut asupra economiei forestiere, se analizează dispoziţiunile cu caracter forestier şi se enumără legile, regulamentele şi instrucţiunile alcătuite pe baza acestor dispoziţiuni.

Intre acestea se plasează în primul rând „Instrucţiunea pentru tăierea, creşterea, cruţarea şi paza pădurilor“ din 1847, care reprezintă „primul pas în evoluţia spre o economie forestieră ordonată şi prima instituire şi reglementare a pazei pădurilor Statului în provinciile române“. Pentru aplicarea pravilei dela 1847, abia în 1858 se va ajunge în Moldova la realizarea unui serviciu de pază, organizat prin Instrucţiunile din 1858. Muntenia, la rândul său, va organiza ceva mai târziu, la 1863, un serviciu de paza pădurilor prin „Regulamentul şi instrucţiile pentru serviciul pădurarilor şi al brigadierilor“.

In ceeace priveşte „Legea Nr. 9“ din Muntenia, conferenţiarul subliniază prevederile art. 3, prin care se interzice vânzarea spre tăiere a pădurilor până la alcătuirea unei pravile. Această interdicţie a avut de consecinţă toată seria de tăieri ilegale ce au trebuit să fie comise, deoarece pravila promisă nu a apărut decât la 1881, sub forma primului Cod silvic român.

Referitor la celelalte două legiuri, dela a căror apariție au trecut 75 ani, se arată principiile Legii pentru administrarea domeniilor Statului, din 21.III.1872, dispozițiunile sale cu caracter forestier, precum și formele primei organizări administrative a pădurilor Statului. După câteva cuvinte asupra Regulamentului pentru vânzarea lemnelor, publicat la 21.II.1872, conferențiarul încheie interesanta d-sale expunere, punând în lumină evoluția parcursă într'un veac de organizarea administrației noastre forestiere.

La discuțiuni au luat cuvântul d-nii Ing. insp. gl. silvic Stelian Georgescu și Ing. cons. silvic D. Grozescu.

N. Șt. Dumitrescu

● **Valorificarea deseurilor din exploatarea pădurilor.**

In ziua de 28 Februarie a. c. a avut loc la Cercul de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic", conferința cu subiectul de mai sus, a d-lui Ing. **Șt. R. Bărbulescu.**

Exploatările de azi sunt simple recoltări de materiale lemnoase. In pădurile de foioase se sortează la lemn de lucru numai 10% iar restul la foc. In general mai ales în pădurile de munte deșeurile sunt până la 40% din volumul existent în parchete, datorit mai ales lipsei mijloacelor raționale de scoatere și transport.

Industrializările se reduc cu deosebire la fabricarea cherestelei, iar industria chimică a lemnului este de tipul marilor întreprinderi, fără debușeu permanent, cu 3—4 instalații în toată țara.

Intr'o organizare rațională a proprietății forestiere prin comasare pe bazine naturale a pădurilor divizate în proprietăți izolate cu planuri economice divergente, introducând amenajamentul unic și prospectul comercial din care să rezulte clar situația actuală a pădurilor, normele culturale, cantitățile de realizat și planul industrializărilor de toate tipurile, pe baza căruia să se poată obține creditul financiar și comercial și să se facă investițiunile necesare, se poate realiza o **intensificare a exploatațiunilor** prin:

1. Reducerea deșeurilor din exploatarea la minim și industrializarea lor pe cale chimică.
2. Valorificarea produselor ignorate ca scoarță, rășină, etc.
3. Executarea operațiunilor culturale.
4. Executarea regenerărilor.

Transformarea actualelor exploatări forestiere din simple recoltări într'o puternică industrializare chimică și fizică la fața locului, corespunzătoare specificului stațiunilor forestiere din România, necesită o îndrumare susținută și activă.

Pentru edificare se amintește unele aspecte ce trebue să aibă industria noastră forestieră:

1. Sortarea la recoltarea lemnului de foioase să se facă în proporție de cel puțin 50% pentru lemnul de lucru, ridicând valoarea lemnului în proporție de 1×25.

2. Industria de cherestea să fie înzestrată cu fabrici anexe de tâmplărie de binale și mobile standard pentru regiunile devastate de războiu și populația rurală, ridicând valoarea lemnului în proporție de 1×50.

3. Să se întemeieze o puternică industrie a furnirului, placajului şi contra placajului care să satisfacă cerinţele interne şi externe, ridicând valoarea lemnului în proporţie de 1×100.

4. Să se amplifice industria talajului şi a lânei de lemn.

5. Prepararea pastei de lemn pentru celuloză în mori de apă la faţa locului.

6. Distilerii pentru lemn pentru a produce alcool industrial, acetat de calciu, fenoli pentru bachelizare, gudroane, naftalină, creolină şi antracen pentru industria coloranţilor, care ridică valoarea lemnului în proporţie de 1×1000.

7. O industrie pentru producerea bachelitei.

8. O industrie a taninului, care pune în valoare scoarţa de stejar, molid, salcie şi mesteacăn.

Această industrializare, pentru faptul că se referă la bazine forestiere cu suprafeţe reduse de 3—5000 ha, fără căi de comunicaţie suficiente, trebue limitată la instalaţiuni de dimensiuni reduse, în care brevetele de fabricaţie locală pot da şi un câmp de activitate profesioniştilor dornici de progres. Iniţiativa de Stat pentru îndrumare, coordonare şi ocrotirea întreprinderilor este o necesitate a vremurilor actuale.

● Socialul în Economia Forestieră.

La 14 Martie a. c. a avut loc, la Cercul de Studii Forestiere al Soc. „Progresul Silvic, conferinţa d-lui Ing. insp. gl. silvic **Gr. Colpacci**, cu subiectul de mai sus.

Problemă veche de când aşezămintele omeneşti au recurs la binefacerile pădurei, însă aproape total acoperită cu vălul necercetării şi cu atât mai vârtos, deci, nerezolvată către timpurile noastre, din motive bine de înţeles.

Raportul dintre colectivitate şi pădure a devenit din ce în ce mai strâns — şi absolut indispensabil — iar punerea lui în discuţie — printr'o analiză făcută cu multă competenţă de conferenţiar — este mai mult decât oportună în vremurile de prefaceri sociale de azi. Conferenţiarul a enunţat **oarecum** problema, urmând a rămâne în permanenţă pe ordinea de zi, aşteptându-se contribuţii noui, cari să conducă treptat cu răbdare la găsirea unui drum pentru o rezolvare care să satisfacă şi **omul şi pădurea.**

Conferenţiarul arată că viaţa economică şi socială a ţării noastre a avut şi ea în cursul ultimului secol evoluţia ei firească încadrată în doctrinele economice, cari au dominat întreaga lume de atunci, şi anume cele liberalo-capitaliste.

Astăzi însă când păşim într'o epocă istorică nouă, dominată de un complex de forţe creiatoare şi o nouă orânduire în viaţa economică şi socială a omenirii, a venit momentul pentru o schimbare radicală, a sistemului de gândire, de studiere şi de organizare a ştiinţelor economice, cari de acum înainte, trebue să reflecteze numai realităţi practice mereu în transformare şi progres cu creaţiuni noui în serviciul omului şi al colectivităţii.

Mai departe conferenţiarul analizează procesul care a condus la micşorarea şi degradarea domeniului nostru forestier, ajungând la concluzia că principala cauză a fost sistemul capitalist de până acum cu interesele lui specifice.

Importanța economică și socială a pădurilor noastre este imensă. Este cunoscut rolul pe care pădurea ar trebui să-l joace în viața poporului.

Astăzi însă aproape toate produsele pădurilor iau drumul piețelor mari de desfacere nerămânând nimic pentru cei ce muncesc din greu la exploatarea lor. Astăzi se găsesc alături bogăția imensă a masivelor păduroase și sărăcia de nedescris a populației sătești locale.

Această nedreptate socială trebue să dispară și atunci va lua sfârșit și ostilitatea țăranului manifestată azi față de pădure.

Dușmănia va înceta nu prin măsuri polițienești ci prin rezolvarea într'un mod echitabil a raporturilor dintre popor și pădure.

In ultimii doi ani forurile conducătoare au început să dea cuvenita atenție și laturei sociale a economiei forestiere. Pentru ridicarea nivelului moral și cultural al funcționarilor și muncitorilor forestieri au luat ființă organizațiile sindicale. S'au luat măsuri pentru ridicarea standardului de viață a muncitorimii forestiere (contractul colectiv de muncă, etc.). S'a făcut o raționalizare a consumului și o repartizare a produselor lemnoase care să satisfacă cât mai echitabil populația, s'a luptat pentru lămurirea populației asupra importanței pădurilor, etc.

De făcut mai este însă mult, aproape tot. Calea este deschisă: cei cu simț patriotic să dea concursul, să pășească la lupta cu fapta și cu sufletul.

In încheere conferențiarul schițează în 15 puncte coordonatele cari ar trebui să stea la baza legiuirilor noastre silvice viitoare și a organizării administrative a sectorului forestier.

După interesanta conferință a D-lui Ing. Colpacci, la discuțiile ce au urmat, au luat cuvântul D-nii Ing. Romeo Rășcanu, Teofil Georgian și I. Zeicu.

Pană

● Exigențele topografice ale amenajamentului.

In cadrul Cercului de Studii al Soc. Progresul Silvic, a avut loc la 28 Martie a. c. conferința d-lui **Ing. Dr. I. Popescu-Zeletin**, tratând despre: „Exigențele topografice ale amenajamentului".

La baza amenajării pădurilor stau — indiscutabil — ridicările în plan, adică materialul cartografic indispensabil operațiunii de amenajare. Din acest punct de vedere exigențele topografice ale amenajamentului se cer discutate și evidențiate, pentru a se putea determina precis cadrul ridicărilor în plan necesare amenajării pădurilor.

Amenajamentele moderne impun existența unui plan topografic la scară mică, în care să se raporteze toate ridicările de detaliu necesare, prezente și viitoare, plan topografic denumit și plan de bază sau plan fundamental (scări: 1 : 2500; 1 : 5000). După acest plan se întocmesc prin reduceri la scări convenabile (1 : 10.000; 1 : 20.000) hărțile de amenajare (harta arboretelor, harta cu distribuția speciilor, harta exploatărilor, etc.) care constituesc materialul cartografic propriu zis al studiilor de amenajare.

Evident, atât planul topografic cât și hărțile trebue întocmite în anumite condițiuni de precizie și folosind anumite semne convenționale fixate de amenajament în raport cu nevoile sale. Toate aceste condițiuni constituesc exigențele topografice ale amenajamentului și analiza lor sistematică a constituit substanța acestei conferințe.

Problema ridicării in plan a pădurilor este în primul rând impusă de necesitatea amenajării lor. Spre deosebire de țările din Vestul Europei, care au cadastru vechiu și deseori verificat, țara noastră, ca și multe altele în aceeași situație, impune amenajiștilor ca lucrare preliminară, ridicarea în plan, căci pe lângă ridicarea topografică propriu zisă, care constă în ridicarea perimetrului și detaliilor orografice și hidrografice, amenajamentul mai cere o serie de ridicări suplimentare specifice, ca: ridicarea rețelei parcelare, a detaliilor cu caracter permanent și temporar și a diverselor accidente de teren sau construcții din interiorul pădurii.

Din acest punct de vedere, se constată, că — în general — planurile cadastrale românești sunt insuficiente pentru amenajări, în sensul că le lipsesc tocmai ridicările specifice și că actualele norme ale Cadastrului român trebuesc completate cu o serie de dispozițiuni privind ridicarea în plan a pădurilor.

Spre deosebire de ridicările terestre, ridicările aeriene se dovedesc mult mai corespunzătoare exigențelor topografice ale amenajamentului, atât prin fotoplanurile respective, care sunt mult mai complete și precise din punct de vedere al detaliilor, cât și prin faptul că existența fotogramelor ușurează mult munca de teren a amenajistului în ceeace privește studiul arboretelor și al bazelor de amenajare.

Un foarte bogat material cartografic expus a înlesnit mult înțelegerea problemelor, constituind in acelaș timp o serioasă și aleasă documentare.

In răstimpul unei ore și zece minute, conferențiarul a reușit într' expunere liberă să prezinte auditoriului o comunicare adânc studiată și interesantă prin actualitatea problemelor discutate și mai ales prin originalitatea tratării și noutatea multor aspecte evidențiate.

Sublinierile D-lor: Prof. C. Georgescu președintele societății și Prof. D. Drâmbă au constituit o elogiere meritată a studiului prezentat de D-l ing. Dr. I. Popescu-Zeletin.

N. St. D.

● Pădurile Eforiei.

Ce s'ar putea face în pădurile marilor așezăminte

La Cercul de studii al Societății „Progresul Silvic" a avut loc, în ziua de 25 Aprilie conferința D-lui ing. Teofil Georgian directorul Serviciului forestier al Eforiei Spitalelor Civile din București, despre subiectul de mai sus.

Domeniul forestier al Eforiei Spitalelor Civile provine din daniile făcute de domnitori și boeri spitalelor Colțea, Pantelimon și Filantropia, reunite în 1832.

Administrația acestui domeniu s'a făcut fără nici un fel de distincție față de celelalte averi și abia în anul 1890 se reglementează că pădurile se vor conduce și administra după aceleași reguli ca și pădurile Statului.

O organizare temeinică a serviciului silvic al Eforiei ia naștere odată cu venirea la conducerea acestui domeniu a inginerului Milan Tănăsescu, care întocmește și prima statistică a pădurilor și bunurilor acestui așezământ. Pe la 1900 erau puse în valoare abia 39% din suprafața pădurilor și numai 24% erau amenajate. Forma de valorificare, aproape exclusivă, era antrepriza. După 1920 se introduce un sistem cu totul deosebit de valorificare: acel al asociației între Eforie și exploatator. Aceste asociații, care nu erau de fapt decât exploatări în antrepriză, nu au dat rezultate bune, beneficiul realizat de Eforie fiind ca şi inexistent, iar masivele păduroase, exploatate potrivit intereselor exploatatorilor, având foarte mult de suferit, iar refacerea lor constituind astăzi o grea problemă.

Astăzi acest domeniu are o suprafaţă de 63.449 ha, din care 14% crâng simplu, 10% crâng cu rezerve, 53% codru cu tăieri succesive şi 23% codru cu tăieri rase. Sunt 20% răşinoase, 25% stejar şi stejar predominând, 40% fag, 6% diverse esenţe tari şi 9% esenţe moi. De relevat că pădurile de baltă ale Eforiei au o suprafaţă foarte întinsă, venind ca întindere îndată după cele ale Statului. In ceeace priveşte vârsta arboretelor, situaţia este foarte îmbucurătoare. In crâng sunt 72% până la 20 ani şi 28% peste 20 ani. In codru sunt 30% până la 60 ani, 50% între 60 şi 100 ani şi 20% peste 100 ani. Fiind răspândite pe aproape întreaga suprafaţă a vechiului regat, administrarea acestor păduri se face cu anevoinţă şi se simte foarte mult nevoia unei comasări a lor prin schimbul trupurilor mici, izolate, cu Statul sau alte aşezăminte. Dealtfel această problemă fiind şi a altor proprietari, pentru o gospodărie raţională a pădurilor ţării, trebuie să se treacă în cel mai scurt timp la realizări. Prin faptul că domeniul forestier este privit de către conducerea instituţiei numai ca un bun producător de venituri, care de multe ori este chemat să acopere deficitele pe care le dau, din împrejurări neprevăzute, celelalte bunuri care constituesc averea productivă a Eforiei, nu s'a putut aloca o sumă care să satisfacă nevoile unei bune gospodării în vederea exploatării şi conservării pădurilor. Amestecul celor ce nu au pregătirea necesară în această ramură de producţie şi care au privit pădurile numai sub unghiul care ar ajuta celelalte gospodării, chiar dacă prin aceasta Instituţia ar avea pagube de suferit, au creiat destule greutăţi în calea promovării economiei acestui domeniu. Trebuie să se caute mijloacele necesare în afara posibilităţilor Eforiei, atât pentru lucrările de conservarea şi îmbunătăţirea lui cât şi pentru o bună valorificare ce trebuie să satisfacă nevoia de venituri, atât de mare, a instituţiei. Fondurile necesare pentru refacerea, conservarea şi îmbunătăţirea patrimoniului sunt greu de obţinut pe calea obişnuită a creditelor, deoarece nici un institut de credit nu poate aştepta astăzi ca restituirile să se facă la epoca în care investiţia făcută acum ar putea produce. Se impune creearea unui institut de credit, care să aibă un caracter cu totul diferit, alimentat cu o contribuţie asupra produselor pădurii, care să fie suportată de către consumatori şi care să aibă autonomia ce-i va permite facilităţile de lucru ale întreprinderilor particulare.

Pentru o mai bună valorificare, sunt pe cale să se creieze asociaţii cu cooperative de muncă, care să exploateze în regie, sub o administraţie şi o conducere technică mixtă, masivele păduroase ale Eforiei. Din aceste cooperative nu vor putea face parte decât muncitorii forestieri calificaţi pentru lucrările de pădure şi industrializare în pădure şi fabrică. Se exclud toţi intermediarii ce au fost între proprietarul pădurii şi muncitor şi dintre producător şi consumator, beneficiul realizat putând fi astfel pus la dispoziţia celor ce sunt cu adevărat factorii de producţie. Sunt nădejdi că Statul prin organizaţia sa financiară de astăzi, când Banca Naţională este pusă în slujba nevoilor reale ale naţiunii, vor da sprijinul lor cât mai larg acestor asociaţii.

Dacă se vor putea realiza aceste deziderate, fiind foarte greu de presupus că ar avea piedeci de netrecut, se poate ajunge ca atât la Eforie, cât şi la celelalte aşezăminte de acelaş gen, la realizarea cele două ţeluri: a) să se asigure maximum de venituri pentru ca instituția respectivă să poată desfășura nestânjenită activitatea pentru care este creiată și b) să se facă o gospodărie forestieră așa cum este necesar în vederea păstrării și îmbunătățirii patrimoniului forestier național.

● **Societatea Română de Botanică.**

In luna Noemvrie 1946 a luat ființă în Capitală, Societatea Română de Botanică, având de scop promovarea științei botanice teoretice și practice — din domeniul agriculturii, silviculturii, medicinei etc. — și difuzarea acestor cunoștințe în masele mari populare, prin ținere de conferințe, demonstrații, organizări de excursii de studii, expoziții, cercuri regionale, publicații etc., stabilind o colaborare strânsă cu botaniștii din țară și străinătate.

Actul constitutiv al Societății este semnat de 30 membri fondatori având în frunte pe D-l Prof. Traian Săvulescu, Ministru Agriculturii și Domeniilor, urmat de profesorii de specialitate dela facultățile din București. D-nii: Em. Teodorescu, I. Grințescu, M. Gușuleac, P. Stănescu și C. C. Georgescu, — inginer consilier silvic — titularul catedrei de Botanică și Fitopatologie Forestieră dela Facultatea de Silvicultură.

Printre cei aproape 100 membri activi, înscriși până în prezent, se găsesc numeroși ingineri silvici din Capitală și provincie.

Făcându-se ecoul apelului lansat de Comitetul Provizoriu prezidat de D-l Prof. Tr. Săvulescu — comitet ales până la întrunirea unei adunări generale —, îndemnăm pe toți colegii ingineri silvici, cari se încadrează în aceste preocupări, să-și dea adeziunea (Secretariatul general, la Institutul Botanic al Fac. de științe din București, Dr. I. Șerbănescu), oferindu-și colaborarea în această Societate pentru promovarea botanicei teoretice și aplicate, fiind siguri că prin aceasta contribue și la promovarea intereselor silviculturii. Pentrucă este neîndoios că ridicarea nivelului de cunoștințe a marelui public prin răspândirea științei este unul din mijloacele cele mai sigure prin care se oferă acestuia instrumentele înțelegerii juste a echilibrului armonios al naturii. In lupta lor pentru păstrarea sau restabilirea acestui echilibru, prea adeseori silvicultorii s'au izbit de lipsa de înțelegere a principiilor științifice pe care ei le serveau cu competință și dârzenie.

In domeniul științei botanice s'au impus atât în țară cât și în străinătate numele silvicultorilor care au îmbogățit cu contribuțiuni valoroase patrimoniul botanicei teoretice sau aplicate. Dintre aceștia citäm doar pe finlandezul A. K. Cajander, austriacul E. Aichinger, bavarezul E. Münch și pe rusul W. N. Sucacev, ale căror studii de specialitate sunt de notorietate universală. Și nu odată teoreticienii biologi ieșind din laboratoare pe teren au găsit acolo tot pe silvicultori, cu date strânse din observațiuni și experimentații științifice îndelungate.

Silvicultorii români sunt datori a cultiva dragostea pentru știința botanicei și de a-și da contribuția pozitivă pentru promovarea și răspândirea ei, fiind convinși că prin aceasta se așează pe temelii mai sigure întregul eșafodaj al operei pe care o clădesc în câmpul muncii lor practice.

T. C. (10)

● Graminee critice în Bucegi.

La Societatea de Botanică în ședința publică care a avut loc la 13 Ianuarie 1947, în localul I. C. A. R., a avut loc comunicarea d-lui Ing. șef silvic **Al. Beldie** asistent la Facultatea de Silvicultură catedra de Botanică, asupra câtorva graminee critice, rare sau noi din masivul muntos al Bucegilor.

In primul rând s'a arătat de către conferențiar că unele graminee critice — greu de deosebit — au provocat, în literatură, în decursul timpului, numeroase controverse. Astfel se prezintă cazul cu speciile: **Trisetum macrotrichum** Hack., **Poa gelida** Schur., **Poa laxa** Hänke.

Bazat pe cercetări personale asupra unui bogat material din Herbarele Institutului Botanic din Cluj și al Facultății de Silvicultură din București, d-sa aduce preciziuni menite să stabilească existența (respectiv inexistența) precum și valoarea sistematică a acestor unități.

D-sa a cercetat în acest scop și Herbarul Grecescu (înainte ca acesta să fi căzut pradă bombardamentului care a distrus localul ce-l adăpostea), aducând prin aceasta preciziuni asupra unor specii publicate de autorul Herbarului.

Ca unități noi conferențiarul a prezentat: **Festuca carpatica** Dietr. var. **bucegica** Beldie, **Festuca carpatica** Dietr. f. **umbrosa** Beldie, **Bromus barcensis** Simk. var. **bucegiense** Beldie, arătând caracterele de diferențiere.

Pentru toate plantele pomenite în comunicare, D-sa a prezentat asistenței materialul respectiv de herbar.

D-l prof. Traian Săvulescu președintele Societății de Botanică, relevând valoarea comunicării d-lui Ing. Al. Beldie, a ținut să sublinieze faptul că elemente tinere abordează cu succes domenii din Sistematica Gramineelor considerate în general dificile.

At. Har.

● Valorificarea deșeurilor și a subproduselor din industria și exploatările forestiere.

Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR) a organizat un ciclu de conferințe cu subiectul „Utilizarea deșeurilor și a materiilor prime neglijate", care a fost deschis la 20 Martie 1947. Conferința inaugurală a fost ținută de d-l Dr. Ing. **N. Ghelmeziu**, dela I.C.E.F., care a vorbit despre „Valorificarea deșeurilor și a subproduselor din industria și exploatările forestiere".

Problema valorificării deșeurilor începe să capete o importanță deosebită numai în momentele în care lemnul încetează de a se mai găsi în cantități suficiente pentru satisfacerea tuturor nevoilor. Țara noastră se găsește într'o asemenea situație. Capacitatea normală de producție a pădurilor nu poate acoperi toate necesitățile de lemn pe care le ridică consumul intern, obligațiile ce decurg din convenția de armistițiu și din alte convenții comerciale. Pentru a ieși din acest impas, este necesară o acțiune intensă având de scop realizarea randamentului maxim în toate prelucrările lemnului și evitarea oricărei risipe. In cadrul acestei acțiuni, problema utilizării deșeurilor și subproduselor, obținute în tot procesul de prelucrare al lemnului, capătă o importanță deosebită.

Desigur cea dintâi preocupare va fi de a se urmări o reducere masivă a cantităților de deșeuri prin îmbunătățirea procedeelor de lucru, a uneltelor și mașinilor, instruirea lucrătorilor, manipularea ingrijită a produselor, normalizarea produselor etc. Totuși deșeurile vor continua să se producă intr'o proporție de care trebuie să se țină seamă intr'un bilanț al folosirii lemnului.

Conferențiarul a trecut in revistă mijloacele tehnice — procedee de fabricație și aparatură — cu care se pot prelucra deșeurile in produse capabile de a se introduce pe piață prin utilitatea și prețul lor convenabil. S'au arătat condițiile in care deșeurile se pot prelucra in obiecte mici, procedeele de fabricare a plăcilor de rumeguș, a lânii din lemn, pastei mecanice, plăcilor ușoare de construcție, procedeele de extracție a materiilor tanante și rășinilor, carbonizarea și brichetarea mangalului, distilarea, gazeificarea și zaharificarea deșeurilor, arderea in instalații perfecționate cu randament termic ridicat, etc.

Deși tehnica pune la indemână mijloace adecuate pentru prelucrarea tuturor deșeurilor, nu se poate vorbi incă de o valorificare intensă din cauza investițiilor importante de utilaj necesare și din cauza marei dispersări a deșeurilor, ceeace are de rezultat lucrări costisitoare de adunare, pregătire și transportare. Rentabilitatea unor asemenea prelucrări este deci in funcție de posibilitatea de a avea la dispoziție deșeurile in mod continuu, in cantități suficiente, la un preț inferior celui al lemnului comerciabil.

In condițiunile țării noastre, nu se poate aspira momentan la o valorificare prea inaintată a deșeurilor. Pentru deșeurile dela exploatări se recomandă folosirea de instalații mici, lucrând la pădure, chiar dacă nu dau decât un produs semifabricat, intrucâtva inferior. In ceeace privește deșeurile dela fabricile de cherestea, acestea se pot industrializa folosindu-se instalații corespunzătoare. Pentru alimentarea unor instalații mai mari, este necesară o concentrare a industriilor forestiere in anumite regiuni și dotarea zonelor respective cu mijloace de transport suficiente.

In incheere, conferențiarul arată că, in vederea unei acțiuni raționale de valorificare, trebuie să se studieze: 1. determinarea cantităților de deșeuri pe categorii de mărimi și specii lemnoase; 2. stabilirea prelucrărilor care in condițiile dela noi au o rentabilitate asigurată; 3. determinarea regiunilor in care se pot instala fabrici de prelucrat deșeuri; 4. stabilirea mărimii acestor fabrici in funcție de cantitățile disponibile de deșeuri.

După conferință au urmat discuțiuni la care au luat cuvântul d-nii ing.: M. Iancu, E. Vintilă și R. Răscanu.

N. Șt. Dumitrescu

ACUM 50 DE ANI

● Caetele **Revistei Pădurilor** pe lunile Aprilie—August 1897, totalizând 164 de pagini, conțin un bogat și variat material documentar. Remarcăm **darea de seamă** asupra adunării generale a Soc. „Progresul Silvic", cu care ocazie, (după prezentarea situației financiare a societății (venituri 15255,15 lei aur!) au fost expuse două referate: **„Paralel din punct de vedere silvic intre Austria și țara noastră"** de M. Tănăsescu și **„Vânatul în păduri"** de Fl. Davidescu.

In afară de aceste probleme, a fost pusă in discuție **„Defrișarea pădurilor particulare"**. O a patra chestiune, **„Elagajul în păduri"**, deși pe ordinea de zi, a fost amânată pentru adunarea următoare.

Principalele constatări ale lui M. Tănăsescu conduc la concluzia că dela înființarea serviciului silvic nu s'a făcut un progres palpabil și în consecință este neapărat nevoie: de o lege de organizare (silvică), care să lase silvicultorilor mai mult timp cu administrarea pădurilor și apelor, de recrutarea personalului de pază din școli speciale, de alcătuirea unor regulamente de serviciu, de constituirea unor servicii de amenajare pe lângă fiecare inspecțiune, de redactarea și completarea codului silvic, de a trece sub administrarea Statului pădurilor comunelor, comunităților și stabilimentelor publice, de reglementarea pădurilor moșnenești.

Fl. Davidescu recomandă în referatul său o serie de măsuri, din a căror observare ar rezulta o înmulțire a vânatului în păduri. Reținem, de asemeni, propunerea lui Petre Antonescu: **de a se organiza** pe viitor (!) **cu ocaziunea adunărilor generale și câte o excursie la pădurile Statului sau particulare.**

● Sentimentele de contemporaneitate, de iubire de țară și de păduri ca și dorința de progres ale predecesorilor noștri sunt ilustrate de un articol **„Expoziția din 1900 din Paris"** semnat de PSAR (probabil, P. S. Antonescu-Remuș), unde se arată necesitatea participării României la întâlnirea internațională forestieră din capitala Franței, cu dublul scop de a cunoaște înfăptuirile altor țări în domeniul economiei forestiere și de a face cunoscută avuția forestieră a României, dar și interesul ca țara să organizeze din timp o reprezentare demnă.

Probleme de topografie sunt discutate de P. Antonescu în **„Măsurarea distanțelor pe cale indirectă"** (pag. 151—164) și B. Pisone în **„Despre aflarea distanțelor"** (pag. 210—227).

O inițiere în materie de **„Grădini botanice"** scrie (pag. 164—170) S. (G. Stanescu?) arătând rosturile acestor instituțiuni și enumerând principalele exemple din lumea întreagă.

„Influența pădurilor asupra inundațiilor" (pag. 197—202) este studiată de N. C. Nădejde, care arată cauzele inundațiilor (creșterea subită și de scurtă durată a nivelului apelor și înălțarea treptată a nivelului albiei unui curs de apă) și cum pădurea poate interveni în aceste cauze contribuind favorabil omului prin reducerea cel puțin la jumătate a efectelor dezastruoase ale inundațiilor.

Folosind exemplele **„Din Austria"** (pag. 204—210) M. Tănăsescu demonstrează că „pe lângă ordinea și tratamentul care trebue să asigure viitorul și perpetuarea pădurii, **mijloacele de transport sunt cele mai importante,** care ne asigură realizarea veniturilor, și fără ele **arborii nu se pot exploata** brazii frumoși sunt meniți să putrezească mereu pe loc, **atât timp cât drumurile nu vor pătrunde până la ei".** In încheere arată că statul ca mare proprietar de păduri „trebue să profite de experiența străinilor înaintați în ale gospodăriei pădurești" și să se convingă de importanța mare a mijloacelor de transport; în consecință, să acorde fondurile necesare construcțiilor, care vor mări venitul pădurii și le vor face să prospere. In speță, articolul era o pledoarie în plus pentru reînființarea fondului de 2%.

Tot un ecou din Austria este darea de seamă făcută în legătură cu **„O excursie în Bucovina a asociației silvice din Austria"** (pag. 227—239) de Olimpiu Boiu, care, după revista Österreichische Forst- und Jagdzeitung, relatează desbaterile care au avut loc la Cernăuţi, după încheerea excursiei, în legătură cu sistemul de exploatare (regie), cu amenajamentul şi tratamentul aplicat pădurilor, instalaţiile de transport, etc.

O întrebuinţare industrială a lemnului, **„Gaz din lemn"** (pag. 202—204), foarte actuală astăzi, o constatăm cel puţin în faza de studiu şi experimentare, prezentată încă de acum 50 de ani în paginele „Revistei Pădurilor", după comunicarea făcută de Lejeune la secţiunea de silvicultură a Soc. Agricultorilor din Franţa. Asupra acestui gaz din lemn, numit şi gaz Riché se atrage atenţia guvernului, care „în genere se ocupă prea mult cu politica în România spre a avea timpul necesar să vază şi de asemenea chestiuni de cea mai mare importanţă pentru crearea şi desvoltarea industriilor forestiere".

In rest, sunt date textele proectelor de lege în legătură cu căile ferate de interes local, cu pescuitul, informaţiuni despre mişcarea forestieră în străinătate şi la noi şi obişnuitele buletine meteorologice lunare semnate de St. Hepites.

T. Bălănică

CRONICA EXTERNĂ

● **Relaţiunile culturale** între România şi celelalte ţări au devenit mai intense şi în domeniul forestier. La Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, dar cu deosebire la ICEF. şi la Societatea „Progresul Silvic", publicaţiile de specialitate au început a sosi din ce în ce mai mult, cerându-se în schimb literatura românească forestieră şi informaţii statistice. Deosebit de aceasta, invitaţiile primite oficial pentru participarea României la întâlnirile internaţionale marchează şi ele momentul reintrării Ţării noastre în viaţa internaţională forestieră. Din păcate, dificultăţile financiare nu permit, atât cât ar fi necesar, să fim prezenţi totdeauna. Deaceea la Congresul dela Roma (28 Martie—3 Aprilie) n'am trimis nici un reprezentant. In schimb, pentru Praga (28 Aprilie—10 Mai) s'a reuşit a se găsi fondurile (şi devizele!) necesare pentru doi ambasadori ai economiei forestiere româneşti.

Evident, folosul unor asemenea relaţiuni nu trebueşte măsurat prin efecte imediate, asemeni unor tratative de împrumut sau pentru achiziţionări de mărfuri. Ceeace se poate obţine prin ele este, însă, un lucru de mare preţ: informaţia. De orice gen. Ştiut fiind că lipsa ei a fost un obstacol în calea progresului forestier. Deaceea, **înfiinţarea** unor secretariate **permanente,** pe lângă Societatea Progresul Silvic, ICEF. ori MAD., **pentru relaţiunile internaţionale,** nu ar trebui să mai fie amânată. „Formula" în acest scop este deja propusă, tot internaţional, în cadrul FAO.-ului, pentru activitatea oficială şi anume: în fiecare ţară să se înfiinţeze câte un comitet naţional FAO., în care să existe şi un subcomitet pentru economia forestieră, cu scopul de a promova şi susţine progresul ştiinţei, extinderea educaţiei forestiere, difuzarea cunoştiinţelor tehnice, etc. Acordându-se atenţia **activă şi imediată** anchetelor întreprinse în acest scop şi altor chestiuni de interes comun se speră să se facă legături efective, deci operă viabilă. Aceasta este cu atât mai necesar cu cât reabilitarea pădurilor este o operă uriaşă, foarte greu, dacă nu imposibil, de realizat, fără colaborarea internaţională, prin care s'ar obţine informaţiile necesare, echipament industrial şi credite în vederea protecţiei şi gospodăririi pădurilor, în scopul ridicării standardului de viață al națiunei. In ultimă analiză ar fi, deci, vorba, de o coordonare a politicei forestiere prin organizații internaționale.

Până la realizarea unui organism oficial, în cadrul particular al Societății noastre, un secretariat pentru relațiile internaționale încă ar fi de mare folos. Şi aşa, tot prin Societate este mai ales cunoscută România forestieră în cercurile intelectuale forestiere internaționale. Ca şi prin ICEF. Dar şi într'un caz şi altul, prin publicații editate. In special: Revista Pădurilor şi Analele ICEF. In schimbul lor primim tipăriturile din alte țări.

● In cele ce urmează vom enumăra numai publicațiile primite, regretând că din cauza excesivei scumpiri a tiparului, nu se pot da aci şi acum referințe mai ample. Cei interesați, însă, pot lua cunoştiință cel puțin în această formă că publicațiile respective sunt accesibile în țară.

USA ne-a trimis prin intermediul Academiei Române cu titlul de donație a Fundației Rockfeller, colecțiile revistelor „Journal of Forestry" şi „American Forests" pe anii 1940—1946 când schimburile au fost întrerupte din cauza războiului.

Tot din America dela **FAO**, din cadrul ONU.-lui, am primit materialul documentar al conferinței dela Copenhaga din Septembrie 1946 şi Raportul asupra rezultatului conferinței. Valoarea acestui material, care înfățişează situația economiei forestiere de pe tot globul, poate fi apreciată de orice forestier doritor a cunoaşte cât mai mult din actualitatea forestieră.

Din **Franța** ne vin deocamdată trei reviste: „Le bois national", „Revue international du bois" şi „Revue du bois". Ultima, în condițiuni tehnice de lux, este o desfătare şi din punct de vedere intelectual prin informațiile moderne pe care le serveşte cetitorilor în materie de utilizarea lemnului. Penultima, în afară de faptul că s'a ocupat şi de lemnul de rezonanță din România, a solicitat şi colaborarea noastră („Nous aimerions réserver à nos amis Roumains une place aussi large que possible dans nos colonnes"). La aceste trei reviste s'a adăogat accidental o a patra „Courrier de la normalisation" (Nr. 73, Ianuarie—Februarie 1947) în care pe 50 de pagini (21×27 cm) se face un tur de orizont în problema lemnului din punct de vedere al normalizării întrebuințărilor lui. Pentru orice coleg care activează în acest domeniu, consultarea revistei nu va fi deloc inutilă.

Marea Britanie ne-a trimis publicațiile oficiale ale Comisiunei Forestiere în legătură cu politica forestieră postbelică în Anglia şi instrucțiuni tehnice pentru pepiniere, lucrări culturale etc şi revista Silvicultorilor, „Forestry", pe 1947. In plus ne-au sosit scrisori dela diferite instituțiuni, biblioteci, care cer completarea colecțiilor publicațiilor noastre (Rev. Păd. şi Anale ICEF.)

Din **Finlanda** avem o amplă dare de seamă asupra activității administrațiunii forestiere pe perioada 1939—1943. Pentru oricine este într'o funcțiune de conducere, lectura lucrării renteează.

Suedia ne-a donat colecția „Foilor volante" dela înființare (1913) până azi pe lângă faptul că ne asigură regulat primirea Analelor Institutului de Cercetări Forestiere Suedeze şi a revistei silvicultorilor (Skogen).

Din **Jugoslavia** avem iarăşi vechea „Sumarski List", din **Austria**, deocamdată numai „Österreichische Forst- und Holzwirtschaft", din **Cehoslovacia** „Lesnicka Prace". Colegii din **Italia** ne-au comunicat că revista „L'Alpe" nu mai apare, dar în locul ei Facultatea de Agronomie și Silvicultură din Florența face să apară „L'Italia Forestale e Montana", pentru care acceptă schimbul cu Revista Pădurilor.

In sfârșit **Elveția**, cu o regularitate de ceasornic, ne expediază lunar „Journal Forestier Suisse" unit cu „Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen" organul Soc. Silvicultorilor Elvețieni ca și „Analele Institutului Federal de Cercetări Forestiere", dense în conținut de rezultatele cercetărilor și studiul problemelor indigene și internaționale.

Consultarea acestor publicațiuni din diferite țări poate fi tot atât de utilă ca și o călătorie peste frontiere. Pe de altă parte, ea este și necesară și indispensabilă in lucrările care trebuesc întreprinse din timp în vederea Congresului mondial de Silvicultură programat pentru 1950 și la care România are tot interesul să participe.

Ca încheere, repetăm ceeace scriam la inceputul acestor rânduri: progresele științifice în domeniul forestier din alte țări creează o nevoie crescândă pentru schimburi de informații prin publicații și participări la intâlniri internaționale. Este imperios necesar să se coordoneze aceste schimburi prin creearea unui organism devotat economiei forestiere și în care serviciile de relațiuni să fie făcute de specialiști.

T. Bălănică

● O conferință internațională pentru protecția naturii.

Din inițiativa Ligii Elvețiene pentru Protecția Naturii s'a ținut intre 22 Iunie și 7 Iulie 1946 la Bâle, în Elveția, o primă conferință de orientare asupra necesității și utilității creerii unei organizații internaționale pentru protecția naturii.

La această reuniune preliminară au luat parte, expunându-și punctele de vedere, savanți și experți din Belgia (3), Cehoslovacia (1), Elveția (3), Franța (1), Marea Britanie (6), Norvegia (1) și Olanda (2), reprezentând instituțiuni oficiale sau asociații particulare pentru protecția naturii în țările respective. Deasemeni au trimis mesagii de adeziune la această acțiune numeroase personalități, asociații și instituții din Belgia, Canada, Danemarca, Franța, Marea Britanie, Olanda, Polonia și Statele Unite ale Americii.

Concluziunile acestei reuniuni se pot concentra in următoarele puncte:

1. In ultimii 20 ani ideea protecției naturii a realizat progrese mari. Conștiința opiniei publice ia atitudine tot mai evidentă pentru protecția faunei și florei (împotriva distrugerii pădurilor, a sluțirii peisagiului, a infectării apelor curgătoare, a stârpirii florei și faunei naturale), conjunctura fiind prielnică pentru a se păși la organizarea internațională a acestei mișcări;

2. Pentru definirea și ușurarea colaborării intre țări în vederea protecției naturii, este necesară crearea unei organizații internaționale reprezentative având un buget și statute proprii;

3. Este de dorit ca diferitele societăți naționale pentru protecția naturii să asigure difuzarea acestei idei. Lucrările preliminare reunite în volum au fost trimise unui mare număr de instituții interesate, cărora li s'a cerut opinia asupra inițiativei luate. Față de răspunsurile favorabile primite s'a convocat pentru 28 Iunie—3 Iulie 1947 la Brunnen, în Elveția, o conferință internațională

în vederea constituirii Organizației Internaționale pentru Protecția Naturii (IOPN).

In cadrul acestei reuniuni internaționale urmează a se ține și prima Conferință Generală a acestei Organizații, a cărei sarcină primordială este definitivarea statutului său.

Proectul de act constitutiv al IONP prevede ca scopuri și funcțiuni:

— culegerea, publicarea și răspândirea datelor privitoare la protecția naturii;

— favorizarea colaborării între națiuni în acest domeniu;

— încurajarea cercetărilor științifice și difuzarea lor publică;

— crearea și conservarea parcurilor naționale, a rezervațiilor și monumentelor naturii, acordând asistență tehnică necesară.

Organizația are ca membri pe delegații statelor și pe reprezentanții societăților naționale pentru protecția naturii, iar ca organe: o Conferință Generală anuală a membrilor, un Consiliu Executiv de 9 membri aleși pe 3 ani și un Secretariat având un Director General numit pe 6 ani. Ca sediu al Organizației se propune orașul Bâle.

*

Ideea unei organizații internaționale pentru protecția naturii este continuarea unor preocupări mai vechi în această direcție. Menționăm succint etapele mai importante ale evoluției acestei mișcări.

In 1913, la Berna, 17 țări au semnat actul de întemeiere a Comisiunii Consultative pentru Protecția Internațională a Naturii, cu sediul la Bâle, ca urmare a acțiunii unui comitet provizoriu ales în acest sens în 1910, la Congresul internațional de Zoologie reunit la Graz *).

După primul războiu mondial, în 1923, are loc la Paris, un Congres internațional pentru protecția naturii, cu participarea a 11 țări. In 1925 și 1926 iau naștere Comitete internaționale pentru protecția naturii în Belgia, Franța și Olanda, iar în 1928 se constitue Oficiul Internațional pentru Protecția Naturii, cu sediul la Bruxelles și apoi la Amsterdam. Prima Adunare Generală a acestui Oficiu se ține în 1935 la Bruxelles, în 1936, ((fără participarea României). Acest Oficiu în prezent este în lichidare.

*

Reluarea acțiunii pentru organizarea mondială a protecției naturii se face sub semnul cooperării internaționale, odată cu stabilirea păcii.

In România, mișcarea pentru protecția naturii a realizat progrese remarcabile, Legea pentru Protecția Monumentelor Naturii din 1930 fiind una din etapele importante ale evoluției acestei probleme. Față de stadiul avansat de realizări în acest domeniu al altor țări, — între cari cităm, doar U.S.A., U.R.S.S., Coloniile Belgiene, Elveția —, acțiunea pentru protecția naturii în țara noastră n'ar avea decât de câștigat din contactul cu celelalte țări, reunite în spirit de colaborare și de coordonare a efortului, pentru atingerea unei ținte comune, în sânul unei organizații internaționale.

In particular pentru silvicultori, nu poate fi lipsită de interes preocuparea

---

*) Ținem să remarcăm că la apelul lansat de comitetul provizoriu au răspuns prin refuz două țări: Japonia și România (!).

pentru statornicirea unei colaborări internaţionale privitoare la protecţia naturii, ştiut fiind în ce proporţie însemnată ia parte pădurea la constituirea monumentelor naturii.

Pentru silvicultorii români, permanent mobilizaţi în lupta pentru conservarea patrimoniului forestier al ţării, diminuat considerabil în ultimele decenii, ideea protecţiei naturii constitue încă o armă puternică de apărare în slujba cauzei pădurilor României.

T. C. (29)

CINEGETICĂ

● Formarea generaţiei tinere de vânători.

Este cunoscut rolul claselor de vârstă normale în producţiunea lemnoasă a unei păduri. Cam aşa se petrec lucrurile şi în generaţiile de vânători, chemaţi să ţină în mâna administrarea bogăţiei naţionale pe care o numim vânat: în locul celor bătrâni care pleacă, trebue să vină o echipă nouă, care să ia în mâna frânele. Dar aceste tinere, noui, generaţii de vânători au nevoe să fie formate, adică trebue puse să-şi facă ucenicia, iar operaţia aceasta nu poate avea loc decât sub aripa ocrotitoare a vânătorilor vechi. Intocmai ca şi la pădure: tânărul seminţiş nu se poate desvolta decât sub protecţia arborilor bătrâni.

Referindu-ne la formarea tinerilor vânători din rândul silvicultorilor de toate gradele, constatam că în anii de război şi în cei doi ani de după război, operaţiunea aceasta a întâmpinat serioase dificultăţi. Din cauza greutăţii de a obţine permise de port armă, apoi din pricina scumpirii sau a lipsei mijloacelor de transport şi a cartuşelor, chiar vânătorii vechi, cu echipamentul complet, cu terenuri luate în arendă demult, au fost nevoiţi să-şi reducă activitatea cinegetică. In această situaţie, ce pot face tinerii abia ieşiţi de pe băncile şcoalei, dornici să îmbrăţişeze nobila îndeletnicire de vânător? Referindu-ne la tinerii ingineri silvici eşiţi din şcoala cu bugetul sleit, cu îmbrăcămintea uzată, ei sunt puşi în faţa problemei de a se îmbrăca aşa cum cere situaţia lor în Societate şi a-şi reface echipamentul de teren. Dată fiind salarizarea insuficientă pe care Statul le-o poate asigura azi, ese limpede că numai puţini dintre ei, şi anume cei cu resurse materiale proprii vor avea posibilitatea să-şi procure o armă de vânătoare şi să suporte cheltuelile ce cad asupra fiecărui participant la o vânătoare în asociaţie. Din această cauză, cu toată dorinţa lor de a-şi pune în valoare cunoştinţele dobândite în şcoală, îmbrăţişând şi în practică vânătoarea, — ei vor fi împiedecaţi, mulţi ani, de a ajunge în rândul vânătorilor, motiv pentru care formarea unei noui generaţii de vânători va avea de suferit. Acesta este motivul pentru care socotesc că fiecare dintre noi vânătorii cei vechi avem datoria de a lua sub protecţia noastră tinerii cu care venim în contact. Şi, fiindcă nu ne putem mulţumi numai a ne lăsa fiecare un urmaş, ci trebue să facem un pas înainte, socotesc că nimenea dintre noi nu poate spune că şi-a făcut datoria, dacă nu a contribuit în mod hotărît la formarea a cel puţin 3—4 vânători dintre tinerii noştri colegi. Sprijinul acordat ar consta, în primul rând, dintr'un îndemn de a veni în rândurile noastre, apoi dintr'un împrumut de arme celor ce-şi pot scoate permise şi infine, din înlesniri în practicarea vânătoarei (mijloace de transport ieftine sau gratuite etc.). Este o datorie a noastră şi sunt convins că şi-o vor face toţi oamenii de inimă. Fără aceasta, se va produce o discontinuitate în formarea generaţiei de noi vânători. (129)

● **Colonizarea căprioarelor în pădurea Albele.**

In această perioadă critică pentru vânat, ca după ori care război, când veştile sosite din cele mai multe părţi ale ţării anunţă scăderi catastrofale în efectivul de vânat, — ne face plăcere să înregistrăm opere constructive. In vara anului 1946, Casa Pădurilor Statului a colonizat în pădurea Albele dela Ocolul silvic Ghimpaţi, şase căprioare (trei ţapi şi trei femele), ţinându-le un timp oare care într'un spaţiu împrejmuit şi apoi lăsându-le în libertate, în pădure. Graţie pazei severe şi hranei acordate, — deşi iarna a fost excepţional de grea, cu zăpadă de 30—50 cm, timp de două luni, şi cu tot braconajul care bântue în regiune, totuşi o singură căprioară a pierit, neputând rezista intemperiilor. In momentul când scriem aceste rânduri, o nouă generaţie de iezi se va adăuga efectivului vechi. Colonizarea poate fi considerată reuşită. De notat că în tot cuprinsul pădurilor Ocolului Ghimpaţi nu există nici o căprioară afară de cele colonizate acum. Din acest nucleu, se va putea lua material de colonizare şi pentru alte păduri ale Ocolului. Căprioarele colonizate au fost aduse dela Ocoalele silvice din judeţele Arad, Bacău şi Ilfov. (130)

● **Ingineri silvici inspectori de vânătoare de judeţ şi de plasă.**

Numeroşi colegi au primit însărcinarea de a conduce trebile vânătoreşti dintr'un judeţ sau de a îndeplini funcţiunea de inspector de vânătoare de plasă. Dat fiind că inginerii silvici au subalterni repartizaţi în tot cuprinsul judeţului, le dă posibilitatea de a se informa asupra situaţiei de pe teren şi în acelaşi timp de a acţiona atunci când nevoia cere. Din acest punct de vedere, munca lor poate fi mai rodnică decât a inspectorilor aleşi din alte profesiuni, care nu au organe proprii pe care să se sprijine în activitatea lor de pe teren.

Tocmai din acest motiv, inginerii silvici care au acceptat însărcinările onorifice amintite, au datoria ca prin activitatea lor să se situeze în fruntea inspectorilor de vânătoare din alte profesiuni. Funcţiunea de conducător, mai mare sau mai mic, al trebilor vânătoreşti constitue o onoare, dar în acelaşi timp ea impune şi datorii. Cine crede, că nu va putea face faţă situaţiei aşa cum ar trebui, acela procedează mai bine dacă nu primeşte însărcinarea. In momentele critice pentru vânatul ţării, fiecare inginer silvic, indiferent de postul ce ocupă pe teren, are datoria de a lucra, din toate puterile, pentru îndreptarea situaţiei, iar cei care au, în plus, şi încredinţarea din partea Dir. Ec. Vân. pentru funcţiunea de inspectori, au o datorie în plus. Trimitem, de aici, un călduros îndemn tuturora să fie la înălţimea chemării. (131)

● **Instrucţiuni pentru administrarea şi valorificarea în regie a vânatului.**

Administrarea şi valorificarea în regie a vânatului este o preocupare relativ recentă la Casa Pădurilor. Este, deci, nevoe de îndrumări de ordin tehnic şi de o reglementare de ordin administrativ şi financiar. Pentru a evita intocmirea a numeroase ordine circulare, care adeseori se opresc în archiva Ocolului Silvic şi nu ajung la personalul de execuţie, CAPS. a avut buna inspiraţie de a tipări o broşură care cuprinde reglemtarea completă a chestiunii *).

Instrucţiunile cuprind următoarele capitole: I. Infiinţarea terenurilor de vânătoare, definiţia regiei, scopul urmărit; II. Administrarea terenurilor de vânătoare; III. Ocrotirea şi ingrijirea vânatului; IV. Recoltarea şi valorificarea vânatului; V. Diverse. La sfârşit, sunt adăugate câteva formulare de situaţii pe care trebue să le completeze personalul de pază. In acest fel, fiecare agent de execuţie de pe teren are la îndemână normele după care să lucreze. Instrucţiunile amintite constitue o încercare serioasă de reglementare a administrării şi valorificării în regie a vânatului şi sunt printre primele lucrări de acest fel la noi în ţară. (132)

● **Hipodermoza la cervideele din Vestul Ţării.**

De mulţi ani, se observă la cervideele din partea de apus a ţării, îndeosebi în judeţele Arad şi Timiş-Torontal, boala numită Hipodermoza sau, popular, coşurile. Din ouăle depuse de o muscă, ies larve care, după un drum lung, ajung şi se instalează sub pielea de pe spate. Larvele de cca 2 cm, când sunt în număr mare (zeci si sute) fac animalul să sufere mult, provocându-i chiar septicemie. Indeoosebi iezii si viţeii suportă mai greu boala. La cerb, musca se numeşte Hypoderma actaeon, iar la căprioară Hypoderma diana. Dacă, în mod practic, combaterea boalei la vânatul din terenul deschis este imposibilă, putem cel puţin, limita întinderea ei prin transportul vânatului în scop de colonizare, în lunile Martie—Aprilie când larva părăseşte animalul, intrând în pământ pentru a se transforma în insectă perfectă. La căprioarele vânate în jurul Capitalei, până acum n'am găsit această boală. (133)

● **O manifestare a Societăţii de vânătoare „Codrul".**

Societatea „Codrul" a studenţilor Facultăţii de Silvicultură se deosebeşte de alte Societăţi de vânătoare prin faptul că nu are o conducere de durată lungă, formată din aceiaşi oameni, ci comitetul ei se primeneşte an de an prin absolvirea unor membri şi intrarea în şcoală a altora. Se înţelege că, din această cauză, şi conducerea se resimte. Cu toate aceste neajunsuri de ordin structural, Societatea ne dă adeseori prilejul să înregistrăm manifestări, cari denotă vigoare. In luna Februarie a acestui an, în scopul adunării de fonduri, Societatea a organizat un ceai dansant, în sala Societăţii „Progresul Silvic", cu un frumos succes moral şi material. (134)

Vasile Cotta

---

*) Monit. Of. Nr. 273 din 25 Noemvrie 1946.

RECENZII

CĂRŢI

Dr. C. S. ANTONESCU: **Peştii din apele României.**

Editura Institutului de Cercetări piscicole al României 1947; 177 pagini, 7 figuri şi 7 planşe.

Sub titlul „Colecţia Îndrumări", Institutul de Cercetări Piscicole al României a editat o serie de broşuri de folos practic pentru piscicultori. Numărul 5 al acestei colecţii, apărut în anul 1947, cuprinde lucrarea d-lui Dr. C. S. Antonescu conferenţiar universitar, intitulată „Peştii din apele României".

După ce, în primele pagini, se ocupă, pe scurt, cu „apele pământului ca mediu biologic", broşura cuprinde apoi partea intitulată „Generalităţi asupra peştilor" în care autorul tratează concis, dar totuşi complect, cunoştinţele generale despre peşti, care pot interesa pe un piscicultor. Forma corpului peştilor, pielea, culoarea, scheletul, locomoţia, capul, muşchii, sistemul nervos, ochiul, simţurile mirosului şi al gustului, linia laterală, beşica înotătoare, luarea hranei şi digestia, respiraţia, circulaţia sângelui, excreţia, creşterea, reproducerea sunt tratate pe rând.

Urmează apoi descrierea peştilor. Aci autorul aranjează materialul după habitat, ocupându-se mai întâi de peştii din pâraele de munte, apoi de cei din zona montană şi submontană, de peştii apelor din regiunea colinelor şi a câmpiei, de cei din bălţi şi iazuri şi, în fine, de cei din lacurile şi limanurile maritime. Descrierea se încheie cu peştii marini, aranjaţi şi ei pe habitate. Cele 7 planşe dela urmă completează lucrarea, uşurând cunoaşterea peştilor.

Tot d-l Dr. C. S. Antonescu ne-a dat, în anul 1934, lucrarea „Peştii apelor interioare din România". Pe când această broşură nu cuprindea peştii din Marea Neagră, ci numai pe cei din apele din interiorul ţării, iar lucrarea avea forma unui determinator, cartea de care ne ocupăm în rândurile de faţă este mai complectă, cuprinzând şi peştii marini, fiind scrisă într'o formă mai plăcută şi mai accesibilă piscicultorului.

Fauna ichtiologică a României de Dr. Gr. Antipa de mult nu se mai găseşte în comerţ, de aceea lucrarea d-lui Dr. C. S. Antonescu umple un gol demult simţit. Deşi, preocupările slujitorilor pădurii se întind numai asupra apelor de munte, ape pentru salmonizi, totuşi îi poate interesa şi piscicultura în general, în deosebi pe cei care activează în regiunea bălţilor Dunării. Cele două domenii de activitate din zona inundabilă: silvicultura şi piscicultura adeseori au ajuns în conflict pe chestiunea punerii în valoare a pământului de aci. Este în interesul unei bune valorificări a solului ca ele să cadă de acord. Pentru aceasta, fiecare să cunoască domeniul de activitate al celeilalte şi să aprecieze eforturile pe care le face în interesul binelui general.

Broşura „Peştii din apele României" este pentru slujitorii pădurilor un bun mijloc de a cunoaşte o parte a preocupărilor autorităţilor pescăreşti. Recomandăm colegilor cu toată căldura această valoroasă lucrare. Preţul este de lei 20.000 şi poate fi comandată la Institutul de Cercetări Piscicole al României, Bucureşti, str. Londra 41.

Vasile Cotta

MANUSCRISE

DRĂGAN RAICIU: **Privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ocolului silvic Mediaş.**
Lucrare de subinspector, 1936.
Manuscris de 22 pagini, una hartă şi 13 schiţe de plan în text.
Biblioteca I. C. E. F. Inv. Nr. 2384.

Ocolul silvic Mediaş se întinde pe teritoriul a 29 comune, aparţinând de plăşile Mediaş şi Seica-Mare din judeţul Târnava Mare. Acest teritoriu se situiază pe stânga râului Târnava-Mare, în regiune de dealuri cu altitudini cuprinse între minimum 283 m şi maximum 658 m. Terenul este constituit din nisipuri ponţiene, cu intercalaţiuni de argile şi marne.

Afectarea terenurilor de această natură pentru păşune de vite, mai ales când sunt în pantă, şi când folosirea lor se face cu mai multe vite decât pot suporta şi în plus fără nici-o regulă, duce fatal la eroziune. In regiune, terenurile arabile fiind insuficiente, a trebuit ca pentru vite să se afecteze locurile în pantă, uneori accentuată. De aceea ele au căzut uşor pradă eroziunii. Puţine din păşunile celor 29 comune nu au fost atinse de acest flagel.

Suprafeţele degradate, considerate fiecare în parte, nu sunt prea întinse; în schimb, sunt numeroase şi împrăştiate, fapt care face ca uneori lucrările să întâmpine greutăţi, mai ales din punct de vedere al supravegherii.

Lucrări de ameliorare, cu caracter facultativ, s'au întreprins aici încă înainte de decretarea legilor maghiare dela 1879 şi 1898. Prin aplicarea legiuirilor maghiare şi apoi a celor româneşti, s'au executat lucrări obligatorii. Multe din terenurile degradate din cuprinsul acestui ocol sunt astăzi complet ameliorate. Sunt însă destule în curs de ameliorare şi altele care-şi aşteaptă rândul. Cele mai întinse şi mai grav atinse se găsesc pe teritoriile comunelor şi composesoratelor cele mai sărace. Explicaţia stă în faptul că acestea neavând fonduri să facă lucrările din vreme, răul s'a întins şi agravat. In asemenea cazuri este nevoie să intervie Statul cu fondurile sale. In schimb, autorul propune ca să fie obligate comunele să execute lucrările pe terenurile mai mici de 3 ha, prevăzându-se în lege măsurile de coerciţiune pentru cazul când ar întârzia sau ar refuza.

In lucrările de împădurire s'a folosit şi se foloseşte cu mult succes salcâmul, pinul silvestru şi pinul austriac. Ca lucrări de artă nu se fac decât cleionaje, cari în regiune se numesc gaturi.

At. Haralamb

BOERIU VAL.: **Exploatarea şi regenerarea pădurilor şi împădurirea terenurilor degradate în basinul superior al Crişului Negru din judeţul Bihor.**
Lucrare de subinspector, 1937.
Manuscris de 37 pagini + 5 diagrame + 2 hărţi.
Biblioteca I. C. E. F., Inv. Nr. 3166.

Terenurile din basinul Crişului Negru, a cărui întindere este de 188.760 ha, sunt repartizate astfel: 89.967 ha păduri (47,6%), 42.144 ha păşuni (22,3%), 51.835 ha cultivabile (27,4%), 4238 ha improductive (drumuri, ape) şi 576 ha terenuri erodate. Ne găsim deci în faţa unui basin bine împădurit. Insă şi terenurile cultivabile, cu islazurile socotite la un loc, reprezintă o întindere foarte mare: 93.979 ha, care procentual întrece pe aceea a pădurilor (49,7%). Din punct de vedere al proprietăţii situaţia pădurilor se prezintă astfel: Statul deţine 49.234 ha adică mai bine de jumătate, comunele 24.601 ha, composesoratele 9413 ha, Instituţiile publice 6621 ha, particularii 98 ha. Statul şi Comunele au devenit proprietare de păduri prin efectul legii de reformă agrară din 1920, luându-se dela cele două episcopii Romano-Catolică și Greco-Catolică din Oradia Mare. De remarcat aproape inexistența proprietății forestiere particulare.

Tot prin efectul legii agrare din 1920 s'a mai expropriat din domeniul forestier amintit, alte 21 164 ha pentru creiare de pășuni comunale. Din această suprafața, 8 253 ha au fost poeni și goluri alpine, așa că numai 12 911 ha au fost defalcate propriu zis din păduri. Până în anul 1937, din această suprafață, s'a defrișat 6 377 ha.

Suprafața terenurilor erodate este extrem de mică: numai 576 ha. Ea este însă împrăștiată în 46 locuri, situându-se numai pe islazuri. Ea datează dinainte de alipirea Transilvaniei la Patria Mamă. Fiecare perimetru are întindere care variază între 2 ha și 51 ha. Acestea se prezintă sub forma unor coaste spălate de ape și brăzdate de ogașe și ravene în general mici. Numai la Meirag și Hinchiriș, eroziunea a căpătat amploare.

In regiune, lucrările de punere în valoare a acestor terenuri, au început să se întreprindă abia în 1912, continuându-se și în 1913; cu acest prilej s'a plantat 40 ha în 9 perimetre.

Sub regimul românesc lucrările au început în anul 1927 când a luat ființă, pentru cele 3 Crișuri, Direcția Torenților dela Beiuș. Până la desființarea acestei Direcții prin efectul legii din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate, în regiune s'a lucrat intens în domeniul ameliorării terenurilor degradate. Lucrările au continuat apoi și după 1930, astfel că în 1937 se considera complet ameliorate 43 perimetre insumând 439 ha din zona de consolidare. Au mai rămas doar perimetrele Meirag, Hinchiriș și Dubrăvița de Codru, unde urmează să se continue lucrările.

Autorul dă amănunțit, sub formă de tablou, lucrările executate în toate perimetrele, în cursul anilor 1930—1937, precum și costul lor pe ani și perimetre.

In afară de aceste date, deosebit de prețioase pentru lucrare sunt cele două hărți unde sunt reprezentate: pădurile pe natură de proprietari și repartizarea speciilor forestiere. In prima hartă figurează atât suprafețele de păduri expropriate pentru creiare de islazuri comunale, cât și cele 46 perimetre de ameliorare.

At. Haralamb

KRZYZANOVSKI, MIRON G.: **Impădurirea terenurilor degradate în regiunea superioară a Nistrului.**

Lucrare de subinspector, 1930. Manuscris de 15pagini. Bibl. I.C.E.F., Nr. 1714.

Se arată că în partea superioară a cursului Nistrului, există o regiune unde, din cauza despăduririi, torenții se adâncesc puternic în straturile groase de aluviuni situate pe gresii.

Autorul descrie lucrările executate pentru stăvilirea eroziunii în această regiune, înainte de anul 1913. Pe coastele degradate — mai ales foste islazuri — s'a plantat, după natura terenului, molid (de 2—3 ani), pin (2 ani), anin, frasin și mai rar larice. In buzele deschise ale malurilor torenților s'a pus salcâm și anin negru, ambele specii recepate. Insfârșit, după executarea lucrărilor de corecțiune, realizate prin cleionaje duble, — pe întinsele prundișuri din albiile acestor torenți s'a plantat diferite specii de răchită, ca: Salix viminalis, S. v. regalis, S. amygdalina, S. purpurea, S. p. viminalis, S. acuminata, S. caspica.

Se descrie apoi metoda folosită pentru plantarea butașilor de răchită, îngrijirile date ulterior plantațiilor, felul cum se făcea exploatarea și dă cifre asupra rentabilității culturii de răchită.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR
SUPLIMENT PROFESIONAL
Nr. 4—6/947 Red. resp.: ing. Tr. Vişan Anul 62

SUMARUL: **EDITORIAL:** Ing. Tr. Vişan — Rolul sindicatului în intărirea disciplinei şi în sporirea randamentului muncii. **CRONICA PROFESIONALĂ:** Conducătorii sectorului forestier se sfătuesc cu noua promoţie de ingineri. Serbarea sădirii arborilor la Brăneşti. **NECROLOAGE:** † Gheorghe Nicolau. † Iancu Mihăescu. † Pavel Mihalyik. **DELA SOCIETATEA PROGRESUL SILVIC:** Convocarea pentru a 61-a adunare generală anuală. Informaţiuni. Procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie. **INFORMAŢIUNI:** Mişcări în personal. Ştiri diverse. **PUBLICAŢIUNI.**

ROLUL SINDICATULUI ÎN INTĂRIREA DISCIPLINEI ŞI ÎN SPORIREA RANDAMENTULUI MUNCII

de Ing. TRAIAN VIŞAN

Atât contractul colectiv de muncă din Decembrie 1945 pentru muncitorii şi funcţionarii din întreprinderi cât şi Statutul din 22 Septembrie 1946 pentru funcţionarii publici conţin prevederi speciale care asigură tuturor acestor muncitori stabilitatea în serviciu şi care nu permit sancţionarea lor pentru abaterile şi neregulile comise, decât în anumite condiţiuni. Aceste condiţiuni limitează la maximum puterea de sancţionare a şefului întreprinderii sau instituţiunii publice respective. Astfel contractul colectiv de muncă prevede că judecarea abaterilor şi aplicarea sancţiunilor se poate face numai de Comisia de disciplină a întreprinderii respective formată din patru membrii, doi reprezentanţi ai salariaţilor şi doi ai Direcţiunii. Concedierea salariatului de asemeni nu se poate face decât în urma hotărîrii luate de comun acord a conferinţei formate din reprezentanţii patronului şi salariaţilor, fiecare din părţi având vot egal cu cealaltă (art. 99 şi 100).

Pentru funcţionarii publici, îngrădirea adusă de Statut dreptului de sancţionare al şefului ierarhic responsabil de bunul mers al Unităţii respective este mult mai mare ca în trecut. Art. 103 din Statut prevede că numai prevenirea şi mustrarea cu pierderea salariului pe 3—10 zile se poate aplica de şeful ierarhic (care dă prima notă calificativă), iar restul sancţiunilor — avertisment, mutare disciplinară, suspendare, punerea în disponibilitate şi destituirea — nu se pot aplica decât de şeful Administraţiei şi numai pe baza unei decizii a Comisiunei de judecată disciplinară. Rezultă deci că orice funcţionar care are calitatea de a da prima notă calificativă, poate aplica direct pedeapsa prevenirii şi mustrării iar Ministerul sau şeful administraţiei nu are nici un drept în plus. In Comisiunea de judecată este membru de drept şi un reprezentant al Uniunii Sindicatelor de salariaţi publici.

Judecarea abaterilor şi aplicarea sancţiunilor prin comisiuni disciplinare este desigur o garanţie că salariatul-în cauză nu va fi năpăstuit. Nu este mai puţin adevărat că extinderea competenţei acestei comisiuni în detrimentul puterii de decidere a şefului administraţiei, poate fi interpretată ca o lipsă de încredere în obiectivitatea acestuia şi să provoace o scădere a prestigiului său.

Este ştiut că judecarea prin comisii de disciplină, durează multe luni şi chiar ani din cauză că membrii comisiunei nu se pot întruni decât la intervale de timp săptămânale, cât şi din cauza timpului necesar pentru îndeplinirea diferitelor proceduri şi complectări de acte, şi din cauza discuţiilor contradictorii. In această vreme membrii comisiunii mai au de rezistat şi la diverse intervenţii şi presiuni pentru salvarea celui vinovat, care datorită trecerii timpului îşi produc efectul. Se ajunge astfel la situaţia, care dealtfel nu constitue o excepţie în materie de penalizare, că funcţionarul care a comis o abatere de mică importanţă cum ar fi lipsa nemotivată dela serviciu într'o zi, să fie sancţionat imediat de şeful său, conform competenţei sale, pe când beţia repetată în serviciu sau păgubirea administraţiei cu rea credinţă — pentru care Statutul prevede destituirea — să fie pedepsite numai după multă vreme dela constatarea faptelor, timp in care vinovatul continuă a funcţiona netulburat în mijlocul colegilor săi.

Atât limitarea competenţii cât şi întârzierea aplicării pedepsei sunt elemente care în mod inevitabil duc la slăbirea disciplinei şi la reducerea randamentului muncii. Această deficienţă trebuie compensată prin activitatea sindicală. In adevăr sindicatele cât şi secţiile sindicale ale salariaţilor publici şi-au îndreptat până acum activitatea lor numai în sectoarele ce privesc îmbunătăţirea situaţiei materiale a funcţionarilor prin economate, intervenţii pentru ajutoare etc., educarea şi recrearea lor prin şezători, conferinţe, excursii, biblioteci etc., apărarea intereselor lor individuale, prin intervenţii către administraţie în diferite reclamaţiuni făcute şi prin participarea la Comisii de încadrare, de propuneri, etc. Au depus toate o activitate lăudabilă în aceste compartimente. A fost însă neglijată complect până acum cealaltă latură a activității sindicale: contribuția sindicaliștilor și a Comitetelor sindicale la disciplina în muncă, sporirea cantității și calității muncii fiecărui salariat, la demascarea chiulangiilor, a leneșilor și a celor incorecți.

Orice bun sindicalist, cât și comitetul secției sindicale, au datoria ca să ajute întreprinderea sau instituția în care lucrează, la îndeplinirea obligațiunilor sale, a programului său, la menținerea disciplinei și a raporturilor cuviincioase între funcționarii de diferite grade, cât și ale acestora față de public. Această datorie trebuie cu atât mai mult îndeplinită de sindicaliști cu cât conducerea instituției se găsește oarecum dezarmată prin măsurile luate în folosul salariatului în ce privește sancțiunile.

Sindicatul nu trebue conceput ca o instituție care ar avea menirea numai să ceară dela Administrație mereu noui avantaje, noui înlesniri și să nu ofere nimic în schimb. Sindicatul nu trebue să apuce pe acel drum greșit de a apăra totdeauna și fără deosebire pe oricare salariat fără a ține seamă de aportul pe care îl aduce la bunul mers al Instituției, fără a ține seamă dacă e harnic sau leneș, conștiincios sau sabotor, cinstit sau corupt, cuviincios sau insolent.

Sindicaliștii desăvârșiți și Comitetul sindical trebuie să fie mereu atenți la modul de comportare al colegilor lor și să caute ca prin îndemnuri prietenești, prin sfaturi și prin exemplul lor să-i îndrepte pe cei șovăelnici pe calea cea bună, și să nu lase totul numai în sarcina Administrației. Dacă atitudinea neconformă intereselor producțiunii și a bunului mers al serviciului se repetă, sau dacă se constată la un coleg o abatere mai gravă, pe care șeful ierarhic nu a observat-o, orice membru al sindicatului, cât și comitetul sindical au datoria să aducă cazul la cunoștința șefului Instituției. Trebuie să dispară acea concepție greșită a colegialității care consideră ca o *obligație* ascunderea greșelilor unui coleg sau a închide ochii asupra abaterilor grave, spunând „treaba lui, nu mă privește", și de a socoti ca o *lipsă de colegialitate* semnalarea lor.

Trebuie să ne gândim că Statul nostru chiar în timpuri normale și de belșug suporta cu greu numărul mare de funcționari pe care îi avea. Astăzi însă, când urmările celui mai nesocotit războiu din istoria noastră și sărăcia adusă de secetă apasă din greu asupra poporului, ar fi o greșală de neiertat ca să tolerăm în mijlocul nostru pe acei care nesocotesc imperativul zilei de azi, muncă și disciplină.

CRONICA PROFESIONALĂ

CONDUCĂTORII SECTORULUI FORESTIER SE SFĂTUESC CU NOUA PROMOȚIE DE INGINERI

In ziua de 5 Mai a. c., d-nii ministru subsecretar de stat la Departamentul agriculturii și domeniilor C. Agiu și secretar general ing. N. Celac au venit în mijlocul tinerilor ingineri și absolvenți ai nouii promoții a Facultății de Silvicultură, spre a sta împreună de vorbă, a le asculta păsurile și a le da îndrumări asupra felului în care se va desfășura viitoarea lor activitate, pe care trebuie să o pună în slujba țării. La reuniune au luat parte și șefii marilor instituții forestiere.

D-l secretar general N. Celac, luând cuvântul, a spus în esență următoarele

V'am chemat ca să stăm de vorbă și să ne înțelegem asupra modului în care va trebui să muncim de acum încolo.

Evoluția economiei forestiere a parcurs mai multe faze. La început, pădurea a fost considerată ca bun al nimănui și al tuturora. Apoi a început faza economiei forestiere organizate, în care aceasta a cunoscut o enormă desvoltare în cadrul economiei generale. Sistemul capitalist a dus o politică de secătuire a bogățiilor țării în folosul unei minorități. Actualmente încercăm să ieșim din vechiul făgaș. Pădurea nu mai poate fi socotită de interes particular ci ea trebuie să fie privită ca un bun obștesc, ca un factor de ameliorare a nivelului de viață al poporului. Această mare operă necesită cadre numeroase de specialiști, care vor fi recrutate în primul rând din tineret.

Școala noastră are atât defecte cât și calități. Ea dă o cultură tehnică de tip enciclopedic, dar pe teren ne izbim de administrație, de probleme silvice locale, de transporturi, fabrici, comercializare, etc. Noi avem nevoie nu de enciclopediști ci de tehnicieni, de specialiști, care să posede în gradul cel mai înalt cunoștințele specialității respective. Avem nevoie de cercetători în institute, de cadre didactice pentru învățământul superior, mediu și inferior, de specialiști în domeniul culturii pădurilor, al exploatărilor, al amenajărilor, al transporturilor, al industrializărilor, al comercializării, etc.

Aspirațiile dvs. nu trebuie neglijate, ele trebue cunoscute și încurajate. Trebue însă să aveți foarte bine precizat ceeace doriți să faceți pentru ca administrația să știe unde să vă îndrumeze.

Eu știu cum am plecat la serviciu în 1933, fără îndrumare și fără mijloace materiale. N'aș vrea să plecați la fel ca noi. Dorim să facem ceva pentru dvs., în acest moment când ieșiți în viață. Dorim să vă cunoaștem greutățile și să vedem împreună cum le putem soluționa. Am dori deasemenea să ne răspundeți la următoarele întrebări: 1) Ce v'a determinat să alegeți cariera de silvicultor? 2) Pentru ce specialitate aveți înclinare?

Au răspuns d-lui secretar general d-nii ingineri și absolvenți: A. Marian, Titus Orădeanu, P. Veronne, N. St. Dumitrescu, S. Silvestrovici și Marchitan.

D-l Marian, prezentând marile dificultăți materiale care se ridică la începutul carierii și care condiționează — din nefericire — orientarea profesională, făcând pe mulți să abandoneze domeniul preferat, a formulat în câteva puncte doleanțele de ordin material, a căror satisfacere este imperios necesară. Acestea sunt: a) acordarea unei prime de transport și instalare; b) a unei locuințe; c) a echipamentului de teren (costum, haină de ploaie, bocanci); d) a terenului de hrană și dreptului de lemne; e) încadrare bugetară.

Din cuvântul d-lui **ministru C. Agiu**, desprindem următoarele:

V'am ascultat cu atențiune spre a vedea cum înțelegeți viața. V'am auzit dificultățile cu care aveți de luptat. Ele sunt ale întregului popor.

Eu cred că ați pornit având în față un ideal, căruia îi puneți în slujbă toată viața dvs. Nu cred că idealul dvs. va fi spulberat de o criză trecătoare, inerentă vremurilor postbelice. Problema depășește cu mult acest lipsuri momentane și soluția ei derivă din concepția pe care trebuie să o aibă un intelectual al timpurilor de azi. Acestea cer un nou tip de intelectual, care să se dedice ridicării celor de jos. Pentru noi, știința este o condiție fără de care nici nu putem concepe progresul. Deaceea noi dorim să creem intelectualilor condiții de existență, care să le permită să-și închine toată puterea lor de muncă acestor idealuri. Din păcate, posibilitățile noastre nu ne permit întotdeauna să realizăm întocmai ceeace vrem. Chiar în aceste vremi grele, noi suntem pătrunși de răspunderea ce avem față de viața dvs. și suntem conștienți de ce uneori moralul dvs. este scăzut. Noi înșine am experimentat adeseori strânsa legătură dintre stomac și creer.

Sunteți supuși unui examen. Se cere să puneți accentul mai mult pe judecată și mai puțin pe hrană. Aveți în vedere ceeace este permanent și general. Încordați-vă puterile tinerești spre a face o sudură cu toate elementele iubitoare de popor.

Am notat doleanțele dvs. și vom face tot posibilul să le soluționăm în funcție de mijloacele pe care le avem.

In încheere, d-l **secretar general ing. N. Celac** sintetizează discuțiunile și propune, cu aprobarea celor prezenți, constituirea a două comisiuni, care să pună în practică dezideratele exprimate:

a) **Comisia de recomandare**, având rolul de a ușura orientarea tinerilor ingineri și fiind formată din 5 persoane: Decanul Facultății de Silvicultură, un profesor și 3 tineri ingineri.

b) **Comisia pentru ameliorarea condițiilor de angajare a inginerilor silvici**, formată din reprezentanții marilor instituții forestiere: Casa Pădurilor Statului, Direcția P.P.J., Direcția Silvică, Consiliul Tehnic, ICEF.-ul, Eforia Spitalelor Civile, Fondul Bisericesc, Sovromlemn, etc., lucrând sub președinția d-lui ministru C. Agiu.

*

Insemnătatea acestui moment trebuie adânc subliniată, întrucât un asemenea fapt, după cunoștința noastră, nu-și găsește precedent decât în trecutul destul de îndepărtat al modestei — dar atât de pline de suflet — școale dela Brănești.

*

Prin aceasta se mărturiseşte luminos grija şi atenţiunea pe care oficialitatea înţelege s'o acorde tinerelor cadre într'un timp în care acţiunea de guvernare are de rezolvat atâtea probleme de covârşitoare importanţă. Grija de om în genere este o nobilă preocupare. Ea este cu deosebire necesară faţă de cei tineri, căci sufletul celor tineri este o sumă de virtualităţi, de posibilităţi latente, care cuprind în sine atât germenii celor mai fericite realizări cât şi ai tristelor eşecuri. Depinde nespus de mult de cei cărora li se încredinţează formarea acestor suflete, de a orienta în modul cel mai potrivit toate aceste posibilităţi, spre o cât mai bună valorificare, care interesează în ultimă analiză ţara.

Cuvintele rostite în această ocaziune au răspuns — după cum am arătat — unor reale necesităţi. Cei care le-au ascultat, răspândindu-se pe întreg cuprinsul ţării, duc cu ei, în munca aspră care îi aşteaptă, ca un memento de fiecare zi, aceste calde şi dinamice îndemnuri. Ei pleacă cu inima mai uşoară, căci ştiu că strădania lor este preţuită, că nevoile lor încep să fie mai bine cunoscute şi că cei în drept veghează la îmbunătăţirea grelelor condiţii în care îşi încep cariera. Personalitatea actualilor conducători ai sectorului forestier constitue pentru aceasta o chezăşie.

Va fi o plăcută îndatorire pentru noi de a însemna rodul acestor năzuinţe.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR LA BRĂNEŞTI

Serbarea sădirii arborilor este una din manifestările care au o puternică tradiţie în sânul slujitorilor pădurii. An de an, şi cu deosebire dela celălalt mare războiu, această sărbătoare, desfăşurată pe tot întinsul ţării, a năzuit să întărească în sufletul poporului înţelegerea pentru rosturile pădurii şi sentimentul de respect pentru pădure, ca una din aşezările cele mai generoase şi în acelaş timp puţin pretenţioase ale pământului acestei ţări.

Grelele împrejurări economice ale anilor din urmă au redus însă posibilităţile de organizare ale unor asemenea manifestări. Anul acesta, serbarea sădirii arborilor a fost organizată la centru, prin grija administraţiilor silvice, în pădurea Pustnicul, din ocolul silvic Brăneşti, în ziua de 9 Aprilie a. c. La solemnitate au luat parte d-nii: C. Agiu, ministru subsecretar de stat la departamentul agriculturii şi domeniilor, ing. N. Celac şi dr. D. Puşcariu, secretari generali ai aceluiaşi departament, reprezentanţi ai instituţiilor silvice, agronomice şi veterinare, ai şcolilor şi populaţiei locale.

După oficierea serviciului religios, au luat cuvântul d-nii: ing. cons. silvic I. Zeicu, în numele soc. Progresul Silvic, I. Bădescu-Aluniş, în numele studenţilor ingineri silvici, şi ministru C. Agiu.

D-l ing. cons. silvic I. Zeicu a rostit următoarele:

Societatea „Progresul Silvic" a iniţiat şi patronează de multă vreme această serbare, pe care o consideră ca zi de sărbătoare pentru reinvierea naturii şi o adresează în special tineretului.

Omul iubeşte şi se ataşează de arbori, nu numai pentru foloasele lor directe, ci — mai ales — pentrucă îi place să se asemene cu arborii, care dăinuiesc, ca şi omul, mai multe decenii şi tind spre înălţimi. Numai cine a pătruns în păduri bătrâne de fag, cu trunchiuri albe şi svelte, ca nişte coloane de catedrale sau s'a avântat pe piscurile ce domină norii și din care țâșnesc vârfurile brazilor ca niște suliți, își poate da seama de frumusețea și complexitatea pădurilor, în care mintea și sufletul găsesc, în același timp, noian de probleme dar și odihnă reconfortantă.

Totuși pădurea n'a fost cruțată in decursul vremurilor și o seamă de nechemați i-au pângărit frumusețile, fără a se îngriji de refacerea ei, încât azi găsim atâtea răni dureroase pe trupul țării. Pentru lecuirea acestor răni, Soc. Progresul Silvic lansează un strigăt de alarmă și un apel către toți oamenii de bine chemându-i la o strânsă colaborare pentru refacerea pădurilor.

In încheiere, d-sa exprimă mulțumiri d-lui ministru Agiu și celorlalți participanți pentru sprijinul ce înțeleg a acorda refacerii domeniului forestier.

Luând cuvântul, d-l ministru C. Agiu a spus in esență următoarele:

Pădurea a devenit la noi o problemă, de câteva decenii, de când a pătruns pe pământul țării noastre ideea de îmbogățire rapidă, de câștig mare, de muncă puțină. Frumoșii noștri codri au căzut pradă acestei nesățioase dorințe de câștig, care a dus la împuținarea patrimoniului nostru forestier.

Azi, când pădurea este privită ca un bun de interes național, trebuie **să fie pusă in slujba întregului popor.** O problemă de atare însemnătate trebuie să depășească granițele strâmte ale corpului de specialiști și să fie răspândită în popor. Să dăm poporului, care are adâncă dragoste și înțelegere pentru pădure, posibilitatea să apere patrimoniul forestier. **Fără popor nu vom putea apăra pădurea.**

Apărarea pădurilor este strâns legată de nivelul de viață și de înțelegere al săteanului. Cultivând idealismul cald, să facem să se nască porniri de prețuire a rosturilor pădurii și din mijlocul poporului, nu numai din facultăți, laboratorii și birouri. Pentru aceasta se cere un mic efort din partea tuturor intelectualilor, spre a sădi această înțelegere în suflete și a creea apărători vajnici a ceeace ne propunem să facem din păduri.

Doresc silvicultorilor, în anii care vin, să găsească mijlocul practic pentru a lega știința pe care o posedă de sufletul poporului, pentru a forma adevărați pionieri ai salvării pădurilor țării.

Intreaga asistență a trecut apoi la sădirea arborilor, după care a urmat o agapă tradițională, la care au luat cuvântul d-nii prof. C. Georgescu și ministru C. Agiu.

---

† Ing. silvic LEON COLOMEICO

Șeful ocolului silvic Rupea — Târnava Mare.

Decedat la Rupea în ziua de 11 Aprilie 1947.

NECROLOG

† GHEORGHE N. NICOLAU

(23 Iunie 1858—27 Februarie 1947)

(Inspector general silvic cl. I-a)

Gheorghe N. Nicolau, cel pe care întreaga actuală generație de ingineri silvici l-au cunoscut și apreciat ca pe **„bătrânul și bunul Guță Nicolau"**, s'a născut in București la anul 1858, ca fiu al lui **Nicolae Nicolau**, negustor pornit dela țară — din comuna Frunzaru, jud. Olt — și al **Mariei**, fiica boierului **Tudorache Sfetescu**, cu mari proprietăți de vii la Greaca, membru in sfatul Primăriei și staroste peste toți vinarii din București. El face de timpuriu, de la patru-cinci ani, școala grea a orfanului, care trebue să muncească din greu spre a-și deschide un drum in viață. Frumoasa tradiție de familie de odinioară, greutățile vieții l-au ajutat să se ridice cu un adevărat spirit creștinesc, cu o netărmurită și trainică iubire de familie, de ai săi, de oameni și de neam și cu o binecunoscută stăruință in muncă. Format astfel în cea mai glorioasă epocă a istoriei noastre moderne, Gheorghe Nicolau și-a făcut și și-a însușit ca fir conducător al faptelor sale munca, cinstea cum și acel patriotism luminat și generos, care întrunește in sine iubirea caldă de țară cu jertfa anonimă pentru binele public. Aceste însușiri au putut fi verificate de multe rânduri de inginerii silvici.

După studii la **Colegiul Sf. Sava** din București, la **Institutul de Agricultură de la Herăstrău** — in generația lui P. S. Aurelian, P. S. Radian, V. Cârnu-Munteanu, Petre Antonescu, — Gheorghe Nicolau absolvă **cursurile Școalei de Ape și Păduri de la Nancy** (Franța) spre a constitui, întors in țară și intrat în serviciul public la 14 Mai 1882, al II-lea val de Nancyeni, cari, — prin C. Al. Orăscu, N. G. Popovici, D. Papinian, Th. Galleriu, V. Cârnu-Munteanu, Th. Gh. Pietraru, N. R. Danilescu, Petre Antonescu şi alţii, foarte puţini încă în viaţă — aveau să deluşească şi să imprime directivele sufleteşti şi tehnice ale născândei economii forestiere româneşti. Gheorghe Nicolau face astfel parte din generaţia de silvicultori, care două decenii la finele secolului trecut şi aproape două decenii la începutul veacului în care trăim au creiat în condiţiuni foarte grele corpul silvic român şi sufletul cel bun al acestuia.

Cât a activat în Corp, ca cel dintâiu şef al ocolului silvic Gruiu (atunci cuprinzând şi pădurile dela Ţigăneşti şi împrejurimi, până la Bucureşti), ca inspector de control la Direcţia silvică de Piteşti, cum şi în însărcinarea cea mai îndelungă, cu care şi-a şi încheiat cariera — aceea de Şef al Serviciului Personalului în Direcţia silvică şi apoi în Casa Pădurilor, în cadrul Ministerului denumit înainte al „Agriculturii, Domeniilor, al Comerţului şi Industriei" —, Gheorghe Nicolau a dovedit neîncetat o neîntrecută hărnicie, iubire de ţară, de oameni şi de colegi, un pilduitor spirit de corp, obiectivitate şi dreptate, însuşiri pe care le cunoscuse, le apreciase şi şi le însuşise ca pe cele mai de seamă pârghii ale vieţii. Ceea ce trebue în deosebi sublimat şi admirat în viaţa acestui om, ca o pildă pentru contemporani şi pentru urmaşi, este respectul pe care toată viaţa — până în pragul mormântului — l-a păstrat, l-a cultivat pentru autoritatea şi ordinea în Stat, pentru proprietatea şi rosturile Statului şi ale Corpului. Conservator înăscut al unor frumoase tradiţii, conservator înăscut al averii publice şi a temeiurilor acesteia, Gheorghe Nicolau salvează dela pieire cea mai mare parte din titlurile de proprietate ale Statului — ale moşiilor şi mai cu seamă ale pădurilor acestuia — acte pe cari în frigurile neaşteptatei pribegii din amara toamnă a anului 1916 le adună cu mare trudă, grijă şi răbdare spre a fi trimese cu rânduială şi în siguranţă în Moldova. Restituite dela Moscova, aceste documente sunt primite, verificate reinventariate şi adnotate act cu act tot de către Gheorghe Nicolau, cu aceiaşi grijă cu care fuseseră strânse. Ani de zile acest om — bătrân pensionar — venia din proprie pornire la Casa Pădurilor spre a-şi desăvârşi o operă de bun gospodar şi de cetăţean, cu o hărnicie, cu o promptitudine, cu o convingere, cu o regularitate, care, merită şi trebuesc date ca pildă. Mulţi ani după pensionare trăia viu şi intens în sufletul lui Nicolau spiritul care nu-şi găseşte un rost în viaţă, dacă nu lucrează pentru binele public.

Această mare operă a lui Gheorghe Nicolau rămâne, cel puţin azi, cu atât mai impresionantă, mai pilduitoare, cu cât era la el mai firească, mai spontană, mai anonimă, şi fără absolut nici o răsplată. Nicolau era mulţumit că-l lăsa lumea în pace să facă singur şi fără ajutoare cum a învăţat şi cum ştia el că e bine şi că trebue făcut.

Ce impresionantă pildă de devotament!

Spiritul de familie, respectul şi iubirea de oameni, de colegi şi de corp, de corpul din care se onora că face parte şi la a căruia naştere şi consolidare Gheorghe Nicolau contribuise în mare măsură, făceau din el şi într'o altă privinţă o figură aparte. Treizeci de ani cât a trăit în afara cadrelor zise active — Gh. Nicolau este pensionat în anul 1919 — el a păstrat un contact strâns cu corpul, cu colegii cari cădeau pe rând; cu cât rămânea mai izolat, mai singur, cu atât îşi încorda mai puternic legăturile cu valurile mai tinere şi deci mai noui de ingineri silvici. Mulţi dintre noi, în clipe grele ale vieţii am găsea ori când la el ușa deschisă, precum și un sfat sau o vorbă bună. Adesea găsit la acest nobil suflet de țăran și de boier al acestui neam al nostru și al acestui pământ al nostru — am găsit alinări pe cari le-am fi așteptat mai de aproape. Cine a trăit și a început a cunoaște câte ceva din adâncurile inimii omenești, înțelege ce fericită structură sufletească și ce aleasă creștere a făcut dintr'un suflet de orfan un mare și generos iubitor de oameni!

Cu aceste virtuți Gheorghe Nicolau își servește țara cât țin două cariere de silvicultor; el se duce azi dintre noi aproape ca ultima rezervă din tăierea definitivă, pe care timpul o făcuse de mult în generația sa.

O pioasă datorie ne impune să însemnăm aci aceste frumoase virtuți.

M. D.

† IANCU MIHĂESCU

Ing. Insp. Silvic

Destinul a întors ultima filă din cartea existenții aceluia ce a fost Ing. insp. silvic Iancu Mihăescu.

Născut în 1890, la Câmpulung-Bucovina, dintr'o familie de preot, termină școala primară în Comuna Brașca Jud. Gura Humorului, iar liceul la Suceava. Școala silvică a început-o la Viena și a terminat-o la București în 1919, când își ia diploma de inginer silvic.

Intrat în serviciul Statului în anul 1920, ca șef al ocolului silvic Gilău din Direcția Cluj, trece apoi în Dobrogea, la Direcția Constanța, ca șef al ocolului silvic Cerna și apoi la Ocolul Măcin. In 1932 este transferat la Direcția silvică Bacău, iar în 1935 în Direcția silvică Bistrița, de unde în acelaș an trece la Direcția silvică Lugoj, ca șef al Serviciului tehnic; din 1938 a îndeplinit aici funcția de șef al Serviciului administrativ, de unde l-a cules coasa morții.

Inginer cu o temeinică cultură profesională și generală, vorbea 6—7 limbi — și colindase țara în lung și în lat în cursul carierii și călătorise în țări streine. Suflet larg, dacă cineva din personalul silvic avea vre-un necaz, intervenea pe lângă superiori, pentru a uşura sau reduce pedepsele aplicate de aceştia personalului subaltern. De o voinţă şi putere de muncă fără preget şi cu o punctualitate exemplară, era primul la birou şi pleca cel din urmă. Chiar bolnav, istovit venea totuşi la birou.

In câteva cuvinte, acesta a fost Iancu Mihăescu — Nenea Iancu — cum i-am zis noi cei mai tineri.

A murit în ziua de 17 Aprilie 1947, uşor, repede, fără chinuri, după o pleurezie, care în timp de 6 săptămâni îl slăbise foarte mult.

Moartea sa neaşteptată lasă pe colegi consternaţi şi uluiţi şi lasă — mai ales — o familie nemângâiată în veci şi fără sprijinul, de care ar fi avut acum nevoe, mai mult ca niciodată.

Inmormântarea a avut loc la Lugoj, în cimitirul ortodox, în ziua de 19 Aprilie; la ea au luat parte toţi colegii şi personalul subaltern. Au vorbit preotul Jigorea, Directorul şi Subdirectorul Direcţiunei Lugoj. Sicriul cu rămăşiţele pământeşti a fost purtat pe braţe de 4 inspectori silvici, colegi ai defunctului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace şi să-i fie ţărâna uşoară.

Ing. insp. silvic **Constantin Gh. Ştefănescu-Merei**

† Ing. PAVEL MIHALYIK

In ziua de 27 Iunie 1946, s'a stins din viaţă, în sânul familiei, în comuna Căvăran, jud. Severin, inginerul silvic Pavel Mihalyik.

N'a cunoscut grade în viaţă, n'a râvnit la ele niciodată, dar a cunoscut la perfecţie meseria; a muncit în cadrul particular timp de 45 de ani, în linişte, pierdut printre dealurile şi munţii Banatului. Munca lui a lăsat urme nepieritoare în domeniul silviculturii şi al construcţiilor forestiere. Oricine va străbate pădurile Soc. Cărăşana din Căvăran ca şi pădurile în prezent comunale, care înainte de Reforma Agrară din 1921 făceau parte din acelaş complex, apoi pădurile fabricei de sticlă din Tomeşti-Luncani (Severin), va întâlni arborete splendide de frasin, molift, paltin, create de inginerul Mihalyik. Pe lângă aceste frumoase plantaţiuni, a construit prima linie ferată industrială din regiunea Căvăranului şi astăzi în funcţiune.

S'a născut la 22 Mai 1869, în orăşelul Spiske Pohradie-Cehoslovacia, fiul unui maestru zidar, de origină slovacă. A studiat silvicultura la Banska Stiavnica (Selmeczbánya). După o practică de 4 ani la Statul austro-ungar, pe care a făcut-o la Orşova, Valea Bistra, Băile Herculane, a trecut la Societatea „Baiersdorf & Bisch" luând conducerea şi administrarea pădurilor societăţii, din Luncani-Tomeşti (jud. Severin). In 1898, în cadrul aceleiaşi societăţi, a fost mutat la Căvăran (jud. Severin), la Cărăşana Forestieră, ale cărei păduri le-a administrat, timp de 40 de ani, funcţionând concomitent şi ca expert la exploatările de păduri ale societăţii Margina-Reşiţa, din jurul com. Margina şi Făget, timp de 15 ani.

Nici la adânci bătrâneţe nu s'a putut despărţi de pădure şi de vânătoarea îndrăgită. L-am cunoscut în pădure; era plin de sfaturi practice şi modest când vorbea de lucrările lui.

Pentru o vieaţă de muncă rodnică, în câmpul practicei silvice, merită să închinăm aceste modeste cuvinte în memoria celui ce a fost ing. Pavel Mihalyik din Căvăran jud. Severin.

Ing. **J. Filipovici** (Lugoj)

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

CONVOCARE

STIMATE ŞI IUBITE COLEG

In conformitate cu art. 29 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoştinţă că sunteţi convocat la a 61-a Adunare generală ordinară, ce se va ţine în ziua de 3—4—5 Iunie 1947, orele 10 dimineaţa la sediul Societăţii din Bucureşti, Bulevardul Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea generală se va ţine irevocabil în a 8-a zi liberă, adică la **11—12—13 Iunie**, la aceeaşi oră şi în acelaşi loc, cu orice număr de membri vor fi prezenţi, fără o nouă amânare.

Ordinea de zi a adunării generale este următoarea:

Ziua I-a, Miercuri 11 Iunie 1947.

1. Cuvântările de deschidere.
2. Omagierea d-lui prof. Tr. Săvulescu Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.
3. Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor pentru gestiunea pe 1946.
4. Aprobarea bilanţului şi contului de venituri şi cheltueli încheiate la 31 Decembrie 1946 şi descărcarea Consiliului de administraţie de gestiune pe 1946.
5. Aprobarea bugetului pe 1947.
6. Alegerea pentru 1947 a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.
7. Diverse.

Ziua II-a Joi 12 Iunie 1947.

Dimineaţa

1. Problema cadrelor profesionale
(Raportor general: Ing. G. Purcăreanu).

După masă

2 Refacerea domeniului forestier al ţării în vederea măririi producţiei.
(Raportor general: Ing. Dr. I. Vlad).

Ziua III-a Vineri 13 Iunie 1947.

Dimineaţa

3. Utilizarea raţională a lemnului.
(Raportor general: Dr. Ing. N. Gelmeziu).

După masă

4. Vizitarea unei industrii de prelucrarea lemnului din Bucureşti.

Congresul forestier anunţat pentru ziua de 29 Iunie a. c. din motive de ordin tehnic, se amână la o dată ce se va anunţa la timp.

Nu ne îndoim, stimate şi iubite coleg, că, trecând peste toate greutăţile, veţi participa la Adunarea generală din acest an.

Primiţi încredinţarea sentimentelor noastre de perfectă colegialitate.

Preşedinte, CONST. GEORGESCU

Secretar General, **Şt. Predescu**

INFORMAŢIUNI

— Consiliul de administraţie al Soc. Progresul Silvic, în şedinţa din 2 Mai 1947, a fixat **cotizaţia pentru membrii societăţii** pe 1947 la 200.000 lei. D-nii membri cari au achitat până la acea dată suma de 50.000 lei, li se consideră aceasta drept acont şi sunt rugaţi să trimeată şi restul de 150.000 lei pentru completarea cotizaţiei pe 1947. In contul acestei cotizaţii, membrii societăţii primesc şi „Revista Pădurilor".

— Deasemenea au fost fixate următoarele preţuri pentru **abonamentele la Revista Pădurilor:**

1.000.000 lei pe un an pentru autorităţi, instituţii, întreprinderi
500.000 „ „ „ „ „ particulari
100.000 „ „ „ „ „ studenţi, conductori, brigadieri, pădurari.

— **Preţurile cărţilor** editate de societate au fost fixate astfel: **D. A. Sburlan:** Instalaţii de transport pentru exploatări forestiere — lei 100.000 broşat, lei 200.000 legat; **I. C. Demetrescu:** Economie forestieră generală — lei 100.000 broşat, lei 200.000 legat; **Dr. V. Sabău:** Evoluţia economiei forestiere în România — lei 150.000; **At. Haralamb:** Pădurea şi fenomenul torenţial — lei 20.000; **At. Haralamb:** Păşunatul, permeabilitatea solului, scurgerea superficială a apelor şi eroziunea — lei 20.000; **M. Ene:** Păsările în protecţia pădurilor — lei 20.000; **Gh. Pană:** Gustave Huffel — lei 20.000.

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL No. 27

Şedinţa din 15 Nov. 1946

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C., Pană Gh., Predescu St., Rodoteatu St., Teodorescu, Vişan Tr., Zeicu I. Invitaţi d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Şedinţa se deschide la orele 17,30 sub preşedenţia D-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citeşte procesul-verbal al şedinţei trecute pentru ratificare.

2. D-l Preşedinte dă câteva informaţiuni asupra noilor legi în domeniul forestier. Legea Corpului technic va apare în curând. Legea CAPS. a apărut. La perfectarea ei a depus multă muncă şi stăruinţă D-l Secretar General Rachieru, căruia societatea noastră, va trebui să-i aducă vii mulţumiri. Prin această lege se consfinţeşte dreptul la lemne celor ce muncesc în sectorul forestier. Colegul Dragu va fi rugat să scrie un articol asupra legii pentru revistă. Legea de organizare a MAD. este în studiu. Se prevăd pentru sectorul forestier patru direcţii: Direcţia regimului silvic, înglobând propaganda şi învăţământul; Direcţia economiei lemnului; Direcţia corecţiunii torenţilor şi ameliorării terenurilor degradate; Direcţiunea amenajărilor. Legea de organizare P.P.J. se află în studiu. Legea de organizare I.C.E.F. va trece prin parlament odată cu celelalte institute.

3. Organizarea congresului. D-l preşedinte propune comisar al congresului pe d-l Haralamb, iar organizator al „Săptămânii forestiere" pe d-l T. Bălănică. Consiliul acceptă în unanimitate. D-lor vor lua contact cu comitetele alcătuite. D-l Preşedinte propune aprobarea unei retribuţiuni lunare de 400.000 lei pentru munca depusă de d-lor. Se alocă un fond de 10.000.000 lei pentru congres şi 5.000.000 (cinci milioane) lei pentru „Săptămâna forestieră". Pentru fonduri se face apel la MAD. şi Min. Informaţiilor. D-l Zeicu susţine necesitatea emiterei unui timbru. D-l Rodeteatu propune ca în locul membrilor din consiliu, care nu se mai află în capitală şi deci nu pot lua parte la şedinţele consiliului, să fie cooptaţi d-nii: Haralamb şi Bălănică. At. Haralamb propune ca congresul să aibe loc la Govora, din cauza greutaţilor de cazare şi de hrană. D-l Preşedinte crede că Govora nu este tocmai bine aleasă, fiind o localitate izolată, şi propune Sinaia sau Băile Herculane. În această privinţă se va mai discuta în şedinţele viitoare. D-l Haralamb este rugat să dea un comunicat prin revistă în vederea congresului. D-l Preşedinte face apel către colegi de a se scrie la revistă un articol asupra gospodăriei forestiere din U.R.S.S.

4. Cazul bibliotecarului Tacu. Sunt invitaţi în şedinţă D-nii av. Paniţă şi Tacu. D-l Paniţă prezintă referat în urma delegaţiei avute, prin care arată că până în prezent nu a putut face dovadă că d-l Tacu este proprietarul locului dela Predeal. D-l Tacu declară că a căzut victimă unor escroci cărora împrumutându-le bani cu anumite promisiuni, au dispărut cu ei. Deaceea a plecat în căutarea lor la Braşov, Cluj şi Oradia Mare, unde s'a întâmplat accidentul în urma căruia a trebuit să i se amputeze piciorul. Relativ la dreptul de proprietate asupra terenului dela Predeal, d-sa menţionează că posedă o chitanţă de plata locului dela Percepţia respectivă şi un certificat de sarcini dela grefa Tribunalului Prahova. Se deleagă d-l Paniţă să ridice dela Primăria Predeal un certificat de împroprietărire şi să perfecteze actele pentru vânzare-cumpărare. Se aprobă o diurnă de 40.000 lei pe zi d-lui av. Paniţă.

5. Se citeşte referatul d-lui Paia relativ la reparaţiile necesare mobilierului dela Cămin, în valoare de 8.572.000 lei; se aprobă referatul şi se dă delegaţie D-lui Constantinescu să cerceteze ofertele şi să dea comenzi pentru executare.

6. Se aprobă noi înscrieri în Societate ale d-lor Ing.: Gh. Tănăsescu, Aurori Alexandru, V. Coman.

7. Cererea d-lui Ing. Tibu pentru primirea fiului d-sale în Cămin, se repartizează Comisiei Căminului.

8. Referatul d-lui Comes asupra insignei. Se deleagă d-l Comes să dea forma definitivă a insignei consultând pe d-l Beldie asupra formei frunzelor de gorun.

9. Se propune o adunare colegială pentru informare asupra legii CAPS.

10. Diverse. a) Pentru înzestrarea bibliotecii e rugat d-l Constantinescu a lua contact cu d-nii: Popescu Zeletin și T. Bălănică; b) D-l St. Predescu anunță că s'a aprobat de CAPS. oferta noastră pentru închirierea sălii de festivități, cu chiria de 36.000.000 lei, pe ½ de an; c) D-l Președinte propune fixarea unor reuniuni prietenești, prima la începutul lunei Decembrie.

Ședința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES-VERBAL Nr. 28

Ședința din 9 Dec. 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Constantinescu St., Comes T., Ene M., Georgescu C., Pana Gh., Popescu C., Predescu St., Rodoteatu St. Invitat d-l Bălănică T. Secretar de ședință d-l Ene M.

Ședința se deschide la orele 17.30 sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. Se citește procesul verbal al ședinței anterioare, pentru ratificare.

2. D-l Președinte propune să se trimită o circulară colegilor din consiliu prin care să se solicite prezența la ședință. Se va proceda eventual la cooptări.

3. D-l av. Paniță expune situația terenului dela Predeal; d-l Tacu este proprietarul locului încă din anul 1926. Se dă delegație d-lui Paniță să perfecteze actele de vânzare-cumpărare.

4. Se ia în discuție o adresă a B. N. R.-ului prin care aceasta cere să i se facă o reducere asupra sumei de 10.000.000 lei, ce reprezintă plata stricăciunilor cauzate vilei Sylva prin cazarea funcționarilor. Se aproba o reducere de 2.000.000 lei.

5. Se aprobă personalului Societății un ajutor de Crăciun egal cu salariul brut pe luna Decembrie.

6. Se aprobă angajarea d-lui Tănăsescu Teoodor ca ajutor secretar cu retribuția de 150.000 lei lunar și locuință.

7. Se ia în discuție referatul personalului societății relativ la ajutorul de iarnă. Se aprobă o sumă egală cu salariul brut pe luna Octombrie.

8. D-l Ing. Pana depune în manuscris două lucrări pentru biblioteca societății: a) La lutte contre les insectes parasites des arbres forestiers en Roumanie; b) Les causes de formation des torrents dans les Alpes Françaises. D-l Președinte sugerează trimiterea unui apel la toate instituțiile forestiere pentru trimitere de manuscrise bibliotecii societății. Pentru lucrările donate, d-sa aduce mulțumiri d-lui Pana.

9. Se ia în discuție o întâmpinare a d-lui Colman relativă la apariția unui articol calomniator în Jurnalul de dimineață, asupra Corpului Silvic. D-l Președinte sugerează să fie rugat d-l Haralamb să publice un articol la revistă pentru lămurirea rostului incendierii pinului târîtor în regiunea pășunilor alpine.

10. D-l Aurelian Ionescu prezintă un referat cu propuneri pentru bunul mers al bibliotecii. Se delegă comisiunea culturală, ca pe baza acestor propuneri, să prezinte un referat detaliat, in ședința viitoare.

11. D-na Ing. Hunceag solicită un ajutor societății. Se va răspunde că societatea a intreprins deja o colectă în acest sens.

12. Situația căminului. D-l Președinte propune amenajarea culoarului pentru instalarea a încă zece paturi. Au loc discuțiuni în urma cărora se deleagă d-l Borovschi cu facerea unui referat însoțit de deviz, cu eventuale modificări ale camerelor actuale. Se va institui un exament de intrare în cămin, deoarece sunt numeroși solicitanți.

13. Relativ la aranjamentele făcute între instituții pentru practica de vară a studenților, d-l Președinte dă următoarele informații: CAPS.-ul a alocat un fond de 450.000.000 lei pentru ocoale modele și a cumpărat vila Brătianu, dela Curtea de Argeș, care se află acum în custodia Facultății de Silvicultură, pentru practică. Se va construi un pavilion la Fântânele-Bacău. S'a obținut apoi găzduirea studenților în castelul Schönburg-Bacău. Se vor cumpăra și instala barăci pentru lărgirea căminului, în București. D-l C. Popescu propune ca din fondul de 2% obținut din vânzări, să se afecteze de către CAPS. o sumă pentru construirea unui cămin studențesc.

14. Se hotărăște ca ședințele consiliului să se țină Vinerea, la două săptămâni, alternând cu cele ale cercului de studii. Ședința următoare se va ține în ziua de 20 Decembrie.

15. Se citesc și se ratifică vechi procese verbale.

16. Se dă delegație d-lui Pană de a relua relațiile societății cu străinătatea; d-sa va lua contact în acest sens cu d-l Bălănică.

17. D-l Bălănică face o expunere asupra delegației primite pentru „Săptămâna Forestieră". D-sa este rugat a vorbi în primă ședință a cercului de studii, despre „Propaganda Forestieră". E rugat deasemenea să alcătuiască un memoriu asupra necesității săptămânii forestiere în situația actuală dezastruoasă a pădurilor, memoriu ce va fi tipărit și difuzat. D-sa va trata în numele societății pentru obținerea emiterii unui timbru și imprimarea de lozinci pe cutii de chibrituri.

18. D-l Președinte roagă pe d-l Predescu să perfecteze contractul cu CAPS.-ul pentru sala de festivități.

Consiliul hotărăște apoi să se facă o intervenție la CAPS. pentru obținerea unui fond de propagandă pentru congres și să prevadă în bugetul pe anul viitor un fond în acest scop.

Ședința se ridică la orele 10,30.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) St. Predescu

PROCES VERBAL Nr. 29

Ședința din 20 Dec. 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Bordea D., Comes T., Costantinescu St., Colpacci Gr., Ene M., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Predescu St., Vișan T., Zeicu I. Invitați D-nii: Bălănică Th., Haralamb At. Secretar de ședință Ene M.

Ședința se deschide la orele 16,30 sub președenția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Președinte propune că în locul d-lor membri ai Consiliului, care nu se mai află în București, să fie cooptați alți colegi. Astfel în locul d-lui Volosciuc să fie cooptat d-l Secretar general Celac N.

2. Se citește o scrisoare primită din Franța, prin care societatea este informată asupra asociațiilor forestiere cu care poate relua relațiile. Se deleagă d-l Pană cu facerea corespondenței.

3. Actul de vânzare-cumpărare al terenului dela Predeal s'a perfectat, la suma de 15.000.000 lei.

4. Se aprobă inscrierea în Societate a d-nei Ing. Oprișiu.

5. Se aprobă un ajutor de 100.000 lei d-nei Eliza Th. Spirescu, fiică de silvicultor.

6. Se citește un memoriu al d-lui Ing. Dinu prin care d-sa solicită tipărirea unei lucrări asupra legislației forestiere, in 2000 exemplare, care ar costa 50.000.000 lei. Se va răspunde să depună lucrarea pentru a fi studiată de comitetul cultural.

7. D-l Rodoteatu citește un referat prin care menține hotărirea anterioară, de a se tipări de către Societate poeziile colegului Fl. Iordăchescu. Autorul donează lucrarea Societății. După discuțiunile ce au avut loc se hotărește a se da D-lui Fl. Iordăchescu un premiu de 10.000.000 lei, din care 2.5 mil. acum și restul pe măsură ce se desface lucrarea.

8. D-l Rodoteatu citește un referat asupra memoriului înaintat de D-l Cezar Cristea relativ la biografiile silvicultorilor cerute de Marea Enciclopedie Agricolă. D-sa solicită publicarea prin societate. D-l Președinte propune ca publicarea să se facă tot prin Enciclopedie.

9. D-l Tr. Vișan face o expunere asupra situației de inferioritate ce se creiază inginerilor silvici prin noua încadrare în Statutul funcționarilor publici. In urma unei întâmpinări a apărut o decizie, care însă nu satisface cererile. După discuțiunile ce au avut loc se deleagă D-nii: Vișan, Burculeț și Nettea a lua contact cu inginerii agronomi și cei dela M. L. P. și a face în comun un protest.

10. D-l Președinte anunță că Legea corpului tehnic va trece prin Parlament.

11. D-l T. Bălănică prezintă un memoriu asupra delegației primite pentru organizarea săptămânii forestiere. Organizarea ar necesita cheltueli in valoare de circa 300.000.000 lei. D-sa a fost în audiență la d-l Secretar General al M.A.D. pentru a solicita fonduri.

12. D-l At. Haralamb anunță că va prezenta și d-sa un memoriu asupra organizării congresului.

Sedința se ridică la orele 18.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES VERBAL Nr. 1

Şedinţa din 17.I.1947

Prezenţi d-nii: Berovschi B., Boldur M., Bordea, Colpacci Gr., Constantinescu St., Comes T., Constantinescu-Leu, Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lassievici V., Marinescu I., Nettea C., Pana Gh., Popescu C., Predescu St., Răşcanu R., Rodoteatu St., Sburlan D., Vişan Tr. Invitaţi d-nii: Bălănică T., Haralamb At. Secretar de şedinţă: Ene M.

Sedinta se deschide la orele 17.30 sub preşedinţia d-lui C. Georgescu. Se intra in ordinea de zi.

1. D-l St. Constantinescu citeşte proiectul de buget pe anul 1947. După ample discuţiuni, bugetul se aproba cu 450.000.000 lei la venituri şi aceiaşi sumă la cheltueli. D-l Presedinte menţionează faptul că Societatea noastră este singura care scoate regulat revista in situaţia de azi. D-sa aduce elogii D-lui Haralamb, pentru munca depusă şi grija ca revista să-şi păstreze nivelul inalt şi punctualitatea de totdeauna. D-l At. Haralamb este rugat să caute un colaborator.

2. D-l At. Haralamb expune acţiunea desfăşurată pentru organizarea congresului. D-sa a solicitat prin scrisori pesonale, referate relative la problemele enunţate. D-sa e rugat să caute raportori pentru cele două probleme ce se vor desbate.

3. D-l T. Comes expune programul Cercului de studii, Ciclul se va desfăşura intre Ianuarie—Aprilie. Prima şedinţă va avea loc la 24 Ianuarie, când d-l T. Bălănică va vorbi despre „Acţiunea de îndrumare forestieră". Dupa conferinţă, va avea loc recepţia D-lui Ing. Vasiliev, directorul Soc. „Sovrolemn". D-l Preşedinte roagă Consiliul să aprobe suma de lei 2.000.000 pentru cheltueli necesare cu organizarea acestei recepţii.

4. Se deleagă d-nii: St. Predescu, Gr. Colpacci şi Gh. Ionescu, a se prezenta şi a invita pe D-l Celac, secretar general al M.A.D. să participe la şedinţele Consiliului, d-sa, fiind cooptat in locul d-lui Volosciuc.

5. D-l T. Bălănică expune acţiunea desfăşurată pentru organizarea „Săptămânii forestiere". D-sa a luat contact cu oficialităţile. Se pune problema adunării fondurilor dela diferite instituţii. Sunt solicitaţi membrii Consiliului a da concursul. D-l R. Răşcanu promite tot concursul şi e rugat a face o listă a tuturor intreprinderilor şi sindicatelor forestiere, cărora să li se solicite fonduri şi referate asupra problemelor congresului. Reprezentanţii acestor instituţii să fie invitaţi la congres şi cooptaţi ca membri corespondenţi in Societate.

6. Se citeşte un referat al contabilităţii Societăţii prin care se cere să se aprobe achitarea către CEACS. a unei datorii de lei 600.000 împrumut făcut de D-l Tacu şi girat de D-l Ghelmeziu, această sumă fiind cuprinsă în preţul de cumpărare a terenului din Predeal, proprietatea D-lui Tacu. Se aprobă.

7. Se prezintă o cerere a studenţilor Fac. de Silvicultură, pentru sala de festivităţi in vederea organizării unui ceai. Se aprobă în schimbul cheltuelilor de intretinere.

8. In legatura cu bugetul pe anul 1947, se aprobă majorarea următoarelor venituri: cotizaţia anuala 50.000 lei. Direcţiunile silvice vor fi solicitate să strângă cotizaţiile membrilor respectivi. Nu se va mai trimite revista cole-

gilor cari nu au achitat vechile cotizații până la data de 1 Ian. 1947. Taxa de inscriere in societate 10.000 lei; abonamentul la revistă: autorități 150.000 lei, particulari 50.000 lei, studenți 25.000 lei. Pentru publicarea deciziilor de aprobarea amenajamentelor, este rugat a alcătui un tarif d-l C. Nettea. Dormitul în cămin 10.000 lei pe noapte. Deasemenea se majorează și prețul publicațiilor.

9. Ministerul Comunicatiilor cere sala penru un festival. Cererea va fi înaintată către CAPS. care a inchiriat sala.

10. D-l Predescu propune organizarea unui ciclu de conferințe în colaborare cu societatea agronomilor și veterinarilor asupra problemelor ce converg. Au loc scurte discuții in urma cărora se deleagă D-nii: I. Demetrescu, C. Nettea și St. Predescu a lua contact cu reprezentanții celor două societăți pentru alcătuirea unui program.

11. D-l St. Constantinescu citește un referat cu propuneri pentru stabilirea atribuțiunilor personalului societății, care se aprobă.

12. Se aproba angajarea pe 3 luni, cu salariu de 200.000 lei lunar, a d-lui Mureșan ca ajutor-bibliotecar și pentru administrarea și expedierea revistei.

13. Se aprobă inscrierea in societate a d-lor ingineri: Paul I. Nicolescu, Ioan M. Stănescu, Traian Al. Mecota și Alexandru Țiței.

14. D-l D. Sburlan prezintă referatul comisiei culturale asupra lucrării d-lui Dinu, relativ la tipărirea lucrarii: „Codex al evonomiei forestiere românești". Au loc discutiuni, după care se hotaraște ca D-l Dinu să ia contact cu D-l Nettea pentru a discuta posibilitatea publicării fracționate.

15. D-l Presedinte aduce la cunoștință noua organizare a AGIR.-ului.

16. D-l V. Filip e rugat ca în deplasările pe care le are, să stăruie in activarea cercurilor regionale.

17. Au loc discuțiuni în jurul salarizării inginerilor silvici după noul statut.

Ședința se ridică la orele 19.

Presedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES VERBAL Nr. 2

Ședința din 7 Febr. 1947

Prezenți d-nii: Borovschi B., Comes T., Constantinescu St., Ene M., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Predescu St., Teodorescu I., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At. Secretar de ședință M. Ene.

Ședința se deschide la orele 17, sub președiința d-lui C. Georgescu. Se intră in ordinea de zi:

1. Se citește și se ratifică procesul verbal al ședinței anterioare.

2. Se stabilesc orele de serviciu ale biroului administrativ și ale bibliotecii, astfel ca în fiecare zi dela orele 9½—13½ și 17—20 să fie un funcționar prezent.

3. Se aprobă cheltuelile făcute cu ocazia recepției d-lui Ing. Vasiliev în societate, în suma totală de 3.180.000

4. Se aprobă înscrierea în Societate a d-nei ing. Viorica Stoica

5. La propunerea d-lui Președinte, Consiliul aprobă acordarea a câte 1.000.000 lei d-lor At. Haralamb și T. Comes drept cheltueli de deplasare făcute în vederea redactării și tipăririi Revistei Pădurilor și Suplimentului Profesional

6. Se iau în discuție unele abuzuri constatate la cămin. Se vor lua măsuri pentru ordine; se va pune în vedere d-lui ing. Pocoi că nu mai va putea locui decât până la 19 Februarie 1947.

7. Se citește un referat al d-lui St. Constantinescu în vederea măririi salariilor personalului. Deoarece aceste majorări sunt reglementate, d-l Președinte propune să se acorde sporuri sau prime de activitate

8. D-l Președinte aduce la cunoștința Consiliului o cerere a studenților silvici, din căminul Politehnicei prin care roagă a li se da posibilitatea de a lua masa la Economatul CAPS. D-l Predescu motivează imposibilitatea prin lipsă de locuri și fonduri, totuși d-sa va pune chestiunea în discuția Sindicatului CAPS.

9. Se ia în discuție modelul pentru noua insignă. După discuțiuni la care au luat parte d-nii: C. Georgescu, St. Predescu, Gh. Ionescu, B. Borovschi, H. Manole, I. Teodorescu, V. Lissievici, I. Zeicu, M. Ene, se amână hotărîrea pentru ședința viitoare.

Ședința se ridică la orele 17,45.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES VERBAL Nr. 3

Ședința din 21 Febr. 1947

Prezenți d-nii: Borovschi B., Butoi Al., Colpaci Gr., Predescu St., Constantinescu St., Comes Titus, Eliescu Gr., Filip V., Lissievici V., Manole H., Marinescu I., Pană Gh., Paladian I., Răscanu Romeo, Popescu V. C., Rodoteatu St. Invitat d-l Cotta V.

Ședința se deschide la ora 18,30 sub președinția d-lui St. Predescu.

1. D-l Lissievici prezintă referatul întocmit de d-l ing. Cotta V. în chestiunea anteproiectului de legea vânătoarei.

D-l Cotta ia cuvântul și susține punctele din referat, specificând că acest anteproiect desființează dreptul de proprietate asupra vânatului; mai ales la CAPS., care are și personal și legea de organizare proprie, nu va da rezultate. Relevă importanța armelor de serviciu și cere ca la această lege CAPS.-ul și Progresul Silvic să fie consultate.

D-l Paladian susține că cel care are vânatul trebue să-l și administreze, iar rolul Direcției Economiei Vânatului e să dirijeze această economie în linii mari. Este anacronic că nici un for competinte nu a fost consultat la întocmirea anteproiectului. Propune ca conducerea Soc. „Progresul Silvic", împreună cu administrația CAPS., să se prezinte la ministru și să ceară legea pentru consultare, mai ales, după cum susține D-l Cotta. întrucât d-l Secretar General a promis că înainte de a da drumul legii, se va consulta cu cei în drept, competinți în materie (CAPS.)

D-l Rodoteatu spune că fiind în fața faptelor împlinite, mai mult rămâne de judecat situația și anumite atitudini, critică sistemul ales de d-l A. Comșia, care fiind și membru în Consiliul societății nu a găsit de cuviință să discute anteproiectul în Consiliu.

D-l H. Manole propune intervenția urgentă la toți factorii interesați de a consulta Legea.

D-l St. Predescu analizează chestiunea și menționează că sunt propriu zis 2 chestiuni, chestiunea legii vânătorii în sine și chestiunea d-lui Comșia și atitudinea sa. CAPS.-ul are de spus cuvântul mai ales că legea proiectată intră în contradicție cu legea de organizare a CAPS.-ului. S'a propus radierea d-lui Comșia din Consiliu, căci are 23 absențe nemotivate dela Consiliu.

D-l Colpaci remarcă că după cum CAPS.-ul a făcut legea de organizare fără să consulte Direcția Economiei Vânatului în materie de vânătoare, la fel a procedat și Dir. Ec. Vânatului fără a consulta CAPS.-ul, iar Legea s'a făcut cu consultarea Uniunii Generale a Vânătorilor.

Se propune și se alege în persoana d-lor St. Predescu, Al. Butoi și I. Paladian o delegație pentru a merge în audiență la d-l Secretar General în această chestiune.

D-l A. Comșia va fi invitat special la prima ședință a Consiliului.

Ședința se ridică la ora 18.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

AVIZ IMPORTANT

Primim din străinătate, dela numeroase Instituții de Cultură, tot mai multe cereri pentru complectarea colecțiilor Revistei Pădurilor cu numerile apărute în cursul anilor 1940—1945, când schimburile internaționale au fost întrerupte.

Cum Societatea „Progresul Silvic" nu dispune de rezerve complete în acest scop, adresăm o rugăminte stăruitoare tuturor colegilor, care nu colecționează revista, să pună la dispoziția Societății tot ce au din numerele apărute în intervalul 1940—46. Vor înlesni prin aceasta o operă utilă, de interes colectiv, pentru profesiunea noastră, și în ultimă analiză, pentru Țară. Cei din București să ne anunțe și Societatea va trimite un funcționar să le ridice de acasă. Colegii din provincie le pot aduce cu ocaziunea unor deplasări în interes de serviciu la București.

Se vor adresa mulțumiri în scris, prin Revistă, tuturor colaboratorilor la această acțiune de interes național.

INFORMAȚIUNI

Mişcare în personal — Ştiri diverse.

— M. Of. Nr. 55/7.III.947 publică dec. MAD. Nr 84 592 947 prin care d-l ing. cons. silv. Oprea Rădescu, fost director al Dir. Tehnice CAPS, se delegă în controlul general CAPS şi se repartizează ca inspector de control general al Dir. reg. silv. Constanța.

— Idem Nr 84 949 947 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii Ing. subinsp. silv. Constantinescu Gh. C-tin din Centrala CAPS. în Centrala Dir. reg. silv. Piteşti şi se delegă ca inspector de control regional, ing. silv. stg. Groşanu Moise dela Centrul de exploatare Curtea de Argeş la Oc. silv. Stoiceni fiind delegat cu conducerea ocolului în mod provizoriu; ing. silv. Roşoagă Gh. dela Oc. silv. Stoiceni în Centrala Dir. reg. silv. Piteşti ca referent; Ing. silv. stg. Bratu Ion, numit prin I. D. R. Nr. 2.525/947, se repartizează în serviciu ca ajutor la Centrul de exploatare Curtea de Argeş.

— Idem Nr. 83.219/947 prin care se delega în funcțiunile de şef de serviciu la Dir. reg. silv. Bacău, d-nii: ing. insp. silv. Căpitanu C-tin ca şef al Serv. tehnic; ing. insp. silv. Paraschiv Ion ca şef al Serv. comercial; ing. insp. silv. Simionescu Ion, ca şef al Serv. ad-tiv.

— M. Of. Nr. 61/14.III.947 publică dec. MAD. Nr. 848/947, prin care delegația dată d-lui ing. cons. silv. Ilie Demetrescu de a conduce Direcția administrației centrale şi a bunurilor ICEF. încetează pe data de 1 II 947. D-sa rămâne directorul secției X: economie, administrație şi politică forestieră şi şeful, prin delegație, al Serviciului de bibliotecă, publicații, fototecă şi muzeu din institut.

Atribuțiunile şi competințele directorului Administrației centrale şi a bunurilor ICEF., în materie de administrație centrală, trec asupra d-lui ing. insp. silv. N. Carra, subdirector al Administrației centrale ICEF., iar în ce priveşte bunurile exterioare ICEF., trec asupra d-lui ing. subinsp. silv. I. Pavelescu, subdirector al bunurilor exterioare ICEF.

— M. Of. Nr. 68/22.III.947 publica dec. CAPS. Nr. 90.609/947 prin care se repartizează în serviciu d-nii: ing. silv. stg. Arboreanu N. la Oc. silv. Bârzava; ing. silv. stg. Nalboc Gr., la oc. silv. Căiuți; ing. silv. cl. II-a Nedorizescu M., la Oc. silv. Giurgiu; ing. silv. cl. II-a Tirea M., la Oc. silv. Baru Mare, ing. silv. Tiței Al., la c. f. s. Valea Nişcov; ing. silv. cl. II-a Vasilache An., la Centr. Curtea de Argeş; ing. silv. stg. Lişcu P., la Oc. silv. Strehaia; ing. silv. stg. Georgescu G. Anton, la Oc. silv. Lunca Stâneşti; ing. silv. stg. Nicolescu Paul, la Dir. Bucureşti; ing. silv. stg. Patrichi T. I., la Oc. silv. Ciurea; ing. silv. stg. Teofilescu T., la Oc. silv. Săi; ing. silv. stg. Bujorică I., la Oc. silv. Valea Râului; ing. silv. stg. Gonțoiu M. St., la Oc. silv. Poenile de sub Munte

— M. Of. Nr. 71/26.III.947 publică I. D. R. Nr. 492/947 prin care se instituie Comisia de disciplină pentru judecarea membrilor corpului silvic, compusă din d-nii Iosif Munteanu, cons. la Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, preşedinte titular; I. Manea, cons. la I. C. Cas. şi Just., preşedinte-supleant. **Membri titulari:** ing. con. silv. I. Florescu, ing. cons. silv. Vencu Georgescu, ing. insp. g-l silv. V. Paladian, img. cons. silv. Gh. Ionescu. **Membri supleanţi:** ing. insp. g-l silv. Sextil Tisca, ing. insp. g-l silv. Tr. Vişan. **Reprezentanţii sindicatului:** ing. cons. silv. Valer Popovici, titular; ing. insp. silv. Ştefan Barbulescu, supleant.

— Idem dec. CAPS. Nr. 91.175/947, prin care d-l ing. subinsp. silv. C. Zamfir, şeful Oc. silv. Tr. Severin, se detaşeaza la soc. Sovromlemn, pe timp de 3 luni, cu incepere dela 15.II.947, iar d-na ing. silv. Maria Oprişiu se delegă cu conducerea Oc. silv. Tr. Severin pe timpul acestei detaşeri.

— Idem Nr. 91.773/947, prin care incetează detaşarea d-lui ing. subinsp. silv. Gh. Popa la soc. Sovromlemn, pe data de 31.XII.1946, d-sa trecând ca referent în Centrala Dir. reg. silv. Bacău.

— Idem Nr. 91.771/947, prin care se revine asupra transferării d-lui ing. subinsp. silv. Georgescu Teodor la Oc. silv. Tg. Ocna, în sensul că se menţine ca şef al Oc. silv. Buzău.

— M. Of. Nr. 80/5.IV.947 publica dec. MAD. Nr. 94.886/947, prin care se completează Comisiunea pentru intocmirea regulamentului legii de organizare C. A. P. S. cu d-l ing. cons. silv. Rodoteatu Stere, ca preşedinte, în locul d-lui ing. cons. silv. Atanasescu A., pensionat; d-l ing. insp. g-l silv. Ivănescu Al. ca membru.

— M. Of. Nr. 81/7.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 1.597/947, prin care se retrage delegaţia de şef al Staţiunii de experimentare forestieră „Bărăganul", dată d-lui ing. I. Lupe, şi se delegă ca şef al staţiunii d-l ing. N. Stanciu.

— M. Of. Nr. 84/10.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 591/947, prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de ing. silv. stg., la datele arătate în paranteză: Scărlătescu M. Jorj (28.III.946), Lişcu Fl. Petre (17.IV.946), Buracu O. Iosif (14.II.947), Borzea I. Alex. (14.II.947).

— M. Of. Nr. 88/19.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 636/947 prin care ing. silv. din cadrul de stat şi particular, se înaintează la gradele şi pe datele specificate mai jos:

a) Ing. isnsp. g-l silv.: Antimovici I., Tişcă Sextil, Vâlceanu E., Ionescu D. C., Mavrodin E., Constantinescu Ilie, Sandi Mircea şi Witting Otto, la alegere, la gradul de ing. cons. silv., pe data de 1.I.947.

b) Ing. insp. silv.: Ciobanu Gh., Constantinescu N., Iţoaie V., Lungu I., Paraschiv I., Diaconescu I., Petrescu S. Alex., Drăgan Sever Em., Popescu St. Mircea, Krzyzanowski V. M., Sofronie Gh., Corbeanu T., Peicu D. Gh., Filip V., Georgean T., Urseanu Oct., Georgescu Silviu, Obadă D-tru, Cucer Terenţiu, Ionescu Gh. T. şi Lazăr V., la gradul de ing. insp. g-l silv., la alegere, pe data de 1.I.1947.

c) Ing. subinsp. silv., la gradul de ing. insp. silv.: **La vechime:** Tatomir Gh., Ostafie Gh., Mureşanu Iosif, Soos Eug., Oprişan T. Gh., pe data de 22 Decembrie 1946 şi Raiciu Gh. Drăgan pe data de 1.I.1947. **La alegere:** Munteanu D., Fomino N., Păunescu Trifon, Niculescu S. V., Vlad S., Nicolaescu Lucian, Paşcovschi S., Bulancea Gh. Al., Brebenaru I., Frăţilă V., Mihăescu Lazăr, Ciolac D., Diaconu I., Marcu Iosif, Cojoc G., Dumitrescu Aurel, Vârtosu Gh., Hristu Iancu N., Teleagă Gh., Siraev G., Marinescu M. Mihail, Vasilescu St. Gr., Ghelmeziu N. pe data de 1.I.947.

d) Ing. şef silv. la gradul de ing. subinsp. silv. **La vechime:** Harabagiu N. N., Persica Marian, Romanciuc R., Decei O., pe data de 25.X.946. **La alegere:** Băiţoiu N., Lupe Z. I., Mărăşescu T., Georgescu M. Ov., Opreseu V., Ionescu I. St., Ionescu D. D., Dascălu Gh., Petcu Elp., Chirculescu Gr. şi Cârstocea N., pe data de 1.I.1947.

e) Ing. silv. cl. I-a. la gradul de ing. şef silv.: **La vechime:** Vlădoiu M. P., Ionescu St. V. şi Chiriţă I. Adrian, pe data de 1.I.1947. **La alegere:** Miron V., Bedros I., Tuţuianu V., Budiu Em., Andreescu V., Belinschi N. Pavel, Ionescu I. Gh., Dumitrescu Gh. Nicolae, Fedorovici T., Nepomneasci E., pe data de 1.I.1947.

f) Ing. silv. cl. II-a, la gradul de ing. silv. cl. I-a: **La vechime:** Comes V., (16.VII.1945); Brejan S. şi Badea St. Fl. (1.IX.945); Stănescu M. Ioan, (15.I.946); Nicolaescu St. M., (1.II.946); Păşnenco V. Petre (13.II.946); Popescu N. N. (17.II.946); Ştefănescu V., (22.II.946); Hurmuzescu C. şi Petrescu Cezar (8.IV.946); Stănescu A. C., (10.IV.946); Nedelcu I. Gh., (1.V.946); Dorin T., (12.V.946); Disculeanu V., pe data de 10.VI.944, ing. cl. II şi ing. cl. I pe data de 10.VI.946; Cătănescu Dan, (1.VI.946); Enăchescu C-tin (19.VIII.946); Voinescu N. Iosif (16.IX.946); Găină P., Vintea M. şi Tatar I., (1.XI.946); Popovici T. N., ing. cl. II, pe data de 6.XI.944 şi ing. cl. I, pe data de 6.XI.946; Tomulescu F., (7.XI.946); Procopie I., (1.XII.946); Ştefănescu Vitalie şi Vasilache Anatolie (1.I.947).

g) Ing. stg. la gradul de ing. silv. cl. II. **La vechime:** Groşanu M., (1.I.945); Popiel Carol, (19.I.945); Ştefănescu A. M., Mărgineanu O., Podgurschi S., Popa Alex., Ionescu D. Al., Stoica N., Ichim Radu, (22.I.945); Nalboc Gr., Turloi V., (21.II.945). Bratu I., (3.IV.945); Colomeico Leon, Ştefănescu I., Dumitrescu St. N., Cotlarciuc Lascăr, (21.IV.945); Datcu Voicu, (28.IV.945); Tatomir Em., (11.V.945); Ciumac Gh., Deac L., Elian Gh., Armasescu Sorin, Dogărescu Cl., Bunis N., Arboreanu N., (27.VI.945); Ardeleanu Gh., Dragomir N., (1.VIII.945); Chercioban Gh., (3.VII.945); Strechescu C-tin, (1.VIII.945); Crăciunescu P. P., (1.IX.945); Ionescu Gh. Al., (29.IX.945), Panciu Pant., (29.X.945); Popovici Gr. C-tin (5.XII.945); Stolojescu I., (6.XII.945); Popescu Tr. Cornel, Popescu C. C-tin, (11.XII.945).

— M. Of. Nr. 93/25.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 648/947 prin care se acordă rectificarea datei înaintării următorilor ing. silv. conform dispoziţiunilor Legii Nr. 206/946: D-l ing. insp. silv. Marchevici David, din CAPS., se consideră înaintat în gradul de ing. insp. silv. pe data de 1.I.944 în loc de 1.I.945; d-l ing. insp. silv. Georgescu D. Alex., din cadrul particular, fost în serv. Direcţiei Silvice, se consideră înaintat la gradul de ing. insp. silv. pe data de 1.I.943 în loc de 1.I.944, d-l ing. subinsp. silv. Ene Mircea, din ICEF., se consideră înaintat în gradul de ing. subinsp. silv. pe data de 1.I.944 în loc de 1.I.945.

— M. Of. Nr. 95/28.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 620/947, prin care Comisia de disciplină pentru judecarea membrilor Corpului silvic se completează cu d-l ing. silv. Smerecinschi V. Igor, şeful Serv. Corpului silvic din Dir. Silvică, ca secretar al comisiunii.

— Idem Nr. 621/947 prin care d-l ing. cons. silv. C. Rachieru, din Direcţia Silvică, se suspendă din serviciu, aflându-se în cercetarea justiţiei.

— Idem Nr. 867/947, prin care d-l ing. C. Pascu din Centrala Dir. reg. silv. Bacău, se detaşează la soc. Sovromlemn.

— Idem dec. CAPS. Nr. 1.825/947, prin care se fac următoarele transferări: Ing. insp. silv. Bâncilă Mircea, în interesul serviciului, dela conducerea Oc. silv. Cugir, în Centrala Dir. reg. silv. Sebeș, și se delegă ca șef al Serviciului exploatărilor, industrializărilor și valorificărilor; ing. silv. Ștefănescu Emanoil, la cerere dela Oc. silv. Târgoviște, ca subșef la Oc. silv. Ploești; ing. Tirea Mihai, șeful fabricii Cugir, se delegă cu conducerea, în mod provizoriu, a Oc. silv. Cugir.

— M. Of. Nr. 96/29.IV.947 publică J. C. M. Nr. 445/947 prin care se autoriză deplasarea în străinătate, pe contul Statului, a d-lor. Dr. Ing. V. Sabău, Ing. Smerecinschi I., pentru a participa ca reprezentanți ai României la Congresul Internațional al Lemnului, care va avea loc la Praga, între 28.IV și 13.V.947.

— M. Of. Nr. 97/30.IV.947 publică dec. MAD. Nr. 4.378/947 prin care d-l ing. subinsp. silv. Gheorghiu Romeo, se reprimește în serviciul CAPS., Centrala Dir. Bacău, în funcțiunea de referent șef tehnic.

— Idem Nr. 4.374/947 prin care d-l ing. silv. stg. Lișcu Petre, ajutor la Oc. silv. Strehaia, se detașează la Eforia Spitalelor Civile, pe timp de 3 luni.

— Idem Nr. 4.365/947, prin care d-l ing. silv. Pokoi Eug., se reprimește în serv. CAPS., în funcția de subșef de ocol la Oc. silv. Focșani.

— Idem dec. Nr. 4.383/947, prin care se fac următoarele transferări: ing. subinsp. silv. Gheorghieș C., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Regina Elisabeta, în Centrala Dir. reg. silv. Bacău și se delegă ca insp. de control regional; ing. silv. cl. II-a Chiriță Adrian, în interesul serviciului, dela conducerea Oc. silv. Răcăciuni, la Oc. silv. Căiuți, în calitate de subșef de ocol; ing. silv. stg. Nalboc Gr., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Căiuți, la Oc. silv. Răcăciuni, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; ing. silv. cl. II-a Tițel Alex., la cerere, din Centrala Dir. reg. silv. București, la Oc. silv. Ciucurova, ca subșef de ocol; ing. subinsp. silv. Vermeșan Valeriu, la cerere, dela Oc. silv. Vașcău, în Centrala Dir. reg. silv. Lugoj; ing. silv. stg. Arboreanu N., în interesul serviciului, dela Oc. silv. Bârzava, la Oc. silv. Vașcău, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; ing. șef silv. Petcu Elp., din Centrala Dir. reg. silv. Bacău, se delegă în funcția de insp. de control regional la acea direcțiune. Ing. silv. stg. Popescu Vl., subșef la Oc. silv. Regina Elisabeta se delegă, în mod provizoriu, ca șef al acestui ocol.

— Idem Nr. 4.380/947, prin care se mențin delegațiile de subdirectori în Administrația centrală CAPS., după cum urmează: d-l ing. insp. silv. Petrovan Eugen la Direcția Administrativă și Economatul personalului, d-l ing. cons. silv. Dem. Constantinescu la Direcția exploatării, industrializării și valorificării, pentru lucrările de exploatări și valorificări.

Se delegă ca subdirectori în Ad-ția centrală CAPS. următorii: d-l ing. insp. g-l silv. Ivănescu Al. la Direcția exploatării, industrializării și valorificării, pentru lucrările de industrializări, d-l ing. insp. silv. D-tru Stănescu la Direcția tehnică, conducând mai departe și Serviciul construcțiilor; d-l ing. insp. silv. Nic. Constantinescu la Direcția culturii și amenajării pădurilor, conducând mai departe și Serv. culturii pădurilor; d-l ing. șef silv. Minea Ionel Tomița se delegă ca șef al Serviciului aprovizionărilor.

— Idem Nr. 3.688/947, prin care d-l ing. insp. silv. Ceacăreanu Gh. se transferă, în interesul serviciului, dela conducerea Oc. silv. Tisău, în Centrala Dir. reg. silv. Bucureşti. Deasemenea d-l ing. silv. Ionescu Petre se delegă în mod provizoriu, cu conducerea Oc. silv. Tisău.

— M. Of. Nr. 106/12.V.947 publică dec. MAD. Nr. 6.205/947 prin care se revine asupra transferării d-lui ing. insp. silv. Stan Traian, din Centrala Dir. reg. silv. Sebeş în Centrala Dir. reg. silv. Cluj, în sensul că se menţine în Centrala Dir. reg. silv. Sebeş.

— Idem Nr. 5.315/947 prin care se delegă cu controlul şi îndrumarea fabricelor, d-nii: ing. şef silv. Petcu Elp. la Dir. Bacău; ing. insp. silv. Petrescu Gh. la Dir. Bucureşti; ing. insp. silv. Pana V. la Dir. Craiova; ing. insp. silv. Marinescu C. la Dir. Piteşti; ing. insp. silv. Niculescu P. la Dir. Lugoj; ing. insp. silv. Itoaie V. la Dir. Cluj; ing. insp. silv. Corbeanu T. la Dir. Sebeş.

— M. Of. Nr. 107/13.V.947 publică dec. MAD. Nr. 694/947 prin care se numesc Comisiunile de examinarea candidaţilor prezentaţi la examenul de pădurar.

— M. Of. Nr. 111/17.V.947, publică dec. MAD Nr. 7.153/947, prin care se delegă în Corpul inspectorilor de control general tehnic şi se repartizează în funcţiune următorii: ing. insp. g-l silv. Vişan Tr., şeful Corpului de control general şi controlul general al Dir. reg. silv. Bacău; ing. cons. silv. Rodoteatu St., controlul general al Dir. silv. Piteşti şi Administraţia depozitelor de lemne CAPS Bucureşti; ing. cons. silv. Bozdoc D., controlul general al Dir. reg. silv. Arad şi Sebeş; ing. cons. silv. Caragea N., controlul general al Dir. reg. silv. Iaşi şi Bucureşti; ing. cons. silv. Rădescu Oprea, controlul general al Dir. reg. silv. Lugoj şi Constanţa; ing. cons. silv. Georgescu Victor, controlul general al Dir. reg. silv. Cluj; ing. insp. g-l silv. Alboteanu C., controlul general al Dir. reg. silv. Craiova; ing. cons. silv. Constantinescu I. Leu, controlul general al fabricilor şi C.F.S. din Dir. Bacău, Bucureşti, Piteşti şi Craiova, ing. insp. g-l silv. Demetrescu St. Gârbovi, controlul general al fabricilor şi C.F.S. din Dir. reg. silv. Cluj, Lugoj, Arad şi Sebeş; ing. insp. g-l silv. Magdaş Vasile, controlul general al lucrărilor de amenajări şi cultura pădurilor; ing. cons. silv. Georgescu Vencu, director în Administraţia centrală CAPS şi controlul general, cu delegaţii speciale.

INCUNOSTIINTARE

Pe lângă Catedra de Administraţie, Economie şi Politică forestieră a Politehnicei Bucureşti, **se organizează cu începere din anul şcolar 1947/1948, un seminar privind domeniile ştiinţifice reprezentate de Catedra respectivă.**

In cadrul acestui seminar, se va face ucenicie de cercetare ştiinţifică, în vederea întocmirii de lucrări originale, cu caracter ştiinţific. Referatele şi contrareferatele prezentate şi criticate în şedinţele publice ale seminarului, ar putea constitui punctul de plecare pentru transformarea lor în lucrări de diplomă, în lucrări pentru examenul de subinspector silvic sau chiar în teze de doctorat.

Doritorii de a susţine referate privind probleme de Administraţie silvică, Economie forestieră sau Politica forestieră sunt rugaţi să ia, din timp, înţelegere cu subsemnatul, asupra temei de tratat, a metodei de lucru, a datei prezentării lucrării. Orele de primire sunt Lunea şi Marţea între 10.30 şi 13, la Cabinetul de lucru al Catedrei (Politehnică, aripa F, etajul III). Inscrierile se fac în ordinea prezentării. **Termenul de înscriere expiră, în orice caz, la sfârşitul lunei Iunie a. c.**

Prof. I. C. Demetrescu

P U B L I C A Ţ I U N I

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

DIRECŢIA SILVICA

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcţiei Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/930;

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul padurilor Lipovăţ-Lunca, Bălteni şi Mărăşeni, Seria II-a judeţul Vaslui, proprietatea Statului, în suprafaţă de 1081 ha, 100 m.p. aplicându-i-se regim de conversiune la codru cu revoluţia 100 ani. Revizuirea după 25 ani

b) Revizuirea amenajamentului padurilor Berleşti-Popeşti, Cornăţele şi Ciunga, judeţul Ialomiţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 891 ha. 5200 m.p., prevăzând exploatarea şi refacerea actualelor arborete în cadrul unei revoluţii de 20 ani. Revizuirea după 10 ani

Dată astăzi 25 Octombrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor. (ss) **C. Rachieru**

Nr. 2.043/946

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Gruiu-Mărgineni, judeţul Prahova, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, în suprafaţă de 607 ha. 5000 m.p. Regim şi tratament codru cu tăeri succesive. Revoluţia 100 ani. Revizuirea după 15 ani.

b) Amenajamentul pădurii Probota, judeţul Iaşi, proprietatea Statului, în suprafaţă de 105 ha. 1100 m.p. Regim şi tratament crâng simplu. Revoluţia 10 ani. Revizuirea după 10 ani

Dată astăzi 16 Decembrie 1946. în Cabinetul nostru

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **N. Celac**

Nr. 2.500/946

a) Amenajamentul pădurii Rusca Montană, judeţul Severin, proprietatea Statului, în suprafaţă de 12 641 ha 8900 m.p., tratată în două serii de codru cu tăieri progresive şi revoluţia 120 şi 100 ani şi o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajarea pădurilor Auşel Bilele, judeţul Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2574 ha 9800 m.p., tratată în o serie de codru cu tăieri rase şi revoluţia 100 ani şi o serie de protecţie cu exploatabilitatea fizică. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurilor Gura Vulcana, Lăculeţe-Dolani ş. a., din judeţul Dâmboviţa, proprietatea Statului, formând seriile I A şi I B din ocolul silvic Pucioasa, în suprafaţă de 1391 ha 5300 m.p., tratate în o serie de codru cu tăeri progresive şi revoluţia 120 ani şi o serie de crâng cu revoluţia 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Dumbrava, judeţul Prahova, proprietatea Statului, cedată în uzufruct Mânăstirei Căldăruşani, în suprafaţă de 600 ha. Regim şi tratament codru cu tăieri progresive. Revoluţia 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 11 Ianuarie 1947, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **N. Celac.**

Nr. 37/947.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menţionate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispoziţiunile legilor pentru protecţia monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naţionale, pădurilor de protecţie, revizuirea se va face şi mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul şi neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute de studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V şi ultimul. — Domnul Director al Direcţiei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii şi Domeniilor, (ss) **N. Celac.**

REVISTA PADURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef:
Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:
At. Haralamb

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu
D. Sburlan
G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: C. C. Georgescu
Vice-Preşedinţi: Gr. Colpacci
Secretar general: Şt. Predescu
Casier: Şt. Constantinescu

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.
Borovschi B.
Boldur Mihail
Butoi Alex.
Celac Nicolae
Comşia M. Aurel
Comes Titus
Constantinescu Leu Ioan
Eliescu Grigore
Ene Mircea
Filip C. Vasile
Georgescu Vencu
Ionescu I. Gh.
Lissievici Vasile
Manole Horia
Marinescu **Ionel**
Nettea Constantin
Pană Gheorghe
Paladian Ioan
Popescu **Gh.** Const
Popovici Valer
Purcăreanu **Gh.**
Rodoteatu Sterie
Sburlan Dimitrie
Vişan Traian
Teodorescu Ştefan
Zeicu Ioan

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanţi: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	1.000.000 lei
„ „ „ „	particulari	500.000 lei
„ „ „ „	studenţi, conductori şi brigadieri	100.000 lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee şi terasamente; Şosele forestiere

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 100.000 nelegat
şi 200.000 legat

Dr. VASILE SABĂU: **EVOLUŢIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei 150.000

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ŞI TEHNICA SILVICĂ

1943: 36 pag.+54 fig.: 20.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ŞI FENOMENUL TORENŢIAL

1944; 54 pag. 20.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECŢIA PĂDURILOR

1944; 24 pag.+10 fig.; 20.000 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂŞUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ŞI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 20.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 20.000 lei

— I. E. TOROUŢIU, BUCUREŞTI

ANUL 62 Nr. 7-9 IULIE-SEPTEMVRIE 1947

D-lui Ing.
Dumitrescu St. N-lae
Str. Profesor
[illegible]steanu No. [illegible]
Loco VI

N. H. Dumitrescu

REVISTA PADURILOR

N. H. Dumitrescu
N. H. Dumitrescu
N. H. Dumitrescu

18 86
SPS

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

REVISTA PADURILO

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVI
Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB
Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul
S. I comercială, sub No. 56/938
Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — Bucureș

ANUL 62 Nr. 7—9

SUMARUL:

Studii:

Bodeanu Maria: Conținutul colțanilor în substanțe tanante — — — —

Comentarii:

Bălănică T.: Legea I. C. E. F. — — — — — — — — — — —
Florescu I.: Legea apărării patrimoniului forestier — — — — — —
Dumitrescu St. N.: Legea pentru apărarea patrimoniului forestier — — —

Vânătoare:

Cotta Vasile: Legea pentru organizarea economiei vânatului — — — —

Cronica internă (pag. 147), *Acum 50 ani* (pag. 149), *Cronica externă* (p.
Cronica cinegetică (p. 155), *Cronica legislativă* (p. 158),*Cărți* (pag. 160
Manuscrise (p. 163).

SOMMAIRE:

Études:

Le contenu en matières tannantes des déformations sur les glands dues à la piqûre de Cynips calicis — — — Maria Bode

Commentaires:

La Loi de l'Institut de recherches forestières de Roumanie — T. Bălănică
La loi pour la défense du domaine forestier — — — — I. Florescu
La loi Nr. 204 pour la défense du domaine forestier — — N. St. Du

Chasse et Pisciculture:

La nouvelle loi roumaine sur la chasse — — — — — — V. Cotta

Chronique (intérieure, étrangère, cynégétique, législative), *Il y a 50 ans*
Livres, Manuscrits.

REVISTA PADURILOR

ANUL 62 Nr. 7—9/1947

STUDII

Din lucrările Institutului de cercetări forestiere

CONȚINUTUL COLȚANILOR IN SUBSTANȚE TANANTE

de MARIA BODEANU, Chimistă

Deformațiunile patologice pe ghindă ale insectei Cynips calicis, cunoscute sub numele de *Colțani* — care sunt cu totul altceva de cât galele sau gogoșile de ristic — constituesc un material tanant vegetal important.

In anii de fructificație a stejarului, la noi în țară, colțanii formați sunt de calitate, însă în cantități mici. Laboratorul de Tehnologie a Lemnului și-a propus să analizeze colțanii din diferite regiuni ale țării. Lucrarea de față cuprinde o serie de analize care indică procentul mediu de substanțe tanante aflate în acest material.

Colțanii constituesc un material tanant studiat. Metoda generală pentru analiza materialelor tanante vegetale este: metoda oficială internațională admisă de I. V. L. I. C. (Internationaler Verein der Lederindustriechemiker). Această metodă este convențională și dela apariție până în prezent a suferit modificări.

Materialele tanante vegetale dau extracte tanante cu apa. Aceste extracte au însușiri coloidale și cuprind:[1] particule cu dimensiuni moleculare, alte particule care depășesc cu mult dimensiunea moleculelor atingând un μ, iar altele ajung la dimensiuni microscopice.

Extractul tanant supus filtrării va separa două feluri de substanțe:

a. substanțe ce pot filtra numite insolubile.

~~a. Subsanțe ce pot filtra, numite insolubile.~~

---

[1] Gnamm, H.: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, pag. 122.

După Stiasny această denumire de solubile și insolubile este arbitrară și fără importanță științifică, neputându-se stabili o limită între subtanțele solubile și insolubile.

Din cauza caracterului eterogen al extractului, metoda oficială precizează norme după cari trebue să ne conducem în analiza materialelor tanante.

Condițiile de lucru influențând foarte mult rezultatele, pentru o serie de analize se vor respecta: Ph apei distilate, concentrația finală a extractului, temperatura de lucru, aparatele, substanțele chimice întebuințate, etc. 2). Numai respectând îndeaproape aceste condițiuni, rezultatele analizelor pot fi apropiate de valoarea lor cantitativă.

In România s'a scris în anul 1900, un studiu asupra taninului de I. Păunescu-Cârcea 3). Autorul analizează printre alte esențe forestiere și colțanii. Lucrările s'au executat după metoda oficială veche admisă în anul 1897, procedeul filtrării cu aparatul Procter. Rezultatele procentuale de substanțe tanante obținute în lucrare sunt mai mari față de rezultatele obținute de noi în laborator.

Rezultatele analizelor de colțani după I. Păunescu-Cârcea
Tabelul Nr. 1: Date raportate la 100 gr substanță uscată în aer liber în laborator.

Constitutivele dozate	Căldărușani-Caluiu
Apă	10,86
Tanin	31,61
Subst. org. netanante	7,89
Cenușa extractului	2,01
Părți solubile	52,37
Părți insolubile	47,63
Extract total	41,51

Examinând tablourile Nr. 1 și 2, observăm, după cum am amintit, că substanțele tanante au valori mai mari față de rezultatele obținute în lucrarea prezentă. Aceasta se datorește metodei de

---

2) Metoda este descrisă în tratatele Gnamm: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, Taschenbuch für die Lederindustrie.

3) Rev. Păd. Aprilie—Iunie 1900.

lucru diferită, precum și criteriului pe care autorul l'a avut în calcularea rezultatelor. In adevăr, pentru o determinare completă, în metoda veche, după cum spune autorul, se cuprindea determinarea cenușei. Prin eliminarea cenușei, atât din extract, cât și din substanțele netanante, autorul exprimă extractul total și substanțele netanante.

Metoda oficială întrebuințată în analizele cuprinse în lucrarea de față, este metoda oficială modificată în anul 1931 prin conferința dela Basel, procedeul agitării ⁴).

Tabelul Nr. 2: Date raportate la 100 gr substanță uscată la 105° până la greutate constantă

Apă	35
Tanin	35,16
Subst. organ. net.	8,84
Cenușa extractului	2,25
Părți solubile	46,25
Părți insolubile	53,75
Extract total	46,25

In vederea executării analizelor de colțani, Laboratorul de Tehnologie a Lemnului, a procurat în toamna anului 1940, prin ocoalele silvice, colțani recoltați din diferite regiuni ale țării proveniți din specia Quercus pedunculata.

Materialul uscat în aer s'a depozitat în magazie. Analizele s'au executat în intervalul Martie-Octombrie 1945.

Iată punctele esențiale cari sunt cuprinse în metoda oficială:

1. Pregătirea materialului
2. Determinarea umidității
3. Pregătirea extractului
4. Determinările gravimetrice în extract
   a) Extract total
   b) Substanțe solubile
   c) Substanțe netanante
   d) Tanante
   e) Insolubile

---

4) Metoda este descrisă în tratatul Gnamm: Die Gerbstoffe und Gerbmittel, pag. 111.

Pregătirea materialului. Colțanii uscați se macină într'un aparat electric care să scoată un material atât de fin încât să poată trece printr'o sită cu cinci fire pe cm^2. După măcinare se cântărește o cantitate de material pentru extract astfel socotită, încât soluția rezultată să aibă o concentrație de 3,75—4,25 g tanin la un litru soluție. Aceasta este condiția fundamentală ce se impune pentru ca metoda oficială să se poată aplica extractului. Extractul se face după normele metodei, durata extractului pentru analizele efectuate în această lucrare fiind de 5—6 ore.

Extractul l'am pregătit cu aparatul Körner.

In paralel am determinat umiditatea prin uscare la 105° C.

Extractul, după cum am amintit este un sistem eterogen. Găsim laolaltă substanțe care pot pătrunde prin filtru și substanțe care nu pot pătrunde prin filtru. Deducem de aici că substanțele care pot trece prin filtru vor putea trece și prin fibrele pielei, putând fi ușor reținute, constituind așa numitele substanțe tanante. Substanțele ce nu pot filtra, vor fi socotite substanțe insolubile.

Dintr'o soluție de extract tanant, dacă tratăm pielea cu această soluție, substanțele tanante din extract vor fi reținute, iar în soluție va rămâne substanțele care nu pot fi reținute așa zisele netanante.

In extract vom avea deci de făcut următoarele determinări:

a) extract total

b) substanțe solubile

c) substanțe netanante

d) substanțe tanante

e) insolubile.

Extractul total. Se pipetează din extractul preparat 50 cmc într'o capsulă, se evaporă la sec pe baia de apă și se usucă până la greutatea constantă la etuvă. Reziduul raportat la 100 gr substanță, este exprimat ca extract total al colțanilor.

Solubilele. După cum am amintit, aceste substanțe pot filtra. Deci vom filtra soluția prin unul din sistemele admise de metodă. In lucrare m'am folosit de lumânări de porțelan model Berkefeld. Din soluția filtrată se pipetează 50 cmc într'o capsulă, se evaporă la sec și se usucă la etuvă până la greutatea constantă. Reziduul raportat la 100 gr substanță exprimă solubilele totale.

Substanțele netanante. Procedeul agitării. M'am folosit de aparatul Darmstadt în care determinarea de substanțe tanante se îndeplinește în condiții bune. După agitarea pulberii de piele cu extractul tanant, filtratul nu trebue să mai indice prezenţa substanţelor tanante. Aceasta se încearcă cu reactivul gelatină, clorură de sodiu. Din filtrat se pipetează 50 cmc, se evaporă, se usucă în acelaş mod ca şi pentru determinările anterioare obţinându-se astfel valoarea substanţelor netanante.

Substanţele tanante. Diferenţa între procentele care exprimă solubilele totale şi procentele care exprimă substanţele netanante, constitue valoarea substanţelor netanante.

Insolubilele. Se calculează făcând diferenţa între valoarea extractului total şi valoarea substanţelor solubile sau diferenţa între 100 şi suma dintre umiditate şi solubile.

Rezultatele analizelor reprezintă media rezultatelor a două extracte a aceleiaşi probe, iar determinările gravimetrice pentru solubile şi extractul total s'au făcut în dublu.

Am executat două feluri de analize.

1. Analiza de colţani proveniţi din diferite regiuni.

2. Analiza colţanilor proveniţi din staţiunea Bolintin-Ilfov prin selecţionare.

1. *Analiza colţanilor proveniţi din diferite regiuni.*

In tabelele Nr. 3 şi 4 dăm rezultatele obţinute de noi din analizele colţanilor proveniţi din diferite regiuni.

Probele de colţani, au fost recoltate în condiţiuni puţin asemănătoare, fapt care l-am constatat prin aspectul colţanilor, unii dintre ei fiind coloraţi în galben deschis, alţii cu un început slab de colorare în galben închis spre negru. Din aceste motive, n'am putea trage concluziuni, dacă diferitele condiţiuni ca: natura terenului, clima, umezeala, pot influenţa procentele în substanţe tanante. Tabelul Nr. 3 ne indică valoarea medie a substanţelor tanante egală cu 26,07.

Acest rezultat este asemănător cu rezultatele găsite în literatură. Intr'adevăr, în literatură, am găsit următoarea compoziţie a colţanilor [4]).

	Apa %	Tanin %	Netanante %
Serbia	11,6	27,57	—
Austria	12,22	29,78	8,76
Ungaria de Nord	11,80	31,42	10,99
Boemia	12,49	32,90	5,09
Dalmaţia	15,0	18,83	—

---

4) Gnamm: Die Gerbstoffe und Gerbmittel. pag. 192.

Tabelul Nr. 3: Rezultatele analizelor de colțani calculate pentru 100 gr. substanță cu umiditatea respectivă a materialului.

DETERMINARI	Proveniența probelor							
	Ţigănești Ilfov	Bolintin Ilfov	Gruiu Ilfov	Roșiori de Vede Teleorman	Dobrești Bihor	Charlottenburg Timiș	Valea Mare Arad	Ploești Prahova
Cant. de subst. analizată g.	30,0	29,90	30,38	27,51	34,83	30,11	29,69	31,98
Concentrația în (g.) pt. un litru soluție	3,95	3,87	3,71	3,88	4,06	4,24	4,11	4,21
Solubile	34,17	35,62	33,50	37,30	31,58	37,89	37,26	33,53
Subst. tanante	25,10	25,85	24,43	27,63	23,38	28,14	27,72	26,34
Subst. netanante	9,07	9,77	9,07	9,37	8,20	9,75	9,54	9,18
Insolubil	55,03	50,32	51,58	49,20	53,65	53,41	49,74	51,55
Umiditate	10,8	14,06	14,92	13,50	14,77	8,70	13,00	12,92
Extract total	36,67	38,12	38,04	44,55	42,15	40,26	40,47	38,84
Insolubile în extract	2,50	3,50	4,54	2,20	10,57	2,37	3,21	3,31
		Media în substanțe tanante = 26,07 g						

Tabelul Nr. 4: Rezultatele analizelor de colţani calculate pentru 100 gr substanţă, cu umiditatea 0.

DETERMINARI	Provenienţa probelor							
	Ţigăneşti Ilfov	Bolintin Ilfov	Gruiu Ilfov	Roşiorii de Vede Teleorman	Dobreşti Bihor	Charlotenburg Timiş	Valea Mare Arad	Ploeşti Prahova
Cantit. de subst. pt. analiză	27,07	26,24	26,43	24,24	30,35	27,70	26,27	28,32
Concentr. în gr exprim. la litru de soluţie	3,95	3,87	3,71	3,88	4,06	4,24	4,11	4,21
Solubile	37,87	40,64	38,49	42,08	36,24	41,18	42,21	40,10
Subst. tanante	27,82	29,50	28,07	31,47	26,83	30,58	31,43	29,73
Subst. netanante	10,05	11,14	10,42	10,61	9,41	10,60	10,78	10,37
Insolubile	62,13	59,36	61,51	57,92	63,76	58,82	57,79	59,90
Extract total	40,63	43,49	43,85	47,35	36,73	43,75	45,75	43,85
	Media substanţelor tanante = 29,42 g							

2. *Analiza colțanilor dela Bolintin*

In tabloul Nr. 5 de mai jos, dăm rezultatele obținute de noi din analizele probelor de colțani proveniți dela Ocolul silvic Bolintin (Ilfov).

Tabelul Nr. 5: Rezultatele analizelor de colțani proveniți dela Ocolul silvic Bolintin-Ilfov, calculate pentru 100 gr substanțe, cu umiditatea respectivă a materialului

DETERMINARI	Felul probelor				
	Neselecționată cu impurități	Neselecționată fără impurități	Excrescențe parțiale pe ghindă	Excrescențe complete pe ghindă	Excrescențe detașate de ghindă
Cantit. de subst. analizată (g.)	29,9	27,99	36,30	31,61	26,99
Conținutul în substanțe tanante exprim în gr pt. 1 litru soluție	3,87	3,78	3,78	4,25	4.33
Solubile	35,62	35,77	31,08	36,71	40,89
Subst. tanante	25,85	27,00	20,84	26,92	32,13
Subst. netanante	9,77	8,77	10,24	9,79	8,76
Insolubile	50,32	49,92	57,16	49,03	45,04
Umiditate	14,06	14,31	11,76	14,26	14,07
Extract total	38,12	37,64	34,88	42,31	43,53
Insolubile în extract.	2,50	1,87	3.80	5,60	2,64
	Media în substanțe tanante 26,54 g				

Colțanii au dimensiuni diferite după felul în care deformațiunile provocate prin înțepătura insectei se dezvoltă mai mult sau mai puțin.

In funcție de volumul acestor deformațiuni am selecționat proba de colțani din Bolintin-Ilfov, după cum se vede în tabelele 5 și 6 în diferite probe. Iată ce rezultă din această selecționare: rezultatele în substanțe tanante cresc odată cu creșterea în volum a excrescențelor, atingând valori maxime pentru proba: excrescențe complete pe ghindă.

Separat, am curățat de ghindă o probă de colțani și am constatat că procentul în substanțe tanante este foarte ridicat, ajungând valoarea de 32.13% pentru probele umede sau 36,66% pentru probele uscate.

Tabelul Nr. 6: Rezultatele analizelor de colțani proveniți dela Ocolul silvic Bolintin-Ilfov, calculate pentru 100 g. substanță cu umiditatea 0.

DETERMINĂRI	Felul probelor				
	Neselecționată cu impurități	Neselecționată fără impurități	Excrescențe parțiale pe ghindă	Excrescențe complete pe ghindă	Excrescențe detașate de ghindă
Cantit. de subst. luată pt. analiză (g.)	26,24	24,49	32,48	27,66	23,66
Conc. in g. exprim. la litru de soluție	3,87	3,78	3,78	4,25	4,30
Solubile	40,64	40,88	34,73	41,95	46,65
Subst. tanante	29,50	30,85	23,29	30,76	36,66
Netanante	11,14	10,03	11,44	11,19	9,99
Insolubile	59,36	59,12	65,27	58,05	53,35
Extract total	43,49	43,06	38,98	48,36	49,66
	Media in substanțe tanante = 30,21 g				

Intrucât, inițial probele au avut umidități diferite, pentru a avea rezultate comparabile, am înscris în tabelele 4 și 6 rezultatele analizelor calculate pentru substanța uscată.

Examinând tabelul 4, cuprinzând probele din diferitele părți ale țării, observăm un procent mediu de 29,42 g.

In tabelul 6, se observă o creștere mare în procentul de substanțe tanante atingând maximum pentru proba: excrescențe detașate de ghindă cu rezultatul în substanțe tanante egal cu 36,66 g.

Le contenu en matières tannantes des déformations sur les glands, dues à la piqûre de Cynips calicis

La présente étude se réfère à l'analyse des matières tannantes existentes dans les déformations provoquées sur les glands par la piqûre de Cynips calicis.

Les analyses pour la détermination des matières tannantes ont été effectuées d'après les normes officielles, en utilisant le procédé de l'agitation.

Le matériel utilisé dans les analyses a été récolté en plusieurs régions, soit: Ţigăneşti, Bolintin, Gruiu (Dép. Ilfov), Roşiorii de Vede (Dép. Teleorman), Dobreşti (Dép. Bihor), Charlottenburg (Dép. Timiş-Torontal), Valea Mare (Dép. Arad) et Ploeşti (Dép. Prahova).

L'auteur a poursuivi deux thèmes:

1) L'analyse des déformations provoquées sur les glands, provenues de différentes régions du pays.

2) L'analyse des mêmes matériaux provenus de Bolintin (par la sélection).

En ce qui concerne le premier objectif de l'étude, on n'a pas pu obtenir des précisions, d'après les analyses effectuées, à l'égard de l'influence exercée sur la valeur des résultats par les diverses circonstances: la nature du terrain, le climat, l'humidité, etc., parce que le matériel employé présentait de différents aspects suivant le mode de récolte et de conservation.

Cependant ces analyses ont donné une valeur moyenne pour le contenu en matières tannantes des dites déformations, de Roumanie, de 26,07 gr. rapportée à 100 gr substance humide.

En ce qui concerne le deuxième objectif on a analysé les preuves de Bolintin, en les sélectionant par variétés, qui présentent des déformations des glands plus ou moins importantes.

De ces analyses on constate que le contenu en matières tannantes s'accroît, à mesure que la superficie des déformations s'agrandit, en atteignant le maximum lorsque le gland est entièrement couvert.

COMENTARII

LEGEA I.C.E.F.-ULUI

de T. BALANICA

La 5 Iunie 1947 Monitorul Oficial Nr. 125 a publicat legea Nr. 173 pentru reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al al României *). Legea aceasta constitue un eveniment important în primul rând, desigur, pentru desvoltarea Institutului, dar și pentru activitatea în ansamblu a instituțiunilor noastre silvice, ca și a economiei forestiere naționale în general, și nu mai puțin pentru învățământul silvic și pentru viața culturală științifică a țării. Se cuvine deci, să atragem atenția cititorilor noștri asupra acestei legi, prin rezumatul comentariu care urmează.

Ideea de cercetare forestieră în țara noastră, de fundare a unei științe forestiere autohtone, este tot atât de veche ca și corpul silvic. Lucrul acesta se vede din primele publicații apărute la noi încă de acum mai bine de o jumătate de secol. Procesul, însă, de realizare a ideii, a fost destul de îndelungat și nu a înregistrat o concluziune concretă cu perspective de eficiență în activitate decât în 1933.

In adevăr, printr'un jurnal al consiliului de miniștri nr. 561 din 16 Mai 1933 publicat în Mon. Of. nr. 113 din 22 Mai 1933 Oficiul de studii al C.A.P.S.-ului este transformat în „Institutul de Cercetări și Experimentație forestieră". Acesta este primul act de naștere al I. C. E. F.-ului. Se statua prin acesta că I. C. E. F.-ul va funcționa sub o conducere proprie, sub controlul direct al M.A.D.-ului, subvenționat fiind din fondurile prevăzute în bugetul C.A.P.S. După mai bine de 3 ani se face un pas înainte prin decizia ministerială nr. 150.899, publicată în Mon. Of. Nr. 194 din 22 August 1936 prin care se fixează structura cadrelor și modul de funcționare a I.C.E.F.-ului.

---

*) Pentru motive de ordin tehnic tipografic, legea a fost republicată în Mon. Of. Nr. 129 din 9 Iunie 1947. Acest text a fost tipărit și aparte în broșura Nr. 74, Seria II-a din colecția publicațiilor I.C.E.F.

Conform acestei decizii, I.C.E.F.-ul se organizează pe 5 secțiuni științifice centrale si pe unități exterioare de cercetare (fără a le avea însă la data deciziei) reprezentate prin stațiuni regionale de experimentație, rezervațiuni, locuri de încercare si arborete caracteristice situate in diferite regiuni ale țării. Conducerea I.C.E.F.-ului era încredințată unui director și unui subdirector. Primul trebuia să fie șeful unei secțiuni științifice și profesor definitiv în învățământul superior silvic. Secundul, șeful secțiunii de ad-ție rațională si organizarea muncii. Cele 5 secțiuni erau următoarele: I. Silvicultura, exploatarea si protecția padurilor, tehnologia și industrializarea lemnului; II. Amenajamente, cubaje și estimațiuni; III. Factori naturali de producție; IV. Geniu forestier, ameliorațiuni; V. Administrație rationala, organizarea muncii. La rândul lor, secțiile se compuneau din laboratoare și oficii. Recrutarea personalului de cercetări se făcea dintre membrii corpului silvic, cadrul de activitate, cu pregătire si lucrări de specialitate sau membrii definitivi în învățământul superior.

Al treilea act juridic important în viața I.C.E.F.-ului se produce tot în 1936, prin legea de organizare a M.A.D.-ului, publicată în Mon. Of. Nr. 255 din 2 Noembrie 1936. Prin această lege se recunoaște existența I.C.E.F.-ului și funcționarea lui (art. 116 și 117). Se definește și scopul: „a studia și urmări soluționarea mare a problemelor de ordin științific, *pentru desvoltarea și progresul economiei naționale... în cadrul programului de lucru al Ministerului* și păstrând o cât mai strânsă legătură cu direcțiile respective din Minister... cărora I.C.E.F.-ul este îndatorat să le comunice rezultatele cercetărilor ce întreprinde”.

In 1939 se repetă confirmarea din 1936 prin legea de organizare a M.A.D.-ului publicată în Mon. Of. Nr. 182 din 6 Aprilie 1939. („Institutele menționate funcționează pe baza legii de față, a dispozițiunilor din legile de organizare, a deciziilor si regulamentelor lor de funcționare” — art. 6).

După acestea, a urmat o serie de alte decizii ministeriale și jurn. ale Cons. de min. în legătură mai ales cu înzestrarea I.C.E.F.-ului și completarea organizării. Astfel: decizia ministerială nr. 845 din 4 August 1938 pentru înființarea stațiunei de cercetare și experimentație forestieră „Dobrogea”. Jurn. cons. de min. Nr. 87 din 15 Aprilie 1939 pentru înființarea Câmpului de experimentație Băneasa, decizia ministerială Nr. 27.569 din 1 Octombrie 1940 pentru înființarea Laboratorului de Meteorologie și Climatologie forestieră și a Oficiului de Cadastru și fotogrametrie, Jurn. Cons. de Min. Nr.

736 din 14 Iulie 1942 pentru înființarea unei stațiuni de experimentație în Bărăgan, prin trecerea în folosința I.C.E.F.-ului a cca. 1200 ha din moșia statului Jegălia și în sfârșit decizia ministerială Nr .1428 din 28 Septemvrie 1942 privitoare la înzestrarea I.C.E.F.-ului cu 3 ocoale silvice experimentale: la câmpie (Huffel-Ţigănești-Ilfov), la coline (Mihăești-Muscel), și la munte (Sinaia-Prahova)

In ceea ce privește organizarea structurală însă a I.C.E.F.-ului, procesul a continuat, exprimându-se, până la apariția legii 173, prin alte 3 decizii ministeriale:

Una, în 1945, decizia ministerială nr. 2779 publicată în Mon. Of. Nr. 226 din 4 Oct. 1945. aduce trei inovațiuni:

1) numărul secțiunilor se mărește dela 5 la 8, prin ridicarea la rangul de secțiuni a laboratoarelor de: botanică, pedologie și protecția pădurilor;

2) se înființează consiliul I.C.E.F. constituit din directorii de secții, pentru a ajuta pe directorul Institutului în conducere;

3) pentru recrutarea personalului tehnic superior de cercetare se adoptă condițiunile din învățământul superior silvic.

A doua, din 1946, decizia ministerială Nr. 16 publicată în Mon. Of. Nr. 29 din 4 Februarie 1946, mărește numărul secțiunilor științifice dela 8 la 10, prin transformarea laboratoarelor respective de tehnologia lemnului și corecțiunea torentilor în secțiuni științifice și înființează comitetul de direcție pentru administrarea bunurilor I. C. E. F.

A treia, decizia ministerială Nr. 3880 publicată în Mon. Of. Nr. 243 din 19 Oct. 1946 stabilește înființarea unei direcțiuni a Ad-ției centrale și a bunurilor I.C.E.F. cu doi subdirectori.

Prin urmare, până la apariția legii 173, I.C.E.F.-ul avea o poziție juridică clară: funcționa pe baza legilor de organizare a Ministerului Agriculturii și Domeniilor și conform deciziilor ministeriale de înființare și organizare. Nu avea însă o lege proprie, organică. Legea 173 vine și umple acest gol, *reorganizând* Institutul.

In cele 34 articole cât conține legea se definește scopul Institutului, organizarea, conducerea, administrația, personalul, patrimoniul, modul de alcătuire al bugetului.

Importanța care se acordă acestui așezământ de cultură este exprimat în art. 3 care stabilește rosturile I.C.E.F.-ului, completând hotărîrile din deciziile anterioare și legile de organizare a M.A.D.-ului.

I.C.E.F.-ul are o *misiune științifică*, de a face cercetări asupra pădurii, economiei forestiere și asupra lemnului. Are o *misiune de îndrumare și educație*, contribuind la desăvârșirea pregătirii inginerilor silvici, organizând cursuri de oganizare profesională pentru tehnicieni şi lucrători forestieri, lămurind opinia publică dela sate şi oraşe asupra rosturilor economiei forestiere, difuzând rezultatele cercetărilor intreprinse. Are o *misiune administrativă* de conducere superioară, prin pregătirea documentaţiei şi stabilirea metodei de lucru în operaţiunile tehnico-silvice, în vederea executării programului de lucru M.A.D. din sectorul forestier, de a constitui un organ permanent consultativ („de avizare ştiinţifică") a M.A.D.-ului, în legătură cu legiuirile şi normele generale privind ad-ţiile silvice şi economia forestieră a ţării. Are o *misiune de colaborare,* pe de o parte cu sectorul agricol, referind asupra lucrărilor de protecţie a agriculturii şi utilizării raţionale a lemnului, în economia rurală, pe de altă parte, cu învăţământul silvic, în cadrul staţiunilor de experimentaţie, care au şi un caracter didactic.

Din aceste multiple misiuni a rezultat organizarea fixată prin lege. Institutul are unităţi în centrală, — reprezentate prin secţiuni ştiinţifice, servicii tehnice şi administraţie — şi unităţi exterioare, — reprezentate prin staţiuni experimentale forestiere, rezervaţiuni, grădini dendrologice, arborete experimentale etc. Spre deosebire de situaţia anterioară legii, numărul secţiunilor ştiinţifice centrale a fost redus dela 10 la 8, prin desfiinţarea secţiunilor II „Ecologie şi tipologie forestieră" şi VIII „Corecţiunea torenţilor", a căror misiuni au fost repartizate secţiunilor rămase în fiinţă. Staţiunile experimentale sunt, prin efectul legii, în număr de 6, fostele ocoale silvice experimentale, fiind considerate acum staţiuni de cercetare. Conducerea I.C.E.F.-ului este încredinţată unui director, ajutat de un subdirector (aleşi dintre directorii de secţiuni) şi de consiliul Institutului, constituit din directorii de secţiuni. Directorul Institutului este numit prin Decret regal. Ad-ţia centrală şi exterioară se execută tot de directorul şi subdirectorul Institutului, ajutaţi de un director al administraţiei. Controlul se face de un inspector general de control, care verifică activitatea serviciilor financiare, ad-tive şi de exploatare.

Personalul Institutului este de mai multe categorii: ştiinţific, auxiliar, tehnic, ad-tiv, specialist şi de serviciu. Personalul ştiinţific obţine prin legea 173 poziţia membrilor din învăţământul superior (politehnic). Se recrutează dintre doctorii-ingineri, ingineri, doctori si licenţiaţi universitari, corespunzători specialităţii secţiunilor. Normele din învăţământul superior se aplică integral în ceea ce priveşte numirea, chemarea, stabilitatea, mutarea în funcţiune, salarizarea, pensionarea şi sancţionarea. Dacă în ţara noastră, căriera universitară este una de înaltă considerație socială, atunci această dispoziție a legii acordă Institutului un prestigiu meritat recunoscându-se în acest fel valoarea membrilor Institutului, a activității lor de până acum. Ea este în acelaşi timp şi o angajare la o mare responsabilitate, o obligaţie pentru personalul ştiinţific de a menţine standardul spiritual al cercetărilor la nivelul universitar, cu tot caracterul practic care incumbă problemelor atacate.

In răstimpul celor 14 ani de existenţă s'a înregistrat o activitate care constitue o chezăşie că încrederea pusă în I.C.E.F. nu va fi o deziluzie. Echipa de cercetători a dat la iveală 70 studii originale din diversele domenii ale disciplinelor silvice, publicate în cele 10 volume de Anale tipărite până acum. Un al 11-lea volum, în curs de apariție, conține alte 11 studii. Deosebit de acestea, au fost publicate 70 referate, 5 broșuri de instrucțiuni, 10 broșuri de îndrumări (popularizare) etc. Abstracție făcând de faptul că viaţa spirituală a corpului silvic (Revista Pădurilor, congresele anuale ale Soc. „Progresul Silvic, A.G.I.R.-ului, conferințele Cercului de studii dela Soc. „Progresul Silvic") este întreținută în cea mai mare parte tot cu eforturile membrilor I.C.E.F.-ului. Şi nu trebue să uităm că ambianța generală a acestei activități nu a fost dintre cele mai favorabile. Nu menționăm decât numai războiul mondial, cu epoca ante- și post-belică, care în fond a reprezentat un șir întreg de dificultăți peste care spiritul de sacrificiu, elanul de muncă și puterea idealului au călăuzit membrii Institutului. Legea 173 este o consacrare a acestei activități. Este recunoașterea oficială a străduințelor îndelungate, depuse de corpul silvic, pentru un mai bine al pădurilor țării, științei forestiere românești și economiei naţionale. Este bine că, peste ceea ce orice lege fixează, legea I.C.E.F.-ului îi asigură și o desvoltare în viitor, neîngrădindu-se cu nici o măsură o mărire a secțiilor științifice, a laboratoarelor — dacă nevoia o cere —, asigurând în același timp și patrimoniul I.C.E.F.-ului, socotit inalienabil. Dacă în viitor se va acorda pe lângă misiunea specificată în lege și mijloacele necesare, legea 173 va fi complet eficientă.

Evident, în acest scurt comentariu nu pot fi relevate toate aspectele legii. Ca orice operă omenească este și ea provizorie prin imperfecţiunile de detaliu. Aplicarea ei pe o anumită perioadă va face să reiasă prevederile care vor trebui ajustate la realități. Iar regulamentul care va trebui să fie întocmit (conform art. 33), va fi prima cale de adaptare în acest domeniu.

In concluziune, legea 173 pentru reorganizarea Institutului de cercetări forestiere al României este un mare pas înainte în promovarea științei forestiere și în țara noastră, este o lege de protecție morală a acestei științe, așezând-o la rangul corespunzător importanței ei firești. Votând această lege, Parlamentul a recomandat România ca o țară de cultură, iar calda pledoarie rostită de d-l Ministru Prof. Traian Săvulescu în susținerea legii este un omagiu adus științei și slujitorilor ei și care, orice muncitor pe ogorul științei, din nu importă ce țară și specialitate recunoaște, că onorează în primul rând pe cel care a rostit-o. Camera deputaților, la rândul ei, a acceptat punctul de vedere al ministrului de resort, votând legea cu 151 de voturi. Un singur deputat a fost în contra legii.

La loi de l'Institut de Recherches Forestières de Roumanie.

L'Institut de Recherches Forestières de Roumanie, fondé en 1933 par la voie d'un Journal du Conseil des Ministres, possède depuis le 5 Juin 1947 une loi propre, organique, la loi Nr. 173. En vertu de cette loi, l'Institut est reorganisé, étant appelé à réaliser une multiple activité: *scientifique* (concernant les travaux de recherches et d'expériences forestières dependant de l'Etat), *d'éducation et propagande* (en organisant des cours de perfectionnement professionnel pour les techniciens et ouvriers forestiers et en diffusant dans la masse du grand public, des ouvriers et des paysans des connaissances rélatives à la forêt et à l'économie forestière), *d'administration d'ordre supérieur* (en preparant la documentation nécessaire aux travaux technico-sylvicoles envisagés par le Departement de l'Agriculture et Domaines, dans le cadre duquel fonctionne comme organe consultatif permanent pour les projets législatifs et normes générales concernant l'administration et l'économie forestière du pays), *de collaboration* (avec le secteur agricole — en ce qui concerne la protection de l'agriculture, l'utilisation du bois dans l'économie agraire — et avec l'enseignement forestier en accueillant les étudiants qui désirent se spécialiser aux Stations d'expérimentation et dans les sections scientifiques centrales.

Dans ce but, l'Institut est constitué en 8 sections scientifiques centrales, qui groupent les spécialités (les études) d'une manière rapprochée aux problèmes de l'économie forestière roumaine: I. Culture et exploitation des forêts; II. Botanique, écologie, génétique et phytopathologie forestière; III. Protection des forêts et chasse; IV. Pedologie forestière; V. Aménagements des forêts; VI. Technologie et industrialisation du bois et des autres produits forestiers; VII. Constructions et transports forestiers; VIII. Politique, economie, administration forestière et l'etude du travail. Ces sections, à leur tour, comprennent des soussections et laboratoires. Dans l'extérieur, l'Institut dispose de six stations d'experimentation forestière, situées en differentes régions du pays (steppe, plaine, collines, montagne).

Par l'effet de la loi, les membres de l'Institut, recrutés des docteurs-ingénieurs, ingénieurs, docteurs et licenciés universitaires, sont assimilés aux membres du corps enseignant universitaire (polytechnique), en reconnaissant solennellement, de cette manière, la valeur personnelle des membres de l'Institut et leur activité déployées pendant les quatorze années, écoulées à partir de 1933, date de la fondation de l'Institut. Cette activité se trouve exprimée dans les 70 études originales, publiées dans les dix volumes d'Annales de l'Institut parus jusqu'à présent. (l'onzième volume est déjà sous presse et contient d'autres onze études), 70 brochures de communications, 10 brochures de popularisation, 5 brochures d'instructions, etc.

Les relations et l'échange de publications avec les Instituts de Recherches Forestières des autres pays et les organisations internationales de sylviculture nous renseignent de même sur cette activité.

La loi Nr. 173 peut être considérée comme une loi de protection morale de la science forestière roumaine, en lui assurant le développement et en la plaçant dans le rang mérité selon son importance. Si dans l'avenir les moyens matériaux seront mis à sa disposition, afin de pouvoir entamer et résoudre les problèmes forestiers du pays, c'est à dire, si les difficultés financières provoquées par les conséquences de la guerre n'entraveront pas l'activité envisagée, la loi 173 montrera toute son efficience.

LEGEA APĂRĂRII PATRIMONIULUI FORESTIER

de IOAN FLORESCU
Ing. consilier silvic

Cu ocazia conferinţei administrative a organelor tehnice din cadrul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care a avut loc între 8 şi 13 Iunie a. c., am primit însărcinarea de a face o prezentare a legii pentru apărarea patrimoniului forestier, pe care o redăm mai jos.

Din expunerea succintă a d-lui Secretar General, ing. N. Ceiac asupra planului-program de activitate pe 4 ani, pentru refacerea gospodăriei forestiere, s'a întrezărit desigur necesitatea ca acest plan-program să fie susţinut printr'un instrument juridic. Legea Apărării Patrimoniului Forestier formează prima urgenţă dintr'un sistem de legiuiri.

O caracteristică a ei constă în translaţia dela interesele capitaliste la cele generale ale poporului, estompând, în acelaşi timp, barierele dintre diferitele categorii de proprietari: Stat, persoane juridice şi particulari.

Intr'o sinteză generală, legea a voit: *organizarea proprietăţii forestiere şi a producţiei sale, în aşa fel ca să corespundă, în mod complet şi permanent, nevoilor prezente şi viitoare ale ţării.*

Câmpul de aplicare este larg, nebănuit de larg, jalonări de orizonturi de natură să deschidă o eră nouă în economia forestieră. Reuşita ei depinde numai de ingeniozitatea, munca şi stăruinţa în colaborare, cu toate autorităţile din judeţ. Fără suflet în această direcţie şi fără o insistentă propagandă în masele rurale, asupra rostului pădurii, nu vom face nimic: legea va rămâne literă moartă.

Noua formă de cristalizare a normelor silvice, sinteză a unei covârşitoare părţi din jurisprudenţă şi doctrină, oglindeşte în litera rigidă a legii ceva din sbuciumul trecutelor congrese silvice; rezumă necesităţi trăite şi trage principii, din realităţile trecutului, constatări, rapoarte şi propuneri.

A fost lung şi greu drumul străbătut, până ce parlamentul să transforme proectul de lege, cu 205 voturi contra 10, in faptul serii de 3 Iunie 1947, sub caldul sprijin al omului de suflet şi de înaltă ţinută ştiinţifică, d-l *Profesor Traian Săvulescu*, alături de neobosita susţinere şi neşovăelnică atitudine, a d-lui Secretar General, inginer N. Celac.

Legea Patrimoniului Forestier supune regimului silvic, de plin drept, toate pădurile mai mari de 2.500 m.p. în limitele lor naturale. Art. 1 din Codul Silvic rămâne o schemă pentru restul Codul Silvic. Se năruie formalismul biurocratic ce făcea din vaste arhive şi publicaţiuni la Monitorul Oficial, şarada supunerii pădurilor la regimul silvic.

La al doilea capitol al legii, se constată cu satisfacţie abrogarea din art. 2 Cod Silvic a „Regulamentului de exploatare", cum şi faimoasa lui *„Revoluţie tranzitorie"* care a lichidat capitalul normal de exploatare.

Rămâne ca element de planificare pe durata revoluţiei normale, numai amenajamentul prescris de art. 2 din Legea de apărare a patrimoniului forestier, întocmit în spiritul art. 3 Cod Silvic: în urma unui studiu amănunţit al circumstanţelor fizice şi economice ale pădurii, etc. Evident, el va fi bazat pe un echilibru între posibilitate (capacitate) şi creşterea anuală a capitalului lemnos, în vederea continuităţii exploatărilor, produselor principale şi îndrumării pădurii, către starea normală, precum şi asigurarea regenerării astfel ca speciile de valoare, proprii regiunii, să fie în proporţie majoră.

Patrimoniul nostru forestier, cu o suprafaţa de 6.326.856 ha a produs în ultimul timp abia 1,96 m. c. pe an şi ha adică 12.403.000 m. c. anual.

Producţia repartizată la populaţia ţării de aproximativ 16.212.000 locuitori, ne dă o repartiţie de 0,77 m. c. anual pe cap de locuitor.

In centrul și vestul Europei consumul pe cap de locuitor, este în medie de 1,30 m. c., deși acolo consumul în lemn de foc și construcție e mai redus. Apoi, natalitatea acelor popoare este scăzută. Familia are în mediu 4—5 membri față de a noastră cu 6 membri; la noi pe fiecare an peste un sfert de milion de suflete noi, își cer dreptul la viață.

Restrângându-ne nevoile în lemn de lucru și de foc la cota de mai sus, ne-ar trebui 21.000.000 m. c. lemn. Dacă acest consum putea fi normal în trecut, astăzi este depășit:

a) De nevoile refacerii gospodăriilor ruinate de răsboiu;

b) Prin creșterea anuală și progresivă a populației;

c) Prin nevoia îmbunătățirii condițiunilor de viață;

d) Din necesitatea de a avea o cantitate disponibilă de materie lemnoasă — brută ori prelucrată — pe care s'o putem schimba, împreună cu alte produse disponibile, prin export, cu diverse produse străine, necesare echilibrării economiei noastre naționale.

In consecință, ar trebui să depășim necesarul anual de 21.000.000 m. c. lemn de foc și lucru cu încă cca. 4.000.000 m. c., adică să ajungem la 25.000.000 m. c. anual.

Am prezentat aceste cifre, ca să fixăm idei; economicește avem însă imperativul de a îndruma materia primă — lemnul — către cea mai bună întrebuințare a ei: industrializarea, către care va trebui să îndrumăm chiar o bună parte din lemnul întrebuințat azi la cherestea.

Producția anuală atât de scăzută se datorește unui complex de cauze. Ne vom opri numai asupra rentabilității.

La pădurile Statului, ale celorlalte persoane juridice și ale colectivităților sunt încă suprafețe neexploatate, din cauza poziției lor înfundate, datorită lipsei posibilităților financiare de a le face rentabile, prin construirea mijloacelor de scoatere și transport.

La celelalte păduri, afară de Stat, lipsa rentabilității pădurilor înfundate — mai numeroase în suprafețe — este agravată de lipsa unei administrații tehnice, unitare și omogene, care coroborată cu insuficiența legilor trecute și mai ales prin amestecul desordonat, până la abusiv, al proprietarului și al altor elemente profitoare, au adus pădurile în situația de a produce sub 1,96 m.c. pe an și hectar.

1. Dar o exploatare rațională și rentabilă, nu se poate realiza decât *prin gruparea și amenajarea în comun a tuturor pădurilor, în mari entități economice*. Sensul art. 3 din lege este de a întruni eventualele serii de exploatare, astfel ca printr'o armonică participare a tuturor proprietarilor la cheltuelile de investițiuni de transport și eventualele industrializări, să se poată obține exploatări rentabile. Aceasta va aduce o respectabilă mărire a producției forestiere, căci:

a) *Se vor pune în exploatare,* în primele afectații, arboretele cele mai bogate în materie lemnoasă; concomitent, prin intensificarea culturii pădurilor, se vor putea pregăti și celelalte păduri, cu arborete mai slabe, sau de valoare mai redusă din afectațiile următoare, ca să asigure și ele când vor ajunge în rând de exploatare, cel puțin aceiași producție pe an și hectar.

b) *Se va putea reduce procentul pierderilor de exploatare* dela 40% cât este astăzi, la cel normal de 5% la câmpie și până la 15% la munte, recoltându-se astfel integral produsele pădurilor.

c) *Se vor putea recolta* materialele ce vor rezulta din operațiuni culturale (curățiri si rărituri), cari azi nu se pot executa din lipsa mijloacelor de transport.

d) *Se vor putea produce*, sortimentele de lemn, necesare consumului de toate felurile.

e) *Se va putea converti* în codru multe păduri particulare.

f) *Se va raționaliza* consumul, reducându-se tăierile excepționale, cari diminuează continuu capitalul lemnos și se va ajunge să se utilizeze cărbunii de pământ și gazele, cari azi se risipesc inutil, cruțând anual dela distrugere câteva milioane m. c., cari vor putea fi îndrumate la industrializare sau export.

După cum vedem accentul în lege se pune pe mărirea producțiunii. Materia primă — lemnul — va trebui realizată pe verticală, mărind treptat și stăruitor producția anuală până la maximum nostru stațional, adică la o medie de 5 m.c. pe an și hectar, adică în total la peste 31.500.000 m.c. anual.

Ca să putem ajunge dela 12.403.000 m.c. anual, la capacitatea reală de producție a solului forestier, pe lângă un program de producție bine calculat, îndestulător susținut din punct de vedere financiar și urmărit cu stăruință în executarea lui, avem nevoie de muncă fără preget.

Mai este nevoie ca acel program, care la păduri trebuie să lucreze intens și progresiv, de o organizare adequată. Noi vedem această organizare la exterior, bazată pe Serviciul Silvic Județean, reorganizat și transformat în Direcție Silvică Județeană, cu atribuțiuni largi de competință și deplină responsabiltiate. Aceasta, — având sub ordine Ocoalele mixte M. A. D., multiplicate până la plăși, controlând politica forestieră, chiar asupra unităților CAPS-ului, — va trebui să lucreze direct cu Ministerul, iar actualul Inspectorat silvic, degajat de administrație și lăsându-i numai controlul și îndrumarea, ar deveni foarte vaporos din punct de vedere administrativ.

Această nouă organizare pe lângă o recuperare a tehnicizării, difuzată azi excesiv și fără sens în administrații, pune capăt conflictului de atribuţiuni şi competinţe între organele Direcţiei Silvice şi ale Direcţiei P. P. J., care neseparându-se pe verticală — act de dispoziţie şi act de administraţie — îşi încălca atribuţiunle pe orizontală, putând pune în discuţie însăşi valabilitatea actelor ce se năşteau.

In centrală, înţelegem o Direcţie Generală cu câteva Direcţii, cu un foarte mic număr de personal care să se preocupe numai de probleme mari şi coordonări ale exteriorului. La Judeţ să se rezolve tot, cu controlul şi îndrumarea Inspectoratelor.

Deşi nu avem tradiţia şi conştiinţa forestieră necesară, au fost ani, când prin energice sforţări, nu s'au admis defrişări; dar au fost şi ani de recrudescenţă, ca de exemplu 1946, când pe lângă legalizarea defrişărilor a sute de hectare şi pulverizarea a sute de mii de hectare, peste norme şi crez forestier, s'a ajuns să se pună în discuţie stuctura întregei proprietăţi particulare.

Legea apărării patrimoniului forestier interzice orice defrişare, adică orice fel de afectare a solului unei alte culturi. Această interzicere trebuie înţeleasă în tot imperativul ei. Excepţiile sunt strict limitate; numai cu avizul conform al Consiliului tehnic şi cu facultatea de aprobare a Ministerului.

Accentul în lege se pune pe reîmpăduriri. Nu găsesc cuvinte ca să fac să se înţeleagă acest imperativ, *care trebuie să constituie problema cardinală, făclia, în jurul căreia trebuie să palpite grija tuturora.*

Impăduriri noui, reîmpăduriri, sau completări, accentuate în expunerea de motive a legii, se vor face conform art. 6, potrivit unui studiu întocmit în termen de un an dela publicarea legii, prin agenţii silvici ai Statului, devenind obligatoriu, îndată ce va fi aprobat şi comunicat de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

Se poate naşte întrebarea: Oare amenajamentele nu prevedeau planuri de împădurire? Dece a mai fost nevoie să se vină cu acest articol special? S'a urmărit prin acest articol celeritatea. Să nu mai amânăm nimic, să devansăm amenajamentele cari pot îmbrăca perioade mai lungi de timp. Inţelegem să progresăm şi să efectuăm împăduririle, în cel mai scurt timp posibil, transformând ţara într'un imens şantier de împădurire.

Şefii Serviciilor silvice judeţene, fiecare în judeţele respective, au datoria să examineze fiecare pădure în limitele ei naturale, indiferent de persoana proprietarului, să aprecieze dacă producţia medie pe an şi hectar este cea corespunzătoare capacităţii de producţie a solului. Avem datoria să se stabilească o primă urgenţă şi fără transsacţiuni să înceapă campania împăduririlor, chiar din această toamnă. A sta pasiv, pe lângă pădurile degradate de azi, ar însemna: să ne depărtăm de scopul legii *dreptatea şi pacea socială*, cu corolarul ei: perturbaţiuni economice şi slăbirea forţelor de rezistenţă naţională; să lăsăm totalitatea cetăţenilor ţării, care revendică mărirea producţiei pădurilor, constrânsă de incapacitatea şi neînţelegerea a câteva sute de mii de proprietari de pădure.

In mod operant, legea dă posibilităţi multiple şi drastice. Un proces-verbal, dresat conform art. 10 din lege, sancţionează proprietarul cu amenzi drastice, fără ca judecătorul să le poată reduce. Executarea împăduririlor se va face de noi în contul proprietarului, cu funcţionari controlaţi şi plătiţi de noi.

Măsuri similare cu diferite agravări sunt prescrise pentru ameliorarea terenurilor degradate şi pentru arendaşii păşunatului în golurile de munte.

Lichidarea inclavelor, a primit, în fine, o soluţie justă, care merge dela buna înţelegere — a cărei necesitate o apreciază Ministerul — până la exproprierea pentru cauză de utilitate publică, pe baza legii din 1864 cu modificările ulterioare.

Redresarea economiei forestiere nu mai atârnă astfel de proprietarii recalcitranţi, sau exploatatorii venali, ci numai de priceperea, destoinicia, propaganda în masa rurală şi înţelegerea de colaborare, pe care ţara o aşteaptă dela Corpul silvic.

Fărâmiţarea pădurilor, cu peste 250.000 proprietari de azi, cu imposibilitatea economică de a gospodări proprietatea fiecăruia, nu era o chestiune nouă. La 1910, **Take Ionescu** combătând proectul de cod silvic a cerut ca împărţirea pădurilor în natură să nu fie permisă. **Const. Garoflid** în 1924 arată în „Argus", că îmbucătăţirea proprietăţii, pe seama folosinţii economice, înseamnă o retrogradare economică, iar *Charles Gide*, în „Tratat de economie politică", arată că pădurea serveşte ca exemplu clasic, pentru a evidenţia antagonismul între proprietatea individuală şi interesul general.

Cu toate că în toamna anului 1926 în Congresul AGIR-ului dela Cernăuţi, deputatul Ing. **M. P. Florescu** îşi lua angajamentul să propună Parlamentului o lege pentru interzicerea divizării proprietăţii forestiere, a trebuit să se aştepte încă 21 ani, pentruca aceasta să poată fi înfăptuită.

Cum operează împiedicarea divizării pădurilor, pe care art. 15 o opreşte rituos, se poate vedea din cuprinsul art. 16—23 prin instituirea unui drept de preemţiune în favoarea Statului şi prin multiple formalităţi introduse la vânzări.

Legea prevede dispozițiuni pentru zăgăzuirea incendiilor de păduri, a căror proporții catastrofale se cunosc an de an. Se ajunge la acest scop, printr'un mai logic și adequat echilibru între infracțiune și pedeapsă. Aci, represiunea și-a accentuat caracterul ei exemplar și intimidant. Poate nu este așa ca în codul silvic brazilian (Crimes forestales), dar destul de drastică: muncă silnică dela *3—6 ani,* osebit de plata despăgubirilor necesare refacerii pădurilor arse.

O interesantă inovațiune a legii o constituie paza pădurilor și îndrumarea tehnică, care se face obligatoriu printr'o gamă întreagă de specialiști pe suprafețe, anume determinate. Aceștia vor fi angajați în termen de 6 luni, dintre absolvenții școlilor existente, sau a celor ce se vor înființa. In acest sens, Ministerul Agriculturii și Domeniilor are un vast program studiat, pentru instruirea în câteva luni a unei întregi serii de cadre necesare și o lege depusă în Parlament.

Personalul tehnic silvic va fi subordonat Șefului Serviciului Silvic Județean, în ceeace privește îndrumarea și controlul — deci un ochiu mai atent — și va avea aceleași atribuțiuni și competințe ca și organele silvice ale Statului. Structural, personalul va fi încadrat în Statutul funcționarilor publici și salariat conform acelui Statut, plata făcându-se prin Serviciul Silvic Județean, cu sumele ce proprietarii sunt obligați a le consemna anticipat, la Administrația Financiară respectivă.

Evident, prin această încadrare, legea a urmărit, soluționarea problemei sub aspectul ei social, adică unificarea și îmbunătățirea treptată a condițiunilor de viață a tuturor celor aflați în câmpul muncii forestiere.

Contractul colectiv de muncă din 1.XII.1945, modificat la 1.IV. 1947, uniformizează, tarifează, disciplinează și umanizează — într'un cuvânt reglementează — munca în exploatările forestiere. Nouă ne revine sarcina să veghem să se aplice cu toată înțelegerea.

Nu e deajuns ca o țară să aibă legi umanitare, trebue și un control conștient și riguros, din partea noastră, semnalând orice abatere ori de unde ar veni ea.

Din punct de vedere juridic, legea a căutat să realizeze simplitatea, asigurarea maximului de eficacitate, celeritatea și preciziunea. Soluțiunile sunt comandate de experiență, bun simț și realitate. Ele sunt juridicește justificate și economicește necesare.

Desvoltarea dată legii patrimoniului forestier a fost înțeleasă să rămână în cadrul legilor de specialitate, urmărind realizările în termen scurt a planului-program.

Măsurile preconizate alcătuiesc uneori derogări dela principiile Codului Civil, dar aceste excepţiuni sunt inevitabile. Intreaga istorie a dreptului, ne arată că în împrejurări excepţionale, s'au luat măsuri de excepţie. De câte ori faptele sub presiunea lor, au spart zăgazurile dreptului comun, de atâtea ori s'a legiferat excepţional. Dealtfel, în economia proectului, constrângerile sunt facultative. Statul se subrogă în datoriile proprietarului, atunci când acesta amenință să exercite dreptul său în contra intereselor obștești.

Ca orice construcțiune omenească, legea nu poate fi perfectă, totuși o considerăm ca un instrument de vaste proporţii, pe care aleșii ţării dându-ni-l încrezători în mână, așteaptă dela ingeniozitatea, munca fără de preget și de toată ziua ale fiecăruia și dela dragostea noastră a tuturora, numai binele pădurilor românești. Să fim la înălțimea vremurilor de care vorbea d-l Ministru Traian Săvulescu. Să ținem făclia prestigiului Corpului nostru silvic, nepieritor, ca și permanența pădurilor în economia naţională. Pădurea, pe lângă foloasele imateriale, e departe de a fi epuizat gama foloaselor materiale. Suntem o țară cu o populație de 4—5 ori mai rară ca Belgia. Atât trebuințele, cât și populația se vor înmulți. Lemnul va trebui să satisfacă noui nevoi, căci esența omenirii este veșnica neliniște și goana după ceva nou. Dorul de progres formează esența sufletului uman și cu cât viața e mai activă, cu atât suntem ma sus pe scara civilizației.

Ca încheiere, printr'o impresionantă paralelă, îmi vine în minte legenda morții lui Aristot, celebrul învățat al antichității, care după ce scrutase fenomenele naturii cu toate mijloacele pe care i le da știința de până atunci și cu toată setea unui spirit curios de a cunoaște, își plimba gândurile ultimelor lui zile, dealungul ţărmului mării, frământat de ideia de a desprinde din valurile care-i mureau la picioare, taina fluxului și a refluxului! Tot înaintând spre adâncuri și-a găsit moartea, surprins de năvala apei. Dacă și-ar fi ridicat ochii spre cer, către înălţimi albastre, ar fi înţeles poate, ceeace știința de mai târziu a lămurit: că taina de el cercetată nu era în adâncuri, ci în pulsațiile atracţiunii dintre astre, care frământă și mână unele peste altele, valurile lipsite de viață.

La loi pour la défense du domaine forestier.

L'auteur du présent article — qui a collaboré à la rédaction de l'avant-projet de la dite loi — fait un exposé sur l'opportunité de la loi et de ses principes fondamentales.

La nouvelle loi est destinée d'être un instrument plus efficace pour la défense du domaine forestier roumain.

LEGEA PENTRU APĂRAREA PATRIMONIULUI FORESTIER

de Ing. N. St. DUMITRESCU

Aspectul actual al pădurilor țării redă în mod fidel diferitele capitole ale istoriei schimbătoare a poporului român. Ultima sută de ani, epocă de prodigioasă desvoltare în toate domeniile de activitate, dar și de războaie, reforme și prefaceri sociale, a înscris în păduri urme de neșters. Marele progres înregistrat într'un veac de țara noastră nu a fost posibil — pentru condițiile dela noi — decât cu permanente și însemnate sacrificii din partea pădurilor. In special, în ultimii 25 de ani, acest proces de devastare a căpătat o deosebită amploare și el este în plină creștere; din nefericire nu ne putem da seama cu adevărat de proporțiile sale exacte, din lipsa unor ridicări statistice corespunzătoare. Cifra uluitoare de un milion ha păduri complet degradate, furnizată de oficialitate [1]), trebuie neapărat să ne îngrijoreze, cu atât mai mult cu cât ea nu reprezintă decât un aspect parțial al problemei.

Determinantele acestor stări de fapt sunt numeroase. Cele mai importante ne par a fi însă două: lipsa unei conștiințe forestiere în marea massă a populației și insuficiența reglementărilor forestiere având de scop conservarea pădurilor. Dacă însă formarea unei conștiințe forestiere este și o problemă de educație civică, asupra căreia nu se poate influența decât printr'o acțiune îndelungată, cea de a doua, crearea unui cadru legal corespunzător, stă în puterea forurilor superioare de a o rezolva neîntârziat.

O analiză cât de superficială — pe care n'o întreprindem aici — arată că actualul nostru Cod silvic nu mai corespunde noilor situații. Operă remarcabilă prin orânduirea materiei și prin dispozițiunile sale destul de avansate, el rămâne totuși expresia concepției economice liberale, dominante la acea vreme.

---

[1]) Expunerea de motive a Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Codul silvic dela 1910, reglementând proprietatea particulară la lumina acestei concepții, a dat putința interesului imediat al proprietarilor particulari de a se manifesta în mod supărător pentru interesele obștești, care consideră conservarea și ameliorarea pădurilor de interes general nesfârșit superior. Doctrina modernă a revizuit dealtfel conceptul primitiv al dreptului de proprietate ca drept absolut și i-a relevat caracterul său preponderent social, de a se exercita în funcție de interesele colectivității (Duguit[2]), Josserand[3]).

Aplicarea Codului silvic este îngreunată și de faptul că, între 1910 și 1947, au apărut foarte numeroase legiuiri de completare (cca. 100), care fac ca unitatea întregului sistem juridic să sufere.

Din cele de mai sus, credem că rezultă oportunitatea creerii unui nou cadru legislativ, mai adecuat pentru îndrumarea economiei forestiere pe căi sănătoase. Pregătirea unei asemenea legiuiri fundamentale reclamă însă o perioadă de timp relativ îndelungată, precum și o perspectivă sigură asupra orientărilor social-economice în viitor, condițiuni pe care momentul actual nu le poate încă întruni.

Pe de altă parte, stadiul înaintat, în care se află procesul de distrugere al pădurilor țării, impune o urgentă intervenție pentru a se curma cu un ceas mai de vreme răul. In acest spirit și cu aceste obiective a luat ființă Legea Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier[4]).

Legea cuprinde 36 articole, grupate în 7 capitole, corespunzătoare cu cele mai urgente pericole de care pădurea trebuie să fie apărată și care au fost identificate de legiuitor ca atare. Ele sunt:

---

2) Proprietatea e o situație obiectivă, formată înainte de toate din datorii, care se impun proprietarilor (utilitatea publică) și din oarecare prerogative, condiționate de împlinirea acestor datorii (Duguit. — Traité de droit constitutionnel).

3) „Proprietarul poate să-și pună prerogativele în slujba propriilor sale interese, cu condiția să rămână în spiritul instituțiunii... din momentul în care ese, el abuzează, dirijând într'o direcție falsă prerogativa cu care a fost investit în scopul unei folosințe determinate; ... orice drept are o funcțiune dela care titularul său nu se poate sustrage decât comițând un delict, care se numește „abuzul de drept". (Josserand L. — De l'esprit des droits et de leur relativité, 2 vol., Paris, 1927).

4) Publ. în M. Of. Nr. 140/23.VI.1947 și în broșura separată (Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcția Indrumărilor Silvice — Legea Nr. 204... — București, 1947, 84 p.) cuprinzând și instrucțiunile provizorii pentru aplicarea legii și noua organizare a sectorului silvic.

I. Păduri supuse regimului silvic (art. 1); II. Apărarea contra tăierilor neregulate (art. 2—4); III. Apărarea contra despăduririlor (art. 5—14); IV. Apărarea contra fărămiţării pădurilor (art. 15—23); V. Apărarea contra incendierii pădurilor (art. 24—29); VI. Apărarea pădurilor contra infractorilor, paza. asistenţa tehnică silvică şi controlul (art. 30—32); VII. Dispoziţiuni finale şi tranzitorii (art. 33—36).

In cele de mai jos vom trece în revistă principalele dispoziţiuni ale legii.

Cap. I. *(Păduri supuse regimului silvic)*, prin art. 1, *extinde regimul silvic asupra tuturor pădurilor* actuale sau viitoare de pe teritoriul ţării, fără nici o altă formalitate.

Pădurea este definită ca orice suprafaţă mai mare de 2500 mp acoperită de vegetaţie forestieră în limitele ei naturale.

Se constată că şi actualul legiuitor, ca şi cel din 1881 şi 1910, nu defineşte noţiunea de regim silvic, care, suficient de lămurită pentru silvicultori, ar fi fost util să fie precizată într'un text de lege pentru organele justiţiei.

Art. 1 are marele merit de a grupa într'un singur text şi sub un regim unic dispoziţiunile dreptului nostru pozitiv asupra regimului silvic [5]) şi regimului de protecţie [6]), care fiind răspândite într'o serie de legiuiri erau de dificilă aplicaţiune.

In cap. II, *apărarea contra tăierilor neregulate* (art. 2—4), se dispune:

— *Amenajarea tuturor pădurilor ţării în decurs de 4 ani.* Până la întocmirea amenajamentelor, exploatarea pădurilor se va putea face numai pe baza unor *studii provizorii de exploatare*, care vor păstra continuitatea tăierilor şi care urmează a fi întocmite până la 1.IV.1948.

— Amenajarea se va baza pe două principii: a) *continuitatea anuală de tăieri;* b) *gruparea pădurilor indiferent de proprietate pe unităţi economice:* grupe de păduri şi bazine de râuri, corespunzând seriilor normale, pe care art. 3 le fixează la min. 60 ha. pentru regiunile de crâng şi codru grădinărit şi min. 200 ha. pentru codru cu tăieri rase sau succesive.

---

5) Codul silvic 1910, art. 1; legea din 7.VII.1930, publ. în M. Of. Nr. 148/7 VII.1930.

6) Legea pentru pădurile de protecţie (1935), art. 1; legea pentru pădurile necesare apărării naţionale (1935), art. 1, 6.

— *Executarea operațiunilor necesare în contul proprietarilor*, de către M. A. D., dacă aceștia nu întocmesc studiile provizorii până la 1.IV.1948, sau amenajamentele prescrise la art. 2, sau se abat dela prescripțiile acestora, pe baza constatărilor agenților silvici. Pentru recuperarea sumelor cheltuite, statul va avea privilegiul prevăzut de art. 317 al. 1 din Codul de procedură fiscală [7].

In această privință, Comisiunea de agricultură, păduri și domenii a Adunării Deputaților propusese modificarea textului în sensul ca recuperarea cheltuelilor să se facă prin „luarea în administrație a pădurilor respective, pe o perioadă de cel mult 10 ani". Fie că o asemenea prevedere a părut temerară [8], fie că n'a fost considerată oportună [9], Adunarea Deputaților n'a reținut această modificare și a votat legea în textul propus de Minister.

Nu putem trece fără a sublinia marele examen la care Corpul silvic este chemat să răspundă. Toate pădurile țării urmează a fi amenajate până la 23.VI.1951. Cunoaștem două precedente:

La 1843, Pravila pentru cruțarea pădurilor monastirești... prevedea la art. II: „Se dă o vade de 4 ani stăpânitorilor pădurilor... de a măsura și a împărți pădurile în parcheturi regulate..." [10].

La 1881, Codicele silvic, în art. 6, dispunea: „Administrația Domeniilor va proceda la amenagiarea pădurilor supuse regimului silvic, pentru ca, cel mult până în termen de 15 ani., să fie amenagiate toate pădurile" [11].

Lipsind condițiile necesare, intențiile legislatorilor au rămas în trecut simple „pia desideria", fără aplicație și cu consecințe nefaste pentru economia silvică. De această dată condițiile sunt cu totul altele și depinde de conștiința profesională a silvicultorilor de a onora responsabilitatea ce le revine.

Cap. III, consacrat *apărării contra despăduririlor* (art. 5—14) cuprinde următoarele prevederi:

— *Interzicerea defrișărilor* cu excepția unor cazuri limitativ enumerate (7), când M. A. D. o poate autoriza în baza avizului conform al Consiliului tehnic al pădurilor.

---

7) Legea din 1 Aprilie 1942.

8) Cf. Avizul Nr. 160 din 25.IV.1947 al Consiliului Legislativ Secția III-a.

9) Dispozițiuni analoage există totuși și în alte țări. De ex.: Legea XIX din 1898 și Legea IV din 1935 din Ungaria (Lesenyi Fr. — Histoire et situation actuelle de la sylviculture hongroise. — Budapest, 1936, pp. 44—54).

10) Sabău V., Dr. — Evoluția economiei forestiere în România, 1946, pp. 505—506.

11) Lege — Codicele silvic — Bucuresci, 1896, p. 4.

In acest fel se abrogă expres (art. 36 L. A. P. F.) prevederile art. 12—14 C. S. și se orânduiește unitar materia răspândită în Codul silvic, Legea pentru pădurile necesare apărării naționale (art. 3) și Legea pentru pădurile de protecție (art. 6).

— *Lichidarea inclavelor din păduri*, prin instituirea obligației pentru proprietarii de păduri, precum și ai inclavelor, de a cere M. A. D.-ului, în termen de 1 an, autorizarea schimbului inclavelor cu alte terenuri agricole, de suprafețe egale, sau în caz de lipsă, prin defrișarea unor suprafețe egale la marginea pădurii. Terenurile astfel recuperate urmează a fi împădurite de proprietarul pădurii. In anume cazuri, Statul are dreptul de a proceda, potrivit legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică, la exproprierea terenurilor ce fac obiectul schimbului.

Se dă în acest fel o soluție justă și curajoasă unei probleme dificile, care preocupă de multă vreme pe silvicultori [12]).

— *Reîmpădurirea tuturor suprafețelor exploatate în trecut și neregenerate* și a *suprafețelor defrișate în ultimii 3 ani*, fără avizul favorabil al Consiliului tehnic, potrivit unui *studiu de reîmpădurire*. Terenurile agricole aflate în interiorul pădurii urmează a fi împădurite în baza unui *studiu de împădurire*.

— *Obligativitatea ameliorării terenurilor degradate*, în termen de 4 ani, de către proprietarii respectivi, potrivit cu Legea ameliorării terenurilor degradate. M. A. D. pune la dispoziție în mod gratuit, materialul necesar și asistența tehnică, iar în caz de neexecutare în termen efectuează operațiunile necesare în contul proprietarilor.

Cap. IV. *apărarea contra fărâmițării pădurilor* (art. 15—23), decretează:

— *Indivizibilitatea proprietății imobiliare forestiere*. In acest mod se extinde asupra întregii proprietăți forestiere măsurile luate asupra colectivităților prin două legi apărute în 1946 [13]).

— *Instituirea dreptului de preemțiune al Statului* la toate vânzările de bună voie sau silite (sol și arboret). Niciun „bun forestier" nu poate fi pus în vânzare dacă nu are amenajament aprobat;

---

12) Cf. Rev. Păd. pe 1938, pp. 391—414 ciclul „Problemele zilei".

13) Legea Nr. 570 pentru unele măsuri referitoare la drepturile moșnenilor, art. 6 (M. Of. Nr. 163/17.VII.1946).

Legea Nr. 1000 pentru unele măsuri urgente privitoare la organizarea și funcționarea colectivităților reglementate de Codul silvic, art. 6 (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI 1946).

vânzarea către Stat se poate face chiar dacă pădurea nu este amenajată. Art. 18—23 reglementează în mod amănunţit procedura exercitării dreptului de preemţiune pentru vânzările voluntare şi silite, precum şi modalitatea finanţării operaţiunilor de cumpărare de către B. N. R.

Prin dispoziţiunile cap. V se organizează în mod foarte amănunţit *apărarea contra incendiilor* (art. 24—29). Prevederile aduc o precisă specializare a sancţiunilor în raport cu infracţiunile şi sunt remarcabile prin severitatea lor pe deplin justificată, mergând, de ex. până la 10 ani muncă silnică pentru cel ce incendiază o pădure. Concepute la lumina tragicei experienţe din anul trecut, când zeci de mii hectare de pădure au fost pârjolite, noile dispoziţiuni abrogă art. 12, 68—72 C. S. dovedite insuficiente.

Cap. VI, dedicat *apărării pădurilor contra infractorilor, pazei, asistenţei tehnice silvice şi controlului* (art. 30—32), pune bazele unei noi organizări a pazei şi îndrumării pădurilor. Astfel se dispune:

— Paza pădurilor se face obligatoriu de pădurari sau gardieni forestieri, suprafaţa încredinţată spre pază variind după regiune. Proprietarii de suprafeţe mici urmează a se asocia în vederea asigurării pazei.

— Asistenţa tehnică silvică se va face obligatoriu cu personal recrutat din absolvenţii şcoalelor silvice. Este obligatorie angajarea unui inginer pentru suprafeţele de max. 6000 ha sau a unui subinginer pentru max. 3000 ha. Dacă, în termen de 6 luni, nu se găsesc specialişti pentru angajare, asistenţa tehnică se va executa de personalul de Stat.

— Personalul silvic angajat potrivit acestei legi este *subordonat şefului serviciului silvic judeţean* în ceeace priveşte îndrumarea şi controlul.

Ultimul capitol (VIII), *dispoziţiuni finale şi tranzitorii*, conţine o dispoziţie importantă menită a determina o mai mare *celeritate* în judecarea unor infracţiuni silvice:

„Judecarea infracţiunilor din legea de faţă, atât în primă instanţă cât şi în apel, se va face *de urgenţă şi cu precădere, fără a se putea acorda circumstanţe uşurătoare*" [14] (art. 33).

---

[14] Facultate recunoscută instanţelor prin art. 59 C. S.

Din examenul legii, se constată că o însemnată cauză de degradare a pădurilor, *pășunatul*, nu a căpătat o nouă reglementare [15].

Din declarațiunile oficiale rezultă că nu s'a considerat oportună revenirea asupra acestei materii, la un moment în care, după 2 ani de secetă, problema furajelor era de o extremă acuitate. Pășunatul rămâne reglementat și mai departe tot de art. 15—17 C. S.

Prin dispozițiunile sale, legea de față creează — în principal — două serii de obligațiuni:

In primul rând, ea implică pentru factorii de guvernare un program de acțiune imediată, cu corolarul său fonduri bugetare suficiente, pentru punerea în aplicare a obligațiilor ce le revin prin lege, mai ales în materiile de mare urgență, cum ar fi de ex. amenajările, legate de anume termene, creearea de cadre pentru pază și îndrumare, împăduririle, etc.

Unele fapte mai recente constitue o mărturie a ritmului nou imprimat în această direcție de legea apărută [16].

In al doilea rând, legea supune Corpul silvic la un examen sever la care acesta este chemat să-și mărturisească pregătirea, voința și puterea sa de realizare. Rezultatele acestui examen, precum și al modului în care silvicultorii au înțeles să folosească ocazia ce li se oferă de a materializa idealurile lor de redresare a economiei forestiere se vor vedea în curând: data exactă este 23 Iunie 1951.

La loi Nr. 204 pour la défense du domaine forestier.

Le grand développement enregistré par la Roumanie moderne dans tous les domaines d'activité a eu cependant des répercussions douloureuses dans ses forêts. Le fonds forestier national a souffert des diminutions considérables en ce qui concerne la superficie boisée et la qualité des peuplements.

Une des causes de cette inquiétante situation est — d'après l'auteur de l'article — l'insuffisance des réglementations forestières en vigueur, ayant le but de conserver et améliorer les forêts.

---

15) Pășunatul este reglementat în treacăt la art. 25, pct. c (incendii) și art. 14 (despăduriri).

16) Dec. M. A. D. Nr. 937/946, referitoare la noua organizare a sectorului silvic din M. A. D. în 3 direcții: Dir. îndrumărilor, Dir. tehnică, Dir. administrativă (Nepubl. în M. Of.; publ. în bros. cit. pp. 75—77). — Dec. Nr. 994/947 prin care se modifică compunerea inspectoratelor silvice (M. Of. Nr. 159/15. VII 947).

Les dispositions du Code forestier roumain de 1910, conçu à la lumière des conceptions économiques libérales, ne correspondent plus aux actuelles réalités et aux transformations subies par le contenu du droit de propriété.

Pour remédier ces lacunes, on a promulgué la Loi 204 pour la défense du domaine forestier. Le législateur identifie ainsi les dangers qui menacent l'économie forestière roumaine: les coupes irrégulières, les défrichements, le morcellement de la propriété, les incendies, les délits et les infractions, l'insuffisance de la surveillance et de l'assistance technique forestière pour les propriétés privées.

Les plus importantes dispositions de la nouvelle loi sont:

— L'extension du régime forestier à toutes les forêts qui dépassent 0,25 ha en superficie.

— L'aménagement de toutes les forêts du pays, dans un délai de quatre ans, en les groupant, indifféremment de la situation de la propriété, en unités économiques: par groupes de forêts dans les régions de plaine et de basses collines et par bassins dans les hautes collines et en montagne.

— L'interdiction des défrichements, à l'exception de quelques cas limités (7).

— La liquidation des enclaves, par l'institution de l'obligation d'échange avec d'autres terrains agricoles.

— Le reboisement de toutes les superficies exploitées dans le passé et non régénérées jusqu'à présent.

— L'obligativité de l'amélioration des terrains dégradés.

— L'indivisibilité de la propriété immobilière forestière.

— L'institution du droit de préemption de l'Etat dans toutes les ventes de forêt (fond et superficie).

— L'organisation de la lutte contre les incendies par des sanctions sévères, menant jusqu'à dix ans de travaux forcés.

— L'organisation obligatoire de la surveillance de toutes les forêts privées par des gardes forestiers.

— L'engagement obligatoire du personnel spécialisé: un ingénieur forestier pour toutes les forêts de max. 6000 ha ou un sous-ingénieur pour celles de max. 3000 ha., soumis au contrôle du chef du Service forestier départemental.

— L'abrogation des art. 2, 5 (aménagement des forêts), 12—14 (défrichements), 68—72 (incendies) de l'ancien Code forestier roumain de 1910, remplacées par les dispositions de la nouvelle loi.

La nouvelle loi este destinée d'être un instrument plus efficace mis à la disposition de l'administration forestière pour diriger — à côté du Code forestier de 1910, qui reste toujours en vigueur — l'action de redressement de l'économie forestière roumaine.

VÂNATOARE

LEGEA PENTRU ORGANIZAREA ECONOMIEI VÂNATULUI

de inginer silvic VASILE COTTA

La un interval de o jumătate de an, ne este dat să semnalăm apariţia unei alte legi privitoare la Economia vânătorească dela noi. Intr'adevăr, nu de mult ne-am ocupat de art. 3 aliniatul g din legea de organizare a Casei Pădurilor Statului [1]), iar acum vom examina o lege cu caracter pur cinegetic, care se ocupă de toate sectoarele vânătoreşti. Este vorba de *legea Nr. 231 pentru organizarea economiei vânatului* [2]).

Se ştie că legea pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei datează din anul 1921. In intervalul de 25 de ani, economia vânătorească românească a evoluat, aşa încât altele sunt, azi, nevoile ei. Pe de altă parte, în lipsa unui regulament, legea a fost explicată printr'o mulţime de deciziuni ministeriale, aşa încât consultarea ei era dificilă pentru organele de aplicare. Se simţea, deci, nevoia unei legi noui care să cuprindă, într'un singur text, toate dispoziţiunile necesare azi. Nu discutăm acum dacă nu era mai bine ca, date fiind schimbările radicale de ordin economic şi social prin care trece Ţara, întocmirea unei legi noui să fi fost amânată până la data când reformele importante în curs se vor fi cristalizat, ci, ne mărginim să constatăm că avem o lege nouă. Vom examina această lege, privind-o prin prisma interselor generale vânătoreşti şi apoi vom scoate în evidenţă ceea ce aduce ea nou pentru sectorul silvic.

I. *Caracteristicile generale ale legii.*

a) In privinţa *dreptului de proprietate asupra vânatului*, legea, prin art. 1, aduce un lucru nou, declarând că dreptul de vânătoare aparţine Statului. Totuşi, în art. 15 alinitul 4 se vorbeşte despre darea în arendă a acestui drept, „în beneficiul propritarilor funciari".

---

[1]) Vasile Cotta: Legea de organizare a Casei Pădurilor şi vânătoarea. Revista Pădurilor No. 11—12/1946

[2]) Monit. Of. Nr. 154 din 9 Iulie 1947.

iar, prin aliniatul penultim al aceluiaşi articol, lasă chiar administrarea vânatului în seama unor instituţiuni proprietare, cu administraţie silvică proprie. Este deci un desacord între cele două dispoziţiuni ale legii, desacord care se explică prin modificările aduse proiectului de lege, în ultimul moment, în comisiunea Camerei Deputaţilor, când n'a mai fost timp suficient pentru a pune de acord textul vechiu cu efectul unei modificări de ordin principial. Impresia noastră este că, totuşi, intenţiunea legiuitorului n'a fost să treacă dreptul de proprietate asupra Statului, ci numai să-şi asigure administrarea şi valorificarea prin organele sale, venitul însă rămânând proprietarului.

b) *La formarea terenurilor de vânătoare,* este o deosebire mare faţă de legea veche. Azi, suprafaţa maximă a unui teren de vânătoare de sine stătător este de 500 ha la şes şi dealuri şi de 2500 ha la munte, faţă de 100, respectiv 1000, din legea veche. In consecinţă, toate terenurile mai mici de 500 respectiv 2500 din raza administrativă a unei comune, indiferent de ramura de cultură şi de natura proprietarului, se contopesc într'o singură unitate şi se dau în arendă în bloc, de către Direcţiunea Economiei Vânatului. In proiectul depus la Cameră, suprafaţa terenului de şes şi deal a fost de 300 ha, majorarea la 500 făcându-se în comisiunea Camerei.

c) *Arendarea dreptului de vânătoare.* In legea din 1921, terenurile de vânătoare independente (de peste 100 şi 1000 ha), erau date în arendă de către proprietarii respectivi, fie ei persoane fizice sau juridice. Prin legea nouă, însă, dreptul de a da în arendă este trecut asupra Direcţiunii Economiei Vânatului. Excepţie se face numai cu proprietăţile membrilor familiei regale, ale Domeniilor Coroanei, ale C. A. P. S. şi ale altor instituţiuni cu administraţie silvică proprie recunoscută de M. A. D.

Termenul de arendare este de 15 ani pentru terenurile care conţin cerbi, şi capre negre şi de 10 ani pentru celelalte.

Pentru a evita acapararea de mari suprafeţe de către un singur arendaş, legea limitează întinderea de terenuri de vânătoare pe care o poate lua în arendă aceeaşi persoană fizică, societate de vânătoare sau „asociaţie vremelnică“ (art. 22).

d) *Comisiunea specială de arbitraj,* înfiinţată prin art. 60, este o instanţă chemată să judece rapid, în primul rând litigiile rezultate din aplicarea contractelor de arendare. Sub regimul legii vechi de vânătoare, rezilierea unui contract, prin instanţele comune, dura ani întregi. Legea nouă ar putea aduce o mare uşurare în această privinţă, dacă noua instanţă va lucra rapid şi obiectiv, deoarece ea se pronunţă în primă şi ultimă instanţă asupra litigiilor rezultate din aplicarea contractelor.

e) *Societăţi de vânătoare pe plasă. Preferința acordată societăţilor de vânătoare la arendarea de terenuri.* Prin art. 42, se impune formarea unei singure societăţi de vânătoare într'o plasă, iar dacă azi ar exista mai multe, ele trebuie să fuzioneze în termen de 90 zile. Numai în mod excepţional se permite funcţionarea unei a doua societăţi în aceeași plasă. Aceste societăți unice de plasă sunt favorizate şi în comparaţie cu societățile din orașe, ultimele neputând lua în arendă decât maximum 15% din suprafața terenurilor unei alte plăși decât aceea în care se găsesc. Consecința practică va fi o deplasare a vânătorilor din orașe spre societățile de plasă, cum de altfel probabil a fost și intenţiunea legiuitorului, spre a se strânge legăturile dintre orășean și sătean. Numărul arendașilor persoane fizice va scădea mult faţă de trecut.

f) *Diverse.* Pedepsele pentru infracţiunile la legea vânatului sunt mult înăsprite.

Organele onorifice din serviciul exterior, care au funcționat de câţiva ani încoace numai pe bază de decizii ministeriale, sunt acum recunoscute prin text de lege. Astfel, avem: administrator de vânătoare al județului, inspector de vânătoare al plășii, agent de vânătoare, consilieri de vânătoare pentru administrația centrală și comisiunea de vânătoare județeană.

Legea de care ne ocupăm mai aduce și .alte lucruri noui față de trecut. Ne-am mărginit însă la ceea ce ni-s'a părut esențial.

II. *Dispozițiuni care interesează mai de aproape Economia Forestieră.*

a) *Formarea terenurilor de vânătoare şi arendarea lor.* După cum am menţionat la punctul I/c de mai sus, arendarea dreptului de a vâna în pădurile statului administrate de Casa Pădurilor, precum și în alte păduri cu administraţie silvică proprie recunoscută de M. A. D., este lăsată în atribuțiunea administrațiilor silvice respective. Dar, faptul că suprafața minimă a unui teren de vânătoare de sine stătător este de 500 ha la câmpie și deal și de 2500 ha la munte, însemnează că toate pădurile cu o suprafață mai mică decât cifrele de mai sus ies de sub administrația silvică și se înglobează în terenul comunal. Faptul acesta n'ar constitui nici un rău dacă terenul comunal ar fi bine păzit. Experienţa a dovedit însă că în vreme ce pădurea tot se mai bucura de oarecare îngrijire, dacă nu din partea arendaşului, cel puţin din aceea a personalului silvic, câmpul adesea rămânea fără de nici o pază. Ne exprimăm temerea că majorarea suprafeţei terenului de vânătoare dela 100 la 500 ha la câmpie va constitui un regres. Noi am stăruit — fără rezultat — ca majorarea să se facă numai până la 200 ha. In câmpul pustiit de braconaj, pădurile bine păzite erau un loc de refugiu, din care se mai revărsa ceva vânat şi asupra câmpiei.

b) *Rezervarea unei suprafeţe de 12% din întinderea pădurilor Ocoalelor silvice ca teren de vânătoare pentru personalul silvic.*

Prin această dispoziţiune, s'a făcut un act de dreptate faţă de slujitorii pădurilor. De acum înainte, fiecare va putea vâna în cuprinsul Ocolului unde face serviciu. Ocoalele silvice însă au datoria de a face din aceste păduri, terenuri de vânătoare cu adevărat model, sub raportul îngrijirii lor. De remarcat că reprezentanţii sectorului silvic au cerut rezervarea cotei de 12% la toate Ocoalele de păduri proprietatea persoanelor juridice. S'a admis însă numai la instituţiunile cu administraţie silvică proprie.

c) *Valorificarea în regie a vânatului* este admisă numai pe proprietăţile persoanelor juridice şi se poate extinde pe o suprafaţă de cel mult 10% din întinderea pe care o are proprietara respectivă, în întreaga ţară. Regia mai este îngrădită şi prin alte mijloace. Ne exprimăm îndoiala dacă s'a făcut bine aplicându-se aceste îngrădiri. In cursul aplicării legii se va vedea. După părerea noastră, regia constitue unul din mijloacele de a face accesibilă vânătoare de vânat mare şi persoanelor cu venituri modeste. Am arătat acest lucru în alt articol [3].

d) *Alte dispoziţiuni legale care interesează îndeosebi sectorul silvic.*

— Se lasă posibilitatea de a se rezerva, pe seama I. C. E. F., păduri în scopul efectuării de studii şi cercetări. Deasemenea, pentru terenuri didactice de vânătoare la şcolile silvice. (Art. 26).

— Elevii şcolilor silvice de orice grad, când fac aplicaţiuni de vânătoare pe teren, sub conducerea profesorilor, sunt scutiţi de permisul de vânătoare. Dacă vor să vâneze singuri, în oricare parte a

---

3) V. Cotta: Ce înţelegem prin ocrotirea şi valorificarea in regie a vânatului. „Carpaţii" Nr. 2/1947.

ţării, aceşti elevi pot obţine permise cu o reducere de 75%. (Art. 29). In vechea lege, vânătoarea sub formă de aplicaţiuni nu era reglementată, iar reducerea la permise era numai de 50%.

—Prin limitarea numărului societăţilor de vânătoare, unele societăţi „A. V. I. S." din provincie vor trebui să fuzioneze.

— Agenţii silvici pot instrumenta în caz de infracţiuni la legea vânatului, comise în regiunile în care ei au atribuţiuni de serviciu. In caz de flagrant-delict, procesele verbale ale agenţilor silvici fac dovadă până la înscrierea în fals. In caz de nedovedire a falsului, se va deschide, din oficiu, acţiune publică contra celui ce s'a înscris în fals. (Art. 36 şi 52).

— Dintre cei 9 membri de drept ai Consiliului Superior al Vânătoarei trei sunt şefi de instituţii silvice: C. A. P. S., P. P. J. şi Direcţia silvică, (Art. 57).

— In fine, aliniatul g al art. 3 din legea Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor este abrogat. (Art. 66). Prin acest aliniat se da C. A. P. S.-ului administrarea vânatului şi a pescuitului din pădurile sale. Dacă privitor la vânat aceste dispoziţiuni din legea Caps. au fost înlocuite cu cele din legea economiei vânatului, — cele referitoare la pescuit au fost abrogate fără să se fi pus ceva în loc. Poate, la midificarea legii pescuitului în apele de munte, să se umple acest gol.

●

Elaborarea proiectului de lege de care ne-am ocupat a început în anul 1942, din iniţiativa şi sub conducerea Dir. Ec. Vân. La început, din comisiunea care întocmea proiectul au făcut parte şi câţiva reprezentanţi ai sectorului forestier. In a doua parte a lucrărilor însă ei n-au mai fost invitaţi şi nu au ştiut ce conţine proiectul. Cu câteva luni în urmă, când proiectul era depus la Consiliul Legislativ, constatându-se că revendicările juste ale sectorului forestier nu erau cuprinse în proiect, printr'o acţiune comună a şefilor de instituţiuni silvice la conducerea M. A. D. şi prin înţelegerea arătată de această conducere, au fost introduse în text dispoziţiunile de care ne-am ocupat mai sus. Mai mult nu s'a putut face.

Legea nu cuprinde tot ceeace s'a cerut prin presă, moţiuni şi memorii, în decurs de două decenii. Totuşi în ce priveşte pădurile statului este un mare progres faţă de perioada 1921—1946. Dacă nu s'a obținut mai mult, vina nu este numai a împrejurărilor, ci şi a noastră, deoarece, în lipsa unor atribuţiuni în materie de vânătoare, am neglijat acest sector de activitate. Depinde de vrednicia noastră, ca să dovedim, prin fapte, lumii vânătoreşti, utilitatea administraţiilor silvice în promovarea vânatului, încât la o modificare a legii, atribuţiunile să ne fie lărgite.

Deocamdată facem constatarea că s'a încheiat — sperăm — o epocă agitată pentru obținerea unor drepturi și începe o eră constructivă. Este de datoria noastră a tuturor să uităm tot ce ne-a despărțit în trecut şi să lucrăm din toate puterile pentru promovarea economiei cinegetice. Cel ce scrie aceste rânduri, adeseori, în trecut, a criticat anumite stări de lucruri în ce priveşte vânătoarea, declarând că nu există un climat favorabil pentru colaborarea dintre silvicutori şi vânători. Azi, după ce avem noua lege, acelaşi om declară, cu aceeași convingere, că tot ce putem face mai bun acum în interesul pădurilor și al corpului este să colaborăm cu toată sinceritatea, evitând orice cauză de neînţelegere.

La nouvelle loi roumaine sur la chasse.

On expose les principales dispositions de la nouvelle loi roumaine sur la chasse, votée par la Chambre des Députés en Juillet 1947.

A V I Z

Institutul de Cercetări Forestiere al României roagă pe cititorii care posedă Analele ICEF, în special, volumele I și IV și se pot dispensa de aceste exemplare, să le doneze Institutului sau să le vândă, pentru a se putea completa colecțiile Institutelor de Cercetări științifice din străinătate sau din țară.

Ofertele sau trimiterile se vor adresa Direcțiunii ICEF, Bul. Regele Mihai I, Nr. 55, București, II.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

■ Pădurea și turismul.

Este titlul interesantei conferințe ținută de d-l Prof. *M. Drăcea* în ziua de 31 Martie a. c. sub auspiciile Asociației turistice „Plaiuri Românești" a studenților în geografie dela Universitatea din București, în amfiteatrul de Geografie dela Universitatea din București.

In prima parte a expunerei, d-l Prof. M. Drăcea prezintă pădurea în legătură cu omul și preocupările acestuia în diferite domenii de activitate, apoi influențele acesteia asupra mediului înconjurător.

Intreg complexul de factori naturali și artificiali, și de preocupări și manifestări care vin în atingere cu pădurea și produsele ei, sau se desvoltă în ambianța sau sfera de influență a acesteia, conferențiarul îl numește „*lumea silvică*". In această parte a conferinței, autorul face o admirabilă și seducătoare prezentare a lumei silvice.

In parte a doua, conferențiarul, trecând la legătura dintre pădure și turism, arată care este importanța pădurei pentru desvoltarea turismului prin aspectul ei majestos și peisagiul pe care îl prezintă ochiului drumețului, prin misterele pe care i le desvăluie la fiecare pas și prin bogăția de cunoștințe pe care acesta le poate culege dela lumea silvică.

Prin câteva exemple, bine alese și minunat expuse, conferențiarul îndeamnă tineretul să-și petreacă timpul liber — duminicile, sărbătorile și concediile — odihnindu-se în afara orașelor, făcând drumeție pentru a-și cunoaște țara și poporul cu întregul ansamblul lor de obiceiuri și frumuseți naturale.

In încheiere, autorul îndemnând tineretul român la drum, arată că nu numai prin documente istorice se justifică dreptul de stăpânire al pământului țării, ci prin cunoașterea cât mai amănunțită a acestui pământ. Dreptul de stăpânitori ai acestui pământ, afirmă conferențiarul, este al acelora care îl calcă, care umblă pe el și care îl cunosc.

Conferința a fost urmată de un film turistic documentar, cu scene din viața țăranului român, și de proiecțiuni în colori reprezentând colțuri turistice din România fotografiate de d-l Arhitect Petit.

Ion Lupe

■ Problemele actuale ale economiei forestiere.

La 16 Mai a. c., în sala A.G.I.R., a conferențiat d-l *Prof. C. C. Georgescu*, despre „Problemele actuale ale economiei forestiere".

D-sa începe cu constatarea că economia forestieră ocupă ca importanță locul al treilea, după agricultură și petrol, în cadrul economiei naționale, iar în împrejurările actualelor obligațiuni de Stat, locul al doilea. Cu toate acestea evoluția sa suferă și nu înregistrează progresele așteptate. Determinantele acestei situațiuni sunt:

a) necunoașterea problemelor fundamentale ale pădurilor de către opinia publică, care în genere posedă cunoștințe vagi și sumare despre foloasele pădurilor;

b) atitudinea omului față de pădure oglindită prin folosirea abuzivă și întâmplătoare a bunurilor forestiere, de pe urma căreia pădurea suferă neîncetate degradări (delicte, pășunat, etc.).

c) lipsa unui cadru de autonomie pentru economia forestieră, care să considere pădurea ca un organism a cărui bună stare să constitue un scop în sine.

La baza unei politici forestiere luminate trebue să se găsească informația clară și precisă, al cărei izvor se află în statistica economiei forestiere. O asemenea lucrare ne lipsește până în prezent.

Datele folosite în mod obișnuit sunt fie inexacte fie necorespunzătoare cu actuala situație de fapt. De ex. în suprafața păduroasă a țării de 6.300.000 ha sunt trecute și suprafețe care nu contează efectiv în producția forestieră (terenuri degradate, păduri inaccesibile, arborete în perioada de așteptare, etc.).

Examinând repartiția pădurilor după natura proprietății, d-sa constată că Statul deține 25%, diferite persoane juridice 42% și diferiți proprietari particulari 33%. Marea majoritate a pădurilor particulare și o parte însemnată din cele ale persoanelor juridice sunt folosite în mod barbar, iar starea în care se află legitimează o urgentă intervenție din partea Statului, care să oprească procesul de fărâmițare a proprietății particulare și să întrunească mai multe proprietăți într'o singură unitate economică de producție.

Lipsa unei statistici apare mai evidentă în domeniul stabilirii *quantumului producției*. Cifrele care se dau în mod obișnuit — rezultate pe cale aritmetică dintr'o simplă înmulțire a creșterii cu suprafața — au la bază premiza unui capital — lemn normal și a unei succesiuni normale de clase de vârstă, elemente care nu se găsesc decât rareori în pădurile românești. In acest mod s'a ajuns la următoarele cifre: 3,3 milioane m³ lemn de lucru și 8—10 mil. m³ lemn de foc.

In realitate, în perioada 1900—1940, s'a recoltat o *cantitate dublă* de material lemnos. De pe urma acestor tăieri abuzive înregistrăm azi următoarele consecințe.

— epuizarea pădurilor de rășinoase și dispariția țării noastre dintre țările exportatoare de rășinoase;

— epuizarea materialelor lemnoase aflate în pădurile din jurul centrelor populate;

— extinderea excesivă a crângurilor în pădurile de stejar;

— dispariția pădurilor în regiunile de șes.

Industria forestieră este obligată să țină seamă de noile condițiuni de producție ale pădurilor noastre și pentru a preîntâmpina criza, care va surveni la stabilirea unui regim normal de tăieri, ea va trebui să introducă procedee de lucru raționale și să se specializeze în raport cu creșterea anuală a pădurilor înconjurătoare.

Dintre ramurile industriei forestiere, cea a cherestelei — industrie primitivă cu redus coeficient de industrializare — este cu mult cea mai importantă.

Nu posedăm încă o statistică completă a acestei industrii. O ridicare statistică întreprinsă recent de organele MAD, OLEMN şi ASIFOR indică existenţa a 1140 gatere, cu o capacitate de debitare de 5 mil. m³ lemn, adică cu 100% mai mult decât producţia normală a ţării, şi a 1420 fierăstraie ţărăneşti, cu o capacitate de debitare de 300.000 m³, care prin modul rudimentar de lucru şi prin felul de alimentare cu material, provenit în mare parte din tăieri în delict, constitue un grav pericol.

Conferenţiarul preconizează luarea unor măsuri de raţionalizare şi ameliorare a condiţiilor de producţie pentru industria de cherestrea, dintre care cităm:

— trecerea de la fabricaţia cherestelei de răşinoase la aceea a cherestelei de foioase (stejar şi mai ales fag);

— obţinerea la sortare a unui procent cât mai mare de lemn de lucru, în detrimentul lemnului de foc;

— înlocuirea utilajului uzat, care lucrează neeconomic şi cauzează pierderi însemnate.

D-sa închee interesanta conferinţă, în care a făcut cunoscute auditorului o parte din realităţile dureroase şi, pentru unii, surprinzătoare ale economiei forestiere, punând în lumină funcţia socială ce revine industriei forestiere, care prin prezenţa în regiunile de deal şi munte determină prosperitatea populaţiei locale şi trebue să devină un factor activ de ridicare a nivelului de viaţă al ţărănimii.

N. St. Dumitrescu

ACUM 50 DE ANI

COMEMORARE

In toamna 1947 se împlinesc 50 de ani dela moartea a doi fruntaşi ai forestierilor români, care s'au remarcat în activitatea didactică, pe teren şi în publicistica profesională: *N. R. Danilescu* şi *G. Stătescu*. Ambii Nancy-eni, profesori la şcoala specială de silvicultură, membri ai comitetului de redacţie la „Revista Pădurilor", organizatori şi susţinători ai manifestaţiunilor culturale ale societăţii „Progresul Silvic" (conferinţele de iarnă şi adunările generale anuale), N. R. Danilescu şi G. Stătescu şi-au înscris numele în istoria corpului silvic român. Tomurile Revistei Pădurilor pe primii zece ani sunt o mărturie a activităţii lor literare-ştiinţifice, în cadrul cărora au abordat toate genurile, dela studii la informaţii, toate cu scopul de a ridica standardul spiritual al corpului, pentru o mai raţională cultură a pădurilor şi o încadrare corespunzătoare importanţei reale a economiei forestiere în economia generală a ţării. Ei au iubit pădurea, au cinstit Corpul Silvic şi au luptat pentru un viitor mai bun al acestei categorii de intelectuali şi profesionişti, apărători ai interesului colectiv. In istoria silviculturii românești, N. R. Danilescu și G. Stătescu ilustrează o epocă eroică. La o jumătate de secol dela moartea lor se cuvine să le inchinăm și aci un gând pios de recunoștință și recunoaștere a meritelor. Ei au luptat pentru noi. Numele lor se pronunță cu respect. In fapta lor să găsim un indemn, o încurajare în apărarea și ridicarea patrimoniului forestier național, gândindu-ne că dificultățile timpurilor nu erau, poate, mai mici decât cele de acum, mai ales, că ceea ce numim azi „opinie publică" în materie de păduri „conștiință forestieră", erau noțiuni încă fără circulație. N. R. Danilescu și G. Stătescu au murit tineri și în plină activitate. Viața le-a fost o continuă încordare pentru realizarea unui ideal: mai binele pădurilor și al Corpului. Generațiile tinere au o datorie de onoare de a le cunoaște faptele și a le cinsti memoria.

T. Bălănică

CRONICA EXTERNĂ

OLANDA FORESTIERA

Lecturile și școala ne învățaseră că Olandezii sunt un popor de marinari și fermieri, iubitori de flori (celebrele lalele) și constructori de diguri, cu ajutorul cărora, prin muncă acerbă, cuceriseră, din mare, terenuri pentru cultura agricolă. O broșură *) trimisă recent Soc. „Progresul Silvic" ni-i prezintă pe olandezi și ca silvicultori.

Cu titlul de informare și pentru orientarea colegilor noștri, redăm câteva date din această rezumată și inteligent închegată monografie.

Suprafața pădurilor din Olanda, după datele din 1941, se ridică la 249.900 ha. (după Agenda forestieră Stinghe & Sburlan 255.000 ha), repartizată astfel: 173.000 ha rășinoase, 28.400 codru de foioase, restul crâng și răchitării. Procentual exprimate, această suprafață reprezintă 7,6% din suprafața totala a țării. Provinciile cele mai împădurite sunt Gelderland și Utrecht cu resp. 15,7% și 12.3%. Procentul minim este în prov. Groningen, care nu are decât 0,3% păduri. Cunoscând aceste cifre, înțelegem de ce în Olanda și plantațiunile dealungul șoselelor sunt considerate ca importante pentru producția lemnului. Dacă se însumează liniar, pe un singur rând, aceste plantațiuni sunt evaluate la 48.000 km. Comparativ cu celelalte țări europene, Olanda se clasează printre cele mai sărace în lemn, și anume, între Danemarca cu 8,1% și Anglia cu 5,4%.

Aceste cifre, în afară de importanța lor statistic-economică, își capătă o valoare deosebită când sunt privite și istoric-evolutiv. In adevăr, în 1833, suprafața acoperită cu păduri era de 169.000 ha, din care 32.000 ha rășinoase și 137.000 ha foioase (codru, crâng și răchitării). In decurs de un secol, suprafața forestieră a crescut cu 81.000 ha, adică 48%. Fără a diserta în glose tardive pe această temă, trebue să recunoaștem că se prezintă un interesant exemplu, dacă ne gândim la țara noastră, unde pădurile au regresat până în zilele noastre. Cu drept cuvânt, trebue să-l reținem pentru capitolul vrednicia unui popor, spiritul de gospodărie și prevedere evident și poziția economiei forestiere într'o țară, care trăește în fond din marinărie și comerțul produselor de peste mări.

---

*) Forestry in The Netherlands and the State Forest Service.

Mai menționăm că variația suprafeței păduroase s'a făcut prin creșterea suprafeței cu rășinoase (dela 32.000 la 173.400 ha) în timp ce foioasele au scăzut dela 137.000 la 76.400 ha. La această variație în suprafață este de remarcat o variație în natura terenurilor ocupate de pădure, în sensul că pădurea a fost transplantată, dacă putem zice așa, deplasată, de pe terenurile fertile, transformate în terenuri arabile și fâneață, pe terenurile sterile improprii unei culturi agricole. In sfârșit, o variație, în cursul anilor, este înregistrată și în natura proprietății. Acum câteva decenii, proprietatea particulară forestieră marca 81%; astăzi se înregistreaza numai cu 65%. In schimb, statul și comunele care aveau 8%, sunt azi în posesia a 30% din suprafața păduroasă, etc.

In ceeace privește producția: cei 8 milioane locuitori ai Olandei obțin din păduri și plantațiile de pe lângă șosele, circa 3/4 milioane m.c. La necesarul lor din timp normal, trebuiau să aducă 5 milioane m.c. prin import (din Suedia, Finlanda, Rusia, Polonia, etc.). Cifrele acestea își au și ele importanța lor verificată în decursul celor două războae mondiale, când transporturile maritime pentru lemne au fost practic sistate. Ca și în Anglia, s'a simțit sever lipsa lemnului. De aci, marea atenție acordată producției indigene, în două forme: a o mări și a o impune pe piața internă (căci nu era apreciată). Produsele principale le oferă pinul silvestru, plasat ca pari de mină (circa 125.000 m.c.) stâlpi de telegraf, întrebuințări fermiere și grădinării, în lucrări de drenaje, canalizări, araci, etc. Stejarul pedunculat, gorunul si fagul merg ca lemn de construcție și cherestea. Ulmul, în industria căruțăriei și trăsurilor. Plopul (circa 100.000 m.c.) ocupă un loc particular în confecționarea încălțămintei de lemn (saboți) și în dimensiuni mici în industria chibriturilor. Trunchii frumoși sunt folosiți în industria placajelor. Se acorda o atenție crescândă plopilor, care și-au dovedit întrebuințări multiple în timpul războiului. Speciile mai cultivate sunt: Populus deltoides Marsch. var. missouriensis Henry și plopi canadieni, hibrizi între speciile europene și americane. Se cultivă pe lângă lacuri, șanțuri, între proprietățile agricole, dealungul drumurilor, etc. Frasinul, deși prețuit, e rar întâlnit în păduri. Ulmul este pe cale de dispariție din peisajul olandez, din cauza ciupercei Ceratostomella (Ophiostoma, Graphium) ulmi.

Despre un serviciu forestier al Statului începe a se vorbi abia în 1899. O activitate mai remarcabilă se observă în ultimile două decenii. De reținut, din preocupările mari, particulare, în afara de cele general-valabile pentru forestierii din toată lumea, notăm: campania pentru combaterea boalei ulmului, statistica suprafețelor distruse de războiu și a terenurilor sterile, deosebita grijă în procurarea semințelor și întreținerea pepinierelor și plantațiunilor, supravegherea, respectarea peisajului forestier, frumusețea țării, asistența technică pentru plantațiunile dealungul drumurilor, reîmpădurirea suprafețelor distruse de războiu, activitatea de îndrumare a opiniei publice prin publicațiuni, tablouri murale, întreținerea și funcționarea unui muzeu silvic. Incă în stare de proect este constituirea unui Arboretum național, în scop științific.

Administrativ, serviciul silvic este încadrat în Ministerul Agriculturii, Pescăriilor și Alimentației (Aprovizionării). Conducerea serviciului este încredințată unui director asistat de trei inspectori. Reședința serviciului este în

Utrecht. Unitățile exterioare, ca și la noi, sunt ocoalele cu câte 6.000—15.000 ha, împărțite pe brigăzi.

Invățământul silvic academic este încadrat la Universitatea Agricolă din Wageningen. Institutul de cercetări forestiere este în acelaș oraș și este considerat o ramură a Universității. Pentru experimentări pe teren este afectat cantonul Oestereg din apropierea orașului Wageningen. Deosebit de activitatea Institutului, cercetări științifice se fac și la Universitatea Agricolă în laboratorul de genetică (studii asupra hibridării plopilor), în lab. de fitopatologie (studii asupra inamicilor speciilor forestiere), în lab. de biologie (studii asupra insectelor). Studiile efectuate se publică în următoarele periodice: Analele Universității Agricole, Revista silvică Olandeză, Revista Companiei Olandeze pentru exploatarea terenurilor necultivate, Revista pentru studiul boalelor plantelor.

Ne oprim aci cu informațiunile. Ar mai fi fost de adăogat date în legătură cu legislația forestieră, cu conducerea și regenerarea arboretelor, împădurirea terenurilor sterile, fixarea nisipurilor sburătoare și plantarea dunelor. Menționăm numai că se dă o deosebită atențiune răriturilor în etajul dominat, că pentru ameliorarea solului și arboretelor, se introduc sub masiv pe cale de semănături și plantațiuni foioase (Quercus rubra, Prunus serotina, Fagus silvatica și chiar Castanea sativa, în afară de stejarii autohtoni), că îngrășămintele sunt folosite adesea în primii ani, etc. In ceeace privește fixarea nisipurilor, este remarcat că se practică întâi o arătură, apoi nisipurile sunt acoperite cu bălăriile cosite. Plantațiunile se fac cu pin silvestru, austriac, corsican, maritim. Uneori și cu foioase. In ceea ce privește dunele, problema e mai complicată din cauza vânturilor sărate dinspre mare și a prezenței ierburilor mai înrădăcinate cum este Corynephorus.

In concluzie, reținem, din această monografie, interesul mare pe care istoria recentă l-a impus poporului olandez pentru economia forestieră, activitatea intensă pentru mărirea suprafeței păduroase, îngrijirea peisajului forestier și pentru a avea o silvicultură autohtonă, ca și strădu'nța de a face cunoscută această situație pe cale de publicații monografice, redactate într'o limbă cu o circulație mai mare decât cea proprie. Credem că este un exemplu mai mult, pentru a ne gândi din timp la Congresul mondial de silvicultură din 1950, unde va trebui să prezentăm situația și realizările economiei forestiere românești sub toate aspectele ei.

T. Bălănică

● Exploatări de păduri în Canada.

Pentru forestierii noștri, obișnuiți azi cu tăieri rase pe suprafețe de cel mult 30—40 hectare, modul cum e organizată o exploatare „in stil american", care parcurg uneori mii de hectare în cursul unui singur an, prezintă de sigur mai mult un interes cu caracter documentar. Totuși, nu sunt prea depărtate zilele din trecutul economiei noastre silvice, când tăierile rase pe 500—1000 ha anual erau și la noi destul de obișnuite. In 1928, un inginer polonez care tocmai vizitase exploatările Soc. „Carpatina" ne întreba cu uimire, cum de se mai permit la noi, — el zicea, în plin centrul Europei, — asemenea procedee de lucru „coloniale". Dar, ceea ce a fost aparține trecutului și viitorul nu va mai cunoaşte la noi asemenea desfăşurări de forțe, în acțiunea de „valorificare" a pădurilor, acțiune care lua foarte dese ori aspectul unei devastări a acestora.

In America, țara resurselor nelimitate, exploatările de păduri se extind de regulă pe domenii neîntrerupte de zeci şi sute de mii de hectare, iar organizarea lucrului se face după toate regulele unei exploatări in mare şi a unei diviziuni raționale a muncii Centrul activității în materie de producția lemnului se află acum în Canada şi anume în Columbia britanică, provincie care produce singură 50% din cantitatea totală de material lemnos extras din pădurile acestei țări.

In Canada sezonul tăierilor de arbori începe în ultimele zile de toamnă şi durează până primăvara. Din primele zile reci ale toamnei, echipe de tăietori se îndreaptă către pădurea, unde se va desfăşura activitatea lor „înfrigurată", tot timpul iernii. Cea dintâi preocupare a acestor colonişti, în singuratecele locuri unde sunt transplantați, este să stabilească o colonie, un „camp". In acest scop ei încep îndată să aleagă o apă curgătoare, unde doboară un număr de arbori şi crează o poiană. Aici ei îşi construiesc cabanele necesare adăpostirii şi celorlalte necesități ale vieții zilnice. O clădire mai mare serveşte de locuință oamenilor. De jur împrejurul pereților se amenajează paturi de dormit, dispuse uneori pe 2—3 rânduri în înălțime Campamentul cuprinde totdeauna şi un cazino, la care este ataşată o bucătărie enormă: o altă clădire serveşte de birou şefului de echipă, iar un magasin, bine aprovizionat cu grămezi de scule de lucru, impermeabile, pături, flanele şi haine de lână, căciuli, bocanci şi conserve de toate soiurile stă la dispoziția lucrătorilor, în tot timpul perioadei de activitate, în adâncul codrilor.

Indată ce „tabăra" a fost amenajată încep lungile zile de muncă, în timpul cărora oamenii nu fac altceva, de dimineață până seara, decât să doboare giganticii arbori ai Munților Stâncoşi. Tăietorii se servesc în acest scop, atât de secure, cât şi de fierăstraie de mână. Folosirea maşinilor de doborit cu lanț nu e prea frecventă, din cauza dimensiunilor mari ale trunchilor, care ar necesita maşini prea grele. Adese ori ei sunt nevoiți să construiască schele în jurul acestor uriaşi arbori, pentru a putea manipula mai cu spor toporul şi joagărul.

Munca este dură şi cere oamenilor o cheltuială mare de forță, de dibăcie şi de rezistență, dar viața în plin aer, în pădurile canadiene este sănătoasă şi străbătută de un oarecare suflu de romantism.

Intreaga tabără este în picioare încă înainte de ivirea zorilor, astfel că la răsăritul soarelui oamenii au şi luat gustarea de dimineață şi sunt pe drum către sectorul unde au de lucrat. Arborii de doborit şi anume numai cei sănătoşi şi cu lemn de bună calitate — fiindcă ceilalți sunt lăsați să putrezească pe loc — sunt însemnați dinainte de echipe de taxatori şi amenajişti, prin cioplituri adânci, făcute să nu-şi strice trunchiul în cădere şi să nu rămână aninați sau să deterioreze arborii vecini. In acest scop, crestătura cu securea se face totdeauna către direcția în care trebuie să cadă trunchiul. Arborele căzut este curățit îndată de crengi şi dacă trebuie secționat în buşteni de fabrică, trunchiul său este măsurat şi împărțit în bucăți de lungimile dorite.

Metodele de transport ale buștenilor la fabricile de cherestea depind de poziția șantierului de lucru, adică a parchetului exploatat. Când există în apropiere ape cu debit suficient, unul din mijloacele preferate este plutitul liber sau sălbatec, de la pădure până la fabrica situată pe malul apei. Bineînțeles, în timpul lungilor ierni canadiene plutitul nu poate fi practicat, toate apele curgătoare fiind înghețate. Această perioadă de timp este însă utilizată pentru aducerea (scoaterea) lemnelor din pădure până la malul apei. Indată după topirea ghețurilor, râul își ia funcția de transportor al lemnelor. Cărate iute de curentul apei, buștenii ajung curând la destinație, bine înțeles dacă nu se interpun obstacole în calea lor. Destul de frecvent aceste râuri prezintă sinuozități și strâmtori (chei), în care buștenii se îngrămădesc și blochează trecerea, formând plăghii (zahate). Oamenii special însărcinați cu supravegherea plutitului trebuie să intervină prompt, altfel se pot produce inundații păgubitoare în aval și în orice caz au loc pierderi importante în materialul transportat.

Cu toate precauțiunile ce se iau asemenea îngrămădiri de lemne se întâmplă inevitabil, din timp în timp, necesitând intervenția imediată, prin măsuri energice. Odinioară aceste „depanaj" era executat de un om curajos, care sărind de pe un buștean pe altul, căuta să afle, cu ajutorul unei căngi cu coadă lungă, lemnul care forma „cheia" plăghiei. Acest lucrător purta ghete cu grife, pentru a se putea menține pe suprafețele netezi și ude ale buștenilor și cerea, în orice caz o deosebită iscusință. Odată descoperită piesa care era cauza îngrămădirii, omul o apuca voinicește cu cangea, o împingea cu putere și apoi fugea să-și reia cursa lor, de astă dată cu viteză mult mai mare, cauzată de apa strânsă în acel loc. Această degajare a plăghiilor era o muncă foarte primejdioasă și nu rare ori lucrătorul care se hazarda să o execute plătea cu viața un pas greșit sau un moment de neatenție.

Reperarea punctului unde se găsea trunchiul „chee" necesita adese ori cercetarea amănunțită a unei echipe întregi de lucrători, timp de ore sau chiar de zile întregi.

Astăzi acest procedeu periculos a fost părăsit cu totul și înlocuit cu un sistem mai simplu și mai eficace: Dacă nu se reușește desfacerea ușoară cu căngile, lucrătorii pun câteva cartușe de dinamită în punctele cele mai încâlcite, aprind fitilul și se depărtează în grabă spre maluri. Explozia se produce imediat, țăndări de lemn zboară în aer și dacă s'au plasat cartușele bine, grămada de bușteni se desface de la sine și pornește fără întârziere la vale.

O altă metodă de transport constă în legarea trunchilor în plute uriașe, pe care lucrătorii își construiesc și o cabană, însoțind transportul până la fabrică, situată uneori la zeci de kilometri. Unele din aceste plante ating până la 120 m lungime și 20 m lărgime. Conducerea lor este o operație deosebit de grea și se face de către echipe alcătuite din 20—30 lucrători, prevăzuți cu prajini, lopeți și cârme de tot felul.

S'ar putea crede, că e ușor de a lega laolaltă miile de trunchi de arbori, în plute capabile a rezista isbiturilor de pe parcursul râului. Unii din acești trunchi au însă grosimi colosale, mergând până la 4—5 m, diametru astfel că manipularea lor în vederea alcătuirii plutei nu e o operație ușoară, chiar pe apă.

E adevărat, că traiectele parcurse de plute tind să devină azi din ce in ce mai scurte, pentru că există tendința de a se construi fabricile de cherestea cât mai aproape de masivele păduroase de exploatat. Aceasta nu rezolvă însă decât parțial pericolele legate de transportul prin plutit al lemnelor pe cursurile torențiale, cu cascade și cu cotituri colțuroase, ale râurilor canadiene.

Trunchii proveniți din pădurile depărtate de cursuri de apă sunt adesea transportați prin târîre in șirag, cu ajutorul tractoarelor, operație care se face numai iarna. Pentru ușurința transportului, drumurile parcurse sunt udate în fiecare zi cu apă, pentru ca ghiața care se formează să înlesnească alunecarea. Când transporturile de iarnă nu sunt posibile, se construiesc căi ferate, iar trunchii se incarcă pe boghiuri cu scaun invârtitor. In regiunile accidentate se face uz și de jilipuri de pământ sau de lemn, iar în văi se recurge la transportul pe canale cu apă, in condițiuni similare celor din Europa. Bineînțeles, dimensiunile tuturor acestor instalații de transport sunt mult mai mari decât cele uzitate in Europa din cauza grosimilor uriașe ale trunchilor de arbori din pădurile virgine americane.

Pentru transportul pe uscat s'au înființat numeroase intreprinderi, care dispun de o vastă rețea de căi ferate înguste, construite special pentru exploatările forestiere.

Trunchii de arbori sunt apropiați în depozite și manipulați la încărcare și descărcare, exclusiv cu ajutorul macaralelor cu aburi, pe fiecare pereche de boghiuri punându-se de regulă câte un singur buștean gros sau 2—3 mai subțiri.

D. Sburlan

CINEGETICA

■ Momente grele pentru vânatul Țării.

Am mai spus-o și o repetam: la munte cauzele impuținării vânatului mare sunt lupii și armele de tip militar deținute ilegal de săteni; la câmpie, pe lângă braconaj, aceste cauze sunt: pășunatul in păduri și câinii, care însoțesc turmele sau hoinăresc singuri. Nu ignorăm greutățile mari și numeroase pe care proprietarii și arendașii terenurilor de vânătoare le întâmpină. Ele sunt reale și cunoscute. Ceeace însă vrem să subliniem, aici, cu toată tăria, este că, dintre doi oameni puși să lucreze în *situații la fel de grele,* unul, zbătându-se, reușește să reducă pagubele in mod considerabil, iar altul, comod din fire, stă cu brațele încrucișate, invocând greutățile, ori de câte ori i se cere socoteală. Numeroasele exemple pe rare le cunoaștem, ne îndreptățesc să facem această afirmație. Așa dar, dacă vânatul se macină, în 50% din cazuri nu numai împrejurările sunt cauza, ci și oamenii puși să chivernisească acest bun. In fața greutăților, mulți desarmează, deși, printr'un efort, situația poate fi salvată. Facem și pe această cale apel, la toți cei care vor citi aceste rânduri, să-și încordeze puterile pentru apărarea unui bun de care noi ne-am bucurat și pe care — prin vednicia noastră

— trebuie să-i lăsăm urmașilor, dacă nu cum l'am primit, cel puțin intr'o astfel de stare ca să poată fi refăcut. Salvarea vânatului din păduri prin paza contra braconajului, a pășunatului, a lupilor și a câinilor fără stăpân nu necesită — în cazul administrațiilor silvice — decât neinsemnate sacrificii de bani; se cere tragere de inimă și pricepere. (135).

■ Legea pentru organizarea economiei vânatului.

In altă parte a acestei reviste, ne ocupăm mai pe larg de noua lege a vânătoarei, apărută in *Monit. Of. Nr. 154* din Iulie 1947. In cadrul acestei cronici, ne mărginim să o semnalăm numai. Legea este bună, cum bune au fost și sunt multe legi, la noi. Efectul ei însă va depinde de modul de aplicare. Să sperăm că ea va fi un instrument eficace pentru redresarea economiei vânătorești greu încercate în această perioadă postbelică. (136).

■ Legea pentru portul și vânzarea armelor de foc.

După legea vânătoarei, o altă lege de importanță mare pentru vânătorime a fost votată în sesiunea de primăvară a Adunării Deputaților: este legea pentru portul și vânzarea armelor de foc *(M. Of. Nr. 134 din 16 Iunie 1947)*. După cum este firesc, legea are un capitol destinat armelor de vânătoare. Iată părțile care ne interesează mai de aproape: 1) permisele de port armă vor fi eliberate de Prefectura Poliției, în Capitală, și de Inspectoratele regionale de Poliție, în provincie. Aceasta, chiar și sub stare de asediu. După legea veche, permisele erau eliberate de Prefecturile de județ în timp de pace și de autoritățile militare, sub durata stării de asediu. 2) In privința armelor de serviciu ale personalului de pază, regimul nu este cu nimic indulcit față de legea veche. Se așteaptă regulamentul. 3) Se umple un gol al vechii legi, reglementându-se portul armelor de vânătoare de către elevii școlilor silvice, pe durata cât fac aplicațiuni sub conducerea profesorilor. 4) Sancțiunile pentru deținerea ilegală de arme sunt mult înăsprite. Dacă ele vor avea ca efect o reducere a armelor deținute clandestin, din cauza cărora vânatul, in deosebi cel mare, se macină, — se va aduce un mare serviciu vânătoarei. 5) Persoanele cărora li s'a retras permisele de port armă își vor putea vinde armele in termen de 60 zile. (137).

■ Fondul de pescuit Râul Mare-Făina pus la dispoziția pescarilor sportivi.

Nu toți pescarii sportivi au posibilitatea de a lua în arendă și de a suporta cheltuelile administrării unui fond de pescuit de păstrăvi. Nimănui însă nu trebuie să i-se ia prilejul de a putea practica acest minunat sport. Casa Pădurilor Statului a făcut, în acest an, un bun început și în această privință, punând la dispoziția pescarilor sportivi fondul său de pescuit Râul Mare — Făina, pendinte de Ocolul silvic Valea Râului, jud. Maramureș. In schimbul unei sume neînsemnate, pescarii corecți vor avea posibilitatea să se distreze pe un fond bine populat cu păstrăvi și lipani. Amatorilor le stau la dispoziție și camerile oficiale și calea ferată forestieră Caps, care merge dealungul văii. Autorizațiile de pescuit se obțin la Ocolul silvic Valea Râului cu sediul în com. Vișeul de sus. (138).

■ **Paznic de pădure și paznic de vânat, două ocupațiuni distincte?**

In bugetul unui teren de vânătoare, 50—80 % din totalul cheltuelilor il reprezintă rubrica „pază". Datorită grelei situații economice in care se găsește țara și a nevoilor ei de refacere, incă mulți ani de aci inainte, vom fi nevoiți să facem economii sângeroase. Va fi greu, deci, vânătorimii să suporte cheltueli mari vânătorești. Totuși, adese ori, auzim vorbindu-se, ba, citim chiar in revistele cinegetice, afirmațiuni despre existența a două profesiuni: una de paznic al pădurii și alta de paznic al vânatului, „profesiuni chemate să se ajute reciproc".

Nu credem că este in interesul fiecărui vânător in parte și mai ales al economiei țării, ca pe aceeași potecă de munte să se plimbe, in acelaș timp, doi oameni: unul care păzește pădurea de furturi de lemne și de pășunat și altul care poartă de grijă vânatului. Pădurea este o unitate biologică și economică. Mult mai firesc ni se pare ca acelaș om să păzească și pădurea și vânatul. Altfel, se face risipă. Dacă aparatul forestier de teren nu este peste tot locul bine organizat și nu face și paza vânatului așa cum ar trebui, — vinovat nu este principiul unificării pazei, ci aplicarea lui. Acest aparat trebuie pus la punct. Intrezărim momentul când pădurarul va fi un funcționar bine plătit, bine hrănit, bine îmbrăcat, — având locuință chiar in pădure; va fi degajat de sarcina exploatărilor și nu va avea altă atribuțiune decât paza și cultura pădurilor, inclusiv a vânatului. Așa cer și interesele pădurii și ale vânatului. (139).

■ **Colaborare intre CAPS și Institutul de Cercetări Piscicole al României.**

In această perioadă de refacere a apelor de munte secătuite de păstrăvi, semnalăm cu plăcere colaborarea dintre Casa Pădurilor Statului și Institutul de Cercetări Piscicole al României. Institutul este organul suprem de concepție și indrumare, iar C. A. P. S. reprezintă, pentru regiunea de munte, aproape singurul organ care are posibilitatea să lucreze efectiv la repopularea apelor de păstrăvi. Cele două instituții, deci, se completează. In acest an, colaborarea dintre ele s'a realizat prin analize chimice și biologice ale apelor de păstrăvi, prin trimiterea de specialiști la unele Ocoale silvice ca să colaboreze cu șefii de Ocoale la construirea de păstrăvării, iar pentru toamnă se proiectează un curs de două săptămâni, care se va ține la o păstrăvărie și la care vor lua parte brigadieri silvici și pădurari din toate regiunile țării. (140).

■ **Asociația „Molda" a amatorilor de câini de vânătoare.**

In luna Mai 1947, a luat ființă, in com. Făget, jud. Severin, asociația „Molda". Scopul ei este definit astfel:

„a) Gruparea amatorilor și prăsitorilor de câini de vânătoare, spre a dirija prăsirea astfel ca să fie folositoare Statului, respectiv economiei naționale.

b) Inlesnirea prăsirii câinilor de rassă.

c) Aprovizionarea membrilor cu câini de rassă.

d) Indrumarea membrilor Asociației in vederea utilizării în mod coordonat cu principiile vânătoarei corecte.

e) Cultivarea camaraderiei dintre membri, netezind diferențele sociale și de limbă ce ar exista între ei și propagând procedeele colective, in interesul înfăptuirii programului Asociației".

Inițiatorul și conducătorul ales al asociației este cunoscutul vânător, scriitor cinegetic și om de inimă, D-l C. A. V. Popescu. Urăm Asociației „Molda" viață lungă și activitate rodnică. (141).

Vasile Cotta

LEGISLATIVĂ

● **Legi și decizii de interes forestier.**

Continuăm[1] publicarea indicatorului cronologic al legilor și deciziilor de interes forestier, inserând în acest număr dispozițiunile legale apărute în intervalul 1 Ianuarie—30 Iunie 1947.

In semestrul de care ne ocupăm, nu au apărut decât foarte puține legiuiri, abandonându-se procedura legiferării prin decrete-legi, ca o consecință a normalizării vieții noastre legislative prin revenirea la regimul parlamentar.

Activitatea forurilor superioare pentru o nouă îndrumare a economiei forestiere, prin creearea unui cadru juridic corespunzător noilor stări de fapt, a continuat totuși în acelaș ritm susținut și este probabil ca în viitorul apropiat să fim în măsură a înregistra rezultatele acestei activități.

1 Ianuarie—30 Iunie 1947.

1) Decizia Nr. 271.902 a Ministerului de Finanțe prin care se diminuează pe ex. 1946/47, **coeficientul de rentabilitate** pentru „distileriile de lemn" dela 8% la 6% (M. Of. Nr. 25/31.I.1947).

2) Decizia Nr. 2223 a M. A. D.-ului pentru fixarea **epocilor de vânătoare**, pe anul vânătoresc 1946/47, pentru toate speciile de vânat (M. Of. Nr. 65/19. III.1947).

3) Decizia Nr. 443/947 a M. A. D. pentru autorizarea **pășunatului** vitelor în pădurile tuturor categoriilor de proprietari (M. Of. Nr. 69/24.III.1947).

4) Decizia Nr. 23814/947 a Ministerului de Finanțe privitoare la majorarea **tarifelor publicațiilor** pentru amenajamente de păduri (M. Of. Nr. 83/9. IV.1947).

5) Decizia Nr. 1181/947 a Ministerului Economiei Naționale pentru fixarea **prețurilor maximale** de vânzare la consumul intern al lemnului rotund și cherestelei de rășinoase, fag și stejar și al lemnului de foioase necesar fabricației celulozei (M. Of. Nr. 83/9.IV.1947).

6) Decizia Nr. 1200/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la fixarea **salariilor muncitorilor de pădure** dela toate exploatările, ale plutașilor, etc. (M. Of. Nr. 84 bis/10.IV.1947).

7) Decizia Nr. 1201/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la fixarea **tarifelor** pentru descărcarea sau încărcarea mărfurilor în gări, magazii, etc. (M. Of. Nr. 84 bis/10.IV.1947).

---

[1] Cf. Revista Pădurilor — 1946 — Nr. 9—10, pp. 164—168 și Nr. 11—12, pp. 252—256.

8) Decizia Nr. 1229/947 a Min. Ec. Naț. referitoare la **prețul maximal al lemnelor de foc** (M. Of. Nr. 86/16.IV.1947).

9) Decizia Nr. 1235/947 a Min. Ec. Naț. pentru fixarea **prețurilor produselor obținute prin distilarea lemnului** (M. Of. Nr. 86/16.IV.1947).

10) Decizia Nr. 130/947 pentru **amnistierea infracțiunilor** prevăzute de Codul silvic, săvârșite până la 6.III.1947. Se exceptează infracțiunile prevăzute de Codul silvic in art. 7, 12 al. 1, 13 și 14, in ceeace privește pe proprietarii pădurilor particulare cu o suprafață mai mare de 5 ha, art. 71 și 73 (M. Of. Nr. 90/21.IV.1947).

11) Decizia Nr. 623/947 a M. A. D. referitoare la limitarea **obligativității recoltării de coaje** pentru industria tăbăcăriei, prevăzută de legea Nr. 343/944 (M. Of. Nr. 90/21.IV.1947).

12) Decizia Nr. 251,675/947 a Min. de Finanțe privitoare la fixarea **coeficienților de rentabilitate**. Grupa VII se referă la Industria și Comerțul lemnului (M. Of. Nr. 103/7.V.1947).

13) Decizia Nr. 691/947 a M. A. D. referitoare la administrarea **pășunilor comunale** situate în regiunile de deal și munte (M. Of. Nr. 104/8.V.1947).

14) Decizia Nr. 4196/947 a Min. Ind. și Com. referitoare la **raționarea consumului lemnelor de foc** și la obligațiile proprietarilor, exploatatorilor sau producătorilor de lemne de foc pentru anii forestieri 1946/47 și 1947/48 (M. Of. Nr. 110/16.V.1947).

15) Legea Nr. 173/947 pentru **reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al României** (M. Of. Nr. 125/5.VI.1947; republ. în M. Of. Nr. 128/9.VI.1947).

16) Decizia Nr. 818/947 a M. A. D. referitoare la obligațiunile proprietarilor de păduri în ceeace privește **exploatare în anul forestier 1947/48.** (M. Of. Nr. 125/5.VI.1947).

17) Legea Nr. 189/947 pentru înființarea și funcționarea **Oficiilor industriale** (M. Of. Nr. 129/10.VI.947).

18) Decizia Nr. 835/947 a M. A. D. referitoare la majorarea prețului de arendare a **pășunilor de pe golurile de munte**, pe anul 1947/48 (M. Of. Nr. 129/10.VI.947).

19) Legea Nr. 190/947 pentru **portul și vânzarea armelor de foc** (M. Of. Nr. 134/10.VI.947).

20) Decizia Nr. 1272/947 a Min. Ind. și Com. prin care se fixează **prețurile maximale de vânzare pentru coaja de stejar**, salcie și colțani. (M. Of. Nr. 137/19.VI.947).

21) Decizia Nr. 2502/947 a M. A. D. privitoare la stabilirea **tarifului pentru analizele de semințe forestiere**, făcute de ICEF. (M. Of. Nr. 138/20.VI.1947).

22) Legea Nr. 203/947 pentru **reglementarea circulației** și stabilirea regimului juridic al **imobilelor agricole**. Din „Comisiile de autorizare" fac parte și Directorul Direcției Regimului Silvic (art. 17) și Șeful Serviciului Silvic Județean (art. 18). Art. 46 enumeră și pe **pădurari** printre persoanele „mici funcționari rurali", care pot dobândi bunuri agricole (M. Of. Nr. 140/23.VI.947).

23) **Legea Nr. 204/947 pentru apărarea patrimoniului forestier** (M. Of. Nr. 140/23.VI.947).

N. St. Dumitrescu

RECENZII

CĂRŢI

GEORGE RUSU: *Introducere în dreptul silvic*, 1944. Pucioasa, Tip. Al. Onceanu, 28 p.

Este în tradiţia acestei rubrici de a prezenta lucrările cele mai recente. Facem de această dată excepţie pentru o lucrare care, deşi apărută mai de mult, nu a fost încă semnalată în publicistica noastră. Având se pare o foarte restrânsă circulaţie, ea riscă astfel să fie omisă din bibliografia lucrărilor de drept silvic, de altfel destul de puţin bogată.

Incepând printr'o situare a dreptului silvic, în raport cu cele două ramuri ale dreptului: dreptul public şi dreptul privat, autorul îi fixează poziţia în cadrul dreptului privat ca ramură a dreptului civil. Se relevă apoi un aspect modern al dreptului de a se specializa şi diferenţia după ramurile economiei naţionale: agricultura, industria etc.

Respingând teoria care priveşte dreptul silvic ca o secţiune a celui agrar, autorul încearcă să demonstreze autonomia dreptului silvic, examinând pe rând felul în care acesta răspunde condiţiilor de autonomie: 1) materie vastă; 2) doctrină omogenă, dominată de principii generale proprii materiei; 3) metodă proprie.

In legătură cu punctul 2) se vorbeşte despre regimul silvic, despre proprietatea forestieră şi restricţiile aduse dreptului de proprietate având în vedere caracterul său social, despre procesul de producţie forestieră privit la lumina principiului conservării pădurilor, despre dreptul penal silvic, despre dreptul administrativ silvic, etc.

Autorul conchide pentru realizarea in fapt a acestei autonomii pe două căi: a) pe cale legislativă „prin încadrarea tuturor normelor de drept silvic într'un singur cod sau, după părerea noastră, in 5—6 legi strâns legate, prin atenta şi completa separare a materiilor ce reglementează"; b) pe cale ştiinţifică, prin „adunarea şi sistematizarea intregului material al dreptului silvic, într'un tratat".

La fine, autorul prezintă o tablă de materii a unui asemenea tratat.

Lucrarea d-lui Rusu reprezintă o cercetare preliminară şi ca atare pot fi scuzate unele deficienţe, cum ar fi unele lipsuri în orânduirea logică a materiei. Ea este totuşi interesantă deoarece ne face cunoscut punctul de vedere al unui jurist in soluţionarea unora din problemele pe care le ridică teoria generală a dreptului silvic.

N. St. Dumitrescu

DEMETRESCU C. ILIE, Ing. Dr.: *Curs de Economie şi Politică forestieră*. Editura Politehnicei, Bucureşti, 1945, 216 p. (curs litografiat).

Volumul de faţă cuprinde o prima parte a prelegerilor pe care d-l Ing. Dr. I. C. Demetrescu, profesor la Şcoala Politehnică din Bucureşti, la catedra de

Administraţie, Economie şi Politică forestieră, le face studenţilor Facultăţii de Silvicultură.

La această catedră se predau trei discipline, al căror domeniu ştiinţific este perfect autonom: economia forestieră, administraţia forestieră şi politica forestieră, dar care sunt grupate la o singură catedră pentru unele motive de tradiţie didactică, care au legătură cu trecutul învăţământului silvic superior.

Lucrarea prezentă îmbrăţişează prima parte a cursului de economie forestieră, anume *economia forestieră propriu zisă*, rămânând ca un volum viitor să cuprindă economia lemnului. Pentru a înţelege criteriul avut în vedere în această distincţiune, facem loc mai jos unor definiţii ale autorului.

Autorul defineşte *economia forestieră* ca fiind: „*lucrarea de producţiune a unei totalităţi de gospodării pentru îndestularea nevoilor de bunuri forestiere, ce se manifestă în sânul economiei obşteşti*" (p. 11); iar mai departe: „dacă mărginim câmpul nostru de vedere la producţiunea de bunuri forestiere, avem *economia forestieră propriu zisă*. Dacă... privim lucrurile din punctul de vedere al îndestulării nevoilor de bunuri forestiere, avem *economia bunurilor forestiere*. Deoarece bunul forestier de căpetenie şi cu mult mai însemnat decât celelalte este — pentru timpul nostru — lemnul, în chip practic, putem vorbi numai de o *economie a lemnului*, în loc de economia bunurilor forestiere" (p. 14—15).

In acest spirit, tabla de materie a unui curs de economie forestieră propriu zisă, înţeleasă ca „totalitatea gospodăriilor forestiere producătoare de bunuri" se înfăţişează astfel:

I. *Producţiunea forestieră şi factorii săi* (natura, munca, capitalul şi întreprinzătorul).

II. *Bunurile forestiere*.

1. Bunurile forestiere materiale (produse principale şi produse accesorii).

2. Bunurile forestiere nemateriale (serviciile forestiere):

A. Servicii decurgătoare din simpla prezenţă a pădurii ca atare:

— îmbunătăţirea împrejurărilor staţionale naturale;
— înfrumuseţarea cadrului estetic;
— îmbunătăţirea mediului sanitar fizic.

B. Servicii decurgătoare din faptul culturii pădurilor şi în general al producţiunii forestiere:

— însemnătatea economică a produselor pădurii;
— mai buna condiţionare a împrejurărilor financiare;
— mai buna condiţionare a împrejurărilor de muncă.
— constituirea unei rezerve de pământ îmbunătăţit.

C. Insemnătatea economiei forestiere pentru anumite ramuri de economie naţională:

— e. f. şi economia agrară;
— e. f. şi economia transporturilor;
— e. f. şi economia de război.

III. *Tipuri de economie forestieră* (economia forestieră cinegetică, pastorală, de culegere, a lemnului, a serviciilor, complexă).

IV. *Economia forestieră sub înfăţişare cantitativă*. Statistica forestieră.

Spaţiul restrâns al revistei nu ne permite o desvoltare mai amplă a acestei recenzii. Trebue totuşi să atragem atenţiunea asupra judicioasei analize a raporturilor dintre economia forestieră şi cea agrară, pe care o întreprinde autorul în prezenta lucrare (pp. 128—140), precum şi asupra consideraţiilor făcute în legătură cu economia de războiu (pp. 145—158).

Lucrarea se recomandă şi unor cercuri mai largi de lectori, decât cele studenţeşti, şi prin deosebitele sale însuşiri formale. O expunere logică şi foarte concentrată, un stil concis, de mare preciziune, sunt calităţi care onorează chiar lucrările de nivel mai înalt şi cu atât mai mult un curs universitar.

Nu putem încheia aceste sumare observaţiuni, fără a sublinia preocuparea autorului de a folosi o limbă românească, cât mai curăţită de expresii străine de firea limbii. Chiar cel care — eventual — nu ar fi întru totul de acord cu unele din expresiunile folosite, trebue să preţuiască această nobilă străduinţă pentru îmbunătăţirea stilului ştiinţific forestier.

N. St. Dumitrescu

DINU VALERIU, Conf. Dr.: *Curs de drept şi legislaţie silvică*. 1947, [Bucureşti], Editura Politehnicei, 222 p., [curs litografiat].

Autorul dă la lumină în acest volum, apărut sub forma unui curs litografiat pentru uzul studenţilor Facultăţii de Silvicultură, o primă parte dintr'o lucrare mai întinsă referitoare la istoricul reglementărilor forestiere apărute în decursul timpului pe teritoriul României. Deşi avem de a face numai cu un curs universitar, găsim necesar a-i semnala apariţia, deoarece ni se prezintă sub această formă unele fapte inedite din istoricul legislaţiei noastre forestiere, precum şi unele interpretări personale ale altor fapte deja cunoscute, demne de interes.

Această primă parte, intitulată „epoca veche", cuprinde 5 capitole:

I. *Noţiuni introductive*, în care, după ce se justifică importanţa cursului, se dau câteva definiţii ale noţiunilor fundamentale de drept, necesare pentru înţelegerea materiei de către viitorii ingineri silvici, cărora dreptul le apare ca o disciplină cu caracter distinct, faţă de preocupările lor anterioare.

II. *Elemente precursoare ale dreptului şi legislaţiei silvice*. Se analizează prevederile despre păduri, cuprinse în Pravilele lui Vasile Lupu şi Matei Basarab, Aşezământul lui Al. Moruz, ş. a.

III. *Primele legiuiri silvice din Vechiul Regat*. Sub acest titlu se cercetează dispoziţiunile forestiere din Regulamentele organice, Legea muntelui, Pravila pentru cruţarea pădurilor, Instrucţiunile dela 1847 din Muntenia, Instrucţiunile din 1858 pentru paza pădurilor din Moldova, Legea pentru secularizarea averilor mânăstireşti, Regulamentul dela 1863 pentru serviciul pădurarilor, Legea domeniilor Statului din 1872, etc.

Trebue menţionată prezentarea în acest capitol a o serie de dispoziţiuni referitoare la pădurile clerului, apărute în Moldova între 1844 şi 1852, despre care autorul spune: „până în prezent şi-au păstrat tainele pentru literatura de specialitate, deoarece nimeni nu a găsit timpul să răsfoiască colecţia de legi din epoca regulamentelor organice" (p. 61).

IV. *Epoca primului Cod silvic român* (1881—1910). Se examinează pe larg cuprinsul, isvoarele şi lacunele acestei prime adevărate legi. In continuare ni se prezintă, pe lângă legile apărute în intervalul respectiv, și câteva proecte de cod silvic propuse de silvicultorii doritori de a făuri o lege mai conformă cu realitățile românești.

Ultimul capitol (V) cuprinde *„Evoluția legislației silvice în Transilvania, Bucovina și Basarabia“*.

Autorul, în expunerea materiei, urmărește firul evoluției legislative și relevă la momentul oportun caracterul evolutiv și dinamic al reglementărilor forestiere survenite pe întinsul țării. Se evidențiază rolul Moldovei ca precursoare în edictările forestiere din Vechiul Regat, precum și caracterul avansat, occidental al dreptului forestier în provinciile de peste Carpați.

Lucrarea de față prezintă și un interes documentar, deoarece ea pune la îndemâna cetitorului o culegere de texte originale, de restrânsă circulație, a căror transcriere este dată integral în majoritatea cazurilor.

Cartea d-lui conf. V. Dinu cuprinde o însemnată contribuție la studiul legislației noastre silvice și ea poate fi cetită cu profit de toți cei interesați a cunoaște cadrul legal în care a evoluat economia noastră forestieră. Vor putea desprinde în acest fel unele din cauzele actualei crize și vor putea prețui mai just numeroasele sforțări pe care unii din înaintașii noștri, mai generoși și mai idealiști, le au depus pentru mai binele pădurilor țării.

N. St. Dumitrescu

MANUSCRISE

PALLADE V.: Reîmpădurirea văii Racova din Jud. Vaslui.

Lucrare de subinspector, 1936.
30 pag. + 1 hartă + 12 fotografii. Bibl ICEF. Nr. 2.394.

Râul Racova este primul afluent mai de seamă pe dreapta al Bârladului, în care se varsă imediat la Sud de orașul Vaslui.

Situat în mijlocul podișului moldovean, râul Racova, lung de 43 km, drenează o întindere de teren de 114.000 ha. Regiunea este de dealuri, având altitudini maxime până la 500 m, cele din dreapta râului având parte mai repezi decât cele din stânga.

Valea — cuprinsă în întregime în zona forestieră — a fost inițial bogat împădurită, cu fag și gorun în arborete pure sau amestecate. In arboretele amestecate se mai adaugă: frasinul paltinul, teiul, carpinul, ulmul, scorușul. Ca arbuști există: cornul, salba moale și râioasă, dârmoxul, alunul, măceșul, porumbarul, etc. La 1894 întinderea pădurilor din acest basin era de 38.364 ha, la o populație de 56.500 locuitori. Aceasta reprezenta un procent păduros de 34,4%, revenind 0,67 ha pe cap de locuitor. In anul 1934 întinderea păduroasă a scăzut la 11.015 ha, reprezentând un procent păduros de 9.6% și 0,16 ha pe cap de locuitor. Resturile pădurilor de altădată ocupă azi în deosebi versantul drept expus spre Nord.

Despădurirea masivă și rapidă a dealurilor acestui basin, constituite din nisipuri, argile și löes, a dus repede la provocarea și adâncirea fenomenului torențial. Astăzi aproape toți afluenții Racovei (14 pe dreapta și 7 pe stânga) au un caracter torenţial, neexistând aglomeraţiune fără ca să fie ameninţată de distrugerile acestora.

Mulţi torenţi altădată stinşi, şi-au reluat activitatea, ca cei din Valea Mare, Poeneşti şi Pulineu. „Infăţişarea ce a căpătat cea mai mare parte din dealurile acestui basin văduvit de păduri, în ultimii 40 de ani, este aşa de dezolantă — spune autorul lucrării — încât nu se poate compara cu nici una din văile Moldovei de Jos". Impotmolirile şi alunecările se ţin lanţ. Se citează in special alunecările din valea Cânepei, dela Poeneşti şi din dealul Pungeştilor. Iazurile care altă dată constituiau un mijloc de îmbelşugare sunt astăzi colmatate. După inventarierile făcute până în 1934 existau în basinul respectiv 13210 ha terenuri erodate în ultimul grad. Aceste terenuri se găsesc cu deosebire pe islazurile comunale.

Populaţia — altădată prosperă — îşi dă seama de nenorocirea ce s'a abătut asupra ei. Se pare că s'a produs un reviriment îmbucurător. Se citează cazul locuitorilor din Şurăneşti, care au refuzat 56 ha din pădurea Statului ce le fusese dată pentru islaz comunal, „pentru a nu îndura şi ei supliciile alunecărilor de dealuri cu sat cu tot, ca vecinii lor".

După ce arată că în materie de succesiuni la păduri ar trebui să se introducă majoratul pentru toate proprietăţile mai mici de 100 ha, — autorul lucrării face o serie de propuneri în legătură cu stimularea şi acţiunea de stăvilirea şi vindecarea răului.

Textul este întregit de o hartă a văii pe care sunt trecute pădurile, văile şi localităţile, precum şi 12 fotografii documentare din cele mai reuşite.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 7—9/947 Red. resp.: ing. Tr. Vişan Anul 62

SUMARUL

Pag.

Editorial

Ing. Titus Comes — Necesitatea selecţiei şi orientării profesionale în economia forestieră. 1

Cronica Profesională

Conferinţa administrativă a sectorului forestier din M.A.D. 9

Necrologe

† Constantin Opran 11

† Leonida V. Deac 15

† Stan Stănescu 16

Dela Societatea „Progresul Silvic"

Procesele-verbale ale şedinţelor Consiliului de Administraţie 18

Informaţiuni 27

NECESITATEA SELECŢIEI ŞI ORIENTĂRII PROFESIONALE IN ECONOMIA FORESTIERĂ

de Ing. TITUS COMES

> „Nu există doi oameni născuţi la fel, ci fiecare diferă de celălalt, unul fiind potrivit pentru o meserie, iar celălalt pentru alta.
>
> Din aceste consideraţii rezultă că toate lucrurile vor fi produse în calitate şi cantitate superioară şi cu mai multă uşurinţă, atunci când fiecare om are o ocupaţie şi anume aceea, care e în concordanţă cu darurile sale naturale".
>
> (Platon. — *Republica*)

Selecţia şi orientarea profesională.

Problemele privitoare la utilizarea raţională a factorului uman în toate fazele procesului de producţie constituesc astăzi preocupări ştiinţifice cu largă aplicaţie practică în ţările cu civilizaţii avansate. Aceste preocupări alcătuesc un tot unitar, închegat din următoarele categorii de probleme:

a) selecția și orientarea profesională;

b) organizarea rațională a instrucției profesionale (instrucția teoretică și practică în școli, cursuri de perfecționare etc.);

c) organizarea rațională a muncii (mișcări utile, timp necesar, instrumente și mașini-unelte raționale, spațiu util și higienic, utilaj adecvat, pauze reconfortante etc.);

d) organizarea rațională a întreprinderii (salarii, locuințe, asistența medicală, asigurări etc.).

Enumerarea acestor probleme nu este limitativă. Cele patru categorii de probleme menționate constituesc doar capitolele principale ale aplicării psihologiei în economie (psihotehnica). Pentru punerea în evidență a posibilităților largi pe care le oferă psihotehnica, este de remarcat tendința de a se extinde aplicarea ei și la ultima fază a procesului de producție: desfacerea (reclama). Amintim deasemeni că în domeniul aceleeași discipline se situează și o serie de curente apărute pentru organizarea muncii în industrie, dintre cari unele de origini și scopuri limitate (fordism, taylorism), altele cu obiective și finalități mai complexe (fayolism, stahanovism).

Dintre categoriile de probleme enumerate, selecția și orientarea profesională ocupă o treaptă care condiționează punerea în aplicare a celorlalte.

Operațiile de selecție și orientare profesională sunt concomitente, dar separabile. La origina lor găsim premize comune, iar căile lor de aplicație pot fi paralele sau suprapuse.

Selecția profesională este ansamblul de metode prin care se face alegerea științifică a elementelor apte pentru o anumită profesiune, în timp ce *orientarea profesională* este acțiunea de îndrumare a diferitelor elemente spre profesiunile pentru care prezintă aptitudini verificate. Prima pleacă dela cunoașterea cerințelor unei profesiuni, căutând indivizii cei mai apți corespunzători acestor cerințe, pe când cea de a doua, verificând aptitudinile indivizilor, le indică profesiunea cea mai potrivită, ținând seama — uneori — și de condițiunile pieții.

O serie de premize justifică necesitatea selecției și orientării profesionale unele de natură psihologică, altele cu caracter economic. Menționăm pe cele mai importante dintre acestea. Astfel s'a demonstrat, și acest adevăr are astăzi un caracter axiomatic, că aptitudinile naturale variază dela individ la individ. Deasemeni s'a verificat că feluritele profesiuni spre care se poate orienta individul, cer aptitudini diferite. Tot de natură psihologică este constatarea că munca devine mai agreabilă şi mai puţin obositoare pentru cel ce o practică în concordanţă cu aptitudinile sale fireşti, şi dimpotrivă, constitue o povară neplăcută, istovitoare, silnică, pentru cel ale cărui aptitudini nu sunt potrivite cu cerinţele profesiunii respective. La aceste din urmă constatări fac apel şi economiştii, afirmând şi verificând că randamentul sporește când munca este plăcută. Accidentele de muncă, oboseala, sunt motive efective de scăderea randamentului muncii, fiecare din aceste fapte având o explicaţie psihologică și fiziologică. Ambele se produc mai ales din lipsa de aptitudini. Un considerent strict economic este și nevoia economisirii forţelor de muncă. In același timp creșterea foarte mare a numărului profesiunilor impune o preocupare conștientă de selecția indivizilor. In fine, în mod logic, se adaugă la acest şir de argumente pentru justificarea necesităţii selecției și orientării profesionale și posibilitatea pe care știința experimentală a creat-o de a identifica şi măsura aptitudinile naturale ale indivizilor. Procedeele utilizate în psihotehnică în acest scop sunt valabile, și au o precizie verificată.

Modalitatea practică a operaţiei de orientare profesională constă în confruntarea examinării psihotehnice făcută individului cu „psihogramele“ diferitelor profesiuni (profile psihologice cuprinzând aptitudinile cerute pentru exercitarea unor anumite profesiuni). In cazul selecției profesionale, examinările constau în verificarea tuturor aptitudinilor cerute pentru o anumită profesiune, candidații fiind supuși în grup, sau individual, la tot atâtea probe câte aptitudini sunt de verificat. Lucrările de temeiu ale orientării și selecţiei profesionale sunt *psihogramele*. Acestea se elaborează pe bază de studii și experimentări făcute asupra fiecărei profesiuni în parte. Mai sunt încă multe profesiuni pentru care nu s'au stabilit psihogramele respective. Intre acestea sunt și psihogramele profesiunilor forestiere. Redactarea definitivă a psihogramei constitue o lucrare de sinteză, la care se ajunge plecând dela descrierea monografică a profesiunii (prin chestionări, observații, măsurări cantitative și calitative).

In multe ţări (Anglia, U. R. S. S., U. S. A., ș. a.) funcţionează o întreagă reţea de „birouri“, „oficii“ și „laboratoare“ pentru orientarea profesională, înființate de Stat, municipalități, întreprinderi industriale sau chiar agenţii particulare pentru consultaţii de orientare profesională. Pentru selecția judicioasă a candidaţilor la ocuparea locurilor vacante, se aplică metode foarte exigente de examinări psihotehnice. In acest scop întreprinderile îşi au birourile lor proprii conduse de psihotehnicieni specialişti.

Privită prin prisma acestor elemente, necesitatea şi posibilitatea selecţiei şi a orientării profesionale apare mai evidentă. Deşi s'ar părea că *selecţia profesională* este o problemă de interes limitat la câteva întreprinderi şi instituţiuni de Stat, şi că deci nu constitue o problemă de ordin general, în realitate interesele unor întreprinderi pot fi în dauna intereselor colectivităţii şi deci intervenţia Statului ca factor ponderator este necesară. Cu atât mai mult *orientarea profesională* îşi justifică necesitatea ca o adevărată operă socială. Intreaga economie a ţării este influenţată favorabil prin călăuzirea paşilor cetăţenilor ei spre profesiunile în cari aceştia pot da maximum de randament pentru producţie, asigurându-le şi lor în acelaşi timp condiţiuni de muncă rentabilă şi plăcută şi făcându-i prin aceasta elemente sigure ale armoniei sociale.

Necesitatea selecţiei şi orientării profesionale a cadrelor din economia forestieră.

Aplicarea metodelor ştiinţifice de selecţie şi orientare profesională la alegerea şi îndrumarea cadrelor profesionale forestiere constitue o problemă nouă în ţara noastră.

Institutiile şi întreprinderile la care s'au aplicat la noi aceste metode sunt puţine (C. F. R., Ministerul Muncii, Casa Asigurărilor Sociale, I. A. R., U. D. R., Uzinele Astra Braşov). Aceşti primi paşi au constituit rodul activităţii celor trei Institute Psihotehnice de pe lângă Universităţile din Bucureşti Cluj şi Iaşi, dintre cari cel din Cluj a realizat cu mult succes organizarea selecţiei profesionale la întreprinderile transilvănene şi oficiile de orientare profesională dela Timişoara, Arad, Cluj, Braşov şi Oradea.

Momentul în care se pune această problemă pentru sectorul muncilor forestiere, coincide cu o răscruce a întregii noastre economii. Suntem o ţară în reconstrucţie de pe urma distrugerilor războiului. Fortele productive sunt în mare parte deteriorate: instalaţii distruse, braţe de muncă reduse (prin dispariţie sau invaliditate). La acestea se adaugă obligaţia plăţii datoriilor de războiu stabilite prin tratatul de pace. In aceste condiţii producţia forestieră are de îndeplinit sarcini din cele mai grele. Pentru îndeplinirea acestor sarcini se pune pe de o parte problema utilizării la maximum a bogăţiilor și forţelor naturii, iar pe de altă parte folosirea cu maximum de discernământ a forţelor productive umane. Prima serie de probleme constitue preocuparea activă a Statului, programele de lucru oglindind o grijă deosebită pentru valorificarea resurselor naturale. In același timp nu lipsesc nici preocupările pentru o mai bună pregătire și repartiţie a braţelor de muncă. Noua lege de organizare a învăţământului agricol, silvic și veterinar tehnic și de popularizare își justifică în mare parte principiile înnoitoare pe care le aduce, prin necesitatea măririi productivităţii muncilor în sectoarele respective. In același timp Ministerul Muncii a instituit în toată ţara comisiuni speciale pentru repartiția raţională a brațelor de muncă (Dec. Min. Nr. 26.461 din 17 Iulie 1947). Adâncirea preocupărilor pentru utilizarea raţională a energiilor umane trebue făcută prin aplicarea metodelor știinţifice de selecţie și orientare profesională, — la care să se adauge apoi și cele de organizare raţională a muncii.

La obiecţiunile ce se fac în legătură cu necesitatea, oportunitatea și posibilitatea punerii în practică în sectorul forestier a acestor metode se pot da următoarele răspunsuri:

Selecţiunea profesională științifică este necesară în primul rând pentru școlile silvice existente cât și pentru cele în curs de înfiinţare pe baza noii legi. Concursurile de admitere de până acum, cari constau dintr'o examinare medicală sumară și un examen de cunoștinte (matematice, ortografice și istorico-geografice), trebuesc să devină examinări psihotehnice complete pentru verificarea aptitudinilor candidaților. Noua lege a învăţământului tehnic agricol, silvic și veterinar prevede examenul psihotehnic pentru admiterea în școlile respective.

In același timp se impune o selecţionare a muncitorilor din marea industrie forestieră și din exploatări. Pentru mica industrie forestieră (doage, traverse, mangal, coporâie, cozi de topor, lopeţi, coveţi, şiţe, spite, obezi) punerea problemei pare prematură. Intr'adevăr ne găsim în aceste profesiuni în plină mentalitate de ev mediu, meseriile respective transmiţându-se din tată în fiu. Nu este exclusă însă nici în mica industrie forestieră posibilitatea organizării raţionale în vederea intensificării producţiei.

In schimb stadiul de organizare și mai ales desvoltarea tot mai rapidă ce se întrevede pentru marea industrie forestieră și pentru exploatarea forestieră propriu zisă, justifică necesitatea introducerii metodelor ştiinţifice de alegere şi îndrumare a cadrelor profesionale din acest sector. Trecerea economiei forestiere dela stadiul extensiv, de tip colonial, la o formă intensivă de exploatare şi prelucrare raţională a produselor, caracteristice ţărilor cu economie independentă, necesită o prefacere şi în domeniul selecţiei cadrelor. Prelucrarea materialului brut exploatat în produse finite, constitue o binefacere necontestată pentru economia naţională, prin folosirea braţelor de muncă naţionale şi mărirea productivităţii acestor braţe. Dar eficienţa acestui program de realizări depinde de existenţa (alegerea, instruirea, perfecţionarea) cadrelor profesionale din fabricile, atelierele, şantierele şi laboratoarele proectate.

Numărul meseriilor din câmpul muncii forestiere nu este prea mare, dar este suficient pentru a constitui obiect de raţionalizare şi perfecţionare. Odată cu desvoltarea industriei prelucrării lemnului numărul meseriilor va creşte, selecţia indivizilor cari bat la poarta întreprinderilor impunându-se dela sine.

Statului îi revine pe de o parte rolul de coordonator între interesele uneori divergente ale particularilor şi ale colectivităţii iar pe de altă parte rolul de diriguitor al instituţiunilor pe care le conduce sau le tutelează. In ambele aceste roluri, Statului nu-i poate fi indiferent dacă în diferitele ramuri de activitate se găsesc elemente selecţionate pe bază de aptitudini sau elemente alese la întâmplare, după criteriile unui empirism retrograd, sau ale unor practici detestabile (nepotism, favoritism, corupţie).

Ca model de *psihograme* dăm mai jos schemele aptitudinilor necesare pentru două din cele mai cunoscute profesiuni forestiere *):

Schema aptitudinilor necesare unui gaterist:

- Aptitudini fizice
  - constituţionale
    - rezistenţă la oboseală
    - „ la zgomot
    - „ la atmosferă încărcată cu praf
    - „ musculară
  - sensoriale
    - acuitate vizuală (pt. distanţe mici)
    - „ tactilă

---

*) Aceste „profile psihologice" nu sunt decât încercări schematice, cari urmează a fi prelucrate.

- Aptitudini psihomotorii
  - percepție spațială
  - dexteritate manuală
  - siguranța mânii
- Aptitudini intelectuale
  - atenție
  - aptitudine tehnică
  - inteligență
- Trăsături de temperament
  - iritabilitate (cât mai redusă)
  - rapiditatea acțiunii (mare)
- Trăsături de caracter
  - perseverență
  - conștiinciozitate (cât mai mari)

Schema aptitudinilor necesare unui ***brigadier silvic:***

- Aptitudini fizice
  - constituționale
    - rezistență musculară
    - „ la oboseală (cord, pulmoni)
    - integritate fizică (validitate)
  - sensoriale
    - acuitate vizuală (pt. distanțe mari)
    - diferențiere cromatică
    - acuitate auditivă
    - acuitate olfactică
- Aptitudini psihomotorii
  - simț spațial (adâncime)
  - simț de orientare (puncte cardinale)
- Aptitudini intelectuale
  - inteligență — spirit de observație
  - memorie vizuală
  - atenție distributivă
  - aptitudine tehnică
  - aptitudine matematică
  - înțelegerea desenului tehnic
- Trăsături de temperament
  - rapiditatea acțiunii (mare)
  - irascibilitate (mică)
  - emotivitate (redusă) — stăpânire de sine
- Trăsături de caracter
  - perseverență
  - conștiinciozitate
  - integritate psihică (moralitate)

Concluziuni.

Economia forestieră este chemată să joace în perioada de refacere de după războiu un rol și mai important decât l-a avut până acum. Pe piața internă sunt de acoperit necesitățile extraordinare ale reconstrucției, iar înafară revine produselor forestiere sarcina de a suplini deficiențele celorlalte produse naționale (petrol, cereale), care satisfăceau altădată aceste cerințe.

Pentru a face față acestor sarcini sporite, economia forestieră se află angajată astăzi pe făgașul intensificării producției. In acest scop sunt în curs de aplicare o serie de legiuiri și dispozițiuni menite să asigure o rațională utilizare a resurselor de materie primă. In paralel se urmărește și intensificarea industriei forestiere de toate categoriile. Pe același plan cu preocupările pentru folosirea materiei inerte, se situează și grija pentru raționala utilizare a energiilor umane. Atât elemente de conjunctură cât și cele intrinseci — izvorând din stadiul de evoluție a economiei forestiere române —, justifică necesitatea introducerii unor criterii științifice de selecție și orientare profesională a cadrelor din acest sector al economiei naționale.

In ordinea practică a lucrurilor rezolvarea acestei probleme se poate face în următoarele etape:

1. Inființarea unui *oficiu de selecție și orientare profesională* în cadrul Laboratorului pentru raționalizarea muncii, existent la Secția de Economie și Politică Forestieră a Institutului de Cercetări Forestiere, cu personal specializat în psihotehnică dintre inginerii silvici, având ca teme de lucru:

a) elaborarea profilelor profesionale (psihograme) ale meseriilor forestiere, pe bază de experimentații originale;

b) elaborarea metodelor științifice de selecție profesională pe bază de aptitudini a cadrelor forestiere (metode de examinare, teste, probe de lucru), pentru industrie și exploatări;

c) elaborarea metodelor de selecție și instrucție practică, pentru școlile tehnice silvice;

d) redactarea normelor psihotehnice pentru selecția și orientarea profesională a cadrelor forestiere;

2. Inființarea de *birouri de selecție profesională* la Casa Pădurilor și la marile întreprinderi forestiere (particulare sau ale persoanelor juridice), și a unui *birou mobil* de selecție și orientare profesională — în cadrul CAPS sau al Direcției Silvice din Minister, Oficiul de Studii — care să deservească unitățile silvice izolate.

3. Asigurarea unei colaborări permanente a oficiului de selecție și orientare profesională a Institutului de Cercetări Forestiere cu Institutele psihotehnice din țară, și coordonarea activității oficiilor și birourilor de selecție și orientare profesională de pe lângă instituțiile și întreprinderile forestiere.

CRONICA PROFESIONALĂ

CONFERINȚA ADMINISTRATIVA A SECTORULUI FORESTIER DIN MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

In zilele de 8—13 Iunie a. c. a avut loc în Capitală prima conferință administrativă a organelor tehnice și administrative, silvice, agricole și veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor. In cele de mai jos, ne vom ocupa numai de lucrările sectorului forestier, la care au luat parte delegații Consiliului tehnic al pădurilor, CAPS-ului, Direcției Silvice, Direcției Pădurilor Persoanelor Juridice și ICEF-ului, cum și șefii de unități regionale din exterior.

Deschiderea lucrărilor a avut loc Duminecă 8 Iunie, printr'o ședință comună în amfiteatrul Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale, la care au participat membrii guvernului. Au luat cuvântul d-nii miniștri Traian Săvulescu și C. Agiu, care au prezentat cele mai importante din realizările recente ale Ministerului și au evidențiat problemele ce se pun în viitorul apropiat, în legătură cu programul de lucru și cu aplicarea legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Domnul *Secretar general N. Celac* a făcut raportul asupra activității sectorului silvic.

După amiază s'au prezentat următoarele comunicări:

— Probleme de îmbunătățiri funciare și colaborarea cu sectorul silvic (raportor I. M. Gheorghiu).

— Problema corectării torenților și colaborarea cu sectorul agronomic (rap. I. Zeicu).

Lucrările au continuat a doua zi cu prezentarea următoarelor referate:

— Interpretarea legii apărării patrimoniului forestier (I. Florescu).

— Apărarea contra tăerilor neregulate (I. Dăscălescu).

— Apărarea contra despăduririlor (M. Rădulescu).

— Apărarea contra fărâmițării pădurilor (C. Dragu).

In după amiaza zilei s'a lucrat și în secțiuni. In ședința subsecției „Ameliorațiuni" s'a luat în discuție: Raționalizarea acțiunii pentru ameliorarea izlazurilor comunale prin lucrări de îmbunătățiri funciare (raportori I. M. Gheorghiu, Sextil Tișcă și Iulian Niculescu).

In cadrul subsecției „Invățământ" s'a desbătut: Colaborarea Direcției Invățământului cu direcțiile tehnice în vederea formării cadrelor (rap. C. Velicu).

In cadrul ședinței dela 10 Iunie s'au discutat următoarele probleme:

— Apărarea contra incendierii pădurilor (Val. Popovici).

— Apărarea contra infracțiunilor, paza și administrația (Al. Chirițescu).

— Statistica forestieră (V. Sabău și Stelian Georgescu).

— Controlul circulației materialului lemnos (I. Marinescu).

— Reorganizarea Direcției Silvice (Secretar general N. Celac).

— Rapoarte de activitate și planurile de lucru în lumina celor discutate (I. Florescu).

Cu această ocazie a luat cuvântul d-l *Ministru Prof. Traian Săvulescu*, care a expus principiile cele mai importante care stau la baza legii pentru apărarea patrimoniului forestier și a stăruit asupra spiritului hotărît în care urmează a fi aplicată legea. Relevând necesitatea absolută a înmulțirii cadrelor de specialiști silvici de toate gradele, prin creearea de școli, d-sa a încheiat cu o însemnată precizare, făuritoare de nădejdi pentru toți silvicultorii:

„Vă asigur că nicio lege de amnistie a delictelor silvice nu va mai apare de acum înainte".

In ședințele subsecției „Ameliorațiuni" s'a luat în discuție referatul: Serviciul silvic județean în problema de îmbunătățiri funciare (J. Filipovici).

In zilele următoare de 11 și 12 Iunie a avut loc adunarea generală anuală a Societății „Progresul Silvic", despre care publicăm o dare de seamă amănunțită în corpul revistei.

In după amiaza zilei de 12 Iunie, în cadrul unei ședințe comune cu toate sectoarele, d-l consilier I. Florescu a făcut o comunicare despre: Asistența muncitorilor forestieri.

Incheerea lucrărilor a avut loc în ziua de 12 Iunie, în cadrul unei ședințe cu caracter festiv, care a întrunit toate sectoarele și la care au luat parte și membrii guvernului.

D-l Prof. Traian Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor, după ce a făcut o recapitulare a rezultatelor campaniei de însămânțări și a mulțumit celor ce au străduit pentru reușită, a anunțat închiderea campaniei, care s'a soldat cu deplin succes.

Conferința a întrunit o participare foarte numeroasă, în special a organelor din exterior. Modul în care au decurs lucrările, prin largă desbatere a tuturor chestiunilor aflate pe ordinea de zi și cu participarea la discuții a tuturor celor prezenți, a învederat noul spirit care animă pe conducătorii Ministerului Agriculturii și Domeniilor. S'au primit nenumărate sugestii pentru îmbunătățirea metodelor de lucru și s'au dat toate lămuririle necesare în vederea aplicării pe teren a legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Un volum conținând textele comunicărilor și stenogramelor desbaterilor se află în pregătire la minister (Direcția îndrumărilor silvice) și urmează a fi dat publicității în curând.

Inginer Inspector silvic pensionar, doctor în litere, fost profesor prepară acasă elevi sau eleve curs secundar orice obiect, bacalaureat, admiteri Politehnică, preț moderat.

AURELIAN IONESCU, Calea Floreasca, 65

NECROLOAGE

† CONSTANTIN OPRAN

(11 Aprilie 1876—3 Iulie 1947)

Am conștiința clară că nu voi reuși să înfățișez posterității, în cea mai luminoasă și mai justă caracterizare, marea figură, ce s'a despărțit de noi și de lumea noastră pământească, în ziua de 3 Iulie 1947. Pentru cei ce l-au cunoscut și au lucrat sub strălucita lui conducere, evocarea amintirii administratorului Opran nu are nevoe de prea multe vorbe. Pentru cele 18 serii noui de ingineri silvici, ce au urmat după plecarea lui din serviciu și pentru cele multe alte serii, ce vor veni și vor păși pe căi deschise și luminate de el, personalitatea de proporții puțin obicinuite a lui Constantin Opran cată a fi prinsă în linii drepte și simple, dar demne de strălucirea lor.

Fiul de răzeș din com. Cernătești, jud. Dolj, apărut pe lume la 11 Aprilie 1876 și purtând în sângele lui moștenirea vânjoșeniei și mândriei de țăran dezrobitor a Domnitorului Tudor Vladimirescu, avea să 'nsemne — 21 de ani mai târziu —, când, cu mâna pe cruce, jura credință și devotament Serviciului Silvic, apariția uneia din cele mai proeminente, dacă nu a celei mai proeminente, figuri a corpului silvic român.

Și-a făcut studiile de specialitate în modesta, dar serioasa și plina de avânturi pentru progres, Școala de Silvicultura dela Brănești, absolvind-o în 1898, făcând parte din prima promoție de la Brănești, după care desăvârșindu-se în școlile de reputație mondială dela Tharandt și München.

După 22 de ani de carieră, în care timp a călcat sigur, demn și mândru pe toate treptele ierarhiei noastre silvice, inclusiv aceia de Director al Amenajărilor și membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor, cel mai tânăr și totuși cel mai dârz și neînduplecat apărător al pădurilor în acest Consiliu, la frumoasa și tânăra vârstă de 43 de ani, în pragul anului 1920, Constantin Opran se impusese deja, ca succesorul cel mai îndreptățit, ca urmașul fără concurent, la conducerea Administrației Casei Pădurilor, căreia Theodor Cudalbu îi creiase deja reputația de mare instituție, în cei zece ani de conducere neîntreruptă.

Ajuns în fruntea Casei Pădurilor, Constantin Opran are prilejul să-și pună în valoare din plin și cu tot succesul excepționalele sale însușiri. Dublat de calitatea sa de specialist, spre deosebire de predecesorul său, care — prin structura și pregătirea sa de magistrat, imprimase administrației noastre un spirit de corectitudine și disciplină, dar nu-i putuse imprima avântul spre progres și înoire, Constantin Opran simte năvalnic chemarea, năzuința spre mai bine a unui corp întreg, dornic să se impună în economia generală a Țării, și pornește la treabă. Fără trâmbițe, fără zgomot, fără reclamă, așa cum a înțeles ei să conducă 10 ani destinele Casei Pădurilor, Constantin Opran desfășoară o activitate plină de realizări de mare importanță, din care voi remarca aci numai pe cele mai de seamă:

In anul 1920, imediat ce-a luat conducerea Casei Pădurilor, inițiază și organizează, pentru prima dată în Țara noastră, cea mai mare campanie de combatere de insecte, în Munții Tarcăului, punând stavilă unei calamități, ce amenința să se întindă vertiginos și să distrugă cele mai frumoase masive de molid.

In anul 1920, Opran întocmește și pune în aplicare „Legea modificatoare a Codului Silvic, din 18 Septembrie 1920"; lege care cuprinde dispozițiI pentru asigurarea regenerării pădurilor și pentru exploatarea lor rațională; lege prin care se stabilea că Statul poate cumpăra drepturi indivize din pădurile moșnenești; lege prin care se oprea defrișarea pădurilor particulare mai mari de 25 ha și chiar a celor mai mici de 25 ha, dacă erau limitrofe cu pădurile Statului și prin care — în sfârșit — s'a organizat Consiliul Tehnic al Pădurilor, extinzându-se dispozițiunile acestei legi pe tot cuprinsul țării.

In anul 1920, Opran dă corpului silvic prima lege de organizare. Numai cine a cunoscut ravagiile ce făceau arbitrarul politic și chiar administrativ în viața silvicultorilor noștri, expuși tuturor ingerințelor și influențelor, își poate da seama, ce-a însemnat apariția primei legi de organizare. Cu unele insuficiențe inerente oricărui început, legea din 1920 este înlocuită de legea de organizare a corpului silvic din 26 Septembrie 1923, care este în vigoare și astăzi. Legea din 1923, o adevărată lege democrată, cuprinzând la un loc pe: ingineri, conductori, brigadieri și pădurari, era și este o lege ocrotitoare, garantând, pentru prima oară personalului silvic de toate gradele, stabilitatea și drepturile, ce i se acordaseră.

Constantin Opran a inițiat legea din 17 Iunie 1923, prin care s'a extins Codul Silvic pe tot cuprinsul țării, abrogând legile similare din provinciile alipite și trecând în administrația Statului pădurile composesorale, urbariale ale foștilor nobili, fidei-comise, etc.

Ajutat de și mai tânărul pe atunci Prof. M. Drăcea, Opran inițiază și conduce cu energie, prima noastră campanie de împăduriri în țara noastră, căci, dacă mai fuseseră și în trecut epoci de mari încercări de împăduriri, acestea fuseseră numai locale, în anumite regiuni ale țării. Cu Opran începe însă adevărata campanie de împăduriri pe tot cuprinsul țării. Tot cu Opran se începe marea campanie de amenajări și ridicări în plan în țara noastră și tot Constantin Opran reia — după o îndelungată întrerupere, firul trimiterii la studii în străinătate a tinerilor ingineri silvici, dornici de specializare și perfecționare. Și dacă azi avem o pleiadă întreagă de specialiști silvicultori, cari lucrează cu râvnă pentru propășirea silviculturii românești, aceasta se datorește inițiativei lui Opran.

In altă ordine de idei, lui Constantin Opran i se datorește în cea mai mare parte, construcția palatului nostru din Bulev. Take Ionescu, în care și-a găsit adăpost Casa Pădurilor de mai bine de 20 de ani și unde ne putem ține — în fiecare an — conferințele și congresele noastre. Și tot lui Opran i se

CONSTANTIN OPRAN

Inginer consilier silvic

Fost administrator al Casei Pădurilor Statului (1920—1930)

(1876—1947).

datorește construcția minunatei noastre vile dela Govora, unde atâția dintre colegii noștri sunt găzduiți, în condițiuni excelente, spre a-și căuta sănătatea.

Dar... cea mai mare operă a lui Constantin Opran, a fost aceia de a fi creeat și intreținut în corpul silvic o solidaritate invidiată de toate corpurile profesionale; aceia de a fi dat acestui corp un prestigiu și o strălucire pe care n'a mai avut-o ***până atunci.***

Și Opran a obținut acest rezultat, pentrucă, deși ajuns administrator numai la 43 de ani, s'a impus dela început, ca un desăvârșit cunoscător al nevoilor serviciului, ca un mare cunoscător de oameni, ca un aprig apărător al pădurii și al slujitorilor ei, ca un vajnic sprijinitor al cinstei și dreptății și mai ales ca un om, de o autoritate și prestigiu, cum nu mai apăruse altul, nu numai in administrația noastră silvică, dar — poate — nici in alte administrații publice. Opran știa și putea să poarte o armura grea, care pe alții i-a apăsat până la doborâre. Lui Opran nu-i împrumuta prestigiu scaunul pe care sta, ci el împrumuta scaunului instituției pe care o conducea, din marele său prestigiu.

Opran n'a cunoscut servilismul și tranzacția in fața oamenilor politici ai zilei, cari — *pe atunci* — se amestecau atât de mult in treburile noastre pădurărești. Și chiar dacă Opran a avut legături cu unul din partidele politice de pe vremea aceea, el nu s'a abatut totuși nicio clipă dela apărarea intereselor pădurilor, dela respectul legilor și regulamentelor. Așa de mult s'a confundat Opran cu postul de administrator al Casei Pădurilor, încât multă vreme noțiunea de „administrator" se confunda cu numele și persoana lui Opran.

Și totuși omul acesta, care și-a 'nchinat aproape toată prestigioasa lui carieră binelui pădurilor și Corpului silvic, nu s'a putut bucura, până la sfârșitul vieții lui, de niciun semn de recunoștință din partea acelora, pe cari el i-a sprijinit și înălțat ca nimeni altul.

Ba dimpotrivă! I-a fost dat acestui mare caracter al Corpului silvic, să-și termine cariera în amărăciune. Intre anii 1928—1930, s'a început împotriva lui Opran o campanie furibundă, atât prin ziare cât și în Parlament și prin anchete administrative, căutându-se a i se intina prin împroșcări nedemne o carieră glorioasă. Dar Opran a rămas drept, neclintit, neatins de toate împroșcările ingratitudinei și josniciei omenești.

El n'a răspuns la fel, ci a disprețuit.

A plecat însă cu amărăciune în suflet, izolându-se de camarazii pe cari el îi ocrotise, de camarazii cărora el le adusese atâta prestigiu și strălucire. Aristidele silvicultorilor a plecat din serviciu, ducând cu el solidaritatea lor sfărâmată. 17 ani a trăit Opran izolat de toate manifestările noastre. A fost neclintit și în izolarea lui.

Acum, Opran a trecut în vecinicie. Dar meteorul care a căzut, a luminat calea noastră viitoare.

Pe puternica dâră de lumină lăsată de el, va trebui să mergem din nou, refăcându-ne solidaritatea noastră, atât de necesară și atât de râvnită de noi toți, pentru binele pădurilor noastre și al Corpului nostru silvic.

N. N. CARAGEA

† LEONIDA V. DEAC

Inginer silvic

(10.X.1920—11.V.1947)

Vestea morții lui Leonida Deac cutremură pentru a doua oră, la scurtă vreme după cea a lui Leon Colomeico, pe colegii promoției 1945 a Facultății de Silvicultură. Din nou aripa morții a fluturat sinistră, lăsându-ne inimile cernite de o copleșitoare durere.

Nimeni nu ar fi crezut că tânărul, cu trăsături de frumusețe clasică, înzestrat cu superioare calități, plin de viață, de care atâția legau nădejdi de viitor întemeiate, va păși cu atâta ușurință pragul care desparte cele pământești de cele veșnice.

Născut la Reghin, jud. Mureș, în 1920, a urmat cursul primar și cel liceal la Dej, unde și-a luat bacalaureatul în 1940. După cedarea Ardealului se refugiază în țară, unde urmează cursurile Facultății de Silvicultură, pe care o absolvește în 1945. In tot timpul studiilor a avut de înfruntat foarte mari greutăți materiale, deoarece a rămas orfan de tată, dela vârsta de 10 ani. Fire mândră nu a împărtășit nimănui aceste dificultăți, luptând singur pentru a le învinge.

A intrat în serviciul Statului, la Dir. silv. reg. Lugoj, de unde, în Martie 1946, este transferat la Oc. silv. Gâlgău, ca șef al ocolului. După scurt timp, în Iulie 1946, este transferat la cerere la Direcția silvică Bistrița, unde îl trăgea origina sa grănicerească, și unde i se încredințează conducerea Oc. silv. Rodna, jud. Năsăud. La 11 Mai a. c. a decedat la Rodna, moartea sa datorindu-se sinuciderii.

Inmormântarea a avut loc la Rodna, în ziua de 14 Mai. Cu această ocaziune d-l Ing. Mircea Sandi, Directorul Direcției silvice Bistrița, a rostit o emoționantă cuvântare, în care a relevat calitățile dispărutului și a evidențiat neobosita sa activitate pe care a depus-o în scurtul răstimp cât a funcționat ca șef al Oc. silv. Radna.

Toți cei care l-au cunoscut vor păstra ca o amintire de neprețuit icoana acestui suflet de elită, prăbușit atât de curând sub greutățile vieții.

Inginer silvic N. St. DUMITRESCU

STAN STANESCU

Inginer consilier silvic

(26.III.1679—14.II.1947)

S'a născut la 26.III.1879, în com. Lipia-Bojdani din jud. Ilfov și a încetat din viață la București, în ziua de 14 Feb. 1947, în vârstă de 68 ani. A urmat cursurile liceale la liceele Sf. Sava și Sf. Gheorghe din București, după care a intrat la Școala specială de silvicultură dela Brănești, pe care a absolvit-o în 1903, fiind clasificat I-ul. Intre timp a obținut și titlul de inginer hotarnic.

Intre 1903 și 1.IV.1906, când a intrat în serviciul Statului, s'a ocupat cu lucrări particulare de ridicări în plan, hotarnicii, parcelări și cubaje, la unele păduri proprietate particulară.

La 1.IV.1906 intră în Corpul silvic al Statului, ca inginer parcelator la Administrația Domeniilor Statului din Dobrogea, unde funcționează până în 1907. Trece apoi succesiv șef al Ocolului silvic Țugurești-Dolj (1907—908), șef al Oc. silv. Giurgiu (1908—11), șef al Serv. plantațiunilor din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor (1911—12), din nou șef al Oc. silv. Giurgiu (1912—1914).

Este trimis apoi în Franța pentru studii practice la Compiègne și Nancy (1.1.1914—1.IX.1914).

Revenit în țară, funcționează ca agent de control la Regiunea IX-a silvică din Piatra Neamț și la Regiunea VI-a silvică București, și ca șef al Serv. produselor secundare din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor.

Isbucnind războiul la 15 Aug. 1916, este mobilizat ca ofițer de rezervă în Reg. 5 Vlașca, luând parte activă la lupte pentru care este distins cu „Steaua României" cu panglica de „Virtute militară".

Demobilizat la 5 Aug. 1918, își reia serviciul și ocupă pe rând următoarele funcțiuni: șeful Ocolului silvic Giurgiu (1918—1919), agent de control la Direcția 7-a silvică Pitești (1919—1924), subdirector al Direcției Pitești (1924—1928), șef al Serv. exploatărilor în regie din Ad-ția centrală a Casei Pădurilor (1928—1930).

Dela 15.V.1930 până la 1 Mai 1939, când a ieșit la pensie, a ocupat funcția de Director tehnic al CAPS-ului, având sub conducerea sa Serviciile de amenajări, construcții, proprietate, regenerări, ridicări în plan.

In corpul silvic a străbătut toată ierarhia până la gradul de inginer consilier silvic, pe care l-a obținut la 1 Iunie 1936.

Din enumerarea pe care am făcut-o rezultă că Stan Stănescu, de la absolvirea Școalei și până la pensionare, a avut o activitate pozitivă, fecundă și neîntreruptă la toate ramurile specialității silvice.

In toată activitatea sa a dat dovadă de o mare conștiințiozitate în lucrări și de o deosebită corectitudine în administrarea avutului Statului.

A fost unul din rarii silvicultori care, datorită temperamentului său blajin și colegial, a avut numai prieteni.

A fost un membru constant al Soc. „Progresul Silvic“, participând cu regularitate la adunările, congresele și conferințele de specialitate, unde împărtășea multe din amintirile tinereții sale.

L-am cunoscut întâia dată pe Stan Stănescu la Mihăești (Muscel), în 1902, pe când dânsul era stagiar, iar subsemnatul practicant, unde colaboram sub conducerea lui Iuliu Moldovan la lucrările de ridicare în plan și amenajare a complexului pădurilor din Ocolul silvic Mihăești. Nu voi uita niciodată gesturile lui spontane de veselă colegialitate, față de cei peste 20 de stagiari și practicanți aflați la Mihăești.

Cu el, Corpul Silvic încearcă o dureroasă pierdere sub toate raporturile.

La înmormântarea lui, care a avut loc la cimitirul Sf. Vineri din București, în ziua de 16.II.1947, nu au participat decât puțini din colegii aflați în București, din cauza gerului și a troenelor de zăpadă. Fie ca, cel puțin pe această cale, să transmitem familiei îndurerate expresiunea condoleanțelor Corpului silvic și al Soc. „Progresul Silvic“.

M. P. FLORESCU

APEL

Societatea „Progresul Silvic“ organizează și anul acesta ciclul de conferințe, care va începe la 5 Noembrie a. c.

Conferințele vor avea loc Miercurea la orele 17, în sala de festivități a Societății se vor ține din două în două săptămâni.

Domnii Colegi doritori de a conferenția sunt rugați a trimite la adresa Societății titlul conferinței și data la care vor să conferențieze pentru a putea fi programați.

CERCUL DE STUDII

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

Procesele verbale ale Cons. de Ad-ţie

PROCES VERBAL Nr. 4

Şedinţa din 7 Martie 1947

Prezenţi d-nii: Borovski B., Constantinescu Şt., Ene A., Georgescu C. C., Lissievici V., Manole H., Nettea C., Pană G., Predescu St., Răşcanu R., Rodoteatu St., Vişan Tr., Zeicu I. Invitat d-l T. Bălănică.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedinţia d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Preşedinte expune *problema însămânţărilor*, care preocupă M. A. D-ul. AGIR-ul dă tot concursul acestei acţiuni, căreia i se va alătura şi societatea noastră. Se delegă d-nii St. Rodoteatu şi St. Predescu pentru a redacta un apel către colegi şi o adresă către AGIR în acest sens.

2. *Săptămâna forestieră.* D-l Preşedinte este de părere a se amâna această manifestare, deoarece Ministerul nu poate face noui concentrări de forţe paralel cu campania de însămânţări. D-l T. Bălănică face o expunere asupra stadiului în care se găseşte organizarea „Săptămânii forestieră“. După discuţiuni, la care iau parte d-nii R. Răşcanu, H. Manole, St. Predescu şi B. Borovschi, se hotărăşte ca Săptămâna forestieră să aibă loc odată cu Congresul în Iunie a. c.

3. Se citeşte demisia din consiliu a d-lui A. Volosciuc, întrucât este împiedicat de a participa la şedinţe. Se ia act şi se va adresa mulţumiri pentru activitatea depusă.

4. Se aprobă demisiile d-lor T. Tănăsescu, impiegat, şi Gavril Mureşanu, ajutor de bibliotecar.

5. Se aprobă concediul cerut de d-l T. Comes, pentru motive de sănătate. Se delegă d-nii: Gh. Pană cu Cercul de studii şi N. Dumitrescu cu Suplimentul profesional al revistei.

6. Se citeşte adresa Institutului de cercetări forestiere elveţiene, referitoare la reluarea schimbului de publicaţii.

7. Se aprobă a se trimite gratuit cărţile editate de societate Şcoalei de brigadieri silvici din Năsăud.

8. Se citeşte referatul biroului din care rezultă că CAPS-ul nu respectă contractul de închiriere a sălii de festivitate. Se va face o intervenţie.

9. Se va interveni la Primăria Carmen Sylva pentru a scuti vila societăţii de plata taxelor comunale, intrucât este rechiziţionată de armatele aliate şi nu produce nici un venit.

10. Se aprobă majorarea salariilor personalului societăţii, pe ziua de 1 II. 1947. D-l Secretar general va referi asupra majorării indemnizaţiilor celor care se ocupă cu organizarea Săptămânei forestiere şi a Congresului.

11. Se aprobă o indemnizaţie de deplasare de 2.000.000 lei d-lui N. Paia pentru incasarea dela BNR a sumei de 10.000.000 lei, daune pentru vila Sylva.

12. D-l V. Cotta face o intâmpinare asupra nouii legi de vânătoare. Se va pune pe ordinea de zi a şedinţei viitoare.

13. Se aprobă retipărirea conferinţei d-lui N. Ghelmeziu: „Noile utilizări ale lemnului”, după revizuirea sa de către autor.

14. D-l M. Ene prezintă memoriul unui grup de membri, care solicită Consiliului inlesniri mai mari de locuire la vila dela Govora. Se aprobă ca membrii să plătească numai cheltuelile de întreţinere, fixate la 750.000 lei lunar, şi pentru amenajarea unei bucătării. Se va publica în revistă o circulară către colegii care doresc a locui în vara aceasta la Govora.

Şedinţa se ridică la orele 19.30.

Preşedinte, (ss) C. C. GEORGESCU.

Secretar General (ss) *St. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 5

Şedinţa din 21 Martie 1947

Prezenţi d-nii Butoi Al., Colpacci Gr., Constantinescu Şt., Eliescu Gr., Georgescu C. C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Paladian I., Popescu C. V., Predescu Şt., Purcăreanu Gh., Râşcanu R., Vişan Tr., Zeicu I.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedinţia d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se hotărăşte a se trimite o adresă către d-nii consilieri care absentează, prin care să li se ceară să comunice dacă mai pot participa la şedinţe sau nu, pentru ca să se poată proceda la cooptarea de noi membri.

2. Se angajează provizoriu d-l Cacerea D., ajutor la Contabilitate, Casierie, Bibliotecă şi expedierea revistei, cu 500.000 lei lunar.

3. Se va interveni la CEACS pentru un împrumut de 110.000.000 lei, necesar pentru procurarea hârtiei pentru revistă.

4. Se aprobă a se acorda funcţionarilor societăţii, pe luna Martie, indemnizaţia stabilită de C. G. M.

5. Asupra raportului intendentului Mateescu dela vila Carmen Sylva, referitor la plata chiriei cuvenite pe 1945, de către armata sovietică, precum şi la cele 12 paturi încredinţate spre păstrare d-lui Ing. Cioc, se deleagă d-l St. Constantinescu pentru a cerceta şi raporta.

6. D-l Preşedinte face cunoscut Consiliului că la AGIR se desbate importanta problemă a *normalizării tehnicei*. Se delegă d-nii C. V. Popescu şi V. Filip pentru a lua contact cu reprezentanţii AGIR-ului şi a colabora la aceste lucrări.

7. D-l Președinte face o dare de seamă asupra activității desvoltate de Secția silvică AGIR din Cluj, urmărind: a) organizarea filialei; b) ținerea ședințelor; c) ajutor în strângerea cotizațiilor; d) înființarea unei Stațiuni de experimentație forestieră și a unei Facultăți de silvicultură. D-sa arată cu unii factori politici militează pentru înființarea unei Politehnici cu următoarele secțiuni: Chimie industrială, Electromecanica, Silvicultura și Agronomia.

După discuțiuni, la care iau parte d-nii: Gh. I. Ionescu, Tr. Vișan, Gr. Colpacci, I. Zeicu, I. Paladian, Șt. Predescu, H. Manoie, Gh. Purcareanu, se evidențiază necesitatea ca organizarea acestei școli să fie adaptată nevoilor Statului și celorlalte instituțiuni, de a avea buni tehnicieni și oameni de știință, buni industriași și comercianți, ajutați de personal suficient, educat special în școli medii și inferioare.

8. D-l Ing. Creițaru expune activitatea Cercului regional dela Sibiu, care păstrează strânse legături cu Cercul regional AGIR.

9. Se aprobă cheltuelile de reprezentare făcută de Cercul regional Cluj în sumă de 1.000.000 lei.

Ședința a luat sfârșit la orele 20.

Președinte, (ss) **C. GEORGESCU**

Secretar General, (ss) ***Șt.*** *Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 3

Ședința din 4 Aprilie 1947

Prezenți d-nii: Comșia A., Constantinescu Șt., Ene M., Filip V., Marinescu I., Popescu V. C., Râșcanu R., Sburlan D., Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: T. Bălănică și At. Haralamb.

Ședința se deschide la orele 17.30, sub președinția d-lui prof. D. Sburlan. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește și se ratifică procesul verbal al ședinței trecute.

2. D-l Comșia scuză absentarea d-sale, din lipsă de timp. Cere a fi considerat demisionat. D-nii D. A. Sburlan și A. Haralamb îl roagă să revină asupra demisiei și să participe când poate.

3. Relativ la *Legea Vânătoarei,* d-l Comșia aduce unele precizări. In materie de arendări s'a ajuns la un compromis, ele făcându-se împreună de CAPS și Dir. Vânătoarei, cu avizul Consiliului Superior al Vânătoarei.

4. D-l C. V. Popescu depune un referat asupra normalizării tehnice, în urma contactului luat cu AGIR-ul.

5. D-l T. Bălănică expune stadiul organizării Săptămânii forestiere. Din lipsă de fonduri și din cauza campaniei de însămânțări nu s'a putut alcătui decât un program minimal.

6. D-l Haralamb expune situațiunea relativă la ținerea Adunării generale. După discuțiuni se desemnează ca referenți d-nii: I. Vlad (probl. I), Ghelmeziu și Râșcanu (probl. II-a).

La orele 18.30 sosește d-l Secretar general Celac, însoțit de d-l Președinte Georgescu. D-l Georgescu ia președinția ședinței.

7. D-l Secretar general aduce la cunoștința că d-l Ministru este dispus să ajute organizarea „Săptămânii forestiere", dar aceasta să fie realizată in cadrul unui program comun, care ar cuprinde și o Săptămâna a agronomilor și zootehnicienilor. După discuțiuni se hotărăște alcătuirea unei comisii, compusă din d-nii: Bălănică, Haralamb, Rășcanu, Sburlan și Vișan, care să întocmească bugetul și programul Săptamânii forestiere și Congresului.

8. Referitor la Congres, d-l președinte Georgescu opinează ca acesta să aibă loc la finele lunii Iunie, încadrat ca punct de program în Săptămâna forestieră. Propune și o excursiune la Cheia.

D-l Secretar general Celac expune părerea d-lui Ministru ca și Congresul să fie programat odată cu al celorlalte două societăți similare.

9. In privința cotizației și a abonamentului la revistă, iau parte la discuții d-nii: Georgescu, Celac, Sburlan, Zeicu, propunându-se: a se solicita abonamente la Societățile particulare și industriile forestiere prin ASIFOR; idem Fondului Bisericesc; a se căuta un colector harnic; a se studia de către comitetul cultural o eventuală majorare.

10. D-l Secretar general Celac aduce la cunoștință chemarea colegului Rachieru în fața justiției, pentru fapte ilegale. După discuțiuni, la care au participat d-nii: Georgescu, Celac, Zeicu, Marinescu, Filip se decide a se da cazul în cercetarea Comisiei disciplinare, care va prezenta un raport consiliului. Până la judecare, d-l Rachieru va fi exclus din consiliu și suspendat din calitatea de membru. Se va da un comunicat în presă.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, *(ss) Șt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 7

Ședința din 2 Mai 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Borovschi B., Butoi Al., Constantinescu Leo., Constantinescu Șt., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Lissievici V., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Rășcanu R., Rodoteatu St., Sburlan D., Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Ședința se deschide la ora 18, sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se ratifică.

2. D-l M. Boldur își prezintă demisia din Consiliu, neputând participa regulat la ședințe. Se respinge demisia și este rugat să participe când poate.

3. Se citește întâmpinarea Serv. silv. jud. Mureș asupra incendiilor, care au început să apară. Se va trimite o adresă la MAD și la Ministerul de Interne.

4. Se aprobă trimiterea Revistei Pădurilor la Ambasada Poloniei.

5. Se acceptă demisia d-lui consilier C. Rachieru, cooptarea urmând a se face în ședința viitoare.

6. Din lipsă de fonduri nu se poate aproba cererea de ajutor prezentată de fiica silvicultorului Spirescu.

7. Se aprobă referatul Secretariatului privind majorarea cotizațiilor și celorlalte taxe ale Societății.

8. Consiliul aprobă, la propunerea d-lui Președinte, a se acorda o indemnizație lunară de 2.000.000 lei d-lui At. Haralamb pentru Revista Pădurilor, de 1.000.000 lei d-lui N. Dumitrescu pentru Suplimentul profesional, iar d-lui ing. Constantinescu St., 3.000.000 lei pentru serviciul de bibliotecar și 1.000.000 lei pentru casierie. Se aprobă deasemeni încadrările și majorarea salariilor personalului administrativ, comform contractului colectiv de muncă.

9. Se aprobă cererea brigadierului Cristea de a folosi o cameră la Vila Sylva din Govora, in condițiunile acordate membrilor societății.

10. Se aprobă plata sumei de 1.050.000 lei tip. „Universul", pentru cumpărarea a 300 ex. din broșura colegului Ștefanopol „Regina Balului", urmând a se distribui și recupera suma.

11. Se aprobă închirierea camerelor dela Casa societății din Bistra-Sebeș, cu câte 600.000 lei lunar pe sezonul 1947.

12. Se aprobă proectul de contract pentru închirierea către BNR, a unei părţi din Vila Sylva pentru sezonul băilor. Consiliul aprobă o remiză de 2% la netto, pe lângă diurnă, d-lui N. Paia, pentru buna administrare a vilei.

13. Se aduce la cunoștință decesul colegului Iancu Mihăescu. Se va publica necrologul în revistă.

14. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor: Ciupercă, Cărămizaru, Purcelean.

15. Se ia act de intâmpinarea colegului C. Cristea asupra biografiilor de silvicultori publicate de d-sa în ziare.

16. Se va înapoia lucrarea d-lui Rubțov pentru revederea textului în vederea reducerii. Se va cerceta posibilitatea tipăririi prin M.A.D.

17. Se citește memoriul Comisiei Disciplinare asupra *cazului Rachieru*. D-l Președinte roagă Consiliul să aprobe cooptările făcute de d-sa în această comisie a d-lor Zeicu și V. Georgescu. D-l Lissievici remarcă faptul că Consiliul a început să se sezisеze de cazurile de activitate antiforestieră ale unor membri. Propune să se aştepte rezultatul Parchetului și Consiliului de disciplină. D-l C. Georgescu intervine spunând că, deși legea ar putea absolvi cazul, totuși societatea trebue să pedepsească abaterile dela etica forestieră, în cazul de față defrișarea. D-l Constantinescu Lea propune a se asculta și apărarea d-lui Rachieru. După discuții, la care iau parte d-nii: V. Georgescu, St. Rodoteatu, D. Sburlan, Șt. Predescu, se hotărăște să se trimită o copie de pe memoriul Comisiei disciplinare d-lui Rachieru, cu invitația de a veni la Consiliu ședința următoare conform cu statutele.

18. Se dă delegație d-lui Șt. Predescu pentru alcătuirea regulamentelor statutare.

19. Se hotărăște a se interveni pentru prevederea fondului de educație în bugetul CAPS-ului.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) *Șt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 8

Ședința din 12 Mai 1947

Prezenți d-nii: Boldur M., Bordea D., Borovschi B., Butoi Al., Colpacci Gr., Constantinescu Șt., Ene M., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Marinescu I., Manole H., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Rodoteatu St., Vișan Tr., Zeicu I. Invitați d-nii: Bălănică T., Haralamb At.

Ședința se deschide la orele 18,20, sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Președinte expune cazul Rachieru. D-sa citește procesele verbale ale Comisiei de disciplină, precum și întâmpinările d-lui Rachieru. D-sa supune cazul desbaterii Consiliului.

D-l I. Marinescu dă câteva lămuriri asupra situației pădurii Darvari.

D-l I. Zeicu dă câteva lămuriri asupra intenției de defrișare a pădurii.

D-nii V. Georgescu și Gh. Ionescu arată că, fiind și membri în Consiliul de disciplină al Corpului, unde cazul Rachieru va veni deasemeni spre judecare, e cazul să se abțină dela discuții și dela vot.

D-l G. Colpacci menționează că în societate suntem colegi, și judecata noastră asupra faptelor nu trebue să fie influențată de situația noastră administrativă.

D-l St. Rodoteatu arată că, dat fiind lipsa regulamentului, cazul trebue judecat atent, și hotărârea trebue să fie bine justificată din punct de vedere formal, fixându-se reperele morale.

D-l Președinte încheie desbaterile, rugând consiliul să ratifice hotărârea luată anterior de trimiterea cazului la Comisia disciplinară, ceeace Consiliul aprobă. Hotărârea Consiliului va fi prezentată Adunării generale spre aprobare.

Comisia disciplinară, conform statutelor, propune suspendarea d-lui Rachieru din societate. Se procedează la vot.

Sunt: 15 voturi pentru suspendare (art. 22 al. b. 4); 1 vot pentru publicație (art. 22 al. b. 3); 2 abțineri (d-nii V. Georgescu și Gh. Ionescu, fiind membri și în Consiliul de disciplină).

2. După cetirea referatului d-lui St. Rodoteatu, asupra fondului de educație și după discuțiuni se hotărăște a se întocmi un memoriu către MAD, prin care să se ceară ca fondul să funcționeze ca în trecut. Memoriul va fi prezentat de o comisie, compusă din d-nii: C. Georgescu, St. Rodoteatu și Șt. Predescu.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lui ing. Văcica C.

4. Congresul va avea loc la 29 Iunie. Responsabili vor fi d-nii: Tr. Vișan și At. Haralamb. D-l Tr. Vișan va trimete circulare.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) *Șt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 9

Ședința din 23 Mai 1947

Prezenți d-nii Boldur M., Bordea D., Borovschi B., Copacci Gr., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Manole H., Predescu Șt., Rodoteatu St., Vișan Tr., Zelcu I. Invitat d-l Haralamb At.

Ședința se deschide la orele 18,30, sub președinția d-lui C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Predescu prezintă regulamentele: pentru desbaterile Adunării generale, pentru alegerea președintelui, pentru consiliul de disciplină.

2. Se aprobă cererile pentru camere la vila Sylva-Govora ale d-lor ing. D. Ionescu și M. Ene.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor Babeu E., Prian E. Aurel, Stănescu V. V.

4. Se citește convocarea pentru Adunarea generală, care va avea loc între 11—13 Iunie a. c.

5. Se aprobă 500.000 lei pentru cumpărarea a 500 medalii dela Patriarhie.

6. Se delegă d-l Șt. Predescu cu redactarea Darii de seamă pentru Adunarea generală, ajutat de d-nii St. Constantinescu și B. Borovschi.

7. D-l Haralamb expune programul Adunării generale. D-l Președinte dă lămuriri asupra Conferinței administrative a organelor tehnice din MAD, care va avea loc între 8 și 13 Iunie. După conferință va avea loc Adunarea societății. Consiliul aprobă această hotărîre, luată în urma propunerii d-lui Secretar general Celac.

8. D-l Președinte reamintește activitatea societății în legătură cu legile forestiere (legea ICEF, legea vânătoarei, etc.). Se va interveni ca viitoarele proecte de legi să fie aduse și în discuția societății, pentru a se face propuneri.

9. D-l Președinte anunță că în toamnă va avea loc congresul AGIR-ului.

Sosește d-l Secretar general Celac însoțit de d-l Gh. Purcăreanu.

10. D-l Președinte expune bugetul societății și rectificările ce trebue făcute: Cap. 4 (ajutoare) va fi modificat: „premii și recompense" și se va aloca 40.000.000 lei, Revistei 400.000.000 lei, majorarea veniturilor dela Govora, majorarea asigurilor.

11. *Programul Adunării generale.* Raportor la „Problema cadrelor profesionale" va fi d-l Purcăreanu. D-l Președinte sugerează ținerea unor conferințe la radio, cu a căror programare este delegat d-l M. Ene. Se hotărăște a fi invitați d-nii miniștri Tr. Săvulescu și C. Agiu, d-nii secretari generali din MAD, președinții soc. AGIR, a agronomilor, veterinarilor, subinginerilor silvici, brigadierilor și pădurarilor, reprezentanții C.G.M. și Sindicatul central MAD.

12. Cazul Rachieru va fi prezentat d-lui Ministru. Se dă delegație Comisiei de disciplină să convoace pentru informare, în chestiunea pădurii Darvari, pe colegii Sprangate și Gh. Constantinescu.

13. *Diverse:* a) D-l Secretar general dă unele informaţiuni asupra pregătirii unor noi proecte de legi in sectorul forestier: revizuirea Codului silvic, Legea apărării patrimoniului forestier, Regimul silvic în Ardeal, crearea unei facultăti de silvicultură la Suceava. In jurul ultimei chestiuni au loc discuţiuni, care rămân în continuare; b) D-l Secretar general va primi comisia alcătuită pentru expunerea situaţiei Fondului educativ; c) D-l Secretar general susţine găsirea posibilităţii ca cel puţin studenţii anului III—IV să poată face practica de vară, făcându-se apel la CAPS, Dir. Silvică, PPJ., ASIFOR.

Şedinţa se ridică la orele 21 şi 30.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general, (ss) *Şt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 10

Şedinţa din 30 Mai 1947

Prezenţi d-nii: Bordea D., Borovschi B., Colpacci G., Constantinescu St., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Paladian I., Predescu Şt., Purcăreanu Gh., Răşcanu R., Rodoteatu St., Vişan Tr.

Şedinţa se deschide la orele 18, sub preşedinţia d-lui Prof. C. Georgescu. Se intră in ordinea de zi:

1. D-l Preşedinte propune a se renunţa pentru moment la editură, datorită impozitelor excesive la care a fost impusă societatea (500 milioane lei). Propune a se majora asigurarea tuturor imobilelor societăţii, având în vedere marea valoare pe care o reprezintă azi, la 73.000.000 lei anual, suma pe care Consiliul o aprobă.

2. In chestiunea contractelor de închiriere cu CAPS-ul, se întârzie perfectarea deoarece CAPS-ul socoteşte chiria sălii de festivităţi prea mare, deşi preţul este stabilit în conformitate cu legea chiriilor.

3. Se aprobă a se achita d-lui Fl. Iordăchescu, restul de 7.550.000 lei, din premiul acordat pentru poezii.

4. D-l Rodoteatu propune a se acorda soc. AVIS o subvenţie de 10.000.000 lei. Consiliul aprobă 5.000.000 lei.

5. D-l Şt. Predescu citeşte Darea de seamă a Consiliului de administraţie şi proectul de buget. Se hotărăşte a fi studiat de către o comisie compusă din d-nii: Şt. Predescu, Tr. Vişan, St. Constantinescu.

6. D-l Gr. Colpacci face o expunere asupra Congresului AGIR, care va avea loc între 5—12 Oct. 1947. Scopul său va fi de a trece la realizarea practică tehnică a unor probleme, care la congresul trecut au fost desbătute teoretic. Se vor trata probleme în legătură cu producţia şi organizarea raţională a ei, precum şi probleme profesionale. Referatele privind problemele sectorului silvic vor fi depuse în timp util la societate (la d-l St. Constantinescu) sau direct la AGIR.

7. D-l R. Râşcanu arată că se simte lipsa unei reviste de tehnică şi industrie şi preconizează ca în cadrul Revistei Pădurilor să se editeze şi o parte cu conţinut tehnic şi industrial.

D-l Preşedinte arată că pentru a se pune în practică acest deziderat este nevoe să se obţină fondurile necesare dela industriaşi, întrucât societatea nu dispune de fonduri suficiente.

D-l Şt. Predescu propune ca un număr din cele patru, la Revista Pădurilor, să fie cu conţinut pur tehnic industrial, iar celelalte de pură specialitate silvică.

Dupa discuţiuni, se hotărăşte ca d-l R. Râşcanu să fie însărcinat cu studierea acestei chestiuni şi în special cu procurarea mijloacelor băneşti.

8. Se stabileşte programul detaliat al Adunării generale în concordanţă cu programul Conferinţei administrative a MAD-ului. Raportori generali ai problemelor vor fi d-nii: I. Vlad, N. Ghelmeziu, Gh. Purcăreanu, T. Comes.

Şedinţa se ridică la orele 21.

Preşedinte, (ss) C. GEORGESCU

Secretar general (ss) *Şt. Predescu*

AVIZ IMPORTANT

Se află sub tipar şi va apare până la 15 Noembrie a. c.:

AGENDA SOC. „PROGRESUL SILVIC" PE 1948

Cuprinde, pe lângă partea calendaristică, numeroase date şi tabele tehnice, de real folos pentru toţi cei care activează în diferitele ramuri ale economiei forestiere.

Reţineţi exemplarele necesare, pe adresa: Soc. „Progresul Silvic", Bul. Tache Ionescu Nr. 31, Bucureşti.

INFORMAŢIUNI

Mişcări in personal   Informaţiuni.

Pentru a putea publica intreg materialul, în spaţiul restrâns de care dispunem, suntem nevoiţi a introduce următoarele abrevieri:

— Pentru gradele din corpul tehnic silvic: **i. s. st.** (inginer silvic stagiar); **i. s. II** (inginer silvic cl. II-a); **i. s. I.** (inginer silvic cl. I-a); **i. ş. s.** (inginer şef silvic); **i. sb. s.** (inginer subinspector silvic); **i. i. s.** (inginer inspector silvic); **i. i. gl. s.** (inginer inspector general silvic); **i. c. s.** (inginer consilier silvic).

— Pentru unităţile administrative **O. s.** (Ocolul silvic...); **S. s. j.** (Serviciul silvic judeţean); **D. r. s.** (Direcţia regională silvică); **I. s.** (Inspectoratul silvic...).

— Pentru dispoziţiunile legale: **d. m** (decizie ministerială); **I. D. R.** (Inalt Decret Regal); **S. f. p.** (Statutul funcţionarilor publici).

— M. O. Nr. 118/27.V.947 publ. d. m. Nr. 8814/947 prin care d-l i. i. gl. s. Dănilă N., dela I. s. Cluj se pune în retragere din oficiu spre a-şi aranja drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 122/2.VI.947 publ. d. m. Nr. 14.437/947 a Min. Ind. şi Com. prin care d-l i. i. gl. s. Gr. Colpacci este numit administrator de supraveghere la soc. „Drajna".

— M. O. Nr. 125/5.VI.947 publ. d. m. Nr. 798/947 a M. A. D. prin care se admit în Corpul tehnic silvic, pe data de 24.IV.947 cu gradul de i. s. st. următorii: Ionescu Gh. Al., Vijulan I. V., Cărămizaru Gh. I., Calotescu L. Andrei, Popescu-Basarab E. Gh.

— M. O. Nr. 128/9.VI.947 publ. d. m. Nr. 2237/947 prin care se primeşte demisia d-lui i. sb. s. Nicolau-Bârlad Gh., din ICEF.

— M. O. Nr. 129/10.VI.947 publ. d. m. Nr. 12.406/947 prin care d-l i. i. gl. s. C. Dragu se delegă director al Oficiului de studii şi documentare CAPS.

— Idem Nr. 12.352/947 prin care d-nii i. sb. s. Popovici T. I. şi i. s. st. Filibiu G. P. se consideră demisionaţi din serviciul CAPS.

— M. O. Nr. 131/12.VI.947 publ. d. m. Nr. 821/947 prin care d-l i. i. gl. s. Creţţaru I. dela S. s. j. Sibiu se delegă cu conducerea I. s. Cluj, în locul d-lui i. i. gl. s. Puşcariu Gh., care trece la dispoziţia Dir. silvice; d-l Horn Alf. şeful O. s. Valea Oltului se delegă cu conducerea S. s. j. Sibiu; d-nii Chituc Gh., subşeful O. s. Valea Oltului şi Rusanda P., subşeful O. s. Sibiu, se însărcinează cu girarea conducerii ocoalelor respective.

— Idem Nr. 11.620/947 prin care d-l i. i. gl. s. Fl. Iordăchescu, din CAPS, se pune în retragere, după cerere, spre a-și exercita drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 133/14.VI.947 publ. d. m. Nr. 844/947 prin care se admit în Corpul tehnic silvic, la datele specificate și cu gradul de i. s. st., următorii: Gonțea N. N., Smădu Gh., Benea V. V. (19.VI. 946); Băleanu I. Sabina, Damian I. I. (20.V.947).

— M. O. Nr. 136/18.VI.947 publ. d. m. Nr. 14.263/947 prin care următorii din Ad-ția CAPS se pun în retragere din oficiu spre a-și exercita drepturile la pensie, în cf. cu art. 132 S. f. p.: I. c. s. Georgescu Victor, i. i. gl. s. Alboteanu C., i. i. gl. s. Vasiliu H. C., i. i. s. Popescu C. Sinaia, i. i. s. Harnagea V.

— M. O. Nr. 139/21.VI.947 publ. d. m. Nr. 15.588/947 prin care următorii din Ad-ția CAPS se licențiază din serviciu, pe data de 31.V.947: i. sb. s. Tarnovschi Al. dela D. r. s. Iași, i. sb. s. Gheorghiu Romeo din D. r. s. Bacău, i. sb. s. Vermeșan V. din D. r. s. Lugoj.

— Idem Nr. 15.589/947, prin care se licențiază din serviciu următorii: i. s. II. Mărgineanu Oct. din D. r. s. Sebeș; i. ș. s. Wrona V. din D. r. s. Iași; i. s. I Nicolaescu N. Stelian din D. r. s. Bacău; i. ș. s. Mracek C. din D. r. s. Lugoș; i. i. s. Preoțescu D. I. și i. sb. s. Samoilescu N. I. din D. r. s. Pitești; i. i. s. Păcuraru I. I., i. sb. s. Belcea Tr. și i. sb. s. Anderca V. din D. r. s. Cluj; i. sb. s. Pfaundler A. din D. r. s. Lugoj; i. ș. s. Păcuraru I., i. i. s. Marin I., i. sb. s. Lugojanu L. din D. r. s. Arad; i. sb. s. Niculescu P. din D. r. s. Lugoj.

— M. O. Nr. 140/23.VI.947 publ. d. m. Nr. 15.586/947, prin care următorii din Ad-ția CAPS se pun în retragere din oficiu spre a-și exercita drepturile la pensie, cf. art. 132 S. f. p.: I. sb. s. Iuraș Gh. și i. sb. s. Mihalescu M. din D. r. s. Iași; i. i. s. Popescu M. din D. r. s. Bacău; i. i. s. Miulescu Gh., i. i. s. Trandafirescu V., i. i. s. Stănescu Al. și i. sb. s. Constantinescu C. C. din D. r. s. Pitești; i. i. s. Despot M. I. și i. i. s. Podeanu D. din D. r. s. București; i. i. gl. s. Iliescu V. I., i. i. s. Stoica Fil., i. i. s. Ionescu M. I. și i. i. s. Grecu I. din D. r. s. Craiova; i. i. gl. s. Nicoară Titus și i. i. s. Szontag I. din D. r. s. Cluj; i. i. s. Nahaiciuc Tr. și i. ș. s. Zelesniak L. din D. r. s. Lugoj; i. c. s. Opriș V. și i. i. s. Buzilă Er. din D. r. s. Arad.

— M. O. Nr. 142/25.VI.947 publ. d. m. Nr. 864/947. prin care încetează delegația de director al Sc. păd. Gilău-Cluj a d-lui i. i. s. Brebenaru Gh., d-sa rămânând titular al O. s. Gilău, și se delegă director d-l i. s. st. Bujaker I. Se delegă ca inspector de control tehnic și ad-tiv al școalei d-l i. i. gl. s. Spârchez Z., din I. s. Cluj.

— Idem Nr. 15.819/947, prin care d-l i. ș. s. Zdetovețchi Al., șeful O. s. Tazlău, se transferă în interesul serviciului la Centrul Cașin.

— Idem Nr. 15.820/947, prin care d-l i. s. II Popovici Tr., șeful O. s. Vălenii de Munte și d-l I. ș. s. Albulescu Șt., șeful O. s. Verbila se transferă în interes de serviciu unul în locul celuilalt.

— M. O. Nr. 146/30.VI.947 publ. d. m. Nr. 911/947 prin care d-l i. i. gl. s. Burculeț M. se numește în comitetul de înaintări, ca supl. al d-lui i. i. gl. s. Gr. Colpacci.

— Idem d. m. Nr. 4.336/947 a Min. Ind. şi Com., prin care d-l i. i. gl. s. V. Sabău se licenţiază din serviciu.

— M. O. Nr. 146 bis/30.VI.947 publ. d. m. Nr. 929/947, prin care următorii se licenţiază din serviciu: Demostene Istrate, dir. S. s. j. Fălciu; Mircea D. Em., dir. S. s. j. Dolj; Hartia D., referent la I. s. Constanţa; Popovici I., şeful O. s. Beiuş Nord; Cerna L., şef O. s. Bistriţa; Lazanu V., ref. Sc. brig. silv. Curtea de Argeş.

— Idem Nr. 930/947, prin care următorii se licenţiază din serviciu: Nicolau-Bârlad Gh., şef lab., Trifănescu At., asist. def. şi Birăescu S., asist. prov., din ICEF; Schrott I., şef O. s. Abrud; Cristescu M., ref. I. s. Timişoara; Tatomir Em., dela S. s. j. Deva; Frăţilă O., şef O. s. Valea Mureşului-Orăştie.

— Idem Nr. 931/947, prin care următorii se pun în retragere pentru regularea drepturilor la pensie, în cf. cu art. 132 S. f. p.: i. c. s. Avram Gh., i. i. gl. s. Niţescu I., i. i. gl. s. Antonescu Gh. şi i. i. s. Hălmăgeanu Andrei din Dir. silvică; i. i. gl. s. Dragomir I. din Dir. P. P. J.; i. c. s. Petcuţ M. şi i. i. s. Carra N. din ICEF; i. i. s. Pcelitaru I., i. i. s. Zehan E., i. i. s. Andrei I. I. din I. s. Sibiu; i. c. s. Caraminu I., i. i. gl. s. Lupşa Gh. şi i. i. s. Ostafie Gh. din I. s. Timişoara; i. i. gl. s. Moşandrei Gh. şi i. i. s. Dobrescu I. din I. s. Bucureşti; Galbăn D-tru. dir. S. s. j. Buzău; i. i. s. Vidinivschi T. din I. s. Iaşi; i. i. s. Ţurţuman Şt. din I. s. Craiova; i. s. s. Tatomir Gh. şi i. i. s. Cerschi T. din I. s. Focşani; Gâlcă C., dir. S. s. j. Tutova; Leondari Eug., ref. la I. s. Constanţa; Gheorghiu I., dir. S. s. j. Ialomiţa; i. i. gl. s. Puşcariu Gh. şi i. i. gl. s. Constantinescu I. din I. s. Cluj; Gherghel Şt., şef. O. s. Reghin; Spaniol Ad., şef. O. s. Gâlgău; Bozdoc P., dir. S. s. j. Turda; Boldăi G., ref. la Şc. brig. silv. Brăneşti; i. i. s. Răducu Gh. la Şc. brig. silv. Târgovişte.

— M. O. Nr. 148/2.VI.947 publ. d. m. Nr. 17.789/947 prin care următorul personal temporar se angajează în continuare pe exerciţiul 1947/48: i. s. st. Mărcoiu A., Stoica Viorica, Băleanu Sabina în Ad-ţia centrală; i. s. st. Avram Gh. la Centrul expl. Areva; i. s. st. Bendac D-tru la O. s. Griviţa; i. s. st. Dămăceanu C. la O. s. Tg. Ocna; i. s. st. Năstăsescu I. la O. s. Babadag; i. s. st. Stănescu V. şi i. s. st. Smădu Gh. la D. r. s. Bucureşti; i. s. st. Petrescu Cezar la O. s. Cislău; i. s. st. Lazăr I. la O. s. Vălenii de Munte; i. s. st. Donos V. şi i. s. st. Pantazi Gh. la Centrul expl. Stâlpeni; i. s. st. Moldoveanu I. la O. s. Cotmeana; i. s. st. Ionescu Sp. la O. s. Băbeni; i. s. st. Petrulian P. la O. s. Bobiceşti; i. s. st. Vijulan V. la O. s. Cărbuneşti; i. s. st. Popescu I. C. la Centrul Arnota Costeşti; i. s. st. Popescu Gh. la O. s. Novaci; i. s. st. Gonţea N. la O. s. Braşov; i. s. st. Opriţă M. la Fabr. Cugir; i. s. st. Moraru I. la O. s. Valea Lotrului; i. s. st. Ursulescu Adela la O. s. Câmpia Cetăţii; i. s. st. Benea V. la O. s. Firiza; i. i. s. Pater Ernest şi i. s. st. Cocu Stere la Fabr. Ierbuş; i. s. st. Aurori Alex. şi i. s. st. Ciorei Ilie la O. s. Valea Râului; i. s. st. Grăvilă Coriolan la O. s. Buziaş; i. s. st. Iavorschi T. la O. s. Făget.

Următorii se angajează temporar: i. s. st. Luca Gh. E. la O. s. Coşula; i. s. st. Macahom Toma la O. s. Râşca; i. s. st. Popescu Gh. Basarab la D. r. s. Piteşti; i. s. st. Ionescu A. N. şi i. s. st. Stoenescu D. la Centrul expl. Curtea de Argeş; i. s. st. Silvestrovici S. la O. s. Râmnicu-Vâlcea; i. s. st. Nastu H. la O. s. Cugir; i. s. st. Dorobanţu V. la O.

s. Pietroşani; i. s. st. Calotescu T. A. la O. s. Zlatna; i. s. st. Pantiş I. la D. r. s. Cluj; i. s. st. Vâclea V. la O. s. Băiţa; i. s. st. Buga I. la Centrul expl. Câmpeni; i. s. st. Popăilă A. la D. r. s. Lugoj; i. s. st. Gheorghe M. la O. s. Berzeasca; i. s. st. Franţ A. la O. s. Mănăştur; i. s. st. Ionescu Gh. Al. la D. r. s. Arad; i. s. st. Roman Ov.-Fr. la O. s. Sudrigiu.

— M. O. Nr. 151/5.VII.947 publ. d. m. Nr. 917/947, prin care se admit în Corpul tehnic silvic, cu gradul de i. s. st. la datele specificate, următorii: Miklossy G. (1.II.946), Purea Gh. P. (19.VI.946), Bujorică Gh. I. (19.VI.946), Roman F. Ov. (11.VI.947), Kendeffy N. (14.II.947), Pantis J. (20.V.947), Gheorghe P. M. (20.V.947), Vâclea V. (20.V.947).

— Idem d. m. Nr. 2.962/947 prin care se ratifică transferarea făcută pe cale bugetară la ICEF a d-lor: i. s. II Armăşescu C. Sorin, i. s. II Dumitrescu St. N., i. s. st. Liubimirescu A. şi i. s. st. Stanciu N.

— M. O. Nr. 154/9.VII.947 publ. d. m. Nr. 951/947 prin care se primeşte demisia din serviciu a d-lui i. sb. s. Ghiga C., dela S. s. j. Prahova.

— M. O. Nr. 155/10.VII.947 publ. d. m. Nr. 18.245/947, prin care se transferă şi se repartizează în interes de serviciu următorii:

D. r. s. Iaşi. I. sb. s. Tebeică A., dela O. s. Ciurea la D. r. s. Iaşi, ca şef al Serv. expl. com. ind.; i. ş. s. Sava Al., dela O. s. Tomeşti, la D. r. s. Iaşi şi se delegă ca insp. control regional; i. i. gl. s. Ionescu T. C. din D. r. s. Craiova în centrala D. r. s. Iaşi; i. s. II Strechescu C. dela O. s. Perişor la O. s. Tătăruş; i. s. Serghie I., dela O. s. Deva la O. s. Furceni, fiind delegat şef al ac. ocol; i. s. st. Bădilă St. dela O. s. Brăila la O. s. Dorohoi; i. s. st. Patrichi I. dela O. s. Ciurea, i. s. Datcu Voicu dela O. s. Baloteşti la O. s. Tomeşti şi i. s. Angelescu A. dela O. s. Vâlsan la O. s. Răchitoasa, fiind delegaţi cu conducerea acestor ocoale în mod provizoriu.

D. r. s. Bacău. I. i. gl. s. Breţcanu N., din centrul D. r. s. Bacău se delegă şef al Serv. Cult. şi Amen. păd.; i. s. st. Dămăceanu C. dela O. s. Tg. Ocna şi i. s. st. Predescu Gh. dela O. s. Slatina la O. s. Taslău, se delegă cu conducerea ac. ocoale în mod provizoriu; i. sb. s. Gheorghieş C., din centrul D. r. s. Bacău se delegă insp. control reg. şi cu gerarea O. s. Buhalniţa.

D. r. s. Bucureşti. I. s. st. Georgescu Anton dela O. s. Lunca Stăneşti la O. s. Giurgiu, cu a cărui cond. se delegă în mod provizoriu.

D. r. s. Piteşti. I. sb. s. Tanu Gh., dela O. s. Târgovişte în centrala D. r. s. Piteşti ca referent; i. sb. s. Sotiriu D-tru, dela O. s. Nucet în centrala D. r. s. Piteşti, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Marinescu C. din centrala D. r. s. Piteşti ca şef al Serv. tehnic; i. i. s. Popa Gr. din centrala D. r. s. Piteşti ca şef. al Serv. cult. amen. păd.; i. ş. s. Georgescu L. Ov., dela O. s. Radu Negru în centrala D. r. s. Piteşti, delegându-se insp. contr. reg.; I. s. st. Ştefănescu Manoil dela O. s. Ploeşti la O. s. N. Gh. Popovici, i. s. Popescu St. dela O. s. Vânju Mare la O. s. Butoi, i. s. st. Nicolescu P., din centrala D. r. s. Bucureşti, la O. s. Lucieni, i. s. Dinică D. dela O. s. Lucieni la O. s. Vâlsan, i. s. Roşca Diacenco, dela O. s. Comana la O. s. Târgovişte; i. s. st. Liscu P. dela O. s. Strehaia la O. s. Nucet, i. s. Stăncescu V., dela O. s. Corabia la O. s. Radu-Negru; toţi aceştia se delegă în mod provizoriu cu conducerea ocoalelor respective.

D. r. s. Craiova. I. sb. s. Ciudin N. dela O. s. Cărbuneşti la D. r. s. Craiova, ca ref. la Serv. expl. ind. şi com.; i. sb. s. Diaconu I. din D. r. s. Craiova se delegă subdirector regional; I. s. Nedorizescu M. dela O. s. Giurgiu la O. s. Corabia, I. s. st. Miron Cr. dela O. s. Brăneşti la O. s. Vânju Mare, i. s. st. Panciu Pant. din D. r. s. Craiova la O. s. Slatina, i. s. Iordache M. dela O. s. Ciucea la O. s. Cărbuneşti, i. s. st. Ionescu Sp. dela O. s. Băbeni; toţi aceştia se delegă în mod provizoriu cu conducerea ac. ocoale.

D. r. s. Lugoj. I. sb. s. Leviţchi Ant. dela O. s. Giurgiu la O. s. Lugoj, ca şef, I. s. Bârcă L. dela O. s. R.-Vâlcea la O. s.s. Bozovici şi i. s. st. Gravilă C. dela O. s. Buziaş se delegă în mod provizoriu cu conducerea ac. ocoale.

D. r. s. Sebeş. I. ş. s. Popovici S. dela Fabrica Valea Serii la O. s. Baru Mare, ca şef; i. s. Nepcmneasci V. dela O. s. Baru Mare la O. s. Deva, cu a cărui conducere se delegă în mod prov.

D. r. s. Cluj. I. sb. s. Mureşanu I. dela Centr. Expl. Câmpeni în D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Nahlik Alf. dela O. s. Ploeşti în centrala D. r. s. Cluj, ca şef al Serv. tehnic; i. i. s. Crăciun M. din D. r. s. Bacău în centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. i. s. Marchievici D., din centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. sb. s. Böhm M. dela O. s. Baia Sprie în centrala D. r. s. Cluj, ca insp. contr. reg.; i. i. s. Buzetzchi Er., insp. contr. reg. se delegă şi cu gerarea O. s. Câmpia Cetăţii: i. s. st. Avram Gh., dela Fabr. Areva la Fabr. Valea Ierii, cu a cărei conducere se delegă în mod provizoriu;

I. s. st. Pantiş I. din centrala la O. s. Ciucea, i. s. st. Ursulescu Şt. dela O. s. Câmpia Cetăţii la Centr. Câmpeni, I. s. st. Aurori Al. dela O. s. Baia Sprie, I. s. Tofilescu Teodor dela O. s. Săi, sunt delegaţi cu conducerea oc. resp. în mod provizoriu. I. s. st. Ursulescu Adela de la O. s. Câmpia Cetăţii ca ajutor la O. s. Câmpeni.

D. r. s. Arad. I. s. Dan M. dela O. s. Sebiş Moneasa în centrala, ca şef al Serv. expl. com. şi ind.;

I. s. st. Mărcoiu A. din centrala CAPS la O. s. Lipova, I. s. Popiel C. dela O. s. N. Gh. Popovici la O. s. Valea Mare, I. s. Ardeleanu Gh., dela O. s. Radna la O. s. Sebiş Moneasa; sunt delegaţi cu conducerea oc. resp. în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 159/15.VII.947 publ. d. m. Nr. 18.247/947 prin care se revine asupra d. m. Nr. 14.263/947 şi se menţine mai departe în serviciu d-l i. i. gl. s. Vasiliu H. C. din Dir. Silvică.

— M. O. Nr. 161/17.VII.947 publ. d. m. Nr. 21.108/947 prin care se delegă şi se repartizează în Corpul Insp. contr. gl. tehnic CAPS următorii: I. i. gl. s. Vişan Tr., şeful Corpului control gl. şi D. r. s. Bacău; i. c. s. Rodoteatu St., D. r. s. Piteşti; i. c. s. Caragea N., D. r. s. Bucureşti şi Lugoj; i. c. s. Bozdoc D., D. r. s. Sebeş şi Cluj; i. c. s. O. Rădescu, D. r. s. Craiova şi Constanţa; i. c. s. Georgescu Vencu, D. r. s. Arad şi Iaşi; i. c. s. Constantinescu Leu, delegaţii speciale privind construirea şi reparaţia de fabrici şi C. F. S.; i. i. gl. s. Demetrescu-Gârbovi St., fabricele de cherestea şi C. F. S. din D. r. s. Craiova, Sebeş, Arad şi Lugoj; i. i. gl. s. Filip V., fabricile de cherestea şi C. F. S. din D. r. s. Cluj, Bacău, Piteşti şi Bucureşti; i. i. gl. s. Magdaş V., lucrările de cultura şi amenajarea pădurilor.

Pe timpul cât d-l i. c. s. Georgescu V. exercită delegaţia de Director al Dir. Ad-tive va fi suplinit la controlul gl. de d-l i. i. s. Dediu A.

— Idem d. m. Nr. 996/947 prin care se repartizează în interes de serviciu, urmatorii din serv. MAD, la inspectoratele şi în funcţiile specificate:

I. s. Bucureşti. Şef: i. l. gl. s. Burculeţ M.; subşef: i. s. Rotaru C.; ref. şef tehn.: i. s. Anghelide-Pana M.

I. s. Constanţa. Şef: I. c. s. Al. Chiriţescu; subşef: i. s. Alexandrescu D. A.; ref. şef tehn.: i. sb. s. Dodon I., care va gera şi conducerea S. s. j. Constanţa.

I. s. Craiova. Şef: i. i. gl. s. Negulescu C. Em.; subşef: i. i. s. Chirvăsuţă D. I.; ref. şef tehn.: i. s. Blaga Smighelschi C.

I. s. Piteşti. Şef: i. i. gl. s. Nestorescu N. C. din centrul I. s. Bucureşti; subşef: i. sb. s. Isbăşescu I.; ref. şef tehn.: i. i. s. Bărbulescu Şt. din centrul I. s. Bucureşti.

I. s. Timişoara. Şef: i. c. s. Drăgan Em.; subşef: i. i. gl. s. Grecu N. M.; ref. şef tehnic: i. i. gl. s. Cernescu M.

I. s. Sibiu. Şef: i. c. s. Dimitrescu I.; subşef: i. i. s. Ghiţulescu Gh.; ref. şef teh.: i. i. s. Constantin I.

I. s. Braşov. Şef: i. i. gl. s. Peca P.; subşef: i. i. gl. s. Roşculeţ I. I.; ref. şef tehn.: i. i. s. Frăţilă S. Virgil.

I. s. Oradea. Şef: i. i. gl. s. Onaca D. dela I. s. Cluj; subşef: i. i. s. Terdic D. Fr., din I. s. Cluj; ref. şef. tehn.: i. i. s. Diaconescu C. Caton.

I. s. Cluj. Şef: i. i. gl. s. Creiţaru N. I.; subşef: i. i. gl. s. Nascu Nerva; ref. şef. tehn.: i. i. gl. s. Spârchez Zeno.

I. s. Galaţi. Şef: i. c s. Vasiliu H. C. dela I. s. Focşani; subşef: i. i. s. Martinescu T. Gh.. dela I. s. Constanţa; ref. şef tehn.: i. i. s. Georgescu St. Al. dela I. s. Focşani.

I. s. Iaşi. Şef: i. i. gl. s. Târnăuceanu D. Gh.; subşef: i. i. s Drăgan Gh. Raiciu; ref. şef. tehn.: i. i. s. Tănăsescu N. N.

I. s. Suceava. Şef: i. i. s. Bulancea Gh. Al.; subşef: i. i. s. Paraschivescu Anibal; ref. şef. tehn.: i. sb. s. Stelorian Dan.

— M. O. Nr. 163/19.VII.947 publ. I. D. R. Nr. 1323/947 prin care d-l av. Stelian Niţulescu se numeşte în Cons. de Ad-ţie CAPS, ca jurist, în locul d-lui Al. Voitinovici, demisionat.

— M. O. Nr. 164/21.VII.947 publ. dec. Eforiei Spitalelor Civile prin care d-l i. ş. s. Arsenescu Mircea, dela Circ. silv. Bucureşti se licenţiază din serviciu.

— Idem, d. m. Nr. 3340/947 prin care d-l i. s. st. Stanciu N., din ICEF, se detaşează la Staţiunea exp. Snagov, ca şef ad-tiv al staţiunii, încetându-i delegaţia de a conduce Staţiunea Bărăganul.

— Idem, d. m. Nr. 18.439/947 prin care d-l i. i. gl. s. Csurilla Ad., din CAPS se pune în retragere din oficiu spre a-şi exercita drepturile la pensie.

— M. O. Nr. 166/23.VII.947, publ. I. D. R. Nr. 1412/947 prin care d-l i. c. s. Zeicu I. se numeşte membru în Cons. tehn. al pădurilor, în locul d-lui i. c. s. V. Paladian, al cărui mandat încetează.

— M. O. Nr. 167/24.VII.947 publ. d. m. Nr. 1027/947 prin care se revine în parte asupra d. m. Nr. 966/947, după cum urmează: i. sb. s. Boceş Aurel de la S. s. j. Iaşi se repartizează în interes de serviciu, în funcţia de ref. şef tehn. la I. s. Iaşi. în locul d-lui i. i. s. Tănăsescu N. N.; i. i. s. Martinescu T. Gh.. repartizat la I. s. Galaţi, se mută în interes de serviciu la I. s. Suceava, în funcţie de ref. şef tehn. în locul d-lui i. sb. s. Stelorian Dan; i. i. s. Georgescu St. Al. rămâne repartizat la I. s. Galaţi în funcţie de subşef de insp. silv.; i. ş. s. Lepădatu Miclea dela O. s. Pietroşani se repartizează în interes de serviciu la I. s. Galaţi, în funcţie de ref. şef tehnic; i. sb. s. Imbăruş N. la I. s. Sibiu în funcţia de ref. şef tehnic, în locul d-lui i. s. Constantin Ion.

— M. O. Nr. 168/25.VII. 947 publ. d. m. Nr. 1044, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Timişoara*, în funcţia de dir. silv. jud.: i. s. Defour Bart la S. s. j. Arad, i. s. Filipovici Jiva la S. s. j. Severin, i. s. Munteanu D. la S. s. j. Timiş, i. s. Drăgulescu I. la S. s. j. Caraş; i. s. Donciu D. la S. s. j. Caraş, în funcţie de subdir. silv. jud.

Idem la ocoalele silvice MAD, în funcţie de şef de ocol: i. s. Ionescu Marin la O. s. Hălmagiu, i. s. Foale P. la O. s. Ineu, i. s. Popovici P. la O. s. Oraviţa.

— Idem Nr. 1045, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Bucureşti*, în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Sprangate Şt. la S. s. j. Ilfov, i. s. Şerbănescu Stelian la S. s. j. Vlaşca, i. s. Stelorian Dan, dela S. s. j. Putna, la S. s. j. Prahova, i. s. Stoian N., din centrul I. s. Bucureşti, la S. s. j. Buzău; i. s. Craciunescu P. la S. s. j. Prahova în funcţie de subdir. silv. jud.

Idem i. s. Belinschi P. la O. s. Nehoiu, în funcţie de şef de ocol.

— Idem Nr. 1046, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Cluj*, în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Niculescu Iacob la S. s. j. Cluj, i. s. Rubţov Şt. la S. s. j. Mureş, i. s. Chibelean A., la S. s. j. Năsăud, i. s. Cimoca Al. la S. s. j. Turda, i. s. Mărgineanu I. la S. s. j. Someş.

Idem la Ocoalele silvice MAD, în funcţie de şef de ocol: i. s. Soltanschi C. la O. s. Cluj, i. s. Ciumac Gh. la O. s. Hida, i. s. Purcel V. la O. s. Huedin, i. s. Ştefănescu I. la O. s. Gurghiu, i. s. Tomulescu F. la O. s. Sovata, i. s. Cerna Carol la O. s. Beclean, i. s. Fosti I. la O. s. Dej, i. s. Secărescu T. la O. s. Reghin, i. s. Mihalache V. la O. s. Toplita, i. s. Chiriţă Ad. la O. s. Câmpeni.

— Idem Nr. 1047, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Piteşti*, în funcţie de dir. silv. jud: i. s. Mihai Gh. la S. s. j. Argeş, i. s. Ionescu D. la S. s. j. Muscel, i. s. Predescu Gh. la S. s. j. Dâmboviţa, i. s. Ionescu Şt. la S. s. j. Teleorman, i. s. Bădescu Gr., din I. s. Craiova, la S. s. j. Olt.

Idem la Ocoalele silvice MAD, în funcţie de şef de ocol silvic i. s. Miron Virgil la O. s. Curtea-de-Argeş, i. s. Cârstocea N. la O. s. Dragoslavele, i. s. Babeu Eug. la O. s. Câmpulung, i. s. Stănescu C. la O. s. Târgovişte.

— Idem Nr. 1048, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Constanţu*, în funcţie de dir. silv. jud: i. s. Mărăşescu T. la S. s. j. Tulcea, i. s. Doden I. la S. s. j. Constanţa, i. s. Oprea C. dela Şc. de brig. Târgovişte, la S. s. j. Ialomiţa.

— Idem Nr. 1048, prin care următorii se repartizează la S. s. j. din raza *I. s. Suceava*, în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Mihăilescu Gh. la S. s. j. Baia, i. s. Mihăilescu Aurel la S. s. j. Dorohoi, i. s. Lazea L. la S. s. j. Rădăuţi, i. s. Urzică P., dela O. s. Topliţa, la S. s. j. Botoşani, i. s. Tănăsescu N., dela I. s. Iaşi, la S. s. j. Câmpulung-Moldova, i. s. Niţescu C., dela S. s. j. Făgăraş, la S. s. j Suceava.

Idem i. s. Purceleanu Şt. la O. s. Vatra Dornei, în funcţie de şef de ocol.

— M. O. Nr. 169/26.VII.947 publ. d. m. Nr. 1033/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. şi la O. s. MAD. din raza I. s. Craiova, următorii: i. s. Pandrea N. din Centrul I. s. Craiova la S. s. j. Dolj, în funcţia de dir. s. jud.; i. s. Dobrescu Pascu la S. s. j. Romanaţi, în funcţie de dir. s. jud ; i. s. Vlaicu D. la S. s. j. Mehedinţi, în funcţie de dir. s. jud.; i. s. Chirculescu

Gr. la S. s. j. Gorj, în funcţie de dir. s. jud.; i. s. Bardan N., la O. s. Jiul în funcţie de şef de ocol; i. s. Găină P. la O. s. Gilort, în funcţie de şef de ocol;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Coţifide C. dela O. s. Brezoiu la S. s. j. Vâlcea, în funcţie de dir. s. jud.; i. s. Podgurschi S., la O. s. Brezoiu, în funcţie de şef de ocol .

— Idem. Nr. 1050/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. şi la O. s. MAD din raza I. s. Sibiu, următorii, în funcţie de şef de ocol silvic: i. s. Bruno Romoşan la O. s. Baia de Criş; i. s. Tulbure Teodor la O. s. Ilia; i. s. Badea Fl. la O. s. Agnita; i. s. Vintilescu N. la O. s. Mediaş; i. s. Petruţiu Ov. la O. s. Rupea; i. s. Dobrescu I. la O. s. Aiud; i. s. Iancu N. la O. s. Abrud; i. s. Horn Alfred la O. s. Sibiu; i. s. Ştefănescu Vitalie la O. s. Sălişte; i. s. Niculescu Victor la Oc. s. Valea Sadului;

Următorii în funcţie de director silvic judeţean: i. s. Vulcan Gh. la S. s. j. Târnava Mare; i. s. Protopopescu Gh. la S. s. j. Alba; i. s. Imbăruş N. la S. s. j. Sibiu;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Zaharia P., dela I. s. Craiova, la S. s. j. Huniedoara, în funcţia de director silv. jud.; i. s. Apostol Al., din Centrul Dir. tehnice silvice, la O. s. Haţeg, în funcţia de şef de ocol; i. s. Mecota Tr., din centrul Dir. tehnice silvice, la O. s. Valea Mureşului, în funcţia de şef de ocol; i. s. Brebenaru Gh., dela O. s. Gilău, la S. s. j. Târnava Mică în funcţie de dir. silv. jud. şi girant al O. s. Blaj.

— Idem Nr. 1052/947 prin care se repartizează în interes de serviciu la S. s. j. din raza I. s. Braşov următorii, în funcţia de director silvic judeţean: i. s. Dârlău I. la S. s. j. Braşov; i. s. Constantin I. la S. s. j. Făgăraş; i. s. Mihai V. la S. s. j. Odorhei; i. s. Costăchescu I., la S. s. j. Trei Scaune;

Următorii se repartizează la O. s. MAD, din raza I. s. Braşov, în funcţia de şef de ocol: i. s. Zamfir I. la D. s. Săcele; i. s. Voinescu Iosif la O. s. Zărneşti; i. s. Prapescu Gh. la O. s. Arpaşul de Jos; i. s. Ciobanu N. la O. s. Ciucul de Sus; i. s. Hagi Marcel la O. s. Joseni; i. s. Logofătu A., la O. s. San Martin; i. s. Cătănescu Dan la O. s. Breţcu; i. s. Kerschnigg Wilfrid la O. s. Covasna; i. s. Vlaheli I. la O. s. Corund;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Covaliu Cornel, din centrul Dir. îndrumărilor silvice, la O. s. Şercaia în funcţie de şef de ocol; i. s. Ştefănescu Oct., dela O. s. Gheorghieni, la S. s. j. Ciuc în funcţie de dir. silv. jud.; i. s. Constantinescu I., dela S. s. j. Dâmboviţa, la O s. Gheorghieni în funcţie de şef de ocol; i. s. Ţana Almoş, dela O. s. Naruja, la O. s. Tg. Săcuesc, în funcţie de şef de ocol; i. s. Corlăţan Silviu, dela S. s. j. Braşov, la O. s. Codlea;

— Idem Nr. 1053/947, prin care se repartizează în interes de serviciu, la S. s. j. din raza I. s. Iaşi, următorii în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Bocec Aurel, la S. s. j. Iaşi; i. s. Lupan C. la S. s. j. Roman şi ca gerant al O. s. Roman; i. s. Folescu Radu la S. s. j. Vaslui şi ca gerant al O. s. Vaslui; i. s. Crischi D. la S. s. j. Bacău; i. s. Popescu Aurel la S. s. j. Neamţ;

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Ştefănescu D. dela O. s. Sebeş, la S. s. j. Fălciu în funcţie de dir. silv. jud. şi girant al O. s. Huşi; i. s. Badea V., dela S. s. j. R.-Sărat, la O. s. Trotuş-Bacău, în funcţie de şef de ocol.

— Idem Nr. 1054/947, prin care se partizează în interes de serviciu, la S. s. j. din raza I. s. Galaţi, următorii în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Băcanu N. la S. s. j. Brăila; i. s. Conţescu Eug. la S. s. j. Covurlui; i. s. Neagoe N. la S. s. j. Putna; i. s. Strutinschi Val., la S. s. j. R.-Sărat; i. s. Popa Alex. la S. s. j. Tecuci; la O. s. MAD. din raza I. s. Galaţi, d-l i. s. Miron Gh., în funcţie de şef de ocol.

Se mută în interes de serviciu următorii: i. s. Grobnic Gh. dela I. s. Focşani la O. s. Naruja, în funcţie de şef de ocol; i. s. Vasiliu H. C., dela CAPS, la S. s. j. Tutova în funcţie de dir. silv. jud.: i. s. Cioltan Gh., dela S. s. j. Suceava, la S. s. j. Putna, în calitate de subdir. silv. jud.

— Idem, d. m. Nr. 3441/947, după care staţiunile de experimentaţie ICEF vor fi conduse d. p. d. v. ad-tiv şi gestionar de către un şef ad-tiv, după cum urmează: i. i. s. Paşcovschi S., delegat la Staţ. exp. for. şi cinegetică „Banat"; i. s. st. Liubimirescu Ambr., delegat la Staţ. exp. for. „Bărăgan"; i. ş. s. Berliba B., la Staţ. exp. for. „Dobrogea"; i. s. st. Elian Gh., la Staţ. exp. for. „Mihăeşti"; i. s. st. Stanciu N., la Staţ. exp. for. „Snagov"; i. ş. s. Andreescu V., la Staţ. exp. for. „Sinaia".

— Idem, d. m. Nr. 3348/947, după care secţiunile ştiinţifice ICEF, se încadrează astfel: Secţia I: i. i. gl. s. At. Haralamb; secţia II: i. c. s. C. C. Georgescu; secţia III: i. c. s. Gr. Eliescu; secţia IV: i. i. s. C. Chiriţă; secţia V: i. c. s. V. N. Stinghe; secţia VI: i. c. s. M. Drăcea; secţia VII: i. c. s. D. A. Sburlan; secţia VIII: i. c. s. I. C. Demetrescu. Directorii de secţiune de mai sus constitue Consiliul institutului.

— Idem, d. m. Nr. 3314/947, prin care d-l i. i. s. Dr. T. Bălănică, se delegă cu executarea lucrărilor privind Ad-ţia centrală ICEF; d-l i. sb. s. Pavelescu I., se delegă cu executarea lucrărilor privind unităţile exterioare ICEF.

— M. O. Nr. 170/28.VII.947, publ. d. m. Nr. 1051/947, prin care se repartizează in interes de serviciu la S. s. j., in funcţie de dir. silv. jud., următorii: i. s. Bedros I., la S. s. j. Bihor; i. s. Bulanca I. la S. s. j. Sălaj; i. s. Nistor C. la S. s. j. Satu-Mare; i. s. Popovici Iosif la S. s. j. Maramureş;

Se repartizează la O. s. MAD, în funcţie de şef de ocol, următorii: i. s. Manea I., la O. s. Alejd; i. s. Crăciunescu C. la O. s. Tinca; i. s. Ionescu Gh. Alex. la O. s. Simleul Silvaniei; i. s. Fecser Gh. la O. s. Baia Mare; i. s. Popescu Cornel la O. s. Negreşti; i. s. Prooroceu D. la O. s. Vişeul de Sus; i. s. Arţăreanu M., dela O. s. Cehul Silvaniei, la O. s. Zalău.

— M. O. Nr. 172/30.VII.947 publ. I. D. R. Nr. 1514/947 prin care se conferă ord. „Meritul Agricol" în grad de cavaler d-lor: Secretar general N. Celac, i. s. Manolescu I., i. s. Marcu C-tin, i. s. Mecotă Tr.

— d. m. Nr. 1060/947, prin care se fac următoarele înaintări în Corpul silvic: *a)* i. i. s. Marchievici D., la alegere, la gradul de i. i. gl. s. (1.I.947); *b)* i. s. II, la vechime, la gradul de i. s. I: Miculescu I. M. (1.VI.944), Munteanu St. (1.III.946), Oprea C. (12.III.946), Moţescu I. Gh. (1.V.946), Bora L. (5.V.946), Tănăsescu Gh. Gh. (9.XI.946), Apostol Al. (1.I.947); *c)* i. s. st. Comşa Sotec L. la gr. de i. s. II (8.VII.943) şi la gr. de i. s. I (8.VII.945), i. s. st. Gleiching An, la gr. de i. s. II (9.VII.943) şi la gr. de i. s. I (9. VII.945), i. s. st. Manca S. Gh. la gr. de i. s. II (13.VI.945); *d)* i. s. st. la gr. de i. s. II:

Ungurelu Gh. N. (6.XII.945), Cădaru T. (2.III.946), Stratan D. (11.VI.946), Babeu Z. E. (17.VI.946), Mihăilescu Gh. (30.VII.946), Ionescu T. (28.IX.946), Bondoc D. (11.XII.946).

— M. O. Nr. 175/2.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1078/947 prin care se institue o comisie de studii în vederea ameliorării condițiunilor economice a Văii Teleajenului, din care fac parte și următorii specialiști silvici: i. i. gl. s. V. Paladian, dir. Dir. tehnice silvice; i. s. D. Stelorian, dir. S. s. j. Prahova; i. i. gl. s. At. Haralamb. din ICEF.

— Idem d. m. Nr. 1080/947 prin care d-l i. s. Smerecinschi I., se numește în Comisia de control la Regia „Alianța forestieră“, în locul d-lui i. s. Dragomir I., pensionat.

— Idem d. m. Nr. 18707/947, se revine asupra detașării d-lui i. sb. s. Pascu C., din D. r. s. Bacău, la „Sovrolemn“.

— M. O. Nr. 176/4.VIII.947, publică I. D. R. Nr. 1534/947 prin care d-l Prof. C. C. Georgescu se numește director al ICEF-ului.

— M. O. Nr. 180/8.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1091/947, prin care se pun în retragere din oficiu, pentru 60 ani vârstă, următorii: i. c. s. Em. Dumitrescu, dela Insp. gl. de control (1.XI.947); i. ș. s. B. Romoșan, dela I. s. Timișoara (1.XII.947); i. i. gl. s. Pruteanu I., dela CAPS (1.XII.947).

— M. O. Nr. 182 bis/11.VIII.947, publ. d. m. 26.088/947, prin care se revine asupra d. m. Nr. 1124/947, în sensul că d-l i. sb. s. Levițchi Anton, rămâne pe loc, ca șef al O. s. Giurgiu, iar d-l i. s. st. Georgescu Anton se transferă la O. s. Lugoj, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 183/12.VIII.947, publ. dec. CAPS Nr. 26.090/947, prin care următorii se delegă cu conducerea serviciilor specificate:

Ad-ția centrala CAPS: i. i. s. Stănescu D., subdir. Dir. tehnică și cu gerarea Serv. funiculare, șosele, etc.; i. i. s. Vulpe F., șef al Serv. construcții și CFS; i. ș. s. Ivănescu N., șef al Serv. construcție fabrici; i. sb. s. Borovschi Boris, șef al Serv. Arhitectură; i. sb. s. Maneliu T., șef al Comisiei de Construcții; i. i. s. Iancovici N., ca șef al Serv. exploatării și întreținerii, CFS; i. ș. s. Ianculeț Pavel, ca șef al Serv. aprovizionării cu instalații, mașini, etc.; i. sb. s. Manolescu I., șef al Serv. proprietății; i. i. s. Rădulescu V. Ion, șef al Serv. ridicărilor în plan; i. i. gl. s. Ghica Sim., șef al Serv. Nr. 3; i. sb. s. Damian N., șef al Serv. Nr. 1; i. i. gl. s. Niculescu Ion, șef al Serv. Nr. 4; i. sb. s. Andreescu A., șef al Serv. Nr. 5; i. i. s. Barzan D., șef al Serv. Nr. 6; i. sb. s. Popescu D. I., șef al Serv. Nr. 8.

D. r. s. Iași: i. i. s. Marinescu R. D., subdir. D. r. s. Iași și cu gerarea Serv. tehnic; i. i. s. Palade V., șef al Serv. culturii și amenajării pădurilor.

D. r. s. Constanța: i. i. s. Robeanu T., șef al Serv. ad-tiv; i. sb. s. Chiriacescu N., șef al Serv. tehnic; i. sb. s. Cunețchi I., șef al Serv. culturii și amenajării pădurilor.

D. r. s. București: i. i. s. Comșa L., șef al Serv. cult. și amenaj. păd.; i. s. I. Petrescu Cezar se delegă în mod provizoriu cu conducerea O. s. Cislău; i. i. s. Ionescu Met., ref. la Serv. comercial.

D. r. s. Sebeș: i. i. s. Hanăr Fr., șeful O. s. Gotul, se delegă și cu gerarea O. s. Bistra.

D. r. s. Cluj: i. i. s. Russu V., şef al Serv. cult. şi amenaj. păd.

D. r. s. Lugoj: i. i. s. Criveanu C., şef al Serv. ad-tiv; i. i. s. Roşu Tr., şef al Serv. tehnic; i.i i. s. Popescu D. C-tin. şef al Serv. cult. şi amenaj. păd.

D. r. s. Arad: i. i. s. Guran Iul., şef al Serv. culturii.

Se transferă în interes de serviciu şi se delegă în funcţiunile specificate următorii: i. sb. s. Boambân I., dela O. s. Bistra, în centrala D. r. s. Sebeş şi se delegă cu conducerea Serv. ad-tiv; i. i. s. Bărbulescu Al., dela O. s. Cislău, în centrala D. r. s. Bucureşti şi se delegă în funcţie de insp. contr. reg.

Se revine asupra dec. Nr. 15.819/947 sensul că se transferă în interes de serviciu, d-l i. ş. s. Zdetovetchi Al., dela O. s. Tazlău, în centrala D. r. s. Bacău, ca ref. la Serv. tehnic;

I. s. st. Predescu Gh., detaşat dela Dir. silvică, se consideră transferat din oficiu în ad-ţia CAPS, pe data de 1 IV.947.

— M. O. Nr. 184/13.VIII.947, publ. d. m. Nr. 1109/947, prin care se institue o Comisie de studii in vederea ameliorării condiţiilor economice şi sociale din Vrancea, formată din specialişti, printre care şi d-nii: i. i. gl. s. Paladian V., dir. Dir. tehnice silvice şi i. i. gl. s. At. Haralamb, din ICEF.

— Idem d. m. Nr. 1108/947 prin care d-l i. i. gl. s. Breţcanu N., se delegă cu conducerea Centrului pentru ameliorarea condiţiilor economice din ţinutul Vrancea, cu reşedinţa la Focşani.

— M. O. Nr. 186/15.VIII.947 publ. I. D. R. Nr. 1245/947, prin care se conferă „Meritul agricol" pentru „răsplătirea efortului depus în lucrările de reconstrucţie a ţării şi reactivarea vieţii industriale forestiere", în grad de *ofiţer* d-lui Gr. V. Vasiliev, dir. gl. al soc. Sovromlemn; în grad de *cavaler* d-lor ing. Pop Adrian şi ing. Seşan Val., directori la soc. „Sovromlemn".

— M. O. Nr. 188/17.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1.141, prin care Comisiunea de studii pentru ameliorarea condiţiunilor economice ale Văii Teleajenului se completează şi cu d-l i. s. Nae Constantinescu din CAPS.

— idem Nr. 1143, prin care se revine asupra d. m. Nr. 1046, în sensul că d-l i. i. s. Chibeleanu A., dela I. s. Cluj se mută la S. s. j. Mureş şi se delegă în funcţie de subdir. silv. jud.

— idem Nr. 1142, prin care d-l i. s. Munteanu Stelian se delegă şef al Serv. geniului forestier din Dir. tehnică silvică, în locul d-lui i. s. Arghiriade C., care revine la Cons. tehnic al pădurilor.

— idem Nr. 1144, prin care d-l i. s. Ciuta Gavril, subdir. tehnic din Dir. silv. Bistriţa, se deleagă cu gerarea direcţiei S. s. j. Năsăud.

— M. O. Nr. 191/20.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1160 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de i. s. st., la datele specificate: Bichigean G. Iulian (23.VII.946), Silvestru I. Serghie (20.V.947), Macahon I. Toma (11.VII.947), Avram St. Eug. (4. VII.947).

— M. O. Nr. 192/21.VIII.947 publ. d. m. Nr. 1124 prin care d-l i. s. Diomid

Coban, din cadrul particular se pedepsește cu „ștergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 3 ani", pentru că s'a făcut vinovat de faptele prevăzute la art. 49, al. a, b și d din Legea pentru organizarea Corpului silvic

— idem Nr. 1125, următorii ing. silv. din cadrul particular se sancționează cu pedepsele specificate, pentru că s'au făcut vinovați de faptele prevăzute de art. 49, al. d din Legea pentru organizarea Corpului Silvic: i. s. V. Anderco, cu „ștergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 2 ani", i. sb. s. Tr. Belcea cu „ștergerea de pe tabloul de avansare pe termen de 2 ani".

— M. O. Nr. 193/22.VIII.947 publ. d. m. Nr. 28.294 prin care se primește demisia din serviciul CAPS a următorilor: i. i. s. Pater Ernest dela Fabr. Ierbuș și i. s. st. Gontea N., ajutor la O. s. Brașov.

— M. O. Nr. 194/25.VIII.947 publ. I. D. R. Nr. 1768 prin care d-l i. s. N. Celac, secretar general al MAD-ului, se numește membru al ordinului „Coroana Romaniei", în gradul de „Ofițer".

— idem d. m. Nr. 1164, se revine asupra d. m. Nr. 1049, prin care d-l i. s. Urzică P., a fost mutat la S. s. j. Botoșani, în sensul că d-sa se mută la S. s. j. Ciuc, în funcție de dir. silv. jud.

Se revine asupra d. m. Nr. 1052 prin care d-l i. s. Ștefănescu Octav. a fost mutat la S. s. j. Ciuc, în sensul că d-sa se mută la S. s. j. Botoșani, în funcție de dir. silv. jud.

— idem d. m. Nr. 1165, se revine asupra d. m. Nr. 1027, prin care d-l i. s. Martinescu Gh. a fost repartizat la I. s. Suceava în funcție de ref. șef. tehnic, în sensul că d-sa se delegă cu conducerea Centrului de ameliorare și a șantierului din jud. Covurlui.

— M. O. Nr. 198/29.VIII.947 publ. d. m. Nr. 21303 a Minist. Comunicațiilor prin care d-l N. Celac, secretar g-l al MAD., se numește ca membru în Consiliul Superior al Comunicațiilor, ca delegat al Departamentului.

— M. O. Nr. 200/1.IX.947, publ. d. m. Nr. 1187, prin care d-l i. i. gl. agr. Al. Bulancea, se delegă cu conducerea Dir. Învăț. agricol, zootehnic, silvic și veterinar.

— idem Nr. 1190, d-l deputat Berca se deleagă secretar general al MAD.-ului, cu atribuțiuni asupra învățământului agricol, zootehnic, silvic și veterinar.

— M. O. Nr. 201/2.IX.947 publ. d. m. Nr. 1189, prin care se institue o comisiune de studiu pentru elaborarea normelor de așezare și executarea perdelelor de protecție contra vântului și zăpezii, din care fac parte d-nii: i. c. s. Al. Chirițescu, șeful I. s. Constanța i. i. gl. s. N. Constantinescu, subdir. CAPS., i. sb. s. I. Lupe din ICEF, i. s. Ștefan Mitică, șeful Serv. silvic dela C.F.R.

— M. O. Nr. 202/3.IX.947 publ. d. m. Nr. 30756, prin care se înființează Direcția Regională Silvică Sighetul, cu reședința în Sighet, jud. Maramureș, căreia i se afectează un număr din unitățile silvice ale Dir. reg. silv. Cluj, și cu a cărei conducere se delegă d-l i. i. gl. s. Itcae V., prin d. m. Nr. 30.767.

— idem Nr. 30.758, se trece la dispoziția Centrului Sovromlemn din Turnu-Severin, d-l i. sb. s. Zamfir C., șeful O. s. Turnu-Severin.

— M. O. Nr. 203/4.IX.947 publ. I. D. R. Nr. 1744 prin care d-l i. c. s. C. Rachieru din Direcția Silvică se pedepsește cu „eliminarea din corpul silvic", deoarece s'a făcut vinovat de fapte ce se încadrează în dispozițiunile art. 49. al. d și f din Legea de org. a Corpului silvic.

— M. O. Nr. 204/5.IX.947 publ. d. m. Nr. 28.290 prin care Comisiunea pentru întocmirea legii statutului personalului CAPS se completează cu d-nii: i. c. s. Stere Rodotealu și i. i. gl. s. C. Dragu, din Ad-ția CAPS.

— M. O. Nr. 207/9.IX.947 publ. d. m. Nr. 1206, prin care se înființează Inspectoratul silvic Maramureș, cu reședința în Sighet, cu girarea conducerii însărcinându-se d-l i. i. gl. s. Ițoae Virgil dela CAPS.

— M. O. Nr. 208/10.IX.947 publ. d. m. Nr. 31.968. prin care se înființează O. s. Sighișoara, pendinte de Dir. reg. silv. Sebeș, iar O. s. Slatina se trece de la Dir. reg. silv. Craiova, la Dir. reg. silv. Pitești.

— Idem Nr. 31.967, prin care se fac următoarele transferări: i. s. II Crino Jean, dela O. s. Brănești la O. s. Sighișoara, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu; i. sb. s. Mateescu I. dela O. s. Călărași la O. s. Brănești, delegându-se cu conducerea acestui ocol; i. s. st. Dogărăscu Cl. dela O. s. Câmpina la O. s. Călărași, cu a cărui conducere se delegă în mod provizoriu

— idem Nr. 31.970, se primește demisia din serviciul CAPS, a d-lui i. s. st. Predescu Gh., dela O. s. Taslău, iar d-l i. s. I. Petcu D. I., din Dir. silv. Bacău, se consideră demisionat pentru părăsirea serviciului.

— M. O. Nr. 210/12.IX.947 publ. d. m. Nr. 32.723, referitoare la încadrarea Dir. reg. Sebeș. i. i. s. Chiculiță C., dela Valea Râului, delegându-se cu conducerea Serv. tehnic, urmând să gereze și funcția de subdirector; i. i. s. Mureșanu Iosif, dela Dir. reg. silv. Cluj. delegându-se cu conducerea Serv. culturii și amenajării pădurilor; i. sb. s. Bohm M., dela Dir. reg. silv. Cluj. delegându-se cu conducerea Serv. expl. ind. și com.; i. i. s. Crăciun M., dela Dir. reg. silv. Cluj, delegându-se la controlul tehnic regional; i. ș. s. Balogh Dez. dela O. s. Strâmbu la Centr. de Expl. Poenile de sub Munte, delegându-se cu conducerea acestui centru; i. s. st. Gonțoiu Șt. dela O. s. Poenile de sub Munte, la Centrul de Expl. Vișeul de Sus. delegându-se în mod provizoriu cu conducerea acestui centru, i. s. st. Lazăr I., dela O. s. Văleni de Munte la O. s. Strâmbu, delegându-se în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol; i. s. st. Silvestru Sergiu, dela O. s. R.-Vâlcea la Fabrica Vișeul de Sus.

— M. O. Nr. 211/13.IX.947 publ. dec. Regiei Industriale Silvice, Morii Sistematice și Carierii de Piatră R. C. P. Satu-Mare, Nr. 1053, prin care d-l i. ș. s. Asztalos Șt. se pune în retragere pentru aranjarea drepturilor la pensie.

— M. O. Nr. 216/19.IX.947 publ. d. m. Nr. 1236, prin care se numesc în Comisia de examinare a inginerilor șefi silvici în vederea înaintării la gradul de ing. subinsp. silv. pentru sesiunea 1947, d-nii: I. Florescu, dir. Dir. Indr. silv., Paladian V., dir. Dir. tehn., Purcăreanu Gh., dir. gl. CAPS; prof. D. A. Sburlan, prof. Gr. Eliescu, ca membri; i. ș. s. Smerecinschi Ig., secretar.

— idem Nr. 1245, prin care următorii se mută la unitățile specificate: i. i. s. Diaconescu Caton, dela I. s. Oradia, la S. s. j. Maramureș, ca dir. silv. jud., i. ș. s. Bedros Iosif, dir. S. s. j. Bihor, va îndeplini și funcția de referent tehnic la I. s. Oradea.

— M. O. Nr. 218/22.IX.1947 publ. d. m. Nr. 1273, prin care se primește demisia din serviciu a d-lui i. s. I. Popovici dela O. s. Oravița.

— M. O. Nr. 220/24.IX.947 publ. d. m. Nr. 1277, prin care se numesc membri ai Cons. sup. al Vânătoarei: i. c. s. A. Comșia, dir. Dir. Ec. Vân., i. i. s. G. Purcăreanu, dir. gl. CAPS, i. c. s. Florescu I., dir. Dir. Silvice, i. i. gl. s. V. Paladian, dir. Dir. tehn. silv.

— M. O. Nr. 222/26.IX.947 publ. d. m. Nr. 4145, prin care d-l i. i. gl. s. At. Haralamb, dir. secție ICEF, se delegă insp. gl. de control; idem următorii se delegă inspectori de control la unitățile specificate: i. i. gl. s. At. Haralamb, la St. exp. for. „Mihăești"; i. i. s. Ant. Rădulescu, la St. exp. for. „Bărăgan"; i. i. s. N. Rucăreanu la St. exp. for. „Snagov"; i. sb. s. Toma G., la St. exp. for. „Sinaia"; i. sb. s. M. Ene, la St. exp. for. „Dobrogea".

— Idem d. m. Nr. 34.493, prin care următorii, din serviciul CAPS se transferă, delegându-se cu conducerea provizorie a unităților specificate: i. s. st. Luca E., dela O. s. Coșula, la O. s. Scorțeni; i. s. st. Grodiuc A., dela Fabr. Filiași, la O. s. Bobalnița; i. s. I. Enachescu C., dela O. s. Crețești, la O. s. Florești; i. s. st. Stănescu V., de la D. r. s. București la O. s. Crețești; i. s. st. Popescu I. C., dela Centrul Arnota la O. s. Perișor; i. s. st. Mecahon T., dela O. s. Râșca, la O. s. Tazlău; i. s. st. Benea V. la O. s. Firiza de Jos; i. s. st. Moldoveanu I., la O. s. Cotmeana.

Idem următorii: i. s. I. Preda M., de la O. s. Florești, la D. r. s. Iași, ca ref. tehn.; i. sb. s. Melenciuc Al., de la O. s. Perișor, la D. r. s. Craiova, ca ref. tehn.; i. i. s. Păunescu Trif., de la O. s. Cotmeana, la D. r. s. Pitești, delegat cu cond. contr. gl. tehn.

Se primește demisia d-lui i. sb. s. Sotiriu C. D. (1.IX.947).

— M. O. Nr. 223/27.IX.947 publ. d. m. Nr. 1263 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic, în gradul de i. s. st. și la datele specificate: Cuna Stelian (12.XI.946), Droc N. (10.XII.946).

— M. O. Nr. 225/30.IX.947 publ. d. m. Nr. 36.238, prin care se revine în parte asupra deciziunii cu Nr. 21.108/947, în sensul că se delegă și se repartizează la Controlul general tehnic CAPS., următorii: i. c. s. Rodoteatu Stere, la D. r. s. Pitești și Constanța; i. c. s. Bozdoc D., la D. r. s. Sebeș și Arad; i. c. s. Rădescu O. la D. r. s. Craiova și Iași; i. i. gl. s. Dediu A., la D. r. s. Cluj și Sighet; i. c. s. Vencu Georgescu, cu delegații speciale.

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
DIRECȚIA SILVICĂ
DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat în Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/920;

DECIDEM:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Solmoș-Milova, județul Arad, proprietatea Statului, în suprafață de 596[illegible] ha. 9500 m.p., tratată în 2 serii de codru cu tăieri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Rachieru*

Nr. 3328/945.

---

a) Revizuirea amenajamentului pădurilor din Ocolul Silvic Butoiu, județul Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 5799 ha. 3125 m.p., tratate în 3 serii de codru cu tăieri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea în anul 1950.

b) Amenajamentul pădurii Mărginimea-Plopeni, județul Prahova, proprietatea Statului formând Seria III codru din Ocolul silvic Ploești în suprafață de 615 ha. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Valea Lungă, județul Severin, proprietatea Statului cedată în uzufruct Episcopiei militare din Alba-Iulia, în suprafață de 300 ha. Regim și tratament codru cu tăieri progresive. Revoluția 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 30 Septembrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Rachieru*

Nr. 1953/946.

a) Amenajamentul pădurilor Drăgoești-Pământeni ș. a., județul Dâmbovița proprietatea Statului, în suprafață de 1898 ha., constituind Seriile IV-a și V-a din Ocolul silvic Lucieni, tratată în două serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 120 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 24 Noembrie 1945, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *C. Rachieru.*

Nr. 3329/945.

---

a) Amenajamentul pădurii Bonțești, județul Râmnicul-Sărat, proprietatea Șerban Ghica, în suprafață de 132 ha. 6100 m.p. Regim și tratament: crâng cu rezerve. Revoluție 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul pădurii Herasca, județul Teleorman, proprietatea Bisericii Sf. Vineri-Herasca, în suprafață de 112 ha. 3710 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 10 ani, Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Băsceanca, județul Buzău, proprietatea Eufrosina Ionescu, în suprafață de 75 ha. 2579 m.p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

Dată astăzi 28 Decembrie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) *N. Celac.*

Nr. 2537/946.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturei, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevizuit la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcțiunei Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef: Gr. Eliescu

Redactor-responsabil: At. Haralamb

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu
D. Sburlan
G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886
Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: C. C. Georgescu
Vice-Preşedinte: Gr. Colpacci
Secretar general: Şt. Predescu
Casier: Şt. Constantinescu

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.
Borovschi B.
Boldur Mihail
Butoi Alex.
Celac Nicolae
Comşia M. Aurel
Comes Titus
Constantinescu Leu Ioan
Eliescu Grigore
Ene Mircea
Filip C. Vasile
Georgescu Vencu
Ionescu I. Gh.
Lissievici Vasile
Manole Horia
Marinescu Ionel
Nettea Constantin
Pană Gheorghe
Paladian Ioan
Popescu Gh. Const
Popovici Valer
Purcăreanu Gh.
Rodoteatu Sterie
Sburlan Dimitrie
Vişan Traian
Teodorescu Ştefan
Zeicu Ioan

Cenzori titulari: Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin
Supleanţi: Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan

---

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituţii . . . . lei
" " " " particulari . . . . lei
" " " " studenţi, conductori şi brigadieri lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**
Vol. I: **Trasee şi terasamente; Şosele forestiere**
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei . . . . . nelegat
şi . . . . . legat

Dr. VASILE SABĂU: **EVOLUŢIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA**
1946; 521 pagini, Lei . . . . .

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:
NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ŞI TEHNICA SILVICĂ
1943; 36 pag.+54 fig.; . . . . . lei

2. AT. HARALAMB:
PĂDUREA ŞI FENOMENUL TORENŢIAL
1944; 54 pag. . . . . . lei

3. M. ENE:
PĂSĂRILE ÎN PROTECŢIA PĂDURILOR
1944; 24 pag.+10 fig.; . . . . . lei

4. AT. HARALAMB:
PĂŞUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ŞI EROZIUNEA
1945; 38 pagini; . . . . . lei

5. GH. PANĂ
GUSTAVE HUFFEL
1946; 32 pagini, ... lei

Tipografia „Bucovina", I. E. Torouţiu, Str. Gr. Alexandrescu 4, Bucureşti

ANUL 62 Nr. 10-12 OCT.-DECEMVRIE 1947

D-lui Ing.
Dumitrescu St. Nicola
Str. Prof. Lăcusteanu 3.
Loco VI

REVISTA PADURILOR

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCURESTI III.

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

ANUL 62 Nr. 10—12/1947

SUMARUL:

Pag.

Studii:

Coman Artur: Flora pădurilor din bazinul râului Bistrița Aurită (Maramureș) — — — — — — — — — — — — — — 155

Comentarii:

Mutică C.: Pe marginea legii privind controlul circulației materialelor lemnoase — — — — — — — — — — — — — — 175

Moldovan I.: Stingerea incendiilor în parchetele exploatate — — — — 178

Popescu, C. A. V.: Câinele în urmărirea vânatului mare, rănit — — — 185

Cronica internă (pag. 192), **Acum 50 ani** (pag. 199), **Cronica externă** (pag. 201), **Cronica legislativă** (pag. 205), **Reviste** (pag. 208), **Manuscrise** (pag. 209).

SOMMAIRE:

Études:

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița Aurită (en Maramureș) — — — — — — — — — Coman Ar

Commentaires:

Sur la loi concernant le contrôle de la circulation du matériel ligneux — — — — — — — — — — Mutică C.

Les incendies dans les forêts exploitées et leur extinction — Moldovan I.

Chasse et Pisciculture:

Le chien de chasse poursuivant le grand gibier, blessé — Popescu, C. A. V.

Chronique (intérieure, étrangère, législative), Il y a 50 ans, Livres, Manuscripts.

REVISTA PADURILOR
ANUL 62 Nr. 10—12/1947

STUDII

FLORA PADURILOR DIN BASINUL RAULUI BISTRIŢA-AURITĂ (MARAMUREŞ)

(Urmare şi sfârşit)

de Ing. silv. ARTUR COMAN
(Vişeul de Jos)

In caietul Nr. 1—3/1947 pag. 11-22 al acestei reviste, a apărut începutul studiului nostru privind: „Flora pădurilor din basinul râului Bistriţa-Aurită (Maramureş)". In cele de mai jos, dăm urmarea şi sfârşitul acestui studiu.

Din cercetarea tabloului cu plantele găsite, rezultă următoarele:

Flora caracteristică a pădurii este: Campanula abietina, Carex silvatica, Corallorrhiza trifida, Dentaria glandulosa, Dryopteris Linaeana, Dryopteris phegopteris, Dryopteris Filix mas, Euphorbia carniolica, Hieracium transsilvanicum, Homogyne alpina, Isopyrum thalictroides, Listera cordata (Această plantă creşte în pădurea cam umedă, dar aici se găseşte şi în locuri uscate şi chiar în pădurea cu consistenţa 1), Lonicera nigra, Luzula silvatica, Luzula pilosa, Majanthemum bifolium, Mercurialis perennis, Moehringia trinervia, Pirola uniflora, Paris quadrifolius, Prunus Padus ssp. petraea, Pulmonaria montana, Oxalis Acetosella, Ramischia secunda, Senecio Fuchsii, Soldanella major, Sorbus aucuparia, Vaccinium Myrtillus, Viburnum Lantana f. tyraicum, Anemone nemorosa, Adoxa Moschatellina.

Flora care creşte în toate cele 3 regiuni. Carlina acaulis, Chamaeneriton angustifolium, Corthusa Matthioli, Fragaria moschata, Galium erectum, Geum rivale, Gnaphalium dioicum, Gymnadenia conopea, Hieracium aurantiacum, Picea excelsa, Rubus idaeus, Salix

Numirea plantei	Moştin	Şesuri până la Iurescu	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Măgurice şi Salhoi	Şesuri până la Iurescu	Codreava şi apa Ţiboului	Moştin	Lelici şi Codreava	Zimbroslavul-Mare	Salhoi
	In pădure					Pe câmp		Pe stânci			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Melandryum Zawadzki (Herb.) A. Br.										+	+
Melilotus officinalis (L.) Lam.						+					
Mentha trachypironata (Top.) Trm.						+					
Mentha arvensis L.		+							+	+	
Mercurialis perennis L.		+	+						+		
Milium effusum L.				+							
Moehringia trinervia (L.) Clair						+					
„ muscosa L.								+			
Pirola uniflora Gray	+	+	+	+	+						
Myricaria germanica (L.) Desv		+				+					
Myosotis alpestris Schm.			+						+		
„ arvensis (L.) Hill.						+					
„ caespitosa Schltz.		+		+			+				
„ palustris (L.) Noth		+		+	+	+					
„ sparsiflora Mikan						+					
Paris quadrifolius L.	+	+	+	+							
Parnassia palustris L.		+				+					+
Pedicularis verticillata L.	+							+			
„ exaltata Bess.		+									
Petasites albus (L.) Gärtn.	+	+	+	+	+	+	+	+			
„ Kablikianus Tausch.						+					
„ hybridus (L.) G. M. Sch.	+					+					
Phleum commutatum Gaud.	+	+		+			+				
Phyteuma flexuosum R. Schultz										+	+

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Picea excelsa (Lam. et D.C.) Lk.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Pimpinella rosea (Koch.) Hay.										+	+
„ saxifraga L.		+	+								
Pinus Mughus Scop.					+						
„ silvestris L.		+	+							+	
Pirola minor L.		+	+	+			+				
Plantago altissima L.						+					
„ major L.		+		+	+	+	+				
Primula elatior (L.) Schreb.	+	+									
„ leucophylla Pax				+			+				
Poa alpina L.			+				+				
„ annua L.		+		+		+	+				
„ Chaixii Vill.		+	+	+	+						
„ Molineri Balbie											+
„ nemoralis L.			+	+				+	+	+	
„ pratensis L.		+	+	+			+				
„ Rhemanni Asch. et Gr.						+					
„ trivialis L.							+				
Polygala amara L.			+	+					+	+	+
„ vulgaris L.		+		+							
Polygonum aviculare L.						+	+				
„ bistorta L.		+				+	+				
„ lapathifolium L.						+					
Polygonatum verticillatum (L.) All.		+							+	+	
Populus tremula L.			+							+	
Prunella vulgaris L.		+		+							
Prunus Padus L. ssp. petraea Tausch.							+				
Pteris aquilina L.									+	+	
Pulmonaria Filarszkyana Jáv.	+	+	+	+	+						
„ montana Lej.	+	+	+	+							
„ rubra Sch. et Ky.		+									
Polystichum lonchitis (L.) Roth.										+	
Potentilla aurea L.	+	+	+	+	+	+	+				

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Orchis cordiger Fr.		+		+	+	+	+				
„ globosus (L.) Rchb.							+				
Phleum pratense L.						+					
Orchis latifolius L.		+	+			+					
Orobanche caryophyllacea Sm.										+	
Oxalis Acetosella L.	+	+	+	+	+						
Ramischia secunda Garcke	+	+	+	+	+						
Ranunculus acer L.				+	+				+		
„ carpaticus Herbich.	+	+	+	+	+	+					
„ nemorosus D. C.	+										
„ oreophylus M. B.										+	
„ repens L.		+		+	+	+					
Ribes petraeum Wulf.	+	+	+	+	+	+	+				
Rhinanthus Alectorolophus Scop.						+					
„ pulcher Schum.		+				+	+			+	+
Roripa barbaraeoides (Tausch.) Celak							+				
„ islandica (Oeder.) Borb.						+					
„ stylosa (Pers.) Mnsf. et Rtkrm.						+					
Rosa pendulina L. f. alpina L.									+	+	
Rubus idaeus L.	+	+	+	+	+	+	+	+			
Rumex acetosella L.		+		+		+	+				
„ alpinus L.	+	+	+	+							
„ arifolius All.		+									
„ Convolvulus L.						+					
Sagina Linnaei Presl							+				
„ procumbens L.						+					
Salix aurita L. f. uliginosa Willd.	+	+	+			+	+				
„ caprea L.			+								
„ cinerea L.		+									
„ elaeagnos Scop.		+				8					
„ pentandra L.		+	+				+				
„ purpurea L.		+				+	+				
„ silesiaca Willd.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Salvia verticillata L.		+				+	+				
Sambucus racemosa L.			+			+			+	+	
Satureja elatior (Griseb.) Jáv.				+	+				+	+	+
Saxifraga adscendens L.								+	+	+	+
„ Aizoon Jacq.								+	+	+	+
„ luteo-viridis Schott et Ky										+	
Scabiosa lucida Vill			+						+	+	+
Scirpus silvaticus L.		+		+		+	+				
Scleranthus uncinatus Schur			+	+		+	+		+		
Scrophularia Scopolii-Hoppe			+			+					
Scorzonera rosea W. et K		+					+				
Sedum alpestre Vill							+				
„ atratum L.								+	+		
„ maximum (L.) Hoffm.									+		
„ rosea (L.) Scop.										+	
Senecio Fuchsii Gmel.	+	+	+	+	+						
„ subalpinus Koch		+				+	+				
„ sulfureus (Baumg.) Simk.			+								
Sempervivum soboliferum Sims											+
Silene nutans L.						+					
Sonchus asper (L.) Hill.						+					
Soldanella major (Neil.) Koch.	+	+	+	+	+						
Sorbus aucuparia L.		+		+							
Spiraea ulmifolia Scop.	+	+	+	+		+	+	+	+	+	
Stelaria Alsine Grimm.			+				+				
„ graminea L.		+					+				
„ Laxmanni Fisch	+		+				+				
„ media (L.) Vill.						+					
„ nemorum L.	+	+		+	+		+	+			
Streptopus amplexifolius (L.) D. C.				+	+						
Struthiopteris Filicastrum (L.) Christens		+									
Symphytum cordatum W. et K.	+			+				+			
„ tuberosum L.										+	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Sysimbrium sophia L.							+				
Taraxacum officinale Webb.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Taxus baccata L.		+									
Telekia speciosa (Schreb.) Baumg.				+							
Thalictrum aquilegifolium L.	+	+	+	+				+			
Thesium alpinum L.										+	+
Thlaspi arvense L.							+				
Thymus chamaedrys Fr.							+				+
„ sudeticus Op.										+	+
Tozzia alpina L.		+	+	+							
Trifolium repens L.		+	+	+		+					
„ rubens L.			+								
„ pratense L.		+		+		+					
„ spadiceum L.						+	+				
Triglochin palustre L.		+									
Trisetum alpestre (Host.) Beauv.								+			+
Trollius europaeus L.		+		+		+	+				
Tussilago farfara L.	+	+	+	+	+	+	+				
Ulmus scabra Mill.		+									
Urtica dioica L.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
„ urens L.						+					
Vaccinium Myrtillus L.	+	+	+	+	+			+			
„ Vitis Idaea L.	+	+	+	+	+			+	+	+	+
Valeriana sambucifolia Mik.		+	+	+							
„ tenuifolia Vohl.								+		+	+
„ tripteris L.		+	+	+	+			+		+	
Veratrum album L.		+									
Verbascum austriacum Schott.						+					
„ Hinkei Friv.		+			+	+		+			
„ thapsus L.										+	+
Veronica anagallis aquatica L.						+					
„ arvensis L.						+					
„ beccabunga L.		+			+	+					

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
„ fruticans Jacq.								+		+	+
„ chamaedrys L.	+	+	+	+	+	+	+			+	
„ officinalis L.		+		+	+						
„ serpyllifolia L.		+			+						
„ urticifolia Jacq.								+	+	+	+
Viburnum Lantana L. f. tyraicum Rehm.			+								
Vicia cracca L.						+					
„ montana Fröhl. Koch.		+		+							
„ sepium L.		+		+							
„ silvatica L.									+		
Viscaria vulgaris Röhl						+	+				
Viola biflora Jacq.	+		+	+	+	+	+	+	+		
„ saxatilis Schm.						+					
„ declinata W. et K.		+		+	+	+					
„ „ -saxatilis	+			+		+	+				
Anemone nemorosa L.	+	+			+						
Artemisia absinthum L.						+					

silesiaca, Sambucus racemosa, Scleranthus uncinatus, Spiraea ulmifolia, Taraxacum officinale, Urtica dioica, Vaccinium Vitis Idaea, Valeriana tripteris, Viola biflora.

Flora care creşte în pădure şi pe câmp. Alchemilla glabra, Cardaminopsis Halleri, Chrysanthemum silvestre, Chrysanthemum rotundifolium, Cirsium arvense, Clematis alpina, Luzula albida, Luzula cuprina, Melampyrum saxosum, Plantago major, Potentilla aurea, Ranunculus carpaticus, Ribes petreum, Scirpus silvaticus, Poa Chaixii, Festuca Porcii, Stellaria Laxmanni, Symphythum cordatum, Telekia speciosa, Thalictrum aquilegifolium.

Flora de lângă văi şi din locuri umede: Alnus incana şi viridis, Caltha laetha, Cardamine amara, Opizii, pratensis, Carex fusca, inflata, Cherophyllum cicutaria, Crhysosplenium alternifolium, Cirsium pauciflorum, palustre, Cochlearia Borzaeana, Crepis paludosa, Cystopteris montana, Epilobium alsinifolium, montanum, Equisetum maximum, variegatum, Filipendula ulmaria, Galium palustre, Lychnis quadridentata, Myricaria germanica, Parnassia palustris, Petasites albus, Kablikianus, hybridus, Pulmonaria Filarszkyana, Orchis cordiger, Salix aurita f. uliginosa, Salix pentandra, Tozzia alpina, Tussilago farfara.

Flora caracteristică stâncilor. Cea mai variată şi mai frumoasă floră se găseşte pe stânci. Alysum Arduini, Anthyllis alpestris, Asperula alpigena, Asplenium ruta muraria, viride, Campanula carpatica, Cardaminopsis arenosa, Carduus glaucus, Carex Pairaei, ornithopoda, Centaurea Triumfetti, Cirsium ersithales, Cotoneaster integerrima, Corydalis alba, Dianthus carthusianorum f. Flora Andercoianus, Dianthus tenuifolius, Dryopteris Robertiana, Epipactis varians, Erysimum Czeczianum, Galium anysophyllum, Helianthemum grandiflorum, Hieracium bifidum, villosum, Libanotis montana, Lycopodium sellago, Lappula deflexa, Melandryum Zawadzki, Moehringia muscosa, Poa Molineri, Phyteuma flexuosum, Pimpinella rosea, Ranunculus oreophyllus, Rosa pendulina, Saxifraga adscendens, Aizoon, luteo-viridis, Sedum atratum, Sempervivum soboliferum, Thymus sudeticus, Trisetum alpestre, Valeriana tenuifolia, Veronica fruticans.

Pe goluri şi pe câmp cresc câteva specii cari de regulă se găsesc numai la altitudine mai mică. Acestea sunt: Arctium tomentosum la alt. de 1071 m. in Şesuri şi la Lelici 986 m. Până în prezent, maximul e in Corhele Pietrosului la alt. de 1515 m, tot pe calcar. Asperugo procumbens, Şesuri alt. 1069 m. Bidens tripartitus Şesuri alt. 1070 m. Centaurea jacea, Şesuri alt. 1071 m. Cirsium oleraceum, Şesuri. Artemisia absinthium, Şesuri alt. 1072 m. Lamium album, Şesuri alt. 1069 m. Lepidium campestre, Şesuri alt. 1069 m. Melilotus officinalis, Şesuri alt. 1068 m. Matricaria chamomilla, Şesuri alt. 1070 m. Rhinanthus Alectorolophus, Şesuri 1072 m. Roripa barbaraeoides, Şesuri alt. 1069 m., R. styllosa, Şesuri 1072 m., Sonchus asper, Şesuri alt. 1069 m. Sysimbrium sophia, Codreava alt. 1127 m. Thlaspi arvense, Codreava alt. 1116 m. Viscaria vulgaris, Codreava alt. 1109 m şi Şesuri alt. 1070 m.

Mare însemnătate geobotanică au prezenţa speciilor:: Fagus silvatica, Pinus silvestris, Prunus Padus ssp. petrea, Ribes petraeum, Viburnum Lantana f. tyraicum, în bazinul Bistriţa-Auritei.

Fagus silvatica în bazinul Vişeu-Iza pătrunde până sub vârful Prislopului. De sub vârf spre Est, nu s'a găsit până în prezent nici un exemplar; pe valea Bretila, nu de parte de şoseaua naţională, se găseşte o tufă la alt. de 1075 m. Valea curge spre S.

Prunus Padus ssp. petrea se găseşte — circa 12 exemplare — sub formă de tufe, în Codreava, în mlaştinile formate de valea Codreava, între Picea excelsa şi Salix pentandra, cu exp. E. la alt. de 1082 m. Fekete-Blattny nu îl aminteşte în Maramureşul românesc.

Pinus silvestris am văzut 2 exemplare în pădurea Şesuri, de 10 ani; 3 exemplare în Codreava, de 15 ani; şi un exemplar pe stâncile Zimbroslavul Mare bătrân de 70 ani, cu exp. E la alt. de 1325 m. In această din urmă localitate, pinul este cu siguranţă spontan. Codreava, de la Zimbroslavul Mare în linie aeriană, e numai la 6 km. depărtare. In opul geobotanic al lui Fekete-Blattny 1), la Carpaţii Estici, spune că pinul silvestru în munţii Rodnei nu se găseşte numai inpratul turfos de la Coşna. Intre Coşna şi Zimbroslavul Mare distanţa în linie aeriană e de 35 km. Intre aceste 2 localităţi sunt munţi înalţi, Ineul şi alţii, aşa că nu-i probabil ca sămânţa să fi fost adusă de vânturi din Coşna peste munţi, cu atâta mai vârtos cu cât vânturile sud-estice pe platurile de acolo sunt rare şi de scurtă durată. Staţiunea mai apropiată, unde Pinul silvestru spontan creşte, e în Bucovina la Lucini, la izvoarele Suliţa Moldovei. De acolo până la Ziambroslavul Mare, în linie aeriană, sunt numai 12 km. Probabil că origina pinului silvestru din Codreava şi Zimbroslavul mare e de aici. Originea celor 2 pini silveştri din Şesuri e din sămânţă sburată de vânt din gura văii Prinosul Mare adică din Pleşcuţa — care e numai dincolo de apa Bistriţei — unde locueşte pădurarul dela pădurile grănicereşti, şi unde sunt câteva exemplare de pin silvestru sădite de mâna omului, acum de circa 40—50 ani. Intre Șesuri și Pleșcuța distanța în linie dreaptă e numai de 1 km.

Ribes petraeum e foarte frecvent în tot bazinul — afară de pășunea alpină. Sunt locuri, de exemplu în Prinosul Mare, unde crește în mare măsură în pădurea bătrână de peste 70 ani, sub arbori. Nici într'o parte în Maramureșul Românesc nu crește așa de abundent ca aici. Fekete Blattny nu dă nici-o localitate din bazinul Bistriței; el spune numai că în Carpații Estici proporțional e rar. La noi, maximumul se găsește pe Pietrosul la alt. 1657 m. la exp. N.

Viburnum Lantana f. tyraicum nu-i rar pe Lelici și Codreava. Preferă locurile de sub pereții stâncoși, dar se găsește și lângă văi. La Izvorul Cerbului — afluentul Văii Codreava — crește până la alt. de 1062 m. La Lelici pătrunde până la alt. de 1056 m, în ambele locuri cu exp. S. Cel mai înalt punct unde s'a sădit ultimul exemplar, a fost Piatra Țiboului în Bucovina, unde l-am văzut la vârful Pietrii, adică la alt. de 1124 m.

27.XI.1946.

La flore des forêts du bassin de la rivière Bistrița-Aurită (en Maramureș)

(Suite et fin)

Le commencement de cet article se trouve dans le Nr 1—3/1947 pag. 11—22 de cette revue.

---

1) Verbreitung der forstlichen wichtigen Bäume und Sträucher in Ungarischen Staaten.

COMENTARII

PE MARGINEA LEGII PRIVIND CONTROLUL CIRCULAŢIEI MATERIALELOR LEMNOASE

de Ing. C. MUTICA

Apariţia legii 1977/938 a fost un punct câştigat pentru conservarea patrimoniului forestier naţional. După nouă ani de aplicabilitate, legea şi-a arătat însă oarecare lipsuri asupra cărora ne propunem a face câteva comentarii.

In primul rând trebuie menţionat că această lege cu caracter pur represiv trebuie completată cu măsuri preventive. Intr'adevăr pădurile suferă mult prin delicte. Lemnul furat se absoarbe în mare măsură de către întreprinderile comerciale (fabrici de cherestea, depozite de lemne) şi numai în anumite regiuni produsul delictelor se foloseşte de către locuitori pentru nevoi proprii.

De temut sunt delictele din prima categorie ce ating în special lemnul de lucru — pădurile de valoare. Remediul trebuie găsit în plafonarea cantităţii de materiale ce pot fi achiziţionate de o întreprindere forestieră în timpul unui an, în raport cu cantitatea de material lemnos ce se programează pentru exploatare de organele silvice de sector în raza de activitate a întreprinderilor. Ar urma desigur să se facă o cercetare pe teren, să se constate stocurile de material aflător în depozite, în păduri, pe rămpi şi în curţile locuitorilor.

Asistăm azi la o scurgere continuă de materiale de construcţie pentru care OLEMN eliberează certificate de transport pe C. F. R., fără ca organele OLEMN să se preocupe dacă în regiunea respectivă au existat sau nu tăieri autorizate.

Afară de măsurile preventive ce preconizăm şi care sunt indispensabile într'o economie cu tendinţă de dirijare din ce în ce mai activă a procesului de producţie, viitoarea lege trebuie să ţină seamă de următoarele inconveniete ce s'au semnalat în timpul dela 1938 şi până în prezent.

1. Nu există o posibilitate de control a emiterii de „bonuri ori chitanţe" de vânzare ce se tipăresc de vânzători conf. art. 2 şi cu care

circulă materialul lemnos ce iese din depozite. Este neapărat necesar ca aceste „bonuri-chitanțe" să se inregistreze: fie la fisc, fie la ocolul silvic (și aceasta ar fi de preferat), să fie numerotate, stampilate și întrebuințarea lor controlată. In prezent un car de cioplitură poate merge pe un drum public însoțit de un bon dat de un comerciant. Dar materialul poate foarte ușor să provină dintr'un delict și să nu fi fost niciodată înregistrat în vreun depozit.

2. Organele C. F. R. nu controlează cubajul vagoanelor de materiale de construcție expediate. Cubajul nu este întotdeauna cel real facturat de comerciant. Organele silvice sunt aproape excluse dela acest control și în acest fel comerciantul are posibilitatea să transporte din depozit o cantitate de material nedeclarat, care întotdeauna coincide cu cantitățile de material ce au intrat în depozitele respective fără bonul de transport legal (deci cu probabilă proveniență delictuoasă).

Trebuie observat că scurgerea acestui material înregistrat face, practic vorbind, imposibil controlul circulației mărfurilor din depozit, atinge pădurea și permite frustarea Statului cu însemnate impozite. Cu ocazia unui control făcut de subsemnatul, am constatat că din evidențele C. F. R. rezultă o greutate de 550—600 kg/m³ molid prelucrat, ceace desigur nu poate corespunde realității (marfa obișnuită se predă uscată, sau în parte uscată și în acest caz greutatea unui m³ rășinoase variază între 380—450 kg m³). Comerciantul desigur are răspunsul pregătit: vagoanele expediate cu luni în urmă au conținut marfă verde și expedițiile s'au făcut pe ploaie (apa de ploaie dă destul de însemnate diferențe la cântărire). Sunt de părere a se stabili greutățile specifice uzuale ale materialului pe regiuni, urmând ca pentru cazuri excepționale (material verde, etc.) comerciantul să ceară o constatare a unui organ de specialitate. Această măsură încadrată în anumite toleranțe, combinată cu aceia de a controla cubajul în stația de sosire, vor convinge, cred, pe expeditori să declare un volum real.

Măsuri represive contra organelor C. F. R. neglijente pot face ca să se obțină interesul acestor organe la controlul volumului, singurul element ce e înscris (și deci e supus controlului) în scriptele fabricei. Este deasemeni neapărat necesar ca fiecare vagon să fie facturat separat, altminteri se creiază din nou confuzii la controlul expediției.

3. Intrucât s'a dovedit că confiscarea materialului aflat în plus în depozite (nejustificat prin bonuri de transport) şi vinderea lui la licitaţie publică, creiază greutăţi (necesită aprobări superioare şi în general produce o pierdere de timp când materialul e supus dispariţiei şi stricăciunii), credem că e preferabil ca acest material să nu se mai confişte ci să se aplice o amendă corespunzătoare valorii lui reale, amendă ce se va încasa imediat prin dare în debit la fisc.

E de remarcat că la astfel de vânzări, comercianţii, ce sunt uniţi printr'un spirit de breslă, refuză a lua parte şi de aci se nasc o serie de neajunsuri (se blochează depozitul, se atrag proteste din partea muncitorilor, etc.).

Şi apoi niciodată chestiunea restituirii cotei de 75% proprietarului pădurii nu a fost clară la vânzările de material confiscat în fabrici. Comerciantul întotdeauna a achitat materialul delicventului (în afară de cazul când nu e chiar el delicvent) şi numai foarte rar se poate şti precis din ce pădure a venit lemnul.

E mai bine ca în acel caz prevăzut de articolul 6 să nu mai fie vorba de cota de 75% şi să se treacă suma ca amendă în favoarea Statului, cu rezerva ce voi expune mai jos (la punctul 4).

Dealtfel interpretarea art. 6 e arbitrară sub raportul dreptului agentului constatator. Credem că acest drept trebuie acordat din cuantumul amenzii pentru a recompensa o muncă prestată şi a încuraja bunele intenţii.

4. Drepturile acordate personalului silvic prin art. 5 din lege nu s'au respectat întotdeauna. Credem că e bine ca în mod automat, nu 25% din amenzi, ci 40% să se încaseze in favoarea serviciului silvic respectiv şi din această sumă să se predea:

20% agenţilor silvici constatatori sub formă de prime trimestriale şi

20% să se folosească pentru acoperirea cheltuielilor de transport ale personalului silvic.

Problema transportului agenţilor de teren, sistematic neglijată până acum, trebuie tratată cu toată seriozitatea. Numai agenţii ce se pot deplasa uşor pe teren păstrează contactul cu realităţile. Numai ei pot exercita un control eficace, numai prezenţa lor continuă pe drumurile publice e o soluţie pentru stânpirea delictelor şi numai mijloacele de transport convenabile pot mări randamentul tehnicianului silvic, economisindu-i timpul şi anulându-i tendinţa spre sedentarismul biurocratic atât de dăunător serviciului.

Vor mai fi poate şi alte sugestii de luat în seamă cu ocazia studiului modificării legii 1977/1938 şi cei interesaţi e bine să-şi spună cuvântul.

Sur la loi concernant le contrôle de la circulation du materiel ligneux.

Pour empêcher la coupe délictueuse des arbres forestiers, en 1938 on a promulgué une loi qui contient des dispositions concernant la circulation du matériel ligneux.

L'auteur du présent article, en relevant quelques lacunes de la dite loi, propose les mesures à prendre pour qu'elle soit plus efficace.

STINGEREA INCENDIILOR IN PARCHETELE EXPLOATATE

de Ing. ION MOLDOVAN

Cunoscând cauzele şi efectele dezastruoase ale incendiilor în parchete, socotim că este plin de interes să examinăm şi mijloacele de combatere ale acestui flagel.

Dată fiind inflamabilitatea resturilor de exploatare şi propagarea rapidă a focului printre aceste resturi pe suprafeţe uneori apreciabile, lipsite de umbrirea copacilor rămaşi în picioare, care în păduri încheiate nu permit pătrunderea razelor solare pe sol, suntem nevoiţi a conchide, că măsurile preventive sunt cele mai eficace, relativ cele mai ieftine şi cele mai sigure. Să nu uităm că în tăeturi, în majoritatea covârşitoare a cazurilor, incendiile provin din interior şi sunt provocate de lucrătorii din parchete; în consecinţă şi măsurile de înlăturare trebuesc căutate şi găsite aici. Trebue contrabalansat conservatismul, neglijenţa, nepăsarea şi superficialitatea muncitorului.

Pentru ca vântul să nu împrăştie focul din vatră în parchet, muncitorul trebue obligat să-şi facă adăposturi închise, care dacă se mai fac şi îndeajuns de spaţioase şi nu prea scunde, rămân ferite de primejdia de a lua foc ele însile dela vetrele de încălzit şi de gătit mâncarea ce se găsesc în interiorul lor, şi care constitue un pericol permanent de incendiere a materialului fasonat.

Barăcile muncitorilor să fie izolate de parchet curăţind din jurul lor pe distanţă de 5—10 m crăci, cetină, cepi, aşchii, frunziş, şi orice alte resturi care pot uşor lua foc şi pot propaga incendiul dela barăcile mistuite eventual de flacări cu toate măsurile de prevenire luate din vreme. Alimentarea prea intensă a focului din vatră înainte de culcare, mai ales cu lemn de răşinoase — când nu se găsesc foioase — anulează orice prevedere şi poate da pradă focului nu numai baraca, ci şi întregul avut sărăcăcios al muncitorului trezit fără veste din primul somn şi salvat cu ce e pe el sau cu ce a mai apucat să pună mâna în primul moment de spaimă.

Mai adeseori constitue focare de incendii barăcile părăsite în primele zile după plecarea muncitorilor, decât cele locuite. Focul în vatra rămasă nestinsă sau numai aparent stinsă, mocneşte sub spuză zile de-arândul şi poate răzbate de-alungul vreunui putregai, a unei găuri de şobolan sau şoarice afară în aer liber, sau este stârnit de vânt, aprinzând baraca şi cu ea împrejurimile. Focuri pentru încălzit făcute de străji de-alungul canalelor, scocurilor sau la gura lor, pot avea acelaş efect şi pot da naştere aceloraşi calamităţi.

Atenţiunea principală a paznicului de foc se va concentra deci asupra adăposturilor muncitoreşti pe care le va supraveghea dela data când încep a lua fiinţă până la părăsirea lor definitivă. Indatoririle acestui paznic nu sunt uşoare, ci mai degrabă o luptă aprigă zi de zi cu deprinderi rele, cu tradiţii reprobabile, cu conservatinsmul la care muncitorul ţine cu încăpăţânare lăsându-se cu greu abătut din ceea ce ştie. Cu criza actuală a muncitorilor forestieri, spiritul acesta refractar nu poate fi combătut nici cu măsuri drastice, cu concedieri sau pedepse în bani fiindcă nici un explorator nu este în situatia de a putea renunţa de bună voie la lucrători achiziţionaţi cu multă trudă şi mari cheltueli. Dibăcia şi cuminţenia paznicului în contactul cu muncitorii rămâne singura armă de combatere. Cu stăruinţă neîncetată, cu vorbe domoale şi convingătoare se poate face cu mult mai mult decât cu asprime şi eventual îngâmfare. Adeseori face mult dacă pune şi el mâna să arate cum se face o baracă, cum să se curețe spaţiul din jurul ei sau cum să se stingă o vatră de foc, ca să nu se reaprindă, etc.

O altă îndatorire ce trebue impusă paznicului de foc este ca în zilele de Sâmbătă şi Duminică să nu părăsească sub nici un motiv parchetul, ci să controleze de mai multe ori pe zi, dacă focul din barăcile ai căror lucrători s'au dus acasă după alimente sau schimburi, s'a stins, și în caz de nevoie să care apă și să-l stingă, revenind apoi din nou pentru a verifica situația și a desăvârși stingerea dacă este cazul.

Plaiurile ce trec prin parchet și prin apropiere, potecile de trecere cu piciorul, granițele pădurii cu golurile, pășunile sau fânețele, vor fi deasemenea obiecte de continuă supraveghere, știind că și din aceste părți, ce se găsesc în afară de parchet poate veni primejdia.

Este o chestiune internă de serviciu, felul cum șeful exploatării va verifica activitatea paznicului de foc. Un raport în scris zilnic, sau cel puțin în zilele când muncitorii au plecat acasă sau chiar din lucru, cuprinzând numărul și situația adăposturilor muncitorești părăsite, ar face dovada că purtăm interes acestei probleme și îi dăm cuvenita importanță. Obligația ce se poate impune muncitorilor de a prezenta la plată dovada paznicului că și-au predat barăcile în regulă și cu vatra stinsă, ar fi deasemenea un avertisment dat tuturora, că se ține cu hotărîre ca îndrumările cu privire la incendii să fie respectate și executate întocmai.

Situația și întinderea parchetelor de exploatare, valoarea materialului lemnos ce urmează a fi păzit, anotimpul și mersul vremii ne vor da măsura jertfelor ce le putem face pentru pază, care pot varia dela angajarea unui paznic permanent până la încredințarea unui șef de echipă sau unui muncitor mai priceput, cu îndeplinirea acestui serviciu în mod continuu sau numai pe timp de secetă pe lângă ocupațiile sale zilnice.

Oricât am fi de pătrunși de adevărul că cel mai bun remediu contra incendiilor este paza bună și măsurile de precauțiune ce trebuesc luate, din diferite motive neprevăzute la un moment dat, focul s'ar putea totuși declara scăpând din mână inițiativa și expunându-ne hazardului. In acest caz întreg personalul ce se găsește în parchet va fi întrebuințat din primul moment la stingere, lucrare care se împarte în două părți deosebite una de altele atât ca scop cât și ca executare.

Prima fază a acestei lucrări este *localizarea*. Ea constă în izolarea focului pe un spațiu cât mai restrâns cu scopul de a salva cât mai mult material lemnos posibil, iar a doua fază din *stingerea* propriu zisă a incendiului înăbușit și oprit pentru un moment de a se mai extinde.

Localizarea se face prin deschiderea de zone de izolare de jur împrejurul focului de cel puțin un metru lățime curățind în primul rând de pe ele cetina, crăcile, frunzișul și eventual iarba uscată, apoi ramurile de pe sub arboretul de rășinoase, pătura moartă de pe sol și numai în urmă se vor reteza și îndepărta din această zonă trunchii sau buștenii rămași pe loc și se va adânci linia deschisă până ce se va da de pământ format, neamestecat cu putregai sau alte materii inflamabile. Tot ce se curăță de pe această zonă se va arunca înspre partea focului, adică în porțiunea de teren sacrificată; altfel aceste resturi îngrămădite în partea opusă pot ușor lua foc din scântei, tăciuni, etc., făcând iluzorii lucrările de localizare.

Numărul de lucrători disponibili și iuțeala cu care se propagă focul ne va indica și metodele de lucru de care ne vom servi. Cu puțini muncitori la început vom proceda mai superficial și vom curăți numai resturile ce se aprind ușor și mai ales vom opera mai întâi în fruntea incendiului oprind înaintarea lui determinată de direcția vântului și a curenților de pe văi și vom lăsa mai la urmă desăvârșirea zonei de izolare și în general lucrările de izolare de pe latura perimetrului incendiat, unde propagarea este mai înceată, mai lentă și deci mai puțin primejdioasă. Succesiunea acestor lucrări se va urma și atunci când nu ducem lipsă de brațe de muncă, cu deosebire că atunci începem dela început cu săpare de șanțuri de 30—40 cm. adâncime îndepărtând rădăcini și putregaiuri din zona de izolare și aruncând pământ pe resturile îngrămădite pentru a le forța să ardă înăbușit fără flacără prea mare.

In afară de localizare, înăbușirea focului prin acoperire cu pământ sau chiar și cu litieră sau putregai mai reavăn, este al doilea mijloc cu care putem pune stavilă răspândirii incendiului. Metoda aceasta se repetă ori de câte ori izbucnesc flăcări pe marginea zonei de izolare, unde este recomandat a provoca o ardere lentă mai mult o carbonificare a resturilor scoase din șanțuri și îngrămădite pe margine. Nici chiar o atmosferă liniștită n'ar trebui să ne abată din calea acestei reguli, pentrucă mai ales la munte curenții cari circulă necontenit pe văi și pârae pot stârni dintr'un moment într'altul mișcări de aer destul de puternice pentru a arunca scântei din flăcări peste zona de izolare, dând naștere altor focare de incendii în porțiuni de parchete destinate a fi salvate.

Plaiurile sau chiar și numai potecile muncitorilor dela exploatare, sunt predestinate a servi drept zone de izolare neavând nevoie decât de însemnate amenajări, mici adaptări, lărgiri sau ușoare îndreptări.

Liniile topografice naturale precum: pârae sau muchii, arareori pot fi înglobate in sistemul zonelor de izolare, unele fiind pline de material fasonat, crăci, vârfuri și alte resturi de exploatare, altele fiind expuse vânturilor.

Numai in regiunea de deal cu pante domoale, văile formează — cu deosebire dacă sunt străbătate de izvoare — izolări naturale perfecte și nepreţuite. La munte, folosindu-ne de apa lor, la stingere este indicat să plasăm liniile izolatoare pe marginea lor dinspre teritoriul incendiat, salvând materialul ce se găsește in mari cantităţi în ele.

In sistemul de localizare joacă un rol însemnat și muchiile, fiindcă pe una din pantele lor și anume în depresiunea opusă vântului se produce o liniște atmosferică relativă, potrivită deci pentru deschiderea unei linii de separare la aproximativ 20 metri depărtare și în partea opusă focului.

Cu toate că odată cu reușita localizării sarcina cea mai grea a stingerii este îndeplinită, pericolul totuși nu este încă înlăturat; în stare latentă focul mai mocnește în pământ sau în locuri închise săptămâni de-arândul și nu are nevoie decât de un vânt puţin violent, pentru ca să se reaprindă și să amenințe împrejurimile salvate până acum. Crăci, resturi de lemn, putregaiuri acoperite de litieră, mai ard încă la zeci de cm adâncime în pământ; rădăcinile cioatelor deasemenea au devenit adevărate vetre de jăratec. Focul suit sus până la mijlocul escarilor rămași in picioare sau până la vârful câte unui arbore ciung, mai răbufnește atunci când dă de aer la vre-o crăpătură sau la locul gol al vreunei crengi, bușteni scorburoși mai fumegă zile de-arândul ca niște coșuri uriașe trântite la pământ. Din resturile îngrămădite pe marginea zonelor de izolare și acoperite cu pământ mai răbufnesc în noapte flăcări, ici și colo.

Dacă dorim să avem liniște și să punem în siguranță materialul lemnos salvat, trebue să procedăm metodic la stingerea acestor vetre de foc, cărora ziua nimic nu le trădează existenţa, când aerul este lipsit de curenţi. Numai noaptea prin sclipirea jarului și ziua prin fumul stârnit de vânturi le putem indenfica locul.

Cuiburile de foc ce se găsesc pe marginea teritoriului bântuit de incendiu și în fruntea direcţiei de propagare a focului, apoi cele de pe muchi sunt cele mai periculoase. Stingerea o vom începe deci cu ele, inaintând dela periferie spre centru şi în contra vântului, iar la muchii începând cu focarele cele mai apropiate de porţiunile de parchet nearse.

După situaţie şi împrejurări, două sunt metodele de care ne putem servi la stingerea acestor vetre fumegânde. Prima şi cea mai radicală este stropirea cu apă. Este şi cea mai rapidă şi cea mai sigură. A doua metodă se bazează pe arderea completă a resturilor fumegânde descoperindu-le şi expunându-le acţiunei nelimitate a aerului până ce se vor transforma în cenuşe.

Existenţa apei la nu prea mare îndepărtare (200—300 m.) de perimetrul pe care operăm, numărul muncitorilor ce ne stau la dispoziţie şi situaţia atmosferică liniştită sau agitată, apoi direcţia eventualilor curenţi şi distanţa vetrelor de suprafeţele salvate, ne vor indica şi metodele ce le vom pune în aplicare la stingere. In multe cazuri se vor combina ambele sisteme.

Şi intr'un caz şi într'altul vom proceda mai întâiu la repartizarea muncitorilor. Unii vor căra apă în găleţi atârnate de cobiliţe, alţii vor începe a scormoni cu săpoaie sau cârlige pământul, scoţând la suprafaţă găteje, putregaiuri, cepi, coji, ramuri etc. aprinse şi resfirându-le pe suprafaţa pământului in straturi cât mai subţiri, pentru a se putea mistui cât mai repede. Se va face astfel loc altor tăciuni scoşi mai apoi din aceleaşi vetre, ce vor fumega neincetat până ce mai există ardere în interiorul lor.

In jurul rădăcinilor deasemenea se va scormoni pământul, descoperindu-le cât mai deplin pentru a le face accesibile apei, fiindcă vetrele de focuri ascunse aci cu greu se pot stinge altfel.

Facem o economie nebănuită dacă la stropire ne folosim de căni mai mici, de felul acelora folosite de muncitorii forestieri la băut, în loc să vărsăm apă cu găleata.

Resturi de tăciuni rămaşi adânc în pământ se pot stinge mai uşor cu apă, precum şi orice tăciuni descoperiţi şi resfiraţi până la stingerea lor prin mistuire.

Apei, ca mijloc de stingere, i se va da însă preferinţă la muchi şi la marginea perimetrului, unde avem interes să desăvârşim stingerea cât mai degrabă, şi în apropierea pâraelor unde se găseşte din belşug. Iar în interiorul perimetrului si în depresiuni unde nu există nici o primejdie pentru împrejurimi, sau la depărtări prea mari de izvoare, ne vom servi de stingere prin ardere deplină.

Copacii incendiaţi şi aflaţi în picioare se vor dobori şi secţiona la 1—2 metri lungime, atâta cât să poată fi crăpaţi şi întorşi cu bucăţile astfel fasonate cu concavitatea scoburilor în sus, dând ocazie putregaiului să ardă în plin aer sau să fie stins cu apă.

Buştenii fumegânzi deasemenea se vor reteza şi expune la aer sub acţiunea căruia putregaiul care este cel mai periculos agent de ardere latentă se mistue repede fără ca focul să treacă la lemnul sănătos.

Les incendies dans les forêts exploitées et leur extinction

Dans les forêts en exploitation, les incendies prennent naissance, dans la plupart des cas, par la négligence des bûcherons. C'est pour cela qu'il faut toujours surveiller de prêt les huttes de ceux-ci.

Dans le cas où l'incendie à été déja provoqué, le forestier doit tâcher, tout d'abord, de le localiser. Une fois localisé, il faut qu'il cherche à supprimer complètement le feu partout dans la partie incendiée.

L'auteur du présent article, qui a longtemps travaillé dans les exploitations forestières, montre les mesures à prendre pour éviter les incendies et dans le cas où ils se sont déja propagés, de les éteindre.

VÂNĂTOARE

CÂINELE IN URMĂRIREA VÂNATULUI MARE, RĂNIT

de C. A. V. POPESCU

(Făget, jud. Severin)

Este cunoscut că în zilele de azi, când ocrotirea și îngrijirea vânatului formează preocupările principale a vânătorului, nu se mai vânează vânatul mare — îndeosebi acela menajat în mod special, cum sunt cerbul, capra neagră și capra roșie — în felul în care îl vâna omul primitiv, adică alungându-l cu ajutorul unor câni gonitori sau oameni gonași, ci aplicând metode de vânătoare, care nici nu neliniștesc piesele de vânat cu care vânătorul nu are treabă, și pe de altă parte, nu pricinuesc spaimă inutilă nici piesei ochite de el. Astfel, împușcăm vânatul mare cu predilecție la pândă, sau prin apropiat (dibuit). In consecință, câinele vânătorului de vânat mare nu mai are rolul de a găsi vânatul și a-l aduce în fața puștei. El poate doar să-i indice prezența avizând pe vânător prin atitudine, sau găsind urme. De obiceiu un astfel de câine nu intră în acțiune decât după ce s'a tras și este nevoe să urmărească și să găsească o piesă de vânat rănită, refugiată uneori la distanță mare.

Cu cât omul este mai civilizat, cu atât caută să evite cruzimi. Deaceea, a lăsa o biată piesă de vânat rănită pradă chinurilor, care pot să dureze zile și săptămâni întregi, dovedește lipsă de milă față de creatura nevinovată, lipsă totală de umanitate. Din această cauză înfierează îndeosebi legile nescrise, dar cu atât mai obligatorii ai vânătoarei corecte, pe acel pușcaș, care nu îndeplinește datoria elementară de a căuta cu toate mijloacele pe care le are la îndemână vânatul rănit, ca să-i scurteze chinurile. Este deci înțeles că nu este vorba să-l livreze cât mai repede bucătarului, cum ar dori să afirme unii, care fie că sunt prea comozi, fie că nu se pricep în ale vânătoarei, caută să se eschiveze dela datoria urmăririi, susținând cu glas tare, că pe ei îi interesează vânătoarea doar ca sport, nicidecum „carnea". Cât despre suferințele vânatului, nu știe și n'a auzit, marele sportiv. Mai știm apoi, că vânatul mare nu este atât de numeros ca prepelițele pe miriște. Din această cauză împușcăm anual de pe un anumit teren, numai un număr mic de piese. Prin urmare, în locul vânatului rănit și negăsit, nu putem împușca altul, decâ: numai în detrimentul contingentului, fapt care ne e interzis nu numai de regulele vânătoarei corecte, ci însuși de lege.

Nici un vânător, cu sistemul nervos în regulă, nu trage înadins in vânat, ca să-l rănească numai. Scopul este doborârea piesei pe loc. Sunt totuși cazuri regretabile, uneori chiar greu explicabile, când piesa atinsă o rupe la fugă ca să cadă în cine știe ce văgăună tainică și cine știe când.

Există vânători și mai ales unii oameni din regiunile muntoase, care pot să „țină" urma unui vânat, mai ales a unuia rănit, în mod uimitor. Dar astfel de vânători sau ajutoare de ale lor, sunt excepții și arta lor totuși limitată, succesul depinzând mult de felul suprafeței solului, cum este după ploaie, ninsoare, etc. Apoi, ei chiar dacă pot să urmărească bine dâra de urme, nu pot să găsească decât un vânat *căzut*, nicidecum pe unul care după împușcătură rămâne mult timp mobil pe picioare.

Astfel fiind, ca să putem urmări bine și în orice împrejurare un vânat rănit, avem nevoe de un câine care nu urmărește din ochi, ci cu ajutorul mirosului, care îi desvăluie taine, pe care noi nu le cunoaștem.

In fond, orice câine de vânătoare poate să devină bun urmăritor. In rândurile mai tuturor raselor întrebuințate de vânătorul corect, se găsesc exemplare, care se achită destul de bine de această datorie. Când este însă vorba de cazuri dificile și anume urmărirea vânatului mare propriu zis, adică speciile de cerbi, mistreții, caprele negre, muflonii și eventual urșii, vom prefera rase specializate din rândurile cărora ies urmăritori desăvârșiți. Astfel sunt limierii, bursucarii și copoii-bursucari.

Un limier bun poate „să țină" o urmă cu vechimea de multe ore, eventual și una care a stat peste noapte și chiar și atunci, dacă a plouat sau a nins între timp. Asemenea exemplare se găsesc — însă nu frecvent — și în rândurile celorlalte două rase amintite.

Un urmăritor bun trebue să dispună de simțul mirosului (obișnuim să spunem „nas") excelent, să fie rezistent, să urmărească cu pasiune și cu vădită voință de a ține urma și să fie la nevoe foarte bun gonitor. Bun gonitor trebue neapărat să fie, căci în cazul când vânatul atins nu cade după o fugă oarecare, ci se află pe picioare, sau se ridică din culcușul în care zace simțindu-se urmărit, cânele trebue să-l gonească dând mereu glas (chefnind) până când vânatul poate fi doborât de către vânătorul care se aţine orientat fiind de glasul câinelui, sau până când vânatul istovit se opreşte cu faţa spre câine. In acest ultim caz, câinele trebue să latre necontenit (să bată pe loc) până la sosirea stăpânului, care va aplica lovitura de graţie.

In ce priveşte caracterul limierului, el este gonitor, adică copoiu curat. Insă copoiu selecţionat din exemplare care corespund din toate punctele de vedere pentru urmărirea vânatului rănit. Astfel ştie să gonească în majoritatea cazurilor. Dacă nu dispune de această calitate, atunci valoarea lui este îndoelnică, căci găsirea unui vânat căzut, este uneori o problemă pe care o rezolvă omul şi singur. Grea este însă urmărirea, găsirea şi doborîrea vânatului rănit, *mobil*, care nu se poate efectua decât *numai* cu ajutorul unui gonitor excelent.

Bursucarii precum şi copoii-bursucari, sunt de obiceiu gonitori buni. Tocmai de aceea ar fi de recomandat pentru vânătorii noştri, îndeosebi cei tineri, căci un limier bun costă scump şi păgubim mai mult dacă îl stricăm prin conducere nepricepută. Afară de aceasta, în timpurile de faţă, chiar şi numai găsirea unui limier este foarte anevoioasă. La noi în ţară nu se află, dar nici în ţările vecine. Din încredinţarea Asociaţiei „Molda", am întrebat cercurile competente din Ungaria şi Cehoslovacia, dar am primit răspunsuri negative.

Bursucari şi copoi-bursucari de neam bun, se pot procura mult mai lesne.

Mai trebue apoi luat în considerare că vânatul este mult mai puţin neliniştit, dacă se vede urmărit de un câne de statură mică. (Uneori nici nu prea se sinchiseşte de el. Aceasta în cazul, dacă ar scăpa cumva cânele pe teren şi s'ar lega de vânatul sănătos). Un copoiu-bursucar măsoară până la greabăn 28—35 cm. înălţime. Bursucarul este încă şi mai mic.

Dintre aceste două rase, ar fi deci de ales, în primul rând, dând preferinţă uneia sau celeilalte, după configuraţia terenului pe care vânăm. Anume, trebue să cunoaştem, că pe teren accidentat se mişcă mai uşor copoiul-bursucar, fiindcă este ceva mai înalt în picioare.

Nici bursucarul prăsit după normele recente nu mai are picioare strâmbe ca cârtiţa. Picioarele de dinainte ale unui bursucar de vânătoare corect, format, sunt drepte, iar distanţa dela sol până la linia pieptului a câinelui este egală cu 1/3 parte din înălţimea lui totală. Un bursucar bine format trebue să poată sări pe un scaun fără ca să-şi ia avânt, deci de pe loc.

Bineînţeles, ca orice câine de vânătoare, şi urmăritorul de vânat mare rănit trebue să fie introdus cu pricepere în meserie, ceea ce necesită timp îndelungat şi practică multă. Foarte important este că acel câine, condus mereu în lesa lungă petrecută peste umăr, să fie mult scos pe teren.

Mişcarea chinotechnică este la noi încă în faşe. Grupând însă pe toţi cei interesaţi în jurul Asociaţiei „Molda", suntem îndreptăţiţi să sperăm, ca peste un timp nu prea lung, toţi vom putea avea câini de rasă pură şi cu calităţi bune.

Limierul este unul dintre cei mai specializaţi câni de vânătoare. El nu se întrebuinţează decât numai pentru urmărirea vânatului rănit, însă nu a oricărui vânat, ci numai a vânatului mare propriu zis, adică: cerbi, mistreţi, capre negre, mufloni și eventual urși. Așa a fost stabilit de către vechea școală hanowerană. Ne vom explica:

Limierul, ca să corespundă scopului, trebue să dispună de următoarele calităţi principale: Să aibă „nas" foarte bun, să ţină urma cu siguranţă absolută şi să fie la nevoe foarte bun gonitor. Aceste calităţi trebue să-i fie menţinute cu orice preţ, adică nu trebue să fie folosite în nici o altă direcţie, ca să nu-l viciem cumva.

Bunătatea „nasului" este o condiţiune fără de care nici nu se poate concepe un câine bun de vânătoare. Câinele se naște sau nu cu simţul mirosului bine desvoltat. Dar, ca orice simţ, și acesta se ascute, dacă este adesea și intensiv întrebuinţat. Pentru aceea este important ca limierul (de altfel ca ori ce câine de vânătoare) să fie mult purtat pe teren chiar şi numai condus în lesă, căci acolo nasul său este în permanentă activitate cercetând tot ce întâlneşte în cale, ceea ce nu trebue să fie neapărat urmă de vânat, sau miros direct de vânat prins din vânt. Fireşte, umblând pe teren se vor ivi destule cazuri în care câinele va simţi, direct sau indirect, și miros de vânat. Vânătorul procedează foarte bine, observând că a dat câinele peste o urmă, dacă îl lasă să o cerceteze în voie.

Tot pentru ascuţirea „nasului", dar şi pentru a exersa urmărirea, trebue să-i oferim câinelui ocazii să ţină urma rece (veche) a unui vânat sănătos. In acest scop ne memorizăm locul de unde am observat că a plecat o piesă de vânat mare, ne intoarcem acolo după un timp de vreo 2 ore, lungim cureaua și dăm câinelui voie ca să urmărească, ba îl mai şi îndemnăm cu vorbe liniştite. Il lăsăm să caute pe un parcurs destul de lung, chiar şi de 1 sau 2 kilometri, dar să fim foarte atenţi ca să nu se incurce (câinele tânăr) adică să nu devină nesigur. Din această cauză, indată ce observăm că urma va trece peste locuri unde urmărirea ar putea să fie anevoioasă (trecând peste scurgeri de apă, grohotișuri, etc.), o întrerupem. (De altfel, urmărind un vânat sănătos, tot trebue să o întrerupem cândva). Intreruperea trebue să o facem în așa fel, ca să creadă câinele că s'ar fi putut continua, dar *nu am vrut* să mai continuăm. Trecem deci lângă el, îl lăudăm dacă a urmărit bine *și îl luăm în brațe*, ridicându-l de pe urmă. Apoi ne îndepărtăm astfel de acel loc, ca să nu mai încrucișăm urma pe care am abandonat-o. In decursul acestor exerciții pe lângă că dăm câinelui ocazie ca să-și folosească „nasul" trebue să-l facem să creadă că nu există urmă ce nu s'ar putea descurca și că nici o urmărire nu va fi întreruptă decât atunci când vrem noi.

Avem deci în vedere un scop dublu. Intâi ascuțirea „nasului" câinelui, iar în al doilea rând mărirea siguranței sale în în privința ținerei urmei. Câinele bun trebue *să voiască* să țină urma cu ori ce preț și îndeosebi *să nu o schimbe cu alta, care l'ar ispiti mai mult.* Căci s'ar putea întâmpla că urma piesei căutate să fie încrucișată de alta, mult mai caldă, sau chiar una de alt soiu de vânat. (Pe un câine tânăr ar putea să-l ispitească și un iepure sărit din apropiere, sau o urmă de iepure caldă (recentă). Drept aceea trebue să fim cu mare băgare de seamă în decursul acestor exerciții și să nu tolerăm nici o abatere din partea câinelui. Reiese și de aci că pe un limier nu-l poate introduce în meserie decât un bun vânător de vânat mare, el însuși bun cunoscător al urmelor, semnelor și al obiceiurilor vânatului.

Pe limier, *nici când* să nu-l lăsăm să gonească vânat sănătos. Asemenea prilejuri nu-i putem oferi decât în cazul unei piese rănite, dar mobilă încă. El trebue să ignoreze cu timpul urma vânatului sănătos, ceea ce va și face dacă nici odată nu a avut succes vizibil urmărind (în decursul uceniciei) un astfel de vânat.

Se știe că nu începem urmărirea îndată ce am tras în vânat și am observat că nu a căzut pe loc. De la această regulă există o singură excepție, anume dacă am observat cu certitudine că vânatul este lovit în picior. In acest caz se dă imediat drumul câinelui ca să ajungă mai din scurt vânatul și să-l oprească. Aceste sunt cazuri neplăcute și nu se termină întotdeauna cu bine. Altminteri, după împușcătură lăsăm timp vânatului, cum obișnuim să spunem, „să se îmbolnăvească". Apoi dacă urmărim în cureaua lungă și ne convingem mai târziu că e neapărat nevoe să dăm drumul câinelui ca să gonească (nu pot intra aci în detalii), vânatul nu va galopa când va simți apropierea câinelui de care de altfel nici nu se teme prea mult, fiind câine domol și nu prea mare. Apoi se va opri în fața câinelui după un parcurs oarecare, câinele va lătra (va bate pe loc) până la sosirea stăpânului, iar acela va sfârşi drama cu un foc bine ochit.

Dacă am urmări cu un limier şi căpriori, am putea să-l stricăm definitiv. Toţi câinii gonesc cu predilecţie căpriori. S'ar putea deci întâmpla, ca limierul care urmăreşte un vânat mare să părăsească imediat urma aceluia, îndată ce simte urma unui căprior sau căprioare. Prin urmare îl ferim de căprior întocmai cum ferim un pointer sau un setter ca să gonească iepuri. Este aceeaşi „otravă".

Căpriorul rănit nu se opreşte decât excepţional şi numai în faţa unui câine de statură mică (bursucar). Altfel fuge cât îl ţin puterile. Prin urmare pentru urmărirea căpriorului corespunde mai bine un bursucar, copoi-bursucar, prepelicar continental, spaniel sau terrier, dintre care toţi, eventual şi bursucarul, îl prind de beregată şi îl sugrumă, dacă îl ajung din fugă. Fireşte, tot la fel ar face şi limierul, dacă ar avea în faţă un căprior. El nu are însă voie să se atingă de vânat. El nu este lăsat nici să sgâlţâe pe cel căzut. Nu fiindcă aşa ar fi născocit vreun formalist fanatic, ci fiindcă nu numai că nu ar putea să sugrume un vânat mare, dar ar fi lovit de acela, fie cu copita, cu coarnele sau cu colţii, putând să rămână mort pe loc. El trebue să rămână la o oarecare distanţă de vânat şi „să bată pe loc" până la sosirea stăpânului. Limierul ar face foarte rău, chiar dacă s'ar repezi numai la vânatul oprit fără ca să-l apuce, căci ar putea să-l pună prin aceasta din nou în mişcare, ceea ce ar lungi doar urmărirea în mod inutil. Reese cred şi din această expunere sumară, pentru ce nu trebue să urmărim căpriorul cu limierul.

Am amintit, că în vederea urmărirei vânatului mare rănit, se pot bine întrebuinţa bursucari, cum şi copoi-bursucari. Cine vrea să fie sigur de ei şi dacă vrea să înlocuiască cu ei un limier, ar face bine dacă i-ar specializa numai pentru astfel de vânat. Afară de aceasta s'ar putea eventual întrebuinţa la vizuină, dar nu la urmărirea căpriorilor, nici la scotocirea după vânat sănătos prin desime şi nici în altă direcţie. Educaţia unui astfel de câine este aceeaşi ca şi a limierului; apoi, tot la fel vor fi introduşi şi câinii ţinuţi pentru urmărirea căpriorilor.

Cine are teren pe care hălăduesc, atât cerbi cât şi căpriori, ar trebui să ţină 2 câini. Unul numai pentru vânatul mare propriu zis, iar al doilea pentru rest. Urmăritorului de căpriori nu îi strică întru nimic, dacă urmăreşte şi iepuri, precum şi alt vânat.

Ca dela orice regulă, există şi aci excepţii. S'ar putea găsi câini care urmăresc bine ori ce. In cazul limierului, nu trebue să riscăm însă nimica, deci să nu-l ispitim cu experimente care ar putea să-l abată dela atribuţiunile lui principale, pentru care a fost creiat.

Le chien de chasse poursuivant le grand gibier blessé.

La chasse moderne n'utilise plus le chien pour quêter et détourner le gibier avec le but d'être chassé. Aujourd'hui on chasse en attendant le gibier dans les endroits bien connus.

Dans ce dernier cas, on fait appelle au service du chien seulement pour poursuivre et découvrir le gibier blessé.

Le limier c'est le chien le plus indiqué pour une telle mission. Il est un chien des plus spécialisés dans la poursuite des cerfs, chamois, sangliers et ours. Il ne faut pas l'utiliser pour la poursuite des chevreuils.

L'auteur du présent article montre les qualités du limier et la manière dont il doit être dressé.

CRONICA

CRONICA INTERNĂ

● Reluarea experimentaţiilor dela Sabed

Războiul a întrerupt în ţara noastră multe din preocupările de ordin ştiinţific. Intre acestea se găsesc unele şi din domeniul muncii ştiinţifice forestiere.

In general starea de războiu nu a favorizat desvoltarea acestor lucrări, fie din cauza dispersării unităţilor noastre centrale, fie prin mobilizarea şi descompletarea personalului ştiinţific. Mai este însă o cauză care se poate atribui concepţiei dela baza organizării noastre statale în trecut, care s'a afirmat şi în timpul stării de războiu. Spre deosebire de aceasta este o concepţie superioară în care ştiinţa şi slujitorii ei se consideră în permanenţă mobilizaţi în războiul declarat neştiinţei şi obscurantismului. In această concepţie, care se impune şi în ţara noastră, cercetările şi experimentaţiile din laboratoare şi uzine sunt adevărate bătălii pentru cucerirea poziţiilor înaintate în lupta ce se duce pentru progres.

Astfel de poziţii înaintate în lupta pentru progresul ştiinţei silviculturii constitue şi rezervaţiile şi staţiunile experimentale ale Institutului de Cercetări Forestiere.

Una dintre aceste rezervaţiuni este cea dela Sabed (Jud. Mureş), în care se experimentează, metode de împădurire a terenurilor erodate în condiţiunile specifice Câmpiei Transilvaniei.

Rezervaţiunile dela Sabed ocupă astăzi 56.30 ha dintre care cca. 90% sunt plantaţiuni experimentale, restul fiind teren neîmpădurit, rezervat în parte pentru continuarea plantaţiunilor.

Incepute încă din anul 1893 sub egida Centralei Staţiunilor Experimentale ale Statului Maghiar (experimentaţii în pepinieră, plantaţiuni, observaţiuni climatologice) lucrările dela Sabed s'au desfăşurat asiduu până în preziua primului războiu mondial, fiind continuate apoi de Institutul de Cercetări Forestiere al României (cercetări tipologice, ecologice, pedologice, plantaţiuni, operaţiuni culturale). După o nouă întrerupere survenită în timpul celui de al doilea războiu mondial, lucrările experimentale din această staţiune sunt reluate astăzi de către ICEF.

Scopul principal al acestei experimentaţii era fixat iniţial astfel: *stabilirea metodelor de cultură şi a speciilor cele mai indicate pentru împădurirea coastelor sterile cu expoziţie sudică din Câmpia Transilvaniei*. In paralel se urmărea şi stabilirea modalităţilor de cultură în pepinieră şi de întreţinerea plantaţiilor *).

---

*) O expunere detaliată asupra rezervaţiunii Sabed se va face în alt caiet al Revistei Pădurilor.

Reluând firul întrerupt al lucrărilor, ICEF-ul şi-a fixat un program de activitate, care prevede pe de o parte continuarea studiilor întreprinse, — dintre cari menţionăm în special cele de ordin pedologic, domeniu în care nu au existat cercetări anterioare în această staţiune, precum şi cele privitoare la tipologia arboretelor experimentale create —, şi pe de altă parte reluarea experimentaţiilor de cultură cu specii forestiere neîncercate până în prezent la Sabed. In paralel se prevede reînfiinţarea pepinierei, a staţiunii de observaţiuni climatologice, culegerea de date pentru studiul creşterilor ş. a.

Programul de lucru stabilit pentru această rezervaţiune va avea drept consecinţă imediată folosirea în practică a roadelor acestor cercetări prin extinderea asupra întregii Câmpii a Transilvaniei a metodelor de lucru şi a speciilor verificate dealungul a 54 ani de experimentaţie. In acest scop Institutul va da publicităţii, în măsura prelucrării lor, rezultatele obţinute.

Nu putem încheia aceste rânduri fără a semnala spiritul de frăţietate ştiinţifică internaţională în care silvicultorii români înţeleg să continue opera începută de silvicultorii maghiari. In acest spirit cuceririle ştiinţei pot fi transmise cu maximum de profit pentru popor, generaţiilor viitoare.

T. C. (21)

● „Frontul Plugarilor" face propagandă forestieră.

Ideea unei acţiuni de îndrumare şi informare a opiniei publice în materie de păduri, lansată de Soc. „Progresul silvic" acum un an, a început a da roade. Ministerul de Agricultură şi Domenii şi-a însuşit punctul de vedere exprimat de Societate, trecând la aplicarea pe teren a deziderątelor inginerilor silvici, folosindu-se deocamdată serviciile presei. In acest scop s'au făcut demersurile necesare, obţinându-se în gazeta „Frontul Plugarilor" o pagină săptămânală intitulată „Pagina Pădurilor", cu redactarea căreia se ocupă o comisiune special constituită în acest scop, prin decizie ministerială, din reprezentanţi ai diferitelor Direcţiuni din sectorul forestier al M. A. D.-ului. Colaboratorii sunt din toată ţara, ingineri şi subingineri silvici din diferitele unităţi centrale şi exterioare.

Inceputul s'a făcut cu Nr. 788 al gazetei „Frontul Plugarilor", din 7 Octombrie 1947, continuându-se de atunci, regulat, în fiecare săptămână. In felul acesta masele ţărăneşti au putinţa să se informeze asupra rosturilor pădurilor, iar organele silvice respective un mijloc mai mult pentru a lămuri poporul. Intr'un viitor apropiat se speră să se găsească o posibilitate, un aranjament şi cu o gazetă cu priză în lumea lucrătorilor şi a maselor orăşeneşti, astfel încât toată populaţia ţării să aibă la îndemână sfaturile şi îndrumările necesare pentru o preţuire şi respectare a avuţiei noastre naţionale.

Ca metodă de lucru, Comisiunea însărcinată cu redactarea paginei, a adoptat provizoriu o grupare, o prezentare, a articolelor pe natură de probleme. In felul acesta subiectele tratate sunt mai mult sau mai puţin axate pe o idee centrală. De exemplu: Pădurea şi poporul (Nr. din 7.X), Pădurea pavăză a agriculturii (14.X), Pădurea stăpâneşte apele (21.X), Impăduririle (28.X), Ingrijirea plantaţiunilor (4.XI), Munca la pădure (11.XI), Proprietatea forestieră (18.XI), Exploatarea pădurilor (25.XI), Refacerea pădurilor (4.XII), Păşunatul în păduri (9.XII). In jurul acestor subiecte s'au publicat mai mult de 60 de articole şi 4 poezii. Menţionăm că fiecare „pagină" cuprinde în afară de text 2—3 fotografii, desenuri şi vignete, în tendinţa de a o prezenta în mod cât mai atrăgător şi educativ.

Dacă la această manifestare din cadrul „Frontului Plugarilor", adăugăm pagina săptămânală din „Finanţe şi industrie" şi articolele sporadice din „Argus" şi alte ziare, putem conchide că ideile despre păduri şi economia forestieră au început a avea o circulaţie şi în afară de cercul specialiştilor, ceeace nu poate decât să bucure şi să dea speranţe pentru o mai justă apărare a rosturilor pădurilor în rândurile cetăţenilor de toate clasele.

● **Replantarea pădurii Băneasa.**

In cadrul programului de refacere a centurii de păduri din jurul Capitalei, în vederea realizării spaţiilor verzi necesare, ca oricărui centru urban şi industrial aglomerat, s'a început Duminică 30 Noemvrie plantarea pădurii Băneasa de lângă staţiunea de radiodifuziune, pădure distrusă în timpul războiului. In acest scop au fost deplasate pe teren echipe de U.T.M.-işti, de militari şi de studenţi ai Facultăţii de Silvicultură, care, sub conducerea profesorilor, asistenţilor, inginerilor şi tecnicienilor silvici din M.A.D., Inspectorat, Serviciu silvic judeţean, şi I.C.E.F., au săpat gropi, au plantat puieţi, au desţelenit locul.

Obiectivul urmărit a fost desigur în primul rând unul tehnic, plantarea propriu zisă, dar şi unul educativ, în care scop s'au dat lămuririle de rigoare. Tot în acest scop, şi pentru a se accentua interesul oficialităţii pentru această lucrare şi a se încuraja munca de interes obştesc depusă, „plantatorii" au fost onoraţi cu vizita d-lui Ministru Subsecretar de Stat C. Agiu, care împreună cu d-l Decan Prof. C. C. Georgescu şi organele de conducere a lucrărilor au plantat la rând cu tinerii întrebuinţaţi la lucrări. Menţionăm că pe teren s'a interesat de mersul lucrărilor şi d-l Prefect al judeţului Ilfov.

Campania de refacere a pădurilor pe o rază de 30 km în jurul Bucureştilor a fost urmărită cu intensitate, în care scop sătenii au fost solicitaţi ca pe lângă lucrările de cultură agricolă să ajute şi la lucrările silvice.

Rezultatul zilei de Duminică 30 Nov. s'a soldat cu plantarea la Băneasa a circa 1 ha cu salcâm. Este un început, căruia îi dorim o continuare cât mai rapidă şi eficace.

● **Promoţia LIV** de ingineri silvici şi-a început pregătirea profesională. Un număr impresionant de tineri bacalaureaţi, 150, vor să intre în rândurile slujitorilor pădurii. Un amănunt demn de notat îl constitue faptul că acest contingent are în frunte o fată. In adevăr, din 485 de candidaţi aspiranţi la cele 60 de locuri fixate iniţial de facultatea de silvicultură, pentru anul şcolar 1947/48, numărul maxim de puncte necesare pentru admitere a fost obţinut de o domnişoară. Rămâne de văzut, dacă în cursul anilor de politehnică, studenţii nu vor încerca să cucerească locul de cap de promoţie pentru un domn.

Examinând tabelele seriilor de mai înainte, constatăm că cifra de 150 de studenţi nu a mai fost înregistrată. Obicinuit, catalogul unui an cuprindea în mediu

30—40 de studenţi. La început chiar, 10 inşi într'o clasă era normalul. După primul războiu mondial abia, a fost un iureş, explicabil prin întreruperea studiilor din cauza ostilităţilor, pentrucă apoi, în anii următori, corpul didactic al facultăţii să aibă a se ocupa anual cu un număr de studenţi corespunzător posibilităţilor organizate ale Şcoalei. Încât, anul şcolar 1947/48 înregistrează un record, în primul rând, pentrucă peste prevederile facultăţii (60) au fost admişi încă 80 de studenţi, şi în al doilea rând pentrucă cifra aceasta, 150 de studenţi, repune cu acută insistenţă problema orientării profesionale. Este firesc deci să ne întrebăm: ce i-a îndemnat pe aceşti tineri să bată la porţile carierei de inginer silvic?

Cunosc ei perspectivele acestei profesiuni şi în ce constă, actualmente, activitatea de silvicultor, pentrucă ştiind acestea şi măsurându-şi înclinaţiile şi posibilităţile lor sufleteşti şi intelectuale să se hotărască a îmbrăţişa această carieră? Desigur, au citit şi ei pe Faust şi-şi vor fi reamintit de scena, despre care Doamna de Staël scria atât de spiritual, când şcolarul se duce la Faust să-i ceară o îndrumare, să-i spună la ce facultate să urmeze, dar acesta, indispus pentru conversaţie, îl trimete pe Mefistofel, care, însă, îl ameţeşte în aşa fel, pe candidat, încât tânărul pleacă mai confuz decât venise. Cu cine se vor fi consultat actualii studenţi din anul I ai facultăţii de silvicultură?

Pentru documentarea lor, pentru o verificare a pasului făcut, redau în cele ce urmează, consideraţiuni mai vechi, lămuriri pentru tineri din altă ţară, în pragul carierei şi al vieţii, scrise de profesori care au gândit asupra acestei chestiuni.

Unul din aceşti profesori este de părere că prima calitate pe care trebue s'o dovedească tânărul candidat este interesul pentru problemele de silvicultură şi economie forestieră, un interes pentru pădure. Acest interes poate fi unul ştiinţific, intelectual, pentru arbori, păduri, pentru natura în general, ceeace poate fi o înclinare sentimentală, o iubire pentru codri şi crânguri şi pentru viaţa în aer liber, pentru vânătoare şi pescuit în apele de munte, pentru turism şi pentru sport. Un element de aventură este ataşat acestei perspective de viaţă în pădure. Un îndemn poate fi gustul pentru o activitate de pioner, în sensul că viaţa la pădure pune probleme noui, prin care pot fi obţinute succese aducătoare de glorie, oferă dificultăţi care se cer învinse de caractere ferme, curajoase, spirite constructive. De orice fel ar fi interesul însă, un fapt e precis: se cer oameni care să nu ia în seamă lipsa de confort, eventualele pericole ale vieţii în pădure, şi nu stau la cumpănă când e vorba de a merge pe teren în condiţiuni nu totdeauna satisfăcătoare, deşi pot şti că o activitate de birou, într'un oraş, poate oferi o răsplată mai mare din punct de vedere financiar. Nu înseamnă că meseria de silvicultor înseamnă a trăi numai la pădure şi rău, însă cei care nu simt nici un interes pentru pădure şi problemele ei nu au ce căuta la silvicultură şi-şi fac lor, în primul rând, un mare bine, dacă se vor îndrepta către altă carieră.

O a doua calitate recunoscut ca neapărat necesară este adaptabilitatea. Adică, însuşirea de a se acomoda repede la noui situaţiuni, mediu şi oameni. Aceasta este calitatea care-l face pe om să se găsească „la el acasă" în orice împrejurare, loc sau sarcină ce i s'ar da, şi cu orice oameni ar avea de aface. Adaptabilitatea se exprimă prin următoarele: interes, curiozitate intelectuală, pentru situaţiuni neobişnuite, un punct de vedere obiectiv în judecarea şi luarea lucrurilor aşa cum vin, o intuire dibace a fondului situaţiilor create (date) şi un spirit de toleranţă faţă de alţii, al căror mod de viaţă, punct de vedere şi manieră de a vorbi ar fi diferite de ale sale.

Silvicultorul trebue să aibă un mare grad de încredere în sine, pentrucă în permanență este chemat să-și asume mari responsabilități, care cer o hotărîre proprie și acțiune. Silvicultorul trebue să aibă inițiativă în judecată și faptă, și o imaginație activă.

Inginerul silvic se întâlnește totdeauna cu probleme noui, complexe și greu de rezolvat. El trebue adesea să deschidă drumuri noui pentru a ajunge la o soluțiune. De aceea, e necesar să știe să privească înainte, să întrevadă posibilitățile de lucru puțin recunoscute, să fie gata a trece la acțiune chiar dacă până la realizare, e nevoe de mult timp. O minte sprintenă, plină de resurse, o supleță intelectuală se cere totdeauna pentru a învinge obstacolele. In practica profesiunii, trebue să dovedească o abilitate administrativă, în care însușirile intelectuale și calitățile personale joacă primul rol.

Nu este ușor, adesea este chiar imposibil, să se spună dela început unui student dacă posedă sau nu calificările esențiale pentru a reuși în cariera silvică, cel puțin până ce nu a fost câtva timp într'o școală. Adesea, însușirile importante nu apar până ce omul nu a avut anumite responsabilități. Este cazul, în acest sens, de abilitatea administrativă, încrederea în sine și adaptabilitatea. Dar, pe de altă parte, sunt alte manifestațiuni care pot indica tânărului student că nu este în cea mai corespunzătoare profesiune pentru însușirile lui, ca: neplăcerea pentru viața și activitatea la pădure, lipsa de interes pentru silvicultură, stângăcia în mânuirea instrumentelor și uneltelor, inabilitatea în coordonarea principiilor cu practica, lipsa de stăruință în studii și lucrurile practice, etc.

Un alt îndrumător de tineri și-a spus cuvântul așa: cariera de silvicultor, ca activitate de viață, nu va satisface complet decât pe omul iubitor de teren, de viață în aer liber, nu pe omul de birou, pe omul iubitor de sport și viață mai aspră, (în opoziție cu comoditatea și luxul); cariera de silvicultor este indicată pentru cei care nu se tem de frig sau de ploaie, de foame sau sete, de oboseală, pentru cât pot da acestea ca un gust particular și farmec vieței; indicată pentru acei cari iubesc pe ceilalți oameni, care doresc societatea celorlalți semeni, fie culți sau analfabeți, mai aspri sau asemenea lor, capabili să se împrietenească cu ei și să și-i facă prieteni. Să vină la silvicultură tineri care preferă o viață plină de surprize, cu o notă de aventură, nu cei care se așteaptă la o viață „pusă pe note" mai dinainte; cei ingenioși, plini de resurse, tari de cuget, independenți, în stare să-și țină companie lor înșile, niciodată speriați sau doritori de solitudine.

Să vină la silvicultură cei care iubesc natura, în toate formele ei, și au ochi să vadă, minte să priceapă, să noteze, să compare și să gândească, putere de observare și interpretare.

Până aci cu citatele. Chiar dacă în țara noastră vor fi fiind alte condițiuni, se poate totuși conchide, că ingineria silvică este mai mult decât o profesiune, o concepție de viață. Tinerii noștri viitori colegi vor medita poate la aceste teste schițate mai sus, spre binele lor și al profesiunii, al pădurilor și al țării. Fructul acestor reflecțiuni îl vom vedea în rezultatele primului an școlar. In orice caz un fapt se reține: la porțile carierii de inginer silvic bat mulți tineri, mai mulți decât la alte categorii de ingineri.

● **Conferința de coordonare** a M. A. D., în săptămâna 15—20 Decembrie, în București, a întrunit pe reprezentanții unităților exterioare și centrale din sectoarele agricol, forestier și veterinar pentru realizarea următoarelor obiective: 1) Contact în vederea orientării organelor de teren asupra problemelor în perspectivă; 2) Critica activității de până acum; 3) Schimbul de experiență între cei ce activează pe teren; 4) Verificarea și ajustarea programelor de lucru pentru prima parte a anului 1948 și coordonarea activității unităților din exterior; 5) Unificarea sistemelor de lucru pe întreg ministerul și imprimarea din ce în ce mai pronunțată a ritmului și metodelor noui de lucru.

Conferința a fost inaugurată într-o ședință comună după care s'a trecut la lucru pe sectoare. Sâmbătă 20 Decembrie s'a ținut ședința de închidere.

Forestierii, împărțiți și ei în două grupe, M.A.D. și C.A.P.S., au avut următorul program: I) pentru lucrul în comun, trei probleme: aspecte noui în procesul de producție forestieră, constituirea unităților economice în cadrul legii Apărării Patrimoniului Forestier, Statistica forestieră (scop și rezultate); II) grupa M.A.D.: Pădurile de protecție în regimul legii A.P.F.; cadrul de organizare al lucrărilor de amenajare și cadastrul forestier, organizarea pazei și asistenței în cadrul A. P. F., Programul de lucru. Chestiuni de personal, contabilitate, buget, sintezele conferinței; III) Grupa C.A.P.S.: situația la 15.XII.1947 a exploatărilor și măsurile luate pentru intensificarea lor. Mersul industrializărilor și semiindustrializărilor, măsuri luate pentru mărirea producției; problema reducerii prețului de cost; stadiul valorificării (măsuri pentru activare); consecințele aplicării deciziei Nr. 132/1947 a Comisiunei de redresare economică și stabilizare monetară pentru C.A.P.S.; problema revizuirii bugetului și a finanțării; concluzii. Firul conducător al problemelor l-au constituit legea Nr. 204 pentru apărarea patrimoniului forestier și deciziunea ministerială Nr. 137/947. Este de menționat în mod deosebit, că acestei conferințe i s'a acordat toată importanța de conducerea Ministerului, care, prin prezența domnilor miniștri și secretari generali ca și prin conducerea desbaterilor au onorat lucrările expuse.

Conferința aceasta de coordonare, ținută la o jumătate de an după conferința din 8—15 Iunie, a avut caracterul unui exercițiu spiritual practicat de oricine caută să-și verifice rezultatele activității în raport de programul de lucru propus. Desigur, referatele prezentate, desbaterile, cuvântările domnilor miniștri și secretari generali vor vedea lumina publicității, încât colegii care nu au participat, vor lua cunoștință în detaliu, la vreme, despre ceeace s'a vorbit. În cadrul acestei cronici fugare, notăm însă cu toată gratitudinea omagiile de mulțumire pentru începuturile de muncă remarcabile, aduse de d-l Ministru Prof. Tr. Săvulescu, Corpului silvic, în ședința de închidere a conferinței. Cu această ocaziune d-sa a relevat faptul că inginerii silvici au luat măsuri pentru regenerarea pădurilor exploatate, exprimând speranța că aceste măsuri sunt mai susținute chiar de cât par a fi. A subliniat necesitatea rezolvării problemei enclavelor („bubele" pădurii), importanța refacerii terenurilor degradate din domeniul forestier, examinarea atitudinii Corpului în aceste chestiuni (pe ce drumuri mergeți? ce planuri aveți? ce răspundere aveți?). În privința regenerării pădurilor, toți inginerii silvici sunt răspunzători. Trebue să se știe dacă s'a făcut bine ceeace s'a făcut până acum, trebue ca toți să cadă de acord asupra unui plan de lucru. O realizare de căpetenie este statistica forestieră, care, cu toate imperfecțiunile ei, a reușit să dea o imagine a avuției forestiere naționale. În concluzie este necesară o cât mai strânsă colaborare între serviciile din minister, facultate, Institutul de cercetări forestiere, unități exterioare, pentrucă este necesară și o schimbare de mentalitate: am ieșit din epoca romantică, am intrat în valorificare. Nu mai creștem păduri pentru ele însile. Desigur, pădurea trebue păstrată, dar și făcută să producă.

Succesul conferinţei nu se mărgineşte, însă, numai la clarificarea problemelor de rezolvat. Participarea conducerii ministerului este o dovadă elocventă că economia forestieră a obţinut recunoaşterea importanţei ei fireşti în ansamblul economiei naţionale. Nu se mai vorbeşte despre silvicultură numai la congresele inginerilor silvici, iar factorii conducători nu iau cunoştinţă despre problemele forestiere numai din moţiunile prezentate la sfârşit de congres. Conducerea ministerului însuş pune probleme. S'a schimbat ceva. In sfârşit, conferinţa de coordonare, a oferit prilejul unei revederi între colegi (cari nu totdeauna veneau şi la adunările societăţii), ceeace duce la schimb de păreri, de experienţe, la strângerea raporturilor, la întărirea spiritului de corp, dar în acelaş timp la o cunoaştere şi a problemelor celorlalte sectoare din minister, agronomic şi veterinar, ceeace contribue la o înţelegere a colaborării pe bază de cunoaştere, respect reciproc şi interes superior.

● **Liceul Tehnic Silvic** este o nouă formă de şcoală, de care dispune învăţământul nostru mediu: a fost înfiinţat prin legea învăţământului tehnic publicată în Mon. Oficial Nr. 182 din 18 Iulie 1947. Realizarea a început la Brăneşti, vechea cetate tradiţională a silvicultorilor români, unde din toamna aceasta funcţionează cu prima clasă a V-a. De fapt, conform legii ar fi trebuit să înceapă cu cl. IV. Dar fiind însă că gimnaziile unice nu au dat încă absolvenţi, s'a organizat prin cl. V-a cu elevii absolvenţi ai cursului inferior de liceu şi — detaliu important — absolvenţi ai şc. de brigadieri. Recrutarea elevilor s'a făcut pe baza de concurs (s'au prezentat 44 candidaţi: 17 respinşi, 3 neprezentaţi, 24 elevi urmează cursurile). Scopul liceului technic silvic este pregătirea personalului mediu. Absolvenţii liceului sunt conductori silvici. Cursurile ce se predau în şcoala sunt de trei categorii: I. Cultura generala (asemănătoare programului de liceu), II. materii fundamentale, constituite din ştiinţele de bază ale specialităţii: matematici, ştiinţe naturale, fizico-chimice, plus aplicaţiile practice pentru lucrări de topografie, construcţii, transport, maşini; III. Cultura de specialitate: silvicultură, amenajament, vânătoare, etc. In primele două clase, IV şi V, se fac specialităţi mai puţine, pentrucă elevii nu au cultura generală de baza, mai mult se face în cl. VI-a şi a VII-a. In cl. VIII, numai practică. O chestiune de rezolvat va fi în legătură cu bacalaureatul: să se dea după absolvirea cl. VII sau după practica din cl. VIII-a? Cine ia bacalaureatul are dreptul a urma şcoala politehnică. Legea prevede chiar că absolvenţii cu media 8 pe ultimii trei ani au dreptul să fie admişi în facultate, fără examen. Legea este şi mai generală: absolvenţii au dreptul să intre la orice facultate din sectorul M.A.D.: veterinară, silvică, agronomie; ceeace ar putea fi, în fond, discutabil, întrucât pregătirea este destul de diferită, şi un lucru este să pregăteşti un ajutor de veterinar şi altceva un conductor silvic. Ar însemna că tot ce a învăţat să arunce peste bord. Ce trebue unui veterinar topografie, cadastru, maşini, dendrometrie, amenajament, etc.? Singura explicaţie probabilă a largheţei legii este posibilitatea ce trebue să se ofere unui tânăr, care s'ar fi orientat greşit în carieră, de a se putea îndrepta către şcoala cea mai corespunzătoare însuşirilor lui.

In orice caz, reţinem pentru istoricul şi evoluţia carierii de silvicultor (în general vorbind), faptul că în 1947 încă o categorie de profesionişti ai codrului este în curs de pregătire. Ceeace ar putea să însemneze ca în Tara Românească a început a fi cunoscută această meserie. O dovadă mai este şi în faptul că în toată ţara sunt numai la 8 şcoli 1030 de elevi. Deci, cadrele sunt în curs de formare pentru o intensificare a culturii şi valorificării pădurilor. *I. Bălănică.*

ACUM 50 DE ANI

Răsfoind paginile, vechi numai de o jumătate de secol, ale revistei noastre, încerci adeseori scepticismul acelui scriitor care spunea: că istoria este în fond o poveste tristă și repetată, dacă judeci după străduințele neîmplinite și după constatarea că prea puțin se învață, din câte s'ar putea, din istorie. Neîmpărtășind în totul pesimismul menționat, rețin totuși ca semnificativ faptul că și noi astăzi ne agităm tot cam pe acelaș gen de probleme ca și predecesorii noștri. Ce să însemneze aceasta? Că n'am făcut nici un pas înainte? Sau, că problemele sunt de atari proporții încât în două-trei generații nu se pot, pentrucă nu s'au putut, rezolva? Ori, condițiunile istorice, politice, sociale, economice, au reînoit mereu temele, făcându-le permanent actuale? Să fie adevărat reproșul care ni se aduce, că nu ducem lipsă de idei, ci de stăruință, de perseverare, în executarea unui program odată adoptat? Sunt acestea, păcate ale silvicultorilor sau ale Românului în genere? Înclin să cred mai degrabă, că, în adevăr, ideile forestiere au acest destin, nu prind decât în timp îndelungat, după cum se spunea mai înainte în lumea silvicilor: die Keimruhe forstlicher Gedanken dauert hundert Jahre. Dacă este așa, nu avem de ce ne descuraja. Cu atât mai mult, cu cât în zilele noastre oficialitatea a luat precis atitudine în chestiunile forestiere, pentru a căror realizare s'au întocmit programe de lucru precise, s'au edictat legi și s'a pornit la realizarea pe teren cu tot aparatul necesar de tehnicieni și specialiști, la care se adaugă acțiunea de lămurire a poporului, pentru a se avea colaborarea conștientă, nu impusă pe cale polițienească.

Încât, pentru a încheia aceste reflecțiuni, trebue totuși să fim recunoscători acelora care au pus problemele mai întâi în țara noastră, atrăgând atențiunea conducătorilor asupra lor și menținându-le — cum se spune azi — pe agenda preocupărilor permanente în paginile Revistei Pădurilor, și prin ele, cel puțin în cercurile silvicultorilor.

Exemple pentru aceste considerațiuni schematice abundă și în ultimul trimestru al anului 1897 al Revistei Pădurilor.

Petre Antonescu scrie despre „*Casele forestiere*" (pg. 285—292) așa cum gândim și noi astăzi. Este vorba despre locuințele necesare șefilor de ocoale, brigadierilor și pădurarilor, astfel încât să se asigure executarea serviciului în condițiuni optime, dar și un standard civilizat pentru viața cea de toate zilele a omului pus în serviciul colectivității. Și pentrucă era în discuțiune o activitate de construcții desfășurată în toată țara, Antonescu cerea întocmirea unui plan (program) pe patru-cinci ani, pentru ca munca să fie organizată. Argumentarea și concluziunile lui pot (și azi) servi cui întocmește un memoriu justificativ pentru construcțiuni necesare personalului forestier.

Despre „*Pădurile din Canada*" (pag. 292—294) se dau informațiuni după mai multe articole din Timber Trade Journal și un raport al d-lui G. Johnson, așa cum și le rezumase *G. Statescu* din Buletinul Ministerului de Agricultură din Franța. Reținem sensul articolului: setea de a cunoaște, nobila curiozitate pentru tot ce este forestier peste hotare, astfel încât din cele aflate să se poată servi cauza pădurilor din țară. Exemplu: lupta împotriva exploatărilor nechibzuite (fără a se asigura raportul susținut și proporția speciilor valoroase), lupta împotriva incendiilor (care distrug mai mult chiar decât exploatările), etc.

In „*Influența pădurilor asupra inundațiilor*" (pag. 309—316), *N. C. Nădejde* își continuă articolul început in nr. precedent al revistei, susținând teza că pericolul inundațiilor se poate preîntâmpina dacă se lecuește răul la origina lui: „conservarea și restaurarea terenurilor din munți". Cu alte cuvinte, reîmpădurirea basinelor râurilor cu aspect torențial. Exemplificarea este aceeași ca a noastră: Valea Teleajenului, Valea Prahovei, Valea Slănicului, Valea Trotușului, Valea Tazlăului, etc. Trebue să subliniem că pe lângă argumentarea de ordin tehnic in susținerea tezei, adaogă pateticismul unei scene trăite de el in Franța in 1895, când a asistat într'un sat, la solemnitatea predării către serviciul silvic a terenurilor unei comune din Alpi, unde din cauza despăduririlor viața nu mai era posibilă. Primarul, care preda terenul, pleca după solemnitate împreună cu ultimii locuitori, emigrând in Algeria, lăsând satul pustiu. Evocarea acestei scene este plină de învățăminte.

Nici lupta împotriva risipei nu era neglijată. *Psm* (pseudonimul lui P. S. Antonescu-Remuș?) scrie despre „*Așchia*" (pag. 316—320) cum am scrie noi in 1947 despre micșorarea sau folosirea deșeurilor din exploatare. In fond, pledează pentru o întrebuințare cât mai generalizată a ferăstrăului in locul toporului, tocmai in vederea micșorării pierderilor care se ridicau până la 33% din materialul exploatabil. Notează cu această ocazie amănuntul că ferăstrăul a fost folosit la exploatări pentru prima oară, in Moldova la 1877 in „pădurea Adjud de peste Milcov", iar in Muntenia, la Ploscuțeni și Pestena in Dolj in anul 1882. Are grijă deasemeni să insiste asupra unei tăieri a trunchiurilor cât mai aproape de fața pământului netedă și pieziță când e vorba de a se asigura lăstărirea.

B. U. Nengor in „*Referințe la legislația silvică română*" (pag. 328—330) tratează despre ceeace cuprinde legea apărării patrimoniului forestier: amenajamente, ridicări in plan, hotărnicii, silvicultori recunoscuți pentru întocmirea amenajamentelor. Articolul trădează solide cunoștințe juridice, un vocabular de om din societatea cărților, dar și un spirit combativ, pasionat, gelos pentru atributele profesiunii de silvicultor și totuși o atitudine plină de tact, distinsă, pentru a evita polemica cu „cei in drept".

In sfârșit, din activitatea societății reținem titlurile conferințelor programate pentru iarna 1897/98: Intrebuințarea chimică a lemnului în arte și in industrii (S. P. Radianu), Pășunatul in pădurile statului (Th. G. Pietraru) și Pădurile rășinoase din Țară (Florian Davidescu).

Pour la bonne bouche, o ultimă informațiune: Venitul pădurilor Statului pe exercițiul 1896—1897, care se închidea la 30 Septembrie 1897, a fost de lei (aur!) 4.658.206,88 (și optzeci și opt bani!). Prevederile fuseseră de lei 3.970.000. Deci și ei depășeau norma. Scăzându-se cheltuelile, a rămas un venit net de 3.370.614 lei (aur!). Frumos rezultat! Păcat însă, că, uitându-ne la cheltueli, constatăm că pentru salarii sunt 1.211.360 lei (personal superior, arhivă, brigadieri și pădurari), in schimb numai 144.000 lei au fost întrebuințați pentru „cheltueli diverse" — faceri de studii, exploatări in regie, lucrări culturale, pepiniere, plantațiuni, instrumente, furnituri, chirii, etc.

Cifra aceasta, in proporția bugetului judecând, se pare că explică multe, încât, dacă și in bugetele următoare tot așa va fi fost, mirarea pentru ceeace s'a întâmplat in decenii dearândul, își găsește răspunsul.

O întrebare se desprinde din aceste priviri asupra trecutului: ce este și poate fi nou în silvicultură? Problema? După cât se pare nu atât problema, cât mentalitatea, spiritul, adică omul, pentrucă, iarăș după cum spuneau cei vechi, omul este măsura tuturor lucrurilor. Şi a problemelor.

I. Bălănică

CRONICA EXTERNĂ

● Economia forestieră jugoslavă în cadrul planului cincinal.

Economia jugoslavă a fost greu încercată de împrejurările războiului: prăbușirea totală a organizației de stat, ocuparea completă a teritoriului național, luptele crâncene dintre formațiile de partizani și armata germană, au adus fiecare partea lor la această slăbire. Chiar înainte de războiu, Jugoslavia conta printre cele mai înapoiate țări din punct de vedere industrial și agricol, disputându-și — împreună cu România și Bulgaria — ultimele locuri în statisticele economice antebelice.

După eliberare, popoarele jugoslave au înregistrat mari progrese în opera de vindecare a rănilor războiului, atingându-se nivelul din 1939 în multe sectoare de producție, iar în altele depășindu-se chiar. Pentru a se grăbi procesul de reconstrucție al țării, pentru a se asigura un ritm rapid de desvoltare republicilor înapoiate din punct de vedere economic și pentru a se elimina evidenta disproporție dintre suprastructura socială și politică avansată a noii Jugoslavii și baza sa economică înapoiată, Adunarea populară, în ședința din 28 Aprilie 1947, a adoptat *Legea planului cincinal pentru desvoltarea economiei naționale a Republicei federative populare a Jugoslaviei* *).

Sarcinile fundamentale ale planului cincinal sunt: a) lichidarea stării înapoiate a economiei și tehnicii; b) consolidarea forței economice și defensive a țării; c) desvoltarea sectorului de stat al economiei naționale și a noilor raporturi de producție ce decurg din el; d) ridicarea bunei stări generale a muncitorilor din toate cele 3 sectoare economice: de stat, cooperativ și privat.

Temeiul acestei desvoltări îl constitue industrializarea și electrificarea planificată conform tehnicii moderne și mai ales *crearea unei industrii grele* — în special a industriei siderurgice și a celei de mașini — suficient de puternică, ca să devină în scurt timp noua bază de producție de utilaj tehnic, absolut necesară pentru transformarea și echiparea tuturor ramurilor economiei naționale.

Pentru a releva amploarea concepției și rezultatele ce se contează a se obține facem loc altor câteva caracteristici ale planului: se va ridica venitul național la 255 miliarde dinari în 1951 (față de 132 miliarde în 1939); se vor face investiții, în cursul perioadei de 5 ani, de 278,3 miliarde dinari; valoarea totală a producției va fi ridicată la 266,7 miliarde dinari în 1951 (față de 116,5 miliarde în 1939); se va întări și desvolta fără încetare sectorul economic de stat; se vor desvolta mijloacele de transport.

Datorită acestei planificări se prevăd sporiri în diferitele sectoare de producție care merg dela 50% (agricultura) până la 1000% (ind. electrică), față de anul de bază 1939. Planul este în vigoare dela 1.I.1947.

Locul pe care-l ocupă economia și industria forestieră în cadrul planului cincinul este acela pe care-l desemnează necesitățile de refacere ale pădurilor și cerințele unei administrări raționale.

---

*) Loi du plan quinquennal de développement de l'économie nationale de la République fédérative populaire de Yougoslavie (1947—1951) Beograd 1947.

Jugoslavia ocupa în 1940 locul al 7-lea din Europa, în ce privește întinderea pădurilor (7.780.000 ha.), adică 30,6% din suprafața țării. Statul dispunea de 40% din păduri *). Din aceste păduri s'a recoltat până în 1939 — întocmai ca și din cele ale României — cantități cu mult mai mari decât cele corespunzătoare creșterilor, atacându-se astfel capitalul-lemn, cu scopul de a obține cu orice preț produse pentru export.

Actualii conducători ai economiei forestiere jugoslave nu înțeleg să mai meargă pe acest drum. Dintre toate ramurile de producție, singură exploatarea pădurilor nu va ajunge nivelul din 1939. Se vor recolta 18.5 mil. m³ față de 22.7 mil. m³ în 1939 (81%). In schimb suprafața împădurită anual va fi de 20.000 ha în 1951, față de 9046 ha în 1939 (222%). Se vor face investiții de 3.6 mld. dinari (1.8% din totalul investițiilor).

Din mulțimea detaliilor planului reținem următoarele deziderate, care dau o idee destul de clară asupra orientării economiei și industriei forestiere jugoslave în viitorii 5 ani.

Planul economiei de combustibil prevede înlocuirea la maximum posibil a lemnului folosit drept combustibil pentru industrie și pentru încălzitul locuințelor prin cărbune de calitate adecvată. Ca forță motrice în industria lemnului se va folosi în principal gazul de lemn și deșeurile.

Planul lucrărilor de cultura și exploatarea pădurilor impune împădurirea a 100.000 ha. suprafețe neregenerate, incendiate, stâncoase, în scopul ameliorării regimului apelor, protecției terenurilor agricole și sporirii producției pădurilor. Sunt programate lucrări de ameliorarea arboretelor pe 150.000 ha; deasemenea vaste lucrări de apărarea solului contra vântului și apelor, de apărare a terenurilor agricole, a liniilor de comunicație și a clădirilor contra torenților și alunecărilor și se va proceda la ameliorarea a cel puțin jumătate din sectoarele de torenți înregistrate. Se vor măsura și amenaja cel puțin 1.000.000 ha păduri (13% din supr. totală).

Se va urmări desvoltarea la maximum a activității institutelor științifice, care vor urmări în deosebi cercetarea condițiilor favorabile pentru înmulțirea arborilor, înmulțirea speciilor repede crescătoare existente, necesare industriei lemnului și introducerea altora noi, reducerea cheltuielilor de împădurire prin mecanizarea lucrului și printr'o extindere a metodelor de însămânțare în locul plantațiilor; studiul măsurilor de protecția pădurilor, al proprietăților tehnice ale lemnului, al întrebuințărilor sale optime în industrie.

Se vor pregăti cadre de muncitori de pădure permanenți.

Reducerea deșeurilor la exploatare, la manipularea și transportul lemnului și întrebuințarea lor la fabricarea de produse utile. Inlocuirea lemnului de construcție prin alte materiale, pentru construcția caselor, pentru nevoile minelor și ale comunicațiilor mai ales pentru traverse. Reducerea prin tipizare a consumului de lemn în dulgherie și în fabricarea mobilelor. Asigurarea unei mai bune utilizări a lemnului de foioase mai ales a celui de fag în industria cherestelei.

In scopul mecanizării lucrului se vor introduce 2000 ferăstraie portative cu motor și electrice. Se vor dota pădurile cu macarale în scopul mecanizării cu 30%

---

*) E. A. — Les forêts de la Yougoslavie — Journal Forestier Suisse. Nr. 3/950.

a încărcării şi descărcării. In vederea punerii în exploatare a noi masive forestiere se va construi o reţea deasă de drumuri pentru vehicule cu tracţiunea animală, încă 250 km. drumuri pentru tractoare, 700 km. pentru camioane, 200 km. linii cale ferată îngustă şi 50 km. de funicular. Pentru mecanizarea transporturilor se vor procura 600 tractoare, 700 camioane, 100 locomotive şi un mare număr de vehicule cu roţi pneumatice pentru tracţiunea animală. Cel puţin 40% din vehiculele motorizate vor folosi drept combustibil cărbunele de lemn sau lemnul.

Se vor construi 100.000 m² de clădiri pentru serviciile de administraţie şi se vor organiza servicii de protecţie contra incendiilor şi maladiilor parazitare ale arborilor.

Planul industriei lemnului prevede desvoltarea industriei lemnului în scopul utilizării cât mai complete a tuturor materiilor prime disponibile, obţinute prin exploatarea pădurilor, precum şi a deşeurilor dela fabricile de cherestea. In acest scop se vor înfiinţa *combinate* (întreprinderi integrate) pentru industria lemnului. Intrebuinţarea la maximum posibil a lemnului de fag.

Concentrarea micilor fabrici de cherestea, lichidându-se cele învechite şi inutile, şi repartizarea în mod judicios a noilor fabrici, în aşa fel încât capacitatea totală a tuturor fabricilor să nu depăşească 1.65 mil. m³ cherestea. Dotarea fabricilor cu instalaţii pentru uscarea artificială a lemnului.

Sporirea în 1951 a producţiei industriei de mobile de 3.9 ori, în raport cu 1950 şi creearea de noi fabrici de lăzi, butoaie, caroserii. Creearea unei noi industrii de case prefabricate, constituite din piese prefabricate cu bază de fibră de lemn. Ridicarea producţiei de contraplacaje la 48.400 m³.

Desvoltarea industriei chimice a lemnului şi introducerea în 1951 a hidrolizei lemnului cu o producţie de 1800 tone alcool.

Ansamblul lucrărilor preconizate vor aduce o ieftinire a costului vieţii, prin reducerea preţului de cost al produselor, care pentru industria lemnului va atinge 55% în 1951.

Stările economice jugoslave prezintă multe asemănări cu cele româneşti. Ţara noastră, care se află într'o epocă premergătoare planificării, va şti desigur să tragă învăţămintele potrivite din experienţa jugoslavă, care împlineşte un an la 31 Decembrie 1947.

N. Şt. Dumitrescu

● **„Interagra".** In Cehoslovacia, funcţionează un nou organism internaţional de importanţă pentru economia forestieră „Institutul pentru colaborare internaţională în agricultură şi silvicultură din Praga". Scopul acestui institut este studierea şi aprofundarea problemelor economice din domeniul agriculturii şi silviculturii, în special în ţările slave şi dunărene. După cum se precizează în adresa oficială, care ne informează în materie, Institutul este de fapt o secţiune a Ministerului de Agricultură Cehoslovac. A fost înfiinţată însă, cum s'a arătat, în urma conferinţei din Iulie a. c. dela Marianske Lazne a economiştilor şi technicienilor din agricultură şi silvicultura ţărilor slave (U.R.S.S., Polonia, Jugoslavia, Bulgaria).

Institutul acesta va edita o publicaţie periodică, „Interagra", ce se va tipări în limbile rusă, engleză şi franceză. Cuprinsul revistei: probleme economice şi informațiuni în legătură cu economia politică și organizarea agriculturii și silviculturii din țările dunărene și slave.

Pe baza lucrărilor organelor de resort, s'a aprobat constituirea unui comitet special de legătură cu Institutul. Comitetul funcționează în cadrul M.A.D. Pentru realizarea unei colaborări eficiente, sunt necesari corespondenți permanenți la „Interagra". In acest scop, s'a solicitat direcțiilor din M.A.D. materialul redacțional, care, înainte de a fi trimis la Praga, va fi citit în cadrul Comitetului de redacție român.

Colegii din exterior, în contact permanent cu terenul, cu realitatea vie, au un prilej mai mult pentru a aduce la cunoștința oamenilor de specialitate din țările vecine și prietene aspectele actuale ale economiei forestiere române.

● **„Unasylva"** este numele revistei forestiere mondiale editată de FAO (organizația pentru alimentare și agricultură) din cadrul Națiunilor Unite (ONU). Primul număr al revistei (Iulie-August 1947) se prezintă în condițiuni tehnice superioare. Coperta este simbolică: globul pământesc, susținut de un arbore, exprimând în felul acesta opinia că fără pădure nu este viață, sau altfel vorbind, că existența pădurilor condiționează existența oamenilor.

Cuprinsul revistei, variat. In acord cu principiile secțiunii forestiere FAO din cadrul Organizațiunii Națiunilor Unite, se discută probleme și se dau informațiuni în vederea unei cunoașteri mai bune a pădurilor și a unei utilizări cât mai rezonabile a produselor forestiere. Fără a intra în amănunte, cităm titlurile articolelor: Dispariția pădurilor tropicale din Africa, (descripție geografică, fitosociologică, importanța economică, legătura cu omul). Exploatarea pădurilor (sensul exploatărilor — regenerarea și folosirea materialului recoltat —, procedee de a folosi lemnul cât mai economic, diferite întrebuințări moderne ale lemnului etc.). Creșterile în pădurile de pe glob. (Expunerea pe scară mondială, studiu economic de ansamblu). Lipsă de lemn sau abundență în USA (descrierea condițiunilor economiei forestiere din USA). Cercetarea științifică forestieră în Canada (Informațiuni relative la stațiunile de experimentare, protecția pădurii, ridicările fotogrametrice, organizarea laboratoarelor de cercetarea pădurilor forestiere etc.). In rest, informațiuni în legătură cu organizarea secțiunii forestiere din FAO. Conferințele internaționale și activitatea forestieră în diferite țări în diferite domenii: silvicultură, politică forestieră, reîmpăduriri, protecție, tehnologia lemnului, etc.

● **Schimbul de reviste de specialitate** este un mijloc pentru atingerea unui scop. Informația actuală asupra mișcării ideilor, progresului, în domeniul respectiv. Pe de altă parte, știința este un factor de apropiere între popoare. Și revistele servesc știința, deci, implicit cunoașterea reciprocă. Schimbul este o formă de relații, iar acestea exprimă o anumită activitate de gen superior, care marchează gradul de evoluție al societății. Iată pentru ce considerăm interesant să dăm câteva informațiuni cu privire la revistele care sosesc pentru silvicultorii români. Revistele au acest mare rol, care nu trebue uitat, anume, că asigură o circulație a ideilor de actualitate, în mai mare măsură decât cărțile, deși ca valoare științifică s'ar putea să fie inferioare acestora. Este alt gen de literatură. Un capitol dintr'o carte poate fi oricând mai complet decât un articol de revistă, unde prin firea lucrurilor, expunerea unei teme este mai comprimată. Insă, avantajul unei circulații mai intense poate servi mult mai util o idee decât o documentare savantă, dar greoaie și puțin accesibilă, dintr'o carte doctă dar necunoscută.

In cele ce urmează, menționăm revistele primite la biblioteca Soc. „Progresul Silvic" și ICEF. *Cehoslovacia*, Lesnika Prace; *Jugoslavia*, Sumarski List, Gozdarski Vestnik; *Polonia*, Polana și Lucrările Institutului de Cercetări forestiere; *Bulgaria*, *Gorsko stopanstvo*, din URSS se vor primi cu începere din Ianuarie 1948 „Industria Forestieră" și reviste de soluri, botanică, zoologie; *Franța*: Revue des Eaux et Forêts, Revue du bois et de ses applications, Revue internationale du bois et des matières premières végétales, Bulletin de la Société de Franche-Comté et des provinces de l'Est, Bulletin officiel de la Fédération nationale des syndicats de propriétaires forestiers sylviculteurs; *Elveția*: Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen unit cu Journal Forestier Suisse, Wald und Holz, Analele Inst. de Cercetări Forestiere; *Belgia*: Pêche et pisciculture; *Suedia*: Analele Inst. de Cerc. Forestier, Skogen, Foi volante; *Italia*: L'Italia forestale et montana; *Olanda*: Jaarverslag.

Ca încheiere, o scurtă întâmplare: la un examen de diplomă de inginer agronom, la una din facultățile din țară, profesorul de fitopatologie, cunoscut pentru severitatea lui, prezida Comisia respectivă. Toți candidații se așteptau să fie interogați din specialitatea profesorului și deci se pregăteau febril. Președintele însă, apreciind caracterul examenului, diplomă — cunoștințe generale, de ansamblu, sinteză, etc. — nu a pus întrebări din fitopatologie, ci a întrebat pur și simplu pe candidați, despre revistele de specialitate din țară și din străinătate, dacă cunosc cel puțin titlurile, unde apar, cam ce materii tratează, etc. Răspunsurile au fost negative. De unde concluzia, că școala trebuie să se ocupe și de orizontul studenților. Revistele dau acest orizont studenților ca și profesioniștilor. Mai ales după evenimentele războiului, când știința a înregistrat mari progrese iar economia țărilor mari schimbări, se simte necesitatea unor informațiuni. Bibliotecile de specialitate stau la dispoziția colegilor și studenților în acest scop.

T. Bălănică

LEGISLATIVA

Legi și decizii de interes forestiere.

1 Iulie — 31 Decemvrie 1947

24) Decizia Nr. 16.902/947 a Min. Comunicațiilor prin care *tarifele pe liniile ferate particulare* exploatate de C.A.P.S. se fixează la nivelul tarifelor C.F.R. (M. Of. Nr. 148/2.VII.1947).

25) Decizia Nr. 4331/947 a Min. Ind. și Com. pentru modificarea art. 20 al dec. min. Nr. 4106 (publ. în M. Of. Nr. 110/16.V.947) referitoare la *raționalizarea consumului lemnelor de foc* pe anul 1947/48 (M. Of. Nr. 148/2.VII.1947).

26) I. D. R. Nr. 1176/947 prin care se declară păduri de protecție, în baza art. 1 al Legii pentru pădurile de protecție din 20.IV.1930 toate pădurile, pășunile împădurite, perdelele și plantațiunile făcute cu specii forestiere, situate pe o rază de 30 km. în jurul Capitalei. (M. Of. Nr. 151/5.VIII.1947).

27) Legea Nr. 211/947 pentru *organizarea Economiei Vânatului* (M. Of. Nr. 154/9.VIII.1947).

28) Decizia Nr. [illegible]/947 a M. A. D. referitoare la restituirea *garanțiilor de regenerare* depuse în cf. cu art. 3 Cod silvic, cu ocazia exploatării pădurilor tuturor categoriilor de proprietari (M. Of. Nr. 156/11.VIII.1947).

29) Decizia Nr. 412.391/947 a M. A. D. privitoare la prelungirea păşunatului vitelor în unele păduri, în condiţiunile deciziei Nr. 443/947 a M. A. D., publ. în M. Of. Nr. 169/24.III.1947 (M. Of. Nr. 158/14.VII.1947).

30) Legea Nr. 266/947 pentru *organizarea învăţământului* agricol, zootehnic, silvic şi veterinar, tehnic şi de popularizare (M. Of. Nr. 162/18.VII.1947).

31) Decizia Nr. 451.933/947 a Min. Finanţe pentru modificarea valorilor medii din tariful unitar al cifrei de afaceri, privind articolele referitoare la produse lemnoase. (M. Of. Nr. 164/21.VII.1947).

32) Decizia Nr. 1029/947 a M. A. D. referitoare la *regimul vânătoarei* (M. Of. Nr. 169/26.VII.1947).

33) Decizia Nr. 1017/947 a M. A. D. prin care se aprobă şi se publică statutul tip al *societăţilor de vânătoare* (M. Of. Nr. 170/28.VII.1947).

34) Decizia Nr. 4437/947 a Min. Ind. şi Com. referitoare la obligaţia întreprinderilor de placaje, furnire, panele de a realiza *planul de producţie* pe intervalul 1.VII—31.XII.1947 (M. Of. Nr. 170/28.VII.1947).

35) Regulamentul de serviciu al organelor onorifice prevăzute de art. 61 al Legii pentru organizarea *economiei vânatului*, publ. în M. Of. Nr. 114/947 (M. Of. Nr. 178/6.VIII.1947).

36) Decizia Nr. 4568/947 a Min. Ind. şi Com. referitoare la *preţurile maximale* de vânzare ale produselor din distilarea lemnului (M. Of. Nr. 187/16.VIII.1947).

37) Decizia Nr. 4592/947 a Min. Ind. şi Com. pentru fixarea *preţului maximal de vânzare al lemnelor de foc* (M. Of. Nr. 187/16.VIII.1947).

38) Decizia Nr. 49.049/947 a Min. Finanţe privitoare la fixarea tarifului publicaţiilor pentru amenajamentele de păduri (M. Of. Nr. 188/17.VIII.1947)

39) Decizia Nr. 4611/947 a Min. Ind. şi Com. pentru stabilirea *preţului maximal de vânzare a lemnului rotund şi cherestelei* (M. Of. Nr. 189/18.VIII.1947). Vezi rectificările publ. în M. Of. Nr. 200/1.IX.1947.

40) Decizia Nr. 4636/947 a Min. Ind. şi Com. relativă la fixarea *preţurilor maximale de vânzare al coajei de stejar, salcie*, etc. (M. Of. Nr. 193/22.VIII.1947).

41) Decizia Nr. 4661 a Min. Ind. şi Com. pentru stabilirea *salariilor muncitorilor de pădure* şi ale plutaşilor (M. Of. Nr. 193 bis/22.VIII.1947).

42) Decizia Nr. 1214/947 a M. A. D. pentru completarea deciziei Nr. 818/947 a M. A. D., referitoare la reglementarea *exploatărilor de păduri* (M. Of. Nr. 203/4.IX.1947).

43) Decizia Nr. 4741/947 a Min. Ind. şi Com. cuprinzând *planul de producţie* al întreprinderilor forestiere pe intervalul Sept.—Dec. 1947 (M. Of. Nr. 214/17.IX.1947).

44) Deciziile Nr. 1278/947 şi 1279/947 a M.A.D. referitoare la modalitatea de plată în lei stabilizaţi *a arenzilor dreptului de pescuit în apele de munte şi arenzilor dreptului de vânătoare*, care au fost achitate până la 15 August 1947 (M. Of. Nr. 222/26.IX.1947).

45) Decizia Nr. 4889/947 a Min. Ind. şi Com. relativă la *inventarierea întreprinderilor* industriale şi comerciale (M. Of. Nr. 228/3.X.1947).

46) Decizia Nr. 4879/947 a Min. Ind. şi Com. pentru stabilirea tarifelor maximale pentru *transportul lemnelor de foc* (M. Of. Nr. 230/6.X.1947).

47) Decizia Nr. 1332/947 a M.A.D. privitoare la *normele de avansare a inginerilor silvici* (M. Of. Nr. 231/7.X.1947).

48) Legea Nr. 382/947 referitoare la administrarea, exploatarea, controlul şi lichidarea bunurilor succesiunii „I. G. Mihail". Prin art. 2, pădurile supuse regimului silvic trec în administrarea şi exploatarea C.A.P.S.-ului (M. Of. Nr. 233/9.X.1947).

49) Decizia Nr. 81/947 a Comisiei ministeriale de redresare economică şi stabilizare monetară referitoare la recalcularea bugetului Statului. Prin art. 5 se abrogă *dreptul de lemne de foc* acordate gratuit în natură personalului silvic administrativ şi de specialitate din sectorul silvic din M.A.D., creat prin art. 83 al Legii de organizare a C.A.P.S.-ului din 14 Nov. 1946 (M. Of. Nr. 235/11.X.1947).

50) Decizia Nr. 85/947 a Com. min. redr. ec. şi stab. mon. privitoare la *stabilirea amenzilor şi despăgubirilor* prevăzute de legile silvice (M. Of. Nr. 240/17.X.947).

51) Decizia Nr. 260.681/947 a Min. Finanţe relativă la *modul de impunere al plutaşilor*. (M. Of. Nr. 243/21.X.1947).

52) J. C. M. Nr. 1426/947 prin care se supune *raţionalizării consumul lemnelor de foc*, pe durata 1.IV.1947—31.III.1948 (M. Of. Nr. 257/6.XI.1947).

53) Decizia Nr. 109/947 a Com. min. pt. redres. ec. şi stab. mon. referitoare la *modul de livrare al lemnelor* achitate integral sau parţial înainte de 14 Aug. 1947, de către instituţiile publice (M. Of. Nr. 270/21.XI.1947).

54) Decizia Nr. 1549/947 a M.A.D. pentru interzicerea exploatării şi comercializării *puieţilor de brad şi molid* (M. Of. Nr. 272/24.XI.1947).

55) Decizia Nr. 1560/947 a M.A.D. prin care se dă mandat C.A.P.S.-ului să încheie convenţiuni cu unii proprietari pentru stabilirea raporturilor dintre aceştia şi C.A.P.S., relative la drepturile ce rezultă pentru ei din calitatea lor de proprietari pe intervalul *administrării acestor păduri de către Stat*. Se referă la situaţia din Valea Trotuşului (M. Of. Nr. 277/29.XI.1947).

56) Decizia Nr. 5428 a Min. Ind. şi Com. pentru *clasificarea salariaţilor şi întreprinderilor* (M. Of. Nr. 283/6.XII.947).

57) Decizia Nr. 137/947 a Com. min. redr. ec. şi stab. mon. referitoare la unele *obligaţiuni ale proprietarilor de păduri* în ce priveşte exploatarea, aducerea în consum a materialelor exploatate şi industrializarea materialelor lemnoase (M. Of. Nr. 284/8.XII.1947).

58) Legea Nr. 344/947 pentru trecerea asupra Min. Ind. şi Com. a tuturor atribuţiunilor Preşed. Cons. Min. în legătură cu *Fondul ortodox român din Bucovina* şi S. A. „Domeniile Bucovina" (M. Of. Nr. 288/12.XII.1947).

59) Decizia Nr. 5314 a M.A.D. referitoare la stabilirea *tarifului pentru analizele de seminţe forestiere*, efectuate de I.C.E.F. (M. Of. Nr. 291/16.XII.1947).

60) Decizia Nr. 5529 a Min. Ind. şi Com. cu *preţul şi clasificarea lemnului şi cherestelei de carpen, tei, plop, etc.* (M. Of. Nr. 292/17.XII.1947).

61) Decizia Nr. 162/947 a Com. min. redres. ec. şi stab. mon. referitoare la întocmirea programului de nevoi locale în cuprinsul judeţului, pentru exploatările forestiere şi fabricile de cherestea (M. Of. Nr. 300/30.XII.1947).

62) Legea 346 pentru anularea dreptului de lemne de foc al personalului silvic. (M. Of. Nr. 299 bis/29.XII.947).

63) Legea 350 pentru sprijinirea creerii şi desvoltării întreprinderilor forestiere. (M. Of. Nr. 299 bis/29.XII.947).

N. Şt. Dumitrescu

RECENZII

REVISTE

CZECHOSLOVAKIA. Praga 1947. Mai. *Live forest* (Trăiască pădurea).

Din Republica vecină și prietenă, o publicație periodică, editată de Ministerul Informațiilor Cehoslovac, a dedicat un număr economiei forestiere naționale, folosind colaborarea Ministerului de Agricultură. Este deci, o publicație oficială. Redactată în limba engleză, — pentru a-și asigura probabil, o circulație cât mai vie în lumea specialiștilor din economia forestieră internațională, — și realizată în condițiuni tehnice de mare clasă, cuprinde, în cele circa 60 de pagini format mare (21×30 cm.), o monografie a avuției forestiere cehoslovace și industriilor anexe. Nu este un studiu științific, ci o lucrare de propagandă. Oricât ar displace cuvântul, însă în forma aceasta dusă, convinge. Satisface gustul prin desăvârșita tehnică întrebuințată (hârtie cretată, literă elegantă, clasică, formidabile fotografii, foarte numeroase și variate, excelente reproduceri — în culori — după tablouri cu subiecte din lumea pădurilor), dar răspunde și curiozității de a ști, de a afla, cât mai multe despre această imensă avere națională pe care o reprezintă pădurile pentru Cehoslovacia. Metoda întrebuințată pentru a realiza aceste două obiective, plăcutul și utilul, este simplă: multitudinea și diversitatea subiectelor, tratate în maniera reportagiilor rapide, telegrafice. Vorbă cât mai puțină, imagini cât mai multe. Mai nici un articol nu depășește o pagină. Majoritatea articolelor, pe cel mult o jumătate de pagină, adică 1000—1500 litere. Însă, nici o pagină fără fotografie. Din contră, multe pagini fără text, dar cu fotografii. Ele vorbesc dela sine, fiind mai elocvente de cât cele mai măiestre descripțiuni.

Subiectele articolelor: principiile conducătoare în politica forestieră cehoslovacă, probleme speciale ale politicii forestiere în Slovacia și soluția lor, planificarea în economia forestieră, controlul producției și distribuției lemnului de construcție, economia forestieră centrală și oficiul pentru industria lemnului în Slovacia, rolul social și economic al pădurilor de stat, pădurile de Stat în Slovacia, administrația comercială a pădurilor Statului, produsele pentru export ale pădurilor de Stat din Slovacia, pescuitul păstrăvului în apele forestiere, note asupra cerbilor din pădurile Slovace, vânătoarea ca factor economic și estetic, pădurea și ciupercile, evoluția istorică a organizației pădurilor particulare, cultivarea pădurii este baza economiei forestiere, transporturi forestiere, mecanizarea lucrărilor în pădure, activitate culturală (cărți, reviste, muzee, filme) în economia forestieră, rezultatele și obiectivele lucrărilor de cercetări și experimentațiuni, politica industriei de lemn din Cehoslovacia, fabrici de cherestea, traversele de căi ferate: o problemă europeană, industria lemnului în Slovacia, jucării pentru copii, mobila curbă — o specialitate a industriei cehoslovace, clădirile din lemn, presarea lemnului, industria placajelor, actualmente și în viitor. Sarcinile industriei de mobile, industria chibriturilor, industria creioanelor, industria hârtiei, etc.

Autorii, peste cincizeci la număr, s'au integrat în disciplina genului articolului adecvat publicației și au reușit să dea o informațiune utilă în puține cuvinte. Trebue să recunoaștem, este ceeace se chiamă un tur de forță. Dar au isbutit. Și-au servit țara și profesiunea.

Ca încheere, fie-ne permisă o recomandație: cât mai mulți dintre silvicultorii români să caute să vadă această publicație. Se găsește și la biblioteca Societății Progresul Silvic, și la biblioteca I.C.E.F. A venit și la Ministerul de Agricultură și Domenii. Textul englezesc să nu-i sperie. Fotografiile îi vor atrage și mulțumi. Vor avea de câștigat. Iar dacă limba nu este tuturora accesibilă și vor să se orienteze asupra economiei forestiere din Cehoslovacia, o carte mai amplă le stă la dispoziție în limba franceză. Anume, broșura intitulată „Forêts" din „Encyclopédie Tchécoslovaque", dintr'o colecție publicată în 1929 sub conducerea lui Oscar Butter și Bohuslav Ruml. Volumul în chestiune este redactat sub îngrijirea lui Vladislav Brdlik, (în editura Orbis din Praga), fiind tot o operă colectivă la care au colaborat J. Opletal (cunoscut de Români din lucrările dela Fondul Bisericesc din Bucovina), J. Sigmond, Alois Nechleba, V. Kabler, G. Jirsik, V. Sevcik, T. Mokry.

Ambele lucrări se întregesc: trecutul și documentația științifică în volumul lui Brdlik din enciclopedie, actualitatea vie și perspectivele de viitor în „Trăiască pădurea". Cetitorul care le consultă, nu se poate apăra de un sentiment de regret, că pentru pădurile țării noastre nu avem o lucrare corespunzătoare. Va căpăta poate un imbold pentru a colabora la o operă de acest gen, pentrucă este necesară o asemenea lucrare de sinteză nu numai pentru a ne recomanda peste hotare, dar chiar pentru noi înșine, pentru a ne cunoaște mai bine pădurile și profesiunea, noi silvicultorii și, mai ales, toți cei care trăim în această țară, datorită și pădurilor.

Lucrarea prietenilor și vecinilor noștri cehoslovaci este un îndemn și un model. Czechoslovakia — Live Forest — este o operă standard. Felicităm din toată inima pe colegii forestieri cehoslovaci pentru realizarea acestei lucrări. Au prezentat magistral ceeace au de arătat.

T. Bălănică

MANUSCRISE

URZICA P.: *Considerațiuni asupra terenurilor degradate din județul Neamț și ameliorarea lor.* Lucrare de subinspector. 1944. Manuscris de 18 pagini. Bibl. I.C.E.F. Inv. Nr. 7054.

Cea mai mare parte a teritoriului județului Neamț gravitează în bazinul râului Bistrița. Câțiva afluenți ai ei din regiunea de munte au un caracter pronunțat torențial; cităm: Largu, Hangu, Călugăreni, Buhalnița.

In regiunea de munte s'au inventariat 1.200 ha terenuri degradate, care se găsesc în special pe islazurile de curând create.

In regiunea de deal sunt alte 700 ha, tot pe islazuri, dar de proveniență mai veche. Acestea se prezintă pe porțiuni mici până la maximum 20 ha; sunt însă numeroase și foarte împrăștiate.

Serviciul Silvic Județean — și înaintea acestuia ocoalele silvice mixte — au pornit la lucru, constituind perimetre, făcând ridicări în plan și proiecte de ameliorare. O parte din proiecte s'au și aplicat, cu rezultate mulțumitoare acolo unde s'a ținut seama de prevederile proiectului și s'a lucrat susținut. S'au făcut și unele greșeli.

Autorul face propuneri asupra felului cum trebue să se lucreze pe viitor cu rezultate sporite. Arată că șefului Serviciului silvic județean, care e prea ocupat cu alte lucrări pădurărești, este necesar să i se dea un ajutor — de dorit specializat — pentru lucrările de ameliorarea terenurilor degradate. Numai așa acestea pot fi atacate cu lucrări într'un ritm mai viu, fără ca celelalte lucrări forestiere să sufere. Semnalează apoi — ca toată lumea care a lucrat în acest domeniu — necesitatea împrejmuirii perimetrelor. Cere ca organele silvice de control să fie pe specialități, în felul acesta putând fi mai utile în diferitele lucrări la care sunt chemați să facă față șefii de ocoale.

Ca detaliu interesant, semnalează că pentru plasa metalică necesară pentru barajele de gabioane, s'a ajuns să se confecționeze în regiune — de către un mecanic localnic — o mașină de împletit sârmă, după un sistem simplu, eftin și cu randament apreciabil, care cere în acest scop numai doi oameni. Se arată că planul mașinei, despre care este vorba, a fost adoptat și în alte regiuni.

At. Haralamb

PROTOPOPESCU N. GH.: *Considerațiuni generale asupra terenurilor degradate și ameliorarea lor. Cu exemple din cuprinsul ocolului silvic Alba-Iulia.*

Lucrare de subinspector, 1947. 16 pagini + 1 hartă + 6 fotografii. Bibl. I.C.E.F. Inv. Nr. 7070.

Ocolul silvic Alba Iulia, situat într'o regiune de dealuri, constituite din formațiuni geologice cu argile și conglomerate, are inventariate până azi o suprafață de 1236 ha. terenuri degradate, reprezentând 14% din suprafața ocolului. S'au constituit până acum 6 perimetre înglobând 627 ha.; pentru trei din ele, sunt proiecte aprobate.

Lucrări de ameliorare s'au executat încă înainte de 1918 pe teritoriile comunelor Tăuți, Drâmbari, Totoi, Păclișa, folosindu-se în acest scop ca specii pinul silvestru și salcâmul. Executate în bune condițiuni și păzite cu strășnicie, plantațiile s'au desvoltat în bune condițiuni, azi reprezentând păduri frumoase și dovedind cu prisosință rolul lor ameliorator.

Ca urmare a legii din 1930 s'au mai făcut lucrări la Inuri, Răcătău și Ciugud, constând din plantațiuni și lucrări de consolidare. Și în aceste părți se observă efectul binefăcător al lucrărilor.

Este nevoie să se continue lucrările și în celelalte locuri unde eroziunea face ravagii, aducând mari pagube șoselelor și căilor ferate, cum se prezintă, de pildă, cazul în basinul Ampoiului.

Ing. At. Haralamb

RECTIFICARE

In numărul 1—3/947 din Revista Pădurilor la paginile 34—37, am publicat un articol intitulat *„Asupra nisipurilor sburătoare dela granița de Nord-Vest a țării"*. Cum o bună parte din articol a fost redactat după lucrarea de subinspector a D-lui Ing. Zeno Spârchez intitulată *„Nisipurile dela Granița de Nord-Vest a Transilvaniei și împădurirea lor"*, lucrare pe care D-sa a avut amabilitatea de a mi-o pune la dispoziție cu ocazia practicei făcute de mine ca student stagiar la Serviciul Silvic Județean Satu Mare și cum această lucrare a fost omisă din lista bibliografică dela finele articolului, fiind citată doar într'un alineat din text suprimat de redacția revistei, fac cuvenita rectificare, cerând scuze pe această cale D-lui Ing. Z. Spârchez, pentru această omisiune neintenționată.

Inginer P. Verone

TABLA DE MATERII
PE ANUL 1947

ARTICOLE

		Pag.
Bălănica T.:	Legea I. C. E. F. — — — — — — — —	119
Bodeanu Maria:	Conţinutul colţanilor în substanţe tanante —	109
Cuman Artur:	Flora pădurilor din basinul râului Bistriţa—Aurită (Maramureş) — — — — —	11 şi 165
Colta Vasile:	Legea pentru organizarea economiei vânatului —	141
Dumitrescu St. N.	Legea pentru apărarea patrimoniului forestier	193
Florescu Ion:	Legea apărării patrimoniului forestier — — —	125
Haralamb At.	Tennessee Valley — — — — — — — —	37
Haralamb At.	Sectoare de torenţi — — — — — — —	76
Moldovan Ion:	Stingerea incendiilor în parchetele exploatate —	178
Mutică C.:	Păduri particulare şi obştii în jud. Ciuc — —	79
Mutică C.:	Pe marginea legii privind controlul circulaţiei materialelor lemnoase — — — — —	175
Pavelescu, I. M.:	Efectele secetei din anii 1945 şi 1946 în raza ocolului silvic experimental Mihăeşti —	23
Popescu C. Aurel:	Consideraţiuni asupra legii pentru controlul circulaţiei materialului lemnos — — — —	85
Popescu, C. A. V.:	Câinele în urmărirea vânatului mare, rănit —	185
Popescu-Zeletin I.:	Procedeul de inventariere cu benzi de probă —	1 şi 65
Verone Pierre:	Asupra nisipurilor sburătoare dela granița de Nord-Vest a ţării — — — — — —	34
Witting Otto:	Cantonamentul de vânătoare în Carpaţi — —	38

CRONICA INTERNĂ

Bălănică T.:	Săptămâna forestieră — — — — — — —	88
"	Frontul Plugarilor face propagandă forestieră —	193
"	Replantarea pădurii Băneasa — — — — —	194
"	Promoţia 54 — — — — — — — — —	194
"	Conferinţa de coordonare M. A. D. — — —	196

		Pag.
Bălănică T.:	Liceul tehnic silvic — — — — — — —	196
C. T.:	Societatea română de botanică — — — —	95
„	Reluarea experimentaţiilor dela Sabed — —	192
„	Anul forestieră 1946 — — — — — — —	44
Dumitrescu St. N.:	Acţiunea de îndrumare forestieră — — — —	50
„	1847—1947. Un centenar al economiei forestiere româneşti — — — — — — — —	89
„	Exigenţele topografice ale amenajamentului —	92
„	Valorificarea deşeurilor şi a subproduselor din industria şi exploatările forestiere — —	96
„	Problemele actuale ale economiei forestiere —	147
Har. Al.	Graminee critice în Bucegi — — — — —	96
Lupe I.	Pădurea şi turismul — — — — — — —	147
* * *	Terenurile degradate în lumina lucrărilor de subinspector — — — — — — —	52
* * *	Valorificarea deşeurilor din exploatarea pădurilor	90
* * *	Socialul în economia forestieră — — — —	91
* * *	Pădurile Eforiei. Ce s'ar putea face în pădurile marilor aşezăminte — — — — — —	93

ACUM 50 DE ANI

Bălănică T.:	Acum 50 ani — — — — — —	53, 97, 149, 199

CRONICA EXTERNA

Bălănică T.:	Anglia. Activitatea Comisiei forestiere — —	54
„	Relaţiile culturale cu (U. S. A., Franţa, Marea Britanie, Finlanda, Suedia, Jugoslavia, Elveţia) — — — — — — — — —	99
„	Olanda forestieră — — — — — — — —	150
„	Interagra — — — — — — — — — —	203
„	Unasylva — — — — — — — — — —	204
„	Schimbul de reviste de specialitate — — —	204
C. T.:	O conferinţă internaţională pentru protecţia naturii — — — — — — — — —	101
Dumitrescu St. N.:	Economia forestieră jugoslavă în cadrul planului cincinal — — — — — — — —	201
Sburlan D.:	Exploatări de păduri în Canada — — — —	152

CRONICA CINEGETICA

Cotta Vasile:	In loc de „anul vânătoresc 1846" — — — —	57
„	Formarea generaţiei tinere de vânători — —	103

Pag.

Cotta V.: Colonizarea căprioarelor în pădurea Albele — 104
" Ingineri silvici inspectori de vânătoare de județ și de plasă — — — — — — — — 104
" Instrucțiuni pentru administrarea și valorificarea în regie a vânatului — — — — — 104
" Hipodermoza la cervideele din Vestul țării — 105
" O manifestare a Societății de vânătoare „Codrul" 105
" Momente grele pentru vânatul țării — — — 155
" Legea pentru organizarea economiei vânatului 156
" Legea pentru portul și vânzarea armelor de foc 150
" Fondul de pescuit Râul Mare — Făina (Maramureș) — — — — — — — — — 156
" Paznic de pădure și paznic de vânat două ocupațiuni distincte? — — — — — — 157
" Colaborare între CAPS și I. C. P. R. — — — 157
" Asociația „Molda" a amatorilor de câini de vânătoare — — — — — — — — — 157

JURISPRUDENȚA

Dragu C.: Lucrătorii ocazionali dela căi ferate forestiere de utilitate publică nu sunt cuprinși în asigurarea obligatorie la Casele de asigurări sociale — — — — — — — — 61

CRONICA LEGISLATIVĂ

Dumitrescu St. N.: Legi și decizii de interes forestier 1 Ianuarie 1947—30 Iunie 1947 — — — — — — 158
1 Iulie 1947—31 Decembrie 1947 — — — — 205

CĂRȚI

Antonescu S. C.: Peștii din apele României (Recenzent: V. Cotta) 106
Beldie Alex.: Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernii (Recenzent: At. Haralamb) 64
Czechoslovakia: Live forest (Recenzent: T. Bălănică) — — — 208
Dumitrescu C. Ilie: Curs de economie și politică forestieră (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — 160
Dinu Valeriu: Curs de drept și legislație silvică (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — — — 162
Rusu George: Introducere în dreptul silvic (Recenzent: N. St. Dumitrescu) — — — — — — — — 160
Vintilescu I.: Asupra ariei pinului negru în munții din Vestul Olteniei (Recenzent: At. Haralamb) — — 64

Pag.

MANUSCRISE

Boeriu Val.: Exploatarea şi regenerarea pădurilor şi împădurirea terenurilor degradate în basinul superior al Crişului Negru din jud. Bihor (Recenzent: At. Haralamb) — — — — 107

Drăgan Raiciu: Privire asupra problemei terenurilor degradate din raza ocolului silvic Mediaş (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — 107

Krzyzanovski Miron: Împădurirea terenurilor degradate din regiunea superioară a Nistrului (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — — 108

Pallade V.: Reîmpădurirea văii Racova din jud. Vaslui (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — 183

Protopopescu N. G.: Consideraţiuni generale asupra terenurilor degradate şi ameliorarea lor, cu exemple din cuprinsul ocolului Alba-Iulia (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — 210

Uraică P.: Consideraţiuni asupra terenurilor degradate din jud. Neamţ şi ameliorarea lor (Recenzent: At. Haralamb) — — — — — — — 209

REVISTA PĂDURILOR
SUPLIMENT PROFESIONAL
Nr. 10—12/1947 Red. resp.: ing. Tr. Vişan Anul 62

SUMARUL:

Pag.

EDITORIAL:

Tr. Vişan: Dirijarea de stat sporeşte în sectorul forestier — — — 1

CRONICA PROFESIONALĂ

A 61-a adunare generală anuală a Soc. „Progresul Silvic" — — — — 5
Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1947 — — — — — — 10
Al XVII-lea Congres AGIR — — — — — — — — — — — 11
Conferinţa de coordonare a organelor tehnice din M. A. D. — — — — 13

NECROLOAGE:

† Constantin Gheorghe — — — — — — — — — — — — — 16
† D. Bărzan — — — — — — — — — — — — — — — — 17
† Leon Colomeico — — — — — — — — — — — — — — 18
DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC" — — — — — — — — 19
INFORMAŢII — — — — — — — — — — — — — — — — 24
SUMARUL SUPLIMENTULUI PROFESIONAL AL REVISTEI PĂDURILOR PE ANUL 1947 — — — — — — — — — — — 31

DIRIJAREA DE STAT SPOREŞTE IN SECTORUL FORESTIER

— Sarcini noui pentru Corpul Silvic —

de Ing. TR. VIŞAN

La conferinţa cu şefii unităţilor din exterior, organizată de M. A. D., între 15—18 Decembrie a. c., programul sectorului forestier a fost ocupat în cea mai mare parte cu studierea şi stabilirea normelor de aplicare a deciziei Nr. 137 (M. Of. 284/8.XII. 1947), a Comisiei interministeriale de redresare economică şi stabilizare monetară, precum şi cu lămurirea problemei constituirii unităţilor economice pe bazine, în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

Decizia Nr. 137 are putere de lege, ca şi celelalte deciziuni ale Comisiei de redresare economică, şi introduce mult mai adânc dirijarea de către Stat prin M. A. D. în ce priveşte: vânzarea materialelor lemnoase și exploatarea lor la timp; folosirea la maximum a mijloacelor mecanice de transport; o rațională intrebuințare și chiar redistribuire pe țară a fabricilor și instalațiilor de prelucrare mecanică a lemnului.

Se infiinţează o Comisie mixtă, având ca preşedinte un delegat al M. A. D. şi ca membri câte un reprezentant al Ministerului Industriei şi Comerțului, al Ministerului Comunicațiilor și al Confederației Generale a Muncii, care are următoarele drepturi și îndatoriri: a) A interzice vânzarea de păduri către persoane sau societăți care nu au ocupațiunea calificată in această branșă; b) Să desemneze din oficiu pe cumpărători, când apreciază că numai o anumită intreprindere este capabilă să pună în valoare materialul respectiv; c) De a atribui spre cumpărare Statului prin M. A. D. materialul lemnos pe care proprietarul nu-l exploatează în regie proprie; d) Dacă materialul exploatat nu este scos și transportat din pădure in termenul stabilit prin autorizația de exploatare sau prin decizii normative, comisia mixtă are dreptul să repartizeze acest material contra plată, intreprinderii capabile să continue lucrul și în primul rând Statului, prin M. A. D.; e) Fixează normele obligatorii pentru folosirea în comun a instalațiilor de transport și plata arenzilor respective și are dreptul chiar de a dispune rechiziționarea cu plată, precum și transferarea acestor instalații și a materialului ruiant, acolo unde găsește necesar; f) In ce privește fabricile și mașinile de prelucrarea lemnului, Comisia mixtă are dreptul de a repartiza materia primă, spre debitare, după capacitatea acestora și de a le arenda pe loc, sau transfera în alte regiuni — prin rechiziționarea cu plată — în cazul când proprietarul respectiv nu posedă material; g) In fine, Comisia mixtă poate anula contractele de vânzări de material lemnos, încheiate pe termen mai lung de un an, dacă nu corespund cu legea apărării patrimoniului forestier, cu prevederile deciziei, sau dacă prețul stabilit a devenit oneros pentru proprietar, oricine ar fi el.

Aceste dispozițiuni constituesc un instrument puternic în mâna organizației de Stat a Sectorului forestier, pentru inlăturarea sabotajului în exploatări și industrializări și pentru executarea integrală a programelor de producție. In acelaș timp, decizia va fi folosită spre a pune capăt anarhiei existente, în ce privește repartizarea mijloacelor mecanice de transport și de industrializare a lemnului, procedându-se cu tot curajul la transferarea fabricilor cari nu au de lucru, în regiunea unde se află, în altă parte unde sunt necesare; tot astfel și cu liniile ferate forestiere folosite într'o măsură prea redusă, față de capacitatea lor normală de transport.

Comisia mixtă pentru a putea să aducă la îndeplinire sarcinile cari i se dau, va trebui să fie bine și la timp informată și sezisată cu propuneri justificate de către toate organele M. A. D. din sectorul forestier. De aceea, în timpul conferinței, s'a căutat a se preciza la fiecare articol al deciziei, cari sunt obligațiunile ce revin unităților silvice M. A. D. și CAPS din exterior și cum trebue să le îndeplinească.

Prin aplicarea prevederilor deciziei, se urmărește o întărire a puterii Statului, de a controla și dirija producția forestieră, de a ajuta întreprinderile particulare cinstite și utile, de a lichida pe cele nefolositoare și speculative.

Decizia 137/1947 mai are însă un scop, a cărui realizare va constitui un examen pentru Corpul silvic și anume: consolidarea și extinderea exploatărilor și industrializărilor Statului, prin achiziționare de parchete, de mijloace de transport și de fabrici, acolo unde inițiativa particulară este în deficiență, sau unde în condițiuni egale, întreprinderea de Stat trebue preferată. Sub regimurile din trecut, Corpul silvic era de multe ori martorul sacrificării intereselor Statului, pentru a se respecta drepturile și beneficiile socotite legitime, oricât de mari ar fi fost, ale inițiativei particulare. Întreprinderea de Stat era introdusă acolo unde societatea exploatatoare părăsea lucrul din lipsă de rentabilitate și avea interes să vândă CAPS-ului instalațiile sale uzate. Astăzi Statul este condus de reprezentanții clasei muncitoare și urmărește în primul rând interesele acestei clase, care sunt: limitarea beneficiilor întreprinderilor particulare la un cvantum rezonabil și extinderea întreprinderilor de Stat, cari acum sunt ale poporului și îndeplinesc rolul de a frâna tendințele speculative ale exploatatorilor.

Noua îndrumare a economiei forestiere corespunde unor vechi deziderate ale Corpului silvic, care are acum prilejul de a lua asupra sa noui sectoare de activitate. O parte din noulle sarcini revin Casei Pădurilor Statului. Ea nu va putea să le facă față decât prin asigurarea unei finanțări prompte și neoneroase și prin lărgirea posibilităților actuale de angajare de personal și de acordarea de salarii şi prime corespunzătoare muncii depuse. Avem certitudinea că aceste condiţiuni vor fi asigurate.

Pentru întărirea conducerii Statului in economia forestieră nu este suficientă o legiuire favorabilă şi o finanţare asigurată, ci trebuie să avem şi personalul corespunzător la toate Direcţiunile sectorului forestier, care să înfăptuiască nouile directive. Acest personal, dela Director General şi până la pădurar, trebuie să vadă, in rezolvarea fiecărei probleme, numai interesul colectivităţii şi să nu uite că acum se află în slujba poporului şi acesta nu-i va ierta greşelile, care în trecut erau privite cu îngăduinţă.

Noi suntem convinşi că îndelungata tradiţie de slujitor şi apărător dârz al cauzei colectivităţii in sectorul forestier, constituie o garanţie pentru Corpul silvic, că va aduce integral contribuţia ce i se cere.

A apărut

AGENDA - CALENDAR 1948

a Societăţii „Progresul Silvic"

Costul unui exemplar legat in pânză este de: *200 Lei pentru ingineri, 180 Lei pentru subingineri şi 160 lei pentru pădurari, elevi şi studenţi.*

In vederea completării şi îmbunătăţirii ediţiei următoare a acestei „agende", Societatea „Progresul Silvic" roagă să se trimită observaţiuni şi sugestii în acest scop.

CRONICA PROFESIONALĂ

● A 61-a Adunare Generală anuală a Soc. „Progresul Silvic".

In zilele de 11 și 12 Iunie a. c. a avut loc, la sediul societății „Progresul Silvic", a 61-a adunare generală anuală a Societății.

Ziua I-a (11 Iunie 1947).

Ședința se deschide la ora 11, în prezența d-nilor Miniștri: Prof. Tr. Săvulescu și C. Agiu, a d-nilor Secretari generali Roman Stere și N. Celac, a d-lui Consilier Gr. Colpacci, a reprezentanților asociațiilor profesionale înrudite: AGIR, Societatea Inginerilor Agronomi, Asociația Medicilor Veterinari, a delegaților Corpului silvic mediu și inferior, precum și a unui foarte mare număr de membri ai Societății.

Cuvântarea de deschidere a Președintelui. Omagierea d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu.

Președintele Societății, *D-l Prof. C. C. Georgescu*, constatând îndeplinirea formelor statutare, declară deschisă cea de a 61-a adunare generală anuală a inginerilor silvici, pe care o caracterizează ca fiind aceea a regăsirii.

După anii războiului nefiresc, care au lăsat sufletele fără idealuri și cu elanurile frânte, inginerii silvici trebue să-și formeze o nouă viață profesională, încadrată în noua viață socială și în activitatea creatoare a forțelor democratice. In acest fel, ei vor servi nu numai permanențele umanității ci și interesele economiei forestiere și vor putea pune stavilă procesului de distrugere a pădurilor, la care astăzi asistă neputincioși.

In continuare, d-sa face o expunere asupra câtorva probleme profesionale: încadrarea inginerilor silvici — pe care o arată necorespunzătoare cu pregătirea și capacitatea lor tehnică, noua lege de organizare a învățământului tehnic, destinată a pregăti în scurt timp pe tehnicienii necesari șantierelor de producție.

D-l Președinte aduce apoi un cald și vibrant omagiu d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu, pentru deosebita atențiune acordată problemelor forestiere și neobosita străduință de a îndruma economia forestieră românească pe făgașul redresării și armonioasei desvoltări. Analizând opera legislativă, dată la iveală într'un scurt interval de timp, concretizată prin: Legea de reorganizare a I.C.E.F.-ului, Legea de reorganizare a economiei vânatului, Legea pentru apărarea patrimoniului forestier, d-sa stăruește asupra câtorva aspecte, care învederează spiritul de largă înțelegere și competința cu care au fost rezolvate în modul cel mai just atâtea probleme care-și așteptau de decenii soluțiile și pentru care Corpul silvic străduise de vreme îndelungată în numeroasele sale congrese. Toate aceste realizări îndrituesc *proclamarea d-lui Ministru Prof. Tr. Săvulescu drept ctitor al reclădirii economiei forestiere românești.*

In răspuns, d-l *Ministru Prof. Tr. Săvulescu* mărturisește că — în calitatea d-sale de naturalist — a cunoscut și a trăit încă din tinerețe întreaga dramă a evoluției pădurilor, care s'a făcut sub formă regresivă față de aspirațiile Corpului silvic. Corpul silvic nu poartă vina acestui proces de distrugere, ci el este datorit unor împrejurări, dela începutul istoriei noastre politico-economice, care au orientat economia țării noastre în principal către agricultură.

Scăderea întinderii pădurilor, de la 66% la 26% din suprafața țării, a însemnat în acelaș timp și o scădere a vitalității poporului român. Odată cu distrugerea bunurilor de care este legată soarta țărănimii, mizeria s'a încuibat în această pătură, care s'a transformat într'o populație de coloniști, care fuge de la munte ca să-și caute de lucru în alte părți. In regiunile de munte depopulate și în cele de dealuri, unde pământul se năruie sub picioare, viața acestor oameni este lipsită de mijloace de trai și de orice confort, este asemenea vieții Tracilor.

Evidențiind valorile individuale ale Corpului silvic, d-l Ministru Prof. Tr. Săvulescu face apel la toți inginerii silvici să vină alături de marea massă a poporului muncitor, să nu fie absenți dela opera comună pe care o impun împrejurările de astăzi. Toți cei care se vor asocia acestei munci constructive vor binemerita dela [illegible] și se vor bucura de recunoștința morală a neamului întreg.

Amintind progresele înregistrate de silvicultura românească în cei 61 ani de activitate ai Societății, progrese care o fac să fie recunoscută chiar pe plan internațional, d-l Ministru dă asigurarea că și pe viitor va folosi în rezolvarea problemelor economiei forestiere, sprijinul societății inginerilor silvici.

„Nu am prezumția să fiu stăpânitor de panacee, nu am prezumția și nici vanitatea de a avea soluțiuni imediate pentru orice probleme... Sunt deprins să lucrez în colectiv".

D-sa încheie cu următoarele cuvinte: „Cine iubește pădurea, cine înțelege pădurea și cine prețuește pădurea nu poate să nu vă iubească, să nu vă înțeleagă și să nu vă prețuiască".

D-l Ing. *Florin Iordăchescu* dă citire poemului d-sale: „Ogorul și Pădurea", în care arată consecințele nefaste ale distrugerii pădurilor pentru agricultură.

Darea de seamă a Consiliului și raportul cenzorilor

D-l *Şt. Predescu*, secretarul general al Societății, citește darea de seamă a Consiliului de administrație, pe intervalul 30.VI.1946 - 1.VI.1947. Menționăm dintre realizările enumerate: participarea la elaborarea legii C.A.P.S.-ului, Statutului funcționarilor publici, Legii vânătoarei, Legii I.C.E.F.-ului, Legii pentru apărarea patrimoniului forestier; colaborarea cu A.G.I.R.-ul, apărarea intereselor profesionale ale membrilor în problema salarizării și încadrării inginerilor silvici; continuarea apariției Revistei Pădurilor cu Suplimentul Profesional, și a activității editurii; continuarea activității Cercului de studii printr'un ciclu de 7 conferințe; ajutorarea colegilor și familiilor lor și întreținerea căminului pentru studenții fii de silvicultori.

Totalul membrilor, la 1.VI.1947, este de 981. Dela ultima adunare generală au decedat 10 membri: Dan I., Daum Alfr., Mihăescu I., Petrescu V., Roșu Dănilă, Budu Caloianu, Nedelcovici An., Stănescu Stan, Nicolau G. (în vârstă de 89 ani) și Constantin Gheorghe. Adunarea păstrează un minut de reculegere pentru cei decedați.

Cifrele bilanțului încheiat la 31-XII-946 indică la activ și pasiv 98.827.487 lei.

D-l *C. Dragu* citeşte procesul verbal de verificarea gestiunii Societăţii, până la 31.XII.946.

Adunarea generală dă descărcare Consiliului de Administraţie pentru gestiunea sa.

Aprobarea bugetului şi alegerea Comisiei de cenzori pe anul 1947

D-l *Şt. Predescu* citeşte proectul de buget pe anul 1947, care se ridică atât la venituri cât şi la cheltuieli, la 1.800.000.000 lei. Adunarea aprobă bugetul prezentat.

D-l Preşedinte, având în vedere că mandatul cenzorilor expiră, propune realegerea pe 1947 a aceloraşi cenzori (Pană V., Dimitriu I., Dragu C.) şi cenzori supleanţi (Constantinescu Gh., Dolavale A., Dragomir I.). Adunarea aprobă propunerea.

Şedinţa se ridică la orele 13,30.

Desvoltarea rapoartelor generale asupra problemelor zilei.

După amiază, şedinţa se deschide la orele 17,45, sub preşedinţia d-lui Gr. Colpacci, şi apoi a d-lui I. Zeicu.

D-l *Ing. Dr. I. Vlad*, dela ICEF, desvoltă raportul general asupra „Refacerii domeniului forestier", prezentând şi referatele d-lor: Bălan, M. Buldur, T. Cernescu, I. Diaconu, J. Filipovici, Şt. Gârbu, V. Magdaş, Şt. Rubţov, D. Theodorescu, G. T. Toma şi Gr. Vasilescu.

D-l Dr. Ing. N. Ghelmeziu prezintă raportul general asupra problemei „Utilizarea raţională a lemnului", rezumând şi comunicările primite în cadrul acestei teme dela d-nii: Şt. Demetrescu-Gârbovi (4), Şt. Gârbu, Nascu Nerva, Gh. Pană, Prof. D. Sburlan, Gh. Simplăceanu şi Dr. E. Vintilă.

D-l *Ing. Dr. V. Sabău* face o dare de seamă asupra lucrărilor Congresului internaţional al lemnului, care a avut loc între 25.IV—12.V.1947 la Marianske-Lazne-Cehoslovacia şi la care d-sa a participat ca reprezentant al României. Propune constituirea unui *Comitet pentru relaţiile internaţionale*, alcătuit din reprezentanţii marilor instituţii şi industrii forestiere din ţară, care să organizeze şi să pregătească documentarea necesară participării României la congresele internaţionale.

Şedinţa se ridică la orele 20.

Ziua II-a (12 Iunie 1947).

Şedinţa se deschide la orele 9,30, sub preşedinţia d-lui Prof. C. C. Georgescu.

D-l *Ing. Gh. Porcăreanu* face o largă expunere privind „Problema cadrelor profesionale", considerată problemă-cheie a economiei forestiere româneşti.

In cadrul aceleiaşi probleme au dat citire comunicărilor prezentate, d-nii:

Ing. Dr. Th. Rădulescu — Invăţământul silvic mediu şi inferior;

Ing. R. Răşcanu — Munca din exploatările forestiere;

Ing. I. Comes — Necesitatea selecţiei şi orientării profesionale în economia forestieră.

După citirea referatelor au urmat discuţiuni cu caracter critic şi s'au făcut propuneri în completare de d-nii: V. Magdaş, T. Georgian, N. Constantinescu şi G. Cioltan, care prezintă o îndrăzneaţă propunere pentru experimentarea şi introducerea în cultură a unui „arbore de pâine" pentru zona temperată (Aesculus hippocastanum).

Se instituesc 3 comisiuni pentru redactarea moțiunii. Pentru problema I-a d-nii: V. Magdas, St. Rubțov, I. Vlad; pentru probl. II-a, d-nii: T. Georgian, N. Ghelmeziu, Paladian, I. Pavelescu, R. Râșcanu; pentru a III-a d-nii: G. Colpacci, T. Comes, V. Georgescu, P. Peca, R. Râșcanu, Tr. Vișan.

Eliminarea din Societate a d-lui C. Rachieru

D-l *I. Zeicu* citește raportul Comitetului secției disciplinare a Consiliului secției disciplinare a Consiliului Societății, în care se arată că d-l ing. C. Rachieru, pe timpul cât a exercitat funcțiunea de secretar general al sectorului silvic din M.A.D. a comis grave abateri dela etica profesională, contribuind la pulverizarea domeniului forestier, prin aprobarea defrișării — cu nesocotirea legilor în vigoare — a pădurii Darvari în suprafață de 249 ha., situată în zona verde a Capitalei.

Adunarea generală, luând cunoștință de această activitate, după discuțiuni, aprobă în unanimitate sancțiunea propusă, conform art. 22 din Statute: „eliminarea din societate" a d-lui ing. C. Rachieru.

Cuvântările d-lor: Secretar General N. Celac și Consilier Gr. Colpacci

D-l Secretar general Ing. N. Celac ia cuvântul pentru a sublinia caracterul epocal al acestei adunări generale, la care inginerii silvici, lepădând ceeace d-sa a numit „spiritul de gașcă", s'au prezentat ca un monolit în fața conducătorilor Ministerului și a opiniei publice pentru a desbate numai probleme de interes general pentru economia forestieră și pentru Corpul silvic.

D-sa îndeamnă pe inginerii silvici să meargă în mijlocul poporului, să-i asculte cu atenție dorințele sale bune, să-i dea învățăturile de care este lipsit și în colaborare cu colegii din celelalte administrații să pășească înainte pe drumul propășirii ideii forestiere și al propășirii poporului.

D-l *Consilier Gr. Colpacci* face o expunere asupra rezultatelor Conferinței administrative a organelor silvice, agricole și zootehnice din M.A.D., asupra viitoarelor legiuiri care vor îndruma economia forestieră pe căi sănătoase și asupra necesității pregătirii cadrelor.

D-sa relevă prezența d-lor C. Sava Goiu, Prof. D. Drâmbă și M. P. Florescu, vechi piloni ai silviculturii românești, care prin participarea lor în această adunare arată că prețuesc munca celor care au pășit pe o cale nouă în organizarea economiei forestiere, după 23 August 1944.

D-l *Președinte, Prof. C. C. Georgescu*, adresează mulțumiri conducătorilor Ministerului, care au înțeles să vină în mijlocul inginerilor silvici și să afirme în acest fel colaborarea necesară dintre Minister și Societate, în toate marile probleme care interesează pădurile țării și Corpul silvic. Asigură pe d-l Secretar general N. Celac de tot sprijinul Societății, în acțiunea d-sale de propășire a economiei forestiere.

Citirea moțiunilor. Închiderea desbaterilor.

D-nii Ing. Șt. Rubțov, N. Ghelmeziu, Tr. Vișan și T. Comes dau citire proectelor de moțiuni care, după discuțiuni, sunt aprobate de Adunarea generală. Moțiunile adoptate, propun a se lua de urgență următoarele măsuri mai importante pentru soluționarea problemelor supuse desbaterii celei de a 61 a adunare generală a Soc. „Progresul Silvic":

I. *Refacerea domeniului forestier în vederea măririi producţiei prin:*

— destinarea unei cote de 50% din renta pădurilor Statului, pentru lucrările de cultură şi amenajarea pădurilor;

— instituirea obligaţiunii pentru agricultori de a cultiva 5—10% din suprafaţa arabilă cu plante furajere;

— transformarea impozitului agricol aşezat pe proprietăţile forestiere în impozit forestier şi afectarea lui pentru refacerea pădurilor;

— amplificarea reţelei de drumuri forestiere;

— dotarea cu personal silvic a unităţilor exterioare în spiritul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier;

— separarea domeniului forestier de cel agricol şi pastoral, realizându-se comasările cerute de o cultură raţională a pădurilor;

— sporirea patrimoniului forestier prin achiziţionări de terenuri necultivate sau afectate altor culturi;

— afectarea terenurilor necesare pentru crearea perdelelor de protecţie, în sprijinul agriculturii din regiunile secetoase şi pentru împădurirea regiunilor inundabile ale ţării.

II. *Utilizarea raţională a lemnului*, prin:

— întrebuinţarea uneltelor perfecţionate la exploatarea lemnului;

— sortarea îngrijită a materialului pentru a se destina cât mai mult lemn prelucrărilor superioare şi a micşora proporţia exagerată de lemn de foc;

— utilizarea pe loc a deşeurilor dela exploatare;

— economisirea la maximum a lemnului de răşinoase şi stejar şi întrebuinţarea cât mai intensă a lemnului de fag;

— extinderea instalaţiilor de transport şi introducerea de mijloace moderne de transport;

— desvoltarea şi finanţarea industriei chimice de produse finite, în special aceea bazată pe lemnul de foioase;

— întrebuinţarea lemnului de foc în stare uscată şi folosirea instalaţiilor de ardere cu randament termic ridicat;

— normalizarea produselor lemnoase şi revizuirea caietelor de sarcini pentru a fi puse în concordanţă cu necesităţile reale ale utilizatorilor respective.

III. *Problema cadrelor profesionale.*

— sporirea numărului de şcoli şi dotarea acestora cu imobile, păduri şi întregul utilaj necesar funcţionării în condiţiuni optime;

— aprofundarea studiilor privitoare la organizarea raţională a muncii;

— introducerea normativelor privind distribuirea alimentelor în câmpul muncii forestiere.

— adoptarea criteriilor ştiinţifice de selecţie şi orientare profesională pentru îndrumarea cadrelor din câmpul muncii forestiere şi punerea lor în practică prin înfiinţarea de oficii de selecţie şi orientare profesională în instituţiile forestiere

După cuvântarea de închidere a d-lui Preşedinte, *Prof. C. C. Georgescu*, în care d-sa mulţumeşte tuturor celor ce au străduit pentru ca desbaterile să fie la înălţimea aşteptărilor, Adunarea generală[1] ia sfârşit la orele 14, renunţându-se la vizitarea industriei de prelucrarea lemnului din Bucureşti, prevăzută în ordinea de zi.

● Examenul de Subinspector silvic din sesiunea 1947.

In zilele de 20—29 Septembrie 1947 a avut loc în Capitală examenul pentru obţinerea gradului de subinspector silvic, din sesiunea 1947. S'au prezentat la examen 15 candidaţi.

Comisia de examinare a fost alcătuită din d-nii: I. Florescu, preşedinte, V. Paladian, Gh. Purcăreanu, prof. Gr. Eliescu şi prof. D. Sburlan, ca membri, secretar al comisiunii fiind d-l ing. I. Smereciuschi.

Examenul a constat dintr'o probă scrisă, o probă practică pe teren (în pădurea Ciolpani din St. exp. forestieră „Snagov") şi o probă orală finală.

La proba scrisă s'au dat următoarele 6 subiecte, din care 3 obligatorii:

1. — Starea pădurilor din unitatea în care aţi activat şi măsurile de restaurare ce preconizaţi.

2. — Speciile forestiere repede crescătoare şi rolul lor în silvicultura viitorului.

3. — Metodele de amenajare şi posibilitatea aplicării lor la amenajarea pădurilor pe grupe şi bazine.

4. — Valorificarea lemnului brut de fag, altfel decât drept combustibil.

5. — Ce s'a urmărit prin legea apărării patrimoniului forestier.

6. — Obligaţiile inginerului silvic în opera de redresare a economiei forestiere şi căile de urmat în realizarea ei.

Rezultatul examenului a fost publicat în M. O. Nr. — / —947, fiind declaraţi reuşiţi următorii, (în paranteză se specifică data intrării în corp şi titlul lucrării originale depuse pentru examen):

Cu calificativul „f. bine": *Ioănescu N.* (1930 — Construcţii de fabrici de cherestea în Ad-ţia CAPS) şi *Roman Iosif* (1938 — Plantaţiunile de salcâm de pe nisipurile Domeniului Coroanei Sadova-Dolj).

Cu calificativul „bine": *Berliba B.* (1938 — Lucrări de experimentaţie forestieră executate de ICEF la Staţ. exp. „Dobrogea" şi primele rezultate obţinute), *Defour Bart* (1938 — Despăduririle în Domeniul forestier „Petriş"), *Gruescu Aurora* (1938 — Consideraţiuni asupra lucrărilor de împăduriri artificiale şi stabilirea muncii utilizate la aceste lucrări în pădurile Statului în deceniul 1934—1943), *Kerschnig W.* (1937 — Căi de comunicaţie forestiere industriale folosite în traversarea Carpaţilor orientali între bazinele Buzău şi Olt), *Mărgescu I. C.* (1939 — Molidul pentru rezonanţă), *Protopopescu Gh. N.* (1937 — Consideraţiuni asupra terenurilor degradate şi ameliorării lor, cu exemple din O. s. Alba-Iulia), *Strutinschi V.* (1935 — Contribuţiuni la cunoaşterea şi cultura dudului).

---

[1] Textul complet al desbaterilor Adunării generale, stenografiat de d-l Ing. G. Cioltan, precum şi al rapoartelor şi referatelor prezentate este depus la Societatea „Progresul Silvic".

Cu calificativul „suficient": *Bulancea I.* (1932 — Problema terenurilor alunecătoare din jud. Buzău), *Demetrescu Tr.* (1938 — Capitala României sub raportul silviculturii în legătură cu urbanismul), *Donciu D.* (1934 — Contribuţiuni asupra atacului insectelor în pădurile O. s. U. D. R. Oraviţa), *Minea I. T.* (1937 — Creditul în economia forestieră), *Savu Al.* (1930 — Aria de vegetaţie a teiului în O. s. Tomeşti) şi *Zamfir I.* (1938 — Împădurirea păşunii degradate „Highiş" com. Satu-Lung, jud. Braşov).

● Al XVII-lea Congres AGIR.

Între 5—12 Octombrie 1947 a avut loc în Bucureşti al XVII-lea Congres A.G.I.R., având ca temă generală: „Organizarea raţională a producţiei". Prezentarea rapoartelor şi discutarea problemelor a avut loc în cadrul următoarelor grupe: Industria, Agricultura, Silvicultura (cu secţiunile: a) Tehnică şi legislaţie forestieră; b) Industriile forestiere), Transporturile, Profesionale, Organizarea muncii.

Din partea inginerilor silvici s'au prezentat următoarele rapoarte generale şi referate, atât în cadrul grupei Silvicultură cât şi în cadrul celorlalte grupe, — pentru probleme de interes comun: 1) Organizarea raţională a producţiei în industria lemnului (*Dr. ing. N. Ghelmeziu*); 2) Organizarea raţională a producţiei pădurilor (*Ing. Dr. A. V. Rădulescu*); 3) Raţionalizarea industriei planificate a lemnului (*Ing. U. G. Filip*); 4) Problema perdelelor forestiere de protecţie în România (*Ing. I. Lupe*); 5) Reorganizarea învăţământului superior, mediu şi inferior silvic (*Prof. Dr. C. Georgescu*); 6) Contribuţia inginerilor silvici în materia fabricării extractelor tanante vegetale (*Ing. I. Florescu*); 7) Echipamentul industrial în exploatarea şi industrializarea lemnului (*Ing. I. Lunga şi Ing. P. Ianculeţ*); 8) Normalizarea producţiei forestiere prin amenajarea cu continuitate a pădurilor româneşti (*Ing. Dr. I. Popescu-Zeletin*); 9) Principii de bază ale proiectului de planificare a economiei forestiere româneşti în cadrul M.A.D. (*Ing. Gr. Colpacci*); 10) Problema cadrelor de tehnicieni silvici (*Ing. Dr. V. Dinu*); 11) Metode noi de organizarea colectivităţilor, de exploatarea şi valorizarea produselor lemnoase din pădurile persoanelor juridice şi colectivităţilor, în vederea conservării, ameliorării lor şi sporirii producţiei (*Ing. C. F. Constantinescu*); 12) Planificarea exploatărilor forestiere (*Ing. Stelian Georgescu*); 13) Problema asistenţii muncitorilor forestieri în lumina democratizării (*Ing. I. Florescu*); 14) Refacerea domeniului forestier (*Ing. D. Theodorescu*); 15) Sporirea producţiei lemnoase în păşunile împădurite (*Ing. D. Theodorescu*); 16) Delta Dunării din punct de vedere silvic (*Ing. M. Rădulescu*); 17) Bazele de aplicare a dispoziţiunilor legii A. F. F. (*Ing. I. Zeicu*); 18) Creditul ca factor în producţia forestieră (*Ing. E. Iangaciu*); 19) Geodezia planificată şi fotogrammetria (*Ing. D.* [illegible]); 20) Cadastrul şi opera de refacere a ţării (*Ing. Pop Absolon*); 21) Legislaţia forestieră adaptată la nevoile colectivităţii prin I.A.P.F. (*Ing. I. Florescu*); 21) În jurul problemei îndesirii reţelei de comunicaţie (*Ing. C. Mutică*); 22) Rolul inginerului în procesul de producţie (*Ing. S. Rădulescu*); 23) Organizarea muncii în mediul rural (*Ing. C. Mutică*).

Ca urmare a prezentării referatelor pe natură de probleme la cele 5 grupe menţionate, rezoluţiunea sectorului forestier se compune din două capitole: a) Rezoluţii generale; b) Rezoluţii speciale.

a) Rezoluţii generale.

1. Efortul susţinut al organelor silvice şi concursul nelimitat al întregului aparat de stat şi al organizaţiunilor politice şi profesionale din întreaga ţară pentru aplicarea dispoziţiunilor Legii Apărării Patrimoniului Forestier.

2) Înfiinţarea unui institut de credit forestier pentru refacerea pădurilor, o mai bună valorificare a produselor lor şi utilarea industriilor în legătură cu acestea.

3. Repararea şi renovarea utilajului industrial folosit azi la exploatarea şi industrializarea lemnului cu materialele produse de industriile indigene şi acordarea sprijinului organelor oficiale şi industriilor naţionale prin alocarea cotelor de materii prime semifabricate necesare acestor reparaţiuni şi renovări.

Industrie.

1. Sprijinirea finanţării pentru înfiinţarea fabricilor noi de produse semi-industrializate mobilate şi produse finite.

2. O mai mare desvoltare a produselor finite şi a celor industrializate pe cale chimică.

3. La fabricile cu gatere să se desvolte şi secţii de tâmplărie, butoaie, căntărie, ambalaje, mobilă ţărănească, etc.

4. Economisirea deşeurilor dela fabricaţia cherestelei prin înlocuirea maşinilor de aburi cu electricitate, majoritatea fabricilor de cherestea fiind situate în regiuni unde se pot amenaja căderi de apă.

Transporturi.

1. În planul general al ţării referitor la căile de comunicaţie să se ţină seamă şi de nevoile sectorului silvic.

Combustibil.

1. Raţionalizarea consumului intern al lemnului în industrii şi nevoi gospodăreşti.

Cadastru.

1. Reînfiinţarea secţiei cadastrale la Politechnica din Bucureşti sau înfiinţarea Şcoalei Superioare de Geodezie şi Cadastru.

2. Organizarea Corpului Cadastral în cadrul Corpului Tehnic General Român.

3. Industria mecanică de precizie şi optică din ţară să studieze construcţia aparatelor cadastrale.

b) Rezoluţii speciale.

1. Consolidarea patrimoniului forestier al ţării prin definitivarea hotarelor dintre pădure şi celelalte culturi.

2) Legiferarea unui sistem de îndrumare prin organele statului spre o cultură şi valorificare mai raţională a pădurilor particulare şi ale colectivităţilor.

3) Punerea în valoare a pădurilor astăzi inaccesibile, prin crearea de noui mijloace de transport.

4) Intensificarea culturii esenţelor de valoare, stejar şi brad, precum şi înobilarea pădurilor din zona inundabilă a Dunării şi luncile râurilor mari cu plop de Canada, anin negru, etc.

5) Ameliorarea arboretelor prin operaţiuni culturale şi aducerea lor la consistenţă normală; aplicarea tratamentelor proprii condiţiilor staţionale şi limitarea tăierilor rase.

6) Elaborarea de norme oficiale şi obligatorii privitoare la sortarea raţională şi economică a lemnului la pădure.

7) Repartizarea raţională a instalaţiilor de prelucrarea lemnului în raport cu sursele şi producţia de lemn.

8) Crearea unui sistem de perdele forestiere pentru protecţia culturilor agricole, căilor de comunicaţie şi lucrărilor de îmbunătăţiri funciare.

Cadastru.

1. Legiferarea geodeziei planificate pentru urgentarea cadastrării ţării.

2. Introducerea masivă a fotogrametriei în cadastru şi trecerea Institutului Fotogrametric Militar la Direcţia Cadastrului.

3. Urgentarea regimului cadastral pe întreaga ţară prin cadastrul preliminar cu ajutorul fotogrametriei.

Interesant de menţionat este rezultatul realizărilor faţă de rezoluţiile congresului din 1945, din care se constată că din cele 40 de deziderate prezentate de către sectorul forestier prin moţiunea congresului A.G.I.R. din 1945, au fost realizate 10 puncte şi anume:

Întocmirea unei statistici forestiere amănunţită asupra întinderii pădurilor, a speciilor şi a cantităţilor de materiale existente.

Planificarea şi organizarea gospodăriei domeniului forestier pe mari unităţi economice şi oprirea cu desăvârşire a divizării pădurilor (legiferată prin L.A.P.F. şi în curs de definitivare).

Refacerea grabnică a pădurilor degradate (legiferată prin Legea A. P. F.).

Elaborarea unor norme ştiinţifice de amenajare a pădurilor (în curs de definitivare).

Obligativitatea ca toate lucrările de specialitate forestieră să fie executate numai sub conducerea specialiştilor recunoscuţi (legiferată prin L.A.P.F.).

Desfiinţarea enclavelor, împădurirea şi comasarea lor în afara perimetrului pădurii (legiferată prin L. A. P. F.).

Ocrotirea vânatului şi pescuitului în păduri, creind mediul potrivit pentru desvoltarea armonioasă a florei şi faunei forestiere (legiferată prin L.A.P.F. şi Legea Vânătoarei).

Reorganizarea Administraţiei pădurilor şi crearea de noui Şcoli silvice, (legiferată prin Legea învăţământului agricol, silvic, zootehnic şi veterinar).

Ducerea unei lupte hotărîte şi aplicarea de măsuri drastice contra distrugerilor şi abuzurilor săvârşite împotriva avutului forestier de către exploatatorii fără scrupule (rezolvată prin L. A. P. F. şi Dec. Min. Nr. 137/1947).

Înfiinţarea de rezervaţii ca monumente ale naturei şi pentru scopuri ştiinţifice, educative şi turistice (parţial rezolvată).

I. R.

● Conferinţa de coordonare a organelor tehnice din M. A. D.

In zilele de 15—20 Decembrie a. c. a avut loc în Bucureşti conferinţa de coordonare a organelor tehnice agricole, silvice şi veterinare din M.A.D. Deschiderea lucrărilor a avut loc în cadrul unei şedinţe comune, în localul Institutului de Cercetări Agronomice al României, la care au luat cuvântul d-nii miniştri Prof. Tr. Săvulescu, C. Agiu şi d-nii secretari generali N. Celac şi Marin Stancu, care au pus în lumină activitatea desfăşurată de toate sectoarele Ministerului, în intervalul dela ultima conferinţă de lucru din Iunie a. c. şi au arătat noile sarcini ce revin tuturor technicienilor în activitatea de viitor.

In cadrul acestei conferinţe, sectorul forestier (M.A.D. şi C.A.P.S.) a desbătut, în zilele de 15—16 Decembrie, următoarele probleme de interes comun:

— *Aspecte noui în procesul de producţie forestieră*, cu care prilej s'a analizat pe larg dispoziţiunile deciziei Nr. 137 a Comisiei ministeriale de redresare economică [1]. Prin aplicarea sistemului „seminar" — discuţiile fiind conduse de d-l secretar general N. Celac — fiecare şef de inspectorat, director C.A.P.S. şi director silvic judeţean a fost chemat să-şi precizeze măsurile pe care le va lua pe teren pentru aplicarea deciziei.

— *Constituirea unităţilor economice (de valorificare)* în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

— *Statistica forestieră, scop şi rezultate.* Cu această ocazie au fost făcute cunoscute rezultatele provizorii — prelucrate manual — ale statisticii întreprinse în anul 1947, în conformitate cu L.A.P.F.

— *Programul de lucru şi statistica producţiei forestiere.*

— *Invăţământul silvic mediu, inferior şi de calificare.*

— *Instrucţiuni practice pentru recoltarea seminţelor.*

In ziua de 17 Decembrie, sectorul forestier s'a separat în două: grupa M.A.D. şi grupa C.A.P.S., care şi-au continuat separat lucrările, ocupându-se fiecare de problemele sale specifice.

Grupa M.A.D. a luat în desbatere următoarele:

— *Organizarea pazei şi asistenţei în cadrul Legii pentru apărarea patrimoniului forestier.* In cadrul acestei probleme, d-l Ministru C. Agiu a dat îndrumări asupra necesităţii colaborării personalului silvic cu organele locale şi populaţia rurală, pentru a se ajunge la o mai bună apărare a pădurilor în contra delicvenţilor.

— *Pădurile de producţie în regimul legii A. P. F.*

— *Cadrul de organizare al amenajării şi cadastrului forestier.*

— *Stadiul lucrărilor de împădurire şi aplicarea dispoziţiunilor din cap. III al legii A. P. F.*

Grupa C.A.P.S. a desbătut următoarele chestiuni:

— *Situaţia exploatărilor şi măsurile pentru intensificarea lor;*

— *Mersul industrializărilor şi semiindustrializărilor şi măsurile luate pentru sporirea producţiei;*

— *Problema reducerii preţului de cost;*

— *Stadiul valorificării produselor lemnoase şi măsurile necesare pentru activare;*

— *Consecinţele aplicării deciziei Nr. 137 a Comisiei de redresare economică pentru C.A.P.S.;*

— *Problema revizuirii bugetului şi finanţării lucrărilor;*

— *Situaţia împăduririlor şi măsurile necesare pentru intensificarea lor; Şcolile de calificare pentru personalul de teren.*

La încheierea lucrărilor s'a făcut o sinteză a tuturor normelor ce trebue redactate şi difuzate la unităţile din exterior.

---

[1] Publicată în Monitorul Oficial Nr. 254 din 8 Decembrie 1947.

Lucrările conferinței au fost închise la 20 Decembrie, printr'o ședință comună. În cadrul căreia d-l Prof. Tr. Săvulescu a făcut o expunere de ansamblu asupra rezultatelor conferinței.

Spiritul în care au fost organizate aceste conferințe s'a dovedit a fi foarte rodnic. Desfășurarea prin largă și directă desbatere a problemelor de către toți cei în măsură, a permis să se evidențieze lipsurile și părțile pozitive ce se constată în activitatea sectorului forestier, precum și drumul de urmat în viitor.

Au fost relevate următoarele lipsuri: insuficienta încadrare a unităților exterioare cu personal tehnic și administrativ; numărul insuficient de ocoale silvice; lipsa de clădiri proprii, de legături telefonice și de mijloace de deplasare pentru serviciile exterioare; insuficiența cunoașterii terenului și a cadrelor, precum și a controlului muncii; insuficienta mobilizare a maselor populare în sprijinul acțiunii de refacere a pădurilor.

Părțile pozitive, care îndreptățesc o încredere sporită în munca de viitor a tehnicienilor, sunt: sprijinul crescând acordat de forurile superioare sectorului forestier; ameliorarea condițiilor de finanțare ale producției forestiere; randamentul sporit și starea sănătoasă de spirit a organelor exterioare, care deși cu mijloace suficiente au reușit să realizeze lucrări importante; colaborarea tot mai pronunțată a organelor din exterior cu organele administrative și politice locale, în vederea realizării programelor de lucru.

N E C R O L O A G E

CONSTANTIN GHEORGHE

Inginer inspector silvic

(1873—30 Mai 1947)

Constantin Gheorghe s'a născut la Brăila, în anul 1873. După terminarea studiilor secundare, s'a înscris, în 1894, la Şcoala specială de silvicultură dela Brăneşti, pe care a terminat-o în 1898, făcând astfel parte din *prima promoţie de silvicultori dela Brăneşti*, din care puţini mai sunt încă azi în viaţă.

În primii ani de carieră a colaborat intens cu *Iuliu Moldovanu* şi *N. G. Popovici*, la crearea parcului forestier dela O. s. Mihăeşti-Muscel, şi la lucrările comisiei de ridicare în plan şi amenajare a complexului pădurilor din acelaşi ocol, executate cu promoţiile de stagiari silvici şi practicanţi.

Calităţile sale deosebite, de specialist şi coleg, l-au făcut să fie foarte bine apreciat şi să urce toate treptele ierarhiei administrative, până la aceea de şef al Regiunei silvice Buzău. Chiar după pensionare a continuat să activeze în lucrări particulare, expertize şi în special în conservarea pădurei *Crângul* din Buzău.

A luat parte la războiul din 1916—1918, ca ofiţer de rezervă, manifestându-se ca bun român.

A avut un deosebit cult pentru păduri, evidenţiindu-se prin activitatea sa de animator şi promotor al *Serbărei Sădirii Arborilor;* cu puţin timp înainte de sfârşit a avut încă intuiţia acestei manifestări, îndemnând pe colegi a stărui în această direcţie, după cum găsim inserat în Revista Pădurilor, Nr. 4—6/947, pag. 88. Aceste rânduri, apărute însă după moartea sa, ne par ca un duios testament, venit de dincolo de mormânt şi lăsat noilor generaţii de silvicultori, pentru continuarea acestei opere.

A fost şi un devotat membru al Soc. „Progresul Silvic", participând până în ultimii ani, la toate adunările şi congresele sale.

În ziua de 1 Iunie a. c., rămăşiţele sale pământeşti, duse într'un car cu boi, ornat cu ramuri verzi de stejar şi scoarţe naţionale, au fost înmormântate în cimitirul din Buzău, situat chiar lângă Crângul Buzăului, pe care l-a iubit atâta. Colegii dela D. r. s. Bucureşti, şeful O. s. CAPS Buzău şi şeful S. s. j. Buzău, au cuvântat, evidenţiindu-i calităţile.

Societatea „Progresul Silvic" transmite, şi pe această cale, condoleanţe soţiei dispărutului, precum şi fiului sau adoptiv, ing. silv. Gh. Pană.

M. P. Florescu

† DIMITRIE I. BÂRZAN

Inginer inspector silvic

(10 Iunie 1899—30 August 1947)

In ziua de 30 August 1947 a încetat subit din viață în București, în plină activitate, mult apreciatul nostru coleg D. Bârzan.

Născut la 10 Iunie 1899, în orașul Craiova, unde își petrece copilăria și își face studiile primare și liceale, urmează cursurile Școalei Politechnice, Secția Silvică, pe care o termină cu succes în anul 1924. La 15 Noembrie 1924 este primit în Corpul tehnic silvic și numit inginer silvic stagiar la Iași, unde activează cu tot avântul tinereții. La 1 Mai 1927 este numit șef al O. s. Crețești, de unde este transferat în interesul serviciului, la 1 August 1929, ca șef al O. s. Tătăruși, jud. Baia. Dotat cu mare putere de muncă, desfășură aici o mare activitate în domeniul silvic, intensificând lucrările de exploatare și punând ordine în administrație.

La 1 Aprilie 1936 este transferat ca șef al O. s. Coșula, unde reușește să înfrângă toate piedicile ivite în cale și să pună la punct toate lucrările, evidențiindu-se ca un element de valoare.

La 10 Martie 1944 este transferat în Centrala CAPS, unde i se încredințează un post de răspundere, pe care îl conduce cu toată competința până în ultima clipă a vieții sale.

Atât de dragi i-au fost locurile unde a activat în tinerețe, încât soarta i-a hărăzit ca trupul său neînsuflețit să fie transportat din București la Hârlău, spre a se odihni pe vecie în preajma gospodăriei și familiei lui dragi, străjuit de măreții codri pe care i-a administrat timp de nouă ani. In ziua de 2 Septembrie a. c. a avut loc înmormântarea în cimitirul orașului Hârlău, fiind condus la locașul de veci de membrii familiei, numeroși prieteni și cunoscuți, întreg personalul O. s. Coșula, în frunte cu ing. P. Rosu, șeful Ocolului, iar din Centrala Direcției d-nii ingineri: Al. Petrescu, F. Enescu și N. Caliniuc.

După terminarea serviciului religios a vorbit în numele tuturor colegilor și personalului silvic d-l ing. N. Caliniuc rostind ultimul cuvânt de despărțire.

Dumnezeu să-l odihnească în pace și să-i fie veșnică amintirea.

Ing. insp. silvic N. Caliniuc

† LEON COLOMEICO

Inginer silvic

1 Octombrie 1918 — 11 Aprilie 1947

In noaptea de 10 spre 11 Aprilie a. c. — în Vinerea Patimilor — s'a desprins dintre noi Leon Colomeico.

Născut la 1.X.1918, la Constantinești-Hotin, după ce termină liceul, urmează Facultatea de Silvicultură, pe care o absolvă cu mențiunea „cum laude". la 1 Aprilie 1945. Funcționează câteva luni ca ajutor la O. s. Câmpeni-Turda, după care, din Sept. 1945, activează la lucrările de aplicarea reformei agrare din jud. Sibiu. La 1.IV.1946 este numit ajutor la O. s. Rupea, iar în August 1946, i se încredințează conducerea acestui ocol. Aici depune o activitate foarte susținută, mai ales în domeniul său preferat — plantații și regenerări — care îi atrag în curând laude meritate din partea șefilor săi. Concomitent activează cu deosebită râvnă și la lucrările de reformă agrară din jud. Târnava-Mare. Repetate neplăceri familiare îl aduc într'o stare de desnădejde, din care nu întrezărește scăpare. Într'un moment de rătăcire își pune capăt zilelor. Nu a lăsat nicio scrisoare. La înmormântarea sa, la cimitirul din Rupea, a rostit un cuvânt de despărțire d-l I. I. s. Gh. Vulcan, care a evidențiat calitățile alese ale defunctului și activitatea desfășurată în serviciu.

Alături de o puțin comună vigoare fizică, puteai afla o fire neașteptat de blândă, modestă, cumpătată, dreaptă, imens cinstită, un caracter inflexibil, dar cu resurse de nebănuită delicatețe și sensibilitate, și o pregătire profesională aleasă.

Toate acestea păreau să-i hărăzească o carieră fericită. Curând însă, neplăcerile îl înconjoară. La aceste neplăceri se adaugă o oarecare dezamăgire profesională — văzând cât de deșarte rămân dorințele de a face lucruri frumoase și cum se prăbușesc bunele intenții, lipsite de sprijinul oamenilor și al legilor. Se mai adaugă multe, repetate, hotărîtoare neplăceri familiare. Ele l-au determinat să părăsească această lume.

Cu el dispare un suflet înalt, un perfect camarad, un vajnic luptător pentru formele drepte și generoase ale vieții și *una din nădejdile cele mai sigure ale tinerelor generații de silvicultori*. Amintirea lui va dăinui în sufletele noastre, lângă acel mănunchiu de gânduri și imagini bune, care ne călăuzesc drumurile în viață.

Ing. silv. *X. Șt. Dumitrescu*

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

Procesele verbale ale Cons. de Ad-ţie

PROCES VERBAL Nr. 11

Şedinţa din 12 Septembrie 1947

Prezenţi d-nii: Boldur M., Bordea D., Constantinescu Şt., Colpacci G., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Lissievici V., Nettea C., Predescu Şt.

Şedinţa se deschide la orele 18 sub preşedenţia d-lui Prof. C. C. Georgescu. Secretar de şedinţă d-l M. Ene. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Preşedinte arată că vila Sylva, în urma contractului încheiat cu B.N.R. a produs 110.000 lei stabilizaţi.

2. Se fixează: a) abonamentul la revistă (vezi coperta); b) cotizaţia (pentru regularizarea cotizaţiei, membrii vor mai plăti încă 200 lei) şi taxa de înscriere (100 lei); c) taxa de locuit în cămin: 50 lei pe zi până la 7 zile, apoi câte 100 lei pe zi; d) preţul publicaţiilor (vezi coperta); e) tariful publicaţiilor pentru amenajamente (ca la Mon. Of.; f) salariile personalului.

3. Se aprobă înscrierea în societate a d-lor: Roman P., Bozac A., Avram St. Eug., Gheorghe Marin, Tomulescu F., Ciobanu N., Ionescu Gh., Benea V. V.

4. Se aprobă cererea d-lui Gl. Al. Manolescu de a închiria terenul Societăţii dela Sinaia, pentru a-l amenaja ca teren de sport, pe termen de 3 ani, în schimbul chiriei de 5000 lei, a împrejmuirii terenului şi a unui abonament la Revistă.

5. D-l V. Lissievici expune rezultatul delegaţiei la vila Carmen Sylva. Se vor face demersuri pentru obţinerea chiriei, pe lângă Prefectura Constanţa.

6. Se vor cere lămuriri asupra demisiei din societate a d-lui ing. I. Popovici.

7. D-l Preşedinte expune modificările survenite în structura A.G.I.R.-ului, care a devenit federaţie cu secţiuni corespunzătoare specialităţilor. Actualele asociaţii, care îşi păstrează o completă autonomie, participă la lucrările federaţiei prin delegaţi. D-sa propune alegerea unei comisii pentru pregătirea unui statut de colaborare cu A.G.I.R.-ul. Se aleg în comisie d-nii: M. Boldur, Şt. Predescu, Şt. Rodoteatu. In legătură cu Congresul A.G.I.R., d-sa arată că a propus ca raportori pe d-nii: Anton Rădulescu şi N. Ghelmeziu, ca raportor general rămânând d-l Gr. Colpacci.

8. Se deleagă d-l M. Ene cu organizarea ciclului de conferinţe al Cercului de Studii.

Şedinţa se ridică la orele 19,15.

Preşedinte (ss) *C. Georgescu.*

Secretar general (ss) *Şt. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 12

Şedinţa din 24 Septembrie 1947

Prezenţi d-nii: Borovschi B., Bordea D. Butoiu Al., Boldur M., Constantinescu St., Comes T., Comsia A., Colpacci Gr., Enc M., Filip V., Georgescu C., Ionescu Gh., Marinescu I., Nettea C., Predescu Şt., Purcăreanu Gh. Rodoteatu St. Invitaţi d-nii. Ghelmeziu N., Rădulescu Th.

Sedinţa se deschide la orele 18, sub preşedenţia d-lui Prof. C. Georgescu.

1. Cererea de ajutor a fiului colegului Puşcariu nu poate fi satisfăcută din lipsa de fonduri.

2. D-l Preşedinte dă lămuriri asupra programului Congresului A.G.I.R. Problemele silvice se vor discuta în subsecţia agrosilvica. Se va discuta deasemeni problema învăţământului tehnic, precum şi creearea Institutului pentru Ştiinţă şi Tehnică. Se cedează sala de festivităţi pentru lucrările acestei subsecţii, între 5—10.X.947.

C. G. M. a luat măsuri pentru plasarea personalului comprimat; pentru technicieni se ia avizul A.G.I.R.-ului.

D-sa propune alcătuirea unei comisii formată din d-nii I. Florescu, Th. Rădulescu, St. Rodoteatu, I. Marinescu, care să studieze şi să propună măsuri pentru aplicarea legii pentru apărarea patrimoniului forestier.

3. Se deleagă d-l C. Nettea pentru alcătuirea unui memoriu asupra menţinerii dreptului de lemne.

4. Se deleagă d-l V. Filip cu alcătuirea unui memoriu asupra insuficienţei salarizării a personalului inferior.

5. D-l T. Comes propune tipărirea unei agende-calendar forestiere şi reeditarea vechei insigne a Societăţii. D-sa este delegat de a trata.

6. In chestiunea înfiinţării unei Facultăţi de Silvicultură la Câmpulung Bucovina, discuţia — la care iau parte d-nii C. Nettea, M. Boldur, T. Comes, G. Colpacci, B. Borovschi, G. Purcăreanu — rămâne în continuare.

Şedinţa se ridică la orele 19.45.

Preşedinte (ss) *C. Georgescu.*

Secretar general (ss) *St. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 13

Şedinţa din 22 Octombrie 1947

Prezenţi d-nii Boldur M., Borovschi B., Butoiu Al., Constantinescu St., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Nettea C., Predescu St., Paladian I., Teodorescu Şt., Zeicu I. Invitat d-l Rădescu Oprea.

Şedinţa se deschide la orele 17, sub preşedenţia d-lui Prof. C. C. Georgescu. Se intră în ordinea de zi.

1. In privinţa situaţiei vilei dela Carmen Sylva folosită de Armata Roşie se hotărăşte a se da delegaţie d-lor: Director al D. r. s. Constanţa şi Şeful I. s. Constanţa de a face intervenţiile necesare pentru obţinerea chiriei pe timpul cât a fost folosită şi pentru efectuarea de locatari a reparaţiilor necesare bunei întreţineri.

2. *Federalizarea cu A.G.I.R.-ul.* D-l Preşedinte arată că noul statut al A.G.I.R.-ului, prevede că în componenţa sa intră 7 secţii profesionale, între care şi secţia silvică (Soc. Progresul Silvic). Federalizarea se va face prin afiliere pe baza

unui protocol premergător prin care se va arăta că Societatea își va păstra personalitatea juridică, administrându-și avutul în mod autonom, iar federalizarea făcându-se numai sub raport tehnic și profesional. Se va continua tipărirea Revistei Pădurilor, în factura sa obișnuită, purtând și emblema A.G.I.R.

După ample discuții, la care au participat d-nii: Gh. Ionescu, I. Paladian, Al. Butoiu, H. Manole, se deleagă d-nii: O. Rădescu și St. Rodotcatu cu alcătuirea protocolului și se hotărăște convocarea unei adunări generale extraordinare pentru 16 sau 23 Noembrie a. c.

3. In chestiunea contractului de închiriere al C.A.P.S.-ului pentru camerele ce ocupă în imobilul Societății, se deleagă d-nii M. Buldur și H. Manole, care, împreună cu delegația C.A.P.S.-ului să studieze chestiunea și să încheie acte pentru stabilirea chiriei după contracte și valoarea locativă.

4. S'a hotărît a se face proectul pentru construirea în completare a etajului VII. la imobilul în care este instalat C.A.P.S.-ul.

5. Se face cunoscut că ziarul „Frontul Plugarilor" publică o pagină de popularizare a cunoștințelor forestiere, intitulată „Pagina Pădurii".

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte (ss) *C. Georgescu.*

Secretar general (ss) *St. Predeanu*

PROCES-VERBAL Nr. 14

(Ședința din 19 Noembrie 1947)

Prezenți D-nii: Borovschi B., Butoi Al., Cuines T., Culpaccl Gr., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Purcăreanu Gh., Râșcanu R., Sburlan D., Vișan Tr., Zeicu I.

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția D-lui Prof. C. Georgescu. Secretar de ședință d-l M. Ene. Se intră în ordinea de zi:

1. Se citesc și se ratifică procesele verbale Nr. 12 și 13 și al Adunării Generale.

2. D-l Președinte aduce la cunoștință că Adunarea generală extraordinară fixată pentru ziua de 23 Noembrie 1947, nu se poate ține nefiind aprobată de autorități.

D-sa dă explicații asupra necesității afilierii Societății la AGIR, deoarece unele societăți profesionale vor fi desființate. La AGIR s'a afiliat deja un număr de societăți. In acest fel AGIR-ul devine federația societăților technice profesionale. D-l Președinte dă asigurări că, așa cum este alcătuit noul Statut al AGIR-ului și protocolul de afiliere, Societatea „Progresul Silvic" își păstrează autonomia, patrimoniul, individualitatea, administrarea și gestiunea averii mobiliare și imobiliare, organul societății care va purta și emblema AGIR. D-l Președinte dă citire protocolului întocmit de d-l St. Radoteatu care va fi comunicat AGIR-ului. Consiliul aprobă.

3. Se aprobă înscrierea în Societate a d-lui Alexandru Popa.

4. Se citește întâmpinarea făcută Societății de către un grup de membri, relativ la Legea Colegiului Naturaliștilor. Au loc discuțiuni la care iau parte d-nii Gh. Ionescu, D. Sburlan, Gr. Eliescu, după care memoriul se aprobă. Se dă delegație d-lui I. Zeicu pentru alcătuirea referatului către Colegiul Inginerilor. D-l Președinte va prezenta referatul și d-lor Miniștri Profiri și Iordăchescu.

5. Se aprobă plata impozitului de 23.000 lei pentru vila Sylva din Govora.

6. D-l Horia Manole dă citire referatului relativ la calculul chiriei în baza unui contract unificat între CAPS şi Progresul Silvic.

7. La propunerea d-lui Preşedinte, se aprobă cooptarea în consiliu a d-lui Ing. N. St. Dumitrescu

8. Se aprobă suma de lei 97.440 pentru plata acestui număr al revistei.

9. Se citeşte referatul prin care d-l Paia cere reducerea numărului paginilor la revistă, din motive de economie.

10. Se citeşte referatul d-lui Paia prin care d-sa solicită plata orelor suplimentare. Se aprobă referatul sub rezerva aplicării instrucţiunilor Contractului colectiv

11. Se aprobă plata materialului lemnos, aprobat a se cumpăra dela Centrul Băbeni pentru vila Sylva din Govora.

12. Asupra memoriului referitor la dreptul de lemne se aşteaptă rezultatele acţiunii dela CAPS.

13. Cererea d-lui Ing. Răuţă pentru a fi plasat în activitate forestieră, în urma comprimării va fi trimeasă AGIR-ului pentru repartizare.

14. Se citeşte Darea de seamă a exploatării vilei Sylva şi se aprobă.

15. D-l Ing. Comes Tima prezintă „Agenda Calendar" şi cere a se fixa preţul de vânzare.

Şedinţa se ridică la orele 18.15.

Preşedinte, (ss) *C. C. Georgescu* Secretar General (ss) *St. Predescu*

PROCES VERBAL Nr. 15

Şedinţa din [illegible] Decembrie 1947

Prezenţi d-nii: Beldur M., Comes T., Constantinescu St., Dumitrescu St. N., Eliescu Gr., Ene M., Georgescu C., Manole H., Marinescu I., Vişan Tr.

Şedinţa se deschide la orele 17.30 sub preşedinţia d-lui prof. C. Georgescu. Secretar de şedinţă M. Ene. Se intră în ordinea de zi.

1. D-l Preşedinte citeşte răspunsul AGIR-ului la protocolul de afiliere, care cuprinde toate condiţiile prevăzute de Consiliul societăţii.

2. Situaţia căminului. Au fost admişi studenţii conform statutelor. Se deleagă d-l ing. M. Ene de a lua dela secretariatul Facultăţii situaţia şcolară. Studenţii nepromovaţi vor trebui să părăsească căminul.

3. Se aprobă noile preţuri ale publicaţiilor.

4. Se reglementează vizitarea căminului de către particulari.

5. Reorganizarea revistei. Se ia în discuţie referatul d-lui Paia şi se hotărăşte ca revista să reapară lunar cu modificări pentru a interesa publicul şi industriile forestiere. De aceea revista va avea pe viitor trei părţi: silvicultură, comerţ şi industrie forestieră şi supliment profesional.

6. Se vor face comunicări pentru adunarea generală de Duminică 25 Ian. 1948.

7. Se aprobă cererea PCR pentru sala de festivităţi a vilei Govora, pentru două zile cu clauza cheltuieli de întreţinere.

8. Se aprobă noui înscrieri în societate a d-lor Lazea, Macedon, Mihăilescu, Scrupăceanu.

9. Se ia act și se vor aduce mulțumiri d-lui Ing. M. P. Florescu pentru cele patru volume donate Societății.

10. Se aprobă plata concediilor de vară a funcționarilor Societății; se aprobă plata orelor suplimentare și indemnizația de transport d-lui Pato.

11. Se aprobă plata impozitului de 110.000 lei către fisc.

12. Se citește o întâmpinare din partea CAPS-ului. Pentru delegațiile îndeplinite Consiliul aprobă d-lui H. Manole și M. Boldur câte 10.000 lei. D-lor cedează sumele pentru cheltuieli necesare studenților săraci ce stau în cămin.

13. D-l Președinte sugerează înființarea unui oficiu pentru amenajări de păduri, la Societate. Se deleagă d-nii Boldur, H. Manole și I. Marinescu să ia contact cu d-l Zeletin și să se vadă părerea d-lui Ministru. Prin această acțiune s-ar antrena la lucru o serie de colegi și în special pensionari. Paralel se va înființa și un oficiu de plasare.

14. Se citește și se ratifică procesul-verbal nr. 14.

15. Ciclul de conferințe va începe după sărbători. Acestea se vor ține Vinerea la orele 17. Prima va avea loc la 16 Ianuarie.

16. Se citește referatul d-lui Comes relativ la agenda calendar. D-sa propune să se dea gratuit 30 exemplare lucrătorilor dela tipografia Bucovina. Se aprobă.

Ședința se ridică la orele 19.

Președinte, (ss) *C. C. Georgescu* Secretar General (ss) *Șt. Predescu*

C O N V O C A R E

Membrii Societății „Progresul Silvic" sunt convocați în Adunare generală extraordinară pentru ziua de 15 Ianuarie 1948, la orele 17, la sediul Societății din București, Bd. Tachi Ionescu Nr. 31.

Dacă la această convocare nu vor fi prezenți jumătate plus unul din numărul total al membrilor activi, conform art. 27 din Statute, Adunarea se amână pentru a 8-a zi, adică în ziua de 23 Ianuarie 1948, în acelaș loc și la acelaș oră, când se va ține irevocabil cu oricare va fi numărul de membri prezenți.

Adunarea generală extraordinară va delibera și decide asupra următoarei ordine de zi:

1. — Afilierea Societății „Progresul Silvic" la Asociația Generală a Inginerilor din România „A.G.I.R.".

2. — Alegerea delegatului Societății în Consiliul „A.G.I.R."-ului

Consiliul de Administrație

INFORMAŢIUNI

Mişcări in personal   **Informaţiuni.**

M. Of. Nr. 229/4 X-1947 publ. d. m. Nr. 256.506 a Min. Ed. Naţ., prin care d-l M. Drăcea, profesor la Facultatea de Silvicultură, se pune in retragere din oficiu, pe data de 1 Sept. 1947, pentru aranjarea drepturilor la pensie.

— idem d. m. Nr. 26.717, prin care se înfiinţează O. s. Doftana, Lăloaia şi Agăş, pendinte de C. Expl. Comăneşti, din raza D. r. s. Bacău, pentru a administra padurile lăsate în părăsire dela 23 August 1944, de către proprietarii lor. O. s. Tg. Ocna se desfiinţează, pădurile sale trecând în ad-trarea O. s. Doftana şi Lăloaia şi a Centr. Expl. Caşin.

— idem. Nr. 26.718, prin care se retrage delegaţia d-lui i. i. g-l s. Petrescu Al., de dir. al D. r. s. Iaşi, trecându-se la dispoziţia Dir. g-le CAPS. D-l i. i. s. Borden D., dela D. r. s. Bucureşti, se delegă director al D. r. s. Iaşi.

— M. Of. Nr. 230/6 X 947, publ. d. m. Nr. 1.315, prin care d-l i. c. s. D. Grozescu, dela insp. g-l de control, se pune în retragere din oficiu, pentru 60 ani etate, iar d-l i. c. s. O. Witting, dela Dir. Ec. Vân., idem, pentru 35 ani serviţi.

— M. O. Nr. 231/7.X.947 publ. d. m. Nr. 1.333, prin care se numesc în comitetele de înaintări următorii:

a) *Membri de drept*: Purcăreanu Gh., dir. g-l CAPS (supl. Predescu St., subdir. g-l); Florescu I., dir. Dir. indr. silv. (supl. Georgescu Stelian, subdir.); Paladian V., dir. Dir. tehn. silv. (supl. Marinescu I., subdir.); Georgescu C. C., dir. ICEF (supl. Sburlan D., subdir.); Pandrea Matei, preşed. Cons. tehnic păd. (supl. Zeicu I., membru); Topală R., dir. Contabilităţii (supl. Roman P., subdir.); Dediu Aurel, delegatul Sindicatului.

b) *Membri numiţi*: i. c. s. Ionescu Gh. (supl. i. c. s. Rădulescu M.); i. c. s. Popovici Val. (supl. i. c. s. Georgescu Venceul); i. i. g-l s. Colpacci Gr. (supl. i. i. g-l Niculescu A. I.); i. i. g-l s. Vişan Tr. (supl. i. i. g-l s. Lungu I.); i. i. s. Arghiriade C. (supl. i. i. s. Stoian N.); i. i. s. Murgu Gh. (supl. i. i. s. Vendel Al.); Secretar d-l i. ş. s. Smerecinschi Igor. Preşedinte d-l Secretar g-l N. Ceiac (supl. d-l C. C. Georgescu, director ICEF).

— M. O. Nr. 232/8 X-947, publ. d. m. Nr. 4893 a Min. Ind. Com., prin care d-l i. c. s. Gh. I. Ionescu se numeşte membru in Cons. de ad-ţie al OLEMN-ului.

— M. O. Nr. 234/10 X-947, publ. d. m. Nr. 1346, prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art. 132 S.F.P., au fost anulate prin d. m. Nr. 24 a Com. min. redres., ec. şi stab. mon., se licenţiază din serviciu: i. c. s. Avram Gh., i. i. g-l s. Niţescu I., i. i. g-l s. Antonescu Gh., i. s. Hălmageanu A. I., i. i. g-l s. Antonescu Gh., i. i. g-l s. Dragomir I., i. s. Ionescu M. Gh., i. i. s. Schiller I., i. i. s. Andrei I. I., i. i. s. Dobrescu I., i. i. s. Galbán D., i. p. s. Vidinivschi T., i. i. s. Cerschi T., i. s. Gâlcă C., i. s. Leondari E., i. i. g-l s. Puşcaşu Gh., i. i. s. Constantinescu I.

i. s. Spaniol Ad., i. s. Bozdoc P., i. i. s. Pally Em., i. c. s. Caraminu I., i. i. g-l s. Lupșa Gh., i. i. g-l s. Ostafie Gh., i. i. g-l s. Gelsinger Lad., i. c. s. Minescu Gh., i. c. s. Petcuț M., i. i. g-l s. Moșandrei Gh., i. i. g-l s. Zehan E., i. i. s. Răducu Gh.

— Idem d. m. Nr. 1046, prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art. 123 S. F. P., au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Com. min. redresare ec. și stab. mon., se repartizează la serviciile specificate: i. i. s. Pocîltaru I., la Dir. silvică; i. s. Gheorghiu I., i. s. Gherghel Șt. și i. s. Boldăr G., la Dir. învăț., i. i. s. Cara N., la CAPS.

— Idem, d. m. Nr. 37.941, prin care d-l i. s. Dămănceanu C., fost șef al o. s. Tg.-Ocna, desființat, se repartizează la o. s. Agăș și se delegă în mod provizoriu cu conducerea acestui ocol.

D-l i. s. st. Badea V., dela o. s. MAD Tg.-Ocna, se detașează la O. s. Lăloaia, cu a cărui conducere se deleagă în mod provizoriu.

— M. O. Nr. 235/11.X.947 publ. d. m. Nr. 61 a Com. min. pt. redres. ec. și stab. mon., care, prin art. 5, desființează dreptul de lemne de foc acordat gratuit personalului silvic administrativ și de specialitate din sectorul silvic al M. A. D.-ului și CAPS-ului, abrogând astfel art. 83 din legea de organizare CAPS.

— M. O. Nr. 238/15.X.947 publ. d. m. Nr. 1372, prin care d-l I. Florescu, dir. dir. silv., se numește membru în Comisiunea pentru administrarea bunurilor succesorale ale Fundaț. „I. C. Michail".

— M. Of. Nr. 239/16.X.947 publ. I.D.R. Nr. 1574, prin care d-l ing. Constantinescu P. Aurel, din Min. Ind. Com., se numește membru în Consiliul de ad-ție al CAPS-ului, în locul d-lui i. i. g-l s. V. Sabău.

— Idem, d. m. Nr. 206.978 a Min. Ed. Naț., prin care următorul personal didactic din învățământul superior silvic se comprimă:

Fac. de Silvicultura: Conf. C. Chiriță, Conf. V. Cota, Șef de lucr. N. Ghelmeziu; *Fac. de Construcții:* Conf. Gh. Nicolau-Bârlad, asist. I. Popescu-Zeletin, asist. Aurel Rusu; *Fac. de Agronomie Cluj:* asist. Titus Nicoară.

— Idem, d. m. Nr. 206.980 a Min. Ed. Naț., prin care se comprimă temporar, pentru economii bugetare, salariile următoarelor posturi de personal didactic din învățământul superior silvic:

Politehnica București: Catedra de Cadastru, hotărnicie, topografie forestieră corecția torenților, catedra de politica, economie și administrația forestieră (I. C. Demetrescu); conferința de Drept și legislație silvică (V. V. Dinu); 5 posturi de asistenți (C. Arghiriade, Gh. Pană, Gavril Toma, Iuliu Moraru, Ștefan Negru).

— M. Of. Nr. 240/17.X.947 publ. I. D. R. Nr. 1731, prin care d-l i. sb. s. C. Mutică, șeful S. s. I. Hunedoara, se pedepsește cu punerea în disponibilitate pe timp de 1 an, deoarece s'a făcut vinovat de faptele prevăzute de art. 43, lit. a, din Legea pentru organizarea corpului silvic.

— M. O. Nr. 243/21.X.947 publ. d. m. Nr. 40.420, prin care se retrag delegațiile de dir. și subdir. al D. r. s. Constanța, d-lor i. c. s. Mavrodin Er. și i. i. g-l s. Cernescu N. și se delegă d-nii: i. i. g-l s. Dediu A., ca director și i. i. g-l s. Stănel I., ca subdirector.

— Idem, Nr. 40.431, prin care se transferă, în interes de serviciu, d-l i. s. I. Blascu I. B., dela o. s. Scorțeni, la C. expl. Comanești, delegându-se cu conducerea provizorie.

— M. Of. Nr. 245/23.X.947 publ. d. m. Nr. 40.187, prin care se înființează C. expl. Comănești, căruia i se afectează pădurile preluate de CAPS. de pe valea Trotușului.

— M. O. Nr. 250/29.X.947 publ. d. m. Nr. 22.663 prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute în baza art 132 S.F.P. ,au fost anulate prin d. m. Nr. 34 a Com. min. redres. ec. şi stab. mon., se licenţiază din serviciu: i. sb. s. Juras Gh.; i. i. s. Mihălescu Marcel; i. i. s. Podeanu D.; i. i. s. Iliescu V. Ion (D. r. s. Craiova). i. i. s. Stoica Fil.; i. i. s. Ionescu M. Ion (d. r. s. Craiova); i. i. s. Grecu I.; i. i. s. Miulescu Gh., i. i. s. Trandafirescu V.; i. i. s. Stănescu Al.; i. i. s. Constantinescu C. C. (d. r. s. Piteşti), i. i. s. Szontag I., i. c. s. Opriş V., i. i. s. Buzilă Er., i. i. s. Harnagea V.

— Idem. d. m. Nr. 39.557 prin care următorii ingineri silvici, ale căror pensionări, făcute in baza art. 132 S. F. P., au fost anulate prin d. m. Nr. 21 a Com. min. redres. ec. şi stab. mon., se menţin in serviciu şi se repartizează la unităţile notate: i. i. g-l s. Iordăchescu Florin la Oficiul de studii CAPS, i. i. g-l s. Albotescu C. şi i. c. s. Georgescu Victor la dispoziţia CAPS, i. i. g-l s. Nicoară Titus la D. r. s. Sebeş, i. i. s. Popescu C. Sinaia la Dir. cult. şi amen. păd. din CAPS, i. i. s. Despot M. I. la D. r. s. Bucureşti, i. i. s. Nahaiciuc Tr. la D. r. s. Lugoj.

—Idem Nr. 42.200, prin care se revine asupra d. m. Nr. 13.585/947, in sensul că d-l i. g. s. Zseleznyak L., din CAPS, se pune in retragere din oficiu pentru aranjarea dreptului la pensie, pe data de 31.V.1947, având 35 ani serviciu.

— M. O. Nr. 255/4.VI-947 publ. d. m. Nr. 4928, prin care d-l i. i. s. N. Ghelmeziu se delegă subdirector al ICEF-ului.

— Idem Nr. 4934 cu compunerea comisiei de propuneri de pe lângă ICEF, pe 1947—48.

— Idem Nr. 1429, prin care următorii i. s. st. se admit in Corpul tehnic silvic, la datele specificate: Jecu V. (24-IV 947), Mihai I. N. (11.VI-947), Costin V. E. (15 VII.947). Popescu Cezar şi Gheorghiţă Ar. (14-VIII-1947).

— Idem Nr. 3382, prin care se delegă pentru conducerea lucrărilor ştiinţifice dela staţ. exp. ICEF, următorii: i. i. s. Paşcovschi S., la St. exp. for. cin. „Banat", i. i. s. Rucăreanu N. la St. exp for. „Sinaia", i. i. s. Pavelescu I. la St. exp. for. „Mihăeşti", i. sb. s. Lupe I. la St. exp. for. „Bărăgan" şi „Dobrogea".

— M. O. Nr. 261/11.XI-947 publ. d. m Nr. 1463, prin care încetează mandatul de comisar al guvernului al d-lui ing. Enea Grapini, la pădurile celor 44 comune grănicereşti.

— M. O. Nr. 262/12.XI.947 publ. d. m. Nr. 1466, de desfiinţare a Inspectoratului g-l de control, ca unitatea distinctă in cadrul MAD, urmând ca inspectorii ing. silv. să funcţioneze pe lângă cabinetul d-lui Secr. g-l N. Celac

— M. O. Nr. 265/15.XI.947 publ. d. m Nr. 46.259 prin care d-l i. sb. s. Damian N. se delegă cu conducerea Oficiului pt. aplicarea tratatului de pace.

— M. Of. Nr. 266/17.XI.947 publ. d. m Nr. 46.260 prin care se desfiinţează O. s. Ronişoara, Poenile de sub Munte şi Valea Râului, transformându-le in Centrele de exploatare: Sighet, Poenile de Munte, Vişeul de Sus.

— M. O. Nr. 259/20.XI.947 publ. d. m. Nr. 1512 prin care se institue o comisie compusă din d-nii: i. i. g-l s. E. Drăgan, şeful I. s. Timişoara, i. i. s. Dogaru N., din D. r. s. Sebeş, i. i. s. Popescu Zeletin din MAD. şi insp. contab. Buescu N., din D. r. s. Cluj, pentru „întocmirea unui plan de durată al activităţii Comunităţii de Avere Caransebeş".

— Idem d. m. 1503 prin care d-l i. s. I. Gheorghiu se transferă la cerere la S. s. j. Fălciu.

— Idem d. m. 47.452, prin care se primeşte demisia d-lui i. s. st. temp. Gheorghe Marin dela O. s. Orşova.

— M. O. 271/22.XI.947 publ. d. m. 48.253 prin care se anulează punerea in retragere, in baza art. 132 S. F. P. a următorilor funcționari din CAPS, cari se pun in retragere, conf. legii g-le de pensiuni, pe data de 1.VI.947: i. c. s. Simu S., i. c. s. Calotescu M. St., i. c. s. Atanasescu Anton, i. c. s. Bratu Al., i. c. s. Tănăsescu Pavel, i. i. g-l s. Moga I.

— Idem d. m. 1531 prin care următorii funcționari, ale căror puneri în retragere, in baza art. 132 S. F. P., au fost anulate, se licențiază din serviciu, i. i. g-l s. Sclavu P. I., i. i. g-l s. Angelescu D., i. c. s. Fiera M., i. c. s. Ivancea D.

— M. O. Nr. 274/26.X.947 publ. d. m. Nr. 5214 cu atribuțiile d-lui Prof. dr. C. Georgescu, directorul ICEF-ului.

— Idem Nr. 5232, cu atribuțiile d-lui dr.-ing. N. Ghelmeziu, subdirectorul I.C.E.F-ului.

— Idem, d. m. Nr. 1539 prin care se numește membru in Comitetul de inaintari al ing. silv. d-l i. s. N. A. Constantinescu, in locul d-lui i. i. g-l s. Dediu Al.

— M. O. Nr. 275/27.XI.947, publ. d. m. Nr. 48.836 prin care se reintegrează în serv. CAPS. d-l i. c. s. Bunescu M. C., pe data de 1.VIII.1943, cu drepturile de salariu până la 23.III.1946, dată la care se pune in retragere pentru limită de vârstă.

— M. O. Nr. 277/29.XI.947 publ. d. m. 5.200 prin care se instituesc Comisiile de licitații și recepție din cadrul ICEF.

— Idem d. m. 5205 prin care se prelungește până la 31.III.1948, delegația de insp. g-l control la unitățile exterioare ICEF a d-lui i. i. g-l s. At. Haralamb. Se delegă pt. exercitarea funcțiunii de inspector de control la stațiunile experimentale forestiere specificate d-nii: i. i. g-l s. Haralamb At. la „Mihăești", i. i. s. Rucăreanu N. la „Sinaia", i. sb. s. Toma G. la „Snagov", i. sb. s. Ene M. la „Dobrogea", i. sb. s. Lupe I. la „Bărăgan".

— Idem Nr. 49.559 prin care se reprimește in serviciul CAPS d-l i. sb. s. Mihăilescu V.

— Idem Nr. 48.561 prin care următorii se transferă în interes de serviciu: i. s. I Preda M., din D. r. s. Iași, ca ajutor la O. s. Florești; i. sb. s. Dediu G., dela O. s. Rusnov, în centrala D. r. s. Bacău, delegându-se insp. control. regional; i. s. st. Diaconu C. N., dela D. r. s. București, la O. s. Rosnov, însărcinat in mod provizoriu cu conducerea ocolului; i. i. s. Ciolac D., dela O. s. Caracal, în centrala D. r. s. Craiova, ca șef al Serv. cult. amenaj. păd.; i. i. s. Nicolaescu Lucian, dela O. s. Calafat, in centrala D. r. s. Craiova, delegat în contr. rg. tehn. și girant al conducerii O. s. Caracal, până la numirea titularului; i. i. s. Marinescu M., dela O. s. Balș, in centrala D. r. s. Craiova, delegat in contr. reg. tehn. și girant al O. s. Balș, până la numirea titularului; i. s. st. Vijulan V., dela O. s. Cărbunești ca ajutor la O. s. Calafat; i. s. st. Miron Cr., dela O. s. Vânju Mare in centrala D. r. s. București; i. ii s. Hristu N. dela O. s. Caransebeș în centrala D. r. s. Cluj, delegat în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Nicoara T. dela D. r. s. Sebeș în centrala D. r. s. Sighet în contr. reg. tehn.; i. s. s. Petrescu Titus Coriolan dela O. s. Făget în centrala D. r. s. Sighet, ca referent la Serv. expl. ind. com.; i. s. st. Lazăr I., dela O. s. Strâmbu la O. s. Bozovici, însărcinat cu conducerea provizorie a ocolului; i. s. st. Ene V. I., dela O. s. Bistra în centrala D. r. s. Sebeș și repartizat la Serv. expl. ind. com., i. i. g-l s. Ionescu T. C. dela D. r. s. Iași, în centrala D. r. s. Lugoj, delegat în contr. reg. tehn., i. s. st. Marian An., dela O. s. Rusca Montana, ca ajutor la O. s. Berzeasca; i. s. st. Munteanu C., dela O. s. Vărădia de Mureș, ca ajutor la O. s. Bârzava; i. s. st. Dumitrescu Nicoară, dela O. s. Radna ca ajutor la O. s. Dorgoș;

Se transferă la cerere: i. s. II Bărcă

I. L. dela O. s. Bozovici ca ajutor la O. s. R.-Vâlcea.

Se repartizează la unitățile și în funcțiunile specificate următorii: i. i. g-l s. Alboteanu D. C., în centrala D. r. s. Pitești, delegat în contr. reg. tehn.; i. c. s. Georgescu V. în centrala D. r. s. Arad, deleg. în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Petrescu Al., în centr. D. r. s. Bacău, deleg. în contr. reg. tehn.; i. i. g-l s. Robeanu T., în centrala D. r. s. Constanța, deleg. în contr. reg. tehn.; i. s. st. Cristescu V. la O. s. Caracal, i. s. st. Invorschi T. la O. s. Făget, i. s. st. Popăilă Andrei la O. s. Caransebeș, i. s. st. Bichigeanu I. la O. s. Câmpul Cetății delegați în mod prov. cu cond. ocoalelor respective; i. sb. s. Mihăilescu V. ca șef al O. s. Vânju Mare; i. i. s. Nahăiciuc Tr. în centrala D. r. s. Lugoj, ca ref. tehn. la Serv. cult. amen. păd.; i. i. s. Hanner Fr. dela O. s. Gotul se delegă și cu girarea cond. O. s. Bistra, până la numirea titularului.

Se revine asupra transferării, în sensul că rămân mai departe la unitățile și în funcțiunile specificate, următorii: i. s. II Popovici A. Tr., șef al O. s. Vălenii de Munte; i. s. s. Albulescu Ștefan, șef al O. s. Verbila.

— Idem d. m. 6255 prin care încetează delegatia de conducere a stațiunii „Bărăganul" a d-lui i. s. Liubimirescu A. din ICEF.

— M. O. 278/1.XII.1947 publ. I. D. R. Nr. 1553, prin care d-l i. s. Turnibuca E. se numește director tehnic al Dir. silv. Bistra-Năsăud.

— Idem d. m. Nr. 1565 prin care următorii, din cadrul MAD, se mută în interes de serviciu: i. i. g-l s. Nascu Nerva dela I. s. Cluj, ca șef al I. s. Oradea; i. i. g-l s. Onaca D., dela I. s. Oradea ca subșef al I. s. Maramureș; i. i. s. Sandi Mircea ca subșef al I. s. Oradea; i. s. s. Feurer G. dela O. s. Baia Mare ca director al S. s. j. Oradea; i. i. s. Terdic Fr. dela I. s. Oradea ca director al S. s. j. Năsăud; i. i. s. Chibeleanu A., dela I. s. j. Mureș la I. s. Constanța, ca ref. șef tehn., în locul d-lui i. s. Dodon I., care rămâne titular al Serv. s. j. Constanța; i. sb. s. Crischi D., dela S. s. j. Bacău, la I. s. Suceava, ca ref. șef tehn.

Următorii se repartizează la unitățile specificate: i. sb. s. Bedros I., dela S. s. j. Oradea, la I. s. Oradea, ca ref. șef tehn.; i. sb. s. Niculescu Iacob dela S. s. j. Cluj, la I. s. Cluj, ca ref. șef tehn., în locul d-lui i. s. Spârchez Zeno, care trece ca subșef al I. s. Cluj.

Se revine asupra d. m. Nr. 898 prin care d-l i. s. Bulancea Al., a fost repartizat șef al I. s. Suceava, în sensul că d-sa rămâne ca director al S. s. j. Botoșani, iar ca șef al I. s. Suceava se repartizează d-l I. s. Paraschivescu Anibal.

— Idem Nr. 1581 prin care d-l i. i. s. Constantinescu I., dela I. s. Cluj, se pune în retragere din oficiu, pentru a-și aranja drepturile la pensie, pentru caz de boală.

— Idem d. m. 1564 prin acre d-l i. c. s. M. Ștefanescu-Suhățeanu se repartizează la Dir. tehn. silv., cu atribuțiuni de organizarea cadastrului forestier, iar d-l i. c. s. Constantinescu A. Gh. se repartizează la Dir. îndr. silv. cu atribuțiuni de îndrumare și organizarea pazei pădurilor.

— M. Of. 281/4.XII.1947 publ. d. m. 1554 prin care se admit în Corp. tehn. silv. următorii ing. silv. stag. la datele specificate: Dimitriu Gh. D. (19.VI.1940), Grodiuc Al. Aurel (14.VIII.947).

— Idem d. m. 1553, idem următorii: Guleran Aurel (11.VI.947), Luca Eug. și Bereziuc Rost. (4.VII.947), Ciobanu P. (15.VII.947), Bârlanescu Em. și Tonea I. (23.IX.947).

— M. O. 288/12.XII.1947 publ. d. m. 1596 pt. instituirea unei comisii de studii în vederea ameliorării condițiilor economice ale jud. Covurlui și regiunii Galați, din care fac parte ca specialiști silvici d-nii: Prof. C. C. Chiriță, ing. E. Conțescu, dir. S. s. j. Covurlui și ing. Gr. Vasilescu, șeful O. s. Galați

— M. O. 289/13.XII.1947 publ. d. m. 1693 prin care serviciile silv. jud. din raza I. s. Pitești se arondează în ocoale silvice MAD. după cum urmează: 1) S. s. j. Argeș cu 3 ocoale: Curtea de Argeș, Pitești, Jiblea; 2) S. s. j. Muscel cu 4 ocoale: Dragoslave, Câmpulung-Muscel, Domnești, Ștefănești-Muscel; 3) S. s. j. Dâmbovița cu 2 ocoale: Târgoviște, Găești; 4) S. s. j. Olt cu 1 ocol: Slatina; 5) S. s. j. Teleorman cu 1 ocol: Roșiorii de Vede. O. s. Pitești-Argeș se desființează, atribuțiile sale trecând asupra O. s. MAD Jiblea.

— M. O. 290/16.XII.1947 publică d. m. 5.495, prin care d-l i. sb. s. Pavelescu I. se deleagă director al ad-ției ICEF, iar delegația d-lui i. i. s. Bălănică T. încetează.

— M. O. 292/17.XII.1947 publică d. m. 52.504 prin care se înființează oc. silv. dependinte de Centrul de exploatare Comănești: Dofțana, Lălonia, Agăș, și se desființează O. s. Tg.-Ocna

— idem d. m. Nr. 1653 prin care următorii se admit în Corpul tehnic silvic cu gradul de i. s. st. și la datele specificate: Bran I. (4.VIII.1947), Nenciu T. (31.XI.1947), Frederic Bigot și St. Quentin (10.XII.1947).

— M. O. 294/19.XII.1947 publică I. D. R. Nr. 1737 prin care se aprobă numirea d-lui insp. g-l contab. A. Țecovici, în funcția de subdirector general CAPS. în locul d-lui i. c. s. St. Predescu, căruia urmează a i se atribui o altă funcțiune.

— M. O. 299/29.XII.1947 publică d. m. 55.632 prin care se completează Comisia permanentă de control de pe lângă M. A. D. cu d-l i. c. s. Predescu Șt. în locul d-lui i. i. g-l s. Colpacci Gr., care rămâne detașat pe lângă cabinetul secretarului general, ca consilier tehnic

— M. O. 299 bis/29.XII.1947. publică I. D. R. Nr. 2237 prin care d-l i. i. g-l s. Ionescu Constans, din Ministerul Cooperației, se pune în retragere din oficiu.

— M. O. 300/30.XII.1947 publică d. m. 1687 prin care se revine asupra licențierii din serviciu a d-lui i. i. s. Zehon Eugen, dela I. s. Sibiu, d-sa repartizându-se la Dir. Ec. vân.

PUBLICAȚIUNILE CE SE GASESC IN DEPOZIT LA SOC. „PROGRESUL SILVIC"

1.	Desbaterile Adunării Generale	1932, 234 pag.	200 lei
2.	„ „ „	1933, 182 „	150 „
3.	„ „ „	1934, 288 „	250 „
4.	„ „ „	1935, 526 „	400 „
5.	„ „ „	1936, 288 „	250 „
6.	„ „ „	1937, 288 „	250 „
7.	„ „ „	1938, 302 „	250 „
8.	„ „ „	1939, 246 „	250 „
9.	Die Landwirtschaft Rumäniens de Dr. Val. Dum. 218 pag.		200 „
10.	Das Problem der einheitlichen Forstgesetzgebung de Dr. I. Demetrescu		100 „
11.	Au service de l'idee forestière française de Prof. Dr. D. Dramba 85 pag.		50 „

12.	Étude physique et mécanique du bois roumain de Prof. D. Drâmbă. 258 p.	250 lei
13.	Contributions à l'étude botanique et forestière des taillis sous futaie de Dr. N. Tănăsescu, 212 pag.	200 „
14.	Aspecte din economia internaţională 1928—1934, de Dr. Val. Dinu, 52 pag.	50 „
15.	Arborii şi pădurile noastre de Prof. D. A. Sburlan, 78 pag.	50 „
16.	Pădurea şi golul alpin de Dr. At. Haralamb, 52 pag.	50 „
17.	Polemici vânătoreşti de I. Moldovan-Junior, 26 pag.	50 „
18.	Pădure şi amvon de Ing. Cezar Cristea, 78 pag.	50 „
19.	Contribuţiuni la problema regenerării naturale a gorunului de Dr. Const. Chiriţă şi Ing. M. Popescu, 126 pag. . . .	150 „
20.	Consid. asupra domeniului forestier al României de Prof. M. Drăcea 140 p.	150 „
21.	Profesorul N. G. Popovici, 48 pag.	50 „
22.	Câmpul de activitate al inginerului silvic, 40 pag.	50
23.	Păşunatul şi pădurile, 62 pag.	50
24.	Necesitatea şi mijloacele de consolidare a proprietăţii forestiere, 110 pag.	100 „
25.	Soc. Progresul Silvic — 50 ani de existenţă, 102 pag.	100 „
26.	Aspectul problemei lucrărilor de ameliorarea arboretelor în pădurea românească, 55 pag.	50 „
27.	Dintr'un vârf de tulon de Al. Stefanopol, 52 pag.	50 „
28.	Regina halului de Al. Stefanopol, 72 pag.	50 „
29.	Anuarul inginerilor silvici 1932—1933 de Ing. I. P. Zeletin, 86 pag. .	50 „
30.	Păşunatul şi permeabilitatea solului de Ing. At. Haralamb, 40 pag. . .	50 „
31.	Pădurea şi fenomenul torenţial, de Ing. At. Haralamb, 56 pag. . . .	50 „
32.	Opera instituţiilor forestiere la păstrarea, îmbunătăţirea şi restaurarea solului ţării de Ing. At. Haralamb, 20 pag.	50 „
33.	Evoluţia administraţiei noastre forestiere de Stat de Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu, 82 pag.	50 „
34.	Economie generală forestieră de Ing. Dr. Ilie C. Demetrescu, broşat legat în pânză, 320 pagini	350 „ 500 „
35.	Instalaţii de transport pentru exploatări forestiere: trasee, terasamente şi şoselele forestiere de Ing. Dr. D. A. Sburlan, broşat . . . . legat în pânză, 320 pagini	350 „ 500 „
36.	Evoluţia economiei forestiere în România de Ing. Dr. V. Sabău, 522 pag.	500 „
37.	Comerţul şi industria lemnului din România de H. Brauner, 248 pag.	500 „

S U M A R U L

SUPLIMENTULUI PROFESIONAL AL REVISTEI PĂDURILOR PE ANUL 1947

EDITORIALE:

		Nr.	Pag
Comes T.:	Necesitatea selecției și orientării profesionale in economia forestieră	7—8	1
Vișan Tr.:	Activarea producției	1—3	1
„	Rolul sindicatului in intărirea disciplinei și in sporirea randamentului muncii	4—6	1
„	Dirijarea de stat sporeste in sectorul forestier	10—12	1

CRONICA PROFESIONALĂ:

		Nr.	Pag
Redacția:	Recepția ca membru în Soc. „Progresul Silvic" a d-lui ing. G. V. Vasiliev	1—3	3
„	Conducătorii sectorului forestier se sfătuesc cu noua promoție de ingineri	4—6	4
„	Serbarea sădirii arborilor la Brănești	4—6	6
„	Conferința administrativă a sectorului forestier din M. A. D.	7—8	9
„	A 81-a adunare generală a Soc. „Progresul Silvic"	10—12	5
„	Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1947	10—12	10
„	Al XVIII-lea congres AGIR	10—12	11
„	Conferința de coordonare a organelor tehnice din M. A. D.	10—12	13

NECROLOAGE:

	Nr.	Pag
† Dănilă Roșu	1—3	4
† Gheorghe Nicolau	4—6	8
† Iancu Mihaescu	4—6	10
† Pavel Mihalyik	4—6	11

	Nr.	Pag
† Constantin Opran	7—9	11
† Leonida O. Deac	7—9	15
† Stan Stănescu	7—9	16
† Constantin Gheorghe	10—12	16
† Dimitrie Bârzan	10—12	17
† Leon Colomeico	10—12	18

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC"

	Nr.	Pag
Congresul forestier din 1947	1—3	6
Săptămâna forestieră 1947	1—3	6
Redeschiderea Vilei Sylva-Govora pentru 1947	1—3	6
Convocarea pentru a 61-a adunare generală anuală	4—6	12
Informațiuni	4—6	13
Procesele verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație		

INFORMATIUNI

PUBLICAȚIUNI

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ŞTIINŢIFICĂ

Redactor-şef:
Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:
At. Haralamb

Comitetul de redacţie:

C. C. Georgescu
D. Sburlan
G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu
G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-şef şi responsabil:
Vişan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂŢII:

Preşedinte: **C. C. Georgescu**
Vice-Preşedinte: **Gr. Colpacci**
Secretar general: **Şt. Predescu**
Casier: **Şt. Constantinescu**

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.
Borovschi B.
Boldur Mihail
Butoi Alex.
Celac Nicolae
Comşia M. Aurel
Comes Titus
Constantinescu Leu Ioan
Dumitrescu St. N.
Eliescu Grigore
Ene Mircea
Filip C. Vasile
Georgescu Vencu
Ionescu I. Gh.
Lissievici Vasile
Manole Horia
Marinescu Ionel
Nettea Constantin
Pană Gheorghe
Paladian Ioan
Popescu Gh. Const
Popovici Valer
Purcăreanu Gh.
Rodoteatu Sterie
Sburlan Dimitrie
Vişan Traian
Teodorescu Ştefan
Zeicu Ioan

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**
Supleanţi: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREŢUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru	instituţii	1000 lei
„ „ „ „	particulari	200 lei
„ „ „ „	studenţi, conductori şi brigadieri	100 lei

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC IN DEPOZIT.

III. Seria C. — Tratate şi Manuale.

D. A. SBURLAN: **INSTALAŢII DE TRANSPORT PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee şi terasamente; Şosele forestiere

320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei . . . . . nelegat

320 pag. cu 287 fig in text (1943). Lei 350 nelegat

Dr. VASILE SABĂU: **EVOLUŢIA ECONOMIEI FORESTIERE IN ROMÂNIA**

1946; 521 pagini, Lei 350

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ŞI TEHNICA SILVICĂ

1943; 36 pag. + 54 fig.; 60 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ŞI FENOMENUL TORENŢIAL

1944; 54 pag ; 60 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECŢIA PĂDURILOR

1944; 24 pag. + 10 fig.; 60 lei

4. AT. HARALAMB:

PĂŞUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA SUPERFICIALĂ A APELOR ŞI EROZIUNEA

1945; 38 pagini; 60 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini; 60 lei

Tipografia „Bucovina”, I. E. Torouţiu, Str. Gr. Alexandrescu 4, Bucureşti